

Ó szövettség

Mózes első könyve

1Móz. 1.

1 Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet. 2 A föld még kietlen és pusztaság volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött. 3 Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság. 4 Látta Isten, hogy a világosság jó, elválasztotta tehát Isten a világosságot a sötétségtől. 5 És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának nevezte. Így lett este, és lett reggel: első nap. 6 Azután ezt mondta Isten: Legyen boltozat a vizek között, hogy elválassza egymástól a vizeket. 7 Megalkotta tehát Isten a boltozatot, és elválasztotta a boltozat alatt levő vizeket a boltozat felett levő vizektől. És úgy történt. 8 Azután elnevezte Isten a boltozatot égnek. Így lett este, és lett reggel: második nap. 9 Azután ezt mondta Isten: Gyűljenek össze az ég alatt levő vizek egy helyre, hogy láthatóvá váljék a száraz. És úgy történt. 10 Azután elnevezte Isten a szárazat földnek, az összegyűlt vizeket pedig tengernek nevezte. És látta Isten, hogy ez jó. 11 Azután ezt mondta Isten: Növesszen a föld növényeket: fűvet, amely magvakat hoz, gyümölcsfát, amely fajtájának megfelelő gyümölcsöt terem, amelyben magva lesz a földön. És úgy történt. 12 Hajtott tehát a föld növényeket: fűvet, amely fajtájának megfelelő magvakat hoz, és gyümölcstermő fát, amelynek ugyancsak fajtájának megfelelő magva van. És látta Isten, hogy ez jó. 13 Így lett este, és lett reggel: harmadik nap. 14 Azután ezt mondta Isten: Legyenek világító testek az égbolton, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek, a napoknak és az esztendőknél. 15 Legyenek ezek világító testek az égbolton, hogy világítsanak a földre. És úgy történt. 16 Megalkotta Isten a két nagy világító testet: a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal, és a kisebbik világító testet, hogy uralkodjék éjszaka; meg a csillagokat. 17 Az égboltra helyezte őket Isten, hogy világítsanak a földre, 18 és uralkodjanak nappal meg éjszaka, és elválasszák a világosságot a sötétségtől. És látta Isten, hogy ez jó. 19 Így lett este, és lett reggel: negyedik nap. 20 Azután ezt mondta Isten: Pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, és repdessenek madarak a föld felett, az égbolt alatt. 21 És megteremtette Isten a nagy víziállatokat, a vizekben nyüzsgő különféle fajta úszó élőlényeket, és a különféle fajta madarakat. És látta Isten, hogy ez jó. 22 Azután megáldotta őket Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, és töltsétek meg a tenger vizét; a madár is sokasodjék a földön! 23 Így lett este, és lett reggel: ötödik nap. 24 Azután ezt mondta Isten: Hozzon létre a föld különféle fajta élőlényeket: különféle fajta barmokat, csúszómászókat és egyéb földi állatokat. És úgy történt. 25 Megalkotta Isten a különféle fajta földi állatokat, a különféle fajta barmokat, meg a föld mindenféle csúszómászóját. És látta Isten, hogy ez jó. 26 Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, az állatokon, az egész földön és mindenben, ami a földön csúszik-mászik. 27 Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket. 28 Isten megáldotta őket és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen! 29 Azután ezt mondta Isten: Nektek adok az egész föld színén minden maghozó növényt, és minden fát, amelynek maghozó gyümölcse van: mindez legyen a ti eledetek. 30 Minden földi állatnak, az ég minden madarának és minden földi csúszómászónak pedig, amelyben élet van, eledelül adok minden zöld növényt. És úgy történt. 31 És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó. Így lett este, és lett reggel: hatodik nap.

1Móz. 2.

1 Így készült el a menny és a föld és minden seregük. 2 A hetedik napra elkészült Isten a maga munkájával, amelyet alkotott, és megpihent a hetedik napon egész alkotó munkája után. 3 Azután megáldotta és megszentelte Isten a hetedik napot, mivel azon pihent meg Isten egész teremő és alkotó munkája után. 4 Ez a menny és föld teremőésének a története.

Amikor az ÚRisten a földet és a mennyet megalkotta, 5 még semmiféle mezei fű nem volt a földön, és semmiféle mezei növény nem hajtott ki, mert az ÚRisten még nem bocsátott esőt a földre. Ember sem volt, aki a termőföldet megművelje. 6 Akkor pára szállt fel a földről, és mindenütt átitatta a termőföld felszínét. 7 Azután megformálta az ÚRisten az embert a föld porából, és élet leheletét lehelte orrába. Így lett az ember élőlényé. 8 Ültetett az ÚRisten egy kertet Édenben, keleten, és ott helyezte el az embert, akit formált. 9 Sarjasztott az ÚRisten a termőföldből mindenféle fát, szemre kíváncosát és eledelre jót; az élet fáját is a kert közepén, meg a jó és a rossz tudásának fáját. 10 Édenből pedig folyó jött ki a kert megöntözésére, amely onnan szétágazott, és négy ágra szakadt. 11 Egyiknek Píson a neve. Ez megkerüli Havíla egész földjét, ahol arany van. 12 Ennek a földnek az aranya jó. Van ott illatos gyanta és ónixkő. 13 A második folyónak Gíhón a neve. Ez megkerüli Kús egész földjét. 14 A harmadik folyónak Hiddekel a neve. Ez Assúr keleti részén folyik. A negyedik folyó pedig az Eufrátesz. 15 És fogta az ÚRisten az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze. 16 Ezt parancsolta az ÚRisten az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz, 17 de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod. 18 Azután ezt mondta az ÚRisten: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat. 19 Formált tehát az ÚRisten a földből mindenféle mezei állatot, mindenféle égi madarat, és odavitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi; mert minden élőlénynek az a neve, aminek az ember nevezi. 20 Így adott az ember nevet minden állatnak, az égi madaraknak és minden mezei élőlénynek, de az emberhez illő segítőtársat nem talált. 21 Mély álmot bocsátott azért az ÚRisten az emberre, és az elaludt. Akkor kivette az egyik oldalbordáját, és húst tett a helyére. 22 Az emberből kivett oldalbordát asszonyrá formálta az ÚRisten, és odavitte az emberhez. 23 Akkor ezt mondta az ember: Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férfiemberből vétetett. 24 Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté. 25 Még mindketten mezítelenek voltak: az ember és a felesége; de nem szégyellték magukat.

1Móz. 3.

1 A kígyó pedig ravaszabb volt minden mezei állatnál, amelyet az ÚRisten alkotott. Ezt kérdezte az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehettek? 2 Az asszony így felelt a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk, 3 csak annak a fának a gyümölcséről, amely a kert közepén van, mondta Isten: Nem ehettek abból, ne is érintsétek, mert meghaltok. 4 De a kígyó ezt mondta az asszonynak: Dehogyan haltok meg! 5 Hanem jól tudja Isten, hogy ha esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz. 6 Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, mert csábítja a szemet, meg kíváncsi is az a fa, mert okossá tesz: szakított a gyümölcséből, evett, majd adott a vele levő férjének is, és ő is evett. 7 Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy mezítelenek. Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak. 8 Amikor azonban meghallották az ÚRisten hangját, amint szellős alkonyatkor járt-kelt a kertben, elrejtőzött az ember és a felesége az ÚRisten elől a kert fái között. 9 De az ÚRisten kiáltott az embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy? 10 Az ember így felelt: Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert mezítelen vagyok. Ezért rejtőztem el. 11 Az Isten erre azt kérdezte: Ki mondta meg neked, hogy mezítelen vagy? Talán arról a fáról ettél, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél? 12 Az ember így felelt: Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, és így ettem. 13 Akkor az ÚRisten ezt kérdezte az asszonytól: Mit tettél? Az asszony így felelt: A kígyó szedett rá, azért ettem. 14 Akkor ezt mondta az ÚRisten a kígyónak: Mivel ezt tetted, átkozott légy minden állat és minden mezei vad közt: hasadon járj, és port egyél egész életedben! 15 Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod. 16 Az asszonynak ezt mondta: Igen megnövelem terhességed fájdalmát, fájdalommal szülsz gyermeket, mégis vágyakozol férjed után, ő pedig uralkodni fog rajtad. 17 Az embernek pedig ezt mondta: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettél arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben! 18 Tövist és bogáncsot hajt neked, és a mező növényét eszed. 19 Arcod verejtékével eszed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél. Bizony por vagy, és vissza fogsz térni a porba! 20 Az ember Évának nevezte el a feleségét, mert ő lett az anyja minden élőnek. 21 Az ÚRisten pedig bőrruhát készített az embernek és feleségének, és felöltöztette őket. 22 Azután ezt mondta az ÚRisten: Íme az ember olyanná lett, mint miközülünk egy: tudja, mi a jó, és mi a rossz. Most azért, hogy ne nyújthassa ki kezét, és ne szakíthasson az élet fájáról is, hogy egyék, és örökké éljen, 23 kiűzte az ÚRisten az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétetett. 24 És miután kiűzte az embert, odaállította az Éden kertje elé a kerubokat és a villogó lángpallást, hogy őrizze az élet fájához vezető utat.

1Móz. 4.

1 Azután Ádám a feleségével, Évával hált, aki terhes lett, megszülte Kaint, és azt mondta: Fiút kaptam az ÚRtól. 2 Majd újból szült: annak testvérét, Ábelt. Ábel juhásztor lett, Kain pedig földművelő. 3 Egy idő múlva Kain áldozatot vitt az ÚRnak, a föld gyümölcséből. 4 Ábel is vitt az elsőszülött bárányokból, a kövérjükből. Az ÚR rátekintett Ábelra és áldozatára, 5 de Kainra és áldozatára nem tekintett. Emiatt Kain nagy haragra gerjedt, és lehorgasztotta a fejét. 6 Ekkor azt kérdezte Kaintól az ÚR: Miért gerjedtél haragra, és miért horgaszod le a fejed? 7 Hiszen ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta. 8 Egyszer azt mondta Kain a testvérenek, Ábelnek: Menjünk ki a mezőre! Amikor a mezőn voltak, rátámadt Kain a testvére, Ábelra, és meggyilkolta. 9 Akkor az ÚR ezt mondta Kainnak: Hol van Ábel, a testvéred? Kain ezt felelte: Nem tudom! Talán őrzője vagyok én a testvéremnek? 10 De az ÚR így szólt: Mit tettél? Testvéred kiontott vére kiált hozzám a földről. 11 Most azért légy átkozott, kitaszítva arról a földről, amely megnyitotta a száját, hogy befogadja testvéred kiontott vérének a kezéből. 12 Ha a földet műveled, nem adja többé neked termőerejét. Bujdosó és kóborló leszel a földön. 13 Ekkor Kain azt mondta az ÚRnak: Nagyobb a büntetésem, semhogy elhordozhatnám. 14 Íme, elűztél ma erről a földről, el kell rejtőznöm színed előtt, bujdosó és kóborló leszek a földön, és meggyilkolhat bárki, aki rám talál. 15 De az ÚR azt felelte neki: Nem úgy lesz! Ha valaki meggyilkolja Kaint, hétszeresen kell bűnhődnie. Ezért jelet tett az ÚR Kainra, hogy senki se üsse agyon, ha rátalál. 16 Ezután elment Kain az ÚR színe előtt, és letelepedett Nód földjén, Édentől keletre. 17 És Kain a feleségével hált, aki terhes lett, és megszülte Énókot. Majd várost épített Kain, és a fia nevére Énóknak nevezte el. 18 Énóknak született Írád, Írád nemzette Mehújáélt, Mehújáél nemzette Metúsáélt, és Metúsáél nemzette Lámeket. 19 Lámek két feleséget vett magának: az egyiknek Ádá volt a neve, a másiknak Cillá. 20 Ádá szülte Jábált. Ő lett a sátorlakók és pásztorok ősatya. 21 Testvérenek Júbál volt a neve. Ő lett minden citerás és fuvalás ősatya. 22 Cillá is szült: Túbalkaint, mindenféle réz- és vasszerszám kovácmesterét, továbbá Túbalkain hűgát, Naamát. 23 Egyszer ezt mondta Lámek a feleségeinek: Ádá és Cillá, hallgassatok szómra! Lámek asszonyai, figyeljete mondásomra! Embert ölök, ha megsebez, gyermeket is, ha megüt. 24 Ha hétszeres a bosszú Kainért, hetvenhétszeres az Lámekért! 25 Ádám újból a feleségével hált, és az fiút szült, és Sétnek nevezte el, mert azt mondta: Adott nekem Isten más utódot Ábel helyett, akit meggyilkolt Kain. 26 Sétnek is született fia, akit Enósnak nevezett el. Akkor kezdték segítségül hívni az ÚR nevét.

1Móz. 5.

1 Ez Ádám nemzetségének könyve. Amikor Isten embert teremtett, Istenhez hasonlónak alkotta. 2 Férfivá és nővé teremtette, megáldotta, és embernek nevezte őket teremtésük napján. 3 Ádám százharminc éves volt, amikor fiút nemzett, magához hasonlót, a maga képmására, és elnevezte Sétnek. 4 Sét születése után Ádám nyolcszáz évig élt, és még nemzett fiaikat és leányokat. 5 Ádám teljes életkora tehát kilencszázharminc év volt, amikor meghalt. 6 Sét százöt éves volt, amikor Enóst nemzette. 7 Enós születése után Sét nyolcszázhet évig élt, és még nemzett fiaikat és leányokat. 8 Sét teljes életkora tehát kilencszázötvenkét év volt, amikor meghalt. 9 Enós kilencven éves volt, amikor Kénánt nemzette. 10 Kénán születése után Enós nyolcszázötvenöt évig élt, és még nemzett fiaikat és leányokat. 11 Enós teljes életkora tehát kilencszázöt év volt, amikor meghalt. 12 Kénán hetven éves volt, amikor Mahalalélt nemzette. 13 Mahalalél születése után Kénán nyolcszáznegyven évig élt, és még nemzett fiaikat és leányokat. 14 Kénán teljes életkora tehát kilencszázöt év volt, amikor meghalt. 15 Mahalalél hatvanöt éves volt, amikor Jeredet nemzette. 16 Jered születése után Mahalalél nyolcszázharminc évig élt, és még nemzett fiaikat és leányokat. 17 Mahalalél teljes életkora tehát nyolcszázkilencvenöt év volt, amikor meghalt. 18 Jered százhatvanöt éves volt, amikor Énókot nemzette. 19 Énók születése után Jered nyolcszáz évig élt, és még nemzett fiaikat és leányokat. 20 Jered teljes életkora tehát kilencszázhatvanöt év volt, amikor meghalt. 21 Énók hatvanöt éves volt, amikor Metúselahot nemzette. 22 Énók az Istennel járt; Metúselah születése után háromszáz évig élt, és még nemzett fiaikat és leányokat. 23 Énók teljes életkora tehát háromszázhatvanöt év volt. 24 Énók az Istennel járt, és egyszer csak eltűnt, mert magához vette őt Isten. 25 Metúselah száznyolcvanhét éves volt, amikor Lámecket nemzette. 26 Lámek születése után Metúselah hétszáznyolcvankét évig élt, és még nemzett fiaikat és leányokat. 27 Metúselah teljes életkora tehát kilencszázhatvankilenc év volt, amikor meghalt. 28 Lámek száznyolcvankét éves volt, amikor fiút nemzett. 29 Nóénak nevezte el, és ezt mondta: Ő vigasztal meg bennünket kezünk fáradságos munkájában a termőföldön, amelyet megátkozott az ÚR. 30 Nóé születése után Lámek ötszázkilencvenöt évig élt, és még nemzett fiaikat és leányokat. 31 Lámek teljes életkora tehát hétszázhetvenöt év volt, amikor meghalt. 32 Nóé ötszáz éves volt, amikor fiaikat nemzett: Sétet, Hámot és Jáfetet.

1Móz. 6.

1 Történt pedig, hogy amikor az emberek kezdtek elszaporodni a földön, és leányaik születtek, 2 látták az istenfiak, hogy szépek az emberek leányai, ezért feleségül vették közülük mindazokat, akiket kiszemeltek maguknak. 3 Akkor ezt mondta az ÚR: Ne maradjon lellem örökké az emberben, hiszen ő csak test. Legyen az életkora százhusz esztendő. 4 Abban az időben, amikor az istenfiak bementek az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szültek nekik - sőt még azután is -, óriások éltek a földön. Ők azok a vitézkedők, akik ősidőktől fogva hírnevesek voltak. 5 Amikor látta az ÚR, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és hogy az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz, 6 megbánta az ÚR, hogy embert alkotott a földön, és megszorodott szívében. 7 Azért ezt mondta az ÚR: Eltörlöm a föld színéről az embert, akit teremtettem; az emberrel együtt az állatokat, a csúszómászókat és az égi madarakat is, mert megbántam, hogy alkottam őket. 8 De Nóé kegyelmet talált az ÚR előtt.

9 Nóénak ez a története: Nóé igaz ember volt, feddhetetlen a maga nemzedékében. Az Istennel járt Nóé. 10 Nóé három fiút nemzett: Sémét, Hámot és Jáfetet. 11 A föld pedig mind romlottabb lett az Isten előtt, és megtelt a föld erőszakossággal. 12 És Isten látta, hogy mennyire megromlott a föld, mert mindenki rossz útra tért a földön. 13 Ezt mondta Isten Nóénak: Elhatároztam, hogy minden élőnek véget vetek, mert erőszakossággal telt meg miattuk a föld. Ezért elpusztítom őket a földdel együtt. 14 Csinálj bárkát góferfából, készíts rekeszeket a bárkában, és vond be kívül-belül szurokkal. 15 Így készítsd el azt: a bárka hossza háromszáz könyök legyen, szélessége ötven könyök és magassága harminc könyök. 16 Ablakot is csinálj a bárkára, és egy könyökre hagyd azt felülről; a bárka ajtaját az oldalára helyezd. Készíts alsó, középső és felső emeletet. 17 Mert én özönvizet fogok hozni a földre, hogy elpusztítsak az ég alatt minden élőlényt. Minden el fog pusztulni, ami a földön van. 18 Veled azonban szövetségre lépek: menj be a bárkába fiaiddal, feleségeddel és fiaid feleségeivel együtt. 19 És vigyél be a bárkába minden élőlényből, mindenből kettőt-kettőt, hogy életben maradjanak veled együtt. Hímek és nőstények legyenek azok. 20 A madaraknak, az állatoknak és a föld minden csúszómászójának különböző fajtáiból, mindegyikből kettő-kettő menjen be hozzád, hogy életben maradjon. 21 Vigyél magaddal mindenféle eledelt, ami csak megehető; gyűjtsd be magadhoz, hogy legyen ennivalótok, neked is, meg azoknak is. 22 Nóé meg is tett mindent, úgy járt el, ahogyan Isten megparancsolta neki.

1Móz. 7.

1 Akkor ezt mondta az ÚR Nóénak: Menj be egész házad népével a bárkába, mert csak téged látlok igaznak ebben a nemzedékben. 2 Minden tiszta állatból hetet-hetet vigyél magaddal, hímet és nőtényt. Azokból az állatokból, amelyek nem tiszták, kettőt-kettőt, hímet és nőtényt. 3 Az égi madarakból is hetet-hetet, hímet és nőtényt, hogy maradjon utódjuk az egész földön. 4 Mert hét nap múlva negyven nap és negyven éjjel tartó esőt bocsátok a földre, és eltörölök a föld színéről minden élő, amelyet alkottam. 5 Nőé meg is tett mindent úgy, ahogyan az ÚR megparancsolta neki. 6 Nőé hatszáz éves volt, amikor özönvíz lett a földön. 7 Bement tehát Nőé fiaival, feleségével és fiainak feleségeivel a bárkába az özönvíz elől. 8 A tiszta állatok közül, de a nem tiszta állatok közül is, a madarak és mindenféle földi csúszómászók közül 9 kettő-kettő ment be Nőéhez a bárkába: hím és nőtény, ahogyan megparancsolta Isten Nóénak. 10 A hetedik napon özönvíz lett a földön. 11 Nőé életének hatszázadik évében, a második hónap tizenhetedikén, fölfakadt ezen a napon a nagy mélység minden forrása, és megnyíltak az ég csatornái. 12 Negyven nap és negyven éjjel esett az eső a földre. 13 Még azon a napon bement Nőé és Nőé fiai, Sém, Hám és Jáfet, Nőé felesége és fiainak három felesége a bárkába, 14 és velük együtt mindenfajta élőlény, mindenféle állat és mindenféle csúszómászó, amely csak csúszik-mászik a földön, mindenfajta repdeső állat, madarak és szárnyasok. 15 Kettő-kettő ment be Nőéhez a bárkába mindenféle élőlényből. 16 Hím és nőtény ment be minden élőből; bementek, ahogyan Isten parancsolta. Az ÚR pedig bezárta Nőé után az ajtót. 17 Amikor már negyven napja tartott az özönvíz a földön, annyira megnövekedett a víz, hogy elbírta a bárkát, és az fölemelkedett a földről. 18 A víz egyre áradt és növekedett a földön, úgyhogy a bárka a víz színén úszott. 19 A víz egyre erősebben áradt a földön, és elborította a legmagasabb hegyeket is az ég alatt. 20 Sőt tizenöt könyöknyit áradt a víz azután, hogy elborította a hegyeket. 21 Elpusztult minden test, amely a földön mozgott: madár, állat és vad, a földön nyüzsgő minden féreg és minden ember. 22 Minden meghalt, aminek az orrában élet lehelete volt, ami a szárazföldön élt. 23 Eltörölt Isten minden élő, amely a föld színén volt, embert és állatot, csúszómászt és égi madarat. Mindent eltörölt a földről, csak Nőé maradt meg és azok, akik vele voltak a bárkában. 24 A víz százötven napig áradt a földön.

1Móz. 8.

1 Isten azonban nem feledkezett meg Nóéről, sem azokról az élőlényekről, azokról az állatokról, amelyek vele voltak a bárkában. Szelet bocsátott Isten a földre, és a víz apadni kezdett. 2 Bezárultak a mélység forrásai és az ég csatornái; megszűnt esni az eső az égből. 3 Azután a víz egyre jobban visszahúzódott a földről, és százötven nap múlva leapadt a víz. 4 A bárka pedig a hetedik hónap tizenhetedik napján megfeneklett az Ararát-hegységben. 5 A víz állandóan fogyott a tizedik hónapig. A tizedik hónap első napján láthatókká váltak a hegyek csúcsai. 6 Negyven nap múlva kinyitotta Nóé a bárka ablakát, amelyet csinált, 7 és kiengedett egy hollót. Az újra meg újra kirepült, meg visszatért, amíg föl nem száradt a víz a földről. 8 Kiengedett egy galambot is, hogy lássa: vajon leapadt-e a víz a föld színéről. 9 De a galamb nem talált helyet a lábának, hogy leszállhasson, ezért visszatért hozzá a bárkába, mert víz borította az egész föld színét. Ő pedig kinyújtotta a kezét, megfogta és bevette magához a bárkába. 10 Várakozott még újabb hét napig, és ismét kiengedte a galambot a bárkából. 11 Estére megjött hozzá a galamb, és ekkor már egy leszakított olajfalevél volt a csőrében. Ebből tudta meg Nóé, hogy a víz leapadt a földről. 12 Várakozott még újabb hét napig, és kiengedte a galambot, de az már nem tért vissza hozzá. 13 A hatszázegyedik esztendőben, az első hónap első napjára fölszikkadt a víz a földről. Ekkor Nóé eltávolította a bárka födelét, és látta, hogy már megszikkadt a föld színe. 14 A második hónap huszonhetedik napjára megszáradt a föld. a

15 Ekkor így szólt Isten Nóéhez: 16 Jöjj ki a bárkából feleségeddel, fiaiddal és fiaid feleségeivel együtt! 17 Mindenféle élőlényt, amely csak veled van: madarat, állatot és minden földi csúszómászót hozz ki magaddal, hadd nyüzsögjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön! 18 Kijött tehát Nóé fiaival, feleségével és fiainak feleségeivel együtt. 19 Minden élőlény, minden csúszómászó, minden madár, minden, ami mozog a földön, csoportonként kijött a bárkából. 20 Azután oltárt épített Nóé az ÚRnak, és vett minden tiszta állatból és minden tiszta madárból, és égőáldozatokat mutatott be az oltáron. 21 Amikor az ÚR megérezte a kedves illatot, ezt mondta magában az ÚR: Nem átkozom meg többé a földet az ember miatt, bár gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva, és nem irtok ki többé minden élő, ahogyan most cselekedtem. 22 Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.

1Móz. 9.

1 Isten megáldotta Nóét és fiait, és ezt mondta nekik: Szaporodjatok, sokasodjatok, és töltsétek be a földet! 2 Féljen és rettegjen tőletek minden földi állat és minden égi madár, kezetekbe adom őket minden földi csúszómászóval és a tenger minden halával együtt. 3 Minden, ami mozog, ami csak él, legyen a ti eledeletek. Nektek adom mindezt éppúgy, mint a zöld növényt. 4 De húst az étető vérrel együtt ne egyetek! 5 A benneteket étető vért pedig számon kérem. Minden élőlénytől számon kérem azt, az embertől is. Számon kérem az ember életét: egyik embertől a másiktól. 6 Aki ember vérént ontja, annak vérént ember ontja. Mert Isten a maga képmására alkotta az embert. 7 Ti azért szaporodjatok, sokasodjatok, népesítsétek be a földet, sokasodjatok rajta! 8 Isten azt mondta Nóénak és fiainak: 9 Íme, szövetségre lépek veletek és utódaitokkal, 10 meg minden élőlénnel, amely veletek van: madárral, állattal és minden földi élőlénnel; mindennel, ami a bárkából kijött, minden földi élőlénnel. 11 Szövetségre lépek veletek, és semmi sem pusztul el többé özönvíz miatt, mert nem lesz többé özönvíz a föld elpusztítására. 12 Majd azt mondta Isten:

Ez a jele a szövetségnek, amit én szerzek veletek és minden élőlénnel, amely veletek van, minden nemzedékkel, örökre: 13 szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök. 14 Amikor felhőt borítok a földre, és feltűnik az ív a felhőn, 15 akkor visszaemlékezem a szövetségre, amelyet kötöttem veletek és minden élőlénnel, amely testben él, és nem lesz többé a víz özönvízzé minden test pusztulására. 16 Ha ott lesz az ív a felhőn, látni fogom és visszaemlékezem az örök szövetségre, amelyet Isten kötött minden élőlénnel, amely testben él a földön. 17 Akkor ezt mondta Isten Nóénak: Ez annak a szövetségnek a jele, amelyet minden földi élővel kötöttem.

18 Ezek voltak Nóé fiai, akik kijöttek a bárkából: Sém, Hám és Jáfet. Hám Kánaán ősatyja. 19 Ezek hárman Nóé fiai, és ezek népesítették be az egész földet. 20 Nóé elkezdte a földet művelni, és szőlőt ültetett. 21 Egyszer bort ivott, megrészegedett, és mezítelenre vetkőzött a sátrában. 22 Hám, Kánaán ősatyja, meglátta apja szemérmét, és elmondta kintlevő két testvérének. 23 Akkor Sém és Jáfet fogták a ruháját, a vállukra terítették, s háttal bemenne, betakarták apjuk szemérmét, de elfordították arcukat, és így nem látták apjuk szemérmét. 24 Amikor Nóé kijózanodott mámorából, és megtudta, hogy mit tett vele a kisebbik fia, 25 ezt mondta: Átkozott Kánaán! Szolgák szolgája lesz testvérei közt! 26 Ezután ezt mondta: Áldott az ÚR, Sémnek Istene! Legyen Kánaán a szolgája! 27 Terjessze ki Isten Jáfetet, lakjék Sém sátraiban, legyen Kánaán a szolgája! 28 Az özönvíz után Nóé még háromszázötven évig élt. 29 Nóé teljes életkora kilencszázötven év volt, amikor meghalt.

1Móz. 10.

1 Ezek Nóé fiainak, Sémnek, Hámnak és Jáfetnek a leszármazottai, mert fiaik születtek az özönvíz után. 2 Jáfet fiai: Gómer, Mágóg, Mádaj, Jáván, Túbal, Mesek és Tírász. 3 Gómer fiai: Askenáz, Rífat és Tógarmá. 4 Jáván fiai: Elísá, Tarsís, Kittím és Dódáním. 5 Ezekből ágaztak szét országaikba a szigetlakó népek, mindegyik a maga nyelve szerint, nemzetségekre és népekre tagolódva. 6 Hám fiai: Kús, Micraim, Pút és Kánaán. 7 Kús fiai: Szebá, Havilá, Szabtá, Ramá és Szabteká. Ramá fiai: Sebá és Dedán. 8 Kús nemzette Nimród. Ez kezdett hatalmaskodni a földön. 9 Hatalmas vadász volt ő az ÚR előtt. Ezért mondják: Hatalmas vadász az ÚR előtt, mint Nimród. 10 Országa először Babelben, Ereken, Akkádban és Kalnéban, Sineár földjén volt. 11 Arról a földről ment Assúrba, és építette Ninivét, Rehóbót-Írt, Kelahot 12 és Reszent, ezt a nagy várost Ninive és Kelah között. 13 Micraim nemzette a lúdiakat, anámiakat, lehábiakat és naftúhiakat, 14 a patrósziakat, kaszlúhiakat és a kaftóriakat. Innen származtak a filiszteusok. 15 Kánaán nemzette elsőszülöttét, Szidónt, azután Hétet, 16 meg a jebúsziakat, emóriakat, gírgásiakat, 17 a hivvieket, arkiakat és színieket, 18 az arvádiakat, cemáriakat és hamátiakat. Azután elszéledtek a kánaániak nemzetségei, 19 úgyhogy a kánaániak területe Szidóntól Gerár irányában Gázáig, Sodoma, Gomora, Admá és Cebóim irányában Lesáig terjedt. 20 Ezek Hám fiai nemzetségük és nyelvük szerint, országokra és népekre tagolódva. 21 Születtek gyermekei Sémnek is, aki Héber összes fiainak ősatyja, Jáfetnek pedig testvérbátyja volt. 22 Sém fiai: Élám, Assúr, Arpaksad, Lúd és Arám. 23 Arám fiai: Úc, Húl, Geter és Mas. 24 Arpaksad nemzette Selahot, és Selah nemzette Hébert. 25 Hébernek is született két fia: az egyiknek Peleg volt a neve, mivel az ő idejében váltak szét a föld népei. Testvérének Joktán volt a neve. 26 Joktán nemzette Almódádót, Selefet, Hacarmávetet és Jerahot, 27 Hadórámot, Úzált és Diklát, 28 Óbált, Abímáélt és Sebát, 29 Ófirt, Havilát és Jóbábot. Ezek mind Joktán fiai. 30 Lakóhelyük Mésától Szefér irányában a keleti hegyekig terjedt. 31 Ezek Sém fiai nemzetségük és nyelvük szerint, országaik és népeik szerint. 32 Ezek Nóé fiainak a nemzetségei, származásuk szerint népekre tagolódva. Ezekből ágaztak szét a népek a földön az özönvíz után.

1Móz. 11.

1 Az egész földnek egy nyelve és egyféle beszéde volt. 2 Amikor útnak indultak keletről, Sineár földjén egy völgyre találtak, és ott letelepedtek. 3 Azt mondták egymásnak: Gyertek, vessünk téglát, és égessük ki jól! És a téglá lett az építőkövük, a földi szurok pedig a habarcsuk. 4 Azután ezt mondták: Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén. 5 Az ÚR pedig leszállt, hogy lássa azt a várost és tornyot, amelyet az emberek építettek. 6 Akkor ezt mondta az ÚR: Most még egy nép ez, és mindnyájuknak egy a nyelve. De ez csak a kezdete annak, amit tenni akarnak. És most semmi sem gátolja őket, hogy véghezvigyék mindazt, amit elterveznek. 7 Menjünk csak le és zavarjuk ott össze a nyelvüket, hogy ne értsék egymás nyelvét! 8 Így szélesztette szét őket onnan az ÚR az egész föld színére, és abbahagyták a város építését. 9 Ezért nevezték azt Bábelnek, mert ott zavarta össze az ÚR az egész föld nyelvét, és onnan szélesztette szét őket az ÚR az egész föld színére.

10 Ez Sém nemzetsége: Sém százéves volt, amikor Arpaksadot nemzette, két évvel az özönvíz után. 11 Arpaksad születése után Sém ötszáz évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat. 12 Arpaksad harmincöt éves volt, amikor Selahot nemzette. 13 Selah születése után Arpaksad négyszázhárom évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat. 14 Selah harmincéves volt, amikor Hébert nemzette. 15 Héber születése után Selah négyszázhárom évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat. 16 Héber harmincnégy éves volt, amikor Peleget nemzette. 17 Peleg születése után Héber négyszázharminc évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat. 18 Peleg harmincéves volt, amikor Reút nemzette. 19 Reú születése után Peleg kétszázkilenc évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat. 20 Reú harminckét éves volt, amikor Szerúgot nemzette. 21 Szerúg születése után Reú kétszázhet évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat. 22 Szerúg harmincéves volt, amikor Náhórt nemzette. 23 Náhór születése után Szerúg kétszáz évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat. 24 Náhór huszonkilenc éves volt, amikor Tárét nemzette. 25 Táré születése után Náhór száztizenkilenc évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat. 26 Amikor Táré hetvenéves volt Abrámot, Náhórt és Háránt nemzette. 27 Ez Táré nemzetsége: Táré nemzette Abrámot, Náhórt és Háránt. Hárán nemzette Lótót. 28 Hárán meghalt még apja életében a szülőföldjén, Úr-Kaszdimban. 29 Abrám és Náhór feleséget vettek maguknak: Abrám feleségének Száraj volt a neve, Náhór feleségének pedig Milká volt a neve: Ő Háránnak, Milká apjának és Jiszká apjának volt a leánya. 30 Száraj azonban meddő volt, nem volt gyermeke. 31 Táré fogta fiát, Abrámot, és Lótót, fiának, Háránnak a fiát, és menyét, Szárajt, fiának, Abrámnak a feleségét, és elindult velük Úr-Kaszdimból, hogy Kánaán földjére menjen. Eljutottak Háránig, és ott letelepedtek. 32 Táré kétszázöt éves volt, amikor meghalt Háránban.

1Móz. 12.

1 Az ÚR ezt mondta Abrámnak: Menj el földedről, rokonságod közül és atyád házából arra a földre, amelyet mutatok neked! 2 Nagy néppé teszek, és megáldalak, naggyá teszem nevedet, és áldás leszel. 3 Megáldom a téged áldókat, s megátkozom a téged gyalázókat. Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége. 4 Abrám elment, ahogyan azt az ÚR mondta neki, és Lót is vele ment. Abrám hetvenöt éves volt, amikor kijött Háránból. 5 Fogta Abrám Szárajt, a feleségét, és Lótot, a testvére fiát, meg minden szerzeményüket, amit csak szereztek, mindenkit, akikre Háránban tettek szert, és elindultak, hogy Kánaán földjére menjenek. El is érkeztek Kánaán földjére. 6 Majd átvonult Abrám az országon egészen a sikemi szenthelyig, Móre tölgyeséig. Akkor még kánaániak voltak ezen a földön. 7 Az ÚR megjelent Abrámnak, és ezt mondta: A te utódaidnak fogom adni ezt a földet! Ő pedig oltárt épített ott az ÚRnak, aki megjelent neki. 8 Onnan továbbvonult a Bételtől keletre eső hegyvidékre, és felütötte sátrát. Bétel esett nyugatra, Aj pedig keletre. Oltárt épített ott is az ÚRnak, és segítségül hívta az ÚR nevét. 9 Azután útnak indult Abrám, és továbbvonult a Délvidék felé. 10 Egyszer éhínség támadt azon a földön. Ekkor lement Abrám Egyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert súlyos éhínség volt azon a földön. 11 Amikor már közel járt Egyiptomhoz, ezt mondta feleségének, Szárajnak: Nézd csak! Tudom, hogy szép arcú asszony vagy. 12 Ha meglátnak az egyiptomiak, azt mondják majd: Ez a felesége! És engem megölnek, téged pedig életben hagynak. 13 Mondd, hogy a húgom vagy, hogy jó sorom legyen a te réveden, és életben maradjak általad. 14 Így is történt. Amikor Abrám Egyiptomba érkezett, az egyiptomiak látták, hogy nagyon szép az asszony. 15 A fáraó főemberei is meglátták őt, dicsérték a fáraónak, és elvitték az asszonyt a fáraó házába. 16 Abrámnak pedig jó sora lett az asszony révén: lettek neki juhái, marhái és szamarai, szolgálói és szolgálói, nőtény szamarai és tevéi. 17 De nagy csapásokkal sújtotta az ÚR a fáraót és házáat Abrám felesége, Száraj miatt. 18 Hívatta azért a fáraó Abrámot, és ezt mondta: Mit tettél velem? Miért nem mondtad meg nekem, hogy a feleséged? 19 Miért mondtad, hogy a húgod? Csak ezért vettem feleségül. Most aztán itt a feleséged, fogd, és menj! 20 Embereket is rendelt mellé a fáraó, és azok kivezették őt, feleségét és mindenét, amije csak volt.

1Móz. 13.

1 Abrám feljött Egyiptomból a feleségével és mindenével együtt, amije volt. Lót is vele jött a Délvidékre. 2 Abrámnak igen tekintélyes vagyona volt: jószág, ezüstje és aranya. 3 A Délvidékről továbbvonult előző szállásai mentén egészen Bételig, addig a helyig, ahol korábban is sátorozott Bétel és Aj között, 4 annak az oltárnak a helyéig, amelyet ott először készített. Ott is segítségül hívta Abrám az ÚR nevét. 5 De Lótnak is, aki Abrámmal ment, voltak juhái, marhái és sátrai, 6 és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Mivel sok jószáguk volt, nem lakhattak együtt. 7 Össze is vesztek Abrám jószágának a pásztoraival Lót jószágának a pásztoraival. Akkor még a kánaániak és a perizziek is ott laktak azon a földön. 8 Azért Abrám ezt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztoraik között, hiszen rokonok vagyunk! 9 Hát nincs előtted az egész ország? Válj el tőlem! Ha te balra tartasz, én jobbra megyek, ha te jobbra mégy, én balra térek. 10 Ekkor Lót körülnézett, és látta, hogy a Jordán egész környéke bővizű föld. Mert mielőtt elpusztította az ÚR Sodomát és Gomorát, egészen Cóarig olyan volt az, mint az ÚR kertje, mint Egyiptom földje. 11 Lót tehát a Jordán egész környékét választotta magának, és elindult Lót kelet felé. Így váltak el egymástól. 12 Abrám Kánaán földjén lakott, Lót pedig a Jordán környékén levő városokban telepedett le, és egészen Sodomáig sátorozott. 13 A sodomai férfiak pedig igen romlottak és vétkesek voltak az ÚR előtt. 14 Az ÚR ezt mondta Abrámnak azután, hogy Lót elvált tőle: Emeld föl tekintetedet, és nézz szét arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra. 15 Azt az egész földet, amelyet látsz, neked és a te utódaidnak adom örökre. 16 Hasonlóvá teszem utódaidat a föld porához: aki meg tudja számolni a föld porát, az tudja megszámlolni a te utódaidat is. 17 Indulj, járd be ezt a földet széltében-hosszában, mert neked adom. 18 Így vonult tovább Abrám a sátraival, és letelepedett Mamré tölgyesében, amely Hebrónban van. Ott is épített oltárt az ÚRnak.

1Móz. 14.

1 Történt pedig Amráfelnak, Sineár királyának, Arjóknak, Ellászár királyának, Kedorláómernak, Élám királyának és Tidálnak, Góim királyának az idejében, 2 hogy ezek háborút indítottak Bera, Sodoma királya, Birsza, Gomora királya, Sináb, Admá királya, Seméber, Cebóim királya és Bela, azaz Cóar királya ellen. 3 Mindezek a Sziddím-völgyben egyesültek, ahol most a Sós-tenger van. 4 Tizenkét évig szolgálták Kedorláómet, de a tizenharmadik esztendőben fellázadtak. 5 Ezért a tizennegyedik esztendőben eljött Kedorláómer a vele tartó királyokkal, és megverték a refáiakat Asterót-Karnaimban, a zúziakat Hámban, az émieket Sávé-Kirjátaimban 6 és a hóriakat a maguk hegyén, a Széíren, egészen Él-Paránig, amely a pusztta mellett van. 7 Azután megfordultak, és Én-Mispátba, azaz Kádésba mentek, leverték az amálékiak egész mezejét és az emóriakat is, akik Hacecón-Támárban laktak. 8 Kivonult tehát Sodoma királya, Gomora királya, Admá királya, Cebóim királya és Bela, azaz Cóar királya is, és a Sziddím-völgyben csatarendbe álltak. 9 Kedorláómmerral, Élám királyával, Tidállal, Góim királyával, Amráfellal, Sineár királyával és Arjókkal, Ellászár királyával szemben: négy király öt ellen. 10 A Sziddím-völgy tele volt szurokforrásokkal. Amikor Sodoma és Gomora királyai megfutamodtak, beleestek azokba, a megmaradtak pedig a hegységbe futottak. 11 Elvitték Sodoma és Gomora minden jószágát és minden eleségét, azután elvonultak. 12 Elvitték Lótót is, Abrám testvérének a fiát, jószágával együtt, és elvonultak. Ő akkor Sodomában lakott. 13 De jött egy menekült, és hírt hozott a héber Abrámnak, aki akkor az emóri Mamrének, Eskól és Ánér testvérének a tölgyesében lakott. Ők meg Abrám szövetségesei voltak. 14 Amint meghallotta Abrám, hogy unokaöccse fogságba esett, fölfegyverezte háromszáztizennyolc legényét, akik a házánál születtek, és Dánig üldözte őket. 15 Éjszaka azután csapatokra oszoltak, szolgálival együtt rájuk támadt, megverte, és üldözte őket egészen Hóbáig, amely Damaszkusztól északra van. 16 Visszahozott minden jószágot. Visszahozta unokaöccsét, Lótót is jószágával együtt, meg az asszonyokat és a népet is. 17 Miután így megverte Kedorláómet és a vele tartó királyokat, visszatért. Sodoma királya pedig kivonult eléje a Sávé-völgybe, azaz a Király-völgybe. 18 Melkisédek, Sálem királya kenyeret és bort vitt ki eléje. Ő a Felséges Isten papja volt, 19 megáldotta őt, és ezt mondta: Áldott vagy Abrám a Felséges Isten előtt, aki a mennyet és a földet alkotta! 20 És áldott a Felséges Isten, mert kezédbe adta ellenségeidet! Abrám pedig tizedet adott neki mindenből. 21 Sodoma királya ezt mondta Abrámnak: Add nekem az embereket, a jószágot pedig tartsd meg magadnak! 22 De Abrám így válaszolt Sodoma királyának: Fölemelt kézzel esküszöm az ÚRra, a Felséges Istenre, a menny és a föld alkotójára, 23 hogy egy szál fonalat vagy egy saruszíjat sem veszek el mindabból, ami a tied, hogy ne mondhasd: Én tettem gazdaggá Abrámot. 24 Rólam ne legyen szó, csak arról, amit megettek a legények, meg azoknak a férfiaknak a részéről, akik velem tartottak: Anér, Eskól és Mamré kapják meg a részüket.

1Móz. 15.

1 Ezek után az események után így szólt az ÚR Abrámhoz látomásban: Ne félj Abrám! Én vagyok a pajzsod: jutalmad igen bőséges. 2 De Abrám ezt mondta: Ó, Uram, URam! Mit adhatsz nekem, hiszen gyermektelen vagyok, és házamat a damaszkuszi Eliézer öröklí. 3 Nem adtál nekem utódot - mondta Abrám -, ezért a házamnál született szolga lesz az örökösöm. 4 Ekkor így szólt hozzá az ÚR: Nem ő lesz az örökösöd, hanem az lesz az örökösöd, aki tőled fog származni. 5 Azután kivezette az ÚR, és azt mondta: Tekints föl az égre, és számold meg a csillagokat, ha meg tudod számolni! Azt mondta neki: Ennyi utódod lesz! 6 Abrám hitt az ÚRnak, aki ezért igaznak fogadta el őt. 7 Azután ezt mondta neki: Én az ÚR vagyok, aki kihoztalak Úr-Kaszdimból, és neked adom ezt a földet örökségül. 8 Abrám ezt mondta: Ó, Uram, URam! Miből tudom meg, hogy én öröklöm azt? 9 Ezt mondta neki: Hozz nekem egy hároméves üszőt, egy hároméves kecskét és egy hároméves kost, egy gerlicét és egy galambot. 10 Elhozta neki mindezeket, azután kettéhasította őket, és mindegyiknek az egyik felét a másik felével szemben helyezte el; de a madarakat nem hasította ketté. 11 Ekkor ragadozó madarak szálltak a húsdarabokra, de Abrám elhessegette őket. 12 Naplementekor az történt, hogy mély álomba merült Abrám, és rémítő nagy sötétség borult rá. 13 Ekkor az ÚR azt mondta Abrámnak: Tudd meg, hogy a te utódaid jövevények lesznek egy olyan országban, amely nem az övék: rabszolgákká teszik, és nyomorgatják őket négyszáz évig. 14 De ítéletet tartok azon a népen is, amelyet szolgálnak, és azután nagy vagyonnal jönnek ki. 15 Te pedig békességgel térsz őseidhez, és késő vénségedben temetnek el. 16 Csak a negyedik nemzedék tér vissza ide, mert az emóriak gonoszsága még nem telt be. 17 Amikor lement a nap, és koromsötét lett, hirtelen füstölgő kemence és tüzes fáklya ment át ezek között a húsdarabok között. 18 Ezen a napon kötött az ÚR szövetséget Abrámmal, és azt mondta: A te utódaidnak adom ezt a földet Egyiptom folyójától a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig, 19 a kénieket, kenizzieket és kadmóniakat, 20 a hettitákat, perizzieket és refáiakat, 21 az emóriakat és kánaániakat, a gírgásiakat és jebúsiakat.

1Móz. 16.

1 Száraj, Abrám felesége nem szült neki. De volt Szárajnak egy egyiptomi szolgája, akinek Hágár volt a neve. 2 Száraj ezt mondta Abrámnak: Íme, az ÚR nem engedett szülnöm, menj be a szolgálóhoz, talán az ő révén lesz fiam. És hallgatott Abrám Száraj szavára. 3 Akkor Száraj, Abrám felesége, fogta szolgáját, az egyiptomi Hágárt, és férjének, Abrámnak adta, hogy legyen az asszonya; tíz esztendővel azután, hogy Abrám megtelepedett Kánaán földjén. 4 És ő bement Hágárhoz, az pedig teherbe esett. Amikor látta, hogy terhes, úrnőjének nem volt többé becsülete előtte. 5 Ezért Száraj ezt mondta Abrámnak: Miattad ért engem sérelem! Magam adtam öledbe a szolgálómat, de látja, hogy teherbe esett, és nincs előtte becsületem. Ítéljen ügyünkben az ÚR! 6 Abrám így felelt Szárajnak: Hiszen kezédben van a szolgálód, csinálj vele, amit jónak látsz! Ettől fogva olyan rosszul bánt vele Száraj, hogy az elfutott tőle. 7 Az ÚR angyala rátalált egy forrásnál a pusztában, annál a forrásnál, amely a Súrba vezető út mentén van, 8 és ezt mondta: Hágár, Száraj szolgálója! Honnan jössz, és hová mégy? Ő így felelt: Úrnőm elől, Száraj elől futok. 9 Azt mondta neki az ÚR angyala: Térj vissza úrnődhöz, és alázkodj meg előtte! 10 Ezt is mondta neki az ÚR angyala: Nagyon megsokasítom a te utódaidat, annyira, hogy meg sem lehet őket számolni. 11 Majd ezt mondta neki az ÚR angyala: Ím, teherbe estél, és fiút fogsz szülni. Nevezd Izmaelnek, mert hallott az ÚR nyomorúságodról. 12 Szilaj ember lesz ez! Kezet emel mindenkire, de rá is mindenki, kárt tesz testvéreinek, ahol csak tanyázik. 13 Azután így nevezte az URat, aki szólt hozzá: Te vagy a látás Istene. Mert ezt mondta: Én is láthattam itt, aki engem látott. 14 Ezért nevezik azt a kutat Lahajrói-kútnak. Ott van most is Kádés és Bered között. 15 Ezután fiút szült Hágár Abrámnak. Abrám Izmaelnek nevezte a fiát, akit Hágár szült. 16 Abrám nyolcvanhat esztendő volt, amikor Hágár Izmaelt szülte Abrámnak.

1Móz. 17.

1 Amikor Ábrám kilencvenkilenc éves volt, megjelent Ábrámnak az ÚR, és ezt mondta neki: Én vagyok a mindenható Isten. Járj énelőttem, és légy feddhetetlen! 2 Megajándékozlak szövetségemmel, és nagyon megszorítom utódaidat. 3 Ekkor Ábrám arcra borult, Isten pedig így szólt hozzá: 4 Ez lesz az én szövetségem veled: Sok nép atyja leszel! 5 Nem neveznek többé Ábrámnak, hanem Ábrahám lesz a neved, mert sok nép atyjává teszek. 6 Nagyon megszorítom utódaidat, népeket támasztok belőled, királyok származnak tőled. 7 Szövetségre lépek veled, sőt utódaiddal is, örök szövetségre minden nemzedékükkel. Mert Istened leszek, és utódaidnak is. 8 Neked adom és utódaidnak a földet, hol jövevény vagy, Kánaán egész földjét birtokul örökre, és Istenük leszek.

9 Majd ezt mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig tartsd meg szövetségemet, meg utódaid is nemzedékről nemzedékre! 10 Így tartsátok meg szövetségemet, amelyet veletek és utódaitokkal kötök: metéljenek körül nálatok minden férfit! 11 Metéljétek körül szeméremtestetek bőrét, ez lesz a veletek kötött szövetségem jele. 12 Nyolcnapos korában körül kell metélni nálatok minden fiúgyermeket nemzedékről nemzedékre, akár a házban született, akár pénzen vásárolták valami idegentől, aki nem a te utódaid közül való. 13 Körül kell metélni azt is, aki a házban született, azt is, akit pénzen vásároltak. Ott lesz az én szövetségem a testeteken örök szövetségként. 14 A körülmetéletlen férfi, akinek nem metélték körül szeméremteste bőrét, az irtassék ki népe közül, mert elutasította szövetségemet.

15 Azután ezt mondta Isten Ábrahámnak: Szárajt, a feleségedet ne nevezd többé Szárajnak, hanem Sára legyen a neve! 16 Mert megáldom őt, sőt fiút adok tőle neked; megáldom őt, és népek támadnak belőle, népek királyai származnak tőle. 17 Ábrahám arcra borult, de nevetett, és azt mondta magában: Százestendő embernek lehet-e gyermeke? Vagy Sára kilencven éves létére szülhet-e? 18 És ezt mondta Ábrahám azt Istennek: Bárcsak Izmael életét oltalmaznád! 19 De Isten ezt mondta: Nem! Sára, a feleséged szül neked fiút, akit Izsáknak fogsz nevezni. Szövetségre lépek vele is, örök szövetségre, meg utódaival is. 20 Izmael dolgában is meghallgatlak: megáldom őt, és nagyon megszorítom és megsokasítom utódait. Tizenkét fejedelmet fog nemzeni, és nagy néppé teszem. 21 De szövetségre csak Izsákkal lépek, akit Sára egy estendő múlva szül neked. 22 Amikor Isten befejezte beszédét, eltávozott Ábrahámtól. 23 Ezután fogta Ábrahám a fiát, Izmaelt, meg a házában született, vagy pénzen vásárolt összes szolgáját, Ábrahám házanépéből az összes férfit, és körülmetélte szeméremtestük bőrét még azon a napon, ahogyan meghagyta neki Isten. 24 Ábrahám kilencvenkilenc estendő volt, amikor szeméremteste bőrét körülmetélték. 25 Fia, Izmael tizenhárom estendő volt, amikor szeméremteste bőrét körülmetélték. 26 Ugyanazon a napon metélték körül Ábrahámot, a fiát, Izmaelt 27 és házanépéből az összes férfit. Mind a házban született, mind az idegentől pénzen vásárolt szolgákat körülmetélték vele együtt.

1Móz. 18.

1 Azután megjelent neki az ÚR Mamré tölgyesében, amikor a nappali hőség elől a sátor bejáratába húzódott. 2 Fölemelte tekintetét, és látta, hogy három férfi áll előtte. Amint meglátta őket, eléjük futott a sátor bejáratától, földre borult, 3 és így szólt: Uram, ha megnyertem jóindulatodat, kérlek, ne kerüld el szolgádat! 4 Mindjárt hozatok egy kis vizet, mossátok meg a lábatokat, és dőljetek le a fa alá! 5 Én meg hozok egy falat kenyeret, hogy felüdüljete, és úgy menjete tovább, ha szolgátok mellett mentek el! Ők azt felelték: Tedd azt, amit mondtál! 6 Ábrahám besietett Sárához a sátorba, és azt mondta: Siess, dagassz meg három mérték finomlisztet, és süss lángost! 7 Kiszaladt Ábrahám a csordához is, fogott egy szép szopós borjút, és odaadta a legényének, az pedig gyorsan elkészítette. 8 Azután vett vaját, tejet, meg vette a borjút, amelyet elkészítettet, és eléjük tette. Ő maga pedig ott állt mellettük a fa alatt, amíg ettek. 9 Azután ezt kérdezték tőle: Hol van Sára, a feleséged? Ő így felelt: Itt a sátorban. 10 Egyikük azt mondta: Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és akkor már a feleségednek, Sárának fia lesz! Sára meg ott hallgatódzott a háta mögött a sátor bejáratánál. 11 Ábrahám és Sára élemedett korú öregek voltak, és Sáránál már megszűnt a női életfolyamat. 12 Sára nevetett magában, és azt gondolta: Miután megvénültem, lehet-e gyönyörűségem? Meg az uram is öreg! 13 De az ÚR megkérdezte Ábrahámot: Miért nevetett Sára, és miért mondta: Ugyan, hogy szülhetnék öreg létemre? 14 Van-e valami lehetetlen az ÚR számára? Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának. 15 Sára azonban tagadott, mert félt. Azt mondta, hogy nem nevetett. Az ÚR azonban így szólt: De bizony neveltél! 16 Amikor a férfiak elindultak, és Sodoma felé tartottak, Ábrahám is velük ment, hogy elkísérje őket. 17 Az ÚR ezt mondta: Eltitkoljam-e Ábrahám elől, amit tenni akarok? 18 Hiszen Ábrahámtól nagy és hatalmas nép fog származni, és általa nyer áldást a föld minden népe. 19 Mert őt választottam ki arra, hogy megparancsolja fiainak és háza népének is, hogy őrizték meg az ÚR útját, cselekedjenek az igazságnak és jognak megfelelően, hogy az ÚR is beteljesítse, amit megígért Ábrahámnak. 20 Azért ezt mondta az ÚR: Mivel már igen sok a jajkiáltás Sodoma és Gomora miatt, és vétküik igen súlyossá vált, 21 lemegyek, hogy megnézzem: vajon csakugyan a hozzám fölhatolt jajkiáltás szerint cselekedtek-e, vagy sem. Tudni akarom. 22 Amikor a férfiak megfordultak, és elindultak Sodoma felé, Ábrahám még ott állt az ÚR előtt. 23 Hozzálépett Ábrahám, és ezt kérdezte: Vajon elpusztítod-e az igazat is a bűnössel együtt? 24 Hátha van ötven igaz ember abban a városban? Akkor is elpusztítod, és nem bocsátasz meg annak a helynek azért az ötven igazért, akik ott laknak? 25 Távol legyen tőled, hogy illet tégy, hogy megöld az igazat a bűnössel együtt, és úgy járjon az igaz is, mint a bűnös. Távol legyen tőled! Vajon az egész föld bírása nem lenne-e igaz ítéletet? 26 Az ÚR így felelt: Ha talállok Sodoma városában ötven igazat, megkegyelmezek értük az egész helynek. 27 Ábrahám újból megszólalt: Tudom, merész dolog, hogy szólok az én Uramnak, bár én csak por és hamu vagyok. 28 De ha az ötven igaznak öt híja lesz, elpusztítod-e az öt miatt az egész várost? Ő ezt felelte: Nem pusztítom el, ha talállok ott negyvenötöt. 29 Ismét szólt hozzá, és ezt kérdezte: Hátha negyven található ott? Az ÚR így felelt: Nem teszem meg a negyvenért. 30 Ne induljon föl az én Uram, hogy beszéljek - szólt Ábrahám -, de hátha csak harminc található ott? Ő így felelt: Nem teszem meg, ha talállok ott harmincat. 31 Ábrahám ezt mondta: Tudom, merész dolog, hogy szólok az én Uramnak: hátha húsz található ott? Ő így felelt: Nem pusztítom el a húszért. 32 Ábrahám ezt mondta: Ne induljon föl az én Uram, hogy még egyszer szólok: de hátha csak tíz található ott? Ő így felelt: Nem pusztítom el a tízért. 33 Amint az ÚR bevégezte beszélgetését Ábrahámmal, eltávozott, Ábrahám pedig visszatért lakóhelyére.

1Móz. 19.

1 A két angyal estére Sodomába érkezett, Lót pedig éppen Sodoma kapujában ült. Amint meglátta őket Lót, fölkel, eléjük ment, és arccal a földre borult. 2 Ezt mondta: Térjetek be, Uraim, szolgátok házába, töltsétek itt az éjszakát, mossátok meg a lábatokat! Reggel majd fölkelhettek, és utatokra indulhattok. De ők azt felelték: Nem, hanem itt a szabadban töltjük az éjszakát. 3 Mivel azonban nagyon unszolta őket, betértek hozzá, bementek a házba. Ő pedig lakomát készített nekik, kovásztalan kenyeret süttetett, és ettek. 4 Lefekvés előtt a város férfiai, a sodomaiak, körülvették a házat; ifjak és öregek, az egész nép kivétel nélkül. 5 Bekiáltottak Lótnak, és azt mondták neki: Hol vannak azok a férfiak, akik hozzád jöttek éjszakára? Hozd ki őket hozzánk, hadd ismerjük őket. 6 Lót kiment hozzájuk az ajtó elé, de az ajtót bezárta maga mögött, 7 és ezt mondta: Ugyan, barátaim, ne tegyetek rosszat! 8 Van két leányom, akiknek még nem volt dolguk férfival, kihozom hozzátok, és tegyetek velük, amit jónak láttok. De ezekkel az emberekkel ne tegyetek semmit, mivel hajlékom oltalma alatt vannak! 9 De azok így feleltek: Menj innen! És azt mondták: Ő az egyetlen jövevény köztünk, és ő akar törvényt szabni? Még jobban elbánunk veled, mint velük! Szorongatni kezdték magát Lót, és már majdnem betörték az ajtót. 10 De azok a férfiak kinyújtották a kezüket, behúzták Lót magukhoz a házba, és bezárták az ajtót. 11 Az emberek apraját-nagyját pedig, akik a ház ajtaja előtt voltak, vaksággal verték meg, úgyhogy nem tudták megtalálni az ajtót. 12 Akkor ezt kérdezték a férfiak Lóttól: Ki van még itt hozzád tartozó? Vődet, fiaidat és leányaidat, meg mindenedet, ami a tied a városban, vidd el erről a helyről! 13 Mert mi el fogjuk pusztítani ezt a helyet, mivel eljutott az ÚRhoz az a nagy jajkiáltás, amelyet okoztak. Az ÚR azért küldött bennünket, hogy elpusztítsuk a várost. 14 Lót tehát kiment, és beszélt a vőivel, akik leányait el akarták venni, és ezt mondta: Keljtek föl, menjetek ki erről a helyről, mert az ÚR el fogja pusztítani ezt a várost. De a vőinek úgy tűnt, hogy csak tréfál. 15 Amikor hajnalodott, így sürgették az angyalok Lót: Kelj föl, fogd a feleségedet és itt levő két leányodat, hogy el ne pusztulj a város bűne miatt! 16 És amikor tévovázott, megragadták a férfiak a kezét, meg a feleségének és két leányának a kezét, mert az ÚR megszánta őt. Kivitték, és ott hagyták a városon kívül. 17 Amikor vitték őket kifelé, ezt mondták: Mentsd az életedet! Ne nézz hátra, és ne állj meg sehol a környéken! A hegyre menekülj, különben elpusztulsz! 18 De Lót azt mondta nekik: Ne oda, Uram! 19 Ha már kegyelmes voltál szolgálodhoz, és olyan nagy szeretettel bánsz velem, hogy meg akarod tartani az életemet, akkor ne kelljen a hegyre menekülnöm, mert utolér a veszedelem és meghalok. 20 Itt van a közelben ez a kis város, hadd fussak oda! Bár kicsi, hadd meneküljek oda, hogy életben maradjak! 21 Ebben a dologban is engedek neked - felelte. Nem pusztítom el azt a várost, amelyről beszéltél. 22 De sietve menekülj oda, mert semmit sem tudok tenni, amíg oda nem érsz. - Ezért hívják azt a várost Cóarnak. 23 A nap éppen fölkel, amikor Lót Cóarba ért. 24 Az ÚR pedig kénköves tüzes esőt bocsátott Sodomára és Gomorára, az ÚRtól, az égből. 25 Így pusztította el azokat a városokat és azt az egész környéket, a városok egész lakosságát, sőt a föld növényzetét is. 26 Mögötte menő felesége azonban hátratekintett, és sóbálvánnyá lett. 27 Reggel fölkel Ábrahám, hogy arra a helyre menjen, ahol az ÚR színe előtt állt. 28 Odatekintett Sodoma és Gomora felé, meg annak az egész környéknek a földje felé, és látta, hogy már csak füst szállt a föld felett, mint az olvasztókemence füstje. 29 De amikor Isten elpusztította annak a környéknek a városait, nem feledkezett meg Isten Ábrahámról, és kivezette Lót a pusztulásból, amikor elpusztította azokat a városokat, ahol Lót lakott. 30 Lót fölment Cóarból, és letelepedett két leányával együtt a hegyen, mert félt Cóarban lakni. Egy barlangban lakott két leányával együtt. 31 Egyszer a nagyobbik leánya ezt mondta a kisebbiknek: Apánk öreg, és nincs ezen a földön férfi, aki hozzánk bejönné az egész föld szokása szerint. 32 Gyere, itassuk le apánkat borral, háljunk vele, és

támasszunk apánktól utódot. 33 Leitatták tehát az apjukat borral még azon az éjszakán, és bement a nagyobbik, és az apjával hált. Lót pedig mit sem tudott leánya lefekvéséről és fölkeléséről. 34 Másnap azt mondta a nagyobbik a kisebbiknek: A múlt éjjel én háltam az apámmal. Itassuk le borral ma éjjel is, és menj be te, hálj vele, hogy utódot támasszunk apánktól. 35 Azon az éjszakán is leitatták az apjukat borral, és a kisebbik is vele hált. Lót pedig mit sem tudott leánya lefekvéséről és fölkeléséről. 36 Így esett teherbe Lót mindkét leánya az apjától. 37 A nagyobbik fiút szült, és Móábnak nevezte el. Ő a mai Móáb ősatyja. 38 A kisebbik is fiút szült és Ben-Ammínak nevezte el. Ő a mai Ammón fiainak az ősatyja.

1Móz. 20.

1 Azután elindult onnan Ábrahám a Délvidék felé, letelepedett Kádés és Súr között, és jövevényként élt Gerárban. 2 Ábrahám azt mondta Sáráról, a feleségéről, hogy a húga, ezért Abímelek, Gerár királya érte küldött, és elvitette Sárát. 3 Isten azonban eljött Abímelekhez éjjel, álmában, és azt mondta neki: Meg fogsz halni az asszony miatt, akit elvitettél, mert férjes asszony. 4 Abímelek azonban még nem közeledett hozzá, és azt mondta: Uram, az igaz népet is megölöd? 5 Hiszen ő mondta nekem, hogy a húga, az asszony meg azt mondta róla, hogy a bátyja! Én tiszta szívvel és ártatlan kézzel tettem ezt. 6 Akkor ezt mondta neki álmában az Isten: Én is tudom, hogy tiszta szívvel tetted ezt. Ezért óvtalak magam is attól, hogy vétkezzél ellenem, ezért nem engedtem, hogy érintsd őt. 7 Most tehát add vissza annak az embernek a feleségét, mert próféta ő, és imádkozik érted, hogy életben maradj. Ha azonban nem adod vissza, tudd meg, hogy meg kell halnod neked és minden hozzád tartozónak! 8 Fölkelt azért Abímelek reggel, hívatta valamennyi szolgáját, és elbeszélte nekik mindezt. Az emberek nagyon megijedtek. 9 Ekkor hívatta Abímelek Ábrahámot, és ezt mondta neki: Mit tettél velünk? Mit vétettem ellened, hogy ilyen nagy vétekbe akartál belevinni engem és országomat? Olyan dolgokat tettél velem, amilyeneket nem szabad tenni. 10 Majd ezt kérdezte Abímelek Ábrahámától: Mire gondoltál, amikor ezt tetted? 11 Ábrahám ezt felelte: Azt gondoltam, hogy nincs istenfélelem ezen a helyen, és megölnék a feleségemért. 12 De valóban húgom is ő, az apám leánya, csak nem az anyám leánya; így lett a feleségem. 13 Amikor vándorútra indított engem Isten apám házából, ezt kértem tőle: Azzal mutasd meg szereteted irántam, hogy bárhová megyünk, mindenütt azt mondd rólam, hogy a bátyád vagyok! 14 Akkor vett Abímelek juhokat és ökröket, szolgákat és szolgálókat, és Ábrahámnak adta, Sárát, a feleségét pedig visszaküldte hozzá, 15 és ezt mondta Abímelek: Itt van előtted az országom, lakj ott, ahol jónak látod. 16 Sárához pedig így szólt: Íme, ezer ezüstöt adtam a bátyádnak, ez felment téged mindazok előtt, akik veled vannak, mert így minden tekintetben igazolva vagy. 17 Ábrahám pedig imádkozott Istenhez, és meggyógyította Isten Abímeleket, feleségét és szolgálóit, úgyhogy ismét szülhettek. 18 Mert az ÚR meddővé tett minden nőt Abímelek házában Sárának, Ábrahám feleségének az esete miatt.

1Móz. 21.

1 Azután meglátogatta az ÚR Sárát, ahogyan megmondta, és úgy cselekedett az ÚR Sárával, ahogy megígérte. 2 Sára teherbe esett, és fiút szült Ábrahámnak öregkorára, abban az időben, amelyet megígért neki Isten. 3 Ábrahám Izsáknak nevezte el újszülött fiát, akit Sára szült neki. 4 Azután körülmetélte Ábrahám a fiát, Izsákot nyolcnapos korában, ahogyan megparancsolta neki Isten. 5 Ábrahám százesztendőös volt, amikor fia, Izsák megszületett. 6 Akkor ezt mondta Sára: Nevetségessé tett engem az Isten, kinevet mindenki, aki csak hallja. 7 Ezt is mondta: Ki jósolta volna meg Ábrahámnak, hogy fog még Sára fiaikat szoptatni? Mert fiút szültem öregkorára. 8 Amikor a gyermek nagyobb lett, elválasztották. Ábrahám pedig nagy lakomát készített azon a napon, amelyen elválasztották Izsákot.

9 Amikor Sára nevetni látta az egyiptomi Hágár fiát, akit Hágár Ábrahámnak szült, 10 ezt mondta Ábrahámnak: Kergesd el ezt a szolgálót a fiával együtt, mert nem örökölhet ennek a szolgálónak a fia az én fiammal, Izsákkal! 11 Ez a beszéd Ábrahámnak igen rosszul esett, a fia miatt. 12 De Isten ezt mondta Ábrahámnak: Ne essék neked rosszul ennek a fiúnak és szolgálódnak a dolga. Bármit mond neked Sára, hallgass a szavára, mert Izsákot fogják a te utódodnak nevezni. 13 De a szolgáló fiából is népet támasztok, mert ő is tőled származik. 14 Ábrahám fölkel reggel, fogott egy kenyeret meg egy tömlő vizet, és Hágárnak adta. Föltette azt az asszony vállára, és elküldte őt a gyermekkel együtt. Így ment el, és bolyongott Beérseba pusztájában. 15 Amikor kifogyott a víz a tömlőből, odatette a gyermeket az egyik bokor alá, 16 maga pedig elment, leült vele szemben egy nyíllövésnyi távolságban, és ezt mondta: Ne lássam, amikor meghal a gyermek. Ott ült vele szemben, és hangosan sírt. 17 De Isten meghallotta a fiú hangját, Isten angyala pedig kiáltott a mennyből Hágárnak, és így szólt hozzá: Mi van veled, Hágár? Ne félj, mert meghallotta Isten a fiú hangját ott, ahol van. 18 Kelj föl, vedd fel a fiút, és fogd kézen, mert nagy népet támasztok belőle. 19 És megnyitotta Isten az asszony szemét, úgyhogy meglátott egy forrást. Odament, megtöltötte a tömlőt vízzel, és megittatta a fiút. 20 Isten pedig vele volt a fiúval, és az felnővekedett. A pusztában lakott, és íjász lett. 21 Párán pusztájában lakott, anyja pedig Egyiptomból szerzett neki feleséget.

22 Történt abban az időben, hogy Abímelek és hadseregaparancsnoka, Píkól azt mondta Ábrahámnak: Isten van veled mindenben, amit cselekszel. 23 Esküdj meg nekem most Istenre, hogy nem csalsz meg sem engem, sem a fiamat, sem az unokámat, hanem olyan hűségesen bánysz velem és azzal a földdel, ahol jövevény vagy, ahogyan én bántam veled! 24 Ábrahám így felelt: Megesküszöm. 25 De Ábrahám szemrehányást tett Abímeleknek amiatt, hogy Abímelek szolgálai erőszakkal elfoglaltak tőle egy kutat. 26 Abímelek ezt mondta: Nem tudom, ki tette ezt. Te sem szóltál róla nekem, én sem hallottam, csak ma. 27 Akkor Ábrahám vett juhokat meg marhákat, és Abímeleknek adta. Majd szövetséget kötöttek egymással. 28 De Ábrahám különállított a nyájából hét bárányt. 29 Akkor ezt kérdezte Abímelek Ábrahámtól: Mire való ez a hét bárány, amelyeket különállítottál? 30 Ő azt felelte: Fogadd el tőlem ezt a hét bárányt, annak bizonyságául, hogy én ástam ezt a kutat. 31 Azért nevezték el azt a helyet Beérsebának, mert ott esküdtek meg ők ketten. 32 Miután megkötötték a szövetséget Beérsebában, fölkeltek Abímelek és hadseregaparancsnoka, Píkól, és visszatértek a filiszteusok földjére. 33 Ábrahám pedig tamariszkuszfákat ültetett Beérsebában, és segítségül hívta ott az ÚRnak, az örökkévaló Istennek a nevét. 34 Azután még hosszú ideig élt jövevényként Ábrahám a filiszteusok földjén.

1Móz. 22.

1 Ezek után történt, hogy Isten próbára tette Ábrahámot, és megszólította: Ábrahám! Ő pedig felelt: Itt vagyok. 2 Isten ezt mondta: Fogd a fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijá földjére, és áldozd fel ott égőáldozatul az egyik hegyen, amelyet majd megmondok neked! 3 Ábrahám fölkel reggel, fölnyergelte a szamarát, maga mellé vette két szolgáját meg Izsákot, a fiát. Fát is hasogatott az áldozathoz. Azután elindult arra a helyre, amelyet az Isten mondott neki. 4 A harmadik napon fölemelte tekintetét Ábrahám, és meglátta azt a helyet messziről. 5 Ekkor így szólt Ábrahám a szolgálaihoz: Maradjatok itt a szamárral, én pedig a fiammal elmegyek oda, imádkozunk, és utána visszatérünk hozzátok. 6 Fogta tehát Ábrahám az égőáldozathoz való fát, rátette a fiára, Izsákra, ő maga pedig a tüzet meg a kést vitte; így mentek ketten együtt. 7 De Izsák megszólította apját, Ábrahámot: Apám! Ő pedig felelt: Itt vagyok, fiam. A fiú megkérdezte: Itt van a tűz meg a fa, de hol van az áldozatra való bárány? 8 Ábrahám azt mondta: Isten majd gondoskodik az áldozatra való bárányról, fiam. Így mentek tovább ketten együtt. 9 Amikor eljutottak arra a helyre, amelyet Isten mondott neki, oltárt épített ott Ábrahám, rárakta a fadarabokat, megkötözte a fiát, Izsákot, és föltette az oltárra a fadarabok tetejére. 10 De amint kinyújtotta Ábrahám a kezét, és már fogta a kést, hogy levágja a fiát, 11 kiáltott neki az ÚR angyala a mennyből: Ábrahám! Ábrahám! Ő így felelt: Itt vagyok. 12 Az angyal így szólt: Ne nyújtsd ki kezedet a fiúra, és ne bántsд őt, mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet. 13 Akkor fölemelte Ábrahám a tekintetét, és meglátta, hogy ott van egy kos, szarvánál fogva fönnakadva a bozótban. Odament Ábrahám, fogta a kist, és azt áldozta föl égőáldozatul a fia helyett. 14 Azután így nevezte el Ábrahám azt a helyet: Az ÚR gondoskodik. Ma ezt mondják: Az ÚR hegyén a gondviselés. 15 Az ÚR angyala másodszor is kiáltott Ábrahámnak a mennyből, 16 és ezt mondta: Magamra esküszöm, így szól az ÚR, hogy mivel így tettél, és nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet, 17 azért gazdagon megáldalak, és úgy megszorítom utódaidat, hogy annyian lesznek, mint az ég csillagai, vagy mint a homokszemek a tenger partján. A te utódod birtokolni fogja ellenségei kapuját, 18 és a te utódod által nyer áldást a föld valamennyi népe, mert hallgattál szavamra. 19 Ezután Ábrahám visszatért szolgálaihoz, elindultak, és együtt elmentek Beérsebába. Ábrahám továbbra is Beérsebában lakott. 20 Ezek után ezt a hírt vitték Ábrahámnak: Milká is szült fiúkat öcsédnek, Náhórnak: 21 Úcot, az elsőszülöttjét, Búzt, annak öccsét, és Kemúélt, Arám atyját, 22 továbbá Keszedet, Hazót és Pildást, Jidláfot és Betúélt. 23 Betúél nemzette Rebekát. Ezt a nyolcat szülte Milká Náhórnak, Ábrahám öccsének. 24 Reúmá nevű másodfelesége is szült neki: Tebahot, Gahamot, Tahast és Maakát.

1Móz. 23.

1 Sára százhuszonhét esztendeig élt, ennyi volt Sára életkora. 2 Amikor meghalt Sára Kánaán földjén Kirjat-Arbában, azaz Hebrónban, Ábrahám bement Sarához, hogy meggyászolja, és elsirassa őt. 3 Majd fölkelte Ábrahám a halottja mellől, és így szólt a hettitákhoz: 4 Jövevény és idegen vagyok köztetek. Adjatok nekem sírhelynek való birtokot nálatok, hogy oda temethessem halottamat. 5 A hettiták ezt felelték Ábrahámnak: 6 Hallgass meg bennünket, urunk! Istentől való fejedelem vagy te közöttünk. A legszebb sírhelyünkön temesd el halottadat! Senki sem akadályoz meg közülünk, hogy az ő sírhelyére temesd halottadat. 7 Ekkor fölkelte Ábrahám, meghajolt a föld tulajdonosai, a hettiták előtt, 8 és így szólt hozzájuk: Ha igazán azt akarjátok, hogy eltemessem halottamat, hallgassatok meg engem, és bírátok rá Efrónt, Cóhar fiát, 9 hogy adja nekem a makpélai barlangját, amely a szántóföldje végén van! Teljes értékéért adja el, hogy legyen sírhelynek való birtokom köztetek! 10 Efrón is ott ült a hettiták között. Ez a hettita Efrón így szólt Ábrahámhoz a hettitáknak és mindazoknak a füle hallatára, akik a város kapujában összejöttek: 11 Nem, uram! Hallgass meg engem! Neked adom azt a szántóföldet a rajta levő barlanggal együtt. Népem fiainak a szeme láttára adom azt neked. Temesd el halottadat! 12 Ábrahám meghajolt a föld tulajdonosai előtt, 13 és így szólt Efrónhoz a föld tulajdonosainak a füle hallatára: Hallgass mégis rám! Megadom a szántóföld árát, fogadd el tőlem, azután oda temetem halottamat. 14 De Efrón így felelt Ábrahámnak: 15 Hallgass rám, uram! Négyszáz ezüst sekelt ér ez a föld! Mit számít az közöttünk? Temesd csak el halottadat! 16 Ábrahám engedett Efrónnak, és kimért Ábrahám Efrónnak annyi ezüstöt, amennyit mondott a hettiták füle hallatára, a kereskedelmi forgalomban használt négyszáz ezüst sekelt. 17 Így ment át Efrón makpélai szántóföldje, amely Mamréval szemben van, a szántóföld a barlanggal együtt, és minden fa a szántóföld egész határán körös-körül 18 Ábrahám birtokába, a hettitáknak és mindazoknak a szeme láttára, akik a város kapujában összejöttek. 19 Azután eltemette Ábrahám a feleségét, Sárát a makpélai szántóföld barlangjában, Mamréval szemben. Ez ma Hebrón, Kánaán földjén. 20 Így került Ábrahám birtokába sírhelyül a hettitáknak ez a szántóföldje a rajta levő barlanggal együtt.

1Móz. 24.

1 Ábrahám élemedett korú, öreg ember lett, és az ÚR mindennel megáldotta Ábrahámot. 2 Egyszer azt mondta Ábrahám háza öreg szolgájának, aki mindenét kezelte: Tedd a kezedet a csípőm alá, 3 hadd eskesselek meg az ÚRra, az ég és föld Istenére, hogy fiamnak nem a kánaániak leányai közül hozol feleséget, akik között lakom, 4 hanem elmész hazámba, a rokonságomhoz, és onnan hozol feleséget a fiamnak, Izsáknak! 5 De a szolga ezt mondta neki: Hátha az a leány nem akar követni engem erre a földre? Akkor visszavigyem a fiadat arra a földre, ahonnan eljöttél? 6 Ábrahám így válaszolt neki: Őrizkedj attól, hogy oda visszavidd a fiamat! 7 Az ÚR, az ég Istene, aki kihozott engem atyám házából és rokonságom földjéről, aki beszélt velem, és így esküdött meg nekem: A te utódaidnak adom ezt a földet! - Ő elküldi majd angyalát előtted, hogy onnan hozza a fiamnak feleséget. 8 Ha a leány nem akar követni téged, akkor mentes leszel a nekem tett eskü alól, de a fiamat nem viheted vissza oda. 9 Ekkor a szolga odatette kezét urának, Ábrahámnak a csípője alá, és megesküdött neki erre a dologra. 10 Azután kiválasztott a szolga tíz tevét urának a tevéi közül, hogy elmenjen, és vitt magával urától mindenféle értékes dolgot. Elindult, és elment Aram-Naharaimba, Náhór városába. 11 A városon kívül megpihentette a tevéket egy kútnál, estefelé, amikor az asszonyok vizet meríteni jártak. 12 Akkor ezt mondta: Uram, Ábrahámnak, az én uramnak Istene! Adj eredményt még ma, és mutasd meg hűségedet az én uram, Ábrahám iránt! 13 Ideállok a forrás mellé, amikor a városbeli leányok kijönnek vizet meríteni. 14 Legyen úgy, hogy ha azt mondom valamelyik leánynak: Nyújtsd ide a korsódat, hadd igyam! - ő pedig azt mondja: Igyál, sőt még a tevéidet is megitatom - akkor őt rendelted szolgádnak, Izsáknak, és ebből tudom meg, hogy megmutattad hűségedet uram iránt! 15 Még be sem fejezte szavait, máris jött Rebeka, korsóval a vállán. Ő Betúélnak, Milká fiának volt a leánya; Milká pedig Ábrahám testvérének, Náhórnak volt a felesége. 16 A leány igen szép arcú volt, hajadon, akinek férfival még nem volt dolga. Lement a forráshoz, megtöltötte a korsóját, és feljött. 17 Ekkor a szolga odafutott, és azt mondta: Adj nekem egy korty vizet a korsóból! 18 A leány így felelt: Igyál, uram! És gyorsan levette korsóját a kezébe, és inni adott neki. 19 Miután eleget adott neki inni, így szólt: Tevéidnek is merítek, míg eleget nem isznak. 20 Sietve beleöntötte a korsó vizet a vályúba, azután ismét odafutott meríteni a forráshoz. Így merített valamennyi tevének. 21 Az ember közben némán figyelte, hogy megtudja, szerencsés-e tette-e útját az ÚR, vagy sem. 22 Miután a tevék már eleget ittak, elővett a férfi egy fél sekel súlyú aranyfüggőt, és a leány kezére való két karperecet, tíz aranysekel súlyút, 23 és ezt kérdezte: Kinek a leánya vagy? Mondd meg nekem, van-e számunkra éjszakára hely apád házában? 24 Ő azt felelte: Betúél leánya vagyok, Milká fiáé, akit ő Náhórnak szült. 25 Azt is mondta neki: Van nálunk bőven szalma is, abrak is, meg hely is van éjszakára. 26 Akkor meghajolt az a férfi, leborult az ÚR előtt, 27 és ezt mondta: Áldott az ÚR, Ábrahámnak, az én uramnak Istene, aki nem vont meg hűséges szeretetét uramtól! Az ÚR vezérelt engem ezen az úton az én uram testvérének házához. 28 Ezután elszaladt a leány, és elmondta anyja háza népének, hogy mi történt. 29 Rebekának pedig volt egy Lábán nevű bátyja. Ez a Lábán kiszaladt ahhoz az emberhez a forráshoz. 30 Amikor látta a függőt és a húga kezén levő karpereceket, és meghallotta hűgának, Rebekának a beszédét, aki elmondta, hogy miről beszélt vele az az ember, akkor odament ahhoz az emberhez, aki még mindig ott állt a tevék mellett a forrásnál, 31 és így szólt: Jöjj be, áldott embere az ÚRnak, mit állsz idekint? Én már elkészítettem a házat és a tevék helyét is. 32 A férfi bement a házba, Lábán meg levette a tevékről a szerszámot, adott a tevéknek szalmát és abrakot; azután vizet hoztak, hogy megmossák a lábát, meg a vele levő emberek lábát is. 33 Majd ennivalót tettek eléje, de ő így szólt: Nem eszem, amíg el nem mondom a mondanivalómat! Lábán így szólt: Beszélj! 34 Ő pedig ezt mondta: Ábrahám szolgája vagyok. 35 Az ÚR igen megáldotta az én uramat, és

meggazdagodott. Adott neki juhokat, szarvasmarhákat, ezüstöt, aranyat, szolgálókat, szolgálókat, tevéket és szamarakat. 36 Uramnak a felesége, Sára, öregkorában szült fiút az én uramnak, aki neki adta mindenét. 37 Engem pedig így esketett meg az uram: Ne végy fiamnak feleséget a kánaániak leányai közül, akiknek a földjén lakom, 38 hanem menj el apám házához, az én nemzetségemhez, és onnan hozz feleséget a fiamnak! 39 S amikor azt mondtam uramnak: Hátha az a leány nem akar követni engem, 40 akkor így felelt nekem: Az ÚR, akinek a színe előtt járok, elküldi majd angyalát veled, és szerencsésé teszi utadat, hogy feleséget hozhass fiamnak az én nemzetségeből, apám házából. 41 Csak akkor mentesülsz a nekem tett eskü alól, ha elmész az én nemzetségemhez. Ha nem adják neked, akkor is mentesülsz a nekem tett eskü alól. 42 Amikor ma a forráshoz értem, ezt mondtam: Uram, Ábrahámnak, az én uramnak Istene! Bárcsak szerencsésé tennéd utamat, amelyen járok! 43 Ideállok a forrás mellé. Legyen úgy, hogy ha azt mondom valamelyik leánynak, aki kijön vizet meríteni: Adj innom egy kis vizet a korsóból, 44 és az ezt feleli nekem: Igyál, sőt még a tevéidnek is merítek: az legyen az a leány, akit az ÚR az én uram fiának rendelt. 45 Még be sem fejeztem magamban a beszédet, máris jött Rebeka, korsóval a vállán, lement a forráshoz, és merített. Ezt mondtam neki: Adj innom! 46 Ő gyorsan levette a korsóját, és így felelt: Igyál, sőt még a tevéidet is megitatom. Ittam, és ő a tevéket is megitatta. 47 Azután megkérdeztem tőle: Kinek a leánya vagy? Ő ezt mondta: Annak a Betúélnak a leánya vagyok, akit Milká szült Náhórnak. Ekkor a függőt az orrába és a karpereceket a kezére tettem. 48 Azután meghajoltam, leborultam az ÚR előtt, és áldottam az URat, Ábrahámnak, az én uramnak Istenét, aki a helyes úton vezérelt engem, hogy az én uram testvére leányát vigyem el feleségül a fiának. 49 Most azért, ha meg akarjátok mutatni, hogy szeretitek uramat, és hűek vagytok hozzá, mondjátok meg ezt nekem! De ha nem, azt is mondjátok meg, mert aszerint fordulok jobbra vagy balra! 50 Lábán és Betúél így válaszolt: Az ÚRtól indult el ez a dolog, mi nem mondhatunk neked sem rosszat, sem jót. 51 Itt van Rebeka, vidd, és menj! Legyen urad fiának a felesége, ahogyan elvégezte az ÚR. 52 Amikor meghallotta Ábrahám szolgálja a beszédüket, földre borult az ÚR előtt. 53 Azután a szolga ezüst és arany ékszereket meg ruhákat vett elő, és Rebekának adta. Drága ajándékokat adott a bátyjának és az anyjának is. 54 Majd ettek és ittak az emberekkel együtt, akik vele voltak, és ott töltötték az éjszakát. Amikor felkeltek reggel, így szólt: Bocsássatok el uramhoz! 55 A leány bátyja és anyja azonban azt mondta: Hadd maradjon velünk a leány még vagy tíz napig, azután elmehet! 56 De ő így felelt nekik: Ne tartsatok vissza, hiszen az ÚR szerencsésé tette utamat. Bocsássatok el, hadd menjek uramhoz! 57 Azok ezt mondták: Hívjuk ide a leányt, és kérdezzük meg őt magát! 58 Odahívták Rebekát, és azt kérdezték tőle: Elmész-e ezzel az emberrel? Ő azt felelte: Elmegyek! 59 Elbocsátották tehát húgukat, Rebekát, és a dajkáját, meg Ábrahám szolgálját embereivel együtt. 60 Megáldották Rebekát, és ezt mondták neki: Húgunk, legyen utódaid száma ezerszer tízezer! Vegye birtokba utódod ellenségei városát! 61 Azután fölkeltek Rebeka és szolgálói, felültek a tevékre, és követték azt a férfit. Így vitte el a szolga Rebekát, és elment. 62 Izsák éppen megérkezett a Lahajrói-kúttól, mert a Délvidéken lakott. 63 Estefelé kiment Izsák imádkozni a mezőre. Amint föltekintett, látta, hogy tevék közelednek. 64 Rebeka is föltekintett, és meglátta Izsákot. Akkor leszállt a tevéről, 65 és azt kérdezte a szolgától: Ki az a férfi, aki szembe jön velünk a mezőn? A szolga így felelt: Ő az én uram! Akkor Rebeka fátylat vett elő, és eltakarta magát. 66 A szolga pedig elbeszélte Izsáknak mindazt, amit végzett. 67 Izsák ekkor bevezette Rebekát anyjának, Sárának a sátrába, és feleségül vette Rebekát. Izsák megszerette őt, és megvigasztalódott anyja halála után.

1Móz. 25.

1 Ábrahám ismét megnősült, feleségének Ketúrá volt a neve. 2 Ő szülte neki Zimránt, Joksánt, Medánt, Midjánt, Jisbákot és Súahot. 3 Joksán nemzette Sebát és Dedánt. Dedán fiai lettek az assúriak, a letúsiak és a leummiak. 4 Midján fiai pedig: Éfá, Éfer, Hanók, Abídá és Eldáá. Ezek mind Ketúrának a leszármazottjai. 5 De Ábrahám Izsáknak adta mindenét, 6 az Ábrahám másodrangú feleségeitől származó fiaknak csak ajándékokat adott Ábrahám, és még életében eltávolította őket fia, Izsák mellől kelet felé, egy keleti országba.

7 Ábrahám életkora, amit megért, százhetvenöt év volt. 8 Akkor elhunyt Ábrahám, meghalt késő vénségében, öregen, betelve az élettel, és elődei mellé került. 9 Fiai, Izsák és Izmael temették el a makpélai barlangban, Efrónnak, a hettita Cóhar fiának a szántóföldjén, Mamréval szemben, 10 azon a szántóföldön, amelyet Ábrahám a hettitáktól vett meg. Ott temették el Ábrahámot, ahol Sárát, a feleségét. 11 Ábrahám halála után megáldotta Isten az ő fiát, Izsákot. Izsák a Lahajrói-kútnál lakott.

12 Ez Ábrahám fiának, Izmaelnek a nemzetsége, akit az egyiptomi Hágár, Sára szolgálója szült Ábrahámnak. 13 Így hívták Izmael fiai nevük és nemzetségük szerint: Izmael elsőszülöttje volt Nebájót, azután következett Kédár, Adbeél és Mibszám, 14 továbbá Mismá, Dúmá és Masszá, 15 Hadad, Témá, Jetúr, Náfis és Kédma. 16 Ezek Izmael fiai, és ez a nevük falvaik és sátoztáboraik szerint: tizenkét fejedelem, törzseiknek megfelelően. 17 Izmael életkora százharminckét esztendő volt. Akkor elhunyt, meghalt, és elődei mellé került. 18 Izmael utódai Havilától Súríg tanyáztak, amely Egyiptomtól keletre, Assúr felé van. Szembeszálltak a testvértörzsekkel is.

19 Ez Izsáknak, Ábrahám fiának a nemzetsége: Ábrahám nemzette Izsákot. 20 Izsák negyvenesztendős volt, amikor feleségül vette Rebekát, az arám Betúél leányát, az arám Lábán húgát Paddan-Arámból. 21 És Izsák könyörgött az ÚRnak feleségéért, mivel meddő volt. Az ÚR pedig engedett könyörgésének, úgyhogy teherbe esett Rebeka, a felesége. 22 De a fiúk tusakodtak a méhében. Akkor ezt mondta Rebeka: Ha így van, minek is élek? Elment azért, hogy megkérdezze az URat. 23 Az ÚR pedig ezt mondta neki: Két nép van méhedben, két nemzet válik ki belsődből: egyik nemzet erősebb lesz a másiknál, de a nagyobbik szolgál a kisebbnek! 24 Elérkezett a szülés napja, és ikrek voltak a méhében. 25 Kijött az első: vörös volt, és mindenütt szőrös, mint a daróc. Ezért Ézsaunak nevezték el. 26 Azután kijött a testvére, kezével Ézsau sarkába kapaszkodva. Ezért őt Jákóbnak nevezték el. Izsák hatvanesztendős volt, amikor ezek születtek.

27 Amikor a fiúk felnőttek, Ézsau a vadászathoz értő, szabadban élő ember lett, Jákób ellenben szelíd sátorlakó. 28 Ezért Izsák Ézsaut szerette, mert ízlett neki a vad, Rebeka viszont Jákóbot szerette. 29 Egyszer Jákób valami főzeléket főzött, amikor Ézsau fáradtan jött meg a mezőről. 30 Ézsau azt mondta Jákóbnak: Hadd egyem ebből a vörös ételből, mert fáradt vagyok! Ezért nevezték el őt Edómnak. 31 De Jákób azt felelte: Add nekem érte azonnal az elsőszülöttségi jogodat! 32 Ézsau ezt mondta: Én úgymint folyton halálos veszélyben vagyok, mire való nekem az elsőszülöttségi jog? 33 Jákób azt felelte: Akkor esküdj meg nekem azonnal! Ézsau megesküdött neki, így adta el elsőszülöttségi jogát Jákóbnak. 34 Jákób meg adott Ézsauknak kenyeret és lencsefőzeléket. És ő evett, ivott, azután fölkel, és elment. Ennyire semmibe vette Ézsau az elsőszülöttségi jogot.

1Móz. 26.

1 Egyszer éhínség volt az országban, azon az első éhínségen kívül, amely Ábrahám idejében volt. Ekkor elment Izsák Abímelekhez, a filiszteusok királyához Gerárba. 2 Mert megjelent neki az ÚR, és ezt mondta: Ne menj Egyiptomba, hanem abban az országban lakj, amelyet én mondok neked! 3 Maradj jövevényként ebben az országban, én pedig veled leszek, és megáldalak, mert neked és utódaidnak adom ezeket az országokat mind, és megtartom azt az esküt, amellyel megesküdtem apádnak, Ábrahámnak. 4 És úgy megszorítom utódaidat, hogy annyian lesznek, mint az égen a csillag. A te utódaidnak adom mindezeket az országokat, és a te utódod által nyernek áldást a föld összes népei, 5 mert hallgatott Ábrahám a szavamra, és megtartotta a megtartandókat: parancsolataimat, rendelkezéseimet és utasításaimat. 6 Izsák Gerárban telepedett le. 7 Amikor annak a helynek a lakosai a felesége iránt kérdezősködtek, azt mondta, hogy a húga. Félt azt mondani, hogy a felesége, hogy meg ne öljék annak a helynek a lakói Rebeka miatt, mert szép arcú volt. 8 Amikor már jó ideje ott lakott, történt, hogy Abímelek, a filiszteusok királya kitekintett az ablakon, és meglátta Izsákot, amint a feleségével, Rebekával nevetgél. 9 Ekkor hívatta Abímelek Izsákot, és ezt mondta: Mégiscsak a feleséged ő! Hogy mondhattad, hogy a húgod?! Izsák ezt felelte neki: Mert azt gondoltam, hogy meg fogok halni miatta. 10 Akkor így szólt Abímelek: Miért tetted ezt velünk? Könnyen megeshetett volna, hogy valaki a nép közül a feleségeddel hál, és akkor bűnbe kevertél volna bennünket. 11 Abímelek ezért ilyen parancsot adott az egész népnek: Aki ehhez az emberhez és feleségéhez nyúl, annak meg kell halnia! 12 Izsák ezután vetett azon a földön, és százszorosát aratta abban az esztendőben, úgy megáldotta őt az ÚR. 13 Így gazdagodott ez az ember; folyton-folyvást gazdagodott, míg végül is dúsgazdaggá lett. 14 Volt juhnyája, marhacsordája és nagy szolgahada, s ezért féltékenyek lettek rá a filiszteusok. 15 Mindazokat a kutakat, amelyeket apjának, Ábrahámnak az idejében apja szolgálai ástak, betömték a filiszteusok, és teleszórták földdel. 16 Abímelek ekkor így szólt Izsákhoz: Menj el tőlünk, mert sokkal hatalmasabb lettél, mint mi! 17 El is ment onnan Izsák, és Gerár völgyében ütött tábor, és ott lakott. 18 Majd ismét kiásta Izsák azokat a kutakat, amelyeket apjának, Ábrahámnak az idejében ástak, de Ábrahám halála után a filiszteusok betömték; és ugyanúgy nevezte el azokat, ahogyan apja nevezte őket. 19 Egyszer Izsák szolgálai a völgyben ástak, és ott olyan kutat találtak, amelyben forrásvíz volt. 20 A gerári pásztorok azonban pörlekedtek Izsák pásztoraival, és ezt mondták: mienk a víz! Ezért nevezte el a kutat Észeknek, mert civakodtak vele. 21 Azután más kutat ástak, de amiatt is pörlekedtek, ezért azt Szitnának nevezte el. 22 Onnan is továbbvonult, és egy másik kutat ásott, amely miatt már nem pörlekedtek, ezért azt Rehóbótnak nevezte el, mert ezt mondta: Most már tágas helyet szerzett nekünk az ÚR, és szaporodhatunk ezen a földön. 23 Onnan fölment Beérsebába. 24 Azon az éjszakán megjelent neki az ÚR, és ezt mondta: Én vagyok atyádnak, Ábrahámnak Istene. Ne félj, mert én veled vagyok, megáldalak téged, megsokasítom utódaidat szolgámért, Ábrahámért! 25 Ezért oltárt épített ott, és segítségül hívta az ÚR nevét. Felvonta sátrát Izsák, szolgálai meg kutat ástak ott. 26 Majd elment hozzá Abímelek Gerárból barátjával, Ahuzzattal és hadseregparancsnokával, Píkóllal. 27 Izsák ezt mondta nekik: Miért jöttetek hozzám, hiszen ti gyűlöltök engem, és elűztetek magatok közül? 28 De azok ezt felelték: Meg kellett látnunk, hogy az ÚR van veled. Ezért azt mondtuk: Legyen esküvel fogadott megállapodás köztünk és közted! Szövetséget akarunk kötni veled, 29 hogy nem tesz rosszat velünk, ahogyan mi sem bántottunk téged, csak jót tettünk veled, és békével bocsátottunk el. Hiszen az ÚR áldott embere vagy te! 30 Akkor lakomát készített nekik: ettek és ittak. 31 Amikor reggel fölkeltek, megesküdtek egymásnak, azután elbocsátotta őket Izsák, és békével mentek el tőle. 32 Még aznap megérkeztek Izsák szolgálai, és

jelentették, hogy kutat ástak, és ezt mondták neki: Vízet találtunk! 33 És elnevezte azt Sibának, ezért Beérseba annak a városnak a neve még ma is. 34 Amikor Ézsau negyvenéves volt, feleségül vette Juditot, a hetitita Beéri leányát, és Boszmatot, a hetitita Élón leányát. 35 Ezek keserítették meg Izsák és Rebeka lelkét.

1Móz. 27.

1 Amikor Izsák megöregedett, és annyira meghomályosodott a szeme, hogy nem látott, behívta a nagyobbik fiát, Ézsaut, és így szólt hozzá: Fiam! Az felelt neki: Itt vagyok. 2 Izsák ezt mondta: Lásd, én megöregedtem, nem tudom halálom napját. 3 Most hát fogd a fegyvereidet, tegzedet és íjadat, menj ki a mezőre, és lőj nekem valami vadat! 4 Azután készíts nekem jó falatokat, ahogyan én szeretem, és hozd be nekem, hogy egyem, és megáldjalak, mielőtt meghalok! 5 Rebeka azonban hallgatózott, amikor Izsák a fiával, Ézsauval beszélt. Amint elment Ézsau a mezőre, hogy vadat lőjön, és elhozza, 6 Rebeka ezt mondta fiának, Jákóbnak: Hallottam, hogy apád a bátyáddal, Ézsauval beszélt, és ezt mondta: 7 Hozz nekem vadat, és készíts jó falatokat, hogy egyem, és megáldjalak az ÚR színe előtt, mielőtt meghalok. 8 Most azért, fiam, hallgass a szavamra, amit én parancsolok neked. 9 Menj el a nyájhoz, és hozz onnan két kecskegidát a javából, hadd készítek abból apádnak jó falatokat, ahogyan ő szereti. 10 Azután vidd be apádnak, hogy egyék, és téged áldjon meg, mielőtt meghal! 11 De Jákób ezt mondta anyjának, Rebekának: Igen, de Ézsau bátyám szőrös ember, én pedig simabőrű vagyok. 12 Hátha megtapogat az apám, és akkor azt hiszi, hogy csúfot űzők belőle, és így átkot szerzek magamnak, nem áldást. 13 De azt mondta neki az anyja: Engem sújtson az az átok, fiam, te csak hallgass a szavamra, menj, és hozd, amit mondtam! 14 Elment tehát, elhozta a gidákat, és bevitte anyjának. Anyja pedig elkészítette a jó falatokat, ahogyan az apja szerette. 15 Akkor fogta Rebeka nagyobbik fiának, Ézsauinak a legszebb ruháját, amely nála volt otthon, és felöltöztette Jákóbot, a kisebbik fiát. 16 A kecskegidák bőrével pedig beborította a kezét és a sima nyakát. 17 Azután kezébe adta fiának, Jákóbnak a jó falatokat és a kenyeret, amit készített. 18 Akkor Jákób bement az apjához, és így szólt: Apám! Ő pedig így felelt: Itt vagyok. Ki vagy te, fiam? 19 Jákób ezt felelte apjának: Én vagyok Ézsau, az elsőszülötted. Úgy cselekedtem, ahogyan mondtad nekem. Kelj hát fel, ülj fel, és egyél a vadpecsenyéből, azután áldj meg engem! 20 Izsák azt kérdezte a fiától: Hogy találtál vadat ilyen hamar, fiam? Ő pedig így felelt: Mert Istened, az ÚR elém hozta. 21 Akkor ezt mondta Izsák Jákóbnak: Gyere közelebb, hadd tapogassalak meg, fiam, hogy csakugyan te vagy-e az én Ézsau fiam, vagy sem? 22 Jákób közelebb ment apjához, Izsákhoz, aki megtapogatta, és ezt mondta: A hang Jákób hangja, de a kéz Ézsau keze. 23 Nem ismerte meg őt, mivel szőrös volt a keze, mint bátyjának, Ézsauinak a keze, ezért áldotta meg őt. 24 De megkérdezte: Te vagy az, fiam, Ézsau? Ő így felelt: Én vagyok. 25 Akkor ezt mondta: Hozd ide, hadd egyem a fiam vadpecsenyéből, hogy utána megáldjalak téged. Odavitte neki, és evett. Bort is vitt neki, és ivott. 26 Akkor ezt mondta neki az apja, Izsák: Gyere közelebb, és csókolj meg fiam! 27 Odament és megcsókolta őt. Amikor megérezte ruhájának az illatát, megáldotta őt, és ezt mondta: Lám, fiam illata olyan, mint a mező illata, amelyet megáldott az ÚR. 28 Adjon neked az Isten égi harmatot, zsíros földet, sok gabonát és mustot. 29 Népek szolgáljanak neked, nemzetek boruljanak le előtted! Légy parancsolója testvéreidnek, boruljanak le előtted anyádnak fiai! Átkozott lesz, aki átkoz, áldott, aki téged áld! 30 Amikor befejezte Izsák Jákób megáldását, és Jákób éppen csak kijött apjától, Izsáktól, a bátyja, Ézsau is megjött a vadászatból. 31 Ő is készített jó falatokat, bevitte apjának, és ezt mondta neki: Kelj föl, apám, egyél a fiad vadpecsenyéből, és azután áldj meg engem! 32 De az apja, Izsák, ezt mondta neki: Ki vagy te? Ő így felelt: Én vagyok az elsőszülött fiad, Ézsau. 33 Megrendült Izsák, megrendülése igen nagy volt, és ezt mondta: Ki volt akkor az, aki vadat lőtt, behozta nekem, meg is ettem mind, még mielőtt megjöttél? Én őt megáldottam, és áldott is lesz! 34 Amikor meghallotta Ézsau apja beszédét, hangosan és igen keservesen fölkiáltott, és azt mondta apjának: Áldj meg engem is, apám! 35 Ő pedig ezt mondta: Öcséd jött be alattomban, és ő vette el a te áldásodat. 36 Ézsau így felelt: Méltán nevezték el Jákóbnak,

hiszen már másodszor csalt meg engem! Elvette az elsőszülöttségi jogomat, most pedig elvette az áldásomat is. Majd ezt mondta: Nekem nem tartottál meg valami áldást? 37 Izsák ezt felelte Ézsauinak: Már a parancsolóddá tettem őt, és szolgájává tettem minden testvérét. Gabonával és musttal is őt láttam el. Mit tehetek most már érted, fiam? 38 Ézsau ezt mondta apjának: Csak az az egy áldásod volt neked, apám? Áldj meg engem is, apám! És hangos sírásra fakadt Ézsau. 39 Apja, Izsák felelt, és ezt mondta neki: Nem zsíros földön lesz a lakóhelyed, nem hull rád égi harmat. 40 Fegyvered éltet, öcsédet szolgálod. De ha nekifeszülsz, letöröd igáját nyakadról! 41 Ézsau azonban bosszút forralt Jákób ellen az áldás miatt, mivel őt áldotta meg az apja, és ezt mondta magában Ézsau: Közelednek már a napok, amikor majd apámat gyászoljuk. Akkor meggyilkolom az öcsémet, Jákóbot. 42 De Rebekának hírül vitték nagyobbik fiának, Ézsauinak a szavait, ezért magához hívatta kisebbik fiát, Jákóbot, és ezt mondta neki: Bátyád, Ézsau bosszút akar állni rajtad, meg akar gyilkolni. 43 Azért, fiam, hallgass a szavamra: indulj, menekülj bátyámhoz, Lábánhoz Háránba! 44 Lakj nála egy ideig, amíg bátyád haragja elmúlik. 45 Ha majd elfordul rólad bátyád haragja, és elfelejti, hogy mit követtél el ellene, akkor üzenetet küldök, és hazahozatlak onnan. Miért veszítenélek el mindkettőtöket egy napon? 46 Izsáknak pedig ezt mondta Rebeka: Megutáltam az életemet a hejtita leányok miatt. Ha Jákób is a hejtita leányok közül vesz feleséget, olyat, mint ezek, ennek az országnak a leányai közül, mit ér akkor az életem?

1Móz. 28.

1 Ekkor Izsák hívatta Jákóbot, megáldotta, és ezt parancsolta neki: Ne végy feleséget a kánaáni leányok közül! 2 Készült, menj Paddan-Arámba, anyád apjának, Beúélnak a házához, és ott végy feleséget anyád bátyjának, Lábánnak a leányai közül! 3 A mindenható Isten pedig áldjon meg, szaporítsa és sokasítsa meg utódaidat, hogy népek gyülekezetévé váljanak. 4 Adja neked Ábrahám áldását, neked és utódaidnak veled együtt, hogy birtokba vedd ezt az országot, ahol jövevény vagy, amelyet Ábrahámnak adott az Isten. 5 Így küldte el Izsák Jákóbot, hogy Paddan-Arámba menjen Lábánhoz, az arám Betuél fiához, Rebekának, Jákób és Ézsau anyjának a bátyjához. 6 Ézsau látta, hogy Izsák megáldotta Jákóbot, és elküldte Paddan-Arámba, hogy ott vegyen feleséget, és amikor megáldotta, ezt parancsolta neki: Ne végy feleséget a kánaáni leányok közül! 7 Jákób engedelmeskedett apjának és anyjának, és elment Paddan-Arámba. 8 Amikor látta Ézsau, hogy apja, Izsák, a kánaáni leányokat rosszaknak tartja, 9 elment Ézsau Izmaelhez, és feleségül vette addigi feleségein kívül Mahalatot, Ábrahám fiának, Izmaelnek a leányát, Nebájótnak a hűgát. 10 Elindult Jákób Beérsebából, és Hárán felé tartott. 11 Egy olyan helyre ért, ahol eltölthette az éjszakát, mikor a nap lement. Fogott egyet az ott levő kövek közül, azt a feje alá tette, és lefeküdt azon a helyen. 12 És álmot látott: Egy létra volt a földre állítva, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le. 13 Odafönt pedig az ÚR állt, és ezt mondta: Én vagyok az ÚR, atyádnak, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene! Ezt a földet, amelyen fekszel, neked adom és a te utódaidnak. 14 Annyi utódod lesz, mint a föld pora, terjeszkedni fogsz nyugatra és keletre, északra és délre, és áldást nyer általad, meg utódod által a föld minden nemzetsége. 15 Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy, és visszahozlak erre a földre. Bizony, nem hagylak el, amíg nem teljesítem, amit megígértem neked. 16 Amikor Jákób fölébredt álmából, ezt mondta: Bizonyára az ÚR van ezen a helyen, és én nem tudtam! 17 Félelem fogta el, és így szólt: Milyen félelmes ez a hely! Nem más ez, mint Isten háza és a menny kapuja. 18 Reggel fölkelte Jákób, fogta azt a követ, amely a fejealja volt, fölállította szent oszlopként, és olajat öntött a tetejére. 19 Azután elnevezte azt a helyet Bételnek, azelőtt Lúz volt annak a városnak a neve. 20 És ilyen fogadalmat tett Jákób: Ha velem lesz Isten, és megőriz ezen az úton, amelyen most járok, ha ad nekem ételül kenyeret és öltözetül ruhát, 21 és békességben térek vissza apám házába, akkor az ÚR lesz az én Istenem. 22 Ez a kő pedig, amelyet szent oszlopként állítottam föl, Isten háza lesz, és bármit adsz nekem, a tizedét neked adom.

1Móz. 29.

1 Jákób azután útnak indult, és elment a keleten élő népek földjére. 2 És látta, hogy egy kút volt a mezőn, és három juhnyáj heverészett mellette. Abból a kútból itatták a nyájakat, és a kút száján egy nagy kő volt. 3 Amikor minden nyáját összetereltek, akkor szokták elgördíteni a követ a kút szájáról, hogy megitassák a juhokat, azután vissza szokták tenni a követ a kút szájára. 4 Jákób ezt mondta nekik: Hova valók vagytok, barátaim? Azok ezt felelték: Hárániak vagyunk. 5 Akkor megkérdezte tőlük: Ismeritek-e Lábánt, Náhór fiát? Azt felelték: Ismerjük. 6 Majd ezt kérdezte: Jól van-e? Azok így feleltek: Jól van. Nézd, a leánya, Ráhel, éppen itt jön a juhokkal. 7 Ekkor ő így szólt: Hosszú még a nap, nincs itt az ideje, hogy betereljék a jószágot. Itassátok meg a juhokat, azután menjete, legeltessetek! 8 De azok ezt felelték: Nem tehetjük, amíg minden nyáját össze nem terelnek, és el nem gördítik a követ a kút szájáról, hogy megitathassuk a juhokat. 9 Még beszélgetett velük, amikor megérkezett Ráhel az apja juhaival, mert ő legeltette azokat. 10 Amikor Jákób meglátta Ráhelt, anyja bátyjának, Lábánnak a leányát, és anyja bátyjának, Lábánnak a juhait, odalépett Jákób, elgördítette a követ a kút szájáról, és megitatta anyja bátyjának, Lábánnak a juhait. 11 Jákób azután megcsókolta Ráhelt, és hangos sírásra fakadt. 12 Jákób elmondta Ráhelnek, hogy ő rokona az apjának, mert Rebekának a fia. A leány ekkor elszaladt, és elbeszélte ezt az apjának. 13 Amikor Lábán hallotta a hírt Jákóbról, hűgának a fiáról, eléje futott, megölelte, megcsókolta, és bevezette a házába. Ő pedig elmondott mindent Lábánnak. 14 Lábán ezt mondta neki: Bizony, az én csontom és húsom vagy te! Jákób aztán ott lakott nála egy hónapig. 15 Akkor Lábán ezt mondta Jákóbnak: Ha rokonom vagy is, nem kell ingyen szolgálnod nekem. Mondd meg nekem, mi legyen a béréd? 16 Volt pedig Lábánnak két leánya: a nagyobbiknak a neve Lea, a kisebbiknek a neve Ráhel. 17 Lea gyenge szemű volt, Ráhel pedig szép termetű és szép arcú volt. 18 Ezért Ráhelt szerette meg Jákób, és ezt mondta: Szolgállok neked hét esztendeig a kisebbik leányodért, Ráhelért. 19 Lábán azt felelte: Jobb, ha hozzád adom, mintha más emberhez adnám. Maradj nálam! 20 Így szolgált Jákób Ráhelért hét esztendeig, de ez csak néhány napnak tűnt neki, annyira szerette őt. 21 Utána Jákób ezt mondta Lábánnak: Add hozzám a feleségemet, mert letelt az időm. Hadd menjek be hozzá! 22 Lábán össze is gyűjtötte annak a helynek valamennyi lakóját, és lakodalmat rendezett. 23 De amikor este lett, fogta a leányát, Leát, és őt vitte be hozzá. Jákób be is ment hozzá. 24 Lábán a szolgálóját, Zilpát, leányának, Leának adta szolgálóul. 25 Jákób csak reggel látta, hogy Lea van vele. Akkor ezt mondta Lábánnak: Mit tettél velem? Hát nem Ráhelért szolgáltam nálad? Miért csaptál be engem? 26 Lábán így felelt: Nem szokás nálunk, hogy a kisebbiket az elsőszülött előtt adják férjhez. 27 Töltsd el ezt a lakodalmi hetet, aztán neked adjuk amazt is a szolgálatodért, ha másik hét esztendeig szolgálatsz nálam. 28 Jákób úgy is tett, eltöltötte azt a hetet. Azután Lábán hozzáadta Ráhelt, a leányát, feleségül. 29 Lábán a szolgálóját, Bilhát, leányának, Ráhelnek adta szolgálóul. 30 Jákób bement Ráhelhez is, és Ráhelt jobban szerette, mint Leát. Így szolgált Lábánnál még másik hét esztendeig. 31 De az ÚR látta Lea megvetett voltát, és megnyitotta az ő méhét, Ráhel ellenben meddő maradt. 32 Lea teherbe esett és fiút szült. Rúbennek nevezte el, mert azt mondta: Meglátta az ÚR nyomorúságomat, most már szeretni fog a férjem. 33 Azután ismét teherbe esett, fiút szült, és azt mondta: Bizony, meghallotta az ÚR, hogy milyen megvetett vagyok, azért adta nekem ezt is. És elnevezte őt Simeonnak. 34 Majd újra teherbe esett, fiút szült és azt mondta: Most már ragaszkodni fog hozzám a férjem, mert három fiút szültem neki. Ezért nevezte el őt Lévinek. 35 Megint teherbe esett, fiút szült és azt mondta: Most már hálát adok az ÚRnak. Ezért nevezte el őt Júdának. Azután nem szült egy ideig.

1Móz. 30.

1 Amikor Ráhel látta, hogy ő nem tud szülni Jákóbnak, féltékeny lett Ráhel a nénjére, és ezt mondta Jákóbnak: Adj nekem fiakat, mert ha nem, belehalok! 2 Jákób haragra gerjedt Ráhel ellen, és így szólt: Talán Isten vagyok én, aki megtagadja tőled a méh gyümölcsét? 3 Ő pedig ezt felelte: Itt van Bilha, a szolgálóm, menj be hozzá, és ha majd a térdemen szül, az ő révén nekem is lesz fiam. 4 Így adta hozzá feleségül Bilhát, a szolgálóját, Jákób pedig bement ahhoz. 5 Bilha teherbe esett, és fiút szült Jákóbnak. 6 Akkor ezt mondta Ráhel: Ítélt ügyemben Isten, meghallgatta szavamat, és adott nekem fiút. Ezért nevezte el őt Dánnak. 7 Megint teherbe esett Bilha, Ráhel szolgálója, és másik fiút szült Jákóbnak. 8 Ráhel ezt mondta: Isten volt velem a küzdelemben, amikor a nénémmel küzdöttem, és győztem is! Ezért nevezte el őt Naftálinak. 9 Amikor látta Lea, hogy egy ideje nem szül, fogta a szolgálóját, Zilpát, és feleségül adta Jákóbbhoz. 10 És Zilpa, Lea szolgálója fiút szült Jákóbnak. 11 Akkor ezt mondta Lea: Szerencsém van! Ezért nevezte el őt Gádnak. 12 Zilpa, Lea szolgálója másik fiút is szült Jákóbnak. 13 Akkor ezt mondta Lea: Boldog vagyok! Bizony, boldognak mondanak engem a leányok! Ezért nevezte el őt Ásérnak. 14 Egyszer Rúben búzaaratáskor kint járt a mezőn, mandragórát talált, és elvitte anyjának, Leának. Ráhel azt mondta Leának: Adj nekem a fiad mandragórájából! 15 Ő pedig azt felelte neki: Talán kevesled, hogy elvetted a férjemet, a fiam mandragóráját is el akarod venni? Ráhel azt mondta: Veled hálhat az éjszaka a fiad mandragorájáért! 16 Amikor Jákób megjött este a mezőről, Lea eléje ment, és ezt mondta: Énhozzám jöjj be, mert bérbe vettelek a fiam mandragoráján. És vele hált azon az éjszakán. 17 Isten pedig meghallgatta Leát, aki teherbe esett, és ötödik fiút szült Jákóbnak. 18 Akkor ezt mondta Lea: Megadta Isten annak a bérét, hogy szolgálómat a férjemhez adtam. Ezért nevezte el őt Issakárnak. 19 Megint teherbe esett Lea, és hatodik fiút szült Jákóbnak. 20 És ezt mondta Lea: Megajándékozott engem az Isten szép ajándékkal. Most már velem lakik a férjem, mert hat fiút szültem neki. Ezért nevezte el őt Zebulonnak. 21 Azután leányt szült, és Dinának nevezte el. 22 Megemlékezett Isten Ráhelről is, meghallgatta Isten, és megnyitotta a méhét. 23 Teherbe esett, fiút szült, és ezt mondta: Elvette Isten a gyalázatomat! 24 Elnevezte Józsefnek, és ezt mondta: Adjon nekem az ÚR még másik fiút is! 25 Történt, hogy miután Ráhel megszülte Józsefet, Jákób azt mondta Lábánnak: Bocsáss el engem, hadd menjek haza a szülőföldemre! 26 Add ki a feleségeimet és gyermekeimet, akikért szolgáltam neked! Hadd menjek el, hiszen te tudod, hogy mennyit dolgoztam nálad! 27 Lábán azt felelte neki: Bárcsak jóindulattal néznél rám! Megtudtam a jelekből, hogy teérted áldott meg engem az ÚR. 28 És azt mondta: Szabd meg a bért, amivel tartozom, és én megadom. 29 Jákób azt felelte neki: Te tudod, hogyan szolgáltalak, és mivé lett nálam a jószágod. 30 Az a kevés, amid volt jövedelem előtt, sokra szaporodott, mert megáldott téged az ÚR a lábam nyomán. De mikor tehetek már valamit a magam családjáért is? 31 Ekkor ő azt mondta: Mit adjak neked? Jákób így felelt: Nem kell adnod nekem semmit, ha megteszed ezt az egyet: Tovább legeltetem és őrzöm a nyájadat. 32 De ma végigjárom egész nyájadat. Különíts el abból minden pettyes és tarka bárányt, minden fekete bárányt a juhok közül, meg a kecskék közül is a tarkát és a pettyest: ez legyen a bérem. 33 Az mutatja meg, hogy igaz ember vagyok-e, hogy majd amikor eljössz megnézni a béremet, lopott jószág lesz nálam mindaz, ami nem pettyes vagy tarka a kecskék között, és nem fekete a juhok között. 34 Lábán ezt mondta: Jó, legyen úgy, ahogy mondod. 35 És elkülönítette még azon a napon a csíkos lábú és tarka bakokat, minden pettyes és tarka kecskét, mindazt, amelyiken valami fehérség volt, és minden feketét a juhok közül, és a fiaira bízta. 36 Majd három napi járőföldet hagyott maga és Jákób között. Jákób pedig tovább legeltette Lábán többi juhait. 37 Jákób vágott gyenge nyárfa-, mandulafa- és platánfavesszőket és fehér csíkokat vágott beléjük, úgyhogy

kilátszott a vesszők fehére. 38 És odarakta a kecskenyáj elé a csíkos vesszőket a vályúkba és itatókba, ahová inni járt a nyáj. Mert akkor szoktak pározni, amikor inni jártak. 39 Ott pározott a nyáj a vesszők előtt, és ezért csíkos lábúakat, pettyeseket és tarkákat ellett a nyáj. 40 Azután különválasztotta Jákób a juhokat, és szembefordította a nyáját Lábán csíkos lábú és fekete nyájával. Így szerzett magának külön nyájakat, amelyeket nem eresztett Lábán juhai közé. 41 Valahányszor a nyáj fejlettebb állatai pároztak, odarakta Jákób a vesszőket a vályúkba a nyáj elé, hogy a vesszőket látva pározzanak. 42 De amikor satnya volt a nyáj, nem rakta oda, úgyhogy Lábánnak jutottak a satnyák, Jákóbnak pedig a fejlettebbek. 43 Így ez az ember egyre jobban gyarapodott, lett neki sok nyája, szolgálója, szolgálója, tevéje és szamara.

1Móz. 31.

1 De Jákób meghallotta Lábán fiainak a beszédét, akik ezt mondták: Elvette Jákób mindazt, ami apánké volt, apánkéból szerezte minden gazdagságát. 2 Lábán arcán is látta Jákób, hogy nem olyan hozzá, mint azelőtt. 3 Akkor ezt mondta az ÚR Jákóbnak: Térj vissza atyáid földjére, a rokonaidhoz, én veled leszek! 4 Üzent tehát Jákób és kihívatta magához Ráhelt és Leát a mezőre, a nyájhoz, 5 és ezt mondta nekik: Látom apátok arcán, hogy nem olyan hozzá, mint azelőtt, pedig az én atyám Istene volt velem. 6 Ti tudjátok, hogy teljes erőmmel szolgáltam apátokat. 7 De apátok csalt meg engem, és tízszer is megváltoztatta a béremet. Isten azonban nem engedte, hogy kárt okozzon nekem. 8 Ha így szólt: A pettyesek lesznek a béred, az egész nyáj pettyeseket ellett. Ha pedig így szólt: A csíkos lábúak lesznek a béred, az egész nyáj csíkos lábúakat ellett. 9 Így vette el Isten apátok jószágát, és nekem adta. 10 Mert a nyáj párzása idején álmomban föltekintettem, és azt láttam, hogy a nyájban pározó bakok csíkos lábúak, pettyesek és tarkabarkák. 11 Akkor ezt mondta nekem álmomban az Isten angyala: Jákób! És feleltem: Itt vagyok. 12 Azt mondta: Tekints föl, és lásd meg, hogy a nyájban pározó bakok mind csíkos lábúak, pettyesek és tarkabarkák. Mert láttam mindazt, amit Lábán tett veled. 13 Én vagyok Bétel Istene, ahol szent oszlopot kentél föl, és fogadalmat tettél nekem. Most készülj, menj el erről a földről, és térj vissza szülőföldedre! 14 Ekkor megszólalt Ráhel és Lea, és ezt mondták neki: Van-e még valami részünk vagy örökségünk apánk házában? 15 Nem számítunk-e idegeneknek? Hiszen eladott bennünket, és a vételárat egészen elköltötte. 16 Különben is a mienk és a fiainké mindaz a gazdagság, amit elvett Isten apánktól. Azért tégy úgy mindent, ahogyan Isten mondta neked! 17 Ekkor Jákób fölkelt, föltette gyermekeit és feleségeit a tevékre. 18 Elhajtotta minden jószágát és minden szerzeményét, amit szerzett - a Paddan-Arámban szerzett jószágát és vagyonát -, hogy elmenjen apjához, Izsákhhoz Kánaán földjére. 19 Amikor Lábán elment a juhait nyírni, Ráhel ellopta apja házibálványát. 20 Így szedte rá Jákób az arám Lábánt: nem mondta meg neki, hogy el akar menni, 21 hanem elment mindenével. Fölkerekedett, és átkelt a folyamon és Gileád hegysége felé tartott. 22 Lábán csak harmadnap értesült arról, hogy Jákób elment. 23 Akkor maga mellé vette hozzátartozóit, és hét napi járóföldön át üldözte, míg el nem érte a Gileád hegységénél. 24 Isten azonban eljött az arám Lábánhoz álomban azon az éjszakán, és ezt mondta neki: Vigyázz, ne mondj Jákóbnak se jót, se rosszat! 25 Amikor Lábán utolérte Jákóbot, Jákób már sátrat vert a hegyen. Lábán is a Gileád hegységén vert sátrat hozzátartozóival együtt. 26 Lábán ezt mondta Jákóbnak: Mit tettél?! Engem rászedtél, leányaimat meg elhajtottad, mint fegyverrel ejtett foglyokat! 27 Miért titokban mentél el, és miért szedtél rá engem? Miért nem szóltál nekem? Akkor örömmel és énekkel, dobbal és citerával bocsátottalak volna el! 28 Még azt sem engedted meg, hogy megcsókoljam unokáimat és leányaimat. Ez egyszer balgán cselekedtél. 29 Volna erőm hozzá, hogy elbánjak veletek, de atyátok Istene a múlt éjjel ezt mondta nekem: Vigyázz, ne mondj Jákóbnak se jót, se rosszat! 30 Ha már mindenáron el akartál menni, mivel nagyon kíváncsi voltál apád házába, miért loptad el a háziistenemet? 31 Jákób erre így felelt Lábánnak: Mert féltem, és azt gondoltam, hogy elveszed tőlem erőszakkal a leányaidat. 32 De akinél megtalálod a háziistenedet, az ne maradjon életben. Hozzátartozóink előtt vizsgálj meg, mi van nálam, és vidd a magadét! Jákób ugyanis nem tudta, hogy Ráhel ellopta azt. 33 Bement tehát Lábán Jákób sátrába, Lea sátrába és a két szolgáló sátrába, de nem találta. Azután kijött Lea sátrából, és Ráhel sátrába ment. 34 Ráhel közben fogta a házibálványt, egy tevé nyergébe tette és ráült. Lábán pedig fölforgatta az egész sátrat, de nem találta. 35 Ráhel ugyanis ezt mondta az apjának: Ne haragudjék az én uram, hogy nem tudok fölkelni előtte, mert asszonyok baja van rajtam. Kutatta tehát, de nem találta a házibálványt. 36 Ekkor Jákób haragra lobbant, és pörölni kezdett Lábánnal. Megszólalt Jákób, és azt mondta Lábánnak:

Mi a bűnöm és mi a vétkem, hogy üldözőbe vettél? 37 Hiszen fölforgattad minden holmimat! Találtál-e valamit, ami a te házadból való? Tedd ide az én hozzátartozóim és a te hozzátartozóid elé, döntsenek ők kettőnk ügyében! 38 Már húsz esztendeje vagyok nálad, juhaid és kecskéid nem vetéltek el, nyájad kosait nem ettem meg. 39 Amit a vad széttépett, nem vittem hozzád, magam térítettem meg, tőlem kérted számon; meg azt is, amit elloptak tőlem nappal vagy éjjel. 40 Nappal a hőség emésztett, éjjel meg a hideg, szememet kerülte az álom. 41 Ilyen húsz esztendőm volt a házadnál: tizennégy évig szolgáltalak két leányodért, hat évig meg juhaidért. Te pedig tízszer is megváltottad a béremet. 42 Ha atyám Istene, Ábrahám Istene és Izsák félelmes Istene velem nem lett volna, akkor most üres kézzel bocsátanál el engem. Isten azonban látta nyomorúságomat és kezem munkáját, ezért figyelmeztetett téged a múlt éjjel.

43 Lábán azt felelte Jákóbnak: A leányok az én leányaim, a fiúk az én fiaim, a nyáj az én nyájam, minden az enyém, amit látsz. De tehetnék-e most már bármit is a magam leányai ellen, vagy fiaik ellen, akiket szültek?! 44 Azért jöjj, kössünk szövetséget egymással, az legyen a tanú köztünk! 45 Ekkor fogott Jákób egy követ és fölállította azt szent oszlopként. 46 Majd ezt mondta Jákób a hozzátartozóinak: Gyűjtsetek köveket! Azok köveket szedtek, csináltak egy kőrakást, és ettek a kőrakásnál. 47 Azután elnevezte azt Lábán Jegar-Száhadútának, Jákób pedig elnevezte Gal-Édnek. 48 Lábán ugyanis ezt mondta: Ez a kőrakás a tanú köztünk! Ezért nevezik Gal-Édnek, 49 de Micpának is, mert ezt mondta: Az ÚR tartson szemmel bennünket, amikor mi nem látjuk egymást! 50 Ha leányaimmal rosszul bánysz, ha leányaimon kívül még feleségeket veszel, nem fogja ugyan látni senki közülünk, de Isten lesz a tanú köztünk. 51 Majd ezt mondta Lábán Jákóbnak: Itt van ez a kőrakás és a szent oszlop, amelyet emeltem köztem és közted. 52 Tanú ez a kőrakás és tanú ez a szent oszlop, hogy sem én nem megyek át e kőrakás mellett tehozzád, sem te nem jössz át e kőrakás és e szent oszlop mellett énhozzám rossz szándékkal. 53 Ábrahám Istene és Náhór Istene, az atyák Istene ítéljen fölöttünk. Akkor megesküdt Jákób atyjának, Izsáknak félelmes Istenére, 54 majd áldozatot mutatott be Jákób a hegyen, és meghívta hozzátartozóit áldozati lakomára. És miután ettek, a hegyen töltötték az éjszakát.

1Móz. 32.

1 Másnap reggel fölkelt Lábán, megcsókolta unokáit és leányait, és megáldotta őket. Azután elment Lábán, és visszatért lakóhelyére. 2 Jákób is útnak indult, és találkozott vele Isten angyalai. 3 Amikor meglátta őket Jákób, ezt mondta: Isten tábora ez! És elnevezte azt a helyet Mahanaimnak. 4 Azután követeket küldött Jákób maga előtt bátyjához, Ézsauhoz Széír földjére, Edóm mezejére, 5 és ezt parancsolta nekik: Mondjátok meg uramnak, Ézsauinak: Ezt mondja a te szolgád, Jákób: Lábánnál voltam jövevény, ott tartózkodtam mostanáig. 6 Szereztem ökröket, szamarakat és juhokat, szolgálókat és szolgálókat. Azért küldök neked üzenetet, uram, hogy elnyerjem jóindulatodat. 7 A követek ezzel tértek vissza Jákóbbhoz: Elmentünk bátyádhoz, Ézsauhoz: jön is már eléd, de négyszáz ember van vele! 8 Jákóbot ekkor nagy félelem és szorongás fogta el, ezért két táborra osztotta a vele levő népet, meg a juhokat, marhákat és tevéket. 9 Mert ezt gondolta: Ha eléri Ézsau az egyik tábor, és levágja azt, a megmaradt tábor elmenekülhet. 10 Jákób azután ezt mondta: Ó atyámnak, Ábrahámnak Istene és atyámnak, Izsáknak Istene, URam, aki ezt mondtad nekem: Térj vissza hazádba, rokonságod közé, és jót teszek veled! 11 Méltatlan vagyok minden hűséges és igaz tetterre, amit szolgálóddal cselekedtél. Hiszen csak egy vándorbottal mentem át itt a Jordánon, most pedig két táborom van. 12 Ments meg engem bátyámnak, Ézsauinak a kezéből, mert félek tőle, hogy ha idejön, megöl engem, az anyákat is gyermekeikkel együtt. 13 Hiszen te mondtad: Sok jót teszek veled és utódaidat olyanná teszem, mint a tenger homokja, amely olyan sok, hogy meg sem lehet számolni. 14 Miután ott töltötte azt az éjszakát, ajándékot válogatott ki szerzeményéből bátyjának, Ézsauinak: 15 kétszáz kecskét, húsz bakot, kétszáz juhot, húsz kost, 16 harminc szoptatós tevét fiastul, negyven tehenet és tíz bikát, húsz szamárkancát és tíz szamárcsördört. 17 Szolgáira bízott minden nyáját külön-külön, és ezt mondta szolgálóinak: Keljetek át előttem, de hagyjatok távolságot a nyájak között! 18 Az elsőnek azt parancsolta: Ha találkozik veled a bátyám, Ézsau, és megkérdezi, hogy kinek a szolgálója vagy, hová megy, kié ez a jószág előtted, 19 akkor ezt mondd: Szolgádé, Jákóbé, aki ajándékkul küldi uramnak, Ézsauinak. Ő maga is itt van mögöttünk. 20 Ezt parancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is, mindazoknak, akik a nyájak után mentek: Így beszéljetek Ézsauval, amikor találkoztok vele! 21 Ezt is mondjátok: Szolgád, Jákób itt van mögöttünk. Mert ezt gondolta: Megengesztelem őt az ajándékkal, amely előttem megy, és csak azután kerülök a színe elé, talán szívesen fogad. 22 Az ajándék tehát átkelt előtte, ő azonban a táborban töltötte azt az éjszakát. 23 De fölkelt még azon az éjszakán, fogta két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét, és átkelt a Jabbók-gázlónál. 24 Fogta és átküldte őket a patakon, és átküldte mindenét. 25 Jákób pedig ott maradt egyedül. Ekkor Valaki tusakodott vele egészen hajnalhasadtáig. 26 De látta, hogy nem bír vele, ezért megütötte a csípője forgócsontját, és kificamodott Jákób csípőjének forgócsontja a tusakodás közben. 27 Akkor ezt mondta Jákóbnak: Bocsáss el, mert hajnalodik! Ő azt felelte: Nem bocsátlak el, amíg meg nem áldasz engem. 28 Ekkor megkérdezte tőle: Mi a neved? Ő így felelt: Jákób. 29 Erre azt mondta: Nem Jákób lesz ezután a neved, hanem Izráel, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél. 30 Jákób ezt kérte: Mondd meg nekem a nevedet! De ő ezt mondta: Miért kérdezed a nevemet? És megáldotta őt. 31 Jákób Penúélnak nevezte el azt a helyet és ezt mondta: Bár láttam Istent színről színre, mégis életben maradtam. 32 Már süttött a nap, amikor átkelt Penúélnál, és sántított csípőjére. 33 Ezért nem eszik meg Izráel fiai mindmáig a csípő forgócsontján levő inat, mert ütés érte Jákób csípőjének forgócsontján az inat.

1Móz. 33.

1 Amikor Jákób föltekintett, látta, hogy már jön is Ézsau, és négyszáz ember van vele. Ekkor szétszította a gyermekeket Lea, Ráhel és a két szolgáló mellé. 2 Előreállította a szolgálókat és gyermekeiket, mögéjük Leát és gyermekeit, ezek mögé Ráhelt és Józsefet. 3 Ő maga előttük ment, és hétszer borult le a földre, amíg a bátyjához ért. 4 Ézsau eléje futott, megölelte, nyakába borult, megcsókolta, és sírtak. 5 Amikor föltekintett, és meglátta az asszonyokat és gyermekeket, azt kérdezte: Kik ezek? Ő így felelt: A gyermekek, akiket Isten kegyelme adott szolgálóknak. 6 Majd odaléptek a szolgálók gyermekeikkel együtt, és leborultak. 7 Odalépett Lea is gyermekeivel együtt, és leborultak. Végül odalépett József és Ráhel is, és ők is leborultak. 8 Akkor ezt mondta Ézsau: Mire való ez az egész tábor, amellyel találkoztam? Ő ezt felelte: Arra, hogy elnyerjem uram jóindulatát. 9 Ézsau ezt mondta: Van nekem bőven, öcsém, legyen a tied, ami a tied! 10 De Jákób ezt mondta: Ne úgy, hanem ha elnyertem jóindulatodat, fogadd el tőlem ezt az ajándékot! Mert amikor megláttam arcodat, mintha Isten arcát láttam volna, olyan kegyes voltál hozzám. 11 Fogadd el ajándékomat, amelyet áldásommal vittek neked, hiszen Isten kegyelmes volt hozzám, és van mindennem. És addig unszolta őt, amíg el nem fogadta. 12 Akkor Ézsau ezt mondta: Induljunk el, menjünk, majd én előtted megyek! 13 De Jákób így felelt neki: Tudja az én uram, hogy a gyermekek gyengék, meg szoptatós juhok és tehenek vannak velem. Ha csak egy napig is hajszojják azokat, elhullik az egész nyáj. 14 Menjen csak az én uram a szolgálója előtt, én majd ballagok lassan az előttem járó jószág és a gyermekek járása szerint, amíg eljutok az én uramhoz Széírbe. 15 Ézsau ezt mondta: Hadd hagyjak nálad néhányat a velem levő emberek közül. De ő azt felelte: Minek az, ha elnyertem uram jóindulatát? 16 Így kelt útra Ézsau még aznap Széír felé. 17 Jákób pedig Szukkót felé indult, és ott épített magának házat, jószágának meg karámokat készített. Ezért nevezte el azt a helyet Szukkótnak. 18 Azután Jákób, Paddan-Arámból jövet, épségben eljutott Sikem városáig, amely Kánaán földjén van, és táborot ütött a város előtt. 19 A mezőnek azt a részét, ahol sátrat vert, megvette Hamórnak, Sikem apjának a fiaitól száz pénzért. 20 Majd oltárt állított oda, és így nevezte el: Isten, Izráel Istene!

1Móz. 34.

1 Egyszer Dina, Lea leánya, akit Jákóbnak szült, kiment, hogy szétnézzen annak a vidéknek a leányai között. 2 Meglátta őt Sikem, a hivvi Hamórnak, az ország fejedelmének a fia. Megfogta, vele hált, és erőszakot követett el rajta. 3 De lelkéből ragaszkodott Dinához, Jákób leányához, mert megszerette a leányt, és szívhez szólóan beszélt a leánnyal. 4 Majd ezt mondta Sikem az apjának, Hamórnak: Szerezd meg nekem feleségül ezt a leányt! 5 Jákób meghallotta ugyan, hogy megbecstelenítették a leányát, Dinát, de mert fiai a mezőn voltak a jószággal, hallgatott Jákób, amíg megjöttek. 6 És kiment Hamór, Sikem apja Jákóbbhoz, hogy beszéljen vele. 7 Jákób fiai is hazajöttek a mezőről, amikor ezt meghallották. Felháborodtak ezek a férfiak, és nagy haragra lobbantak, mivel gyalázatot követett el Sikem Izráelen, amikor Jákób leányával hált, mert nem szabad így cselekedni. 8 Hamór így beszélt velük: A fiam, Sikem, lelkéből ragaszkodik a leányotokhoz, adjátok hozzá feleségül! 9 Házasodjatok velünk össze: adjátok hozzánk leányaitokat, és vegyétek el a mi leányainkat! 10 Lakjatok közöttünk. Itt az ország előttetek, lakjatok, járjatok benne szabadon, és telepedjete le. 11 Sikem pedig ezt mondta a leány apjának és bátyjainak: Ha elnyerem jóindulatotokat, megadom, amit csak kívántok tőlem. 12 Kérjete tőlem bármekkora mátkapénzt és ajándékot, megadom, amennyit kívántok, csak adjátok hozzám feleségül a leányt! 13 De Jákób fiai álnok módon válaszoltak Sikemnek és apjának, Hamórnak. Azért beszéltek így, mert megbecstelenítette Dinát, a húgukat. 14 Ezt mondták nekik: Nem tehetjük meg azt, hogy húgunkat körülméletlen emberhez adjuk, mert az gyalázat volna ránk. 15 Csak akkor egyezünk bele, ha olyanok lesztek, mint mi, ha minden férfi körülméltelkedik nálatok. 16 Akkor hozzátok adjuk leányainkat, a ti leányaitokat pedig elveszük, köztetek lakunk, és egy néppé leszünk. 17 De ha nem hallgattok ránk, és nem méltétkedtek körül, akkor fogjuk leányunkat, és elmegyünk. 18 Tetszett a beszédük Hamórnak és Sikemnek, Hamór fiának. 19 Nem is halogatta az ifjú a dolgot, mert kedvelte Jákób leányát, és apja háza népe őt mindennél többre becsülte. 20 Visszament tehát Hamór és fia, Sikem, városuk kapujába, és így szóltak városuk férfiaihoz: 21 Ezek az emberek békében akarnak élni velünk. Hadd lakjanak az országban, és járjanak benne szabadon, hiszen ez az ország elég tágas mindenfelé. Leányaikat feleségül vesszük, a mi leányainkat pedig hozzájuk adjuk. 22 De csak akkor egyeznek bele ezek a férfiak, hogy köztünk lakjanak, és velük egy néppé legyünk, ha minden férfi körülméltelkedik nálunk, ahogyan ők is körül vannak méltelve. 23 Jószáguk, vagyonuk és minden állatuk a mienk lesz azután, csak egyezzünk bele, hogy köztünk lakjanak! 24 És hallgatott Hamórra meg a fiára, Sikemre mindenki, aki odajött a város kapujába, és körülméltelkedett minden férfi, aki odajött a város kapujába. 25 A harmadik napon azonban, amikor ezek a sebláz miatt szenvedtek, fegyvert ragadott Jákób két fia, Simeon és Lévi, Dina bátyjai, rátörtek a gyanútlan városra, és meggyilkoltak minden férfit. 26 Hamórt is, meg a fiát, Sikemet is kardélre hányták, Dinát pedig kihozták Sikem házából, és elmentek. 27 Így törtek rá Jákób fiai a sebesültekre, a várost pedig kifosztották, mert megbecstelenítették a húgukat. 28 Juhaikat, marháikat, szamaraikat, s ami csak a városban és a mezőn volt, elvitték. 29 Minden vagyonukat, valamint gyermekeiket és asszonyaikat is mind foglyul ejtették; és a házakat teljesen kifosztották. 30 De Jákób ezt mondta Simeonnak és Lévinek: Bajba kevertetek, gyűlöltté tettetek engem ennek az országnak a lakói előtt, a kánaániak és perizziek előtt. Én csak kevesedmagammal vagyok, és ha összefognak ellenem, levágnak, és elpusztulok házam népével együtt. 31 De ők azt mondták: Hát szabad úgy bánni a mi húgunkkal, mint valami paráznával?!

1Móz. 35.

1 Isten ezt mondta Jákóbnak: Készülj, és menj föl Bételbe, telepedj le ott! Készíts ott oltárt az Istennek, aki megjelent neked, amikor menekültél bátyád, Ézsau elől! 2 Ekkor azt mondta Jákób a háza népének és mindazoknak, akik vele voltak: Távolítsátok el az idegen isteneiket, amelyek nálatok vannak! Tisztítsátok meg magatokat, és váltsátok ruhát! 3 Készüljünk, és menjünk föl Bételbe, oltárt akarok ott készíteni az Istennek, aki meghallgatott, amikor nyomorúságban voltam, és velem volt az úton, amelyen jártam. 4 Átadták azért Jákóbnak a náluk levő idegen isteneiket mind, meg a fülbevalóikat is, Jákób pedig elásta azokat a cserfa alá, amely Sikemnél van. 5 Majd elindultak, és Isten rettegésbe ejtette a környező városokat, azért nem üldözték Jákób fiait. 6 Így érkezett meg Jákób Lúzbába, azaz Bételbe, amely Kánaán földjén van, az egész néppel együtt, amely vele volt. 7 Oltárt épített ott, és elnevezte azt a helyet Éi-Bételnek, mert ott jelentette ki magát neki az Isten, amikor bátyja elől menekült. 8 Ott halt meg Debóra, Rebeka dajkája, és eltemették Bétel mellett a tölgyfa alá, amelyet a Siratás Tölgyfájának neveztek el. 9 Isten újból megjelent Jákóbnak, miután visszatért Paddan-Arámból, és megáldotta őt. 10 Ezt mondta neki Isten: Jákób a te neved. De nem neveznek többé Jákóbnak, hanem Izráel lesz a neved. Így nevezte el Izráelnek. 11 Majd ezt mondta neki Isten: Én vagyok a mindenható Isten! Szaporodjál, és sokasodjál! Nép, sőt népek gyülekezete származik tőled, és királyok sarjadnak ágyékdoból. 12 Neked adom azt a földet, melyet Ábrahámnak és Izsáknak adtam, utánad pedig utódaidnak adom azt a földet. 13 Azután eltávozott tőle Isten, arról a helyről, ahol beszélt vele. 14 Jákób pedig szent oszlopot állított azon a helyen, ahol beszélt vele; kőoszlopot, és italáldozatot mutatott be rajta, és olajat öntött rá. 15 Jákób Bételnek nevezte el azt a helyet, ahol Isten beszélt vele.

16 Azután elindultak Bételből. Már csak rövid út választotta el őket Efrátától, amikor szülnie kellett Ráhelnek, de a szülés nehéz volt. 17 A nehéz szülés közben ezt mondta neki a bába: Ne félj, mert most is fiad lett! 18 Amikor már-már elszállt belőle a lélek, mert haldoklott, Benóninak nevezte el a fiát. Az apja viszont Benjáminnak nevezte. 19 Így halt meg Ráhel, és eltemették az Efrátába, azaz Betlehembe vezető úton. 20 Sírja fölé emlékoszlopot állított Jákób. Ráhel sírjának az emlékoszlópa ez még ma is. 21 Azután továbbment Izráel, és Migdal-Éderen túl vert sátrat. 22 Amikor Izráel már azon a földön lakott, elment Rúben, és Bilhával, apja másodrangú feleségével hált, de Izráel meghallotta. Jákóbnak tizenkét fia volt. 23 Lea fia volt Rúben, Jákób elsőszülötte, meg Simeon, Lévi és Júda, Issakár és Zebulon. 24 Ráhel fia volt József és Benjámin. 25 Bilhának, Ráhel szolgálójának a fia volt Dán és Naftáli. 26 Zilpának, Lea szolgálójának a fia volt Gád és Ásér. Ezek voltak Jákób fiai, akik Paddan-Arámban születtek. 27 És Jákób eljutott apjához, Izsákhoz Mamréba, Kirjat-Arbába, azaz Hebrónba, ahol Ábrahám és Izsák jövevényként lakott. 28 Izsák életkora száznyolcvan esztendő volt. 29 Akkor elhunyt Izsák, meghalt öregén, betelve az élettel, és elődei mellé került. Fiai, Ézsau és Jákób temették el.

1Móz. 36.

1 Ez Ézsau, azaz Edóm nemzetsége: 2 Ézsau Kánaán leányai közül vett feleségeket: Ádát, a hettita Élón leányát és Oholíbámát, Aná leányát, aki meg a hivvi Cibón leánya volt, 3 meg Boszmatot, Izmáel leányát, Nebájót húgát. 4 Ádá szülte Ézsauinak Elífázt, és Boszmat szülte Reúélt. 5 Oholíbámá pedig szülte Jeúst, Jalámot és Kórahót. Ezek Ézsau fiai, akik Kánaán földjén születtek. 6 Akkor Ézsau fogta a feleségeit, fiait, leányait és mindenkit, aki a házához tartozott, meg a jószágát, minden állatát és egész vagyonát, amit Kánaán földjén szerzett, és más országba ment a testvére, Jákób elől. 7 Mert olyan sok volt a szerzeményük, hogy nem lakhattak együtt, és jószágaik miatt nem bírta őket eltartani az a föld, amelyen jövevények voltak. 8 Így telepedett le Ézsau a Széír-hegyen. Ézsau pedig Edóm. 9 Ez a Széír-hegyen lakó Ézsauinak, Edóm ősatyjának a nemzetsége: 10 Így hívták Ézsau fiait: Elífáz volt Ádának, Ézsau feleségének a fia. Reúél pedig Boszmatnak, Ézsau feleségének a fia. 11 Elífáz fiai voltak: Témán, Ómár, Cefó, Gatám és Kenaz. 12 Timna volt Elífáznak, Ézsau fiának a másodrangú felesége, ő szülte Elífáznak Amalékot. Ezek voltak Ádának, Ézsau feleségének a fiai. 13 Reúél fiai voltak a következők: Nahat, Zerah, Sammá és Mizzá. Ezek voltak Boszmatnak, Ézsau feleségének a fiai. 14 Ezek voltak a fiai Oholíbámának, Ézsau feleségének, Aná leányának, aki meg Cibón leánya volt: ő szülte Ézsauinak Jeúst, Jalámot és Kórahót. 15 Ezek voltak Ézsau utódai közül a nemzetségfők: Elífáznak, Ézsau elsőszülöttjének a fiai voltak: Témán nemzetségfő, Ómár nemzetségfő, Cefó nemzetségfő, Kenaz nemzetségfő, 16 Kórah nemzetségfő, Gatám nemzetségfő, Amalék nemzetségfő. Ezek voltak az Elífáztól származó nemzetségfők Edóm földjén, ezek Ádá fiai voltak. 17 Ezek voltak Reúélnak, Ézsau fiának a fiai: Nahat nemzetségfő, Zerah nemzetségfő, Sammá nemzetségfő és Mizzá nemzetségfő. Ezek voltak a Reúéltól származó nemzetségfők Edóm földjén; ezek Boszmatnak, Ézsau feleségének a fiai voltak. 18 Ezek voltak Oholíbámának, Ézsau feleségének a fiai: Jeús nemzetségfő, Jalám nemzetségfő és Kórah nemzetségfő. Ezek voltak az Oholíbámától, Aná leányától, Ézsau feleségétől származó nemzetségfők. 19 Ezek voltak Ézsauinak, azaz Edómnak a fiai és nemzetségfői. 20 Ezek voltak a hóri Széír fiai, akik ezen a földön laktak: Lótán, Sóbál, Cibón, és Aná, 21 Disón, Écer és Disán. Ezek voltak a hóri nemzetségfők, Széír fiai, Edóm földjén. 22 Lótán fiai voltak: Hóri és Hémám, Lótánnak a húga pedig Timna. 23 Ezek voltak Sóbál fiai: Alván, Mánahat, Ébál, Sefó és Ónám. 24 Ezek voltak Cibón fiai: Ajjá és Aná. Ez az Aná vizet talált a pusztában, amikor apjának, Cibónnak a szamarait legeltette. 25 Ezek voltak Aná gyermekei: Disón és Oholíbámá, Aná leánya. 26 Ezek voltak Disón fiai: Hemdán, Esbán, Jitrán és Kerán. 27 Ezek voltak Écer fiai: Bilhán, Zaaván és Akán. 28 Ezek voltak Disán fiai: Úc és Arán. 29 Ezek voltak a hóri nemzetségfők: Lótán nemzetségfő, Sóbál nemzetségfő, Cibón nemzetségfő, Aná nemzetségfő, 30 Disón nemzetségfő, Écer nemzetségfő és Disán nemzetségfő. Ezek voltak a Széír földjén lakó hóri nemzetségfők nemzetségenként. 31 Ezek a királyok uralkodtak Edómban, mielőtt Izráel fiainak királyuk lett volna: 32 Edómban Bela, Beór fia uralkodott, városának a neve Dinhábá volt. 33 Bela halála után a bocrai Jóbáb, Zerah fia lett a király. 34 Jóbáb halála után a Témán földjéről való Husám lett a király. 35 Husám halála után Hadad, Bedad fia lett a király, aki megverte a midjániakat a Móáb mezején. Városának a neve Avít volt. 36 Hadad halála után a maszrékai Szamlá lett a király. 37 Szamlá halála után a rehóbót-hannahári Saul lett a király. 38 Saul halála után Baal-Hánán, Akbór fia lett a király. 39 Baal-Hánán, Akbór fia halála után Hadar lett a király. Városának a neve Páú volt, feleségének a neve Mehétabél, aki Mézábáb leányának, Matrédnak a leánya volt. 40 Így hívták az Ézsautól származó nemzetségfőket, nemzetségeik, lakóhelyük és nevük szerint: Timná nemzetségfő, Alvá nemzetségfő, Jetét nemzetségfő, 41 Oholímábá nemzetségfő, Élá nemzetségfő, Pínón

nemzetségfő, 42 Kenaz nemzetségfő, Témán nemzetségfő, Mibcár nemzetségfő, 43
Magdél nemzetségfő és Íram nemzetségfő. Ezek voltak Edóm nemzetségfői, lakóhelyük
szerint az általuk birtokolt földön. Ézsau volt az edómiak ősatya.

1Móz. 37.

1 Jákób is azon a földön lakott, ahol apja jövevény volt: Kánaán földjén. 2 Ez Jákób nemzetségének a története: Amikor József tizenhét éves lett, testvéreivel együtt a nyáját legeltette, és ő volt a bojtár Bilhának és Zilpának, apja feleségeinek a fiai mellett. József rossz híreket hordott róluk az apjuknak. 3 De Izráel Józsefet minden fiánál jobban szerette, mert öregkorában született fia volt, s ezért tarka ruhát csináltatott neki. 4 Amikor testvérei látták, hogy apjuk jobban szereti őt minden testvérénél, úgy meggyűlöltek, hogy egy jó szót sem tudtak hozzá szólni. 5 Egyszer József álmot álmodott, elmondta testvéreinek, és emiatt még jobban meggyűlöltek. 6 Ezt mondta nekik: Hallgassátok csak meg azt az álmot, amelyet álmodtam! 7 Éppen kévét kötöttünk a mezőn. Az én kévém fölkel, és állva is maradt, a ti kévéitek pedig körülállták, és leborultak az én kévém előtt. 8 Testvérei azt mondták neki: Talán király akarsz lenni fölöttünk? Vagy uralkodni akarsz rajtunk? És még jobban meggyűlöltek az álmaiért és beszédéért. 9 Egy másik álmot is álmodott, és azt is elbeszélte testvéreinek. Ezt mondta: Már megint álmodtam valamit. Egyszer csak leborult előttem a nap, a hold és tizenegy csillag. 10 Amikor ezt apjának és testvéreinek elbeszélte, az apja megdorgálta, és ezt mondta neki: Micsoda álmot álmodtál? Talán bizony járuljunk eléd, anyáddal és testvéreiddel együtt, hogy földre boruljunk előtted?! 11 Ezért féltékenykedni kezdtek rá a testvérei. Apja pedig megjegyezte ezt a dolgot.

12 Egyszer a testvérek elmentek Sikembe apjuk nyáját legeltetni. 13 Izráel ezt mondta Józsefnek: Testvéreid Sikemben legeltetnek. Gyere csak, elküldelek hozzájuk! József azt mondta neki: Kész vagyok rá. 14 Apja azt mondta neki: Menj és nézd meg, hogy jól vannak-e testvéreid és a nyáj. Azután számolj be nekem! Elküldte tehát Hebrón völgyéből, és ő elment Sikembe. 15 Amikor a mezőn bolyongott, találkozott egy emberrel, aki megkérdezte tőle: Mit keresel? 16 József azt felelte: Testvéreimet keresem. Mondd meg nekem, hol legeltetnek? 17 Az az ember így felelt: Elmentek innen, és hallottam is, amikor ezt mondták: Menjünk Dótánba! Elment tehát József a testvérei után, és megtalálta őket Dótánban. 18 Amikor távolról meglátták, még mielőtt a közelükbe ért, összebeszéltek, hogy megölik. 19 Ezt mondták egymásnak: Nézzétek, ott jön az álmolátó! 20 Gyertek, öljük meg, dobjuk bele egy kútba, és mondjuk azt, hogy vadállat ette meg. Majd meglátjuk, mi lesz az álmaiból! 21 Amikor ezt Rúben meghallotta, meg akarta menteni a kezükből, és ezt mondta: Ne üssük agyon! 22 Majd ezt mondta nekik Rúben: Ne ontsatok vért! Dobjátok bele ebbe a kútba itt a pusztában, de kezet ne emeljete rá! Így akarta megmenteni a kezükből és visszajuttatni apjához. 23 Amikor odaért József a testvéreihez, lehúzták róla a ruháját, a tarka ruhát. 24 Azután fogták, és beledobták a kútba. A kút üres volt, nem volt benne víz. 25 Ezután leültek enni. Föltekintve, látták, hogy éppen egy izmáeli karaván közeledik Gileád felől. Tevéik gyógyfűvel, balzsammal és mirhával voltak megrakva, amit Egyiptomba szállítottak. 26 Ekkor azt mondta Júda a testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük testvérünket, és elföldeljük a vérért? 27 Gyertek, adjuk el az izmáelieknek, ne emeljünk rá kezet, hiszen a mi testünk és vérünk ő! A testvérei pedig hallgattak rá. 28 Közben azonban midjáni kereskedők mentek arra, fölhúzták Józsefet a kútból, és eladták Józsefet az izmáelieknek húsz ezüstért. Azok pedig elvitték Józsefet Egyiptomba. 29 Amikor Rúben visszatért a kúthoz, József már nem volt a kútban. Akkor megszaggatta a ruháját, 30 visszatért testvéreihez, és azt mondta: Nincs meg a gyerek! Jaj nekem! Hova legyek? 31 Akkor fogták József ruháját, levágtak egy kecskebakot, és belemártották a ruhát a vérébe. 32 Azután elküldték a tarka ruhát, elvitették apjukhoz, ezzel az üzenettel: Ezt találtuk. Nézd meg jól: a fiad ruhája ez, vagy sem? 33 Ő felismerte, és azt mondta: Az én fiam ruhája ez! Vadállat ette meg, biztosan széttépte Józsefet! 34 És megszaggatta Jákób a felsőruháját, zsákruhát tekert a derekára, és sokáig gyászolta a fiát. 35 Fiai és leányai mind vigasztalni igyekeztek, de nem akart vigasztalódni, hanem ezt

mondta: Gyászolva megyek el fiamhoz a halottak hazájába. Így siratgatta őt az apja. 36 A midjániak pedig eladták Józsefet Egyiptomban Potifárnak, a fáraó főemberének, a testőrök parancsnokának.

1Móz. 38.

1 Történt abban az időben, hogy Júda elvált testvéreitől, és csatlakozott egy adullámi emberhez, akinek Hírá volt a neve. 2 Ott meglátta Júda egy Súa nevű kánaáni embernek a leányát, elvette, és bement hozzá. 3 Az teherbe esett, és fiút szült, akit Érnek nevezett el. 4 Majd ismét teherbe esett, fiút szült, és azt Ónánnak nevezte el. 5 Azután még egy fiút szült, akit Sélának nevezett el. Amikor ezt szülte, Júda Kezíbben volt. 6 Júda feleséget vett elsőszülött fiának, Érnek. Az asszonynak Támár volt a neve. 7 De Ért, Júda elsőszülött fiát az ÚR gonosznak tartotta, ezért megölte őt az ÚR. 8 Ekkor azt mondta Júda Ónánnak: Menj be a bátyád feleségéhez, vedd el őt mint a sógora, és támassz utódot a bátyádnak! 9 De Ónán tudta, hogy az utód nem az övé lesz. Ezért amikor bement a bátyja feleségéhez, a földre vesztegette a magot, hogy ne támasszon utódot a bátyjának. 10 De az ÚR rosszalotta, amit tett, ezért őt is megölte. 11 Ekkor azt mondta Júda Támárnak, a menyének: Maradj özvegyen apád házában, amíg felnő a fiam, Sélá. Mert így gondolkodott: Ne haljon meg ő is, mint a bátyjai! Támár elment, és apja házában lakott. 12 Hosszabb idő múlva meghalt Súa leánya, Júda felesége. Amikor Júda megvigasztalódott, elment barátjával, az adullámi Hírával Timnába, ahol a juhait nyírták. 13 De megmondták Támárnak: Most megy az apósod Timnába a juhaid nyírására. 14 Ekkor levetette magáról özvegyi ruháját, elfátyolozta és elváltoztatta magát. Azután odaült Énaim kapujába a Timnába vezető úton. Mert látta, hogy Sélá felnőtt, de őt nem adták hozzá feleségül. 15 Júda meglátta, és paráznának gondolta, mert eltakarta az arcát. 16 Csatlakozott hozzá az úton, és ezt mondta: Hadd menjek be hozzád! Mert nem tudta, hogy a menyé az. De ő azt kérdezte: Mit adsz nekem, ha bejössz hozzám? 17 Ő így felelt: Küldök neked a nyájamból egy kecskegödölyét. De Támár ezt mondta: Adj zálogot, amíg megküldöd! 18 Júda megkérdezte: Mit adjak neked zálogba? Az ezt felelte: Pecsétnyomódat zsinórostul, meg azt a botot, ami a kezeden van. Odaadta azért neki, azután bement hozzá; az asszony pedig teherbe esett tőle. 19 Majd fölkel Támár, és elment. Azután levetette fátylát, és felöltötte özvegyi ruháját. 20 Júda megküldte a kecskegödölyét adullámi barátjával, hogy az visszavegye a zálogot az asszonytól, de nem találta meg. 21 Akkor megkérdezte annak a helynek a lakóit: Hol van az a parázna nő, aki Énaimnál az útfélen volt? Azok ezt felelték: Nem volt erre parázna nő. 22 Visszatért tehát Júdához, és ezt mondta: Nem találtam meg. Annak a helynek a lakói is azt mondták: Nem volt erre parázna nő. 23 Júda azt mondta: Tartsa meg magának, hogy gúnyt ne űzzenek belőlünk! Én megküldtem ezt a gödölyét, de te nem talátlad meg őt. 24 Mintegy három hónap múlva hírül vitték Júdának: Paráználkodott Támár, a menyed, és már terhes is a paráznaság miatt. Akkor ezt mondta Júda: Vigyétek ki, és égessétek meg! 25 Már vitték kifelé, amikor megüzente apósának: Attól a férfitől lettem terhes, akinek a holmija ez. Nézd meg jól, kié ez a pecsétnyomó, zsinór és bot? 26 Júda megnézte, és ezt mondta: Igaza van velem szemben, mert nem adtam őt a fiamhoz, Sélához. Többször azonban nem hált vele Júda. 27 Amikor a szülés ideje elérkezett, kitűnt, hogy ikrek voltak a méhében. 28 Szülés közben az egyik kidugta a kezét, a bába megfogta, vörös fonalat kötött a kezére, és így szólt: Ez jött ki először. 29 De amikor visszahúzta a kezét, mégis a testvére jött ki. A bába ezt kérdezte: Hogyan törtél magadnak részt? Ezért nevezte el az apja Pérecnek. 30 Utána kijött a testvére, akinek a vörös fonál volt a kezén. Ezt Zerahnak nevezte el.

1Móz. 39.

1 Amikor Józsefet Egyiptomba vitték, megvásárolta őt az izmáeliectől, akik odavitték, egy egyiptomi ember: Potifár, a fáraó főembere, a testőrök parancsnoka. 2 De az ÚR Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett, és egyiptomi urának a házában élt. 3 Látta az ura, hogy vele van az ÚR, és mindazt eredményessé teszi az ÚR, amihez hozzáfog. 4 Megnyerte József a jóindulatát, és a háziszolgája lett. Azután háza felügyelőjévé tette, és rábízta egész vagyonát. 5 Attól fogva, hogy házának és egész vagyonának a felügyelőjévé tette, megáldotta az ÚR az egyiptomi ember házáat Józsefért, és az ÚR áldása volt egész vagyonán, ami a házban és a mezőn volt. 6 Ezért Józsefre bízta egész vagyonát, és semmire sem volt gondja mellette, legfeljebb csak arra, hogy megegye az ételt. - Józsefnek szép termete és szép arca volt. 7 Ezek után az történt, hogy Józsefre szemet vetett urának a felesége, és ezt mondta: Hálj velem! 8 Ő azonban vonakodott, és azt felelte ura feleségének: Nézd, az én uramnak semmi gondja sincs mellettem háza dolgaira, és rám bízta egész vagyonát. 9 Senki sem nagyobb nálam ebben a házban. Semmit sem tiltott el tőlem, csak téged, mivel te a felesége vagy. Hogyan követhetném el ezt a nagy gonoszságot, vétkezve az Isten ellen?! 10 Bár az asszony nap mint nap ezt mondogatta Józsefnek, ő mégsem hallgatott rá, hogy mellé feküdjék, és vele legyen. 11 Egy napon az történt, hogy bement József a házba a munkáját végezni, és a háznép közül senki sem volt a házban. 12 Ekkor megragadta őt az asszony a ruhájánál fogva, és azt mondta: Hálj velem! Ő azonban otthagyta ruháját az asszony kezében, futásnak eredt, és kiszaladt. 13 Amikor az asszony látta, hogy kezében hagyta a ruháját, és kifutott, 14 összehívta háza népét, és ezt mondta nekik: Nézzétek, egy héber embert hozott hozzánk, és az csúffá tesz bennünket. Bejött hozzám, hogy velem háljon, de én hangosan kiáltottam. 15 Amikor meghallotta, hogy hangosan kiáltozni kezdek, nálam hagyta a ruháját, futásnak eredt, és kiszaladt. 16 Az asszony magánál tartotta József ruháját, míg az ura haza nem jött. 17 Akkor így beszélte el neki a dolgokat: Bejött hozzám a héber szolga, akit idehoztál hozzánk, hogy csúffá tegyen engem. 18 De amikor hangosan kiáltozni kezdtem, nálam hagyta a ruháját, és kifutott. 19 Amikor az ura meghallotta feleségének a szavait, amelyeket neki mondott: Ilyen dolgokat tett velem a szolgád! - akkor haragra gerjedt. 20 Fogta Józsefet az ura, és abba a börtönbe vetette, ahol a király foglyait tartották fogva; ott volt börtönben. 21 De az ÚR Józseffel volt, hűséges maradt hozzá, és kedvelté tette a börtönparancsnok előtt. 22 A börtönparancsnok Józsefre bízta mindazokat a foglyokat, akik a börtönben voltak, és ő dolgoztatta mindazokat, akik ott dolgoztak. 23 A börtönparancsnoknak nem kellett törődnie semmivel, ami rá volt bízva, mert az ÚR Józseffel volt, és eredményessé tette az ÚR, amihez hozzáfogott.

1Móz. 40.

1 Ezek után történt, hogy az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere vétkezett uruk, az egyiptomi király ellen. 2 Megharagudott azért a fáraó a két főemberre, a főpohárnokra és a fősütőmesterre. 3 Őrizetbe vétette őket a testőrparancsnok házában, abban a börtönben, ahol Józsefet fogva tartották. 4 A testőrparancsnok Józsefet rendelte melléjük, hogy szolgálja ki őket. Jó ideig maradtak őrizetben. 5 Egyszer álmot álmodtak mindketten, az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere, akiket a börtönben fogva tartottak. Mindegyiknek az álma ugyanazon az éjszakán volt, és mindegyik álomnak megvolt a maga jelentése. 6 Amikor reggel bement hozzájuk József, látta rajtuk, hogy izgatottak. 7 Megkérdezte a fáraó főembereit, akik vele voltak őrizetben ura házában: Miért olyan szomorú ma az arcotok? 8 Ők azt felelték neki: Álmot álmodtunk, de nincs, aki megfejtse. József ezt mondta nekik: Istennél van a megfejtés. Beszéljétek csak el nekem! 9 A főpohárnok elbeszélte az álmot Józsefnek, és ezt mondta neki: Álmomban egy szőlőtő volt előttem. 10 A szőlőtőn három vessző volt. Alighogy kihajtott, már ki is virágzott, és fürtjein megérték a szemek. 11 Kezemben volt a fáraó pohara. Fogtam a szőlőszemeket, belefacsartam a fáraó poharába, és a poharat a fáraó kezébe adtam. 12 József ezt mondta neki: A megfejtés a következő: A három vessző három nap. 13 Három nap múlva fölemel téged a fáraó, visszahelyez a hivatalodba, és te adod a poharat a fáraó kezébe a régi rend szerint, amikor a pohárnoka voltál. 14 De ne feledkezz meg rólam, amikor jó dolgod lesz, és légy hozzám hűséges: említs meg engem a fáraónak, és vitess ki ebből a házból! 15 Mert galádul raboltak el engem a héberek földjéről, és itt sem csináltam semmi rosszat, mégis tömlöcbe vetettek. 16 Amikor a fősütőmester látta, hogy milyen jó a megfejtés, ezt mondta Józsefnek: Nekem meg álmomban három kosár kalács volt a fejemen. 17 A felső kosárban mindenféle sütemény volt, ami a fáraónak készült, és a madarak ették azokat a fejemen levő kosárból. 18 József ezt mondta válaszában: A megfejtés a következő: A három kosár három nap. 19 Három nap múlva fölemel téged a fáraó, de fára akasztat, és madarak eszik le a húsodat. 20 Harmadnap születésnapja volt a fáraónak, lakomát rendezett minden szolgájának, és fölemelte a főpohárnokot és a fősütőmestert szolgálai jelenlétében: 21 a főpohárnokot visszahelyezte pohárnoki tisztségébe, és ő adhatta a poharat a fáraó kezébe, 22 a fősütőmestert pedig felakasztatta, ahogyan az álmukat megfejtette József. 23 De a főpohárnok nem gondolt Józsefre, megfeledkezett róla.

1Móz. 41.

1 Két esztendő múlva történt, hogy a fáraó ezt álmodta: Ott állt a Nílus mellett. 2 A Nílusból hét szép és kövér tehén jött ki, és legelt a sás között. 3 De hét másik tehén is jött ki utánuk a Nílusból, amelyek rútak és soványak voltak, és odaálltak a többi tehén mellé a Nílus partján. 4 A rút és sovány tehenek megették a hét szép és kövér tehenet. Ekkor fölébredt a fáraó. 5 Ismét elaludt, és másodszor ezt álmodta: Hét kövér és szép kalász nőtt egy száron. 6 De hét sovány és a keleti szélről kiaszott kalász is sarjadt utánuk. 7 A sovány kalászhok elnyelték a hét kövér és telt kalászt. Ekkor fölébredt a fáraó, és rájött, hogy álmodott. 8 Reggel azonban nyugtalankodni kezdett, ezért összehívatta Egyiptom minden jóvendőmondóját és minden bölcsét, és elbeszélte nekik a fáraó az álmát. De senki sem tudta megfejteni a fáraónak. 9 Ekkor a főpohárnok így szólt a fáraóhoz: Be kell ma vallanom, hogy vétke vagyok. 10 Amikor a fáraó megharagudott szolgálaira, és őrizetbe vétetett engem és a főszűrmestert a testőrpáncsnok házában, 11 álmot álmodtunk ugyanazon az éjszakán, én is meg ő is. Mindegyik álomnak, amit álmodtunk, megvolt a maga jelentése. 12 Volt ott velünk egy héber ifjú, a testőrpáncsnok szolgálja. Elbeszélte neki álmainkat, és ő megfejtette. Mindegyikünk álmát jól fejtette meg, 13 mert úgy lett, ahogyan megfejtette nekünk: engem visszahelyeztek hivatalomba, amazt pedig fölakasztották. 14 Akkor a fáraó hívatta Józsefet, és sietve kihozták a tömlőből. Ő megborotválkozott, ruhát váltott, és bement a fáraóhoz. 15 A fáraó ezt mondta Józsefnek: Álmot álmodtam, de senki sem tudja megfejteni. Rólad azt hallottam, hogy ha meghallod az álmot, meg tudod fejteni. 16 József így felelt a fáraónak: Nem én, hanem Isten ad választ a fáraó javára. 17 A fáraó így szólt Józsefhez: Álmomban a Nílus partján álltam. 18 A Nílusból hét kövér és szép tehén jött ki, és legelt a sás között. 19 De hét másik tehén is kijött utánuk, amelyek nagyon hitványak, rútak és soványak voltak. Egész Egyiptom földjén nem láttam hozzájuk fogható rútakat. 20 A sovány és rút tehenek megették az előbbi hét kövér tehenet. 21 Bár a gyomrukba kerültek, nem lehetett észrevenni, hogy a gyomrukba kerültek, mert a külsejük ugyanolyan rút volt, mint azelőtt. Akkor fölébredtem. 22 Azután azt láttam álmomban, hogy hét telt és szép kalász nőtt egy száron. 23 De hét száraz, sovány és a keleti szélben kiaszott kalász is sarjadt utánuk. 24 A sovány kalászhok elnyelték a hét szép kalászt. Elmondtam ezt a jóvendőmondóknak, de senki sem tudta megfejteni. 25 Ekkor József így szólt a fáraóhoz: A fáraó két álma egy és ugyanaz. Azt jelentette ki Isten a fáraónak, hogy mit fog cselekedni. 26 A hét szép tehén hét esztendő. A hét szép kalász is hét esztendő. Az álom egy és ugyanaz. 27 A hét sovány és rút tehén, amelyek utánuk jöttek ki, szintén hét esztendő. A hét üres, a keleti szélről kiaszott kalász az éhség hét esztendeje lesz. 28 Erről mondtam a fáraónak, hogy Isten megmutatta a fáraónak, mit fog cselekedni. 29 Hét esztendő jön, amikor nagy bőség lesz Egyiptom egész földjén. 30 De az éhínség hét esztendeje következik utánuk, amikor minden bőséget elfelejtenek Egyiptom földjén, és éhínség fogja emészteni az országot. 31 Nem is fogják tudni, hogy bőség volt az országban, az utána következő éhínség miatt, olyan súlyos lesz az. 32 Azért ismétlődött meg kétszer is a fáraó álma, mert Isten elhatározta ezt, és hamarosan véghez is viszi az Isten. 33 Most azért szemeljen ki a fáraó egy értelmes és bölcs embert, és állítsa azt Egyiptom élére. 34 Ezt tegye a fáraó: rendeljen az ország fölé felügyelőket, és szedessen ötödöt Egyiptom országában a bőség hét esztendejében. 35 Gyűjtsenek össze minden élelmet a következő jó esztendőkben, halmozzák föl a gabonát, és a fáraó felügyelete alatt őrizték az élelmet a városokban. 36 Mert ez az élelem lesz az ország tartaléka az éhínség hét esztendejében, amely majd eljön Egyiptomra, és akkor nem pusztul el az ország az éhínség idején. 37 Tetszett ez a beszéd a fáraónak és minden szolgájának. 38 A fáraó ezt mondta szolgálóinak: Találhatunk-e ehhez hasonló embert, akiben isteni lélek van? 39 Józsefnek pedig ezt mondta a fáraó: Miután Isten mindezt neked adta tudtul, nincs hozzád hasonló

értelmes és bölcs ember. 40 Te leszel házam gondviselője, és egész népem a te szavadnak engedelmeskedik. Csak a trón tesz engem nagyobbá nálad. 41 Azután ezt mondta a fáraó Józsefnek: Nézd, én téged egész Egyiptom felügyelőjévé teszek! 42 És levette a fáraó a pecsétgyűrűt a kezéről, és József kezére tette, gyolcsruhába öltöztette, és aranyláncot tett a nyakába. 43 Majd körülhordoztatta második kocsiján, és így kiáltottak előtte: Térdre! Így tette őt egész Egyiptom felügyelőjévé. 44 És ezt mondta a fáraó Józsefnek: Én vagyok a fáraó, de nélküled még a kezét vagy lábát sem mozdíthatja senki egész Egyiptomban! 45 Ezután elnevezte a fáraó Józsefet Cáfénat-Panéahnak, és hozzáadta feleségül Ászenatot, Pótiferának, Ón papjának a leányát. Így lett József egész Egyiptom felügyelője. 46 József harmincesztendő volt, amikor ott állt Egyiptom királya, a fáraó előtt. Azután kiment József a fáraó elől, és bejárta egész Egyiptomot. 47 A bőség hét esztendeje alatt gazdagon termett a föld. 48 József összegyűjtött a hét esztendő alatt minden élelmet, ami csak volt Egyiptomban, és a városokban helyezte el az élelmet: minden városban a körülötte levő mező élelmét helyezte el. 49 József így annyi gabonát halmozott föl, mint a tenger homokja, olyan sokat, hogy végül már nem is vették számba, mert száma sem volt. 50 Józsefnek két fia született, mielőtt eljött az éhínség esztendeje. Ászenat, Pótiferának, Ón papjának a leánya szülte őket. 51 Elsőszülöttjét Manassénak nevezte el József, mert ezt mondta: Elfeledtette velem Isten minden gyötrelmemet és atyámnak egész házáat. 52 A másodikat pedig Efraimnak nevezte el, mert ezt mondta: Megszaporított engem Isten nyomorúságom földjén. 53 Azután eltelt a bőség hét esztendeje Egyiptomban, 54 és megkezdődött az éhínség hét esztendeje, ahogyan megmondta József. Éhínség lett minden országban, de egész Egyiptomban volt kenyér. 55 Azután éhezni kezdtek Egyiptomban is mindenütt, és a nép kenyérért kiáltott a fáraóhoz. Ekkor a fáraó ezt mondta az egyiptomiaknak: Menjetek Józsefhez, és tegyétek azt, amit mond nektek! 56 Amikor az éhínség kiterjedt az egész országra, József megnyitotta az összes magtárakat, és árulta a gabonát az egyiptomiaknak, mert súlyos volt az éhínség Egyiptomban. 57 És az egész földről Egyiptomba mentek Józsefhez gabonát vásárolni, mert súlyos volt az éhínség az egész földön.

1Móz. 42.

1 Jákób látta, hogy Egyiptomban van gabona és azt mondta Jákób a fiainak: Mit néztek egymásra? 2 Majd ezt mondta: Hallottam, hogy Egyiptomban van gabona, menjetek el, és vásároljatok ott gabonát, hogy életben maradjunk, és ne haljunk meg! 3 Elment tehát József tíz bátyja, hogy gabonát vásároljanak Egyiptomban. 4 De Benjámint, József öccsét nem küldte el Jákób a bátyjaival, mert azt gondolta, hogy szerencsétlenség éri. 5 Így mentek el Izráel fiai másokkal együtt, akik gabonát vásárolni mentek, mert éhínség volt Kánaán földjén. 6 József az egész ország kormányzója volt, ő árulta a gabonát a föld minden népének. Amikor József bátyjai megérkeztek, arccal a földre borultak előtte. 7 Amint József meglátta bátyjait, azonnal megismerte őket, de ő nem ismertette meg magát, és keményen beszélt velük. Megkérdezte őket: Honnan jöttetek? Ők így feleltek: Kánaán földjéről jöttünk élelmet vásárolni. 8 József tehát megismerte a testvéreit, de azok nem ismerték meg őt. 9 Ekkor József visszaemlékezett az álmokra, amelyeket róluk álmodott, és ezt mondta nekik: Kémek vagytok, azért jöttetek, hogy az ország védtelen részeit megszemléljétek. 10 De azok így feleltek neki: Nem uram, élelmet vásárolni jöttünk a te szolgáid. 11 Mindnyájan egy ember fiai vagyunk. Becsületesek vagyunk, sohasem voltak kémek a te szolgáid. 12 Ő azonban ezt mondta nekik: Nem úgy van! Bizony azért jöttetek, hogy az ország védtelen részeit megszemléljétek! 13 Azok így feleltek: Tizenketten voltak a te szolgáid, testvérek vagyunk mi, egy embernek a fiai Kánaán földjén. A legkisebb most apánknál van, egyikünk pedig nincs meg. 14 De József ezt mondta nekik: Úgy van, ahogyan mondtam nektek, kémek vagytok! 15 Ezzel teszek titeket próbára: a fáraó életére esküszöm, hogy nem távoztok innen, amíg ide nem jön a legkisebb testvéretek! 16 Küldjétek el magatok közül egyet, hogy hozza ide a testvéreteket, ti pedig fogságban maradtok. Így teszem próbára, igazat beszéltek-e. Mert ha nem, a fáraó életére esküszöm, hogy kémek vagytok! 17 És őrizetben tartotta őket három napig. 18 Harmadnap ezt mondta nekik József: Ezt tegyétek, ha élni akartok! Hiszen én is félem az Istent! 19 Ha becsületesek vagytok, maradjon fogságban egyik testvéretek a börtönben, ti pedig menjetek, vigyetek gabonát házatok éhező népének. 20 Hozzátok el hozzám a legkisebb testvéreteket, akkor elhiszem, amit mondotok, és nem fogtok meghalni. És úgy cselekedtek. 21 De így beszéltek egymás közt: Bizony, a testvérünkért bűnhődünk most, mert láttuk az ő nyomorúságát, amikor könyörgött nekünk, de nem hallgattunk rá. Emiatt ért utol bennünket ez a nyomorúság. 22 Rúben megszólalt, és ezt mondta nekik: Megmondtam nektek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám, és most az ő vérét keresik rajtunk. 23 Nem tudták, hogy József érti őket, mert tolmács volt közöttük. 24 Ő pedig elfordult tőlük és sírt. Majd hozzájuk fordult, és beszélt velük. Azután kivétette közülük Simeont, és szemük láttára megkötöztette. 25 Akkor megparancsolta József, hogy töltsék meg a zsákjaikat gabonával, de mindegyiknek a pénzét tegyék vissza a zsákjába, és adjanak nekik útravalót. Így cselekedtek velük. 26 Ők pedig föltették gabonájukat a szamarakra, és elmentek. 27 Az egyik kinyitotta a zsákját, hogy abrakot adjon samarának az éjjeli szálláson, és meglátta, hogy pénze a zsák szájában van. 28 Ezt mondta testvéreinek: Visszakerült a pénzem! Itt van a zsákomban! Ekkor oda lett a bátorságuk, és remegve mondták egymásnak: Mit cselekedett velünk az Isten?! 29 Amikor megérkeztek apjukhoz, Jákóbhoz Kánaán földjére, elmondták neki mindazt, ami velük történt: 30 Egy ember, annak az országnak az ura, keményen beszélt hozzánk, és úgy bánt velünk, mintha kémkedni akartunk volna az országban. 31 De mi ezt mondtuk neki: Becsületesek vagyunk, soha nem voltunk kémek. 32 Tizenketten voltunk testvérek, apánknak fiai, de egyikünk nincs meg, a legkisebb pedig apánknál van Kánaán földjén. 33 Akkor ezt mondta nekünk az az ember, annak az országnak az ura: Erről tudom meg, hogy becsületesek vagytok-e: Egyik testvéreteket hagyjátok nálam, menjetek el, és vigyetek gabonát házatok éhező népének, 34 azután

hozzátok el hozzám a legkisebb testvéreteket! Akkor tudni fogom, hogy nem kémek vagytok, hanem becsületes emberek, visszaadom a testvéreteket, és szabadon járhattok az országban. 35 Mikor aztán a zsákjaikat kiürítették, hát mindegyiknek a pénzes zacskója ott volt a zsákjában. Amikor pénzes zacskóikat meglátták, apjukkal együtt megijedtek. 36 Apjuk, Jákób ezt mondta nekik: Elveszitek tőlem gyermekeimet! József nincs meg, Simeon sincs meg, és még Benjámint is elviszitek? Engem sújt mindez! 37 Ekkor Rúben azt mondta apjának: Az én két fiamat öld meg, ha nem hozom őt vissza! Bízd csak rám, és visszahozom! 38 De Jákób így felelt: Nem mehet el veletek a fiam, hiszen a bátyja meghalt, és ő egyedül maradt meg. Ha szerencsétlenség éri az úton, amelyre indultok, akkor a bánat miatt juttatjátok ősz fejemet a halottak hazájába.

1Móz. 43.

1 Az éhínség azonban országszerte súlyosbodott. 2 Amikor mind megették az Egyiptomból hozott gabonát, ezt mondta nekik az apjuk: Vásároljatok megint egy kis élelmet! 3 De Júda azt mondta neki: Szigorúan figyelmeztetett bennünket az az ember: Ne kerüljetek a szemem elé, ha nem lesz veletek a testvéretek! 4 Ha tehát hajlandó vagy elküldeni velünk a testvérünket, elmegyünk, és vásárolunk neked élelmet. 5 De ha nem küldöd el, nem megyünk el, mert az az ember megmondta nekünk: Ne kerüljetek a szemem elé, ha nem lesz veletek az öcsétek! 6 Izráel ezt mondta: Miért tettetek velem ilyen rosszat, hogy elmondtátok annak az embernek, hogy van még egy testvéretek? 7 Ők így feleltek: Sokat kérdezősködött az az ember rólunk és családunkról. Él-e még az apátok? Van-e még testvéretek? És ezekre a kérdésekre nekünk válaszolnunk kellett. Honnan tudhattuk volna, hogy majd ezt mondja: Hozzátok ide a testvéreteket! 8 Akkor Júda ezt mondta apjának, Izráelnek: Küldd el velem a fiút, hadd keljünk útra, hogy életben maradjunk, és ne haljunk meg sem mi, sem te, sem a gyermekeink! 9 Én kezeskedem érte, tőlem kérd számon! Ha nem hozom vissza, és nem állítom eléd, egész életemben viseljem vétkem terhét. 10 Bizony, ha nem késlekedünk, már kétszer is megfordulhattunk volna. 11 Akkor így szólt hozzájuk az apjuk, Izráel: Ha már így kell lennie, ezt tegyék: Rakjatok az ország java termékeiből a zsákjaitokba, és vigyetek ajándékot annak az embernek: egy kis balzsamot, egy kis mézet, gyógyfüvet, mirhát, diót és mandulát. 12 Pénzt pedig kétszer annyit vigyetek magatokkal, mert ami pénz visszakerült zsákjaitok szájába, azt is vigyék vissza! Hátha tévedés volt! 13 Testvéreteket is vigyék; készüljete, menjete vissza ahhoz az emberhez! 14 Adja a mindenható Isten, hogy az az ember irgalmas legyen hozzátok, és küldje vissza veletek a másik testvéreteket és Benjámint. Ha már el kell veszítenem gyermekemet, hát elveszítem! 15 Fogták tehát a férfiak az ajándékot, kétszer annyi pénzt vittek magukkal, meg Benjámint is. Elindultak és elmentek Egyiptomba, és megjelentek József előtt. 16 Amikor József meglátta köztük Benjámint, így szólt háza felügyelőjéhez: Vidd be ezeket az embereket a házba, vágj le egy állatot, és készítsd el, mert ma velem ebédelnek ezek az emberek! 17 Az úgy is tett, ahogyan József mondta, és bevezette őket József házába. 18 Az embereket félelem fogta el, amikor József házába vezették őket, és ezt mondták: A pénz miatt hoztak ide bennünket, amely a múltkor visszakerült zsákjainkba. Ránk fognak rontani, ránk fognak támadni, és szolgaságra vetnek bennünket szamarainkkal együtt. 19 Odaléptek József házának a felügyelőjéhez, megszólították a ház ajtajában, 20 ezt mondták: Urunk, jártunk mi már itt a múltkor is élelmet vásárolni. 21 De amikor elérkeztünk éjjeli szállásunkra, és kinyitottuk a zsákjainkat, kitűnt, hogy mindegyikünk pénze a zsákja szájában volt, ott volt a pénzünk teljes összegében! Ezt most mi visszahoztuk magunkkal. 22 De más pénzt is hoztunk magunkkal, hogy azon élelmet vásároljunk. Nem tudjuk, ki tette pénzünket a zsákjainkba. 23 Ő azt felelte: Legyetek nyugodtak, ne féljete! Istenetek, atyátok Istene adta azt a kincset zsákjaitokba. A ti pénzete eljutott hozzám. Majd kivezette hozzájuk Simeont. 24 Azután bevezette őket József házába, vizet adott, és megmosták a lábukat, a szamaraiknak meg abrakot adott. 25 Ők pedig elkészítették az ajándékot, mielőtt József délben megjött, mert hallották, hogy ott fognak ebédelni. 26 Amikor József hazaérkezett, bevitték neki a házba az ajándékot, amely náluk volt, és földre borultak előtte. 27 Ő pedig békességgel köszöntötte őket, és megkérdezte: Jól van-e öreg apátok, akiről beszéltetek nekem? Él-e még? 28 Ők így feleltek: Apánk, a te szolgád, jól van, él még. Majd meghajoltak és leborultak. 29 Amikor József föltekintett, és meglátta testvérét, Benjámint, anyja fiát, ezt mondta: Ez a ti legkisebb testvéretek, akiről beszéltetek nekem? Majd ezt mondta: Legyen kegyelmes hozzád az Isten, fiam! 30 Azután elsietett József, mert öccsét látva elérzékenyedett, és sírnia kellett. Bement azért

a belső szobájába, és ott kisírta magát. 31 Azután megmosta az arcát, és kijött. Uralkodott magán, és ezt mondta: Tálaljátok föl az ételt! 32 De külön tálaltak neki, külön azoknak is, és külön a vele együtt étkező egyiptomiaknak is. Az egyiptomiaknak ugyanis nem volt szabad együtt enniük a héberekkal, mert utálatosnak tartották ezt az egyiptomiak. 33 Leültették őket vele szemben: az elsőszülöttet az elsőszülöttnak, a legfiatalabbat a legfiatalabbnak járó helyre. Az emberek pedig ámulva néztek egymásra. 34 Őelőle vitték nekik az adagjukat, de Benjámín adagja ötször nagyobb volt mindnyájukénál. Azután ittak, és megmámorosodtak vele együtt.

1Móz. 44.

1 Azután József ezt parancsolta háza felügyelőjének: Töltsd meg ezeknek az embereknek a zsákjait élelemmel, amennyit csak el bírnak vinni, de mindegyiknek a pénzét tedd a zsákja szájába. 2 Serlegemet, az ezüst serleget pedig tedd a legkisebbik zsákjának a szájába gabonája árával együtt! Ő eszerint cselekedett, ahogyan megmondta neki József. 3 Reggel, amikor világos lett, útra bocsátották az embereket szamaraikkal együtt. 4 Kimentek a városból, de még nem jártak messze, amikor József azt mondta háza felügyelőjének: Indulj, fuss utánuk azoknak az embereknek! Ha utolérted őket, ezt mondd nekik: Miért fizettetek rosszal a jóért? 5 Hiszen ez az, amiből inni szokott az uram, sőt jósolni is ebből szokott! Rosszul tettétek, amit elkövettetek. 6 Amikor utolérte őket, el is mondta nekik ezeket a szavakat. 7 Ők azonban ezt felelték neki: Miért mond az én uram ilyeneket? Távol legyen szolgálidtól, hogy ilyesmit tegyenek! 8 Hiszen azt a pénzt is visszahoztuk neked Kánaán földjéről, amit zsákjaink szájában találtunk. Hogyan loptunk volna hát urad házából ezüstöt vagy aranyat?! 9 Akinél megtalálják szolgálid közül, az haljon meg, mi magunk meg rabszolgái leszünk uramnak. 10 Ő ezt mondta: Legyen hát úgy, ahogyan mondtátok. De csak az lesz a rabszolgám, akinél megtalálják, ti szabadok maradtok. 11 Erre mindegyikük sietve lerakta zsákját a földre, és kinyitotta a zsákját. 12 Ő pedig végigkutatatta azokat: a legnagyobbikén kezdte, a legkisebbikén végezte, és megtalálta a serleget Benjámin zsákjában. 13 Akkor ezek megszaggatták felsőruhájukat, majd mindegyik fölrakta a terhét szamarára, és visszatértek a városba. 14 Amikor Júda és testvérei bementek József házába, ő még otthon volt, és földre borultak előtte. 15 József ezt mondta nekik: Hogy csinálhattatok ilyet? Hát nem tudjátok, hogy a magamfajta ember jósolni is szokott? 16 Júda így felelt: Mit mondjunk az én uramnak? Mit szóljunk, és mivel igazoljuk magunkat? Isten hozta napvilágra szolgálid bűnét. Most már rabszolgái vagyunk az én uramnak mi is, meg az is, akinél a serleget megtalálták. 17 De ő ezt mondta: Távol legyen tőlem, hogy ezt tegyem! Csak az lesz a rabszolgám, akinél a serleget megtalálták, ti pedig menjetek el apátokhoz békességgel! 18 Ekkor Júda odalépett hozzá és ezt mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon egy szó tőled, uramhoz a te szolgálád, és ne gerjedj haragra szolgálád ellen, hiszen olyan vagy te, mint a fáraó! 19 Amikor az én uram ezt kérdezte szolgálitól: Van-e apátok vagy testvéretek, 20 akkor mi azt feleltük az én uramnak: Öreg apánk van nekünk, és annak egy öregkorában született fiatal gyermeke. Ennek a bátyja meghalt, és mivel ő egyedül maradt meg az anyjától, azért szereti őt az apja. 21 Te ezt mondtad szolgálidnak: Hozzátok el őt hozzám, hadd lássam saját szememmel! 22 Mi azt feleltük az én uramnak: Nem hagyhatja el az a fiú az apját, mert ha elhagyja, meghal az apja. 23 Te akkor ezt mondtad szolgálidnak: Ha a legkisebb öcsétek nem jön el veletek, ne kerüljetek többé a szemem elé! 24 Mi elmentünk apánkhoz, a te szolgáládhoz, és elmondtuk neki az én uram beszédét. 25 Mikor aztán apánk azt mondta, hogy vásároljunk megint egy kis élelmet, 26 mi azt feleltük: Nem mehetünk el. Csak akkor megyünk el, ha velünk lesz a legkisebb testvérünk is, mert nem kerülhetünk annak az embernek a szeme elé, ha a legkisebb testvérünk nem lesz velünk. 27 Akkor apám, a te szolgálád, ezt mondta nekünk: Ti is tudjátok, hogy csak két fiút szült nekem a feleségem. 28 Az egyik elment tőlem, és én azt gondoltam: Biztosan vadállat tépte szét, nem is láttam mindmáig. 29 Ha ezt is elviszitek tőlem, és szerencsétlenség éri, akkor a bánat miatt juttatjátok ősz fejemet a halottak hazájába. 30 Ha úgy térek most vissza apámhoz, a te szolgáládhoz, hogy nem lesz velünk ez a fiú, akihez lelkeből ragaszkodik, 31 és ha meglátja, hogy nincs meg a fiú, akkor meghal, és szolgálid a bánat miatt juttatják apánknak, a te szolgáládhoz ősz fejét a halottak hazájába. 32 De szolgálád így vállalt kezességet apámnál ezért a fiúért: Ha nem hozom vissza hozzád, egész életemben viseljem vétkem terhét apám előtt. 33 Ezért hadd maradjon itt a te szolgálád e fiú helyett uram rabszolgájaként, ez a fiú pedig menjen el

testvéreivel! 34 Mert hogyan mehetnék el apámhoz, ha ez a fiú nincs velem? Nem akarom látni azt a bajt, ami apámat éri.

1Móz. 45.

1 Ekkor József már nem tudott tovább uralkodni magán az ott álló sok ember előtt, és felkiáltott: Küldjete ki előlem mindenkit! Nem is maradt senki nála, és ekkor József megismertette magát a testvéreivel. 2 Hangos sírásra fakadt, úgyhogy meghallották az egyiptomiak, és így hallottak róla a fáraó házában is. 3 Majd ezt mondta József a testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még az én apám? De a testvérek nem tudtak válaszolni, mert megrémültek tőle. 4 József ezt mondta testvéreinek: Jöjjetek közelebb hozzám! Ők közelebb mentek. Ekkor így szólt: Én vagyok József, a testvéreitek, akit eladtatok Egyiptomba! 5 De most ne bánkodjatok, és ne keseregjete amiatt, hogy engem ide eladtatok, mert azért küldött el engem Isten előttetek, hogy életben maradjatok. 6 Mert már két esztendeje tart az éhínség a földön, és még öt esztendeig nem lesz sem szántás, sem aratás. 7 Isten küldött el engem előttetek, hogy maradékok legyen a földön, és életben tartson benneteket nagy szabadítással. 8 Tehát nem ti küldtetek ide, hanem Isten, aki engem a fáraó első emberévé, egész házának urává és egész Egyiptom uralkodójává tett. 9 Sietve menjete el apámhoz, és mondjátok meg neki: Ezt üzeni a fiad, József: Isten egész Egyiptom urává tett engem. Jöj el hozzám, ne tétovázz! 10 Gósen földjén fogsz lakni, közel leszel hozzám te, a fiaid és az unokáid, meg a juhaid, marháid és mindened. 11 Én majd ellátlak itt, hiszen még öt évig tart az éhínség. Így nem fogsz nélkülözni sem te, sem házad népe, sem semmid. 12 Saját szemetekkel látjátok testvéremmel, Benjáminnal együtt, hogy én magam beszélek hozzátok. 13 Mondjátok el azért apámnak minden dicsőségemet itt Egyiptomban, és mindazt, amit láttatok. Azután sietve hozzátok ide apámat! 14 Ekkor testvérenek, Benjáminnak a nyakába borult, és sírt. Benjámin is sírt a nyakába borulva. 15 Majd megcsókolta mindegyik testvérét, és sírt velük. Azután elbeszélgettek vele a testvérei. 16 A fáraó házában meghallották a hírt, hogy megjöttek József testvérei. Tetszett ez a fáraónak és szolgáinak. 17 Ezt mondta a fáraó Józsefnek: Mondd meg testvéreidnek: Ezt cselekedjete: Rakjátok meg állataitokat, eredjete, menjete el Kánaán földjére! 18 Azután vegyéte magatokhoz apátokat, házatok népét, és jöjjetek hozzám; én pedig nektek adom Egyiptom földjének a legjavát, és a legzsírosabb földön élhettek. 19 Parancsold meg nekik: Ezt cselekedjete: Vigyete magatokkal szekereket Egyiptomból gyermekeitek és feleségeitek számára, hozzátok magatokkal apátokat, és jöjjetek ide! 20 Ne sajnáljátok a holmitokat, mert Egyiptom egész földjének a legjava lesz a tiétek! 21 Így cselekedtek Izráel fiai. József adott nekik szekereket a fáraó parancsa szerint, és adott nekik útravalót. 22 Mindegyiknek adott egy öltözet ruhát, de Benjáminnak háromszáz ezüstöt és öt öltözet ruhát adott. 23 Apjának pedig ezt küldte: tíz szamarat, megrakva Egyiptom legjobb termékeivel, és tíz szamárkancát, megrakva gabonával, kenyérrel és egyéb élelemmel, útravalóul az apjának. 24 Így küldte el testvéreit, és azok elmentek. De ezt mondta nekik: Ne civakodjatok az úton! 25 Azután fölmentek Egyiptomból, és megérkeztek Kánaán földjére apjukhoz, Jákóbbhoz. 26 Megmondták neki, hogy József még él, és egész Egyiptom fölött uralkodik. De Jákób szíve hideg maradt, nem hitt nekik. 27 Elbeszéltek hát neki mindazt, amit nekik József beszélt. És amikor látta a szekereket, amelyeket József küldött, hogy őt elvigyék, fölélénkült apjuknak, Jákóbnak a lelke. 28 Ezt mondta Izráel: Ennyi elég! Csakhogy él még József, a fiam! Megyek, hogy meglássam őt, mielőtt meghalok.

1Móz. 46.

1 Útnak indult tehát Izráel minden hozzátartozójával együtt, és amikor Beérsebába ért, áldozatokat mutatott be atyja, Izsák Istenének. 2 Isten pedig szólt Izráelhez éjszakai látomásban, és ezt mondta: Jákób! Jákób! Ő így felelt: Itt vagyok! 3 Ekkor azt mondta: Én vagyok az Isten, atyádnak Istene! Ne félj lemenni Egyiptomba, mert nagy néppé teszlek ott! 4 Én megyek veled Egyiptomba, és én is foglak visszahozni. József keze fogja majd le a szemedet. 5 Elindult tehát Jákób Beérsebából. Izráel fiai föltették apjukat, Jákóbot, meg a gyermekeket és az asszonyokat a szekerekre, amelyeket a fáraó küldött, hogy elvigyék őt. 6 Elvitték a jószágait és a szerzeményüket, amit Kánaán földjén szereztek, és elmentek Egyiptomba: Jákób és vele együtt minden ivadéka. 7 Elvitte magával Egyiptomba a fiait és fiúunokáit, leányait és leányunokáit, minden ivadékát. 8 Így hívták Izráel utódait, akik elmentek Egyiptomba: Jákób és fiai. Jákób elsőszülöttje volt Rúben. 9 Rúben fiai: Hanók, Pallú, Hecrón és Karmí. 10 Simeon fiai: Jemúél, Jámín, Óhad, Jákín, Cóhar, valamint Saul, egy kánaáni nőnek a fia. 11 Lévi fiai: Gérsón, Kehát és Merári. 12 Júda fiai: Ér, Ónán, Sélá, Pérec és Zerah. Ér és Ónán meghalt még Kánaán földjén. De Pérecnek már fiai is voltak: Hecrón és Hámúl. 13 Issakár fiai: Tóla, Puvvá, Jób és Simrón. 14 Zebulon fiai: Szered, Élón és Jahleél. 15 Ezek Lea fiai, akiket Paddan-Arámban szült Jákóbnak; a leánya volt Dina. Fiai és leányai összesen harminchárman voltak. 16 Gád fiai: Cifjón, Haggí, Súní, Ecbón, Éri, Aródí és Aréli. 17 Ásér fiai: Jimná, Jisvá, Jisví, Bería; a húguk volt Szerah. Bería fiai: Héber és Malkiél. 18 Ezek Zilpá fiai, akit Lábán adott Leának, a leányának. Ő szülte ezt a tizenhatot Jákóbnak. 19 Ráhelnek, Jákób feleségének a fia volt József és Benjámín. 20 Józsefnek Egyiptom földjén született Manassé és Efraim, akiket, Ászenat, Pótíferának, Ón papjának a leánya szült. 21 Benjámín fiai: Bela, Beker, Asbél, Gérá, Naamán, Éhí és Rós, Muppím, Huppím és Ard. 22 Ezek Ráhel fiai, akik Jákóbnak születtek. Összesen tizennégyen voltak. 23 Dán fia: Húsím. 24 Naftáli fiai: Jahceél, Gúní, Jécer és Sillém. 25 Ezek Bilhának a fiai, akit Lábán adott Ráhelnek, a leányának. Ezeket szülte Jákóbnak, összesen hetet. 26 Jákóbbal összesen hatvanhatan mentek be Egyiptomba, akik őtőle származtak - Jákób fiainak a feleségein kívül. 27 Józsefnek pedig két fia született Egyiptomban. Jákób egész házanépe, amely Egyiptomba ment, hetven lélek volt. 28 Jákób Júdát küldte maga előtt Józsefhez menve, hogy mutassa az utat Gósenbe. Így érkeztek el Gósen földjére. 29 József befogatott a kocsijába, és Gósenbe ment apja, Izráel elé. Amikor meglátta, a nyakába borult, és sokáig sírt a nyakába borulva. 30 Izráel azt mondta Józsefnek: Most már meghalhatok, mert megláttam arcodat, hogy még élsz. 31 József ezután azt mondta testvéreinek és apja háza népének: Elmegyek és hírt viszek a fáraónak. Megmondom neki, hogy testvéreim és apám háza népe, akik Kánaán földjén voltak, megérkeztek hozzám, 32 és ezek az emberek juhpásztorok, mindig jószággtartó emberek voltak, és elhozták a juhaikat, marháikat és mindenüket. 33 Azért ha a fáraó majd hívat titeket, és megkérdezi, hogy mi a foglalkozásotok, 34 ezt mondjátok: Jószággtartó emberek voltunk a te szolgáid ifjúkoruktól fogva mindeddig; mi is, meg atyáink is. Így majd letelepedhettek Gósen földjén, mert az egyiptomiak utálatosnak tartanak minden juhpásztort.

1Móz. 47.

1 József elment és hírt vitt a fáraónak. Ezt mondta: Apám és testvéreim megérkeztek Kánaán földjéről juhaikkal, marháikkal és mindenükkel, és már Gósen földjén vannak. 2 Maga mellé vett ötöt a testvérei közül, és odaállította őket a fáraó elé. 3 A fáraó ezt kérdezte a testvérektől: Mi a foglalkozásotok? Ők így feleltek a fáraónak: Juhpásztorok a te szolgálid, mi is, meg atyáink is azok voltak. 4 Majd ezt mondták a fáraónak: Jövevényként jöttünk erre a földre, mert szolgálid juhainak nincs legelője, olyan súlyos az éhínség Kánaán földjén. Hadd telepedjenek le szolgálid Gósen földjén! 5 A fáraó ezt mondta Józsefnek: Apád és testvéreid idejöttek hozzád. 6 Előtted van Egyiptom országa. Az ország legjobb részén telepítsd le apádat és testvéreidet, telepedjenek le Gósen földjén. Ha pedig tudod, hogy vannak közöttük rátermett emberek, tedd azokat jószágaim felügyelőivé! 7 József bevezette apját, Jákóbot is, és odaállította a fáraó elé. Jákób áldást mondott a fáraóra. 8 A fáraó ezt kérdezte Jákóbtól: Hány éves vagy? 9 Jákób azt felelte a fáraónak: Vándorlásom éveinek a száma százharminc esztendő. Életem rövid volt, tele rossz napokkal. Nem értem el atyáim vándorlása éveinek a számát. 10 Majd áldást mondott Jákób a fáraóra, és eltávozott a fáraó elől. 11 Így telepítette le József az apját és testvéreit, és birtokot adott nekik Egyiptomban, az ország legjobb részén, Ramszesz földjén, ahogyan megparancsolta a fáraó. 12 És ellátta József kenyérrel az apját, testvéreit és apja egész háza népét családosul.

13 Olyan súlyos volt az éhínség, hogy sehol az országban nem volt kenyér. Egyiptom földje és Kánaán földje sínylődött az éhínség miatt. 14 József összeszedetett minden pénzt, ami csak található volt Egyiptom és Kánaán földjén, a gabonáért, amelyet vásároltak. Ezt a pénzt József a fáraó házának juttatta. 15 Amikor elfogyott a pénz Egyiptom földjén is, Kánaán földjén is, akkor Józsefhez mentek egész Egyiptomból, és azt mondták: Adj nekünk kenyeret: Miért haljunk meg itt előtted? Hiszen nincs már pénz! 16 József így felelt: Adjátok ide jószágaitokat, akkor adok nektek jószágaitokért, ha már nincs pénz. 17 El is vitték jószágait Józsefhez, József pedig adott nekik kenyeret a lovakért, a juhnyájakért, a marhacsordákért és szamarakért. Ellátta őket kenyérrel abban az esztendőben minden jószágukért. 18 Miután eltelt az az esztendő, a másik esztendőben megint odamentek hozzá, és azt mondták neki: Nem titkolhatjuk el, uram, hogy elfogyott a pénz, jószágaink és állataink pedig urunknál vannak. Nem maradt egyebünk, uram, csak a testünk és a földünk. 19 Miért pusztuljunk el a szemed előtt magunk is, földünk is? Vásárolj meg minket és a földünket kenyéren, és mi földünkkel együtt a fáraó szolgálai leszünk. Csak adj vetőmagot, hogy életben maradjunk, ne haljunk meg, és a termőföld se váljék pusztává. 20 József tehát megvásárolta Egyiptom egész földjét a fáraó részére, mert az egyiptomiak mind eladták mezőiket, olyan súlyos volt náluk az éhínség. Így lett a föld a fáraóé. 21 A népet a városok közelébe telepítette Egyiptom egyik határszélétől a másik széléig. 22 Csak a papok földjét nem vásárolta meg, mert az a papok javadalma volt a fáraó rendelete szerint, és ők abból a javadalomból éltek, amelyet a fáraó rendelete juttatott nekik. Ezért nem adták el a földjüket. 23 Akkor József ezt mondta a népnek: A mai napon megvásároltalak benneteket és földeteket a fáraónak. Itt a vetőmag, vessétek be a földet! 24 A termés egyötödét a fáraónak kell adnotok, négyötöde marad nektek a mező bevetésére és élelemre házatok népének, hogy legyen ennivalója családoknak. 25 Ők ezt felelték: Te mentetted meg az életünket. Légy jóindulattal irántunk, uram, és mi a fáraó szolgálai leszünk! 26 Azt a mai napig is érvényes rendeletet hozta József Egyiptomban a földre vonatkozólag, hogy a termés egyötöde a fáraóé; csak a papok földje nem volt a fáraóé.

27 Izráel tehát letelepedett Egyiptomban, a Gósen földjén. Birtokukba vették azt, elszaporodtak és nagyon sokan lettek. 28 Jákób tizenhét évig élt Egyiptom országában. Összesen száznegyvenhét évig élt Jákób. 29 Amikor közeledett Izráel halálának az ideje,

magához hívatta fiát, Józsefet, és ezt mondta neki: Ha megnyertem a jóindulatodat, tedd kezedet a csípőm alá, és esküdj meg, hogy hűséges szeretettel bánysz velem, és nem Egyiptomban temetsz el! 30 Őseim mellett akarok pihenni. Vigyél el Egyiptomból, és temess az ő sírjukba! Ő így felelt: Megteszem, amit mondtál. 31 Jákób ezt mondta: Esküdj meg nekem! Ő megesküdött. Ekkor Izráel térdre borult az ágy fejénél.

1Móz. 48.

1 Történt ezek után, hogy megmondták Józsefnek: Apád beteg! Ekkor odavitte két fiát, Manassét és Efraimot. 2 Jákóbnak jelentették: Nézd, József, a fiad jön hozzád! Izráel összeszedte erejét, és felült az ágyon. 3 Ezt mondta Jákób Józsefnek: A mindenható Isten megjelent nekem Lúžban, Kánaán földjén, megáldott engem, 4 és azt mondta nekem: Megszaporítalak és megsokasítalak, népek gyülekezetévé teszek, és a te utódaidnak adom ezt a földet örökségül. 5 Ezért legyen az enyém a két fiad, akik Egyiptom országában születtek, mielőtt hozzád jöttem Egyiptomba. Efraim és Manassé éppúgy az enyém lesz, mint Rúben és Simeon. 6 Viszont azok a gyermekeid, akiket utánuk nemzettél, a tieid lesznek, és bátyjaik nevét fogják viselni örökségükben. 7 Mert amikor Paddánból eljöttem, fájdalmamra meghalt Ráhel útközben, Kánaán földjén, amikor már csak rövid út választott el Efrátától. Ott temettem el az Efrátába, azaz Betlehembe vezető úton. 8 Amikor Izráel meglátta József fiait, ezt mondta: Kik ezek? 9 József ezt felelte apjának: Az én fiaim, akiket itt adott nekem az Isten. Jákób így szólt: Hozd ide őket hozzám, hadd áldjam meg őket! 10 Izráel szemei az öregség miatt homályosak voltak, és már nem látott jól. Közel vitte azért őket Jákóbbhoz, ő pedig megcsókolta, és megölelte őket. 11 Izráel ezt mondta Józsefnek: Nem gondoltam, hogy még meglátom arcodat, és most Isten még a gyermekeidet is megláttatta velem. 12 Akkor József elhúzta őket apja térdétől, és arccal a földre borult. 13 Azután fogta József mindkettőjüket, és odavitte jobb kezével Efraimot Izráel baljára, bal kezével pedig Manassét Izráel jobbára. 14 Izráel kinyújtotta a jobb kezét és Efraim fejére tette, pedig ő volt a kisebbik. A bal kezét meg Manassé fejére tette, keresztbe téve a kezét, pedig Manassé volt az elsőszülött. 15 Azután így áldotta meg Józsefet: Az Isten, aki előtt jártak az őseim, Ábrahám és Izsák, az Isten, aki pásztorem, mióta csak vagyok mind a mai napig, 16 az angyal, aki megváltóm minden bajban, áldja meg e fiúikat! Nevemről nevezzék őket, meg őseimnek, Ábrahámnak és Izsáknak a nevéből! Szaporodjanak el, legyen sok utódjuk ezen a földön! 17 Amikor József látta, hogy apja Efraim fejére tette a jobb kezét, rosszalotta ezt. Megfogta apja kezét, hogy Efraim fejről Manassé fejére tegye át. 18 József ezt mondta apjának: Nem úgy, apám, mert ez az elsőszülött, az ő fejére tedd a jobb kezedet! 19 Apja azonban elutasította, és azt mondta: Tudom, fiam, tudom. Ő is néppé lesz, ő is nagy lesz, de a kisebb testvér nagyobb lesz nála, és utódaiból népek tömege lesz. 20 És így áldotta meg őket azon a napon: A ti nevetekkel mondanak majd áldást Izráelben: Tegyen Isten olyanná, mint Efraimot és Manassét! De Efraimot megint Manassé elé tette. 21 Azután ezt mondta Izráel Józsefnek: Én már meghalok. De Isten veletek lesz, és visszavisz benneteket atyáitok földjére. 22 Neked azonban egy hegyháttal többet adok, mint testvéreidnek, amit karddal és íjjal vettem el az emóriaktól.

1Móz. 49.

1 Jákób hívatta fiait, és ezt mondta: Gyűljetek össze, hadd mondjam el, mi történik veletek a messze jövőben! 2 Gyűljetek egybe, hallgassatok meg, Jákób fiai! Hallgassatok atyátokra, Izráelre! 3 Rúben, te vagy elsőszülöttem, erőm, férfierőm első termése, kiválóan hatalmas, kiválóan erős. 4 Kiáradtál mint a víz, nem maradsz az első, mert atyád ágyába léptél, akkor meggyaláztál, nyoszolyámba léptél. 5 Simeon és Lévi testvérek, erőszak eszközei a fegyvereik. 6 Közösségükbe ne menj, lelkem, gyülekezetükkel ne egyesülj, dicsőségem! Mert embert öltek haragjukban, kedvtelésükben bikát bénítottak. 7 Átkozott haragjuk, mert erőszakos, és dühöngésük, mert elkeseredett. Szétosztom őket Jákóbban, elszélesztem Izráelben. 8 Júda, téged magasztalnak testvéreid. Kezed ellenségeid nyakán lesz, leborulnak előtted atyádnak fiai. 9 Fiatál oroszlán vagy, Júda, prédától lettél naggyá, fiam! Lehevert, elnyújtózott, mint a hím oroszlán, vagy a nőstény oroszlán - ki merné fölkelteni?! 10 Nem távozik Júdából a jogar, sem a kormánypálca térdei közül, míg eljő Siló, akinek engednek a népek. 11 Szőlőtőhöz köti szamarát, nemes tőkéhez szamárcsíkját. Ruháját borban mossa, köntösét a szőlő vérében. 12 Szemei bornál ragyogóbbak, fogai tejnél fehérebbek. 13 Zebulon a tengerpart felé lakik, a hajók kikötője felé, s oldala Szidónnal határos. 14 Issakár nagy csontú szamár, az aklok között heverész. 15 De látva, mily jó a nyugalom, és mily szép a föld, teher alá hajtja vállát, és robotos szolgává lesz. 16 Dán ítéli a maga népét, mint Izráel bármely törzse. 17 Dán kígyó lesz az úton, vipera az ösvényen, a ló csüdjébe harap, és lovasa hanyatt esik. 18 Szabadításodra várok, URam! 19 Gádot martalócok marják, de ő a sarkukba mar! 20 Ásér kenyere kövér, királyi csemegéket ad. 21 Naftáli gyors lábú szarvasünnő, szép szavakat hallat. 22 Termő fa ága József, termő fa ága forrás mellett, ágai átnyúlnak a kőfalon. 23 Ezért keserítik, nyilazzák, kergetik az íjászok. 24 De mozdulatlan marad íja, feszülnek izmos kezei Jákób erősségének kezétől, onnan, Izráel pásztorától, kösziklájától, 25 atyád Istenétől, ki megsegít téged, a Mindenhatótól, aki megáld téged az ég áldásával felülről, a lent elterülő mélység áldásaival, az emlék és anyaméh áldásaival. 26 Atyád áldásai erősebbek az örök hegyek áldásainál, az örök halmok gyönyörűségénél. Szálljanak József fejére, a testvérek közt megszenteltnek fejére. 27 Benjámín ragadozó farkas, reggel zsákmányt eszik, este prédát oszt. 28 Ez Izráel tizenkét törzse. Ezt mondta el nekik apjuk, amikor megáldotta őket; mindegyiket a ráillő áldással áldotta meg. 29 Azután parancsot adott nekik, és ezt mondta: Ha majd elődeim mellé kerülök, atyáim mellé temessetek, a hettita Efrón mezején levő barlangba. 30 Abba a barlangba, amely Kánaán földjén van, Mamréval szemben, a makpélai mezőn, amelyet Ábrahám vett meg a mezővel együtt a hettita Efróntól, sírhelynek való birtokul. 31 Oda temették el Ábrahámot és feleségét, Sárát, oda temették el Izsákot és feleségét, Rebekát, oda temettem el Leát is. 32 A hettitáktól megvett tulajdon az a mező és a rajta levő barlang. 33 Amikor befejezte Jákób a fiainak szóló parancsokat, felhúzta lábait az ágyra, azután elhunyt, és elődei mellé került.

1Móz. 50.

1 József apja arcára borult, siratta, és csókolgatta. 2 Azután József megparancsolta szolgálóinak, az orvosoknak, hogy balzsamozzák be az apját. Az orvosok be is balzsamozták Izráelt. 3 Negyven nap telt el vele, mert ennyi ideig tart a bebalzsamozás. Az egyiptomiak pedig hetven napig siratták őt. 4 Amikor elmúlt a siratás ideje, így szólt József a fáraó háza népéhez: Ha jóindulattal vagytok hozzám, beszéljétek el ezt a fáraónak: 5 Az én apám megesketett, és ezt mondta: Én most már meghalok, de az én síromba temess el, amelyet Kánaán földjén ástam magamnak. Most azért el kell mennem, hogy eltemessem apámat, és utána visszatérek. 6 A fáraó ezt mondta: Menj el, temesd el apádat, ahogyan megesketett téged! 7 El is ment József, hogy apját eltemesse, és vele ment a fáraó minden szolgálója, udvarának vénei és Egyiptom összes vénei, 8 meg József egész háza népe, testvérei és apjának a háza népe. Csak a gyermekeket, juhokat és marhákat hagyták Gósen földjén. 9 Még harci kocsik és lovasok is mentek vele: igen hatalmas sereg volt az. 10 Amikor eljutottak Góren-Háátádig, amely a Jordánon túl van, nagy és mélységes gyással gyászoltak ott; hét napig tartó gyászünnepet rendezett apjának József. 11 Amikor az ország lakosai, a kánaániak látták ezt a gyászünnepet Góren-Háátádnál, ezt mondták: Mély gyásza van Egyiptomnak. Ezért nevezték el azt a helyet a Jordánon túl Ábél-Micraimnak. 12 Úgy cselekedtek Jákóbbal a fiai, ahogyan megparancsolta nekik: 13 elvitték a fiai Kánaán földjére, és eltemették Mamréval szemben, a makpélai mezőn levő barlangba, amelyet Ábrahám a mezővel vásárolt sírhelynek való birtokul a hettita Efróntól. 14 Miután József eltemette apját, visszatért Egyiptomba testvéreivel és mindazokkal együtt, akik elmentek vele apja temetésére. 15 Amikor látták József bátyjai, hogy apjuk meghalt, ezt mondták: Hátha József bosszút forral ellenünk, és visszafizeti nekünk mindazt a rosszat, amit vele szemben elkövettünk! 16 Ezt üzenték tehát Józsefnek: Apád megparancsolta nekünk halála előtt: 17 Ezt mondjátok Józsefnek: Kérünk, bocsásd meg testvéreid hitszegését és vétkét, hogy rosszat követtek el ellened! Bocsásd meg hát azoknak a hitszegését, akik atyád Istenének a szolgálói! József sírva fakadt, amikor ezt elmondták neki. 18 Oda is mentek hozzá a testvérei, leborultak előtte és ezt mondták: Szolgáid vagyunk! 19 De József így szólt hozzájuk: Ne féljete! Vajon Isten vagyok én? 20 Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa. 21 Most hát ne féljete, eltartalak én benneteket és gyermekeiteket! Így vigasztalta őket, és szívhez szólóan beszélt velük. 22 József Egyiptomban lakott, mind ő, mind apjának a háza népe. Száztíz esztendeig élt József, 23 és megláthatta József Efraim fiait harmadízigen. Manassé fiának, Mákirnak is születtek gyermekei, és térdére vette őket József. 24 Azután József ezt mondta testvéreinek: Én meghalok, de Isten bizonyosan rátok tekint, és majd elvezet benneteket ebből az országból arra a földre, amelyet esküvel ígért meg Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. 25 Meg is eskette József Izráel fiait, és azt mondta: Bizonyosan rátok tekint Isten, és akkor vigyétek el innen az én csontjaimat. 26 Amikor József száztíz éves korában meghalt, bebalzsamozták és koporsóba tették Egyiptomban.

Mózes második könyve

2Móz. 1.

1 Név szerint ezek voltak Izráel fiai, akik Egyiptomba mentek Jákóbbal; mindegyik a maga háza népével ment: 2 Rúben, Simeon, Lévi és Júda, 3 Issakár, Zebulon és Benjámin, 4 Dán, Naftáli, Gád és Ásér. 5 Összesen hetvenen voltak, akik Jákóbtól származtak. József pedig már Egyiptomban volt. 6 Azután meghalt József és valamennyi testvére, meg az az egész nemzedék. 7 Izráel fiai pedig szaporodtak, gyarapodtak, megsokasodtak, nagyon megerősödtek, és megtelt velük az ország.

8 Új király került azonban Egyiptom élére, aki már nem ismerte Józsefet. 9 Az pedig ezt mondta népének: Lám, az izráeli nép nagyobb és erősebb, mint mi. 10 Bánjunk csak okosan vele, hogy még többen ne legyenek, mert ha háború támad, ő is ellenségeinkhez csatlakozik, ellenünk harcol, és kivonul az országból. 11 Ezért munkafelügyelőket rendeltek följük, hogy kényszermunkával sanyargassák őket. Raktárvárosokat kellett építeniük a fáraó számára: Pitómot és Ramszeszt. 12 De mennél jobban sanyargatták őket, annál inkább szaporodtak és terjeszkedtek, úgyhogy félni kezdtek Izráel fiaitól. 13 Ezért kegyetlenül dolgoztatták az egyiptomiak Izráel fiait. 14 Kemény munkával keserítették az életüket: sárkeveréssel, vályogvetéssel és mindenféle mezei munkával; sokféle munkával kegyetlenül dolgoztatták őket. 15 Azután parancsot adott Egyiptom királya a héber bábáknak, akik közül az egyiknek Sifrá, a másiknak Púá volt a neve. 16 Ezt mondta: Amikor a héber asszonyok szülésénél segédkeztek, figyeljétek a szülés lefolyását: ha fiú lesz, öljétek meg, ha leány, hagyjátok életben! 17 De a bábák félték az Istent, és nem cselekedtek úgy, ahogyan Egyiptom királya meghagyta nekik, hanem életben hagyták a fiúgyermeket. 18 Ezért Egyiptom királya magához hívatta a bábákat, és ezt mondta nekik: Miért teszitek ezt, miért hagyjátok életben a fiúgyermeket? 19 A bábák pedig ezt felelték a fáraónak: Mert a héber asszonyok nem olyanok, mint az egyiptomiak, hanem életerősek. Mire a bába odaér hozzájuk, már meg is szültek. 20 Ezért jót tett Isten a bábákkal. A nép pedig szaporodott, és igen megerősödött. 21 És mivel a bábák félték az Istent, Ő tovább szaporította Izráel házát. 22 Ekkor megparancsolta a fáraó egész népének: Minden újszülött héber fiút dobjatok a Nílusba, csak a leányokat hagyjátok életben!

2Móz. 2.

1 Egy Lévi házából való férfi elment, és feleségül vette Lévi egyik leányutódját. 2 Az asszony teherbe esett, és fiút szült. Amikor látta, hogy milyen szép, három hónapig rejtegette. 3 De amikor már nem tudta tovább rejtegetni, fogott egy gyékénykosarat, bekente szurokkal és gyantával, majd beletette a gyermeket, és kitette a Nílus partján a sás közé. 4 A gyermek néneje pedig ott állt távolabb, hogy megtudja, mi történik vele. 5 A fáraó leánya éppen odament, hogy megfürödjék a Nílusban, szolgálói meg ott járkáltak a Nílus mentén. Megpillantotta a kosarat a sás között, odaküldte a cselédjét, és kihozatta azt. 6 Fölnyitotta, és meglátta a gyermeket; hát egy síró fiú volt! Megszánta, és ezt mondta: A héberek gyermekei közül való ez. 7 A kisfiú néneje pedig ezt mondta a fáraó leányának: Ne menjek, és ne hívjak egy szoptató asszonyt a héberek közül, aki majd szoptatja a gyermeket? 8 A fáraó leánya így felelt: Eredj! A leány elment, és a gyermek anyját hívta oda. 9 Vidd magaddal ezt a gyermeket, mondta neki a fáraó leánya, és szoptasd! Megadom jutalmadat. Az asszony magához vette a gyermeket, és szoptatta. 10 Amikor felnőtt a gyermek, elvitte a fáraó leányához, aki a fiává fogadta, és elnevezte Mózesnek, mert azt mondta: A vízből húztam ki.

11 Abban az időben történt, amikor Mózes már felnőtt, hogy kiment atyjafiaihoz, és látta kényszermunkájukat. És meglátta, hogy egy egyiptomi férfi egy héber férfit ver az ő atyjafiai közül. 12 Körülnézett, és amikor látta, hogy senki sincs ott, agyonütötte az egyiptomit, és elrejtette a homokban. 13 Másnap is kiment, akkor meg két héber férfi civakodott egymással. Rászólt arra, aki a hibás volt: Miért vered a felebarátodat? 14 Az így szólt: Ki tett téged előljárává és bíróvá közöttünk? Talán engem is meg akarsz ölni, ahogyan az egyiptomit megölted? Mózes megijedt, és ezt mondta: Bizony kitudódott a dolog. 15 A fáraó is meghallotta ezt a dolgot, és halálra kerestette Mózeset. De Mózes elmenekült a fáraó elől. Midjén földjén állapotodott meg, és leült ott egy kútnál. 16 Midjén papjának volt hét leánya, akik odajöttek vizet meríteni és a vályúkat megtölteni, hogy megitassák apjuk juhait. 17 De pásztorok is jöttek oda, és elkergették őket. Ekkor fölállt Mózes, segítségükre sietett, és megitatta juhaikat. 18 Amikor a leányok hazaértek apjukhoz, Reuélhez, az megkérdezte: Hogy-hogy ma ilyen korán megjöttetek? 19 Egy egyiptomi férfi védett meg bennünket a pásztoroktól - felelték. Sőt még vizet is merített nekünk, és megitatta a juhokat. 20 Akkor ezt mondta a lányainak: Hol van ő most? Miért hagytátok ott azt az embert? Hívjátok ide, és egyék velünk! 21 Mózes jónak látta, hogy ott maradjon annál a férfinál, az pedig Mózeshez adta lányát, Cippórát. 22 Az asszony fiút szült, ő pedig Gérsómnak nevezte el, mert azt mondta: Jövevény lettem idegen földön. 23 Közben hosszú idő telt el, és meghalt Egyiptom királya. Izráel fiai pedig sóhajtoztak a szolgaság miatt, kiáltottak, és a szolgaság miatt való jajgatásuk feljutott Istenhez. 24 Isten meghallotta panaszkodásukat, és visszaemlékezett Isten az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségére. 25 Rátekintett Isten Izráel fiaira, és gondja volt rájuk Istennek.

2Móz. 3.

1 Mózes pedig apósának, Jetrónak, Midján papjának a juhait legeltette. Egyszer a juhokat a pusztán túlra terelte, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez. 2 Ott megjelent neki az ÚR angyala tűz lángjában egy csipkebokor közepéből. Látta ugyanis, hogy a csipkebokor tűzben ég, de mégsem ég el a csipkebokor. 3 Akkor ezt mondta Mózes: Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor? 4 Amikor az ÚR látta, hogy odamegy megnézni, kiáltott neki Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: Mózes! Mózes! Ő pedig így felelt: Itt vagyok! 5 Isten ekkor azt mondta: Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állasz! 6 Majd ezt mondta: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Ekkor elrejtette Mózes az arcát, mert félt rátekinteni az Istenre. 7 Az ÚR pedig azt mondta: Megláttam népem nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottam kiáltozásukat a sanyargatók miatt, mert ismerem fájdalmukat. 8 Le is szállok, hogy kimentsem őket Egyiptom hatalmából és elvigyem őket arról a földről egy jó és tágas földre, tejjel és mézzel folyó földre: a kánaáni, a hettita, az emóri, a perizzi, a hivvi és jebúszi nép helyére. 9 Bizony, eljutott hozzám Izráel fiainak segélykiáltása; látom is, hogy mennyire sanyargatják őket az egyiptomiak. 10 Most azért menj! Elküdelek a fáraóhoz, vezesd ki népemet, Izráel fiait Egyiptomból! 11 Mózes azt felelte erre az Istennek: Ki vagyok én, hogy a fáraóhoz menjek, és kihozzam Izráel fiait Egyiptomból? 12 De Isten azt mondta: Bizony, én veled leszek. Ez lesz annak a jele, hogy én küdelek: Amikor kivezeted a népet Egyiptomból, ennél a hegynél fogjátok tisztelni az Istent. 13 De Mózes azt felelte Istennek: Ha majd elmegyek Izráel fiaihoz, és azt mondom nekik: a ti atyáitok Istene küldött engem hozzátok, és ők megkérdezik tőlem, hogy mi a neve, akkor mit mondjak nekik? 14 Isten ezt felelte Mózesnek: Vagyok, aki vagyok. Majd azt mondta: Így szólj Izráel fiaihoz: A Vagyok küldött engem hozzátok. 15 Még ezt is mondta Isten Mózesnek: Így szólj Izráel fiaihoz: Az ÚR, atyáitok Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene küldött engem hozzátok. Ez az én nevem mindörökké, és így szólítsatok meg engem nemzedékről nemzedékre! 16 Menj, gyűjtsd össze Izráel véneit, és ezt mondd nekik: Az ÚR, atyáitok Istene, Ábrahám, Izsák és Jákób Istene megjelent nekem, és azt mondta: Számon tartom mindazt, amit ellenetek Egyiptomban elkövettek, 17 és elhatároztam, hogy elviszlek benneteket az egyiptomi nyomorúságból a kánaáni, a hettita, az emóri, a perizzi, a hivvi és jebúszi nép földjére, a tejjel és mézzel folyó földre. 18 És ha hallgatnak a szavadra, akkor menj be Izráel véneivel együtt Egyiptom királyához, és ezt mondjátok neki: Az ÚRral, a héberek Istenével találkoztunk. Hadd menjünk azért háromnapos útra a pusztába, hogy áldozzunk Istenünknek, az ÚRnak! 19 Én ugyan tudom, hogy az egyiptomi király nem engedi meg, hogy elmenjete, hanem csak az erőszaknak enged. 20 De kinyújtom a kezem, és megverem Egyiptomot mindenféle csodával, amelyeket véghezviszek benne. Majd azután elbocsát benneteket. 21 És jóindulatot támasztok e nép iránt az egyiptomiakban, úgyhogy amikor eljöttek, nem jöttek üres kézzel. 22 Minden asszony kérjen a szomszédasszonyától és lakótársától ezüst és arany ékszereket, meg ruhákat. Adjátok azokat fiaitokra és leányaitokra, és meneküljete Egyiptomból.

2Móz. 4.

1 Mózes ekkor így felelt: Hátha nem hisznek nekem, és nem hallgatnak a szavamra, hanem azt mondják, hogy nem jelent meg neked az ÚR?! 2 De az ÚR erre azt mondta neki: Mi van a kezedben? Egy bot - felelte ő. 3 Dobd a földre! - mondta az ÚR. Amikor a földre dobta, kígyóvá vált, és Mózes elfutott előle. 4 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Nyújtsd ki a kezedet, és ragadd meg a farkánál! Mózes kinyújtotta a kezét, és megmarkolta, az pedig bottá vált a markában. 5 Így majd elhiszik, hogy megjelent neked az ÚR, atyáik Istene: Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. 6 Majd pedig ezt mondta neki az ÚR: Dugd be a kezedet a kebledbe! Bedugta a kezét a keblébe, és amikor kihúzta, hófehér volt a keze a poklosságtól. 7 Ezután pedig azt mondta: Dugd vissza a kezedet a kebledbe! Visszadugta a kezét a keblébe, és amikor kihúzta a kebléből, ismét olyan volt, mint testének többi része. 8 Ha tehát nem hisznek neked, és nem hallgatnak a szóra az első jelnél, majd hisznek a szónak a következő jelnél. 9 De ha még erre a két jelre sem hisznek, és nem hallgatnak a szavadra, akkor végy a Nílus vizéből, öntsd a szárazra, és a Nílusból vett víz vérré válik a szárazon. 10 Akkor ezt mondta Mózes az ÚRnak: Kérlek, Uram, nem vagyok én ékesen szóló. Ezelőtt sem voltam az, de azóta sem vagyok, hogy szolgáloddal beszélsz. Sőt nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok én. 11 De az ÚR ezt mondta neki: Ki adott száját az embernek? Ki tesz némává vagy süketté, látóvá vagy vakká? Talán nem én, az ÚR?! 12 Most azért menj! Én leszek a te száddal, és megtanítalak arra, hogy mit beszélj! 13 De ő azt felelte: Kérlek, Uram! Küldj mást, akit küldeni tudsz! 14 Ekkor az ÚR haragra gerjedt Mózes ellen, és azt mondta: Van neked egy testvéred, a lévita Áron. Tudom, hogy ő jól tud beszélni. Sőt jön is már eléd, és ha meglát, szívből fog örülni. 15 Beszélj azért vele, és add szájába a szavakat! Én pedig a te száddal és az ő szájával leszek, és megtanítalak benneteket arra, hogy mit cselekedjetek. 16 Ő majd beszél helyetted a néppel. Ő lesz a te szád, te pedig istenként állsz mellette. 17 Vedd a kezedbe ezt a botot is, és tégy vele jeleket! 18 Ekkor visszament Mózes Jetróhoz, az apósához, és így szólt hozzá: Szeretnék visszamenni testvéreimhez Egyiptomba, hadd lássam, élnek-e még? Jetró így felelt Mózesnek: Menj el békességgel! 19 Az ÚR ugyanis azt mondta Mózesnek Midjában: Menj vissza Egyiptomba, mert meghaltak mindazok az emberek, akik halálra kerestek téged. 20 Ekkor fogta Mózes a feleségét és fiait, számárra ültette őket, hogy visszatérjen Egyiptom földjére. Isten botját is kezébe vette Mózes. 21 Mert ezt mondta az ÚR Mózesnek: Amikor visszamégy Egyiptomba, ügyelj arra, hogy megtedd a fáraó előtt mindazokat a csodákat, amelyekre képebbé tettelek. Én ugyan megkeményítem a szívét, és nem akarja majd elbocsátani a népet, 22 de te ezt mondd a fáraónak: Így szól az ÚR: Izráel az én elsőszülött fiam. 23 Azért azt mondom neked, hogy bocsásd el az én fiamat, hadd szolgáljon nekem! Ha te vonakodsz elbocsátani, akkor én megölöm a te elsőszülött fiadat. 24 Útközben történt az éjjeli szálláson, hogy rátámadt az ÚR, és meg akarta ölni. 25 De Cippóra fogott egy éles követ, levágta fiának az előbőrét, lába elé vetette, és így szólt: Véren szerzett vőlegényem vagy! 26 Akkor békét hagyott neki az ÚR. Cippóra pedig ezt mondta: Véren szerzett vőlegény vagy, mert körül vagy metélve. 27 Áronnak pedig ezt mondta az ÚR: Menj Mózes elé a pusztába! Ő elment, és találkozott vele az Isten hegyénél, és megcsókolta őt. 28 Mózes elmondta Áronnak az ÚR minden ígését, amellyel őt elküldte, és mindazokat a jeleket, amelyekre nézve parancsot adott neki. 29 Azután elment Mózes és Áron, és összegyűjtötte Izráel fiai közül az összes véneket. 30 Áron elmondta mindazt, amiről az ÚR beszélt Mózessel, aki bemutatta a jeleket a nép előtt. 31 A nép pedig hitt. Amikor meghallották, hogy az ÚR gondjaiba vette Izráel fiait, és hogy meglátta nyomorúságukat, meghajoltak, és leborultak.

2Móz. 5.

1 Azután bement Mózes és Áron a fáraóhoz, és ezt mondták neki: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Bocsásd el népemet, hogy ünnepet szentelhessem nekem a pusztában! 2 A fáraó azonban ezt felelte: Kicsoda az az ÚR, hogy hallgassak a szavára és elbocsássam Izráelt? Nem ismerem az URat, és nem bocsátom el Izráelt. 3 Erre ők ezt mondták: Találkoztunk a héberek Istenével. Hadd menjünk azért háromnapra útra a pusztába, hogy áldozzunk Istenünknek, az ÚRnak, azért, hogy ne verjen meg bennünket dögvésszel vagy fegyverrel. 4 De Egyiptom királya ezt mondta nekik: Mózes és Áron! Miért akarjátok elvonni a népet a munkától? Menjetek, folytassátok a kényszermunkát! 5 Már így is sok a mihaszna nép az országban - mondta a fáraó - és ti még abba akarjátok hagyni ezekkel a munkát?! 6 Még aznap azt a parancsot adta a fáraó a nép sanyargatóinak és felügyelőinek, 7 hogy ne adjanak többé szalmát a népnek a vályogvetéshez úgy, mint eddig. Menjenek, és szedjenek maguknak szalmát. 8 De vessetek ki rájuk ugyanannyi vályogot, amennyit eddig kellett készíteniük! Ne engedjete el belőle, mert lusták ezek, azért kiáltozzák: Menjünk áldozni Istenünknek! 9 Ha majd nehezebb lesz ezeknek az embereknek a munkája, és el lesznek vele foglalva, akkor nem törődnek hazug beszédekkel. 10 Kimentek tehát a nép sanyargatói és felügyelői, és azt mondták a népnek: Így szól a fáraó: Nem adok nektek szalmát. 11 Menjetek, és szedjetek magatoknak szalmát ott, ahol találtok! De a munkátokból semmit sem engedünk el. 12 Ekkor a nép szétszéledt egész Egyiptomban, hogy a tarlót tépjék szalma helyett. 13 A sanyargatók pedig szorították őket, és ezt mondták: Minden nap végezzétek el a kiszabott napi munkát úgy, mint amikor még volt szalma! 14 Meg is verték Izráel fiainak felügyelőit, akiket a fáraó sanyargatói rendelték fölük, és azt mondták: Miért nem végeztettétek el tegnap is, meg ma is a vályogvetést úgy, mint eddig, a rendelkezésnek megfelelően? 15 Akkor bementek Izráel fiainak felügyelői a fáraóhoz, és így panaszkodtak: Miért bánysz így szolgáliddal? 16 Szalmát nem adnak szolgálidnak, és mégis azt parancsolják, hogy csináljunk vályogot. Sőt még verik is szolgálidat. Így néped ellen vétkezel. 17 De ő így felelt: Lusták vagytok, lusták! Ezért mondjátok: El akarunk menni áldozni az ÚRnak. 18 Menjetek csak, és dolgozzatok! Szalmát nem adnak nektek, de a kiszabott vályogot be kell adnotok! 19 Izráel fiainak felügyelői látták, hogy bajban vannak, mivel ezt mondták: A napi vályogmennységből nem szabad engedni! 20 Ezért amikor a fáraótól kijövet találkoztak Mózesel és Áronnal, akik ott álltak rájuk várakozva, 21 ezt mondták nekik: Nézzen rátok az ÚR, és ítéljen meg benneteket, mivel gyűlöletessé tettetek bennünket a fáraó és szolgálai előtt, és fegyvert adtatok a kezükbe, hogy megöljenek bennünket! 22 Ekkor Mózes az ÚRhoz fordult, és ezt mondta: Uram, miért engeded, hogy rosszul bánjanak ezzel a néppel? Miért is küldtél ide engem?! 23 Mert amióta bementem a fáraóhoz, hogy beszéljek vele a nevedben, rosszabb a sora ennek a népnek, te pedig semmit sem tettél néped megszabadításáért.

2Móz. 6.

1 Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Majd meglátod, mit cselekszem a fáraóval, mert erős kéz kényszeríti arra, hogy elbocsássa, erős kéz kényszeríti arra, hogy elűzze őket országából. 2 Azután beszélt az Isten Mózesrel, és azt mondta neki: Én vagyok az ÚR! 3 Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak úgy jelentem meg, mint mindenható Isten, de azon a néven, hogy az ÚR, nem voltam ismert előttük. 4 Szövetséget is kötöttem velük, hogy nekik adom Kánaán földjét, azt a földet, amelyen jövevények voltak. 5 Meghallottam én Izráel fiainak a panaszkodását is amiatt, hogy az egyiptomiak szolgai munkára kényszerítik őket, és emlékszem szövetségemre. 6 Ezért mondd meg Izráel fiainak: Én vagyok az ÚR, és megszabadítalak benneteket az egyiptomi kényszermunkától, megmentelek benneteket a szolgai munkától, és megváltalak benneteket kinyújtott karra és súlyos ítéletekkel. 7 Népeimmé fogadlak titeket, és a ti Istenetek leszek, és megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki megszabadítalak benneteket az egyiptomi kényszermunkától. 8 Azután beviszlek benneteket arra a földre, amelyre nézve megesküdtem, hogy Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak adom azt. Azért nektek fogom adni örökségül. Én vagyok az ÚR. 9 Mózes pedig elbeszélte mindezt Izráel fiainak. De nem hallgattak Mózesre kishitűségük és a kemény szolgálat miatt. 10 Akkor így szólt az ÚR Mózeshez: 11 Menj, és mondd meg a fáraónak, Egyiptom királyának, hogy bocsássa el Izráel fiait országából. 12 Mózes azonban így beszélt az ÚR előtt: Hiszen Izráel fiai sem hallgattak rám, hogyan hallgatna rám a fáraó, amikor még a beszédben is ügyetlen vagyok?! 13 De az ÚR szólt Mózesnek és Áronnak, és odarendelte őket Izráel fiaikhoz meg a fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy vigyék ki Izráel fiait Egyiptom országából. 14 Ezek voltak a nagycsaládok fejei: Rúbennek, Izráel elsőszülöttjének a fiai voltak: Hanók és Pallú, Hecrón és Karmí. Ezek voltak Rúben nemzetségei. 15 Simeon fiai voltak: Jemúél, Jámín és Óhad, Jákín, Cóhar és Saul, egy kánaáni nő fia. Ezek Simeon nemzetségei. 16 Ezek pedig Lévi fiainak nevei, származásuk szerint: Gércsón, Kehát és Merári. Lévi százharminchét évet élt. 17 Gércsón fiai voltak: Libní és Simei nemzetségeik szerint. 18 Kehát fiai voltak: Amrák és Jichár, Hebrón és Uzziél. Kehát százharminchárom esztendőig élt. 19 Merári fiai voltak: Mahlí és Músi. Ezek Lévi nemzetségei, származásuk szerint. 20 Amrák feleségül vette Jókebedet, apja húgát, és ő szülte neki Áront és Mózeset. Amrák százharminchét esztendőig élt. 21 Jichár fiai voltak: Kórah, Nefeg és Zikrí. 22 Uzziél fiai voltak: Mísáél, Elcáfán és Szitrí. 23 Áron feleségül vette Elisebát, Amminádáb leányát, Nahsón húgát, és ő szülte neki Nádábot és Abihút, Eleázárt és Itámárt. 24 Kórah fiai voltak: Asszír, Elkáná és Abiaszáf. Ezek Kórah nemzetségei. 25 Eleázár pedig, Áron fia, Pútiél leányai közül vett feleséget, és ez szülte neki Fineást. Ezek a lévíták családfői nemzetségeik szerint. 26 Ez az az Áron és Mózes, akiknek azt mondta az ÚR: Hozzátok ki Izráel fiait Egyiptom országából, seregeik szerint. 27 Ők - Mózes és Áron - beszéltek a fáraóval, Egyiptom királyával, hogy kihozzák Izráel fiait Egyiptomból. 28 Amikor az ÚR Egyiptom földjén beszélt Mózesrel, 29 így szólt az ÚR Mózeshez: Én vagyok az ÚR! Mondd meg a fáraónak, Egyiptom királyának mindazt, amit én mondok neked! 30 De Mózes azt mondta az ÚRnak: Hiszen én ügyetlen vagyok a beszédben. Hogyan hallgatna rám a fáraó?

2Móz. 7.

1 Az ÚR azt mondta Mózesnek: Lásd, olyanná teszek a fáraó előtt, mintha isten volnál. Testvéred, Áron pedig a prófétád lesz. 2 Te mondj el neki mindent, amit én parancsolok neked. Testvéred, Áron, meg beszéljen a fáraóval, hogy bocsássa el országából Izráel fiait. 3 Én azonban megkeményítem a fáraó szívét, és bár sok jelet és csodát teszek Egyiptom földjén, 4 a fáraó nem hallgat rátok, amíg rá nem teszem kezemet Egyiptomra. Akkor majd kihozom seregemet, az én népemet, Izráel fiait Egyiptomból súlyos ítéletekkel. 5 Majd megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az ÚR, ha kinyújtom kezemet Egyiptomra, és kihozom közülük Izráel fiait. 6 Mózes és Áron így járt el. Azt tették, amit az ÚR parancsolt nekik. 7 Mózes nyolcvanesztendő, Áron pedig nyolcvanhárom esztendő volt, amikor a fáraóval beszéltek. 8 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak: 9 Ha így szól hozzátok a fáraó: Tegyetek valami csodát! - akkor mondd Áronnak, hogy vegye a botját, és dobja a fáraó elé, hogy kígyóvá változzék! 10 Bement azért Mózes és Áron a fáraóhoz, és úgy cselekedtek, ahogyan az ÚR parancsolta. Áron odadobta a botját a fáraó és szolgálai elé, és az kígyóvá változott. 11 Akkor a fáraó is előhívta a bölcseket és varázslókat, és azok, Egyiptom mágusai is ugyanazt tették a maguk titkos mesterségével. 12 Mindegyik odadobta a botját, és azok kígyóvá váltak. De Áronnak a botja elnyelte a botjaikat. 13 A fáraó szíve azonban kemény maradt, és nem hallgatott rájuk - ahogyan megmondta az ÚR.

14 Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Konok a fáraó szíve, nem akarja elbocsátani a népet. 15 Menj el a fáraóhoz reggel, amikor éppen kimegy a vízhez, állj eléje a Nílus partján, és vedd kezedbe azt a botot, amely kígyóvá változott. 16 Ezt mondd neki: Az ÚR, a héberek Istene küldött engem hozzád ezzel az üzenettel: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak nekem a pusztában! - de te nem hallgattál rám mindeddig. 17 Így szól azért az ÚR: erről tudod meg, hogy én vagyok az ÚR: Én a kezemben levő bottal ráütök a Nílus vizére, és az vérré változik. 18 A Nílus halai elpusztulnak, a Nílus maga pedig megbüdösödik, úgyhogy az egyiptomiak undorodni fognak attól, hogy vizet igyanak a Nílusból. 19 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd Áronnak, hogy vegye a botját, és nyújtsa ki kezét Egyiptom vizei, folyói és csatornáinak fölé, tavai és összes vízgyűjtője fölé, hogy vérré váljanak. Legyen vér Egyiptom egész földjén, mind a faedényekben, mind a kőedényekben. 20 Mózes és Áron úgy cselekedett, ahogyan az ÚR parancsolta. Fölemelte a botját a fáraó és szolgálai szeme láttára, ráütött a Nílus vizére, és a Nílus vize mind vérré változott. 21 A Nílus halai kipusztultak, maga a Nílus megbüdösödött, úgyhogy az egyiptomiak nem tudtak inni a Nílus vizéből. Vér volt Egyiptom egész földjén. 22 De Egyiptom mágusai is úgy cselekedtek titkos mesterségükkel, ezért a fáraó szíve kemény maradt, és nem hallgatott rájuk - ahogyan megmondta az ÚR. 23 A fáraó megfordult, hazament, és nem vette szívére a dolgot. 24 Az egyiptomiak pedig mind ásni kezdtek a Nílus környékén, hogy vizet ihassanak, mert nem tudtak inni a Nílus vizéből. 25 Hét nap telt el azután, hogy megverte az ÚR a Nílust.

26 Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Menj be a fáraóhoz, és ezt mondd neki: Így szól az ÚR: Bocsásd el népemet, hogy szolgálhasson nekem! 27 Mert ha nem akarsz elbocsátani, akkor én békákkal verem meg egész határodat. 28 Békák hemzsegnének a Nílusban, sőt ki is jönnek belőle, és bemennek a házádba, a hálószerződésedbe, az ágyadba, szolgálid házába, néped közé, a kemencékbe, és a sütőteknőbe. 29 Rád másznak a békák, meg népedre és szolgálidra.

2Móz. 8.

1 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd Áronnak, hogy nyújtsa ki kezét botjával együtt a folyók, csatornák és tavak fölé, és hozza föl a békákat Egyiptom földjére! 2 Áron kinyújtotta kezét Egyiptom vizei fölé, és a békák feljöttek, és ellepték Egyiptom földjét. 3 De a mágusok is így cselekedtek titkos mesterségükkel, és békákat hoztak föl Egyiptom földjére. 4 Ekkor hívatta a fáraó Mózeset és Áront, és azt mondta: Könnyörögjete az ÚRhoz, hogy távolítsa el a békákat rólam és népemről! Én pedig elbocsátom a népet, hogy áldozzék az ÚRnak. 5 Mózes azt felelte a fáraónak: Tetszésedre bízom, hogy mikorra könnyörögjek érted, szolgálidért és népedért, hogy kipusztuljanak a nálad és házaidban levő békák, és hogy csak a Nílusban maradjanak meg. 6 Holnapra - felelte a fáraó. Mózes ezt mondta: Úgy lesz, ahogyan mondod, hogy megtudd: nincs hasonló a mi Istenünkhöz, az ÚRhoz. 7 Eltávoznak a békák tőled, házaidból, szolgálidról és népedről, és csak a Nílusban maradnak meg. 8 Mózes és Áron kijött a fáraótól. Mózes azután kiáltott az ÚRhoz a békák miatt, amelyeket a fáraóra küldött. 9 Az ÚR pedig Mózes szava szerint cselekedett. Kipusztultak a békák a házakból, az udvarokból és a mezőkről. 10 Akkor rakásra hányták őket, és bűzlött az egész ország. 11 Amikor a fáraó látta, hogy enyhült a baj, konok maradt a szíve, és nem hallgatott rájuk - ahogyan megmondta az ÚR. 12 Majd ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg Áronnak: nyújtsa ki botját, és üssön rá a föld porára, hogy az szúnyoggá váljék Egyiptom egész földjén. 13 Így is cselekedtek. Áron kinyújtotta a kezét, és botjával ráütött a föld porára. Ekkor szúnyog lepelt el embert és állatot. A föld minden pora szúnyoggá vált egész Egyiptomban. 14 A mágusok is meg akarták tenni titkos mesterségükkel, hogy szúnyogokat hozzanak létre, de nem tudtak. És a szúnyogok ellepték az embereket és az állatokat. 15 Ekkor azt mondták a mágusok a fáraónak: Isten ujja ez! De a fáraó szíve kemény maradt, és nem hallgatott rájuk - ahogyan megmondta az ÚR. 16 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Állj oda korán reggel a fáraó elé, amikor kimegy a vízhez, és mondd neki: Így szól az ÚR: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljon nekem! 17 Mert ha nem bocsátod el népemet, akkor én bögölyöket bocsátok rád, szolgálidra, népedre és házaidra. Bögölyökkel telnek meg az egyiptomiak háza, sőt a föld is, ahol ők laknak. 18 De kivételt teszek azon a napon Gósen földjével, ahol az én népem tartózkodik, és ott nem lesznek bögölyök, hogy megtudd: Én, az ÚR, itt vagyok az országban. 19 Így teszek különbséget az én népem és a te néped között. Holnap történik meg ez a jel. 20 Az ÚR így cselekedett: Tömegestül jöttek a bögölyök a fáraónak és szolgálinak házaiba, úgyhogy egész Egyiptomban szenvedett a föld a bögölyök miatt. 21 Ekkor hívatta a fáraó Mózeset és Áront, és ezt mondta: Menjete, áldozatok Isteneteknek itt az országban! 22 De Mózes azt felelte: Nem volna helyes így cselekednünk, mert undorodnak az egyiptomiak attól, amit mi áldozunk Istenünknek, az ÚRnak. Hiszen, ha azt áldozzuk, amitől undorodnak az egyiptomiak, megköveznek bennünket! 23 El akarunk menni a pusztába háromnapos járóföldre, hogy ott áldozzunk Istenünknek, az ÚRnak, ahogyan megparancsolta nekünk. 24 Akkor ezt mondta a fáraó: Én elbocsátalak benneteket, hogy a pusztában áldozatok Isteneteknek, az ÚRnak. Csak nagyon messze ne menjete! Könnyörögjete értem! 25 Mózes így felelt: Én most kimegyek tőled, könnyörögök az ÚRhoz, és holnap eltávoznak a bögölyök a fáraóról, szolgáliról és népéről. De többé ne csapjon be minket a fáraó azzal, hogy nem bocsátja el a népet áldozni az ÚRnak! 26 Azután kiment Mózes a fáraótól, és könnyörgött az ÚRhoz. 27 Az ÚR pedig Mózes szava szerint cselekedett: Eltávolította a bögölyöket a fáraóról, szolgáliról és népéről, úgyhogy egy sem maradt. 28 De ezúttal is konok maradt a fáraó szíve, és nem bocsátotta el a népet.

2Móz. 9.

1 Azután azt mondta az ÚR Mózesnek, hogy menjen be a fáraóhoz, és így beszéljen vele: Így szól az ÚR, a héberék Istene: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljon nekem! 2 Mert ha nem akarod elbocsátani, és még mindig visszatartod őket, 3 akkor megveri az ÚR a mezőn levő jószágodat, a lovakat, szamarakat, tevéket, marhákat és juhokat: igen nagy dögvész lesz. 4 De különbséget tesz az ÚR Izráel jószága és az egyiptomiak jószága között, és egy sem pusztul el abból, ami Izráel fiaié. 5 Határidőt is szabott az ÚR: Holnap cselekszi meg az ÚR mindezt az országban. 6 Másnap meg is cselekedte ezt az ÚR, és elhullott az egyiptomiak összes jószága. De Izráel fiainak jószágából egy sem hullott el. 7 A fáraó oda is küldött, és kitűnt, hogy Izráel fiainak a jószágából egy sem hullott el. De a fáraó szíve konok maradt, és nem bocsátotta el a népet.

8 Ekkor azt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak: Vegyetek egy tele marok kemencekormot, és szórja azt Mózes az ég felé a fáraó szeme láttára! 9 Porfelhővé válik az egész Egyiptom fölött, és hólyagos fekélyeket támaszt az embereken és állatokon egész Egyiptomban. 10 Vették azért a kemencekormot, odaálltak a fáraó elé, és Mózes az ég felé szórta azt. Ekkor hólyagos fekélyek támadtak az embereken és állatokon. 11 A mágusok már oda sem tudtak állni Mózes elé a fekélyek miatt, mert fekélyek keletkeztek a mágusokon is és minden egyiptomin. 12 De megkeményítette az ÚR a fáraó szívét, és nem hallgatott rájuk - ahogyan megmondta az ÚR Mózesnek.

13 Ezután azt mondta az ÚR Mózesnek, hogy álljon oda korán reggel a fáraó elé, és ezt mondja neki: Így szól az ÚR, a héberék Istene: Bocsásd el népemet, hogy szolgálhassanak nekem! 14 Mert ezúttal minden csapásomat rád bocsátom, meg szolgálídra és népedre, hogy megtudd: Nincs hozzám hasonló az egész földön! 15 Mert már kinyújtottam a kezemet, és megvertelek téged és népedet dögvésszel úgy, hogy kipusztulhattál volna a földről. 16 De mégis megtartottalak, hogy megmutassam neked az erőmet, és hirdessék nevemet az egész földön. 17 Ha továbbra is gátolod népemet, és nem bocsátod el, 18 akkor én holnap ilyenkor olyan nagy jégesőt zúdítok le, melyhez hasonló nem volt Egyiptomban alapítása napjától fogva mostanáig. 19 Most azért küldj el, hajtasd be jószágodat és mindenedet, ami a mezőn van, mert olyan jégeső szakad minden emberre és állatra, hogy ami a mezőn marad és nem hajtják haza, elpusztul. 20 Aki megijedt az ÚR kijelentésétől a fáraó szolgálai közül, hazamentette a szolgálait és jószágát. 21 Aki azonban nem szívelte meg az ÚR kijelentését, az a mezőn hagyta szolgálait és jószágát. 22 Ekkor azt mondta az ÚR Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé, hogy essen jégeső egész Egyiptomban emberre, állatra és a mező minden fűvére Egyiptom földjén. 23 Mózes kinyújtotta a botját az ég felé, az ÚR pedig mennydörgést és jégesőt támasztott; villámok csaptak a földre, és jégesőt zúdított az ÚR Egyiptom földjére. 24 Esett a jégeső, és egymást érte a villámlás a jégesőben. Olyan hatalmas volt, amilyen nem volt még Egyiptomban, amióta emberek lakják. 25 Elverte a jégeső egész Egyiptomban mindazt, ami a mezőn volt: embert és állatot, a mező minden fűvét is elverte a jég, és összetördelte a mező minden fáját. 26 Csak Gósen földjén nem volt jégeső, ahol Izráel fiai laktak. 27 Ekkor hívatta a fáraó Mózes és Áront, és ezt mondta nekik: Ezúttal vétkeztem! Az ÚR az igaz, én és a népem pedig bűnösök vagyunk. 28 Könyörögjetek az ÚRhoz, mert elég volt már a mennydörgésből és a jégesőből. Elbocsátalak benneteket, nem kell tovább itt maradnotok. 29 Mózes így felelt neki: Mihelyt kimegyek a városból, fölemelem kezemet az ÚRhoz. Megszűnik a mennydörgés, és nem lesz több jégeső, hogy megtudd: az ÚR é a föld. 30 Tudom ugyan, hogy te és szolgálid még mindig nem féltetek az Úristentől. 31 A lent és az árpát elverte a jég, mert az árpa kalászban volt, a len pedig virágzott. 32 De a búzát és a tönkölyt nem verte el, mert azok később érnek. 33 Amikor eltávozott Mózes a fáraótól, és kiment a városból, fölemelte kezét az ÚRhoz, és megszűnt a mennydörgés meg a jégeső, és eső sem ömlött a földre. 34 Látva a fáraó, hogy

megszűnt az eső, a jég és a mennydörgés, visszaesett vétkébe, és konok maradt a szíve neki is, meg szolgáinak is. 35 Megkeményedett a fáraó szíve, és nem bocsátotta el Izráel fiait - ahogyan megmondta az ÚR Mózes által.

2Móz. 10.

1 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Menj be a fáraóhoz, mert én tettem keménnyé a szívét, valamint szolgálainak a szívét is, hogy ezeket a jeleket véghezvigyem közöttük. 2 Beszéld majd el a fiaidnak és unokáidnak, amit Egyiptommal cselekedtem, és jeleimet is, amelyekkel sújtottam őket. Tudjátok meg ebből, hogy én vagyok az ÚR! 3 Bement tehát Mózes és Áron a fáraóhoz, és ezt mondták neki: Így szól az ÚR, a héberek Istene: Meddig vonakodsz még megalázkodni előttem? Bocsásd el népemet, hogy nekem szolgálhassanak! 4 Mert ha nem akarod elbocsátani népemet, akkor én holnap sáskákat hozok a határodra. 5 Úgy ellepik a föld színét, hogy látni sem lehet a földet, és megeszik a maradékot, amelyet a jégeső megkímélt, és így megmaradt nektek. Lerágnak minden fát, amely a mezőn nő. 6 Sőt tele lesz velük a háza, összes szolgád háza és minden egyiptomi háza. Nem láttak ilyent a mai napig sem őseid, sem azoknak ősei, amióta ezen a földön laknak. Ezzel megfordult, és kiment a fáraótól. 7 A fáraótól megkérdezték szolgálai: Meddig lesz még vesztünkre ez az ember? Bocsásd el ezeket az embereket, hogy szolgálhassanak Istenüknek, az ÚRnak! Nem veszed észre, hogy pusztulóban van Egyiptom? 8 Ezért visszavitték Mózes és Áront a fáraó elé, aki így szólt hozzájuk: Menjetek, szolgáljatok Isteneteknek, az ÚRnak! De kik fognak elmenni? 9 A fiatalokkal és öregekkel megyünk, felelte Mózes, fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és marháinkkal megyünk, mert ünnepet ülünk az ÚRnak. 10 A fáraó azt mondta nekik: Úgy legyen veletek az ÚR, ahogyan én elbocsátalak benneteket családotul! Vigyázzatok, rosszat akartok! 11 Nem úgy lesz! Csak ti, férfiak, menjetek és szolgáljatok az ÚRnak, hiszen ti is ezt kívántátok! Azzal elkergették őket a fáraó elől. 12 Ekkor azt mondta az ÚR Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet Egyiptom földje fölé, és jöjjenek föl a sáskák Egyiptom földjére, és egyék le az ország minden fűvét, mindazt, amit a jégeső meghagyott! 13 Mózes tehát kinyújtotta a botját Egyiptom földje fölé, és az ÚR keleti szelet hozott az országra egész nap és egész éjjel. Reggel azután meghozta a keleti szél a sáskákat. 14 Feljöttek a sáskák Egyiptom egész földjére, és roppant tömegben szálltak le Egyiptom egész területén. Nem volt ilyen sáskajárás sem azelőtt, sem azután. 15 Ellepték az egész föld színét, úgyhogy elsötétedett a föld, és leették a föld minden fűvét, a fák minden gyümölcsét, amit meghagyott a jégeső. A fákon és a füves mezőkön nem maradt semmi zöld Egyiptom egész területén. 16 Ekkor a fáraó sietve hívatta Mózes és Áront, és ezt mondta: Vétkeztem a ti Istenetek, az ÚR ellen és tiellenetek. 17 Most azért bocsássátok meg még ez egyszer a vétkeket, és könyörögjete Istenetekhez, az ÚRhoz, hogy legalább ezt a halált fordítsa el tőlem! 18 Mózes kijött a fáraó elől, és könyörgött az ÚRhoz. 19 Az ÚR pedig igen erős nyugati szélre változtatta a szelet, amely fölkapta a sáskákat, és belesodorta a Vörös-tengerbe. Nem maradt egy sáska sem Egyiptom egész területén. 20 De az ÚR megkeményítette a fáraó szívét, és nem bocsátotta el Izráel fiait. 21 Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé, és akkor olyan sötétség lesz Egyiptom földjén, hogy tapintani lehet a sötétséget! 22 Mózes kinyújtotta kezét az ég felé, és sűrű sötétség támadt egész Egyiptomban három napig. 23 Az emberek nem látták egymást, és három napig senki sem tudott kimozdulni a helyéről. De ahol Izráel fiai laktak, mindenütt világos volt. 24 Ekkor hívatta a fáraó Mózes és azt mondta: Menjetek, tiszteljétek az URat, de juhaitok és marháitok itt maradnak! Még a családtagok is elmehetnek veletek. 25 Mózes azonban azt felelte: Inkább neked kellene véresáldozatra és égőáldozatra valót adnod nekünk, hogy azt készítsük el Istenünknek, az ÚRnak! 26 Velünk fog jönni jószágunk is, nem marad itt egy fia sem, mert abból veszünk, hogy tiszteljük Istenünket, az URat. Mert magunk sem tudjuk, míg oda nem érünk, hogy hogyan kell majd tisztelnünk az URat. 27 De az ÚR megkeményítette a fáraó szívét, és nem akarta elbocsátani őket. 28 Ezt mondta neki a fáraó: Takarodj előlem!

Vigyázz, ne kerülj többé a szemem elé, mert meghalsz, ha még egyszer meglátlak! 29
Mózes így felelt: Jól mondod. Nem látsz engem többé!

2Móz. 11.

1 Azután azt mondta az ÚR Mózesnek: Még egy csapást hozok a fáraóra és Egyiptomra, s akkor majd elbocsát benneteket innen. Mindenestül elbocsát, sőt kikerget benneteket innen. 2 Mondd meg a népnek, hogy kérjen minden férfi a szomszédjától és minden asszony a szomszédasszonyától ezüst és arany ékszereket. 3 Az ÚR pedig jóindulatot támasztott a nép iránt az egyiptomiakban, és annak a férfinak, Mózesnek is nagy volt a tekintélye Egyiptom országában mind a fáraó szolgái, mind pedig a nép előtt. 4 Akkor ezt mondta Mózes: Így szól az ÚR: Éjfél tájban átvonulok Egyiptomon, 5 és meghal minden elsőszülött Egyiptom földjén, a trónján ülő fáraó elsőszülöttje csakúgy, mint a kézimalmot hajtó szolgáló elsőszülöttje, meg az állatok minden elsőszülöttje is. 6 Nagy jajveszékelés lesz egész Egyiptomban, amilyen nem volt, és nem is lesz többé. 7 De Izráel fiaira a kutya se ölti ki a nyelvét, sem emberre, sem állatra. Ebből tudjátok meg, hogy különbséget tesz az ÚR Egyiptom és Izráel között. 8 Ezek a szolgáid pedig mind lejönnek hozzám, és leborulnak előttem e szavakkal: Menj ki te és az egész nép, amely mögötted van! Így megyek majd el. És fölgerjedt haraggal távozott el a fáraótól. 9 Az ÚR pedig azt mondta Mózesnek: Azért nem hallgat rátok a fáraó, hogy minél több csodát tegyek Egyiptom országában. 10 Mózes és Áron tehát véghezvitte mindezeket a csodákat a fáraó előtt, de az ÚR megkeményítette a fáraó szívét, és nem bocsátotta el Izráel fiait országából.

2Móz. 12.

1 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak Egyiptom földjén: 2 Ez a hónap lesz az első hónapotok. Ez lesz az első az év hónapjai között. 3 Mondjátok meg Izráel egész közösségének: Ennek a hónapnak a tizedikén vegyen magának mindenki egy bárányt, családonként és házanként egy bárányt. 4 Ha kevés a ház népe az egy bárányhoz, akkor a legközelebbi szomszédjával együtt vegyen a lélekszámnak megfelelően. Vegyéték számításba, hogy ki mennyit tud megenni a bárányból. 5 Legyen a bárány hibátlan, hím és egyéves. Juhot vegyetek, de vehettek kecskét is. 6 Ennek a hónapnak a tizennegyedik napjáig tartsátok magatoknál, azután estefelé vágja le Izráel egész gyülekezeti közössége. 7 Vegyenek a vérből, és kenjék a két ajtófélfára és a szemöldökfára azokban a házakban, ahol megeszik. 8 Ugyanazon az éjszakán egyék meg a tűzön sült húst, és egyenek hozzá kovásztalan kenyeret keserű füvekkel. 9 Ne egyétek nyersen, se vízben főzve, csak tűzön megsütve, és a feje, a lábszárai és a belső részei együtt legyenek. 10 Ne hagyjatok belőle reggelre. Ha mégis marad belőle reggelre, azt égessétek el. 11 Így egyétek meg: legyen a derekatok felővezve, sarutok a lábatokon, bototok a kezetekben, és sietve egyétek: az ÚR pászkája ez. 12 Mert átvonulok ezen az éjszakán Egyiptom földjén, és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, akár ember, akár állat az. Ítéletet tartok Egyiptom minden istene fölött - én, az ÚR. 13 De az a vér jel lesz házaitekben, amelyekben ti laktok. Ha meglátom a vért, akkor kihagylak benneteket, és tirajtatok nem lesz pusztító csapás, amikor megverem Egyiptom földjét. 14 Tartsátok emlékezetben ezt a napot, és ünnepeljétek meg az ÚRnak nemzedékről nemzedékre. Örök rendelkezés ez, hogy megünnepeljétek!

15 Hét napig kovásztalan kenyeret egyetek. Még az első napon távolítsátok el a kovászt a házatokból! Ki kell irtani Izráelből mindenkit, aki kovászosat eszik az első naptól a hetedik napig. 16 Az első napon tartsátok szent gyülekezést, és a hetedik napon is tartsátok szent gyülekezést. Semmiféle munkát ne végezzetek azokon; mindenkinek csak annyi munkát szabad végeznie, amennyi az étkezéshez szükséges. 17 Tartsátok meg a kovásztalan kenyér ünnepét, mert éppen ezen a napon hoztam ki seregeiteket Egyiptomból. Tartsátok meg tehát ezt a napot nemzedékről nemzedékre örök rendelkezés szerint. 18 Az első hónap tizennegyedik napjának estéjétől kezdve egyetek kovásztalan kenyeret a hónap huszonegyedik napjának estéjéig. 19 Hét napon át ne lehessen kovászt találni a házatokban; ki kell irtani Izráel közösségéből mindenkit, akár jövevény, akár az ország szülötte, aki kovászosat eszik. 20 Semmiféle kovászosat ne egyetek. Kovásztalan kenyeret egyetek bárhol laktok!

21 Azután összehívta Mózes Izráel összes véneit, és azt mondta nekik: Fogjatok hozzá, vegyetek magatoknak juhokat nemzetségenként, és vágjátok le a páskát. 22 Vegyetek egy köteg izsópot, és mártsátok az edényben levő vérbe, azután érintsétek meg az edényben levő vérrel a szemöldökfát és a két ajtófélfát. Senki se menjen ki közületek reggelig a háza ajtaján. 23 Amikor átvonul az ÚR, hogy megverje Egyiptomot, és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélfán, akkor kihagyja az ÚR azt az ajtót, és nem engedi, hogy bemenjen a pusztító a ti házatokba, és titeket is csapással sújtsa. 24 Őrizzétek meg ezt az ígét. Örökre szóló rendelkezés ez nektek és fiaitoknak. 25 Amikor bementek arra a földre, amelyet az ÚR ad nektek, ahogyan megígérte, akkor is tartsátok meg ezt a szertartást. 26 És ha majd megkérdezik tőletek a fiaitok, hogy mit jelent ez a szertartás, 27 akkor így feleljétek: Az ÚR páskaáldozata ez, mert kihagyta Izráel fiainak a házait Egyiptomban, amikor megverte Egyiptomot, de a mi házainkat megkímélte. Ekkor mélyen meghajolt a nép, és leborult. 28 Azután elmentek, és úgy cselekedtek Izráel fiai, ahogyan az ÚR parancsolta Mózesnek és Áronnak: úgy jártak el. 29 Történt azután éjfélkor, hogy megölt az ÚR minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, a trónján ülő fáraó elsőszülöttjét csakúgy, mint a tömlőcben levő foglyok elsőszülöttjét, és az állatok minden

elsőszülöttjét. 30 Azon az éjszakán fölkelt a fáraó és összes szolgája, meg valamennyi egyiptomi, és nagy jajveszékelés támadt Egyiptomban, hiszen nem volt ház, ahol ne lett volna halott. 31 A fáraó még éjszaka hívatta Mózeset és Áront, és ezt mondta: Induljatok, menjetek ki az én népem közül Izráel fiaival együtt, menjetek és tiszteljétek az URat, ahogyan kívántátok. 32 Vigyétek juhaitokat és marháitokat is, ahogyan kívántátok, csak menjetek! Kérjétek áldást rám is! 33 Az egyiptomiak is erőltették, hogy sürgősen bocsássa el a népet az országból, mert ezt mondták: Így mindnyájan meghalunk!

34 A nép köntösébe kötve, teknőstül vette vállára a kovásztalan tésztát, 35 és Izráel fiai Mózes beszéde szerint cselekedtek, mert ezüst és arany ékszereket, meg ruhákat is kértek az egyiptomiaktól. 36 Az ÚR ugyanis jóindulatot támasztott a nép iránt az egyiptomiakban, s ezért hajlottak a kérésre. Így menekültek el Egyiptomból. 37 Útnak indultak tehát Izráel fiai Ramszeszből Szukkót felé, mintegy hatszázezer gyalogos férfi a családtagokon kívül. 38 Sok keverék nép is ment velük, meg juhok, marhák, igen nagyszámú jószág. 39 Az Egyiptomból magukkal hozott tésztából kovásztalan lepényeket sütöttek, hiszen nem volt benne kovász, mivel az egyiptomiak kergették őket. Nem késlekedhettek tehát, és útravalót sem tudtak készíteni maguknak. 40 Izráel fiai négyszázharminc esztendeig laktak Egyiptomban. 41 A négyszázharmincadik esztendő végén, éppen ezen a napon vonult ki az ÚR egész serege Egyiptomból. 42 Virrasztott az ÚR azon az éjszakán, amikor kihozta őket Egyiptomból. Ez az éjszaka az ÚRé volt. Virrasszon ezen Izráel minden fia nemzedékről nemzedékre!

43 Ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak: Ez a páskára vonatkozó rendelkezés: Az idegenek közül senki sem ehet belőle. 44 De bárki pénzen vásárolt szolgája ehet abból, ha körülmetélték. 45 Zsellér és napszámos nem ehet belőle. 46 Abban a házban kell megenni, a házból nem szabad kivinni a húst, és a csontját sem szabad eltörni. 47 Izráel egész közössége készítse el ezt. 48 Ha jövevény tartózkodik nálad, és el akarja készíteni az ÚR páskáját, metéltesse körül magát minden férfi, és csak akkor foghat hozzá annak elkészítéséhez. Így olyan lesz, mint az ország szülöttje. A körülmetéletlenek közül azonban senki sem ehet belőle. 49 Ez a törvény egyformán vonatkozik bennszülöttre és jövevényre, aki közöttetek tartózkodik. 50 Izráel fiai mindnyájan úgy cselekedtek, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek és Áronnak: úgy jártak el. 51 Ugyanazon a napon ki is hozta az ÚR Egyiptom földjéről Izráel fiai seregét.

2Móz. 13.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 2 Nekem szentelj Izráel fiai közül minden elsőszülöttet, amely megnyitja anyja méhét; akár ember, akár állat, enyém az. 3 Mózes ezt mondta a népnek: Megemlékezzél erről a napról, amelyen kijöttél Egyiptomból, a szolgaság házából, mert erős kézzel hozott ki onnan benneteket az ÚR. Ezért nem szabad kovászosat enni. 4 Ma, Ábíb havában vonultok ki. 5 És ha majd bevisz az ÚR a kánaániak, hettiták, emóriak, hivviek és jebúsziai földjére, mert megesküdött atyáidnak, hogy neked adja a tejjel és mézzel folyó földet, akkor ebben a hónapban végezd el ezt a szertartást. 6 Hét napig egyél kovásztalan kenyeret, a hetedik napon pedig tarts ünnepet az ÚRnak. 7 Kovásztalan kenyeret kell enned hét napon át, és ne lássanak nálad kovászos kenyeret. Még csak kovászt se lássanak sehol a határodban. 8 És mondd el fiaidnak azon a napon: Amiatt történik ez, amit az ÚR cselekedett velünk, amikor kijöttünk Egyiptomból. 9 Legyen ez jelül a kezeden és emlékeztetőül a homlokodon, hogy az ÚR törvénye a szádban legyen. Mert erős kézzel hozott ki az ÚR Egyiptomból. 10 Tartsd meg ezt a rendelkezést a megszabott időben évről évre. 11 Amikor bevisz az ÚR a kánaániak földjére, ahogyan megesküdött neked és őseidnek, hogy neked adja, 12 akkor add át az ÚRnak mindazt, ami megnyitja anyja méhét. Minden állatodnak az elsőszülöttje, ha hím, az ÚRé. 13 A szamár elsőszülöttjét juhon váltsd meg. Ha nem váltod meg, szegd a nyakát. Minden ember elsőszülött fiát váltsd meg. 14 És ha majd megkérdezi egykor a fiad, hogy mit jelent ez, akkor mondd el neki: Erős kézzel hozott ki bennünket az ÚR Egyiptomból, a szolgaság házából. 15 Mert amikor a fáraó makacs volt, és nem bocsátott el bennünket, megölt az ÚR minden elsőszülöttet Egyiptomban, az ember elsőszülöttjét csakúgy, mint az állat elsőszülöttjét. Ezért áldozok véresáldozatul az ÚRnak minden hímet, amely megnyitja anyja méhét, és ezért váltok meg minden elsőszülött fiút. 16 Legyen ez jelül a kezeden és emlékeztetőül a homlokodon, mert erős kézzel hozott ki bennünket az ÚR Egyiptomból.

17 Amikor elbocsátotta a fáraó a népet, nem vezette őket Isten a filiszteusok országa felé, bár az közel volt, mert úgy gondolta Isten, hogy hátha megbánja a nép a dolgot, ha harcot lát, és visszatér Egyiptomba. 18 Ezért kerülő útra vezette Isten a népet a Vörös-tenger pusztája felé. Hadirendben vonultak el Izráel fiai Egyiptomból. 19 József tetemét is magával vitte Mózes, mert ünnepélyesen megeskette ő Izráel fiait: Bizonyosan gondja lesz rátok Istennek, és akkor vigyétek el innen az én tetememet is magatokkal! 20 Azután fölkerekedtek Szukkótból, és táborot ütöttek Étamban, a puszta szélén. 21 Az ÚR pedig előttük ment nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton, éjjel meg tűzoszlopban, hogy világítson nekik, és éjjel-nappal mehessenek. 22 Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép elől.

2Móz. 14.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 2 Szólj Izráel fiaihoz, hogy forduljanak meg, és verjenek táborn Pí-Hahírót előtt, Migdól és a tenger között, Baal-Cáfón előtt. Vele szemben táborozzanak a tengernél. 3 Hátha azt gondolja a fáraó, hogy eltévedtek Izráel fiai ezen a földön, körülzárta őket a pusztát! 4 Én pedig megkeményítem a fáraó szívét, hogy üldözőbe vegye őket, és megmutatom dicsőségemet a fáraón és egész haderején. Akkor megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az ÚR. És így cselekedtek. 5 Amikor jelentették Egyiptom királyának, hogy elmenekült a nép, megváltozott a fáraónak és szolgálóinak indulata a nép iránt, és ezt mondták: Mit tettünk?! Elbocsátottuk Izráelt a szolgálatunkból! 6 Befogatott a fáraó a harci kocsijába, és maga mellé vette a hadseregét. 7 Maga mellé vett hatszáz válogatott harci kocsit, az összes egyiptomi harci kocsit. Három ember volt mindegyiken. 8 Az ÚR megkeményítette a fáraónak, Egyiptom királyának a szívét, és az üldözőbe vette Izráel fiait, Izráel fiai pedig hatalmas kéz segítségével vonultak ki. 9 Az egyiptomiak tehát üldözték őket - a fáraó minden lova, harci kocsija, lovasa és hadereje - és utolérték őket, amikor a tenger mellett táboroztak Pí-Hahírónál, Baal-Cáfónnal szemben. 10 A fáraó közeledett. Izráel fiai pedig föltekintettek, és látták, hogy az egyiptomiak utánuk eredtek. Ekkor nagy félelem fogta el őket, és segítségért kiáltottak Izráel fiai az ÚRhoz. 11 Mózesnek pedig ezt mondták: Nincs talán elég sír Egyiptomban, hogy a pusztába hoztál bennünket meghalni? Mit tettél velünk, miért hoztál ki bennünket Egyiptomból?! 12 Nem megmondtuk neked még Egyiptomban, hogy hagyj nekünk békét, hadd szolgáljuk az egyiptomiakat?! Mert jobb nekünk, ha az egyiptomiakat szolgáljuk, mint ha a pusztában halunk meg! 13 De Mózes így felelt a népnek: Ne féljete! Álljatok helyt, és meglátjátok, hogyan szabadít meg ma az ÚR benneteket! Mert ahogyan ma látjátok az egyiptomiakat, úgy soha többé nem fogjátok látni őket. 14 Az ÚR harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg!

15 Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR: Miért kiáltasz énhozzám? Szólj Izráel fiaihoz, hogy induljanak útnak. 16 Te pedig emeld föl a botodat, nyújtsd a kezedet a tenger fölé, és hasítsd ketté, hogy szárazon menjenek át Izráel fiai a tenger közepén. 17 Én pedig megkeményítem az egyiptomiak szívét, hogy menjenek utánuk. Így mutatom meg dicsőségemet a fáraón és egész haderején, harci kocsijain és lovasain. 18 Majd megtudja Egyiptom, hogy én vagyok az ÚR, amikor megmutatom dicsőségemet a fáraón, harci kocsijain és lovasain. 19 Ekkor elindult az Isten angyala, aki Izráel tábora előtt járt, és mögójük ment. Elindult az előttük levő felhőoszlop is, és mögójük állt. 20 Odament Egyiptom tábora és Izráel tábora közé, és az a felhő, amely világítani szokott éjjel, sötét maradt, ezért nem közeledtek egymáshoz egész éjszaka. 21 Mózes kinyújtotta kezét a tenger felé, az ÚR pedig egész éjjel visszafelé hajtotta a tengert erős keleti széllel, és szárazzá tette a tengert, úgymint a víz kettévált. 22 Izráel fiai szárazon mentek be a tenger közepébe, és a víz jobbról-balról falként állt.

23 Az egyiptomiak üldözőbe vették őket, és bement utánuk a tenger közepébe a fáraó összes lova, harci kocsija és lovasa is. 24 A hajnali őrsváltás idején rátekintett az ÚR a tűz- és felhőoszlopból az egyiptomiak táborára, és megzavarta az egyiptomiak táborát. 25 Akadályozta a harci kocsik kerekeit, és nehezen vonszolták azokat. Ekkor azt mondták az egyiptomiak: Meneküljünk Izráel elől, mert az ÚR harcol értük Egyiptom ellen! 26 Az ÚR pedig ezt mondta Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tenger felé, és a víz visszatér az egyiptomiakra, a harci kocsikra és lovasokra. 27 Mózes kinyújtotta a kezét a tenger felé, és a tenger visszatért reggelre a medrébe egyenest a menekülő egyiptomiakra. Így hajtotta bele az ÚR az egyiptomiakat a tenger közepébe. 28 Visszatért a víz, és elborította a harci kocsikat és lovasokat, a fáraó egész haderejét, amely utánuk ment a tengerbe. Egy sem maradt meg közülük. 29 Izráel fiai viszont szárazon mentek át a tenger közepén, és a víz falként állt jobbról és balról. 30 Így szabadította meg az ÚR azon a napon Izráelt

Egyiptom hatalmából. És látta Izráel az egyiptomiakat holtan a tenger partján. 31 Amikor látta Izráel, hogy milyen nagy hatalommal bánt el az ÚR Egyiptommal, félni kezdte a népet az URat. Hitt az ÚRnak és szolgájának, Mózesnek.

2Móz. 15.

1 Akkor ezt az éneket énekelte Mózes Izráel fiaival együtt az ÚRnak: Énekelek az ÚRnak, mert igen felséges, lovat lovasával a tengerbe vetett. 2 Erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem. Ő az én Istenem, őt dicsőítem, atyám Istene, őt magasztalom. 3 Az ÚR vitéz harcos, az ÚR: ez a neve. 4 A fáraó szekereit és hadát tengerbe vetette, válogatott harcosai a Vörös-tengerbe fúltak. 5 Mélység borította be őket, kőként merültek az örvénybe. 6 Jobbod, URam, erőtlől dicső, jobbod, URam, ellenséget zúz szét. 7 Nagy fenséggel söpröd el támadóidat. Ha elszabadul haragod, megemészti őket, mint a tarlót. 8 Haragod szelétől tornyosult a víz, gátként megálltak a futó habok. Megmerevedett a mélység a tenger szívében. 9 Üldözöm, elérem! - mondta az ellenség. Zsákmányt osztok, bosszúm töltöm rajtuk. Kirántom kardomat, kezem kiirtja őket. 10 Ráfújtál szeleddel, a tenger elborította őket. Elmerültek, mint ólom a hatalmas vízben. 11 Ki olyan az istenek között, mint te vagy, URam? Ki olyan felséges, mint te vagy szentségedben? Dicső tetteiben félelmetes, csodákat cselekvő. 12 Kinyújtottad jobbodat, föld nyelte el őket. 13 Hűségesen terelgeted e megváltott népet, erőddel vezeted szent legelődre. 14 Népek hallják, s megremegnek, fájdalomban vonaglanak Filisztea lakói. 15 Megzavarodnak majd Edóm fejedelmei, Móáb hatalmasait rettegés fogja el, kétségbe esik Kánaán minden lakosa. 16 Rettentő félelem szakad rájuk, hatalmas karodtól néma kővé válnak, míg átvonul a néped, URam, míg átvonul ez a nép, amelyet szerzettél. 17 Beviszed, és elülteted őket tulajdon hegyeden, melyet lakhelyül készítettél, URam, a szent helyen, URam, mit kezded tett szilárddá. 18 Az ÚR uralkodik örökkön örökké! 19 Amikor a fáraó lovai a harci kocsikkal és a lovasokkal együtt a tengerbe értek, visszafordította rájuk az ÚR a tenger vizét, de Izráel fiai szárazon mentek át a tenger közepén. 20 Ekkor Mirjám prófétanő, Áron néneje, dobot vett a kezébe, és kivonultak utána az asszonyok mind, dobolva és körtáncot járva. 21 Mirjám így énekelt előttük: Énekeljete az ÚRnak, mert igen felséges, lovat lovasával a tengerbe vetett!

22 Ezután útnak indította Mózes Izráelt a Vörös-tengertől, és Súr pusztája felé vonultak. Már három napja mentek a pusztában, és nem találtak vizet. 23 Megérkeztek Márába, de nem tudták meginni a vizet Márában, mert keserű volt. Ezért is nevezték el azt a helyet Máranak. 24 Ekkor zúgolódni kezdett a nép Mózes ellen, és ezt mondta: Mit igyunk? 25 Ő pedig az ÚRhoz kiáltott segítségért, és az ÚR mutatott neki egy fát. Azt dobta bele a vízbe, és édessé vált a víz. Ott adott a népnek rendelkezéseket és törvényeket, és ott tette próbára őket. 26 Ezt mondta: Ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az ÚRnak szavára, és azt teszed, amit ő helyesnek tart, figyelsz parancsolataira, és megtartod minden rendelkezését, akkor nem bocsátok rád egyet sem azok közül a bajok közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam. Mert én, az ÚR, vagyok a te gyógyítód. 27 Azután elérkeztek Élimbe. Ott tizenkét vízforrás volt és hetven pálmafa. Ott ütöttek tábornak a víz mellett.

2Móz. 16.

1 Azután útnak indultak Élímből. Megérkezett Izráel fiainak egész közössége a Szín-pusztába, amely Élím és a Sínai között van, a második hónap tizenötödik napján, azután, hogy kijöttek Egyiptomból. 2 És zúgolódni kezdett Izráel fiainak egész közössége Mózes és Áron ellen a pusztában. 3 Mert azt mondták nekik Izráel fiai: Bárcsak haltunk volna meg az ÚR kezétől Egyiptomban, amikor a húsos fazekak mellett ültünk, és jóllakásig ehettünk kenyeret. Hát azért hoztatok ki bennünket ebbe a pusztába, hogy ezt az egész gyülekezetet éhhalálra juttassátok? 4 De az ÚR azt mondta Mózesnek: Majd én hullatok nektek kenyeret a mennyből. Menjen ki a nép, és szedjen naponként egy napra valót. Ezzel teszem próbára, hogy az én törvényem szerint jár-e, vagy sem. 5 Amikor a hatodik napon elkészítik azt, amit bevisznek, az kétszer annyi lesz, mint amennyit napról napra szednek. 6 Ekkor azt mondta Mózes és Áron Izráel fiainak: Ma este megtudjátok, hogy az ÚR hozott ki benneteket Egyiptom országából. 7 Reggel pedig meglátjátok az ÚR dicsőségét, mert meghallotta, hogy zúgolódtok az ÚR ellen. Mik vagyunk mi, hogy ellenünk zúgolódtok? 8 Még ezt is mondta Mózes: Majd ad az ÚR ennetek este húst, reggel pedig kenyeret jóllakásig, mert meghallotta zúgolódásotokat, ahogyan zúgolódtatok ellene. Mik vagyunk mi? Nem ellenünk zúgolódtok ti, hanem az ÚR ellen! 9 Áronnak pedig azt mondta Mózes: Mondd meg Izráel fiai egész közösségének: Járuljatok az ÚR elé, mert meghallotta zúgolódásotokat! 10 Amikor azután Áron Izráel egész közösségéhez beszélt, és a pusztá felé fordultak, az ÚR dicsősége megjelent a felhőben.

11 Azután így szólt Mózeshez az ÚR: 12 Meghallottam Izráel fiainak a zúgolódását. Ezért így szólj hozzájuk: Estére húst esztek, reggel pedig kenyérrel laktok jól, és akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok a ti Istenetek. 13 Így történt, hogy még azon az estén fűrek szálltak oda, és ellepték a táborot. Reggel pedig harmat hullott a táborra köröskörül. 14 Amikor fölszikkadt a lehullott harmat, apró szemcsék borították a pusztát, mintha apró dara lett volna a földön. 15 Amikor meglátták ezt Izráel fiai, azt kérdezték egymástól: Mi ez? Nem tudták ugyanis, hogy mi az. De Mózes megmondta nekik, hogy ez az a kenyér, amelyet az ÚR adott nekik eledelül.

16 Ezt parancsolja az ÚR: Szedjen belőle mindenki, amennyit meg tud enni, fejenként egy ómert vegyetek lélekszám szerint; annyit szedjete, ahányan egy sátorban vagytok! 17 Izráel fiai így cselekedtek, és szedett ki többet, ki kevesebbet. 18 Amikor azután megmérték ómerrel, nem volt fölöslege annak, aki többet szedett, sem hiánya annak, aki kevesebbet szedett. Mindenki annyit szedett, amennyit meg tudott enni. 19 Mózes azt mondta nekik, hogy senki se hagyjon belőle másnapra. 20 De nem hallgattak Mózesre. Voltak, akik hagytak belőle másnapra is, de az megkukacosodott és megbüdösödött. Ezért megharagudott rájuk Mózes. 21 Így mindenki annyit szedett reggelenként, amennyit meg tudott enni. De ha már forrón süttött a nap, megolvadt. 22 A hatodik napon történt, hogy kétszer annyi ennivalót szedtek, fejenként két ómerral. Akkor elment a közösség összes főembere, és jelentették Mózesnek. 23 Ő azt felelte nekik: Ez az, amiről az ÚR beszélt, hogy a nyugalom ideje lesz holnap, az ÚR szent szombatja. Süssétek meg, amit sütni akartok, és főzzétek meg, amit főzni akartok, és tegyétek félre magatoknak mindazt, ami fölösleg, hogy megmaradjon másnapra. 24 Félre is tették másnapra Mózes parancsa szerint, és nem büdösödött meg, féreg sem volt benne. 25 Akkor ezt mondta Mózes: Egyétek meg ezt ma, mert ma az ÚR szombatja van. Ma nem találtok manná a mezőn. 26 Hat napon szedjétek, de a hetedik napon szombat van. Akkor nem lesz. 27 Mégis voltak olyanok, akik a hetedik napon is kimentek a nép közül, hogy szedjenek, de nem találtak. 28 Ekkor azt mondta az ÚR Mózesnek: Meddig nem akarjátok még megtartani parancsolataimat és törvényeimet? 29 Láthatjátok, hogy az ÚR adta nektek a szombat napját. Ezért ad ő a hatodik napon két napra való élelmet. Maradjon mindenki otthon a hetedik napon, senki se mozduljon ki a helyéről! 30 Ezért pihent a nép a hetedik napon.

31 Izráel háza mannának nevezte el azt. Olyan fehér volt, mint a koriandermag, íze pedig olyan, mint a mézeskalácsé. 32 Mózes azt mondta, hogy ezt a parancsot adta az ÚR: Egy teljes ómernyi őrizzetek meg belőle a jövőendő nemzedékeknek, hogy lássák: milyen kenyérrel tápláltalak benneteket a pusztában, amikor kihoztalak benneteket Egyiptomból. 33 Áronnak pedig azt mondta Mózes, hogy vegyen egy edényt, tegyen bele egy teljes ómernyi mannát, és helyezze el az ÚR színe előtt, hogy megőriztessék a jövőendő nemzedékeknek. 34 Oda is helyezte azt Áron megőrzésre a bizonyág ládája elé, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 35 Izráel fiai negyven évig ették a mannát, míg csak lakott földre nem értek. Mannát ettek mindaddig, amíg el nem érték Kánaán földjének a határát. - Az ómer pedig az éfának a tizedrésze.

2Móz. 17.

1 Ezután útnak indult Izráel fiainak egész közössége a Szín-pusztából, és ment táborhelyről táborhelyre az ÚR parancsa szerint. Táborot ütöttek Refidímben, de nem volt ivóvíze a népnek. 2 A nép ismét perbe szállt Mózesrel, és azt mondta: Adj nekünk vizet, hogy ihassunk! Mózes pedig így felelt nekik: Miért szálltok perbe velem? Miért kísértitek az URat? 3 De a nép szomjazott a vízre, ezért tovább zúgolódott a nép Mózes ellen, és ezt mondta: Azért hoztál föl bennünket Egyiptomból, hogy most szomjúsággal ölj meg minket gyermekeinkkel és jószágunkkal együtt?! 4 Ekkor segítségért kiáltott Mózes az ÚRhoz. Ezt mondta: Mit csináljak ezzel a néppel? Kis híja, hogy meg nem köveznek! 5 De az ÚR így szólt Mózeshez: Menj végig a nép előtt, és végy magadhoz néhányat Izráel vénei közül, vedd kezébe botodat is, amellyel a Nílusra ütöttél, és menj! 6 Én majd ott állok előtted a sziklán, a Hóreben. Üss a sziklára! Víz fakad belőle, és ihat a nép. Mózes így cselekedett Izráel vénei előtt. 7 Azután elnevezte azt a helyet Massának és Meribának, Izráel fiainak a perlekedése miatt, mert így kísértették az URat: Közöttünk van-e az ÚR vagy sem?

8 Eljött Amalék, és megtámadta Izráelt Refidímben. 9 Akkor ezt mondta Mózes Józsuénak: Válassz ki férfiakat, vonulj ki, és ütközz meg Amalékkal! Én pedig odaállok holnap a halom tetejére, és Isten botja a kezemben lesz. 10 Józsué úgy cselekedett, ahogyan Mózes mondta neki, és megütközött Amalékkal. Mózes, Áron és Húr pedig fölment a halom tetejére. 11 És az történt, hogy valahányszor Mózes fölemelte kezét, Izráel volt az erősebb, amikor pedig leeresztette a kezét, Amalék volt az erősebb. 12 De Mózes kezei elfáradtak. Ezért fogtak egy követ, alája tették, és ő ráült. Áron és Húr pedig tartotta a kezét, az egyik erről, a másik amarról, úgyhogy két keze fölemelve maradt naplementig. 13 Így győzte le Józsué Amalékot és annak hadát fegyverrel. 14 Akkor így szólt az ÚR Mózeshez: Írd meg ezt a dolgot emlékezetül egy könyvben, és vésd Józsué emlékezetébe, hogy Amaléknak még az emlékét is eltörölöm az ég alól! 15 Mózes akkor oltárt épített, és így nevezte el: "Az ÚR az én hadijelvényem". 16 És így szólt: Mivel kezét emelt az ÚR trónusára, harcolni fog Amalék ellen az ÚR nemzedékről nemzedékre.

2Móz. 18.

1 Jetró, Midján papja, Mózes apósa meghallotta mindazt, amit Isten tett Mózesrel és népével, Izráellel: hogy hogyan hozta ki az ÚR Egyiptomból Izráelt. 2 Fogta tehát Jetró, Mózes apósa, Cippórát, Mózes feleségét, akit az hazaküldött, 3 meg a két fiát. Ezek közül az egyiket Gersómnak nevezte el, mert ezt mondta: Jövevény voltam idegen földön. 4 A másikat Elíezernek nevezte, mert úgymond: atyám Istene segítségemre volt, és megmentett a fáraó fegyverétől. 5 Elment tehát Jetró, Mózes apósa, annak fiaival és feleségével Mózeshez a pusztába, az Isten hegyéhez, ahol az táborozott. 6 Előre megüzente Mózesnek: Én, Jetró, az apósod megyek hozzád a feleségeddel és két fiával. 7 Ekkor Mózes kiment az apósa elé, leborult előtte, megcsókolta, és békességet kívánva egymásnak bementek a sátorba. 8 Mózes elbeszélte apósának mindazt, amit az ÚR a fáraóval és Egyiptommal cselekedett Izráelért; mindazt a sok gyötrelmet is, ami útközben érte őket, de azt is, hogyan mentette meg őket az ÚR. 9 És örült Jetró, hogy annyi jót cselekedett az ÚR Izráellel, amikor megmentette őket az egyiptomiak kezéből. 10 Azután így szólt Jetró: Áldott az ÚR, aki megmentett benneteket az egyiptomiak és a fáraó kezéből, aki megmentette a népet Egyiptom hatalmából! 11 Most már tudom, hogy nagyobb az ÚR minden istennél, és azért történt mindaz velük, mert dölőfösek voltak. 12 Mózes apósa, Jetró azután égőáldozatot és véresáldozatot vitt Istennek. Áron pedig és Izráel vénei bementek Mózes apósához, hogy együtt egyenek vele Isten színe előtt. 13 Másnap Mózes leült, hogy bíraskodjék a nép között. Ott állt a nép Mózes előtt reggeltől estig. 14 Mózes apósa látta, hogy mi mindent végez a nép között, ezért azt mondta: Miért így végzed munkádat a nép között? Miért egyedül bíraskodsz, és miért kell az egész népnek reggeltől estig előtted állnia? 15 Mózes ezt felelte apósának: Mert hozzám jön a nép, hogy megkérdezze Istent. 16 Mert ha valamilyen ügyük van, hozzám jönnek, és én igazságot teszek ember és embertársa között, és tudtul adom nekik az Isten rendelkezéseit és utasításait. 17 Ekkor azt mondta Mózesnek az apósa: Nem jól csinálod a dolgot. 18 Teljesen kimerülsz te is, meg a nép is, amely veled van. Túlságosan nehéz neked ez, nem tudod egyedül elvégezni. 19 Most azért hallgass a szavamra, tanácsot adok neked, és Isten is veled lesz. Légy te a nép szószólója Istennél, és te vidd ügyeiket Isten elé! 20 Őket pedig figyelmeztess a rendelkezésekre és utasításokra, és ismertesd meg velük az utat, amelyen járniuk kell, és azt, hogy mit kell cselekedniük. 21 De szemelj ki a nép közül derék, istenfélő férfiakat, hűséges embereket, akik gyűlölik a megvesztegetést, és tedd őket előjárókká ezer, száz, ötven vagy tíz ember fölött. 22 Ezek tegyenek igazságot a nép között minden időben. Minden nagyobb ügyet vigyenek te eléd, minden kisebb ügyben pedig tegyenek igazságot ők. Így könnyítenek terhedet, mert veled együtt hordozzák. 23 Ha így cselekszel, és Isten is ezt parancsolja neked, akkor te is helyt tudsz állni, meg ez az egész nép is békességben mehet vissza a helyére. 24 Mózes hallgatott apósa szavára, és mindent úgy tett, ahogyan mondta neki. 25 Választott Mózes egész Izráelből derék férfiakat, és a nép előjáróivá tette őket ezer, száz, ötven vagy tíz ember fölött. 26 Ezek tettek igazságot a nép között minden időben. A nehéz ügyeket Mózes elé vitték, de minden kisebb dologban ők tettek igazságot. 27 Azután Mózes elbocsátotta apósát, az pedig elment a maga földjére.

2Móz. 19.

1 A harmadik hónapban, azután hogy Izráel fiai kijöttek Egyiptomból, ugyanazon a napon megérkeztek a Sínai-pusztába. 2 Refidímből útnak indulva megérkeztek a Sínai-pusztába, és táborot ütöttek a pusztában. Ott táborozott Izráel a hegygel szemben. 3 Mózes fölment Istenhez, az ÚR pedig így kiáltott hozzá a hegyről: Így szólj Jákób házához, és ezt hirdesd Izráel fiainak: 4 Ti láttátok, mit cselekedtem Egyiptommal, hogyan hordoztalak benneteket sasszárnyakon, és hogyan hoztalak ide benneteket. 5 Most azért, ha engedelmesen hallgattok szavamra, és megtartjátok szövetségemet, akkor ti lesztek az én tulajdonom valamennyi nép közül, bár enyém az egész föld. 6 Papok királysága és szent nép lesztek. Ezeket az ígéket kell elmondanod Izráel fiainak. 7 Azután lejött Mózes, összehívta a nép véneit, és előadta nekik mindazokat az ígéket, amelyeket az ÚR parancsolt neki. 8 Az egész nép egy akarattal felelte: Megtesszük mindazt, amit az ÚR mondott. Mózes megvitte a nép választ az ÚRnak. 9 Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Íme, elmegyek hozzád sűrű felhőben, hogy hallja a nép, amikor beszélek veled, és neked is higgyenek mindenkor. És elmondta Mózes a nép választ az ÚRnak. 10 Akkor így szólt az ÚR Mózeshez: Menj a néphez, és rendeld el, hogy ma és holnap szenteljék meg magukat, és mossák ki a felsőruhájukat. 11 Legyenek készen harmadnapra, mert a harmadik napon leszáll az ÚR az egész nép szeme láttára a Sínai-hegyre. 12 És vonj határt a nép körül, és mondd: Őrizkedjete fölmenni a hegyre, még a szélét se érintsétek! Meg kell halnia mindenkinek, aki érinti azt. 13 Nem szabad kézzel hozzányúlni az ilyenhez, hanem meg kell kövezni, vagy nyíllal lelőni; akár állat, akár ember az, nem maradhat életben. Majd csak ha a kürt hosszan zeng, akkor szabad fölmenni a hegyre. 14 Akkor lejött Mózes a hegyről a néphez, elrendelte, hogy a nép szentelje meg magát, és mossák ki felsőruhájukat. 15 Majd ezt mondta a népnek: Legyetek készen harmadnapra! Asszonyhoz ne közeledjete! 16 A harmadik napon virradatkor pedig mennydörgés, villámlás és sűrű felhő támadt a hegyen, és igen erős kürtzengés. Ekkor megrémült az egész nép a táborban. 17 Mózes pedig kivezette a népet a táborból Isten elé, és ők megálltak a hegy lábánál. 18 A Sínai-hegy egészen füstbe borult, mert leszállt rá tűzben az ÚR. Füstje úgy szállt föl, mint a kemence füstje, és az egész hegy nagyon rengett. 19 A kürt zengése egyre erősebben hangzott. Mózes beszélt, és az Isten mennydörgésben felelt neki. 20 Leszállt tehát az ÚR a Sínai-hegyre, a hegy csúcsára, és fölhívta az ÚR Mózes a hegy csúcsára. Mózes fölment. 21 Az ÚR így szólt Mózeshez: Menj le, és intsd meg a népet, hogy ne törjön előre azért, hogy lássa az URat, mert akkor sokan elesnek közülük. 22 Még a papok is, akik különben közeledhetnek az ÚRhoz, szenteljék meg magukat, hogy rájuk ne rontson az ÚR! 23 Mózes azt felelte az ÚRnak: Nem jöhet föl a nép a Sínai-hegyre, hiszen te intettél így bennünket: Vonj határt a hegy körül, és tartsd szentnek azt! 24 De az ÚR ezt mondta neki: Indulj, menj le, és jöjj fel Áronnal együtt! De a papok és a nép ne törjön előre, és ne jöjjenek föl az ÚRhoz, hogy rájuk ne rontson. 25 Mózes tehát lement a néphez, és ezt megmondta nekik.

2Móz. 20.

1 Akkor mondta el Isten mindezeket az igéket: 2 Én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából. 3 Ne legyen más istened rajtam kívül! 4 Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a földön, vagy a föld alatt a vízben vannak. 5 Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én, az ÚR, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok! Megbüntetem az atyák bűnéért a fiakat is harmad- és negyedízig, ha gyűlölnék engem. 6 De irgalmasan bánok ezerízig azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat. 7 Ne mondd ki hiába Istenednek, az ÚRnak a nevét, mert nem hagyja az ÚR büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki a nevét! 8 Emlékezzél meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt! 9 Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! 10 De a hetedik nap a te Istenednek, az ÚRnak nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. 11 Mert hat nap alatt alkotta meg az ÚR az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta és megszentelte az ÚR a nyugalom napját. 12 Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked! 13 Ne ölj! 14 Ne paráználkodj! 15 Ne lopj! 16 Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen! 17 Ne kívánd felebarátod házáat! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgáját, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!

18 Az egész nép szemtanúja volt a mennydörgésnek és villámlásnak, a kürtzengésnek és a hegy füstölgésének. Látva mindezt, a nép reszketni kezdett, és távolabbra állt. 19 És azt mondták Mózesnek: Te beszélj velünk, és mi hallgatunk rád, de Isten ne beszéljen velünk, mert akkor meghalunk! 20 Mózes azonban így felelt a népnek: Ne féljetek, mert azért jött Isten, hogy próbára tegyen benneteket, és hogy őt féljétek mindig, és ne vétkezzetek! 21 A nép tehát távolabbra állt, Mózes viszont közelebb ment a sötét felhőhöz, ahol az Isten volt.

22 Akkor azt mondta az ÚR Mózesnek: Így szólj Izráel fiaihoz: Ti láttátok, hogy a mennyből beszéltem veletek. 23 Ne készítsetek azért ezüstisteneket; aranyisteneket se készítsetek magatoknak. 24 Földből csinálj nekem oltárt, és azon áldozd égőáldozatodat és békeáldozatodat, juhodat és marhádat. Elmegyek hozzád, és megáldalak minden szent helyen, ahol emlékezetessé teszem a nevemet. 25 Ha pedig kőoltárt csinálsz nekem, ne faragott kőből építsd, mert ha vésővel nyúlsz hozzá, megszenteltségteleníted. 26 Lépcsőkön se menj föl az oltárhoz, hogy ki ne lássék közben a szemérmed.

2Móz. 21.

1 Ezek azok a jogszabályok, amelyeket eléjük kell tárnod: 2 Ha héber rabszolgát vásárolsz, hat évig szolgáljon, de a hetedikben menjen el szabadon váltságdíj nélkül. 3 Ha egyedül jött, egyedül is menjen el. Ha felesége van, menjen vele a felesége is. 4 Ha az ura adott neki feleséget, és az fiúkat vagy leányokat szült neki, az asszony legyen az uráé gyermekeivel együtt, a férfi pedig menjen el egyedül. 5 De ha a rabszolga határozottan azt mondja, hogy szereti az urát, feleségét és gyermekeit, és nem akar felszabadulni, 6 akkor vigye őt ura az Isten elé, állítsa az ajtóhoz vagy az ajtófélfához, és fúrja át az úr a fülét egy árral, és legyen örökös rabszolgája. 7 Ha valaki a leányát adja el rabszolgának, az ne úgy menjen el, ahogyan a rabszolgák szoktak elmenni. 8 Ha nem tetszik az urának, és nem veszi feleségül, engedje meg, hogy kiváltsák. De ahhoz nincs joga, hogy idegen népnek adja el, mert akkor hűtlenül bánik vele. 9 Ha pedig fiának adja feleségül, a leányokra vonatkozó jogszabály szerint járjon el vele. 10 Ha még egy másikat is vesz neki, amannak az ételét, ruházatát és házastársi jogát ne csorbítsa meg. 11 Mert ha nem így bánik vele e három dologban, akkor pénzbeli váltság nélkül mehet el.

12 Ha valaki úgy megüt valakit, hogy az belehal, akkor halállal kell bünhődnie. 13 De ha nem szándékosan ölt, hanem Isten akaratából esett a kezébe, akkor kijelölök olyan helyet, ahová elmenekülhet. 14 Ha pedig valaki szántszándékkal tör a felebarátjára, és orvul öli meg, az illetet oltáromtól is vidd el, és haljon meg. 15 Ha valaki megveri apját vagy anyját, halállal bünhődjék. 16 Ha valaki embert rabol el, akár eladta már, akár még nála van, halállal bünhődjék. 17 Ha valaki apját vagy anyját gyalázza, az halállal bünhődjék. 18 Ha férfiak összevesznek, és az egyik úgy megüti a másikat kövel, vagy az öklével, hogy az nem hal meg ugyan, de ágyának esik: 19 ha fölkel, és botra támaszkodva kint tud járni, maradjon büntetlen, aki megütötte. Csupán a fekvés idejére adjon kártérítést, és gyógyíttassa meg. 20 Ha valaki rabszolgáját vagy rabnőjét úgy üti meg bottal, hogy az meghal a keze között, annak bünhődnie kell. 21 De ha egy-két napig még életben marad, ne bünhődjék az ura, hiszen a saját pénzéről van szó. 22 Ha férfiak verekednek, és úgy meglöknek egy terhes asszonyt, hogy az idő előtt megszüل, de nagyobb szerencsétlenség nem történik, akkor bírságot kell fizetni aszerint, ahogyan az asszony férje megszabja, és bírák előtt kell azt megadni. 23 Ha viszont nagyobb szerencsétlenség történt, akkor életet kell adni életért. 24 Szemet szemért, fogat fogért, kezét kézért, lábat lábért, 25 égetést égetésért, sebet sebért, kék foltot kék foltért. 26 Ha valaki úgy megüti rabszolgájának vagy rabnőjének a szemét, hogy megvakul, akkor bocsássa szabadon a szeméért. 27 Ha pedig a fogát üti ki valaki a rabszolgájának vagy rabnőjének, akkor bocsássa szabadon a fogáért.

28 Ha egy ökör felöklel egy férfit vagy egy asszonyt, úgyhogy belehal, akkor agyon kell verni kövel azt az ökröt, és a húsát nem szabad megenni. Az ökör gazdája azonban ártatlan. 29 De ha az ökör azelőtt is öklelős volt, és erre figyelmeztették a gazdáját, mégsem vigyázott rá, és ezért ölt meg egy férfit vagy egy asszonyt, akkor agyon kell verni az ökröt kövel, és a gazdájának is meg kell halnia. 30 Ha váltságdíjat vetnek ki rá, akkor annyit kell fizetnie élete váltságául, amennyit csak kivetnek rá. 31 Akár fiút, akár leányt öklel föl, e szerint a jogszabály szerint kell eljárni ellene. 32 Ha rabszolgát öklel föl az ökör vagy rabnőt, akkor adjanak urának harminc ezüstpénzt, de az ökröt verjék agyon kövel. 33 Ha valaki nyitva hagy egy kutat, vagy ha valaki kutat ás, és nem fedi be, és emiatt ökör vagy szamár esik bele, 34 akkor a kút tulajdonosa fizessen kártérítést. Térítse meg az állat árát a gazdájának, és a döglött állat legyen az övé. 35 Ha valakinek az ökre felökleli egy másik ember ökrét, és az megdöglik, akkor adják el az élő ökröt, és annak az árát meg a döglött állatot is felezzék meg. 36 De ha tudták, hogy az ökör azelőtt is öklelős volt, és a gazdája mégsem vigyázott rá, akkor ökröt kell adnia kártérítésül az ökrért, a döglött

állat pedig legyen az övé. 37 Ha valaki ökröt vagy bérányt lop, és levágja vagy eladja, akkor öt marhát adjon kártérítésül az ökörért, és négy juhot egy bérányért.

2Móz. 22.

1 Ha a tolvajt betörésen érik, és úgy megverik, hogy meghal, nem számít vérontásnak. 2 De ha ez napvilágnál történik, akkor vérontásnak számít. A tolvajnak kártérítést kell fizetnie, s ha nincs neki miből, akkor el kell adni őt a lopott jószág miatt. 3 Ha élve találják meg nála a lopott jószágot, akár ökör, akár szamár, akár juh az, kétszeresen kell megtérítenie. 4 Ha valaki mezőt vagy szőlőt legeltet le úgy, hogy ráengedte az állatját, és az a más mezején legelt, az térítse meg a kárt mezeje vagy szőlője legjavából. 5 Ha tűz üt ki, és belekap a sövénybe, úgyszólván elégnek a gabonakeresztek, a lábon álló gabona, vagy a mező, akkor fizessen teljes kártérítést az, aki a tüzet okozta. 6 Ha valaki pénzt vagy értéktárgyakat ad át embertársának megőrzésre, és ellopják azt annak az embernek a házából, ha megtalálják a tolvajt, kétszeresen térítse meg. 7 De ha nem találják meg a tolvajt, akkor a ház gazdáját állítsák az Isten elé, hogy nem nyújtotta-e ki a kezét embertársának a tulajdonáért. 8 Minden hűtlen kezelés dolgában, akár ökör, akár szamár, akár juh, akár ruha, bármilyen elveszett dolog az, amiről valaki azt mondja, hogy az övé, kettejük ügye kerüljön az Isten elé, és akit az Isten bűnösnek ítél, adjon kétszeres kártérítést a felebarátjának. 9 Ha valaki szamarat, ökröt, bárányt vagy bármilyen állatot ad át megőrzésre embertársának, és az megdöglök vagy megsérül, vagy elhajtják úgy, hogy senki sem látta, 10 akkor az ÚRra tett eskü döntsön kettejük között, hogy nem nyújtotta-e ki kezét embertársának a tulajdonáért. Ezt fogadja el az állat gazdája, és nem kell kártérítést fizetni. 11 De ha valóban ellopták tőle, akkor kártérítést kell adni a gazdának. 12 Ha viszont vadállat tépte szét, hozzon bizonyítékot, és akkor nem kell a széttépettet megtérítenie. 13 Ha valaki kölcsönkért felebarátjától egy állatot, és az megsérült vagy megdöglött, amikor gazdája nem volt ott, akkor kártérítést kell neki fizetni. 14 De ha a gazdája jelen volt, akkor nem kell neki megtéríteni. Csak ha bérelt állat volt, akkor kell gazdájának megkapnia a bért. 15 Ha valaki elcsábít egy szűzleányt, aki még nincs eljegyezve, és vele hál, akkor jegyajándékkal jegyezze el magának feleségül. 16 De ha az apja semmiképpen sem akarja hozzáadni, akkor annyi pénzt kell fizetni, amennyi a hajadonok jegyajándéka szokott lenni. 17 Varázsló asszonyt ne hagyj életben! 18 Mindenkit meg kell ölni, aki állattal közösül. 19 Aki isteneknek áldozik, és nem egyedül az ÚRnak, azt ki kell irtani. 20 A jövevényhez ne légy kegyetlen, és ne sanyargasd őt, mert ti is jövevények voltatok Egyiptomban. 21 Ne nyomorgassátok az özvegyeket és árvákat! 22 Ha mégis nyomorgatjátok őket, és hozzám kiáltanak segítségért, bizony meghallgatom kiáltásukat. 23 Fölgerjed haragom, és fegyverrel öllek meg benneteket, és majd a ti feleségeitek lesznek özvegyekké, és gyermekeitek árvákká. 24 Ha pénzt adsz kölcsön a népemből való szegény embernek, ne légy neki uzsorása, ne vessetek ki rá uzsorát! 25 Ha zálogba vettél embertársad felsőruháját, naplementéig add vissza neki! 26 Mert egyetlen takarója, testének ruhája az. Miben háljon? Bizony, ha hozzám kiált segítségért, meghallgatom, mert én kegyelmes vagyok. 27 Istent ne szidalmazd, és néped fejedelmét ne átkozd! 28 Ne késsél adni abból, amiből bőséged és felesleged van! Elsőszülött fiadat add nekem! 29 Így cselekedj marháddal és juhoddal: Hét napig legyen az anyjával, a nyolcadik napon add nekem! 30 Legyetek szentek előttem! A mezőn széttépett állat húsát ne egyétek meg, hanem dobjátok oda a kutyáknak!

2Móz. 23.

1 Hazug hírt ne terjessz! Ne fogj össze a bűnössel, nehogy az erőszak mellett tanúskodj.
2 Ne állj a rosszat akaró többség mellé, és ne vallj peres ügyében a többséggel tartva, nehogy elferdítsd az igazságot. 3 A nincstelennek se kedvezz peres ügyében! 4 Ha ráakadsz ellenséged eltévedt marhájára vagy szamarára, hajtsd vissza hozzá! 5 Ha látod, hogy összeroskad terhe alatt annak a szamara, aki gyűlöl téged, ne hagyd magára, hanem segíts rajta! 6 A szegény ember igazságát ne ferdítsd el peres ügyében! 7 A hamis ügytől maradj távol, az ártatlant és igazat ne öld meg, mert én nem adok igazat a bűnösnek! 8 Vesztegetésre szánt ajándékot ne fogadj el, mert az ilyen ajándék vakká teszi a világosan látókat, és az igaz beszédet is elcsavarja. 9 Ne sanyargasd a jövevényt, hiszen ti ismeritek a jövevény életét, mert ti is jövevények voltatok Egyiptomban. 10 Hat éven át vedd be a földedet, és takarítsd be termését! 11 A hetedikben azonban hagyd parlagon, hagyd magára, hadd egyenek róla néped szegényei! Ami pedig még rajta marad, egye meg a mezei vad. Így cselekedj szőlőddel és olajfáiddal is! 12 Hat napon át végezd munkádat, de a hetedik napon nyugodjál, hogy pihenjen az ökröd és szamarad, és lélegzethez jusson szolgálód fia és a jövevény. 13 Tartsátok meg mindazt, amit mondtam nektek! Más istenek nevét ne is említsétek, hallani se lehessen a szátokból! 14 Háromszor szentelj nekem ünnepet évenként! 15 Tartsd meg a kovásztalan kenyerek ünnepét! Hét napig egyél kovásztalan kenyeret, ahogyan megparancsoltam neked, az Ábíb hónap megszabott idején, mert akkor jöttél ki Egyiptomból. Üres kézzel senki se jelenjék meg előttem! 16 Azután az aratás ünnepét, amikor meződ vetésének első termését takarítod be. És a betakarítás ünnepét az esztendő végén, amikor a termést betakarítod a mezőről. 17 Évenként háromszor jelenjék meg minden férfi az ÚRisten színe előtt! 18 Ne áldozd az áldozati vért kovászos étellel együtt, és ne maradjon meg az ünnepi áldozat kövérje másnap reggelre! 19 Földed első termésének a javát vidd el Istenednek, az ÚRnak házába! Ne főzz gödölyét anyjának tejében! 20 Íme, én angyalt küldök előtted, hogy megőrizzen az úton és bevigyen arra a helyre, amelyet kijelöltem. 21 Vigyázz magadra előtte, és hallgass a szavára! Ne szegülj ellene, mert nem bocsátja meg hitszegéseidet, hiszen az én nevem van jelen benne. 22 De ha engedelmesen hallgatsz a szavára, és teljesíted mindazt, amit parancsolok, akkor ellensége leszek ellenségeidnek és szorongatója szorongatóidnak. 23 Mert az én angyalom előtted megy, és bevisz az emóriak, hettiták, perizziek, kánaániak, hivviek és jebúsziaik közé, és kiirtom őket. 24 Ne borulj le isteneik előtt, ne szolgálj azokat, és ne cselekedj úgy, ahogyan ők cselekszenek! Sőt rontsd le azokat, és törd össze szent oszlopaikat! 25 Ha Isteneteket, az URat szolgáljátok, akkor megáld kenyérrel és vízzel. És eltávolítom tőled a bajokat. 26 Nem vetél el, sem meddő nem lesz senki a földeden. Napjaid számát teljessé teszem. 27 Rémületet küldök előtted, és megzavarok minden népet, amely közé mégy. Minden ellenségedet megfutamítom. 28 Rettenetes félelmet küldök előtted, amely kiűzi előled a hivvieket, kánaániakat és hettitákat. 29 De nem egy év alatt üzőm ki előled, hogy ne legyen pusztává a föld, és ne szaporodjék el károdra a mezei vad. 30 Apránként üzőm ki előled, amíg megszorodsz, és birtokba tudod venni az országot. 31 Kiszabom határod a Vörös-tengertől a filiszteusok tengeréig, és a pusztától az Eufrátesz folyóig. Mert kezetekbe adom az ország lakosait, és kiűzöd őket magad elől. 32 Ne köss szövetséget se velük, se isteneikkel! 33 Ne lakjanak országodban, hogy vétekbe ne vigyenek téged ellenem! Mert ha azoknak isteneit szolgálod, bizony törbe ejtenek téged.

2Móz. 24.

1 Azután így szólt Mózeshez: Jöjj fel az ÚRhoz te és Áron, Nádáb és Abíhú, meg Izráel vénei közül hetvenen, és boruljatok le tőle távol! 2 Csak Mózes közeledjék az ÚRhoz, azok ne közeledjenek, a nép se jöjjön fel vele! 3 Akkor elment Mózes, és elmondta a népnek az ÚR minden igéjét és rendelkezését. Az egész nép pedig egyhangúlag így felelt: Megtesszük mindazt, amit elrendelt az ÚR. 4 Akkor leírta Mózes az ÚR összes igéjét, és korán reggel oltárt épített a hegy lábánál, és tizenkét szent oszlopot állított fel Izráel tizenkét törzse szerint. 5 Azután odarendelt néhány izráeli ifjút, hogy mutassanak be égőáldozatot, és vágjanak le bikákat békeáldozatul az ÚRnak. 6 Mózes pedig fogta a vér felét, tálakba töltötte, a vér másik felét pedig az oltárra hintette. 7 Majd fogta a szövetség könyvét, és felolvasta a nép előtt. Azok ezt mondták: Engedelmesen megtesszük mindazt, amit az ÚR rendelt. 8 Azután fogta Mózes a vért, ráhintette a népre, és ezt mondta: Annak a szövetségnek a vére ez, amelyet az ÚR kötött veletek mindezeknek az igéknek az alapján. 9 Majd fölment Mózes és Áron, Nádáb és Abíhú, meg Izráel vénei közül hetvenen. 10 Látták Izráel Istenét: Lába alatt zafírkőféle volt, olyan tiszta, mint maga az ég. 11 Izráel fiainak ezekre a vezetőire nem emelt kezét. Bár látták az Istent, ettek és ittak.

12 Azután azt mondta az ÚR Mózesnek: Jöjj fel hozzám a hegyre és maradj itt, mert át akarom adni neked a kőtáblákra írt törvényt és parancsolatokat, amelyeket azért írtam le, hogy tanítani lehessen azokat. 13 Elindult tehát Mózes és szolgálja, Józsué. Mielőtt fölment Mózes az Isten hegyére, 14 ezt mondta a véneknek: Maradjatok itt, amíg visszatérünk hozzátok! Áron és Húr itt lesz veletek. Akinek vitás ügye lesz, forduljon hozzájuk. 15 Amikor fölment Mózes a hegyre, felhő borította be a hegyet, 16 mert az ÚR dicsősége ereszkedett rá a Sínai-hegyre. Már hat napja borította be azt a felhő, és a hetedik napon kiáltott Isten Mózesnek a felhő közepéből. 17 Az ÚR dicsőségének látványa olyannak tűnt Izráel fiai szemében, mintha emésztő tűz lett volna a hegy csúcsán. 18 Mózes azonban bement a felhő közepébe, egészen fölment a hegyre, és ott maradt Mózes a hegyen negyven nap és negyven éjjel.

2Móz. 25.

1 Ekkor így szólt az ÚR Mózeshez: 2 Mondd meg Izráel fiainak, hogy gyűjtsenek részemre felajánlást minden embertől, akit arra indít a szíve. Gyűjtsétek össze a nekem szánt felajánlásokat! 3 Ilyen felajánlást gyűjtsétek össze tőlük: Aranyat, ezüstöt és rezet, 4 kék és piros bíbort, karmazsin fonalat, lenvásznat és kecskeszőrt, 5 vörösre festett kosbört, delfinbört és akácfát, 6 lámpaolajat, balzsamot a felkenéshez való olajhoz és a jó illatú füstöléshez; 7 ónixköveket és foglalatba való drágaköveket az éfódhoz és hőséhez. 8 Készítsenek nekem szentélyt, hogy köztük lakjam! 9 Egészen úgy készítsétek el, ahogyan megmutatom neked a hajlék mintáját és az egész fölszerelés mintáját! 10 Készítsenek egy két és fél könyök hosszú, másfél könyök széles és másfél könyök magas ládát akácfából! 11 Vond be színarannyal, kívül-belül vond be, és készíts rá körös-körül aranszegélyt! 12 Önts négy aranykarikát és erősítsd azokat a négy alsó sarkára! Két karikát az egyik oldalára, és két karikát a másik oldalára! 13 Készíts rudakat is akácfából, és azokat is vond be arannyal! 14 Dugd a rudakat a láda oldalain levő karikákba, hogy hordozható legyen a láda azokon! 15 Legyenek a rudak a láda karikaiban, ne vegyék ki azokból! 16 Tedd a ládába a Bizonyságot, amelyet neked adok! 17 Készíts két és fél könyök hosszú, másfél könyök széles fedelet is színaranyból! 18 Készíts két kerúbot szintén aranyból! Ötvösmunkával készítsd azokat a földél két végére. 19 Az egyik kerúbot az egyik végére készítsd, a másik kerúbot a másik végére, a földél két végére készítsétek a kerúbokat! 20 A kerúbok kiterjesztett szárnnal legyenek rajta, betakarva szárnyukkal a födelet, és egymás felé forduljanak. A kerúbok arca a földél felé forduljon! 21 A födelet tedd a ládára, a ládába pedig tedd bele a Bizonyságot, amelyet neked adok. 22 Ott jelenek meg neked, és beszélek veled a földélről, a két kerúb közül, amelyek a bizonyság ládáján vannak. Beszélek veled mindarról, amit majd általad parancsolok Izráel fiainak. 23 Azután készíttess egy két könyök hosszú, egy könyök széles és másfél könyök magas asztalt akácfából! 24 Vond be színarannyal, és készíttess rá körös-körül aranszegélyt! 25 Készíttess rá körös-körül egy tenyéryn timeret, a keretére pedig készíttess körös-körül aranszegélyt! 26 Készíttess hozzá négy aranykarikát is, és erősítsd a karikákat a négy láb négy felső végére. 27 A rúdtartó karikák a keretnél legyenek, hogy hordozható legyen az asztal. 28 A rudakat akácfából készíttessd, és vond be arannyal: azokon hordozzák az asztalt! 29 Készíttess hozzá tálakat, serpenyőket, korsókat és kelyheket, amelyekkel italáldozatot végeznek! Színaranyból készíttessd azokat! 30 Tégy elem az asztalra mindenkor szent kenyeret! 31 Azután készíttess lámpatartót színaranyból! Ötvösmunkával készüljön a lámpatartó. Szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai egy darabból legyenek. 32 Hat ága nyúljon ki a két oldalából: három ág a lámpatartó egyik oldalából, három ág pedig a lámpatartó másik oldalából. 33 Három mandulavirág alakú kehely az egyik ágon gömbbel és virággal, és három mandulavirág alakú kehely gömbbel és virággal a másik ágon. Így legyen mind a hat ágon, amelyek kinyúlnak a lámpatartóból. 34 A lámpatartó középső szárán négy mandulavirág alakú kehely legyen gömbbel és virággal. 35 Legyen gömb a belőle kinyúló két ág alatt is. Gömb legyen a belőle kinyúló második két ág alatt, és gömb legyen a belőle kinyúló harmadik két ág alatt is, a lámpatartóból kinyúló mind a hat ágnál. 36 Gömbjeik és ágai egy darabból legyenek. Egy darab színarany ötvösmunka legyen az egész. 37 Készíttess hozzá hét mécsest is, és rakd fel a mécseseket, hogy bevilágítsák az előttük levő teret. 38 Koppantói és hamutartói is színaranyból legyenek. 39 Egy talentum színaranyból készüljön el az egész fölszerelés. 40 Ügyelj, hogy arra a mintára készíttessd, amit a hegyen láttál!

2Móz. 26.

1 A hajlékot tíz sátorlapból készítesd: sodrott lenfonálból, kék és piros bíborból és karmazsin fonálból művészi módon beleszőtt kerúbokkal készítesd azokat! 2 Egy-egy sátorlap hossza huszonnyolc könyök legyen, egy-egy sátorlap szélessége pedig négy könyök. Egyforma legyen a mérete mindegyik sátorlapnak. 3 Öt sátorlap legyen egymással összefűzve, a másik öt sátorlap is legyen egymással összefűzve. 4 Azután készítesd kék bíbor-hurkokat az egyik sátorlap szegélyén az összefűzésnél. Ugyanígyeneket készítesd a másik sátorlap szegélyén is, azon a végén, ahol összefűzik. 5 Készítesd ötven hurkot az egyik sátorlapon, és ötven hurkot készítesd annak a sátorlapnak a szegélyén is, amelyet hozzáfűznek. Egymással szemben legyenek a hurkok. 6 Készítesd ötven aranykapcsot is, és ezekkel a kapcsokkal fűzöd egymáshoz a sátorlapokat! Így lesz a hajlék egésszé. 7 Azután készítesd sátorlapokat kecskeszörből, sátornak a hajlék fölé, tizenegy ilyen sátorlapot készítesd. 8 Egy sátorlap hossza harminc könyök legyen, a sátorlap szélessége pedig négy könyök legyen. Egyforma mérete legyen a tizenegy sátorlapnak. 9 Fűzöd össze öt sátorlapot külön, és hat sátorlapot is külön. A hatodik sátorlap pedig lógjon le a sátor elején. 10 Készítesd ötven hurkot az egyik sátorlapnak arra a végére, ahol összefűzik, és ötven hurkot a másik sátorlapnak arra a szélére is, ahol összefűzik. 11 Készítesd ötven rézkapcsot, és akaszd a kapcsokat a hurkokba. Így fűzöd össze a sátrat, hogy egéssz legyen! 12 A sátor lapjainak lelógó része, tehát a sátorlap lelógó részének a fele legyen a hajlék végein. 13 Egy könyöknyi innen, egy könyöknyi onnan lógjon le a sátor lapjainak a hosszából, vagyis hajoljon rá a hajlék oldalaira innen is, onnan is, és fedje be azt! 14 Készítesd még egy takarót a sátorra vörösre festett koszbörből, és arra még egy takarót delfinbörből. 15 Készítesd a hajlékhoz deszkákat is akácfából, felállítva. 16 A deszka hossza tíz könyök legyen, a deszka szélessége pedig másfél könyök. 17 Mindegyik deszkának két csapja legyen, amelyek összekötik egyiket a másikkal. Így készítesd el a hajlék mindegyik deszkáját! 18 Készítesd el a hajlék deszkáit: húsz deszkát a déli oldalra, dél felé. 19 Készítesd negyven ezüsttalpat a húsz deszka alá, két talpat mindegyik deszka alá, a két csapnak megfelelően. Minden egyes deszka alatt két talp legyen a két csapnak megfelelően. 20 A hajlék másik oldalára, az északi végére is tégy húsz deszkát. 21 Ezeknek is legyen negyven ezüsttalpa, két talp legyen az egyik deszka alatt és két talp legyen a másik deszka alatt is. 22 A hajlék nyugati végére is készítesd hat deszkát. 23 Készítesd két deszkát a hajlék sarkaira a két végén. 24 Párosával legyenek egymás mellett, aljától a tetejéig egy karikával összefogva. Így legyen mindkettőnél, mindkét saroknál így legyen. 25 Legyen tehát nyolc deszka ezüsttalpakkal, összesen tizenhat talppal. Két talp legyen az egyik deszka alatt és két talp legyen a másik deszka alatt is. 26 Készítesd reteszeket is akácfából: ötöt a hajlék egyik oldalának a deszkáihoz, 27 öt reteszt a hajlék másik oldalának a deszkáihoz, és öt reteszt a hajlék oldalának deszkáihoz a nyugati végén. 28 A reteszek középen legyenek a deszkák között, rögzítve azokat egyik végétől a másik végéig. 29 Vond be a deszkákat arannyal, és aranyból készítesd a karikákat is a reteszek kengyeleiként. Vond be a reteszeket is arannyal. 30 Állítsd fel a hajlékot pontosan úgy, ahogyan megmutattam neked a hegyn! 31 Azután készítesd kárpitot kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból, művészi módon beleszőtt kerúbokkal készítesd azokat! 32 Tedd ezt négy arannyal bevont akácfa oszlopra, amelyeknek aranykampóik legyenek, négy talpa pedig ezüsből legyen! 33 Akaszd a kárpitot horgokra, vidd be a bizonyság ládáját a kárpit mögé, és a kárpit válassza el a szentélyt a szentek szentjétől! 34 Azután tedd rá a fedelet a bizonyság ládájára a szentek szentjében! 35 Az asztalt helyezd el a kárpiton kívül, a lámpatartót pedig az asztallal szemben a hajlék déli oldalán. Az asztalt tedd az északi oldalra! 36 Készítesd függönyt a sátor bejáratára kék és piros bíborból, karmazsin

fonálból és sodrott lenfonálból, művészi módon kihímezve. 37 Készíttess a függönyhöz öt akácfa oszlopot, és vond be azokat arannyal. Kampói aranyból legyenek, és öntess azokhoz öt réztalpat!

2Móz. 27.

1 Készíttess oltárt akácfából, öt könyök hosszúra és öt könyök szélesre: négyzet alakú legyen az oltár, a magassága pedig legyen három könyök. 2 Készíttess szarvakat a négy sarkára, vele egy darabból legyenek a szarvak, és vond be rézzel! 3 Készíttess hozzá fazekakat a hamunak, lapátokat, hintőedényeket, villákat és szenesserpenyőket. Az egész felszerelést rézből készíttesd el! 4 Készíttess hozzá hálószerű rézrácsozatot, és a háló négy sarkára készíttess négy rézkarikát! 5 Erősítsd ezt az oltár pereme alá úgy, hogy a háló az oltár közepéig érjen le. 6 Készíttess az oltárhoz rudakat is, akácfa rudakat, és vond be azokat rézzel! 7 Dugják a rudakat a karikákba, és legyenek a rudak az oltár két oldalán, amikor viszik. 8 Deszkából készíttesd azt, belül üresre. Úgy készítsétek, ahogyan a hegyen láttad!

9 Készíttesd el a hajlék udvarát is! A déli oldalon legyen szőnyegfala az udvarnak sodrott lenfonálból. Száz könyök hosszú legyen ezen az oldalon. 10 Húsz oszlopa és húsz réztalpa legyen, de az oszlopok kampói és összetartói ezüsből legyenek. 11 Így legyen az északi oldalon is, hosszában száz könyök hosszú szőnyegfal, húsz oszloppal és húsz réztalppal, de az oszlopok kampói és összekötői ezüsből legyenek! 12 A nyugati oldalon ötven könyök széles szőnyegfala legyen az udvarnak; tíz oszlopa és tíz talpa legyen. 13 A keleti oldalon is ötven könyök széles legyen az udvar. 14 Tizenöt könyök szőnyegfal legyen az egyik oldalon, és ennek három oszlopa és három talpa legyen! 15 A másik oldalon is tizenöt könyök szőnyegfal legyen, ennek is három oszlopa és három talpa legyen! 16 Az udvar kapuja húsz könyöknyi függöny legyen kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból, művészi módon kihímezve. Négy oszlopa és négy talpa legyen! 17 Az udvar összes oszlopa körös-körül ezüsthuzallal legyen összekötve, kampóik ezüsből legyenek, talpaik pedig rézből. 18 Az udvar hossza száz könyök, szélessége ötven-ötven, magassága pedig öt könyök szőnyeg legyen sodrott lenfonálból. A talpak rézből legyenek! 19 A hajlékban végzendő szolgálatok egész felszerelése, minden cöveke és az udvar összes cöveke is rézből legyen! 20 Te pedig parancsold meg Izráel fiainak, hogy hozzanak neked olajbogyóból ütött tiszta olajat a mécstartóhoz, hogy mindig tehessenek rá égő mécsest. 21 A kijelentés sátrában a kárpiton kívül, amely a bizonyosság ládája előtt van, gondozzák azt Áron és fiai estétől reggelig az ÚR színe előtt. Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre Izráel fiainál!

2Móz. 28.

1 Te pedig hívasd magadhoz Izráel fiai közül testvéredet, Áront, fiaival együtt! Ők legyenek a papjaim: Áron, valamint Nádáb, Abíhú, Eleázár és Ítámár, Áron fiai! 2 Csináltass szent ruhákat testvérednek, Áronnak, hogy méltóságteljes és ékes legyen! 3 Beszélj minden hozzáértő emberrel, akinek művészi képességet adtam, és készítsék el Áron ruháját, hogy papommá szentelhető legyen! 4 Ezeket a ruhákat kell elkészíteniük: a hósent, éfódot, palástot, mintás köntöst, süveget és övet. Készítsenek szent ruhákat testvérednek, Áronnak és fiainak a papi szolgálathoz. 5 Aranyat, kék és piros bíbort, karmazsin fonalat és lenfonalat használjanak hozzá.

6 Az éfódot aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból művészi szövessel készítsétek! 7 Két egymáshoz érő vállrésze legyen a két végén, hogy összekapcsolható legyen. 8 A rajta levő övet, amellyel megkötik, ugyanúgy, ugyanabból készítsék: aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból. 9 Azután fogj két ónixkővet és vésd rájuk Izráel fiainak a nevét. 10 Hatnak a nevét az egyik kőre, a másik hatnak a nevét a másik kőre, születésük szerint. 11 Vésnöki munkával, ahogyan a pecsétgyűrűt vésik, úgy véssd a két kőre Izráel fiainak a nevét. Körös-körül aranyfoglalatokkal készítesd azokat! 12 Azután tedd a két követ az éfód vállrészeire, az Izráel fiaira emlékeztető kövekül. Hordozza Áron a nevüket a két vállrészen emlékeztetőül az ÚR előtt. 13 Készíttess aranyfoglatokat is, 14 és két színarany láncot. Fonottan készítesd azokat zsinór módjára, és illeszd rá a sodrott láncokat a foglatokra!

15 Azután készíttess hósent művészi munkával a döntések közlésére! Úgy készítesd, ahogyan az éfódot készítették: aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból készítesd el! 16 Négyzet alakú legyen, kétrét hajtva, egy arasz hosszú és egy arasz széles legyen. 17 Foglalj abba foglatba illő drágaköveket, négy sor követ ebben a sorrendben: rubin, topáz és smaragd, ez az első sor. 18 A második sor: karbunkulus, zafír és jáspis. 19 A harmadik sor: opál, agát és ametiszt. 20 A negyedik sor: krizolit, ónix és nefrit. Aranyfoglatokba legyenek erősítve. 21 A köveken tehát Izráel fiainak a nevei legyenek, a tizenkét névnek megfelelően. Pecsétgyűrű módjára legyen vésve, és mind a tizenkét törzsnek a neve rajta legyen. 22 Készíttess a hósénra zsinór módjára font láncokat színaranyból! 23 Készíttess a hósénra két aranykarikát is, és illeszd a két karikát a hósén két végére! 24 A két aranyzsinórt fűzd a két aranykarikába a hósén két végén! 25 A két zsinór végét erősítsd a két foglalatra, és erősítsd az éfód vállrészének az elejére! 26 Készíttess még két aranykarikát, és erősítsd azokat is a hósén két végére azon a szélén, amely az éfód felé eső részen belül van. 27 Azután készíttess még két aranykarikát, és illeszd azokat az éfód két vállrészére elöl, kissé lejjebb, közel az egybefűzéshez az éfód öve fölött. 28 Csatolják a hósént karikáinál fogva az éfód karikáihoz kék bíbor zsinórral, hogy az éfód öve fölött legyen, és ne csússzék el a hósén az éfódról! 29 Hordozza Áron Izráel fiainak a neveit a szíve fölött a döntések közlésére való hósénra, amikor bemegy a szentélybe. Állandó emlékeztető legyen ez az ÚR színe előtt! 30 Azután tedd a döntések közlésére való hósénra az úrimot és tummímot! Legyenek azok Áron szíve fölött, amikor bemegy az ÚR elé. Hordozza Áron mindig a szíve fölött a döntéseket, amelyeket Isten színe előtt fog adni Izráel fiainak!

31 Azután készítesd el az éfód palástját, az egészet kék bíborból! 32 Legyen a közepén nyakkivágás, és a kivágáson körös-körül szövött szegélye legyen, mint a mellvért nyílásának, hogy ne szakadjon be. 33 Készíttess a szegélyre gránátalmákat kék és piros bíborból, karmazsin fonálból körös-körül a szegélyére, közéjük pedig aranycsengettyűket körös-körül. 34 Aranycsengettyű meg gránátalma váltakozzék a palást szegélyén körös-körül. 35 Ezt viselje Áron szolgálat közben, hogy hallható legyen a csengés, amikor bemegy a szentélybe az ÚR színe elé, és amikor kijön onnan, hogy meg ne haljon. 36 Készíttess homlokdísz színaranyból, és véssd rá úgy, ahogyan a pecsétgyűrűbe

szoktak vésni: Az ÚRnak szentelt! 37 Fűzd ezt kék bíbor-zsinórra és legyen a süvegen, a süveg elején. 38 Legyen Áron homlokán és hordozza Áron a szent dolgokban elkövetett bűnök terhét, amelyeket Izráel fiai a különféle szent ajándékokkal kapcsolatban követnek el. Legyen mindig a homlokán, hogy kedvesek legyenek ők az ÚR előtt.

39 A köntöst lenből szövésd meg mintásra, és a süveget is lenből készíttessd! Az övet pedig művészi hímzéssel készíttessd! 40 Áron fiainak is készíttess köntösöket, nekik is készíttess öveket, ékes és díszes papi süvegeket is készíttess nekik. 41 Öltöztess föl azokba testvéredet, Áront, meg a fiait. Majd kend föl őket, avasd fel tisztükbe, és szenteld föl őket, hogy papjaimmá legyenek. 42 Készíttess nekik gyolcsnadrágot, hogy eltakarják mezítelenségüket: csípőtől a combig érjenek. 43 Legyenek ezek Áronon és fiain, hogy bűnbe ne essenek és meg ne haljanak, amikor bemennek a kijelentés sátrába, vagy, amikor az oltárhoz mennek és szolgálnak a szentélyben. Örök rendelkezés ez neki és utódainak.

2Móz. 29.

1 Így cselekedj velük, amikor fölszenteled őket, hogy papjaim legyenek: Végy egy bikaborjút és két hibátlan kost, 2 továbbá kovásztalan kenyereket, olajjal gyúrt kovásztalan lepényeket és olajjal megkent kovásztalan lángosokat; ezeket finom búzalisztból készítsd el! 3 Tedd egy kosárba, és kosarastul vidd oda. A bikát és a két kost is vezesd oda! 4 Áront és a fiait is rendeld a kijelentés sátrának bejáratához, és mosd meg őket. 5 Azután fogd a ruhákat és add rá Áronra a köntöst, az éfód palástját, az éfódot és a hósent, és övezd fel őt az éfód övével. 6 Tedd a fejére a süveget, és a szent fejdísz illeszd a süvegre. 7 Aztán vedd a felkenésre való olajat, öntsd a fejére, és kend fel őt! 8 Fiait is rendeld oda, és öltöztess fel őket köntösükbe! 9 Csatolj övet rájuk, Áronra és fiaira, tégy a fejükre papi süveget, és legyen övük a papi szolgálat örök rendelkezés szerint. Így avasd fel Áront és fiait! 10 Azután vezettesd a bikát a kijelentés sátra elé, Áron és fiai pedig tegyék kezüket a bika fejére. 11 Azután vágd le a bikát az ÚR színe előtt, a kijelentés sátrának bejáratánál. 12 Végy a bika véréből, és kend meg ujjaddal az oltár szarvait, a többi vért pedig öntsd az oltár alá! 13 A kövérjéből vedd mindazt, ami a beleket borítja, meg a májon levő hárttyát és a két vesét, a rajtuk levő kövérjével együtt, és füstölögtesd el az oltáron! 14 A bika húsát, bőrét és ganéját égesd el a táboron kívül! Vétékáldozat lesz ez. 15 Fogd az egyik kost, Áron és fiai pedig tegyék kezüket a kos fejére. 16 Azután vágd le a kost, fogd fel a vérét és hintsd körös-körül az oltárra! 17 Vagdald darabokra a kost, mosd meg a belső részeket, meg a lábszárait, és tedd rá a darabokra és a fejére! 18 Azután füstölögtesd el az egész kost az oltáron! Égőáldozat lesz ez az ÚRnak, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak. 19 Fogd a másik kost is, Áron és fiai pedig tegyék kezüket a kos fejére! 20 Azután vágd le a kost, végy a véréből, és kend meg azzal Áron fülcimpáját, valamint fiai jobb fülcimpáját, jobb kezük hüvelykujját és jobb lábuk nagyujját. A vért pedig öntsd körös-körül az oltárra! 21 Azután végy az oltáron levő vérből, meg a felkenésre való olajból, hintsd Áronra és ruhájára, meg a fiaira és fiai ruhájára! Így lesz szent ő és a ruhája, meg fiai és fiainak a ruhája. 22 Majd vedd a kos kövérjét, a farkát és a beleket borító kövérjét, a májon levő hárttyát, meg a két vesét a rajtuk levő kövérjével együtt és a jobb combot, mert felavatási kos ez. 23 Továbbá egy kerek kenyeret és egy olajos lepényt, meg egy lángost a kovásztalan kenyerek kosarából, amely az ÚR előtt van. 24 Azután rakd mindezt Áronnak és fiainak a tenyerébe, és mutassák fel azokat áldozatul az ÚRnak! 25 Majd vedd el azokat a kezükből, és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozatra téve, kedves illatul az ÚR előtt. Az ÚRnak szóló tűzáldozat lesz ez. 26 Fogd az Áron fölavatására szánt kosnak a szegyt is, és mutasd azt be áldozatul az ÚR színe előtt! Azután legyen ez a te részed. 27 Így szenteld meg a felmutatott szegyet és a felajánlott combot, amelyet fölmutattak és fölajánlottak az Áron és fiai felavatására szánt kosból. 28 Legyen ez Ároné és fiaié örök rendelkezés szerint Izráel fiai részéről! Mert felajánlás ez, Izráel fiainak felajánlása békeáldozataikból, amelyeket az ÚRnak ajánlanak fel.

29 Áronnak a szentélyben használt ruhái legyenek utódaié. Azokban kenjék fel és avassák fel őket. 30 Azokba öltözzék hét napig az a pap, aki helyébe lép fiai közül, és majd bemegy a kijelentés sátrába, és szolgál a szentélyben. 31 Fogd a fölavatásra szánt kost, és főzd meg a húsát a szent helyen! 32 A kos húsát és a kosárban levő kenyeret egye meg Áron, fiaival együtt, a kijelentés sátrának bejáratánál. 33 Egyék meg azokat a darabokat, amelyekkel engesztelés történt, amikor felavatták és fölszentelték őket. De idegen ne egyék belőle, mert szent az! 34 Ha pedig marad valami az avatásra szánt húsból vagy kenyérből reggelre, akkor a maradékot égesd el! Nem szabad megenni, mert szent az. 35 Pontosan úgy tégy Áronnal és fiaival, ahogyan megparancsoltam neked: hét nap alatt végezd el felavatásukat! 36 Naponként készíts el egy vétékáldozatra való bikát engesztelésül, és tisztítsd meg az oltárt, engesztelést végezve rajta. Kend fel azt, és így

szenteld meg! 37 Hét napig végezz engesztelést az oltáron, és így szenteld föl, hogy igen szent legyen az oltár. Szent legyen mindaz, ami az oltárhoz ér! 38 Ezt készítsd az oltárra: naponként mindig két egyéves bányt. 39 Az egyik bányt reggel készítsd el, a másik bányt pedig estefelé készítsd el. 40 Egy tizedrész finomlisztet, egy negyed hin sajtolt olajjal gyúrva, italáldozatul pedig egy negyed hin bort kell venni az első bányhoz. 41 A második bányt estefelé készítsd el: úgy készíts hozzá ételáldozatot és italáldozatot, mint reggel! Kedves illatú tűzáldozat lesz ez az ÚRnak. 42 Állandó égőáldozat legyen ez nemzedékről nemzedékre a kijelentés sátrának bejáratánál az ÚR előtt, ahol kijelentem magam nektek, és beszélek veled. 43 Ott fogok megjelenni Izráel fiainak, és dicsőségemmel szentelem meg azt. 44 Megszentelem a kijelentés sátrát és az oltárt. Megszentelem Áront és fiait is, hogy papjaim legyenek. 45 Izráel fiai között fogok lakni, és Istenük leszek. 46 És megtudják, hogy én, az ÚR, vagyok az Istenük, aki kihoztam őket Egyiptomból, mert köztük lakozom én, az ÚR, az ő Istenük.

2Móz. 30.

1 Azután készíttess oltárt az illatáldozat bemutatására; akácfából készíttessd! 2 Hossza egy könyök, szélessége egy könyök, tehát négyzet alakú legyen, és két könyök magas. Vele egy darabból legyenek a szarvai. 3 Vond be színarannyal a tetejét és oldalait körös-körül, valamint a szarvait is! Készíttess rá körös-körül aranszegélyt! 4 Két aranykarikát is készíttess hozzá a szegélye alá, kétoldalt mindkét oldalára készíttess! Ezek legyenek a rudak kengyelei, hogy ezeken hordozzák az oltárt. 5 A rudakat akácfából készíttessd, és vonasd be arannyal! 6 Helyezd az oltárt a bizonyosság ládájánál levő kárpit elé, a bizonyzágon levő fedél elé, ahol megjelenek neked! 7 Azon mutasson be Áron illatáldozatot reggelenként; amikor rendbe hozza a mécseseket, akkor mutassa be. 8 Estefelé is mutassa be Áron, amikor felrakja a mécseseket. Állandó illatáldozat legyen ez az ÚR színe előtt nemzedékről nemzedékre! 9 Ne mutassatok be azon idegen illatáldozatot, se égőáldozatot, se ételáldozatot; italáldozatot se öntsetek arra! 10 Végezzen Áron engesztelést annak a szarvain évenként egyszer. Az engesztelési vétekáldozat véréből végezzen azon engesztelést évenként egyszer nemzedékről nemzedékre! Igen szent ez az ÚR előtt.

11 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 12 Amikor névjegyzékbe veszed Izráel fiai közül a számba veendőket, adjon mindenki váltságdíjat magáért az ÚRnak, amikor számba veszik, hogy ne érje őket csapás a számba vétel miatt. 13 Mindazok, akik átesnek a számba vételen, adjanak egy fél sekelt a szent sekel szerint, amelyben húsz géra egy sekel. Fél sekel legyen az ÚRnak szóló felajánlás. 14 Mindenki adja meg az ÚRnak szóló felajánlást, aki átesett a számba vételen húszévestől fölfelé. 15 A gazdag ne adjon többet, és a nincstelen se adjon kevesebbet fél sekelnél, amikor megadjátok az ÚRnak szóló felajánlást váltságdíjul magatokért. 16 Amikor átveszed a váltságdíjat Izráel fiaitól, add oda azt a kijelentés sátrának a szolgálatára, hogy mint értetek adott váltságdíj emlékeztesse az URat Izráel fiaira.

17 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 18 Készíttess egy mosakodásra való rézmedencét, amelynek állványa is rézből legyen! Helyezd azt a kijelentés sátra és az oltár közé, és töltsd meg vízzel, 19 hogy abban mossák meg kezüket és lábukat Áron és fiai. 20 Mosakodjanak meg a vízben, mielőtt bemennek a kijelentés sátrába, hogy ne haljanak meg, ha az oltárhoz járulnak, és szent szolgálatot végeznek, vagy tűzáldozatot mutatnak be az ÚRnak. 21 Mossák meg a kezüket és lábukat, hogy ne haljanak meg. Örök rendelkezés lesz ez nekik, neki és utódainak nemzedékről nemzedékre.

22 Majd így beszélt Mózeshez az ÚR: 23 Végy finom balzsamot és folyékony mirhát ötszáz pénzért, balzsamos fahéjat feleannyiért, azaz kétszázötven pénzért, balzsamos nádat is kétszázötven pénzért. 24 Végy kassziát is ötszáz pénzért a szent sekel szerint, és egy hin olivaolajat. 25 Készíts belőle felkenésre való szent olajat, vagyis fűszerezett olajkeveréket, ahogyan a kenetkeverő elkészíti. Ilyen legyen a fölkenésre való szent olaj. 26 Kend meg ezzel a kijelentés sátrát és a bizonyosság ládáját, 27 az asztalt és egész fölszerelését, a lámpatartót és fölszerelését, az illatáldozati oltárt, 28 az égőáldozati oltárt és egész fölszerelését, a medencét és állványát. 29 Így szenteld fel azokat, hogy igen szentek legyenek. Csak az érintheti, aki fel van szentelve. 30 Kend fel Áront és fiait is. Szenteld fel őket, hogy papjaim legyenek. 31 Izráel fiaihoz pedig így beszélj: Felkenésre való szent olajom lesz ez nemzedékről nemzedékre. 32 Más embernek a testére nem szabad azt önteni, és ilyen összetételben más hasonlót ne készítsetek. Szent az, szentnek tartsátok! 33 Ki kell irtani népe közül azt, aki hasonló kenetet készít, vagy illetéktelent ken meg vele.

34 Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Végy fűszereket, azaz illatos gyantát és szagos borostyánt, erős illatú mézgát, fűszereket és tiszta tömjént egyenlő mértékben. 35 Készíts belőle fűszerezett illatáldozatot, ahogyan a kenetkeverő készíti: sózva, tisztán és szentül.

36 Morzsold szét egy részét, és tedd a bizonyság elé a kijelentés sátrában, ahol megjelenek neked. Igen szentnek tartsátok ezt! 37 De ha magatoknak készítetek illatszert, ne ebben az összetételben készítsétek; tartsátok ezt az ÚRnak szentelt illatszernek! 38 Mindenkit ki kell irtani népe közül, aki ilyet készít, hogy azzal illatosítsa magát.

2Móz. 31.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Lásd, név szerint elhívtam Becalélt, Húr fiának, Úrának a fiát a Júda törzséből. 3 Betöltöttem őt isteni lélekkel, bölcsességgel, értelemmel és képességgel mindenféle munkálatra, 4 hogy terveket készítsen az arany, az ezüst és a réz feldolgozására, 5 foglalatba való kövek vésésére, fafaragásra és mindenféle munka elvégzésére. 6 Én most melléje állítom Oholiábot, Ahíszámák fiát a Dán törzséből. Bölcsességet adok minden hozzáértő ember szívébe, hogy el tudják készíteni mindazt, amit megparancsoltam neked: 7 a kijelentés sátrát, a bizonyság ládáját, a rá való födelet és a sátor egész fölszerelését, 8 az asztalt és fölszerelését, a színarany lámpatartót és annak egész fölszerelését, az illatáldozati oltárt, 9 az égőáldozati oltárt és egész fölszerelését, a medencét és állványát, 10 meg a díszes ruhákat, Áron főpap szent ruháit és fiainak a papi ruháit, 11 végül a fölkenésre való olajat és az áldozati fűszerfeléket a szentély számára. Mindent úgy készítsenek, ahogyan megparancsoltam neked. 12 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: 13 Így beszélj Izráel fiaival: Tartsátok meg szombatjaimat, mert jel ez köztem és köztetek nemzedékről nemzedékre. Így tudjátok meg, hogy én, az ÚR vagyok a megszentelők. 14 Tartsátok meg a szombatot, tartsátok szentnek! Meg kell halnia annak, aki megszentésteleníti. Ki kell irtani népe közül azt az embert, aki valamilyen munkát végez azon. 15 Hat napon át végezzék munkájukat, de a hetedik nap a teljes nyugalom napja, szent az az ÚR előtt. Meg kell halnia annak, aki valamilyen munkát végez a szombat napján. 16 Tartsák meg Izráel fiai a szombatot, tegyék a nyugalom napjává nemzedékről nemzedékre örök szövetségül. 17 Örök jel ez köztem és Izráel fiai között. Mert hat nap alatt alkotta meg az ÚR az eget és a földet, a hetedik napon pedig megnyugodott és megpihent. 18 Amikor befejezte Isten Mózesrel való beszédét a Sínai-hegyen, átadta neki a bizonyság két tábláját, az Isten ujjával írt kőtáblákat.

2Móz. 32.

1 Amikor azt látta a nép, hogy Mózes késlekedik, és nem jön le a hegyről, összegyülekezett a nép Áron köré, és azt mondták neki: Jöjj, és készíts nekünk istent, hogy előttünk járjon, mert nem tudjuk, hogy mi történt azzal a Mózással, aki felhozott bennünket Egyiptomból. 2 Áron ezt mondta nekik: Szedjétek ki az aranyfüggőket feleségeitek, fiaitok és leányaitok füléből, és hozzátok ide hozzám! 3 És kiszedte az egész nép az aranyfüggőket a füléből, és odavitte Áronhoz. 4 Ő átvette tőlük, vésővel mintát készített, és borjúsobrot öntött. Ekkor azt mondták: Ez a te istened, Izráel, aki kihozott Egyiptom földjéről. 5 Ezt látva Áron, oltárt épített elé, majd kihirdette Áron, hogy holnap az ÚR ünnepe lesz. 6 Másnap tehát korán fölkeltek, égőáldozatokat áldoztak, és békeáldozatokat mutattak be. Azután leült a nép enni és inni, majd mulatozni kezdtek. 7 Ekkor így szólt az ÚR Mózeshez: Indulj, menj le, mert elromlott a néped, amelyet kihoztál Egyiptomból. 8 Hamar letértek arról az útról, amelyet megparancsoltam nekik. Borjúsobrot készítettek maguknak, az előtt borulnak le, annak áldoznak, és ezt mondják: Ez a te istened, Izráel, aki kihozott Egyiptom földjéről. 9 Még ezt is mondta az ÚR Mózesnek: Látom, hogy ez a nép kemény nyakú nép. 10 És most hagyd, hogy fellángoljon ellenük haragom és végezzek velük! De téged nagy néppé teszek. 11 Mózes azonban esedezett Istenéhez, az ÚRhoz, és ezt mondta: Miért gerjedsz haragra, URam, néped ellen, amelyet nagy erővel és hatalmas kézzel hoztál ki Egyiptomból? 12 Ne mondhasák az egyiptomiak: Vesztükre vitte ki őket az Isten, megölte őket a hegyek között, és eltörölte őket a föld színéről. Múljk el izzó haragod, szánd meg népedet, és ne hozz rá bajt! 13 Emlékezz szolgálidra, Ábrahámra, Izsákra és Izráelre, akiknek önmagadra esküdtél, és ezt ígérted: Úgy megsokasítom utódaitokat, amennyi az égen a csillag, és örökké birtokukban lesz az az egész föld, amelyről azt mondtam, hogy utódaitoknak adom. 14 Az ÚR szájalomra indult, és nem hozta rá népére azt a bajt, amit mondott. 15 Azután megfordult Mózes, és lement a hegyről, kezében a bizonyság két táblájával. A táblák mindkét oldalukon tele voltak írva; erről is, arról is tele voltak írva. 16 A táblákat Isten készítette, az írás is Isten írása volt a táblákra vésve. 17 Amikor Józsué meghallotta a nép hangos kiáltozását, így szólt Mózeshez: Harci lárma ez a táborban! 18 De ő így felelt: Nem diadalének hangja ez, nem is legyőzöttek gyászénekének hangja, dalolás hangját hallom én! 19 Amikor odaért a táborhoz, és meglátta a borjút meg a táncot, haragra lobbant Mózes, ledobta kezéből a táblákat, és összetörte a hegy lábánál. 20 Majd fogta a borjút, amelyet készítettek, elégette, porrá zúzta, vízbe szórta, és megitta azt Izráel fiaival. 21 Majd ezt mondta Mózes Áronnak: Mit tett veled ez a nép, hogy ilyen nagy vétkekbe vitted őket?! 22 Áron így felelt: Ne lobbanyon haragra az én uram! Magad is tudod, hogy milyen gonosz ez a nép. 23 Ezt mondták nekem: Készíts nekünk istent, hogy előttünk járjon, mert nem tudjuk, mi történt azzal a Mózással, aki fölhozott bennünket Egyiptom országából. 24 Ezt mondtam nekik: Kinek van aranya? Ők pedig leszedték magukról, és ideadták nekem. Én meg tűzbe dobtam, és ez a borjú lett belőle. 25 Amikor látta Mózes, hogy a nép elvadult, mert Áron hagyta őket elvadulni ellenségeik csúfjára, 26 odaállt Mózes a tábor kapujába, és azt mondta: Jöjjön hozzám, aki az ÚR! Lévi fiai mind hozzágyűltek. 27 Ő pedig ezt mondta nekik: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Kössetek mindnyájan kardot az oldalatokra, járjátok be a tábor keresztül-kasul egyik kaputól a másikig, és gyilkoljatok le testvért, barátot és rokont! 28 Lévi fiai Mózes parancsa szerint cselekedtek, és elesett azon a napon a népből mintegy háromezer ember. 29 Utána azt mondta Mózes: Most avattátok fel magatokat az ÚRnak, mivel fiatokat és testvéreket sem kíméltétek. Áldás száll ma rátok. 30 Másnap így szólt Mózes a néphez: Igen nagy vétket követtetek el. Ezért fölmegegyek az ÚRhoz, talán engesztelést tudok szerezni vétkeitekért. 31 Visszatért tehát Mózes az ÚRhoz, és ezt mondta: Ó, jaj! Igen nagy vétket követett el ez a nép, mert aranyból csinált

istent magának. 32 Mégis, bocsásd meg vétküket! Mert ha nem, akkor törölj ki engem könyvedből, amelyet írtál! 33 Az ÚR így felelt Mózesnek: Csak azt törölöm ki könyvemből, aki vétkezett ellenem. 34 Azért menj, vezesd a népet, ahová parancsoltam! Íme, az én angyalom megy előtted, és majd a számonkérés napján számon kérem vétküket. 35 De megverte az ÚR a népet, mert azt a borjút csináltatta, amelyet Áron készített el.

2Móz. 33.

1 Azután így szólt Mózeshez az ÚR: Eredj, menj el innen a néppel együtt, amelyet fölhoztál Egyiptomból, arra a földre, amelyet esküvel ígértem meg Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, amikor azt mondtam, hogy az ő utódaiknak adom azt. 2 Angyalt küldök előtted, és kiűzöm a kánaániakat, emóriakat, hettitákat, perizzieket, hivvieket és jebúsziaikat. 3 Bemégy a tejjel és mézzel folyó földre, de én nem megyek veled, mert kemény nyakú nép vagy, és elpusztítanálak az úton. 4 Amikor meghallotta a nép ezt a kemény beszédet, gyászolni kezdett, és senki sem rakta magára ékszereit. 5 Mert az ÚR ezt mondta Mózesnek: Mondd meg Izráel fiainak, hogy mivel kemény nyakú nép, megsemmisíteném, ha csak egy pillanatig is köztük mennék. Azért rakják le magukról ékszereiket, és majd meglátom, hogy mit tegyek velük. 6 Ezért nem hordanak ékszert Izráel fiai a Hóreb-hegytől fogva. 7 Mózes pedig fogta a sátrat, és a táboron kívül vonta fel, messze a tábortól, és a kijelentés sátrának nevezte el. És ki kellett mennie mindenkinek a kijelentés sátrához a táboron kívülre, ha az URat kereste. 8 Valahányszor kiment Mózes a sátorhoz, az egész nép fölkel, és mindenki odaáll sátra bejáratához, és nézte Mózes, amint bement a sátorba. 9 Valahányszor bement Mózes a sátorba, felhőoszlop ereszkedett le, és megállt a sátor bejáratánál. Így beszélt Mózes az ÚR. 10 Amikor az egész nép látta, hogy ott áll a felhőoszlop a sátor bejáratánál, az egész nép fölkel, és mindenki leborult sátra bejáratánál. 11 Az ÚR pedig színről színre beszélt Mózesnek, ahogyan egyik ember beszél a másikkal. Amikor visszatért a táborba, a szolgálatára rendelt ifjú, Józsué, a Nún fia nem távozott el a sátorból. 12 Majd ezt mondta Mózes az ÚRnak: Lásd, te azt mondod nekem, hogy vezessem ezt a népet. De nem adtad tudtomra, kit küldesz velem. Pedig azt mondtad: Név szerint ismerlek téged, és megnyerted jóindulatomat. 13 Ha valóban megnyertem jóindulatodat, ismertesd meg velem a te utadat, hadd tudjam meg tőled, hogy megnyertem jóindulatodat. Nézd, ez a nép mégiscsak a te néped! 14 Az ÚR így felelt: Megnyugtat téged, ha az orcám megy veletek? 15 Mózes azt mondta: Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket! 16 Mi másból tudnánk meg, hogy én és a te néped megnyertük jóindulatodat, ha nem abból, hogy velünk jössz? Ez különböztet meg engem és a te népedet minden más néptől a föld színén. 17 Az ÚR így szólt Mózeshez: Megteszem ezt is, amiről beszéltél, mert megnyerted jóindulatomat, és név szerint ismerlek. 18 Mózes pedig ezt mondta: Mutasd meg nekem dicsőségedet! 19 Az ÚR így felelt: Elvonultatom előtted egész fenségemet, és kimondom előtted az ÚR nevét. Kegyelmezek, akinek kegyelmezek, és irgalmazok, akinek irgalmazok. 20 Orcámat azonban nem láthatod - mondta -, mert nem láthat engem ember úgy, hogy életben maradjon. 21 És ezt mondta az ÚR: Van itt hely nálam, állj a kösziklára! 22 És amikor elvonul dicsőségem, a köszikla hasadékába állítalak, és kezemmel betakarlak, amíg elvonulok. 23 Azután elveszem kezemet, és megláthatsz hátulról, mert orcámat senki sem láthatja meg.

2Móz. 34.

1 Azután azt mondta az ÚR Mózesnek: Faragj két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, és én fölírom a táblákra azokat az igéket, amelyek az előbbi táblákon voltak, amelyeket összetörtél. 2 Légy készen reggelre, és jöjj fel reggel a Sínai-hegyre, és állj ott elém a hegy csúcsán! 3 Ne jöjjön veled senki, ne is mutatkozzék senki az egész hegyen, se juhok, se marhák ne legeljenek a hegy tövében. 4 Faragott tehát Mózes két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, korán reggel fölment a Sínai-hegyre az ÚR parancsa szerint, és kezében vitte a két kőtáblát. 5 Ekkor szállt felhőben az ÚR, odaállt mellé, és kimondta az ÚR nevet. 6 Elvonult előtte az ÚR, és így mondta azt ki: Az ÚR, az ÚR irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy! 7 Megtartja szeretetét ezerízíg, megbocsátja a bűnt, hitszegést és vétet. Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiakat és a fiak fiait harmad- és negyedízig. 8 Mózes sietve letérdelt a földre, leborult, 9 és ezt mondta: Ó, Uram, ha megnyertem jóindulatodat, járj közöttünk Uram! Mert bár kemény nyakú nép ez, bocsásd meg mégis bűnünket és vétkeinket, és tégy tulajdonoddá bennünket!

10 Az ÚR pedig azt mondta: Én most szövetséget kötök. Olyan csodákat teszek egész néped előtt, amilyenek nem történtek sehol a földön és egy nép között sem. Meglátja majd az ÚR cselekedeteit az egész nép, amely között vagy, mert félelmetes dolgokat fogok cselekedni veled. 11 Őrizd meg, amit most parancsolok neked! Kiűzöm előled az emóriákat, kánaániakat, hettitákat, perizzieket, hivvieket és jebúsiakat. 12 Vigyázz, ne köss szövetséget annak az országnak a lakosaival, ahová bemész, mert csapdává válnak köztetek! 13 Sőt rontsátok le oltáraikat, törjétek össze szent oszlopaikat, és vágjátok ki szent fáikat. 14 Nem szabad leborulnod más isten előtt, mert az ÚR, akinek Féltőn-szerető a neve, féltőn szerető Isten. 15 Ne köss szövetséget annak az országnak a lakosaival, mert amikor paráználkodnak isteneikkel, és áldoznak isteneiknek, téged is meghívnak, és enni fogsz áldozataikból. 16 Ne végy feleséget leányaik közül fiadnak, mert amikor leányaik paráználkodnak isteneikkel, fiaidat is paráználkodásra csábítják az ő isteneikkel. 17 Ne csinálj magadnak öntött istenszobrot! 18 Tartsd meg a kovásztalan kenyér ünnepét! Hét napon át egyél kovásztalan kenyeret, ahogyan megparancsoltam neked, az Ábíb hónap meghatározott idején, mert az Ábíb hónapban jöttél ki Egyiptomból. 19 Enyém legyen mindaz, ami megnyitja anyja méhét, és minden hím jószágod is, amely marhád, vagy juhod elsőszülöttje! 20 De a szamar elsőszülöttjét juhon váltsd meg! Ha nem váltod meg, szegd a nyakát! Minden elsőszülött fiút válts meg! Senki se jelenjék meg előttem üres kézzel! 21 Hat napon át dolgozz, de a hetedik napon pihenj, még szántáskor és aratáskor is pihenj! 22 Tartsd meg a hetek ünnepét, amikor búzád első termését aratod; és a betakarítás ünnepét is az esztendő fordulóján! 23 Évente háromszor jelenjék meg minden férfi az Úrnak, Izráel URának, Istenének színe előtt! 24 Mert népeket űzök ki előled, kiszélesítem határodát, és senki sem kívánja meg földedet, amikor évenként háromszor fölmesz, hogy megjelenj Istenednek, az Úrnak színe előtt. 25 A nekem szánt áldozat vérét ne ontsd ki kovászos étel mellett, és ne maradjon meg másnap reggelre a páskaünnep áldozata! 26 Földed első termésének javát vidd el Istenednek, az Úrnak házába! Ne főzz gödölyét az anyjának tejében! 27 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Írd le ezeket az igéket, mert ezeknek az igéknek alapján kötöttem szövetséget veled és Izráellel! 28 Mózes negyven nap és negyven éjjel volt ott az Úrnál. Kenyeret nem evett, vizet sem ivott. És felírta a táblákra a szövetség igéit, a tíz igét.

29 Azután lejött Mózes a Sínai-hegyről. A biztonság két táblája Mózes kezében volt, amikor lejött a hegyről. Azt azonban nem tudta Mózes, hogy arcának a bőre sugárzó lett, amikor Istennel beszélt. 30 Amikor Áron és Izráel fiai meglátták, hogy sugárzik Mózes arcának a bőre, féltek közel menni hozzá. 31 Mózes azonban hívta őket, és akkor Áron meg a közösség vezetői mind visszatértek hozzá, Mózes pedig beszélt velük. 32 Azután

közel mentek hozzá Izráel fiai is mind, ő pedig megparancsolta nekik mindazt, amit az ÚR meghagyott neki a Sínai-hegyen. 33 Bevégezve velük a beszédet, leplet tett Mózes az arcára. 34 Valahányszor az ÚR színe elé ment Mózes, hogy beszéljen vele, levette a leplet kijöveteléig. Azután kijött, és elmondta Izráel fiainak mindazt, amit parancsként kapott. 35 És mivel Izráel fiai látták, hogy Mózes arcának bőre sugárzik, ismét arcára borította Mózes a leplet, amíg be nem ment, hogy Istennel beszéljen.

2Móz. 35.

1 Azután összegyűjtötte Mózes Izráel fiainak egész közösségét, és ezt mondta nekik: Ezek azok az ígék, amelyekről azt parancsolta az ÚR, hogy meg kell tennetek: 2 Hat napon át végezzétek munkátokat, de a hetedik napot tartsátok szentnek, az ÚRnak szentelt nyugalom nagy napja legyen az. Meg kell ölni mindenkit, aki munkát végez ezen a napon! 3 Lakóhelyeteken sehol se gyújtsatok tüzet szombaton!

4 És ezt mondta Mózes Izráel fiai egész közösségének: Ezt a dolgot parancsolta az ÚR: 5 Gyűjtsetek felajánlást magatok között az ÚRnak! Mindenki, akit a szíve arra indít, hozzon felajánlást az ÚRnak: aranyat, ezüstöt és rezet, 6 kék és piros bíbort, karmazsin fonalat és lenfonalat, kecskeszőrt, 7 vörösre festett kosboröket, delfinbőrt és akácfát, 8 lámpaolajat, balzsamot a fölkenéshez való olajhoz és a jó illatú füstöléshez; 9 ónixköveket és foglalatba való drágaköveket az éfódhoz és hósenhez. 10 Jöjjön ide minden hozzáértő ember, és készítsék el mindazt, amit megparancsolt az ÚR: 11 a hajlékot, annak sátrát és takaróját, kapcsait, deszkáit, reteszeit, oszlopait és talpait. 12 Készítsék el a ládát és annak rúdait a földélel együtt, a függőkárpitot, 13 az asztalt, annak rúdait, egész fölszerelését és a szent kenyereket, 14 a lámpatartót a világításhoz, annak fölszerelését és mécseseit és a lámpaolajat. 15 Készítsék el az illatáldozati oltárt és annak rúdait, a fölkenéshez való olajat és a jó illatú füstölőszereket, a bejáratí függőnyt a hajlék bejáratához, 16 az égőáldozati oltárt, annak rézrácsozatát, rúdait és egész fölszerelését, a medencét és annak állványát. 17 Készítsék el az udvar szőnyegfalait, oszlopait és talpait, meg az udvar kapujának függőnyét, 18 a hajlék cövekeit, az udvar cövekeit és ezek köteleit, 19 a díszes ruhákat a szentélyben végzendő szolgálathoz, Áron főpap szent ruháit és fiainak papi ruháit! 20 Ekkor eltávozott Mózes elől Izráel egész közössége. 21 Azután eljött mindenki, akit a szíve indított, akit a lelke hajtott, és elhozta az ÚRnak szánt felajánlását a kijelentés sátrának elkészítéséhez, az ott végzendő szolgálathoz és a szent ruhákhoz. 22 Eljöttek a férfiak az asszonyokkal együtt, mindenki, akit a szíve arra indított, és hoztak boglárokat, függőket, gyűrűket, nyakláncokat és mindenféle arany ékszert. Mindenki ajánlott föl aranyból való ajándékot az ÚRnak. 23 Minden férfi aszerint, hogy mije volt, hozott kék és piros bíbort, karmazsin fonalat, lenfonalat és kecskeszőrt, továbbá vörösre festett kosboröket és delfinbőroket. 24 Aki ezüstből vagy rézből tudott felajánlást tenni, elhozta felajánlását az ÚRnak; akinek akácfája volt, azt hozta el a különböző istentiszteleti eszközökhöz. 25 Mindazok az asszonyok, akik értettek hozzá, saját kezükkel fonták meg, és megfonva hozták el a kék és piros bíbort, a karmazsin fonalat és lenfonalat. 26 Mindazok az asszonyok pedig, akiket a szívük arra indított, és értettek hozzá, megfonták a kecskeszőrt. 27 A vezető emberek pedig ónixköveket és foglalatba való köveket hoztak az éfódhoz és hósenhez. 28 Hoztak balzsamot és lámpaolajat, fölkenéshez való olajat és jó illatú füstölőszereket. 29 Izráel fiai közül mindazok a férfiak és asszonyok, akiket a szívük arra indított, hogy adakozzanak a különféle eszközökre, amelyeknek elkészítését elrendelte az ÚR Mózes által, elhozták önkéntes ajándékukat az ÚRnak.

30 Akkor ezt mondta Mózes Izráel fiainak: Nézzétek! Az ÚR név szerint elhívta Becalélt, Húr fiának, Úrínak a fiát Júda törzséből. 31 Betöltötte isteni lélekkel, bölcsességgel, értelemmel és képességgel mindenféle munkára, 32 hogy terveket készítsen az arany, az ezüst és a réz feldolgozására, 33 a foglalatba való kövek vésésére, faragásra és mindenféle tervezőmunka elvégzésére. 34 Azzal a képességgel is felruházta, hogy tanítson a Dán törzséből való Oholiábbal, Ahíszámák fiával együtt. 35 Nagy hozzáértéssel ajándékozta meg őket, hogy el tudjanak készíteni mindenféle faragó, szövő, hímző és takácsmunkát kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és lenfonálból, és elvégezzenek minden munkát és terveket készítsenek.

2Móz. 36.

1 Ekkor Becalél és Oholiáb mindazokkal a hozzáértő férfiakkal együtt, akiknek bölcsességet és értelmet adott az ÚR, hogy el tudják készíteni a szentély különböző istentiszteleti eszközeit, elkészíttette azokkal egészen úgy, ahogyan megparancsolta az ÚR. 2 Hívatta tehát Mózes Becalélt és Oholiábot, és mindazokat a hozzáértő embereket, akiknek bölcsességet adott az ÚR, mindenkit, akit szíve arra indított, hogy hozzáfogjon a munka elvégzéséhez. 3 Ezek átvették Mózesről mindazokat a felajánlott dolgokat, amelyeket Izráel fiai hoztak a szentély istentiszteleti eszközeinek az elkészítéséhez. Ezenkívül is vittek hozzá minden reggel önkéntes áldozatokat. 4 Eljöttek mindazok a hozzáértő emberek, akik a szentély különféle eszközein dolgoztak, mindenki a maga mesterségében, amiben dolgozni szokott. 5 És ezt mondták Mózesnek: Többet hordott össze a nép, mint amennyi szükséges azokhoz az istentiszteleti eszközökhöz, amelyek elkészítését megparancsolta az ÚR. 6 Ekkor megparancsolta Mózes, hogy vigyék hírül a táborban, hogy se férfi, se asszony ne készítsen semmit felajánlásul a szentély számára. És a nép abbahagyta az ajándékhozát. 7 Mert elég volt az anyag az egész munka elvégzéséhez, sőt még maradt is.

8 A munka végzéséhez értő emberek elkészítették a hajlékot tíz sátorlapból: sodrott lenfonálból, kék és piros bíborból meg karmazsin fonálból, művészi módon beleszőtt kerúbokkal készítették azokat. 9 Egy-egy sátorlap hossza huszonnyolc könyök, egy-egy sátorlap szélessége pedig négy könyök volt. Azonos volt a mérete mindegyik sátorlapnak. 10 Öt sátorlapot fűztek össze egymással, majd a másik öt sátorlapot is összefűzték egymással. 11 Azután készítettek kék bíbor hurkokat az egyik sátorlap szegélyén az összefűzésnél. Ugyanígyeneket készítettek a másik sátorlap szegélyén is, azon a végén, ahol összefűzték. 12 Ötven hurkot készítettek az egyik sátorlapon, és ötven hurkot készítettek annak a másik sátorlapnak a szegélyén is, amelyet hozzáfűztek. A hurkok szemben voltak egymással. 13 Készítettek ötven aranykapcsot, és ezekkel a kapcsokkal rögzítették egymáshoz a sátorlapokat. Így lett a hajlék egésszé. 14 Azután készítettek sátorlapokat kecskeszőrből, sátornak a hajlék fölé. Tizenegy ilyen sátorlapot készítettek: 15 egy sátorlap hossza harminc könyök, szélessége pedig négy könyök volt. Egyforma mérete volt a tizenegy sátorlapnak. 16 Külön fűztek össze öt sátorlapot, és külön hat sátorlapot is. 17 Készítettek ötven hurkot az egyik sátorlapnak arra a végére, ahol összefűzték, és ötven hurkot készítettek a másik sátorlapnak arra a szélére is, ahol összefűzték. 18 Készítettek ötven rézkapcsot a sátor összefűzésére, hogy egész legyen. 19 Készítettek még egy takarót is a sátorra vörösre festett koszbőrből, és arra még egy takarót delfinbőrből. 20 Készítettek a hajlékhoz akácfa deszkákat, és felállították azokat. 21 Tíz könyök volt a deszka magassága és másfél könyök a deszka szélessége. 22 Két csapja volt mindegyik deszkának, azok kötötték össze egyiket a másikkal. Így készítették el a hajlék mindegyik deszkáját. 23 A deszkákat így készítették el a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldalon dél felé, 24 és a húsz deszka alá negyven ezüsttalpat készítettek. Két talpat mindegyik deszka alá a két csapnak megfelelően. Minden egyes deszka alatt két talp volt a két csapnak megfelelően. 25 A hajlék másik oldalára az északi oldalon is húsz deszkát készítettek. 26 Ezeknek is negyven ezüsttalpa volt, két talp volt az egyik deszka alatt, és két talp volt a másik deszka alatt is. 27 A hajlék nyugati végére is készítettek hat deszkát. 28 Két deszkát készítettek a hajlék sarkaira a két végén. 29 Párosával voltak egymás mellett, aljától a tetejéig összefogva egy karikával. Ezt csinálták mindkettőnél, mindkét saroknál. 30 Nyolc deszka volt tehát ezüsttalpakkal, összesen tizenhat talp. Két-két talp került mindegyik deszka alá. 31 Készítettek reteszeket is akácfaéből: Ötöt a hajlék egyik oldalának a deszkáihoz, 32 öt reteszt a hajlék másik oldalának a deszkáihoz, és öt reteszt a hajlék deszkáihoz a nyugati végén. 33 Elkészítették a középső reteszt is, hogy középen rögzítse a deszkákat, egyik végétől a

másik végéig. 34 A deszkákat arannyal vonták be, és aranyból készítették a karikákat a reteszek kengyeléül. Bevonták arannyal a reteszeket is. 35 Azután elkészítették a kárpitot kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból művészi módon beleszótt kerúbokkal. 36 Készítettek hozzá négy akácfa oszlopot, és bevonták arannyal. A rajta levő kampók is aranyból voltak. És öntöttek hozzájuk négy ezüstitalpat. 37 Készítettek függönyt a sátor bejáratára kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból művészi módon kihímezve. 38 Ehhez öt oszlopot kampókkal együtt, és bevonták az oszlopfőket és összekötőiket arannyal, öt talpuk pedig rézből volt.

2Móz. 37.

1 Azután elkészítette Becalél a ládát akácfából, amely két és fél könyök hosszú, másfél könyök széles és másfél könyök magas volt. 2 Bevonta színarannyal kívül-belül, és készített rá körös-körül aranyszegélyt. 3 Öntött négy aranykarikát a négy sarkára, két karikát az egyik oldalára és két karikát a másik oldalára. 4 Készített rudakat is akácfából, és azokat is bevonta arannyal. 5 Bedugta a rudakat a láda oldalain levő karikákba, hogy azokon hordozhassák a ládát. 6 Készített két és fél könyök hosszú, másfél könyök széles fedelet is színaranyból. 7 Készített két kerúbót aranyból; ötvösmunkával készítette azokat a fedél két végére. 8 Az egyik kerúbót az innenső végére, a másik kerúbót a túlsó végére: a fődél két végére készítette a kerúbokat. 9 A kerúbok kiterjesztett szárnyal voltak rajta, betakarva szárnyaikkal a födelet, egymás felé fordulva; a kerúbok arca a födéltre hajolt. 10 Azután elkészítette az asztalt akácfából, amely két könyök hosszú, egy könyök széles és másfél könyök magas volt. 11 Bevonta színarannyal, és készített rá aranyszegélyt körös-körül. 12 Készített rá körös-körül egy tenyérszerű keretet, a keretére pedig készített körös-körül aranyszegélyt. 13 Öntött hozzá négy aranykarikát is, és ráerősítette a karikákat a négy láb négy végére. 14 A rúdtartó karikák a keretnél voltak, hogy hordozható legyen az asztal. 15 A rudakat akácfából készítette, és bevonta arannyal: azokon hordozták az asztalt. 16 Elkészítette az asztalra való edényeket is színaranyból: a tálakat, serpenyőket, kelyheket és korsókat, amelyekkel italáldozatot végeznek. 17 Elkészítette a lámpatartót színaranyból. Ötvösmunkával készült a lámpatartó. Szára, ágai, kelyhei, gömbjei és virágai egy darabból voltak. 18 Hat ág nyúlt ki a két oldalából: három ág a lámpatartó egyik oldalából, és három ág a lámpatartó másik oldalából. 19 Három mandulavirág alakú kehely volt az egyik ágon gömbbel és virággal, és három mandulavirág alakú kehely volt gömbbel és virággal a másik ágon. Így volt ez mind a hat ágon, amelyek kinyúltak a lámpatartóból. 20 A lámpatartó középső szárán négy mandulavirág alakú kehely volt gömbbel és virággal. 21 Gömb volt a belőle kinyúló két ág alatt, gömb volt a belőle kinyúló második két ág alatt, és gömb volt a belőle kinyúló harmadik két ág alatt is; a belőle kinyúló mind a hat ág alatt. 22 Gömbjeik és ágai egy darabból voltak. Egy darab színarany ötvösmunka volt az egész. 23 Készített hozzá hét mécses is, meg azok koppantóit és hamutartóit is színaranyból. 24 Egy talentum színaranyból készült ez és az egész felszerelése. 25 Elkészítette az illatáldozati oltárt is akácfából. Hossza egy könyök, szélessége egy könyök, tehát négyzet alakú volt, két könyök magas, és vele egy darabból voltak a szarvai. 26 Bevonta színarannyal a tetejét és oldalait körös-körül, és a szarvait is. Készített rá körös-körül aranyszegélyt. 27 Két aranykarikát is készített hozzá a szegély alá, kétoldalt mindkét oldalára. Ezek voltak a rudak kengyelei, ezeken hordozták az oltárt. 28 A rudakat akácfából készítette, és bevonta arannyal. 29 Elkészítette a felkenéshez való szent olajat és a fűszerezett illatáldozatot tisztán, ahogyan a kenetkeverő készíti.

2Móz. 38.

1 Azután elkészítette az égőáldozati oltárt akácfából négyzet alakúra, öt könyök hosszúra és öt könyök szélesre, és három könyök volt a magassága. 2 Készített szarvakat a négy sarkára, vele egy darabból voltak a szarvak, és bevonta rézzel. 3 Azután elkészítette az oltár egész felszerelését: a fazekakat, a lapátokat, hintőedényeket, villákat és szenesserpenyőket. Az egész felszerelést rézből készítette el. 4 Készített az oltárhoz hálószerű rézrácsot a perem alá, amely a közepéig ért le. 5 Öntött négy karikát a rézrácsot négy végére rúdtartókul. 6 Elkészítette a rudakat akácfából, és bevonta rézzel. 7 Bedugta a rudakat az oltár oldalain levő karikákba, hogy hordozható legyen. Deszkákból készítette azt, belül üresre.

8 Elkészítette a rézmedencét is, amelynek az állványa is rézből volt, azoknak az asszonyoknak a fémtükreiből, akik a kijelentés sátrának bejáratánál szolgáltak.

9 Elkészítette az udvart is a déli oldalon, dél felé. Az udvar szőnyegfalai száz könyöknyi sodrott lenfonálból készültek. 10 Húsz oszlopa és húsz réztalpa volt, de az oszlopok kampói és összekötői ezüstből voltak. 11 Az északi oldal is száz könyöknyi volt, húsz oszloppal és húsz réztalppal. Az oszlopok kampói és összekötői ezüstből voltak. 12 A nyugati oldalon ötven könyöknyi szőnyegfal volt tíz oszloppal és tíz talppal. Az oszlopok kampói és összekötői ezüstből voltak. 13 A keleti oldal ötven könyök volt. 14 Tizenöt könyök szőnyegfal volt az egyik oldalon, és annak három oszlopa és három talpa volt. 15 A másik oldalon, az udvar kapujától jobbra is, balra is tizenöt könyöknyi szőnyegfal volt. Ennek is három oszlopa és három talpa volt. 16 Az udvar minden szőnyegfala körös-körül sodrott lenfonálból készült. 17 Az oszlopok talpai rézből, az oszlopok kampói és összekötői pedig ezüstből voltak. Az oszlopfőket is ezüsttel borították be. Az udvar összes oszlopát ezüsthuzal kötötte össze. 18 Az udvar kapujának a függőnye művészi módon volt kihímezve kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból. A hossza húsz könyök, a magassága, vagyis a szélessége öt könyök volt az udvar szőnyegfalainak megfelelően. 19 Négy oszlopuk és négy réztalpuk volt. Ezüstből voltak a kampóik; az oszlopfők és összekötők is ezüstből voltak. 20 A hajlék és az udvar összes cöveke körös-körül rézből volt.

21 Így vették számba a hajlékhoz, a bizonyosság hajlékához felhasznált dolgokat, amelyeket Mózes parancsára számba kellett venni. A lévíták feladata volt ez, Ítámárnak, Áron főpap fiának vezetésével. 22 Becalél, Húr fiának, Úrínak a fia Júda törzséből, elkészítette mindazt, amit Mózesnek parancsolt meg az ÚR. 23 Vele együtt dolgozott a Dán törzséből való Oholáb, Ahíszámák fia, aki mesteri tervező és művész volt a kék és piros bíbor, a karmazsin és lenfonál feldolgozásában. 24 A munkálatokhoz, a szentély egész munkálatához felhasznált összes arany ajándékuhozott arany volt: huszonkilenc talentum és hétszázharminc sekel, a szent sekel szerint. 25 Az ezüst pedig, amelyet a közösség számba vett tagjai adtak: száz talentum és ezerhétszázhetvenöt sekel volt, a szent sekel szerint. 26 Fejenként egy beka vagyis fél sekel, a szent sekel szerint, mind a hatszázháromezer-ötszázötven személytől, akik átestek a számba vételen húszévestől fölfele. 27 A száz talentum ezüstből megöntötték a szentély és a kárpit talpait, száz talpat száz talentumból, vagyis egy talentumból egy talpat. 28 Az ezerhétszázhetvenöt sekelből készítették el az oszlopok kampóit, beborították az oszlopfőket, és összekötötték azokat. 29 Az ajándékuhozott réz hetven talentum és kétezer-négyszáz sekel volt. 30 Ebből készítették a kijelentés sátra bejáratának talpait, a rézoltárt a hozzá való rézrácsoszáttal, és az oltár egész felszerelését, 31 meg az udvar talpait körös-körül, az udvar kapujának talpait, a hajlék összes cövekét és az udvar összes cövekét körös-körül.

2Móz. 39.

1 Elkészítették a díszes ruhákat a szentélyben végzendő szolgálathoz kék és piros bíorból meg karmazsin fonálból. Elkészítették Áron szent ruháit is, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

2 Elkészítették az éfódot aranyból, kék és piros bíorból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból. 3 Aranyból vékony lapokat vertek, és fonalakká metélték, hogy beledolgozhassák a kék és piros bíorba, a karmazsinba és lenbe, művészi munkával. 4 Készítettek hozzá összekapcsolható vállrészeket, amelyek a két végükön kapcsolódtak össze. 5 A rajta levő övet, amellyel megkötötték, ugyanúgy és ugyanabból készítették: aranyból, kék és piros bíorból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. 6 Azután megmunkálták az aranyfoglatba való ónixköveket, és rávésték Izráel fiainak a nevét, ahogyan a pecsétgyűrűt vésik. 7 És rátették azokat az éfód vállrészeire, Izráel fiaira emlékeztető kövekül, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

8 Azután elkészítették a hósent művészi munkával, ahogyan az éfódot készítették: aranyból, kék és piros bíorból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból. 9 Négyzet alakú volt, és kétrét hajtva készítették a hósent. Egy arasz hosszú és egy arasz széles volt kétrét hajtva. 10 És négy sor követ foglaltak bele ebben a sorrendben: rubin, topáz és smaragd; ez volt az első sor. 11 A második sor: karbunkulus, zafír és jáspis. 12 A harmadik sor: opál, agát és ametiszt. 13 A negyedik sor: krizolit, ónix és nefrit. Bele voltak erősítve aranyfoglatokba. 14 A köveken Izráel fiainak a nevei voltak, a tizenkét névnek megfelelően. A pecsétgyűrűhöz hasonlóan voltak vésve, és mind a tizenkét törzsnek a neve rajta volt. 15 Készítettek a hósénra zsinór módjára font láncokat színaranyból. 16 Azután készítették két aranyfoglatot és két aranykarikát, és ráillesztették a két karikát a hósén két végére. 17 A két aranyzsinórt belefűzték a két karikába a hósén két végén. 18 A két zsinór két végét ráerősítették a két foglatra, és ráerősítették az éfód vállrészének az elejére. 19 Készítették két aranykarikát is, és ráerősítették azokat a hósén két végére, azon a szélén, amely az éfód felé eső részen belül volt. 20 Készítették még két aranykarikát, és ráillesztették az éfód két vállrészére, elöl kissé lejjebb, közel az összefűzéshez az éfód öve felett. 21 Kék bíorzsinórral csatolták a hósent karikáinál fogva az éfód karikáihoz, úgyhogy az éfód öve felett volt, és nem csúszott el a hósén az éfódról. Így parancsolta meg az ÚR Mózesnek.

22 Elkészítették az éfód palástját is, az egészet kék bíorból, takácsmunkával. 23 A palást nyakkivágása közepén volt, mint a mellvért nyakkivágása. A kivágáson körös-körül szegély volt, hogy be ne szakadjon. 24 A palást szegélyére gránátalmákat készítettek kék és piros bíorból és sodrott karmazsin fonálból. 25 Készítették csengettyűket színaranyból, és odaerősítették a csengettyűket a gránátalmák közé a palást szegélyére körös-körül, vagyis a gránátalmák közé. 26 Csengettyű meg gránátalma váltakozott a palást szegélyén körös-körül. Ebben szolgált a főpap, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 27 Elkészítették Áronnak és fiainak a köntöseit lenből, takácsmunkával. 28 A főpapi süveget és a papi süvegek kendőit lenből készítették, a gyolcsnadrágot pedig sodrott lenfonálból. 29 Az övet is sodrott lenfonálból, kék és piros bíorból meg karmazsin fonálból készítették művészi hímzéssel, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 30 Azután a homlokdíszet készítették el, a szent fejdísz színaranyból, és felírták rá pecsétgyűrű vésésének a módján: Az ÚRnak szentelt! 31 Ezt kék bíor zsinórra fűzték, és rákötötték a süveg elejére, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

32 Így végezték el a hajléknak, a kijelentés sátrának összes munkálatait. Egészen úgy készítették el Izráel fiai, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek, úgy készítették el. 33 És bemutatták Mózesnek a hajlékot, a sátrat és egész felszerelését: a kapcsokat, deszkákat és reteszeket, az oszlopokat és talpakat, 34 a vörösre festett kosbörtakarót és

a delfinbőr takarót, a kárpitot és a függönyt, 35 a bizonyosság ládáját, annak rúdait és fedelét, 36 az asztalt, annak egész fölszerelését és a szent kenyereket, 37 a színarany lámpatartót mécseseivel, a mécseseket sorjában, a teljes fölszerelést, meg a lámpaolajat, 38 az aranyoltárt, a felkenéshez való olajat, a jó illatú füstölőszereket és a sátor bejáratának függönyét, 39 a rézoltárt, annak rézráczozatát, rúdait és egész fölszerelését, a medencét és állványát, 40 az udvar szőnyegfalait, oszlopait és talpait, az udvar kapujára való függönyt, annak köteleit és cövekeit, a hajléknak, vagyis a kijelentés sátrának egész istentiszteleti fölszerelését, 41 a díszes ruhákat a szentélyben végzendő szolgálathoz, Áron főpap szent ruháit és fiainak papi ruháit. 42 Úgy készítettek el minden munkálatot Izráel fiai, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 43 Mózes megtekintette az egész munkálatot, és megállapította, hogy elkészült; egészen úgy készítették el, ahogyan az ÚR megparancsolta. És megáldotta őket Mózes.

2Móz. 40.

1 Ekkor így szólt az ÚR Mózeshez: 2 Az első hónap első napján állítsd fel a hajlékot, a kijelentés sátrát! 3 Helyezd el benne a bizonyosság ládáját, és fedd be a ládát földel! 4 Vidd be az asztalt, és rakd rá, ami rá való! Vidd be a lámpatartót, és rakd rá a mécseseket! 5 Tedd az illatáldozatra való aranyoltárt a bizonyosság ládája elé, és tedd föl a függönyt a hajlék bejáratára! 6 Helyezd az égőáldozati oltárt a hajléknak, a kijelentés sátrának bejárata elé! 7 A mosdómedencét tedd a kijelentés sátra és az oltár közé, és töltsd meg vízzel! 8 Azután rendezd el az udvart körös-körül, és tedd föl a függönyt az udvar kapujára! 9 Vedd a felkenéshez való olajat, kend meg a hajlékot és mindazt, ami benne van! Így szenteld föl azt és egész fölszerelését, hogy szent legyen! 10 Kend meg az égőáldozati oltárt is és egész fölszerelését; így szenteld föl az oltárt, hogy igen szent legyen az oltár! 11 A mosdómedencét és annak állványát is kend meg! Így szenteld föl azt! 12 Azután vezesd Áront és fiait a kijelentés sátrának bejáratához, és mosdasd meg őket! 13 Öltöztess föl Áront a szent ruhákba, és kend fel, és szenteld fel, hogy a papom legyen! 14 Fiait is vezesd oda, és öltöztess fel őket köntösükbe! 15 Kend fel őket, ahogyan apjukat felkented, hogy papjaim legyenek! Ez a felkenés teszi őket örökre papokká nemzedékről nemzedékre. 16 Mózes pontosan úgy járt el mindenben, ahogyan megparancsolta neki az ÚR. 17 A második év első hónapjának első napján felállították a hajlékot. 18 Felállította Mózes a hajlékot, lerakták a talpait, felállították deszkáit, ráillesztették a reteszeket, és felállították az oszlopokat. 19 Azután kifeszítették a hajlékra a sátrat, fölterítették a sátorra a takarót, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 20 Majd fogta a bizonyaságot, és beletette a ládába. A rudakat ráillesztették a ládára, és a födelet rátették a ládára. 21 Azután bevitték a ládát a hajlékba, és föltették a függőkárpitot, hogy eltakarja a bizonyosság ládáját, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 22 Elhelyezték az asztalt is a kijelentés sátrában a hajlék északi oldalán, a kárpiton kívül. 23 Majd kenyereket raktak rá sorban az ÚR elé, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 24 Felállította a lámpatartót a kijelentés sátrában az asztallal szemben, a hajlék déli oldalán. 25 Fölrakta a mécseseket az ÚR elé, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 26 Az aranyoltárt pedig a kárpit elé helyezte a kijelentés sátrában, 27 és jó illatú áldozatot mutatott be rajta, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 28 És föltette a függönyt a hajlék bejáratára. 29 Az égőáldozati oltárt pedig a hajléknak, kijelentés sátrának bejáratánál helyezte el, és égőáldozatot meg ételáldozatot mutatott be rajta, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 30 A mosdómedencét a kijelentés sátra és az oltár között helyezte el, vizet töltött bele a mosakodáshoz. 31 Ebben mosták meg Mózes, Áron és fiai a kezüket és a lábukat. 32 Valahányszor bementek a kijelentés sátrába, és az oltár elé léptek, megmosakodtak, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 33 Azután elrendezte az udvart a hajlék és az oltár körül, és rátette a függönyt az udvar kapujára. Így végezte el Mózes a munkát. 34 Ekkor beborította a felhő a kijelentés sátrát, és az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot. 35 És Mózes nem tudott bemenni a kijelentés sátrába, mert rajta nyugodott a felhő, és az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot. 36 Valahányszor fölszállt a felhő a hajlékról, útnak indultak Izráel fiai egész vándorlásuk alatt. 37 Ha nem szállt föl a felhő, nem indultak el ők se, amíg föl nem szállt. 38 Mert nappal az ÚR felhője volt a hajlékon, éjjel pedig tűz volt rajta. Izráel egész háza látta ezt vándorlása egész idején.

Mózes harmadik könyve

3Móz. 1.

1 Szólította Mózes az ÚR, és így beszélt hozzá a kijelentés sátrából: 2 Beszélj Izráel fiaival, és mondd meg nekik: Ha egy ember közületek áldozatot akar bemutatni az ÚRnak, valamilyen állatot, marhát, vagy juhfélét, így mutassátok be az áldozatot: 3 Ha valaki marhát akar áldozni égőáldozatul, csak hibátlan hímet mutasson be. Vigye azt a kijelentés sátrának a bejáratához, hogy kedvesen fogadja tőle az ÚR. 4 Tegye kezét az égőáldozat fejére, hogy az kedves legyen és engesztelést szerezzen. 5 Majd vágja le a marhát az ÚR színe előtt. Áron fiai, a papok pedig mutassák be áldozatul a vért úgy, hogy hintsék a vért körös-körül az oltárra, amely a kijelentés sátrának a bejáratánál van. 6 Azután nyúzza meg az égőáldozatot, és darabolja szét darabjaira. 7 Áron pap fiai pedig gyűjtsanak tüzet az oltáron, és rakjanak fát a tűzre. 8 Azután Áron fiai, a papok, rakják oda sorjában a darabokat, a fejet és a hájat a fára, amely az oltár tűzén van. 9 A belét és lábszárait azonban mossák meg vízben, és úgy füstölögtesse el a pap az egészet az oltáron. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak. 10 Ha valaki juhfélét, bárányt vagy kecskét akar adni égőáldozatul, csak hibátlan hímet mutasson be. 11 Vágja le az oltár északi oldalánál az ÚR színe előtt, Áron fiai, a papok pedig hintsék a vért körös-körül az oltárra. 12 Azután darabolja szét darabjaira, és a fejével meg a hájával együtt rakja azokat a pap sorjában a fára, amely az oltár tűzén van. 13 A belet és a lábszárakat azonban mossák meg vízben, a pap pedig mutassa be áldozatul az egészet, és füstölögtesse el az oltáron. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak. 14 Ha pedig valaki madarat akar égőáldozatul bemutatni az ÚRnak, akkor gerlicét vagy galambfiókát mutasson be áldozatul. 15 Vigye oda a pap az oltárhoz, és miután a nyakát kitekerte, füstölögtesse el az oltáron, a vérét pedig nyomja ki az oltár peremére. 16 A begyét tartalmával együtt távolítsa el, és dobja az oltár keleti oldalára, a hamu gyűjtőhelyére. 17 Hasítsa be a szárnyait, de ne szakítsa le, és füstölögtesse el azt a pap az oltáron, a tűzre rakott fán. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak.

3Móz. 2.

1 Ha valaki ételáldozatot akar bemutatni az ÚRnak, finomliszt legyen az áldozata, öntsön rá olajat és tegyen rá tömjént. 2 Vigye el azt Áron fiaihoz, a papokhoz, a pap pedig vegyen ki abból egy tele marok finomlisztet és olajat, meg az összes tömjént, és füstölögtesse el a pap az oltáron az áldozat emlékeztető részét: kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak. 3 Ami megmarad az ételáldozatból, az legyen Ároné és a fiaié. Az ÚR legszentebb tűzáldozatai közé tartozik ez. 4 Ha kemencében sült ételáldozatot akarsz bemutatni, finomlisztből készült, olajjal gyúrt kovásztalan lepények vagy olajjal megkent kovásztalan lángosok legyenek azok. 5 Ha áldozatod sütőlapon sült ételáldozat, finomlisztből olajjal gyúrt, kovásztalan legyen. 6 Tördeld darabokra, és önts rá olajat. Ételáldozat ez. 7 Ha pedig áldozatod edényben készült ételáldozat, finomlisztből olajjal készüljön. 8 Az ezekből készült ételáldozatot vidd el az ÚRnak. Vidd oda a paphoz, az pedig járuljon vele az oltárhoz. 9 Vegye ki a pap az ételáldozatból az áldozat emlékeztető részét, és füstölögtesse el az oltáron. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak. 10 Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az legyen Ároné és a fiaié. Az ÚR legszentebb tűzáldozatai közé tartozik ez. 11 Minden ételáldozat, amit bemutattok az ÚRnak, kovász nélkül készüljön. Semmit, ami kovással és mézzel készült, nem szabad elfüstölögtetni tűzáldozatul az ÚRnak. 12 Az első termés áldozataként bemutatathatjátok azokat az ÚRnak, de az oltárra nem kerülhetnek kedves illatul. 13 Minden ételáldozatodat sózd meg. Ne maradjon el ételáldozatodról Istened szövetségének a sója. Minden áldozatodat sóval mutasd be. 14 Ha az első termésből mutatsz be ételáldozatot az ÚRnak, tűzön pörkölt kalászt és gabonadarát mutass be első termésed ételáldozataként. 15 Adj hozzá olajat és tégy rá tömjént. Ételáldozat ez. 16 A pap pedig füstölögtesse el annak a darájából és olajából az áldozat emlékeztető részét, meg az összes tömjént. Tűzáldozat ez az ÚRnak.

3Móz. 3.

1 Ha valakinek az áldozata békeáldozat, és marhát akar áldozatul bemutatni, akár hímet, akár nőtényt, csak hibátlan áldozzon az ÚR előtt. 2 Tegye kezét áldozatának a fejére, és vágja le a kijelentés sátrának a bejáratánál. Áron fiai, a papok pedig hintsék a vért körös-körül az oltárra. 3 Azután a békeáldozatból mutassa be az ÚRnak tűzáldozatul a kövérjét, amely a beleket takarja, és mindazt a kövérjét, amely a beleken van. 4 Fejtse le a két vesét a rajtuk levő kövérjével együtt, amely a vékonyánál van, meg a májon levő hártyát is a vesékkal együtt. 5 Füstölögtessék el ezt Áron fiai az oltáron, rátéve az égőáldozatra, amely a tűzre rakott fán van. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak. 6 Ha valaki juhfélét akar békeáldozatul bemutatni az ÚRnak, akár hímet, akár nőtényt, csak hibátlan áldozzon. 7 Ha bárányt akar áldozatul bemutatni, vigye oda az ÚR elé. 8 Tegye kezét áldozatának a fejére, és vágja le a kijelentés sátra előtt. Áron fiai pedig hintsék a vért körös-körül az oltárra. 9 Azután a békeáldozatból mutassa be az ÚRnak tűzáldozatul a kövérjét, az egész farkát, amelyet a farkcsigolyánál válasszon le, meg azt a kövérjét, amely a beleket takarja és az összes kövérjét, ami a beleken van. 10 Fejtse le a két vesét is a rajtuk levő kövérjével együtt, amely a vékonyánál van, meg a májon levő hártyát is a vesékkal együtt. 11 Füstölögtesse el ezt a pap az oltáron. Az ÚR tűzáldozatának eledele ez. 12 Ha valaki kecskét akar áldozni, vigye oda az ÚR elé. 13 Tegye kezét annak a fejére, és vágja le a kijelentés sátra előtt. Áron fiai pedig hintsék a vért körös-körül az oltárra. 14 Azután mutasson be abból áldozatot tűzáldozatul az ÚRnak: a kövérjét, amely a beleket takarja és az összes kövérjét, ami a beleken van. 15 Fejtse le a két vesét is a rajtuk levő kövérjével együtt, amely a vékonyánál van, meg a májon levő hártyát is a vesékkal együtt. 16 A pap pedig füstölögtesse el azokat az oltáron. Tűzáldozat eledele ez kedves illatul. A kövérje mind az ÚRÉ. 17 Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre minden lakóhelyeteken: se kövérjét, se vért ne egyetek!

3Móz. 4.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 2 Mondd el Izráel fiainak, hogy mi történjék akkor, ha valaki nem szándékosan vétkezik az ÚRnak valamelyik tilalma ellen, és azok közül csak egyet is áthág. 3 Ha a fölKent pap vétkezik, és a nép vétkessé vált miatta, akkor elkövetett vétkéért mutasson be egy hibátlan bikaborjút vétekáldozatul az ÚRnak. 4 Vezesse a bikát a kijelentés sátrának a bejáratához, az ÚR elé, tegye kezét a bika fejére, és vágja le a bikát az ÚR előtt. 5 Azután vegyen a fölKent pap a bika véréből, és vigye be azt a kijelentés sátrába. 6 Mártsa a pap az ujját a vérbe, és hintsen a vérből hétszer a szentély kárpitjára, az ÚR színe előtt. 7 Azután kenje meg a pap a vérrel az ÚR színe előtt az illatszerfüstölő oltár szarvait a kijelentés sátrában, a bika vért pedig mind öntse az égőáldozati oltár aljára, a kijelentés sátrának a bejáratánál. 8 Vegye ki a vétekáldozati bikából az összes kövérjét, azt a kövérjét, amely a beleket takarja és az összes kövérjét, ami a beleken van. 9 Fejtse le a két vesét is a rajtuk levő kövérjével együtt, amely a vékonyánál van, meg a májon levő hártát is a vesékkal együtt, 10 ahogyan azt a békeáldozati marhából szokták kivenni. Füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozati oltáron. 11 De a bika bőrét és az egész húsát, a fejével és lábszáraival együtt, meg a beleit és a ganéját, 12 tehát az egész bikát vigye ki a táboron kívül egy tiszta helyre, ahová a hamut öntik, és égesse azt el farakáson, tűzben. Ott égessék el, ahova a hamut öntik.

13 Ha Izráel egész közössége megtéved, és áthágnak csak egyet is az ÚR tilalmai közül és vétkessé válnak miatta, de úgy, hogy a gyülekezet előtt rejtve volt a dolog, 14 később azonban kitudódik a vétek, amely miatt vétkezekké váltak, akkor mutasson be a gyülekezet egy bikaborjút vétekáldozatul. Vezessék azt a kijelentés sátra elé. 15 A közösség vénei tegyék kezüket a bika fejére az ÚR színe előtt, azután vágják le a bikát az ÚR színe előtt. 16 A fölKent pap vigyen be a bika véréből a kijelentés sátrába. 17 Mártsa a pap az ujját a vérbe, és hintsen abból hétszer a kárpitra, az ÚR színe előtt. 18 Kenjen vért annak az oltárnak a szarvaira is, amely a kijelentés sátrában van, az ÚR színe előtt, a vért pedig mind öntse az égőáldozati oltár aljára, a kijelentés sátrának a bejárata előtt. 19 Vegye ki belőle az összes kövérjét, és füstölögtesse el az oltáron. 20 Ugyanazt tegye ezzel a bikával, amit a vétekáldozati bikával szokott tenni, úgy cselekedjék vele. Ha a pap elvégezte értük az engesztelést, akkor bocsánatot nyernek. 21 Azután vigye ki a bikát a táboron kívülre, és ugyanúgy égesse el, ahogyan az előző bikát elégette. A gyülekezet vétekáldozata ez.

22 Ha egy vezető ember nem szándékosan vétkezik, és áthág csak egyet is az ÚRnak, Istenének a tilalmai közül, és vétkessé válik miatta, 23 vagy tudtára adják vétkét, amiben vétkes, akkor hozzon áldozatul egy hibátlan kecskebakot. 24 Tegye kezét a bak fejére, és vágja le azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni, az ÚR színe előtt. Vétekáldozat ez. 25 A pap pedig vegyen ujjával a vétekáldozat véréből és kenje meg az égőáldozati oltár szarvait, a többi vért pedig öntse az égőáldozati oltár aljára. 26 Az egész kövérjét füstölögtesse el az oltáron, ahogyan a békeáldozat kövérjét szokták. Ha így a pap elvégzi az engesztelést annak a vétkéért, akkor bocsánatot nyer.

27 Ha egy ember a köznépéből nem szándékosan vétkezik, és áthág csak egyet is az ÚR tilalmai közül, és vétkessé válik miatta, 28 vagy tudtára adják vétkét, amiben vétkes, akkor hozzon áldozatul egy hibátlan nőtény kecskét a vétkéért, amiben vétkes. 29 Tegye kezét a vétekáldozat fejére, és vágja le a vétekáldozatot az égőáldozat helyén. 30 A pap pedig vegyen ujjával a vérből, és kenje meg az égőáldozati oltár szarvait, a többi vért pedig öntse az oltár aljára. 31 Fejtse le az egész kövérjét úgy, ahogy a békeáldozat kövérjét szokták lefejtetni, a pap pedig füstölögtesse el az oltáron kedves illatul az ÚRnak. Ha így a pap elvégzi érte az engesztelést, bocsánatot nyer. 32 Ha bárányt hoz vétekáldozatul, hibátlan nőtényt hozzon. 33 Tegye kezét a vétekáldozat fejére, és vágja le vétekáldozatul

azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni. 34 A pap pedig vegyen ujjával a vétekáldozat véréből, és kenje meg az égőáldozati oltár szarvait, a többi vért pedig öntse az oltár aljára. 35 Fejtse le az egész kövérjét úgy, ahogy a békeáldozati bárány kövérjét szokták lefejtetni, a pap pedig füstölögtesse el az oltáron, az ÚR tűzáldozataira téve. Ha így a pap elvégzi érte az engesztelést, vétkéért, amiben vétkes, bocsánatot nyer.

3Móz. 5.

1 Ha azzal vétkezik valaki, hogy átkozódást hallott, és bár tanúja volt, akár látta, akár megtudta a dolgot, de nem jelenti, bűnrészesé válik. 2 Vagy ha valaki hozzáér bármely tisztátalan dologhoz, akár tisztátalan vadnak, akár tisztátalan baromnak, akár tisztátalan féregnek a teteméhez, még ha nem is vette észre, tisztátalanná lett, és vétkessé vált. 3 Vagy ha valaki hozzáér emberi tisztátalansághoz, bármilyen tisztátalansághoz, amitől tisztátalanná lesz, még ha nem is vette észre, de aztán megtudta, vétkessé vált. 4 Vagy ha valaki meggondolatlanul vesz esküt az ajkára, akár jóra, akár rosszra, bármire, amire csak meggondolatlanul esküdhetik az ember, ha nem is vette észre, de aztán megtudta, vétkessé vált az ilyen miatt. 5 Ha tehát vétkessé válik az ilyen miatt, vallja meg, hogy miben vétkezett, 6 azután vigye el jóvátételi áldozatát az ÚRnak, vétkéért, amiben vétkes: egy nőstény bárányt vagy kecskét a nyájából vétekáldozatul. A pap pedig szerezzen számára engesztelést vétkéért. 7 Ha azonban nem telik neki báránynak, akkor vigyen vétkéért jóvátételi áldozatul két gerlicét vagy két galambfiókát az ÚRnak: egyet vétekáldozatul, egyet égőáldozatul. 8 Vigye el azokat a paphoz, az pedig mutassa be először a vétekáldozatra valót úgy, hogy szakassza meg nyakát a nyakszirtjénél, de le ne szakítsa. 9 Hintsen a vétekáldozat véréből az oltár peremére, a maradék vért pedig nyomja ki az oltár aljára. Vétekáldozat ez. 10 A másikat készítse el égőáldozatul a rendtartás szerint. Ha így a pap elvégzi az engesztelést vétkéért, amiben vétkes, bocsánatot nyer. 11 Ha nem telik neki két gerlicére vagy galambfiókára sem, akkor ezt vigye áldozatul vétkéért: egytized véka finomlisztet vétekáldozatul, de ne tegyen rá olajat és ne adjon hozzá tömjént, mert ez vétekáldozat. 12 Vigye el azt a paphoz, a pap pedig vegye ki abból egy tele marokkal az áldozat emlékeztető részét, és füstölögtesse el az oltáron, az ÚR tűzáldozataira téve. Vétekáldozat ez. 13 Ha így a pap elvégzi érte az engesztelést bármelyik vétkéért, amelyet ezek közül elkövetett, bocsánatot nyer. A pap része ugyanaz legyen, mint az ételáldozatból. 14 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 15 Ha valaki hűtlenül bánik az ÚR szent dolgaival, de nem szándékosan vétkezik, vigye el jóvátételi áldozatát az ÚRnak: egy hibátlan kost a nyájából, amelyet a szent pénzegység szerint ezüst pénzben fölbecsültek, jóvátételi áldozatul. 16 Amit vétkesen elvett a szent dolgokból, fizesse vissza, tegye hozzá annak ötödrészét, és adja oda a papnak. Ha így a pap elvégzi érte az engesztelést a jóvátételi áldozat kosával, bocsánatot nyer. 17 Ha valaki úgy vétkezik, hogy csak egyet is áthág az ÚR tilalmai közül, bár nem tudta, mégis vétkessé válik, és bűn terheli. 18 Ezért vigyen a paphoz jóvátételi áldozatul a nyájából egy hibátlan kost, fölbecsültetve. Ha így a pap elvégzi érte az engesztelést, a tévedésért, amelybe tudtán kívül esett, akkor bocsánatot nyer. 19 Jóvátételi áldozat ez, mert jóvátétellel tartozott az ÚRnak. 20 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 21 Ha vétkezik valaki, és hűtlenséget követ el az ÚR ellen azzal, hogy eltagadja honfitársának a rábízott, vagy kezébe adott, vagy attól elrabolt holmiját, vagy zsarolja honfitársát, 22 vagy ha elveszett holmit talált, és eltagadja azt, sőt hamisan esküszik csak egyre is mindezek közül, amelyeknek az elkövetésével vétkezik az ember, 23 ez történjék: Mivel vétkezett és adóssá lett, térítse meg a rablott holmit, amit elrabolt, vagy a zsarolt összeget, amit kizsarolt, vagy a rábízottat, amit rábíztak, vagy az elveszett holmit, amit talált, 24 vagy amire nézve hamisan esküdött, mindazt fizesse meg teljes értéke szerint, de tegye hozzá az ötödrészét, és adja oda annak, akit megillet, a jóvátételi áldozat napján. 25 Jóvátételi áldozatul pedig vigyen az ÚRnak a nyájából egy hibátlan kost, fölbecsültetve, jóvátételi áldozatul a paphoz. 26 Ha így a pap elvégzi érte az engesztelést az ÚR előtt, akkor bocsánatot nyer, bármit cselekedett is, amiben vétkessé vált.

3Móz. 6.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Parancsolt meg Áronnak és fiainak: ez az égőáldozat törvénye: Az égőáldozat maradjon az oltár tűzhelyén egész éjszaka reggelig, és az oltár tűzét tartsák égve. 3 A pap öltse föl gyolcsruháját, és gyolcsnadrágot öltson magára. Így szedje ki a hamut, amivé a tűz az égőáldozatot az oltáron égette, és tegye azt az oltár mellé. 4 Azután vesse le a ruháját, és öltözzék másik ruhába, úgy vigye ki a hamut a táboron kívül egy tiszta helyre. 5 Az oltáron levő tüzet azonban tartsák égve, ne aludják ki. Égessen rajta fát a pap minden reggel, rakja fel rá sorjában az égőáldozatot, és füstölögtesse el rajta a békeáldozat kövérjét. 6 A tüzet állandóan tartsák égve az oltáron, ne aludják ki.

7 Ez az ételáldozat törvénye: Áron fiai mutassák be azt az ÚR színe előtt az oltárnál. 8 Vegyenek le egy marokkal az ételáldozat finomlisztjéből és olajából, az ételáldozaton levő összes tömjénnel együtt, és füstölögtessék el az oltáron mint az áldozat emlékeztető részét, kedves illatul az ÚRnak. 9 Ami megmarad belőle, azt egyék meg Áron és fiai. Kovásztalanul egyék meg, szent helyen: a kijelentés sátrának az udvarában egyék meg. 10 Ne süssék kovással. Az ő részük ez, nekik adtam tűzáldozataimból. Igen szent ez is éppúgy, mint a vétekáldozat és a jóvátételi áldozat. 11 Áron fiai közül a férfiak mind ehetik azt. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre az ÚR tűzáldozatairól. Csak az érintheti azokat, aki föl van szentelve.

12 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 13 Ez Áronnak és fiainak az áldozata, amelyet akkor kell bemutatniuk az ÚRnak, amikor fölkenik őket: egytized véka finomliszt mint mindennapi ételáldozat, fele reggelre, fele estére. 14 Olajjal meggyúrva sütőlapon készüljön, úgy vidd be azt. Az ételáldozati süteményeket darabokra tördelve mutasd be kedves illatul az ÚRnak. 15 Az a pap is így készítse el, akit majd őutána kennek föl a fiai közül. Az ÚR örök rendelkezése ez: teljesen füstölögtessék el. 16 A papnak minden ételáldozata teljes áldozat legyen: nem szabad megenni.

17 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 18 Mondd meg Áronnak és fiainak, hogy ez a vétekáldozat törvénye: azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni, vágják le a vétekáldozatot is az ÚR színe előtt. Igen szent ez is. 19 Az a pap egye meg, aki a vétekáldozatot bemutatja. Szent helyen kell megenni, a kijelentés sátrának az udvarában. 20 Csak az érintheti a húsát, aki föl van szentelve. Ha pedig a vére ráfröccsen a ruhára, akkor szent helyen kell kimosni, amire a vér fröccsent. 21 Törjék össze a cserépedényt, amelyben főzték, ha pedig rézedényben főzték, súrolják ki, és öblítsék ki vízzel. 22 A papok közül mindenki ehet belőle. Igen szent ez is. 23 De az olyan vétekáldozatot nem szabad megenni, amelynek a véréből bevisznek a kijelentés sátrába, hogy a szentélyben engesztelést végezzenek. Tűzben kell azt elégetni.

3Móz. 7.

1 Ez a jóvátételi áldozat törvénye - igen szent ez is -: 2 Azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni, ott vágják le a jóvátételi áldozatot is. A vért öntsék köröskörül az oltárra. 3 Az egész kövérjét pedig mutassák be áldozatul, a farkát is, meg azt a kövérjét is, amely a beleket takarja. 4 A két veséjét is a rajtuk levő kövérjével együtt, amely a vékonyánál van. Fejtsék le a májon levő hártát is a vesékkal együtt. 5 A pap füstölögtesse el azokat az oltáron tűzáldozatul az ÚRnak. Jóvátételi áldozat ez. 6 A papok közül mindenki ehet belőle. Szent helyen egyék meg. Igen szent ez is. 7 A vétekáldozatnak is, a jóvátételi áldozatnak is ugyanaz a törvénye: azé a papé legyen, aki végzi vele az engesztelést.

8 Ha egy pap égőáldozatot mutat be valakiért, a bemutatott égőáldozatnak a bőre azé a papé legyen. 9 Minden ételáldozat, amelyet kemencében sütnék, és mindaz, ami edényben vagy sütőlapon készül, azé a papé legyen, aki bemutatta. 10 De minden olajjal gyúrt és száraz ételáldozat Áron összes fiáé legyen, egyiké úgy, mint a másiké.

11 Ez az ÚRnak bemutatott békeáldozat törvénye: 12 Ha valaki hálaadásként mutatja be, akkor a hálaadó véresáldozaton kívül még mutasson be olajjal gyúrt kovásztalan lepényeket és olajjal megkent kovásztalan lángosokat meg finomlisztből olajjal gyúrt lepényeket. 13 A lepényeken kívül kovászos kenyeret is mutasson be áldozatul, hálaadási békeáldozatán kívül. 14 Mutasson be minden áldozatból egyet szent ajándékként az ÚRnak. A többi legyen a békeáldozat vérére hintő papé. 15 A hálaadó békeáldozat húsát még az áldozat napján egyék meg, ne hagyjanak belőle reggelre. 16 Ha valakinek a véresáldozata fogadalmi vagy önkéntes áldozat, azt is azon a napon egyék meg, amelyen az áldozatot bemutatták, de ha marad belőle, azt másnap is megehetik. 17 Ha azonban még marad a véresáldozat húsából, azt harmadnap el kell égetni. 18 Mert ha mégis eszik valaki harmadnap a békeáldozat húsából, nem kap kegyelmet, nem válik javára annak, aki bemutatta. Romlott hús az, és aki eszik belőle, azt bűn terheli. 19 Nem szabad megenni azt a húst, amely hozzáér bármilyen tisztátalan dologhoz; el kell azt égetni. Ami különben a húst illeti, húst mindenki ehet, aki tiszta. 20 De ki kell irtani népe közül azt az embert, aki tisztátalan létére eszik a békeáldozat húsából, amely pedig az ÚRé. 21 Ha valaki hozzáér bármely tisztátalan dologhoz, emberi tisztátalansághoz vagy tisztátalan állathoz vagy bármi tisztátalan utálatossághoz, és mégis eszik a békeáldozat húsából, amely az ÚRé, azt az embert ki kell irtani népe közül.

22 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 23 Mondd meg Izráel fiainak, hogy a marhának, a báránynak és a kecskének a kövérjéből semmit se egyenek meg. 24 Az elhullott vagy széttépett állat kövérje bármire felhasználható, csak megenni nem szabad. 25 Ki kell irtani népe közül mindenkit, aki eszik annak az állatnak a kövérjéből, amelyből tűzáldozatot mutatnak be az ÚRnak, mivel evett belőle. 26 Vért egyáltalában ne egyetek lakóhelyeiteken sehol, se madárét, se állatét. 27 Ki kell irtani népe közül az olyan embert, aki bármilyen vért eszik. 28 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 29 Mondd meg Izráel fiainak, hogy aki békeáldozatot mutat be az ÚRnak, az vigyen békeáldozatából áldozati ajándékot az ÚRnak. 30 Saját kezével vigye el az ÚR tűzáldozatait, a kövérjét a szegyével együtt vigye el; a szegyet azért, hogy felmutassák felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt. 31 A pap füstölögtesse el a kövérjét az oltáron, a szegye pedig legyen Ároné és a fiaié. 32 A jobb combot is a papnak adjátok szent ajándékkul a békeáldozatokból. 33 Annak a része legyen a jobb comb, aki Áron fiai közül bemutatja a békeáldozat vérére és kövérjét. 34 Mert a szegyet mint felmutatott áldozatot és a combot mint szent ajándékot elvettem Izráel fiától a békeáldozatokból, és Áron papnak és fiainak adtam örök rendelkezéssel, nem Izráel fiainak. 35 Ez Áronnak és fiainak a részesedése az ÚR tűzáldozataiból, attól a naptól fogva, hogy az ÚR papjaivá tették őket. 36 Megparancsolta az ÚR, hogy ezt adják

nekik Izráel fiai, fölkenésük napjától kezdve. Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre.

37 Ez az égőáldozatnak, az ételáldozatnak és a vétekáldozatnak, a jóvátételi áldozatnak, a fölvatási áldozatnak és a békeáldozatnak a törvénye. 38 Így parancsolta az ÚR Mózesnek a Sínai-hegyen akkor, amikor megparancsolta Izráel fiainak, hogy mutassák be áldozataikat az ÚRnak a Sínai-pusztában.

3Móz. 8.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Fogd Áront a fiaival együtt, meg a ruhákat és a fölkenéshez való olajat, továbbá a vétekáldozati bikát, a két kost és egy kosár kovásztalan kenyeret. 3 A nép egész közösségét pedig gyűjtsd a kijelentés sátrának a bejáratához. 4 Mózes úgy cselekedett, ahogyan parancsolta neki az ÚR. A közösség is odagyűlt a kijelentés sátrának a bejáratához. 5 Akkor Mózes elmondta a közösségnek, hogy mit kell tenni az ÚR parancsa szerint: 6 Mózes odavezette Áront és fiait, és megmosta őket vízzel. 7 Ráadta Áronra a köntöst, és felövezte övvel, azután felöltöztette palástba, és ráadta az éfódot, felövezte az éfód övével, és megerősítette azt rajta. 8 Föltette rá a hósent is, a hósénbe pedig beletette az úrimot és a tummímot. 9 A fejére föltette a süveget, a süvegre pedig elől odatette az arany homlokdísz, a szent fejdísz, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. 10 Azután fogta Mózes a fölkenésre való olajat, és megkenete vele a hajlékot és ami csak benne volt. Így szentelte föl azokat. 11 Hintett belőle az oltárra is hétszer, majd megkenete az oltárt és minden fölszerelését, a medencét is az állványával együtt, hogy fölszentelje azokat. 12 Azután öntött a fölkenésre való olajból Áron fejére, és fölkenete, hogy fölszentelje őt. 13 Odavezette Mózes Áron fiait is, felöltöztette őket köntöseikbe, és felövezte őket övvel, azután felkötötte rájuk a papi süveget, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

14 Azután odahozatta a vétekáldozati bikát, Áron és fiai pedig rátették kezüket a vétekáldozati bika fejére. 15 Miután levágták, vette Mózes a vért, és megkenete ujjával az oltár szarvait körös-körül. Így mutatott be vétekáldozatot az oltárért. A többi vért pedig odaöntötte az oltár alá. Így szentelte föl, engesztelést végezvén érte. 16 Majd vette az egész kövérjét, ami a beleken volt, meg a májon levő hártát és a két vesét a rajtuk levő kövérjével, és elfüstölgöttette Mózes az oltáron. 17 A bikát a bőrével, húásával és ganéjával együtt elégette a táboron kívül, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. 18 Azután odahozatta az égőáldozati kost, Áron és fiai pedig rátették kezüket a kos fejére. 19 Miután levágták, Mózes körös-körül az oltárra hintette a vért. 20 Földarabolta a kost darabjaira és elfüstölgöttette Mózes a fejet, a darabokat és a hájat. 21 A belet és a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstölgöttette Mózes az egész kost az oltáron. Égőáldozat volt ez kedves illatul, tűzáldozat az ÚRnak, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. 22 Azután odahozatta a másik kost, a felavatási kost, Áron és fiai pedig rátették kezüket a kos fejére. 23 Miután levágták, vett Mózes a vérből és megkenete Áron jobb fülének a cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját. 24 Odahozatta Áron fiait is, és megkenete Mózes a vérrel a jobb fülük cimpáját, a jobb kezük hüvelykujját és a jobb lábuk nagyujját. A többi vért ráhintette Mózes körös-körül az oltárra. 25 Akkor vette a kövérjét, a farkat és mindazt a kövérjét, ami a beleken van, meg a májon levő hártát és a két vesét a rajtuk levő kövérjével, végül a jobb combot. 26 A kovásztalan kenyerek kosarából pedig, amely az ÚR előtt volt, kivett egy kovásztalan lepényt, egy olajos lepényforma kenyeret, meg egy lángost, és rárakta a kövérjére meg a jobb combra. 27 Mindezeket Áronnak és fiainak kezébe adta, s ők felmutatták azokat felmutatott áldozatként az ÚR színe előtt. 28 Majd kivette a kezükből és elfüstölgöttette az oltáron, az égőáldozatra téve. Fölavatási áldozat volt ez kedves illatul, tűzáldozat az ÚRnak. 29 Akkor fogta Mózes a szegyet és felmutatta azt felmutatott áldozatként az ÚR színe előtt. A fölavatási áldozati kosból Mózes része lett ez, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. 30 Azután vett Mózes a fölkenésre való olajból, meg a vérből, amely az oltáron volt, és ráhintette Áronra és ruháira, meg a fiaira és fiainak a ruháira is. Így szentelte meg Áront és ruháit, meg a fiait és fiainak a ruháit is. 31 Azután ezt mondta Mózes Áronnak és fiainak: Főzzétek meg a húst a kijelentés sátrának a bejáratánál, és ott egyétek meg azt a fölavatási áldozat kosarában levő kenyérrel együtt, ahogy megparancsoltam: Áron és fiai egyék meg azt. 32 Ami pedig megmarad a húsból és kenyérből, azt égessétek el. 33 Ne távozzatok el a

kijelentés sátrának a bejáratától hét napig, addig a napig, amelyen befejeződnek fölvatásotok napjai. Mert hét napig tart a fölvatásotok. 34 Azt parancsolta az ÚR, hogy továbbra is úgy történjék az engesztelés értetek, ahogyan ezen a napon történt. 35 Maradjatok a kijelentés sátrának a bejáratánál éjjel-nappal hét napig, és teljesítsetek szolgálatot az ÚR előtt, hogy meg ne haljatok, mert ezt a parancsot kaptam. 36 Áron és fiai megtették mindazt, amit az ÚR parancsolt Mózes által.

3Móz. 9.

1 A nyolcadik napon szólította Mózes Áront és fiait, meg Izráel véneit. 2 Ezt mondta Áronnak: Végy egy borjút a vétekáldozathoz, egy kost pedig az égőáldozathoz; hibátlanok legyenek. Azután áldozd fel őket az ÚR előtt. 3 Izráel fiaihoz pedig így szólj: Fogjatok egy kecskebakot a vétekáldozathoz, meg egy borjút és egy bárányt az égőáldozathoz, egyévesek és hibátlanok legyenek; 4 továbbá egy marhát, meg egy kost a békeáldozathoz, hogy levágjátok az ÚR előtt; végül olajjal gyúrt ételáldozatot, mert ma megjelenik előttetek az ÚR. 5 Odavitték tehát a kijelentés sátra elé, amiket Mózes parancsolt. Az egész közösség is odajárult, és megállt az ÚR színe előtt. 6 Ekkor azt mondta Mózes: Ezt a dolgot kell cselekednetek az ÚR parancsa szerint, amikor majd megjelenik előttetek az ÚR dicsősége. 7 Áronnak pedig ezt mondta Mózes: Járulj oda az oltárhoz, és készítsd el vétekáldozatodat és égőáldozatodat, és végezz engesztelést magadért, meg a népért. Azután készítsd el a nép áldozatát, és végezz engesztelést értük az ÚR parancsa szerint. 8 Akkor odajárult Áron az oltárhoz, és levágta a maga vétekáldozatára szánt borjút. 9 Áron fiai odavitték hozzá a vért, ő belemártotta ujját a vérbe, és megkenste az oltár szarvait, a többi vért pedig odaöntötte az oltár aljára. 10 A vétekáldozat kövérjét, a veséket, meg a májon levő hártyát elfüstölögtette az oltáron, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. 11 A húst és a bőrt pedig elégette a táboron kívül. 12 Azután levágta az égőáldozatot. Áron fiai odanyújtották neki a vért, ő pedig körös-körül az oltárra hintette azt. 13 Az égőáldozatot is odanyújtották neki darabonként, a fejével együtt, ő pedig elfüstölögtette az oltáron. 14 A beleket és a lábszárakat megmosta, és úgy füstölögtette el az oltáron, az égőáldozatra téve. 15 Bemutatta a nép áldozatát is. Fogta a nép vétekáldozatára szánt bakot, levágta és bemutatta vétekáldozatul, mint az előbb. 16 Az égőáldozatot is bemutatta, a rendtartás szerint végezte azt. 17 Majd bemutatta az ételáldozatot, vett belőle egy tele marokkal, és elfüstölögtette az oltáron. A reggeli égőáldozaton kívül volt ez. 18 Akkor levágta a nép békeáldozatára szánt marhát és kost, Áron fiai odanyújtották neki a vért, ő pedig körös-körül az oltárra hintette azt. 19 A marha kövér részeit, meg a kosét is, a farkát és ami a veséket borítja, meg a májon levő hártyát, 20 ezeket a kövér részeket rárakták a szegyekre. A kövér részeket elfüstölögtette az oltáron, 21 a szegyeket meg a jobb combot pedig felmutatta Áron felmutatott áldozatként az ÚR színe előtt, Mózes parancsa szerint. 22 Akkor fölemelte kezét Áron a nép felé, és megáldotta őket, majd lejött, miután elkészítette a vétekáldozatot, azt égőáldozatot és a békeáldozatot. 23 Mózes és Áron bement a kijelentés sátrába, azután kijöttek, és megáldották a népet. Ekkor megjelent az ÚR dicsősége az egész nép előtt. 24 Tűz jött ki az ÚR színe elől, és megemésztette az oltáron levő égőáldozatot és kövér részeket. Amikor látta ezt az egész nép, felujjongott, és arcra borult.

3Móz. 10.

1 Nádáb és Abíhú, Áron fiai, fogták a maguk, szenesserpenyőjét, tüzet tettek bele, füstölőszert raktak rá, és idegen tűzzel áldoztak az ÚR előtt, amelyet Ő nem parancsolt nekik. 2 Ekkor tűz csapott ki az ÚR színe elől, és megemésztette őket; meghaltak az ÚR színe előtt. 3 Mózes így szólt Áronhoz: Erről beszélt az ÚR, amikor azt mondta: A hozzám közelállókon mutatom meg, hogy szent vagyok, és az egész nép előtt, hogy dicsőséges vagyok! Áron némán hallgatott. 4 Azután odahívta Mózes Mísáélt és Elcáfánt, Áron nagybátyjának, Uzzíélnek a fiait, és ezt mondta nekik: Járuljatok ide, és vigyétek el atyátokfiat a szentély elől, a táboron kívülre! 5 Oda is járultak, és elvitték azokat ruhástul a táboron kívülre, ahogyan Mózes intézkedett. 6 Azután ezt mondta Mózes Áronnak meg a fiainak, Eleázárnak és Ítámárnak: Fejeteiket gondozatlanul ne hagyjátok, ruhákat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok, és az ÚR meg ne haragudjék az egész közösségre! Atyátok fiai, Izráel egész háza pedig sírjon amiatt, hogy ilyen égető tűzzel égetett az ÚR! 7 A kijelentés sátrának a bejáratától se távozzatok el, különben meghaltok, mert az ÚR felkenő olaja van rajtatok! Ők tehát Mózes beszéde szerint cselekedtek. 8 Azután így beszélt Áronhoz az ÚR: 9 Bort és részegítő italt ne igyatok, te se, meg a fiaid se, amikor bementek a kijelentés sátrába, hogy meg ne haljatok! Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre. 10 Így tudtok különbséget tenni a szent és a közönséges közt, a tisztátalan és a tiszta közt, 11 és így tudjátok tanítani Izráel fiai mindazokra a rendelkezésekre, amelyeket kijelentett számukra az ÚR Mózes által. 12 Mózes így szólt Áronhoz és megmaradt fiához, Eleázárhoz és Ítámárhoz: Fogjátok az ételáldozatot, amely megmaradt az ÚR tűzáldozataiból, és egyétek meg azt kovásztalanul az oltár mellett, mert igen szent az. 13 Szent helyen egyétek meg, mert neked és a fiaidnak rendelt rész ez az ÚR tűzáldozataiból. Ezt a parancsot kaptam. 14 A felmutatott áldozati szegyet és a szent ajándékul adott combot is tiszta helyen egyétek meg, te és a fiaid meg a lányaid, mert neked és gyermekeidnek rendelt részül adják azt békeáldozataikból Izráel fiai. 15 A szent ajándékul adott combot és a felmutatott áldozati szegyet a kövér részek tűzáldozatával együtt vigyék be, hogy felmutassák az ÚR színe előtt felmutatott áldozatként, azután a tied lesz és a fiaidé örök rendelkezésként, az ÚR parancsa szerint. 16 Amikor Mózes igen kereste a vétekáldozati bakot, kiderült, hogy elégett. Megharagudott ezért Áronnak a megmaradt fiaira, Eleázárra és Ítámárra, és ezt mondta: 17 Miért nem ettétek meg a vétekáldozatot a szent helyen? Hiszen igen szent az, és az ÚR nektek adta, hogy hordozzátok a közösség bűnét, és engesztelést szerezzen értük az ÚR előtt. 18 Mégsem vittétek be a vérét a szentély belsejébe. Meg kellett volna ennetek a szent helyen az áldozati húst, ahogy megparancsoltam. 19 De Áron így szólt Mózeshez: Nézd, ma mutatták be vétekáldozatukat és égőáldozatukat az ÚR előtt, engem pedig ilyen dolgok értek! Ha én ma vétekáldozatot eszem, jónak látta volna-e az ÚR? 20 Amikor ezt hallotta Mózes, igazat adott neki.

3Móz. 11.

1 Ismét beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz, és ezt mondta nekik: 2 Így szóljatok Izráel fiaihoz: Ezek azok az élőlények, amelyeket megehettek a különféle földi állatok közül: 3 megehettek minden kérődző állatot, amely hasított körmű, mégpedig egészen kettéhasadt körmű. 4 De nem ehetitek meg a kérődzők és a hasított körműek közül ezeket: a tevét, mert kérődző ugyan, de nem hasított körmű, ezért nektek tisztátalan. 5 A hörcsög kérődző ugyan, de nem hasított körmű: tisztátalan. 6 A nyúl kérődző ugyan, de nem hasított a körme: tisztátalan. 7 A disznó hasított körmű ugyan, mégpedig egészen kettéhasadt körmű, de nem kérődzik: tisztátalan. 8 Ne egyetek a húsból, sőt még a tetemüket se érintsétek! Ezek nektek tisztátalanok. 9 Mindabból, ami a vízben él, ezeket ehetitek meg: megehetitek a vízben, a tengerekben és a folyókban élők közül mindazt, aminek uszonya és pikkelye van. 10 De legyen utálatos a tengerekben és folyókban mindaz, aminek nincs uszonya és pikkelye, akármilyen vízben nyüzsgő és akármilyen vízben élő lény is az. 11 Utálatosak ezek, ne egyetek a húsból, még a tetemüket is tartsátok utálatosnak! 12 Utálatos legyen minden olyan vízben élő, amelynek nincs uszonya és pikkelye. 13 A madarak közül ezeket tartsátok utálatosnak, és meg ne egyétek, mert utálatosak: a sas, a keselyű és a halászsas, 14 a sólyom és a héjafélék, 15 minden fajta holló, 16 a strucc, a bagoly, a sirály és a karvalyfélék, 17 a kuvik, a vöcsök és a fülesbagoly, 18 a bölömbika, a pelikán és a dögkeselyű, 19 a gólya és a szarkafélék, a búbos banka és a denevér. 20 Utálatos legyen minden négy lábon járó szárnyas rovar. 21 Csak azt ehetitek meg az összes négy lábú szárnyas rovar közül, amelyiknek a lábain felül lábszárai is vannak, hogy szökdecselhessen velük a földön. 22 Ezeket ehetitek meg közülük: a vándorsáskafajtát, a kövisáskafajtát, a szöcskeféléket és a marokkói sáskafajtát. 23 Minden egyéb négy lábú szárnyas rovar utálatos. 24 Ezekkel tisztátalanná teszitek magatokat. Mindaz, aki a tetemüket érinti, tisztátalan lesz estig. 25 Mindaz, aki fölveszi a tetemüket, mossza ki a ruháját, de tisztátalan lesz estig. 26 Minden állat, amelynek a körme hasított, de nem egészen kettéhasadt és nem kérődzik, tisztátalan. Mindenki tisztátalan lesz, aki érinti őket. 27 A négy lábon járók közül is tisztátalan minden olyan élőlény, amely a talpán jár. Aki csak a tetemüket is érinti, tisztátalan lesz estig. 28 Aki fölveszi tetemüket, mossza ki a ruháját, de tisztátalan lesz estig. Tisztátalanok ezek. 29 A földön csúszó és mászó állatok közül ezek a tisztátalanok: a menyét, az egér és a gyíkfélék; 30 a gekkó, a kaméleon, a tarkagyík, a csiga és a vakondok. 31 Ezek tisztátalanok a csúszómászó állatok közül. Tisztátalan lesz estig, aki a hullájukat érinti. 32 Tisztátalan lesz minden, amire ezek közül bármelyik dögölten ráesik: bármilyen faeszköz vagy ruha, bőr vagy zsák, bármilyen eszköz, amellyel dolgozni szoktak. Vízbe kell tenni, és legyen tisztátalan estig, azután már tiszta. 33 Ha bármely cserépedénybe valami beleesik ezekből, tisztátalan legyen minden, ami benne van, az edényt pedig törjék össze. 34 Ha az ilyen edényből víz kerül bármilyen ehető ételre, tisztátalan lesz, és minden ilyen edényben tisztátalan lesz bármilyen megiható ital. 35 Tisztátalan lesz mindaz, amire ezeknek a teteme ráesik. Le kell bontani a kemencét és a tűzhelyet is, ha tisztátalanná vált; tisztátalannak tartsátok. 36 De a forrás és a vízgyűjtő kút tiszta. Csak ami a tisztátalan csúszómászók teteméhez ér, az válik tisztátalanná. 37 Ha ilyeneknek a teteme bármilyen vetőmagra esik, amelyet el akarnak vetni, az tiszta marad. 38 De ha vizet öntenek a magra, és úgy esik rá valamelyiknek a teteme, azt tisztátalannak tartsátok! 39 Ha megdöglik egy olyan állat, amely különben megehető, és valaki megérinti annak a tetemét, tisztátalan lesz estig. 40 Aki eszik a teteméből, mossza ki ruháit, és tisztátalan marad estig, aki pedig fölvette a tetemét, az is mossza ki ruháit, de tisztátalan marad estig. 41 A földön csúszó és mászó állatok is mind utálatosak, nem szabad azokat megenni. 42 Ne egyetek meg semmit, ami a hasán csúszik, sem olyant, ami négy vagy több lábon jár a földön csúszó és mászó állatok közül, mert utálatosak. 43 Ne tegyétek magatokat utálatossá semmiféle csúszómászó állattal, ne

tegyétek magatokat tisztátalanná velük, mert tisztátalanok lesztek tőlük. 44 Mert én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, mutassátok hát meg, hogy szentek vagytok! Legyetek szentek, mert én szent vagyok! Ne tegyétek magatokat tisztátalanná semmiféle csúszómászó állattal, amely a földön mászik. 45 Mert én vagyok az ÚR, aki fölhoztalak benneteket Egyiptom országából, hogy a ti Istenetek legyek. Legyetek azért szentek, mert én szent vagyok! 46 Ez az állatokról, madarakról, a vizekben nyüzsgő mindenféle élőlényről és a földön csúszómászó mindenféle állatról szóló törvény. 47 E szerint kell különbséget tenni a tisztátalan és tiszta közt, a megehető állatok és a meg nem ehető állatok közt.

3Móz. 12.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Így szólj Izráel fiaihoz: Ha egy asszony fogan, és fiút szül, tisztátalan lesz hét napig, ugyanolyan tisztátalan, mint a havi tisztulás idején. 3 A nyolcadik napon metéljék körül a fiú szeméremteste bőrét. 4 Még harminchárom napig maradjon otthon az anya, míg megtisztul a vértől. Semmiféle szent dolgot nem érinthet, a szent helyre sem mehet be, míg el nem telnek tisztulásának a napjai. 5 Ha pedig leányt szül, két hétig lesz olyan tisztátalan, mint a havi tisztuláskor, és hatvanhat napig kell otthon maradnia, míg megtisztul a vértől. 6 Amikor eltelnek a fiú vagy leány miatti tisztulásának napjai, akkor vigyen el egy esztendőös bárányt égőáldozatul, egy galambfiókát vagy egy gerlicét pedig vétekáldozatul a kijelentés sátrának a bejárata elé, a paphoz. 7 Az pedig mutassa be az ÚR színe előtt, és végezzen engesztelést az asszonyért, akkor tisztává lesz a vérfolyás után. Ez a törvény vonatkozik a fiút vagy leányt szülő asszonyra. 8 De ha nem telik neki bárányra, akkor fogjon két gerlicét vagy két galambfiókát: egyet égőáldozatul, egyet vétekáldozatul. A pap pedig végezze el az engesztelést az asszonyért, és az tiszta lesz.

3Móz. 13.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz: 2 Ha egy embernek a bőrén daganat, var, vagy fehér folt támad, és poklos kiütés lesz belőle a bőrén, akkor vigyék el Áron paphoz vagy a fiai közül valamelyik paphoz. 3 Nézze meg a pap a bőrén levő kiütést, és ha a szőr a kiütésben fehérré változott, és a kiütés felülete bemélyed a bőrébe, akkor poklos kiütés az. Ha ezt látja a pap, mondja ki, hogy tisztátalan. 4 Ha fehér folt van a bőrén, de a felülete nem mélyed bele a bőrébe, és a szőre sem változik fehérré, akkor különítse el a pap a kiütéses embert hét napig. 5 A hetedik napon nézze meg a pap, és ha szerinte a kiütés megállapodott, és nem terjedt tovább a kiütés a bőrön, akkor különítse el a pap másodszor is hét napig. 6 A hetedik napon nézze meg a pap másodszor is, és ha a kiütés elhalványodott, és nem terjedt tovább a kiütés a bőrön, akkor mondja ki a pap, hogy tiszta; csak varasodás az. Mossa ki a ruháit, és tiszta lesz. 7 De ha a varasodás nyilvánvalóan tovább terjed a bőrön, miután megmutatta magát a papnak azért, hogy tisztának mondják, akkor mutassa meg magát újból a papnak. 8 Ha a pap úgy látja, hogy a varasodás tovább terjedt a bőrön, akkor mondja ki a pap, hogy tisztátalan: poklosság az. 9 Ha poklos kiütés támad egy emberen, vigyék el a paphoz. 10 Ha a pap úgy látja, hogy fehér daganat van a bőrön, és az a szőrt fehérré változtatta, a daganatban pedig vadhús van, 11 akkor idült poklosság az a bőrén, mondja ki tehát a pap, hogy tisztátalan. Ne is különítse el, mert tisztátalan. 12 De ha annyira fejlődik a poklosság a bőrön, hogy egészen elborítja a poklosság a kiütésesnek a bőrét, tetőtől talpig, bárhol nézi is a pap, 13 ha tehát úgy látja a pap, hogy egészen elborította a poklosság annak a testét, akkor mondja ki, hogy tiszta az a kiütéses. Tiszta, mert egészen fehérré változott. 14 Csak amikor vadhús mutatkozik rajta, akkor tisztátalan. 15 Ha meglátja a pap a vadhúst, akkor mondja ki, hogy tisztátalan. A vadhús tisztátalan: poklosság az. 16 De ha a vadhús eltűnik, és fehérré változik, menjen el a paphoz, 17 és ha a pap úgy látja, hogy a kiütés fehérré változott, mondja ki a pap, hogy a kiütéses tiszta lett; akkor tiszta ő. 18 Ha valakinek a bőrén fekély volt, de begyógyult, 19 és a fekély helyén fehér daganat, vagy rózsaszínű folt támad, mutassa meg magát a papnak. 20 Ha úgy látja a pap, hogy a felülete mélyebben van a bőrnél, a szőre pedig fehérré változott, akkor mondja ki a pap, hogy tisztátalan. Poklos kiütés az, amely a fekélyből fejlődött ki. 21 De ha a pap úgy látja, hogy nincs benne fehér szőr, és nincs mélyebben a bőrnél, sőt meghalványodott, akkor különítse el a pap hét napig. 22 De ha nyilvánvalóan tovább terjedt a bőrén, mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan: kiütés az. 23 Ha viszont megmaradt a fehér folt a helyén, és nem terjedt tovább, akkor gyógyuló fekély az. Mondja ki róla a pap, hogy tiszta. 24 Ha pedig valakinek a bőrén égési seb támad, és a seb vadhúsa rózsaszínű vagy fehér foltta lesz, 25 nézze meg a pap. És ha a fehér foltban a szőr fehérré változott, felülete pedig belemélyed a bőrbe, akkor a sebből fejlődött poklosság az. Mondja ki a pap, hogy tisztátalan, mert poklos kiütés az. 26 De ha úgy látja a pap, hogy nincs a fehér foltban fehér szőr, és nincs mélyebben a bőrnél, sőt meghalványodott, akkor különítse el a pap hét napig. 27 A hetedik napon nézze meg a pap, és ha a folt nyilvánvalóan tovább terjedt a bőrön, akkor mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan. Poklos kiütés az. 28 Ha viszont megmaradt a helyén a fehér folt, nem terjedt tovább a bőrön, sőt meghalványodott, akkor csak az égési seb daganata az. Mondja ki róla a pap, hogy tiszta, mert gyógyuló égési seb az. 29 Ha egy férfinak vagy asszonynak kiütés támad a fején vagy a szakállában, 30 nézze meg a pap a kiütést. Ha a felülete belemélyed a bőrbe, és a szőr sárgás és vékony, akkor mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan. Ótvar az, a fejnek vagy a szakállnak a poklossága. 31 De ha úgy látja a pap, hogy az ótvaros kiütés felülete nem mélyed bele a bőrbe, és nincs benne fekete szőr, akkor különítse el a pap hét napig azt, akinek ótvaros kiütése van. 32 A hetedik napon nézze meg a pap a kiütést, és ha nem terjedt tovább az ótvar, nincs benne sárgás szőr, és az ótvar felülete nem mélyed bele a bőrbe, 33 akkor

borotválkozzék meg, de az ótvart ne borotválja le, a pap pedig másodszor is különítse el hét napig az ótvaros embert. 34 A hetedik napon nézze meg a pap az ótvaros embert. Ha az ótvar nem terjedt tovább a bőrön, és a felülete sem mélyed bele a bőrbe, akkor mondja ki róla a pap, hogy tiszta. Az pedig mossa ki a ruháját, és tiszta lesz. 35 De ha az ótvar nyilvánvalóan tovább terjed a bőrön azután, hogy tisztának mondták őt, 36 akkor nézze meg a pap, és ha csakugyan terjedt az ótvar a bőrön, akkor nem is kell a papnak a sárgás szőrt kutatnia: tisztátalan az. 37 Ha viszont szerinte megállapodott az ótvar, és fekete szőr sarjadt benne, akkor meggyógyult az ótvar, tiszta ő, mondja ki róla a pap, hogy tiszta. 38 Ha egy férfinak vagy asszonynak a bőrén foltok támadnak, fehér foltok, 39 akkor nézze meg a pap, és ha a bőrükön a foltok halvány fehérek, a bőrön fakadt sömör az, tiszta az. 40 Ha valakinek kihullik a haja, kopasz az, tiszta. 41 Ha elől hullik ki a haja, a homlokán kopasz, de tiszta. 42 De ha az egészen kopasz, vagy a homlokán kopasz fejen rózsaszínű kiütés támad, kiütéses poklosság az, az egészen kopasz, vagy a homlokán kopasz fejen. 43 Ha úgy látja a pap, hogy a kiütéses daganat rózsaszínű a kopasz fejen vagy a felkopaszodott homlokon, amilyen a test bőrének a poklos felülete, 44 poklos az is, tisztátalan. Okvetlenül mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan, a fején levő kiütés miatt. 45 A poklos embernek pedig, akin kiütés van, legyen a ruhája tépett, a haja gondozatlan, takarja el a bajuszát, és ezt kiáltsa: tisztátalan, tisztátalan! 46 Tisztátalan mindaddig, amíg rajta van a kiütés, tisztátalan ő. Egyedül lakjék, a táboron kívül legyen a lakása. 47 Ha valamilyen ruhán támad poklos kiütés: gyapjúruhán vagy lenruhán, 48 lenvásznon vagy gyapjúszőveten, és bőrön vagy akármilyen bőrkészítményen, 49 ha az a kiütés zöldes vagy pirosas a ruhán, bőrön, vásznon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin, poklos kiütés az, mutassák meg a papnak. 50 Nézze meg a pap a kiütést, és különítse el a kiütéses holmit hét napig. 51 A hetedik napon nézze meg a kiütéses holmit, és ha terjed a kiütés a ruhán, vásznon, szöveten vagy bőrön, bárminek dolgozták is fel azt a bőrt: rosszindulatú poklosság az a kiütés, tisztátalan. 52 El kell égetni azt a ruhát vagy vásznat, a gyapjú- vagy lenszővetet és minden bőrholmit, amelyen a kiütés van, mert rosszindulatú poklosság az. Tüzeljék el! 53 De ha úgy látja a pap, hogy nem terjedt tovább a kiütés a ruhán, vásznon, szöveten és bármilyen bőrholmin, 54 akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák ki a kiütéses holmit, és különítse el újabb hét napig. 55 Ha kimosták a kiütéses holmit, és a pap úgy látja, hogy a kiütés nem változtatta meg a színét, még ha nem terjedt is tovább a kiütés: tisztátalan az. El kell tüzelni. Foltosodás az, akár a visszáján van, akár a színén. 56 De ha a pap úgy látja, hogy meghalványodott a kiütés a mosás után, akkor vágja ki azt a ruhából, bőrből, vászonból, vagy szövetből. 57 Ha pedig még mindig mutatkozik a ruhán, vásznon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin ilyesmi, akkor kiújuló poklosság az. El kell égetni, amin ilyen kiütés van. 58 Az olyan kimosott ruhát, vásznat, szövetet vagy bármilyen bőrholmit, amelyről eltűnt a kiütés, újból ki kell mosni, és akkor tiszta lesz. 59 Ez a gyapjú- vagy lenruhán, vásznon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin levő poklos kiütés törvénye. Ennek az alapján mondják tisztának vagy tisztátalannak.

3Móz. 14.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Ez a poklos emberre vonatkozó törvény, amikor megtisztulva a pap elé kerül: 3 menjen ki a pap a táboron kívülre, és ha úgy látja a pap, hogy meggyógyult a poklos ember a poklos kiütésből, 4 akkor hozzanak a pap parancsára a megtisztulni akaróért két élő tiszta madarat, cédrusfát, bíborfonalat és izsópot. 5 Azután vágják le a pap parancsára az egyik madarat cserépedény fölött, forrásvíz mellett. 6 Fogja a pap az élő madarat, a cédrusfát, a bíborfonalat és az izsópot, és mártsa bele azokat az élő madárral együtt a forrásvíz mellett levágott madár vérébe. 7 Azután hintse meg a poklosságból megtisztulni akarót hétszer, és mondja ki, hogy tiszta. Az élő madarat pedig eressze szabadon a mezőn. 8 A megtisztulni akaró mossa ki ruháját, borotválja le mindenütt a szőrét, mosakodjék meg vízben, és tiszta lesz. Azután bemehet a táborba, de hét napig maradjon a sátoron kívül. 9 A hetedik napon borotválja le mindenütt a szőrét, a haját, szakállát, szemöldökét, és borotválja le mindenütt a szőrét. Mossa ki a ruháját, és mossa meg a testét vízben, akkor tiszta lesz. 10 A nyolcadik napon hozzon két hibátlan bárányt meg egy esztendő nőstény bárányt. Étéláldozatul pedig háromtized véka finomlisztet olajjal gyúrva, meg fél liternyi olajat. 11 Állítsa oda a tisztítást végző pap a megtisztulni akarót ezekkel együtt az ÚR elé, a kijelentés sátrának a bejáratához. 12 Azután fogja a pap az egyik bárányt, mutassa be jóvátételi áldozatul a fél liternyi olajjal együtt: mutassa fel azokat felmutatási áldozatként az ÚR színe előtt. 13 A bárányt azon a helyen vágja le, ahol a vétekáldozatot és az égőáldozatot szokták levágni, vagyis a szent helyen, mert a vétekáldozathoz hasonlóan ez a jóvátételi áldozat is a papé. Igen szentséges az. 14 Vegyen a pap a jóvátételi áldozat véréből, és kenje meg azzal a pap a megtisztulni akarónak a jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját. 15 Vegyen a pap a fél liternyi olajból is, és öntsön a pap a bal tenyerébe, 16 majd mártsa bele a pap jobb kezének az ujját a bal tenyerében levő olajba, és hintsen ujjával az olajból hétszer az ÚR színe elé. 17 A tenyerén maradt olajjal kenje meg a pap a megtisztulni akarónak a jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját, a jóvátételi áldozat vére helyén. 18 A tenyerében maradt olajat pedig kenje a pap a megtisztulni akarónak a fejére. Így végezze el érte a pap az engesztelést az ÚR színe előtt. 19 Azután készítse el a pap a vétekáldozatot, és végezzen engesztelést a tisztátalanságból megtisztulni akaróért. Majd vágja le az égőáldozatot. 20 Vigye fel a pap az égőáldozatot meg az ételáldozatot az oltárra. Így végezzen érte engesztelést a pap, és akkor tiszta lesz. 21 De aki szegény ember, és nem telik neki ennyire, az hozzon egy bárányt jóvátételi áldozatul, felmutatásra, hogy engesztelést végezzenek érte: ételáldozatul meg egytized véka olajjal gyúrt finomlisztet és fél liternyi olajat. 22 Hozzon két gerlicét vagy két galambfiókát is, ahogyan telik neki, az egyiket vétekáldozatra, a másikat égőáldozatra. 23 Vigye el azokat tisztulásának nyolcadik napján a paphoz, a kijelentés sátrának a bejáratához az ÚR színe elé. 24 Fogja a pap a jóvátételi áldozatra való bárányt és a fél liternyi olajat, és mutassa fel azokat a pap felmutatott áldozatként az ÚR színe előtt. 25 Azután vágja le a jóvátételi áldozatra való bárányt. Vegyen a pap a jóvátételi áldozat véréből, és kenje meg a megtisztulni akaró jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját. 26 Öntsön a pap az olajból a maga bal tenyerébe, 27 és a bal tenyerében levő olajból hintsen a pap jobb kezének az ujjával hétszer az ÚR színe elé. 28 Azután kenje meg a pap a tenyerében levő olajból a megtisztulni akaró jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját, a jóvátételi áldozat vérenek a helyén. 29 A tenyerében maradt olajat pedig kenje a pap a megtisztulni akarónak a fejére. Így végezze el érte az engesztelést az ÚR színe előtt. 30 Azután készítse el az egyik gerlicét vagy galambfiókát, amire tellett neki. 31 Abból, amire tellett neki, készítse el az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul, az ételáldozattal együtt. Így végezzen a pap engesztelést a megtisztulni akaróért az ÚR színe előtt. 32 Ez

a törvény vonatkozik arra, akin poklos kiütés volt, de nem telik neki többre, amikor meg akar tisztulni.

33 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz: 34 Ha majd bementek Kánaán földjére, amelyet én adok nektek birtokul, és ha poklos kiütést bocsátok valamelyik házra a birtokokban levő földön, 35 akkor menjen el a ház tulajdonosa, és jelentse a papnak: Valami kiütésképe látszik a házamon. 36 Parancsolja meg a pap, hogy ürítsék ki a házat, mielőtt a pap odamegy a kiütés megnézésére, hogy semmi se legyen tisztátalan a házban. Ezután menjen el a pap megnézni a házat. 37 Nézze meg a kiütést, és ha a ház falain zöldes vagy vöröses gödröcskék vannak, és felületük mélyebben van a falnál, 38 akkor menjen ki a pap a házból a ház bejárata elé, és zárja be a házat hét napra. 39 A hetedik napon nézze meg újból a pap, és ha terjed a kiütés a ház falain, 40 akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a kiütéses köveket, és dobják ki azokat a városon kívülre, tisztátalan helyre. 41 A házat pedig kapartassa le belül körös-körül és a lekapart vakolatot öntsék a városon kívül levő tisztátalan helyre. 42 Azután vegyenek más köveket, illesszék be az előbbi kövek helyére; vakolatot is mást vegyenek, és azzal tapasszák be a házat. 43 De ha újból kiütés támad a házban azután, hogy kiszedték a köveket, lekaparták, és újra tapasztották a házat, 44 akkor menjen el a pap, és ha úgy látja, hogy tovább terjedt a kiütés a házban, az rosszindulatú poklosság a házban, tisztátalan. 45 Bontsák le azt a házat, és a ház köveit, faanyagát és összes vakolatát vigyék ki a városon kívül levő tisztátalan helyre. 46 Aki bemegy bármikor a zárlat alatt levő házba, tisztátalan legyen estig. 47 Aki feküdt abban a házban, mossa ki a ruháját, és aki evett abban a házban, az is mossa ki a ruháját. 48 Abban az esetben, ha a pap elmegy, és úgy látja, hogy nem terjedt tovább a kiütés a házban, miután kitapasztották a házat, mondja ki a pap, hogy tiszta a ház, mert megszűnt a kiütés. 49 A ház megtisztítása végett vegyen két madarat, cédrusfát, bíborfonalat és izsópot. 50 Vágja le az egyik madarat forrásvízzel telt cserépedény fölé. 51 Azután fogja a cédrusfát, az izsópot, a bíborfonalat és az élő madarat, mártsa bele ezeket a levágott madár vérébe és a forrásvízbe, és hintse meg a házat hétszer. 52 Így tisztítsa meg a házat a vétektől a madár vérével és a forrásvízzel, az élő madárral és a cédrusfával, az izsóppal és a bíborfonállal. 53 Az élő madarat pedig eressze szabadon a városon kívül, a mezőn. Így végezzen engesztelést a házért, és azután tiszta lesz. 54 Ez a törvény vonatkozik mindenféle poklos kiütésre és ótvarra, 55 a ruha és a ház poklosságára, 56 a daganatra, varra és fehér foltra; 57 útmutatásul arra, hogy mikor tiszta és mikor tisztátalan valami. Ez a poklosságra vonatkozó törvény.

3Móz. 15.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz: 2 Szóljatok Izráel fiaihoz, és mondjátok el ezt nekik: Ha egy férfinak folyása támad a testéből, a folyása tisztátalan. 3 Ez a teendő tisztátalanságával, ha folyása van: akár állandó testének a folyása, akár lappang testében a folyás, tisztátalanság az. 4 Ezért tisztátalan minden fekvőhely, amelyen a folyásos fekszik, és tisztátalan minden holmi, amelyre ráül. 5 Aki a fekhelyét érinti, mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. 6 Aki pedig olyan holmira ül, amelyen a folyásos ült, mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. 7 Aki érinti a folyásosnak a testét, az is mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. 8 És ha leköpi a folyásos a tiszta embert, ez mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. 9 Tisztátalan minden nyereg is, amelyen a folyásos ült. 10 Tisztátalan legyen estig mindenki, aki bármit érint, ami alatta volt; és aki fölemeli azokat, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. 11 Mindenki, akit a folyásos megérintett anélkül, hogy a kezét leöblítette volna vízzel, mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. 12 Össze kell törni azt a cserépedényt, amelyet a folyásos érintett; minden ilyen faedényt pedig vízzel kell kiöblíteni. 13 Amikor megtisztul a folyásos a folyásából, számoljon hét napot a tisztulásától kezdve. Akkor mossa ki a ruháját, és testét is mossa meg forrásvízben, és tiszta lesz. 14 A nyolcadik napon vegyen két gerlicét vagy két galambfiókát, menjen el az ÚR színe elé, a kijelentés sátrának a bejáratához, és adja oda azokat a papnak. 15 A pap pedig készítse el az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul, és végezzen érte a pap engesztelést az ÚR színe előtt, folyása miatt. 16 Ha egy férfinak magömlése van, mossa meg egész testét vízben, és legyen tisztátalan estig. 17 Mossanak ki vízben minden ruhát és mindenféle bőrt, amelyre a magömlés került, és legyen az tisztátalan estig. 18 És ha egy asszonnyal magömléses férfi hált, mosakodjanak meg vízben, és legyenek tisztátalanok estig. 19 Ha egy asszonynak folyása van, vérfolyás a testében, hét napig számít havi tisztulásban levőnek, és mindenki tisztátalan legyen estig, aki érinti őt. 20 Tisztátalan mindaz, amin fekszik havi tisztulása idején, és tisztátalan, amin ül. 21 Ha valaki a fekvőhelyéhez ér, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig. 22 És aki olyan holmit érint, amelyen az ilyen asszony ült, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig. 23 Ha valaki megérint valamit abból, ami a fekvőhelyén volt vagy amin ülni szokott, legyen tisztátalan estig. 24 Ha pedig vele hál egy férfi, akkor az asszony havi tisztulása miatt legyen a férfi is tisztátalan hét napig, és legyen tisztátalan mindenestül az a fekvőhely is, amelyen feküdni szokott. 25 Ha több napig tart az asszony vérfolyása, a havi tisztulása idején kívül is, vagy ha a folyás a havi tisztulás idejénél tovább tart, akkor tisztátalan legyen folyásának egész idején, éppoly tisztátalan, mint havi tisztulásának idején. 26 A fekvőhelye, amelyen folyásának egész ideje alatt fekszik, mindenestül olyan legyen, mint amilyen a fekvőhelye a havi tisztulásakor. Minden holmija, amelyre ráül, tisztátalan legyen, mint amilyen tisztátalan a havi tisztulásakor. 27 Bárki ér hozzá azokhoz, tisztátalan legyen, mossa ki azért a ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig. 28 Ha az asszony megtisztul folyásától, számoljon még hét napot, és azután már tiszta. 29 A nyolcadik napon vegyen két gerlicét vagy két galambfiókát, és vigye el azokat a paphoz, a kijelentés sátrának a bejáratához. 30 A pap pedig készítse el az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul, és így végezzen érte a pap engesztelést az ÚR színe előtt, tisztátalan folyása miatt. 31 Így óvjátok Izráel fiait a tisztátalanságtól, hogy meg ne haljanak tisztátalanságuk miatt, tisztátalanná téve hajlékomat, amely közöttük van. 32 Ez a törvény vonatkozik a folyásosokra: arra, akinek magömlése van, amely által tisztátalanná lesz, 33

meg arra, aki havi tisztulásban szenved; arra, akinek folyása van, akár férfi, akár asszony;
végül arra a férfira, aki tisztátalan asszonnyal hál.

3Móz. 16.

1 Beszélt az ÚR Mózeshez Áron két fiának a halála után, akik meghaltak, mert az ÚR elé mertek lépni. 2 Ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg a testvérednek, Áronnak, hogy ne menjen be akármikor a szentélybe a kárpiton belül, a ládán levő fődél elé, hogy meg ne haljon, mert a fődél fölött jelenek meg felhőben. 3 Úgy menjen be Áron a szentélybe, hogy vigyen egy bikát vétekáldozatul és egy kost égőáldozatul. 4 Öltözzék gyolcsból készült szent köntösbe, gyolcsnadrág legyen rajta, gyolcsövvel övesse magát körül, gyolcssüveget tegyen a fejére. Szent ruhák ezek, mosakodják meg azért vízben, és úgy öltse fel ezeket. 5 Izráel fiainak a közösségétől pedig vegyen két kecskebakot vétekáldozatul és egy kost égőáldozatul. 6 Mutassa be Áron a bikát mint a maga vétekáldozatát, és szerezzen engesztelést magáért és háza népéért. 7 Azután fogja a két kecskebakot, állítsa azokat az ÚR elé a kijelentés sátrának a bejáratánál, 8 és vessen sorsot Áron a két bakra, az egyiket sorsolja ki az ÚRnak, a másikat Azázélnak. 9 Vezesse oda Áron azt a bakot, amely a sorsvetésben az ÚRnak jutott, és készítse azt el vétekáldozatul. 10 Azt a bakot pedig, amely a sorsvetésben Azázélnak jutott, állítsák élve az ÚR elé, hogy engesztelést végezzen vele, és elküldje Azázélnak a pusztába. 11 Áron tehát mutassa be a bikát mint a maga vétekáldozatát, és szerezzen engesztelést magáért és háza népéért. Vágja le Áron a bikát mint a maga vétekáldozatát. 12 Rakja tele a szenesserpenyőt tüzes parázssal az ÚR előtt levő oltárról, és két tele marok porrá tört illatos fűszerfélével együtt vigye be a kárpiton belülré. 13 Tegye rá az illatáldozatot a tűzre az ÚR színe előtt, hogy beborítsa az illatáldozat felhője a födelet, amely a bizonyosság fölött van, és akkor nem hal meg. 14 Azután vegyen a bika véreből, és hintse ujjával a fődél felé, kelet felé. A fődél elé pedig hétszer hintsen ujjával a vérből. 15 Ezután vágja le a bakot mint a nép vétekáldozatát, vigye be a vérét a kárpiton belülré, és úgy cselekedjék ezzel a vérral, ahogyan a bika vérevel cselekedett: hintse a fődélre és a fődél elé. 16 Így végezzen engesztelést a szentélyért, Izráel fiainak a tisztátalansága miatt és minden vétkes hitszegése miatt. Így cselekedjék a kijelentés sátráért is, amely köztük, tisztátalanok között van. 17 Amikor bemegy a szentélybe engesztelést végezni, egy ember se legyen a kijelentés sátrában, egészen a kijöveteléig. Így végezze el az engesztelést magáért, háza népéért és Izráel egész gyülekezetéért. 18 Azután jöjjön ki az oltárhoz, amely az ÚR színe előtt van, és végezzen azért is engesztelést: vegyen a bika véreből meg a bak véreből, és kenje meg körös-körül az oltár szarvait. 19 És hintsen arra ujjával hétszer a vérből. Így tisztítsa és szentelje meg azt, Izráel fiainak a tisztátalansága miatt. 20 Ha elvégezte az engesztelést a szentélyért, a kijelentés sátráért és az oltárért, vezesse oda az élő bakot. 21 Tegye rá Áron mindkét kezét az élő bak fejére, és vallja meg fölötté Izráel fiainak minden bűnét és minden vétkes hitszegését. Helyezze azokat a bak fejére, azután küldje el egy odarendelt emberrel a pusztába, 22 hadd vigye magával a bak minden bűnüket egy távol eső földre. Így küldje el a bakot a pusztába. 23 Azután menjen be Áron a kijelentés sátrába, és vesse le a gyolcsruhákat, amelyeket magára öltött, amikor bement a szentélybe, és rakja le ott azokat. 24 Mosakodják meg vízben, szent helyen, és öltözzék fel a ruháiba, úgy menjen ki, és készítse el a maga égőáldozatát meg a nép égőáldozatát, és végezzen engesztelést magáért és a népért. 25 A vétekáldozat kövérjét is füstölögtesse el az oltáron. 26 Aki pedig elvitte az Azázélnak szánt bakot, mossa ki ruháját, mosakodják meg vízben, azután bemehet a táborba. 27 A vétekáldozati bikát és a vétekáldozati kost, amelyeknek a vérét a szentélybe vitték engesztelés végett, vigyék ki a táboron kívülre, és égessék el a bőrüket, húsukat és ganójukat. 28 Aki elégeti ezeket, mossa ki ruháját, mosakodják meg vízben, és utána bemehet a táborba. 29 Örök rendelkezés legyen ez nálatok: a hetedik hónap tizedikén tartóztassátok meg magatokat, ne végezzetek semmiféle munkát, sem a bennszülött, sem a köztetek tartózkodó jövevény. 30 Mert ezen a napon végeznek engesztelést értetek,

hogy megtisztítsanak benneteket, és megtisztultok minden vétkektől az ÚR színe előtt. 31 A teljes nyugalom napja legyen ez nálatok, tartóztassátok meg azért magatokat. Örök rendelkezés ez. 32 Így végezzén engesztelést az a pap is, akit majd apja után kennek fel, és avatnak fel pappá. Gyolcsruhába öltözzék, a szentélyben levő ruhákba. 33 Végezzén engesztelést a szent helyért, a kijelentés sátráért, és az oltárért is végezzén engesztelést. A papokért és a gyülekezet egész népéért is végezzén engesztelést. 34 Örök rendelkezés legyen ez nálatok, hogy évenként egyszer engesztelést végezzének Izráel fiaiért, minden vétkük miatt. És úgy cselekedtek, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek.

3Móz. 17.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Szólj Áronnak és fiainak meg Izráel összes fiainak, és mondd meg nekik, hogy ezt a dolgot parancsolta az ÚR: 3 Ha Izráel házából valaki marhát, bárányt vagy kecskét vág le a táborban, vagy ha valaki a táboron kívül vágja le, 4 és nem viszi oda a kijelentés sátrának a bejáratához, hogy áldozatként bemutassa az ÚRnak az ÚR hajléka előtt, akkor úgy tekintsék azt az embert, mint vérengzőt: vért ontott, tehát ki kell irtani azt az embert népe közül. 5 Vigyék el azért Izráel fiai véres áldozataikat, amelyeket eddig a mezőn áldoztak, vigyék el az ÚRnak a kijelentés sátrának a bejáratához, a paphoz, és ott vágják le azokat békeáldozatokként az ÚRnak. 6 A vért hintse a pap az ÚR oltárára a kijelentés sátrának a bejáratánál, a kövérjét pedig füstölögtesse el kedves illatul az ÚRnak. 7 Ne áldozzák ezután véres áldozataikat a gonosz szellemeknek, akikkel paráználkodnak. Örök rendelkezés legyen ez náluk nemzedékről nemzedékre. 8 Mondd meg nekik: Ha Izráel házából, vagy a köztük tartózkodó jövevények közül valaki égőáldozatot, vagy véresáldozatot akar áldozni, 9 és nem viszi oda a kijelentés sátrának a bejáratához, hogy az ÚRnak készítsék el, az ilyen embert ki kell irtani népe közül.

10 Ha Izráel házából vagy a köztük tartózkodó jövevények közül valaki bármilyen vért eszik, ellene fordulok annak az embernek, aki vért evett, és kiirtom népe közül. 11 Mert a test lelke a vérben van, és én az oltárra adtam azt nektek, hogy engesztelést szerezzen értetek. Mert a vér a benne levő lélek által szerez engesztelést. 12 Ezért mondtam Izráel fiainak: Senki se egyék vért közületek; a köztetek lakó idegen se egyék vért. 13 Ha valaki Izráel fiai közül vagy a köztük tartózkodó jövevények közül vadászat közben vadat vagy madarat fog, amelyet meg szabad enni, folyassa ki a vérét, és takarja be azt porral. 14 Mert minden test lelke a vére a lélekkel együtt. Ezért mondtam Izráel fiainak: Semmiféle testnek a vérét ne egyétek meg, mert minden testnek a lelke a vére. Ki kell irtani mindenkit, aki megeszi. 15 Ha pedig valaki elhullott vagy széttépett állatot eszik, akár bennszülött, akár jövevény, mossza ki ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig; azután tiszta lesz. 16 De ha nem mossza ki, és nem mosakszik meg, akkor bűnhődnie kell.

3Móz. 18.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Szólj Izráel fiaihoz, és ezt mondd nekik: Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek. 3 Ne cselekedjeteK úgy, ahogyan Egyiptomban szokás, ahol laktatok. És ne cselekedjeteK úgy, ahogyan Kánaán földjén szokás, ahova beviszlek benneteket. Ne kövesséteK szokásaikat! 4 Az én döntéseim szerint cselekedjeteK, az én rendelkezéseimet őrizzéteK meg, és azokat kövesséteK. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek. 5 ŐrizzéteK meg rendelkezéseimet, döntéseimet, mert aki megcselekszi azokat, él általuk. Én vagyok az ÚR! 6 Senki se közeledjék egy vér szerinti rokonához sem azért, hogy fölfedje annak szemérmét. Én vagyok az ÚR. 7 Apád szemérmét és anyád szemérmét föl ne fedd; anyád ő, ne fedd föl a szemérmét. 8 Apád feleségének a szemérmét föl ne fedd, apádé az a szemérem. 9 Nővérednek, apád leányának, vagy anyád leányának a szemérmét föl ne fedd, akár otthon született, akár máshol született. 10 Fiad leányának vagy lányod leányának a szemérmét föl ne fedd, mert a te szemérmed az. 11 Apád felesége leányának a szemérmét föl ne fedd, mert apádnak a szülöttje, a te nővéred ő. 12 Apád nővérenek a szemérmét föl ne fedd: apád vérrokona ő. 13 Anyád nővérenek a szemérmét föl ne fedd, mert anyád vérrokona ő. 14 Apád testvérenek a szemérmét föl ne fedd, feleségéhez se közeledj: nagynénéd ő. 15 Menyednek a szemérmét föl ne fedd; fiadnak a felesége ő, föl ne fedd a szemérmét. 16 Testvéred feleségének a szemérmét föl ne fedd, testvéredé az a szemérem. 17 Egy asszonynak és leányának a szemérmét föl ne fedd. Fiának a leányát és lányának a leányát el ne vedd, fölfedvén szemérmüket, mert vérrokonok őK. Fajtalanság ez. 18 Ne végy feleségül egy nőt a nővére mellé, hogy vetélkedés ne támadjon, ha még életében fölfeded mellette a másíknak a szemérmét. 19 Ne közeledj nőhöz havi tisztátalansága idején, hogy fölfedd a szemérmét. 20 Honfitársad feleségével ne közösülj, mert tisztátalanná teszed magad vele. 21 Magzatodat ne add oda, hogy elégeSSék a Moloknak. Meg ne gyalázd Istened nevét. Én vagyok az ÚR! 22 Férfival ne hálj úgy, ahogyan asszonnyal hálnak. Utálatosság az. 23 Semmiféle állattal ne közösülj, mert tisztátalanná teszed magad vele. És asszony se álljon meg állat előtt, hogy párosodjék vele. Förtellem az. 24 Ne tegyéteK magatokat tisztátalanná mindezekkel, mert azok a népek tették magukat mindezekkel tisztátalanná, amelyeket kiűzőK előleteK. 25 Mert tisztátalanná vált az a föld, ezért számon kérem rajta a bűnét, és kihányja az a föld a lakosait. 26 De ti őrizzéteK meg rendelkezéseimet és döntéseimet. Ne kövesséteK el ezeket az utálatos dolgokat, se a bennszülött, se a köztetek tartózkodó jövevény. 27 Mert mindezeket az utálatos dolgokat az előttetek fekvő földnek a lakosai követték el, és tisztátalanná lett az a föld. 28 Ne hányjon ki titeket is az a föld, ha tisztátalanná teszíteK, ahogyan kihányta az előttetek levő népeket. 29 Mert aki csak egyet is elkövet ezek közül az utálatosságok közül, azt mind ki kell irtani népe közül, ha ilyet követ el. 30 ŐrizzéteK meg, amiket elrendeltem, és semmit ne kövesseteK el azok közül az utálatos szokások közül, amelyeket előttetek elkövetteK, és ne tegyéteK magatokat tisztátalanná azokkal. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

3Móz. 19.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Szólj Izráel fiainak egész közösségéhez, és ezt mondd nekik: Szentek legyetek, mert én, az ÚR, a ti Istenetek, szent vagyok. 3 Anyját és apját mindenki tisztelje. Tartsátok meg nyugalomnapjaimat. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek. 4 Ne forduljatok a bálványokhoz, és ne készítsétek magatoknak öntött istenszobrokat. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! 5 Ha békeáldozatot áldoztok az ÚRnak, úgy áldozzatok, hogy ő kedvesen fogadja tőletek. 6 Az áldozás napján és másnap egyétek meg, ha pedig harmadnapra marad, azt égessétek el! 7 Ha mégis eszik belőle valaki a harmadik napon, az romlott húst eszik, nem kaphat kegyelmet. 8 Megbűnhődik, aki abból eszik, mert meggyalázta az ÚR szentségét. Ki kell irtani az ilyen embert népe közül. 9 Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és az aratás közben elhullottat ne szedjétek föl. 10 Szőlődet se böngészd végig, és a szőlődben lehullott szemeket ne szedd föl. Hagyd ott azokat a nyomorultaknak és a jövevényeknek. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! 11 Ne lopjatok, ne hazudjatok, és senki se csalja meg honfitársát! 12 Ne esküdjétek hamisan nevemre, mert meggyalázzátok Istenetek nevét. Én vagyok az ÚR! 13 Felebarátodat ne zsákmányold ki, és ne rabold ki. A napszámos bére ne maradjon nálad másnap reggelig! 14 A süketet ne ócsárolj, a vak elé gáncsot ne vess! Félj Istenedtől! Én vagyok az ÚR! 15 Ne kövessetek el jogtalanságot az ítékezésben! Ne nézd, hogy valaki nincstelen; és ne kedvezz a hatalmasnak! Igaz ítéletet hozz honfitársad ügyében! 16 Ne terjessz rágalmakat néped között! Ne törj felebarátod életére. Én vagyok az ÚR! 17 Ne gyűlöld szívedben atyádfiát! Fedd meg bátran honfitársadat, hogy ne légy részes a vétkében. 18 Ne légy bosszúálló, se haragtartó a népedhez tartozókkal szemben. Szeresd felebarátodat, mint magadat! Én vagyok az ÚR! 19 Tartsátok meg rendelkezéseimet! Állatotat más fajtaival ne párosítsd! Ne vesd be meződet kétféle maggal! Ne végy magadra kétféle anyagból szőtt ruhát! 20 Ha egy férfi egy nővel hál, vele közösül, és az a nő egy másik férfi tulajdonában levő szolgáló, akit nem váltottak ki, se szabadon nem bocsátottak, akkor büntessék meg őket, de meg ne haljanak, mert nem volt szabad a nő. 21 A férfi vigye el jóvátételi áldozatát az ÚRnak, a kijelentés sátrának a bejáratához: egy jóvátételi áldozatra szánt kost. 22 Végezzen érte engesztelést a pap a jóvátételi áldozatra szánt kossal az ÚR színe előtt, vétkéért, amelyet elkövetett, és így bocsánatot nyer vétkéért, amelyet elkövetett. 23 Ha majd bementek arra a földre, és ültettek mindenféle gyümölcsfát, tartsátok a gyümölcsét körülmetéletlennek, három esztendeig legyen körülmetéletlen: ne egyétek! 24 A negyedik esztendőben pedig szenteljétek minden gyümölcsét ünnepi ajándékként az ÚRnak! 25 Az ötödik esztendőben már megehetitek a gyümölcsét. Így bőven fog teremni nektek. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! 26 Ne egyetek semmit a vérével! Varázslást ne űzzetek, és ne jövendőlgessetek! 27 Ne nyírjátok le halántékokról a haját! Szakállad végét ne csúfítsd el! 28 Ne vagdaljátok be testeteket halottért, és ne végezzetek magatokon tetoválást. Én vagyok az ÚR! 29 Ne gyalázd meg leányodat azzal, hogy paráznaságra adod. Ne legyen paráznává a föld, és ne legyen tele a föld fajtalankodással! 30 Tartsátok meg szombatjaimat, tiszteljétek szent helyemet! Én vagyok az ÚR! 31 Ne forduljatok halottidézőkhöz, és ne tudakozódjatok jövendőmondóknál, mert tisztátalanokká teszitek magatokat velük. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! 32 Az ősz ember előtt kelj fel, és becsüld meg az öreg embert. És félj a te Istenedtől! Én vagyok az ÚR! 33 Ha jövevény tartózkodik nálatok az országban, ne legyetek hozzá kegyetlenek! 34 Olyan legyen a köztetek tartózkodó jövevény, mint a közületek való bennszülött! Szeressétek, mint magatokat, mert jövevények voltatok Egyiptomban. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! 35 Ne kövessetek el jogtalanságot az ítékezésben, sem a hosszmértékek, súlymértékek és űrmértékek használatában. 36 Igaz mérlegetek, igaz súlyotok, igaz vékátok és igaz mérőedényetek legyen. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket

Egyiptom földjéről! 37 Őrizzétek meg azért minden rendelkezésemet, minden döntésemet,
és teljesítsétek azokat! Én vagyok az ÚR!

3Móz. 20.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Mondd meg Izráel fiainak: Ha Izráel fiai közül vagy az Izráelben tartózkodó jövevények közül valaki odaadja gyermekét a Moloknak, halállal lakoljon: kövezzék meg az ország népe. 3 Én is ellene fordulok az ilyen embernek, és kiirtom népe közül, mivel a Moloknak adta gyermekét, és ezzel tisztátalanná tette szent helyemet, és meggyalázta szent nevemet. 4 Ha pedig az ország népe mégis szemet huny fölötte, és nem öli meg azt az embert, aki odaadja gyermekét a Moloknak, 5 akkor én fordulok az ellen az ember ellen és a nemzetsége ellen, és kiirtom a nép közül őt és mindazokat, akik követik a paráznaságban, paráználkodva a Molokkal. 6 Ha valaki halottidézőhöz és jövendőmondóhoz fordul, és követi őket a paráznaságban, ellene fordulok az ilyen embernek, és kiirtom népe közül. 7 Szenteljétek oda magatokat, és legyetek szentek, mert én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek. 8 Tartsátok meg rendelkezéseimet, és teljesítsétek azokat! Én, az ÚR, szenteltek meg titeket. 9 Ha valaki ócsárolja apját vagy anyját, halállal lakoljon! Apját és anyját ócsárolta: vére rajta. 10 Ha valaki férjes asszonnyal paráználkodik, a felebarátja feleségével paráználkodik, halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő. 11 Ha valaki apjának a feleségével hál, apjának a szemérmét fedte föl, halállal lakoljanak mindketten, vérük rajtuk. 12 Ha valaki a menyével hál, halállal lakoljanak mindketten. Förtelmességet követtek el, vérük rajtuk. 13 Ha valaki férfival hál úgy, ahogyan asszonnyal szoktak hálni, mivel utálatosságot követtek el mindketten, halállal lakoljanak, vérük rajtuk. 14 Ha valaki feleségül vesz egy nőt az anyjával együtt, fajtalanság az. Égessék meg a férfit az asszonyokkal együtt. Ne legyen ilyen fajtalanság köztetek! 15 Ha valaki állattal közösül, halállal lakoljon, és az állatot is öljétek meg! 16 Ha egy asszony bármiféle állathoz megy, hogy párosodjék vele, öld meg az asszonyt is meg az állatot is! Halállal lakoljanak, vérük rajtuk. 17 Ha valaki feleségül veszi a nővérét, apjának a lányát, vagy anyjának a lányát, és meglátja annak szemérmét, és az is meglátja az ő szemérmét: gyalázat az. Ki kell irtani őket népük szeme láttára. Mivel nővérenek a szemérmét fedte föl, bűnhődnie kell. 18 Ha valaki havibajos asszonnyal hál és fölfedi annak a szemérmét, föltakarja a forrását, és az asszony is fölfedi vérenek forrását, mindkettőjüket ki kell irtani népük közül. 19 Anyád nővérenek vagy apád nővérenek a szemérmét föl ne fedd! Ha valaki a vérrokonát takarja így fel, együtt kell bűnhődniük. 20 Aki nagynénjével hál, az a nagybátyja szemérmét fedte föl. Bűnhődni fognak vétkükért, gyermektelenül halnak meg. 21 Aki elveszi testvérenek a feleségét, vérfertőzést követ el. Testvérenek a szemérmét fedte föl, gyermektelenek lesznek. 22 Tartsátok meg minden rendelkezésemet, minden döntésemet, és teljesítsétek azokat, hogy ki ne hányjon benneteket az a föld, ahova beviszlek titeket, hogy ott lakjatok. 23 Ne kövessétek annak a népnek a szokásait, amelyet kiűzők előletek. Megutáltam őket, mert mindezeket cselekedték. 24 Nektek viszont megmondtam, hogy ti fogjátok örökölni földjüket, mert én adom azt nektek örökségül, a tejjel-mézzel folyó földet. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek, aki elkülönítettelek a népektől. 25 Tegyetek azért különbséget a tiszta és tisztátalan állatok között, a tisztátalan és tiszta madarak között, és ne tegyétek magatokat utálatossá állattal, madárral vagy bármiféle földi csúszómászóval, mert azokat különválasztottam, mint tisztátalanokat. 26 Legyetek előttem szentek, mert én, az ÚR, szent vagyok, és elkülönítettelek benneteket a népektől, hogy az enyéim legyetek. 27 Ha egy férfiból vagy asszonyból halottidéző vagy jövendőmondó szól, halállal lakoljon. Kövezzék meg őket: vérük rajtuk.

3Móz. 21.

1 Ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg Áron fiainak, a papoknak, mondd meg nekik, hogy ne tegyék magukat tisztátalanná népük közül való halottal. 2 De ha a legközelebbi rokona halt meg valamelyiknek: anyja, apja, fia, leánya, testvére 3 vagy a legközelebbi hajadon nővére, aki nem ment férjhez, ezekkel tisztátalanná teheti magát. 4 Mint férj se tegye tisztátalanná magát népe között, ne veszítse el szent voltát. 5 Ne nyírják kopaszra a fejüket, szakálluk szélét ne borotválják le, és a testüket ne vagdossák be. 6 Szentek legyenek Istenük előtt, és ne hozzanak gyalázatot Istenük nevére. Mert ők mutatják be az ÚR tűzáldozatait, Istenük kenyerét, azért szentek legyenek. 7 Parázna és meggyalázott nőt ne vegyenek el. Olyan nőt se vegyenek el, akit a férje elbocsátott, mert Istenüknek vannak odaszentelve. 8 Szentnek tekintsd a papot, mert Istened kenyerét ő mutatja be. Szent legyen előtted, mert én, az ÚR, aki szent vagyok, szenteltem meg őket. 9 Ha valamelyik pap leánya gyalázatos lesz, és paráználkodik, meg kell égetni, mert az apját gyalázta meg. 10 Aki főpap lett testvérei között azzal, hogy fejére öntötték a fölkenő olajat és felavatták, amikor a szent ruhákba öltöztették, ne hagyja gondozatlanul a haját, ne tépje meg a ruháját, 11 és ne menjen be semmiféle holttesthez. Még az apjával, vagy az anyjával se tegye tisztátalanná magát. 12 Ne menjen ki a szent helyről, és ne hozzon így gyalázatot Istenének a szent helyére, mert fejdísz, Istenének a fölkenő olaja van rajta. Én vagyok az ÚR. 13 Hajadont vegyen feleségül. 14 Özvegyet, elbocsátottat, meggyalázottat, paráznát, ilyeneket nem vehet el. Csak a maga népéből való hajadont vehet feleségül, 15 hogy gyalázatot ne hozzon utódaira népe között. Én, az ÚR, szenteltem fel őt. 16 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 17 Így szólj Áronhoz: Ha lesz valaki utódaid közül a későbbi nemzedékekben, akinek testi fogvatkozása lesz, az ne mutassa be áldozatul Istenének a kenyerét. 18 Nem mutathatja be az, akinek testi fogvatkozása van, tehát aki vak, sánta, nyúlszájú, vagy törött végtagú; 19 se törött lábú, se törött kezű ember; 20 vagy aki púpos vagy vézna, vagy hályogos szemű, viszketeges vagy sömörös vagy sérves. 21 Áron pap utódai közül az, akinek testi fogvatkozása van, nem mehet oda tűzáldozatot bemutatni az ÚRnak. Mivel testi fogvatkozása van, nem mehet oda, hogy bemutassa Istenének a kenyerét. 22 Istenének a kenyeréből, az igen szentből és a szentből egyaránt ehet. 23 De a kárpithoz nem mehet be, és az oltárhoz nem közeledhet, mert testi fogvatkozása van. Ne gyalázza meg szent helyemet. Én, az ÚR, vagyok a megszentelőjük. 24 Így beszélt Mózes Áronhoz és fiaihoz, meg Izráel fiaihoz.

3Móz. 22.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Mondd meg Áronnak és fiainak, hogy vigyázva bánjanak Izráel fiainak szent dolgaival. Meg ne gyalázzák szent nevemet azokkal, amiket ők nekem szentelnek. Én vagyok az ÚR. 3 Mondd nekik: ha bárki a ti utódaitok közül, bármely nemzedékeketekből akkor közelít a szent dolgokhoz, amelyeket Izráel fiai az ÚRnak szentelnek, amikor éppen tisztátalan, azt az embert ki kell irtani előlem. Én vagyok az ÚR. 4 Ha egy Áron utódai közül való ember poklos vagy folyásos, nem ehet a szent dolgokból, amíg meg nem tisztul. Ha pedig valaki megérint egy halott által tisztátalanná lett dolgot, vagy ha valakinek magömlése van, 5 vagy megérint valamilyen csúszómásztót, és tisztátalanná lesz, vagy bármilyen tisztátalanságban levő embert, és úgy lesz tisztátalanná, 6 az az ember, aki effélét érint, tisztátalan legyen estig. Csak azután ehet a szent dolgokból, ha megmosakodott vízben. 7 Naplemente után tiszta lesz, és azután ehet a szent dolgokból, mert az ő eledele az. 8 Döglött vagy széttépett állatot nem ehetik, mert tisztátalan lesz általa. Én vagyok az ÚR. 9 Így őrizzék meg, amiket elrendeltem, hogy vétekekkel ne terheljék magukat, és meg ne haljanak amiatt, hogy meggyalázzák azokat. Én, az ÚR, vagyok a megszentelőjük. 10 Egy idegen ember sem ehet szent ételt, a papnál levő zsellér vagy napszámos sem ehet szent ételt. 11 De ha a pap pénzen vásárol meg valakit tulajdonául, az ehet belőle. A házában született szolgák is ehetnek eledeléből. 12 Ha a pap leánya idegen férfi felesége lesz, nem ehet a szent áldozati ajándékokból. 13 De ha a pap leánya özvegyen maradt, vagy elbocsátották, gyermeke pedig nincs, és visszatér apja házába, akkor éppúgy ehet az apja eledeléből, mint leány korában. Csak idegen nem ehet belőle. 14 Ha valaki nem szándékosan eszik szent ételt, az adja meg a papnak a szent ételt, de ötödrészával többet. 15 Ne gyalázzák meg Izráel fiainak a szent dolgait, amelyeket szent ajándékkul adnak az ÚRnak, 16 és ne terheljék meg őket bűnös adóssággal az által, hogy esznek szent dolgaikból. Mert én, az ÚR, vagyok a megszentelőjük.

17 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 18 Szólj Áronhoz és fiához, meg Izráel fiához, és ezt mondd nekik: Ha valaki Izráel házából és az Izráelben lakó jövevények közül áldozatot akar bemutatni, akár fogadalmi, akár önkéntes áldozatként, amit csak égőáldozatul szoktak bemutatni az ÚRnak, 19 azért, hogy ő kedvesen fogadja tőletek, hibátlan hím marhát, bárányt vagy kecskét vigyetek. 20 Ne mutassatok be olyat, amiben fogyatkozás van, mert akkor nem fogadja kedvesen tőletek. 21 Ha valaki békeáldozatot mutat be az ÚRnak fogadalma teljesítéséül, vagy önkéntes áldozatul, marhát vagy juhot, hibátlan legyen az, semmiféle fogyatkozása ne legyen, akkor fogadja ő kedvesen. 22 Ne mutassatok be az ÚRnak vakot, tört csontut, sérültet, szemölcsösöt, viszketegest vagy sömörösöt. Ilyenekből tűzáldozatot se adjatok az ÚR oltárára. 23 Torz és csenevész marhát és bárányt önkéntes áldozatul lehet vinni, de mint fogadalmi áldozat nem szerez kegyelmet. 24 Összenyomott, zúzott, megszakadt vagy kimetszett heréjűt ne mutassatok be az ÚRnak. Ne tegyétek ezt országotokban. 25 Ha idegen ember kezéből való bármi efféle, akkor sem mutathatjátok be mint Istenetek eledelét. Mivel csonkák és fogyatkozásuk van, nem szereznek kegyelmet nektek. 26 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 27 A borjú, a bárány és a kecske ellés után legyen az anyja mellett hét napig. A nyolcadik naptól fogva már kegyelmet szerez feláldozásuk, az ÚRnak szóló tűzáldozatként. 28 Marhát vagy juhot fiastul ne vágjatok le ugyanazon a napon. 29 Ha hálaáldozatot áldoztok az ÚRnak, úgy áldozzatok, hogy ő kedvesen fogadja tőletek. 30 Még aznap egyétek meg, ne hagyjatok belőle reggelre. Én vagyok az ÚR! 31 Tartsátok meg parancsolataimat és éljete azok szerint. Én vagyok az ÚR. 32 Ne gyalázzátok meg szent nevemet, hogy megszentelt legyenek Izráel fiai között. Én, az ÚR, vagyok a megszentelőtök, 33 aki kihoztalak benneteket Egyiptom földjéről, hogy a ti Istenetek legyenek. Én vagyok az ÚR.

3Móz. 23.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Szólj Izráel fiához, és mondd el nekik, hogy melyek az ÚR ünnepei, amelyeket ki kell hirdetni, szent ünnepre való hívással. Ezek az én ünnepeim: 3 Hat napon át végezhetitek munkátokat, de a hetedik napon teljes nyugalom legyen szent összegyülekezéssel. Semmi munkát ne végezzetek; az ÚRtól rendelt pihenőnap legyen az mindenütt, ahol laktok. 4 Ezek az ÚR ünnepei, a szent összegyülekezések, amelyeket ki kell hirdetni meghatározott idejűnkben: 5 Az első hónapban, a hónap tizennegyedikén estefelé van az ÚR pászkája. 6 Ennek a hónapnak a tizenötödik napja pedig az ÚR kovásztalan kenyereinek ünnepe. Hét napig kovásztalan kenyeret egyetek. 7 Az első napon szent összegyülekezések legyenek. Ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. 8 Hét napon át mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. A hetedik napon szent összegyülekezések legyenek, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

9 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 10 Szólj Izráel fiához, és ezt mondd nekik: Ha bementek arra a földre, amelyet én adok nektek, és aratjátok annak termését, vigyék el aratásokat első kévét a paphoz. 11 Az mutassa fel a kévét az ÚR előtt azért, hogy ő kedvesen fogadja tőletek. A szombat után következő napon mutassa fel azt a pap. 12 A kéve felmutatásának a napján készítsetek egy hibátlan, esztendő bárányt égőáldozatul az ÚRnak. 13 Amellé ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak. Italáldozatul pedig egynegyed hin bort adjatok. 14 Kenyeret, pörkölt vagy zsenge gabonaszemeket ne egyetek egészen addig a napig, amíg el nem vizitek Isteneteknek az őt megillető áldozatot. Örök rendelkezés ez nektek nemzedékről nemzedékre minden lakóhelyeteken.

15 Számoljátok a szombatra következő naptól, tehát attól a naptól, amelyen elviszitek a felmutatásra szánt kévét, hét teljes hetet. 16 Ötven napot számoljátok a hetedik szombat utáni napig és akkor mutassatok be új ételáldozatot az ÚRnak. 17 Hozzatok lakóhelyetekről két kenyeret felmutatási áldozatul; kéttized véka finomlisztből készüljenek, kovással sütve, az első termésből való áldozatul az ÚRnak. 18 A kenyéren kívül mutassatok be hét hibátlan, esztendő bárányt, egy bikaborjút meg két kos. Legyenek ezek az ÚR égőáldozatai, a hozzájuk tartozó étel- és italáldozattal együtt. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak. 19 Készítsetek el egy kecskebakot is vétekáldozatul, két egyéves bárányt pedig békeáldozatul. 20 A pap mutassa fel azokat az első termésből készült kenyér fölött felmutatott áldozatként az ÚR színe előtt a két báránnyal együtt. Az ÚRnak szenteltek ezek, a papéi legyenek. 21 És hirdessétek ki, hogy ugyanezen a napon szent összegyülekezés lesz, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. Örök rendelkezés legyen ez minden lakóhelyeteken nemzedékről nemzedékre. 22 Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és az aratás közben elhullottat ne szedjétek föl. Hagyd ott azokat a nyomorultnak és a jövevénynek. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

23 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 24 Mondd meg ezt Izráel fiainak: A hetedik hónapban, a hónap elsején pihenőnapotok legyenek, szent összegyülekezés emlékeztető kürtöléssel. 25 Ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát, hanem mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak.

26 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 27 Ugyanennek a hetedik hónapnak a tizedike az engesztelés napja. Szent összegyülekezések legyenek, tartóztassátok meg magatokat, és mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. 28 Ne végezzetek ezen a napon semmiféle munkát, mert az engesztelés napja ez, hogy engesztelést végezzenek értetek Isteneteknek, az ÚRnak színe előtt. 29 Ha pedig valaki nem tartóztatja meg magát ezen a napon, azt ki kell irtani népe közül. 30 És ha valaki akármilyen munkát végez ezen a napon, azt az embert kipusztítom népe közül. 31 Ne végezzetek semmiféle munkát akkor.

Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre minden lakóhelyeteken. 32 A teljes nyugalom napja legyen ez nektek, tartóztassátok meg magatokat. A hónap kilencedikének estéjén, estétől estéig pihenjetez nyugalmatok napján.

33 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 34 Mondd meg Izráel fiainak: Ugyanennek a hetedik hónapnak a tizenötödik napján hét napig tartó sátoros ünnep kezdődjék az ÚRnak. 35 Az első napon szent összegyülekezés legyen, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. 36 Hét napon át mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. A nyolcadik napon szent összegyülekezések legyen, és mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. Ünnepnapi ez, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. 37 Ezek az ÚR meghatározott ünnepei, amelyeket ki kell hirdetni, mint a szent összegyülekezés alkalmait. Mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak: égőáldozatot, ételáldozatot, véresáldozatot és italáldozatot, mindegyik napon annak rendje szerint, 38 az ÚR nyugalomnapjain kívül, az ajándékokon, minden fogadalmon és minden önkéntes áldozaton kívül, amelyeket adtok az ÚRnak. 39 De még a hetedik hónap tizenötödik napjától kezdve is, amikor begyűjtitek a föld termését, hét napon át ünnepeljétek az ÚR ünnepét. Az első napon is legyen pihenőnap, és a nyolcadik napon is legyen pihenőnap. 40 Vegyetez magatoknak az első napon nemes fákról való gyümölcsöt, pálmaágakat, sűrű lombú faágakat és fűzfagallyakat, és örvendezzetez hét napon át Istenez, az ÚR előtt. 41 Így ünnepeljétez meg ezt az ÚR ünnepeként minden esztendőben hét napon át. Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre. A hetedik hónapban ünnepeljétez ezt. 42 Sátorokban lakjatez hét napig, sátorokban lakjék Izráelben minden bennszülött. 43 Hadd tudják meg nemzedékeitez, hogy sátorokban adtam lakást Izráel fiainak, amikor kihoztam őket Egyiptomból. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenez! 44 Így mondta el Mózes az ÚR meghatározott ünnepeit Izráel fiainak.

3Móz. 24.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Parancsolt meg Izráel fiainak, hogy hozzanak neked olajbogyóból ütött tiszta olajat a mécstartóhoz, hogy mindig tehessenek rá égő mécsest. 3 A kijelentés sátrában, a bizonyosság kárpitján kívül úgy rendezze el ezeket Áron, hogy estétől reggelig állandóan az ÚR előtt legyenek. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre. 4 A színarany lámpatartóra rakja fel a mécseseket, hogy állandóan az ÚR előtt legyenek. 5 Végy finomlisztet és süss abból tizenkét lepényt. Kéttized vékából készüljön egy lepény. 6 Helyezd el azokat két sorban, soronként hatot, a színarannyal bevont asztalra az ÚR elé. 7 Tégy a sorok mellé tiszta tömjént, ez legyen a kenyérnél az áldozat emlékeztető része mint tűzáldozat az ÚRnak. 8 Szombatról-szombatra oda kell rakni az ÚR elé állandóan. Örök szövetség kötelezi erre Izráel fiait. 9 Azután Ároné és fiaié legyen. Szent helyen egyék meg, mert az ÚR legszentebb tűzáldozatai közé tartozik. Örök rendelkezés ez.

10 Egy izráeli asszonynak a fia, akinek az apja egyiptomi volt, Izráel fiaival együtt jött ki, és ennek az izráeli asszonynak a fia meg egy izráeli férfi összeveszett a táborban. 11 Az izráeli asszonynak a fia káromolta az ÚR nevét, és átkozódott. Ezért odavitték Mózeshez. Anyjának a neve Selómit volt, Dibri leánya, a Dán törzséből. 12 És őrizetbe vették azt, amíg útmutatást nem kapnak az ÚRtól. 13 Az ÚR pedig így beszélt Mózeshez: 14 Vidd ki az átkozódót a táboron kívülre, és tegyék fejére a kezüket mindazok, akik hallották, azután kövesse meg az egész közösség. 15 Izráel fiaihoz pedig így beszélj: Ha valaki átkozza Istenét, annak bűnhődnie kell vétkéért. 16 Aki az ÚR nevét káromolja, az halállal lakoljon, irgalom nélkül kövesse meg az egész közösség. Akár jövevény, akár bennszülött, meg kell halnia, ha káromolja az ÚR nevét. 17 Ha valaki agyonüt egy embert, bárkit is, halállal lakoljon. 18 Aki pedig egy állatot üt agyon, az fizessen az állatért állattal. 19 Ha valaki testi sértést követ el honfitársán, azzal úgy bánjanak, ahogyan ő cselekedett: 20 törést törésért, szemet szemért, fogat fogért. Amilyen testi sértést követett el, olyat kövessenek el rajta is. 21 Aki állatot üt agyon, fizesse meg azt, de aki embert üt agyon, annak meg kell halnia. 22 Ugyanaz a törvény legyen nálatok érvényes mind a jövevényre, mind a bennszülöttre, mert én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! 23 Így beszélt Mózes Izráel fiaihoz, azok pedig kivítették az átkozódót a táboron kívülre, és megkövezték. Úgy cselekedtek Izráel fiai, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

3Móz. 25.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez a Sínai-hegyen: 2 Szólj Izráel fiaihoz, és ezt mondd nekik: Amikor bementek arra a földre, amelyet én adok nektek, legyen nyugalma a földnek is az ÚR nyugalomnapjához hasonlóan. 3 Hat éven át vesd be meződet, és hat éven át mesd meg szőlődet, és takarítsd be termését. 4 De a hetedik esztendőben legyen teljes nyugalma a földnek, az ÚR nyugalomnapjához hasonlóan. Meződet ne vesd be, és szőlődet ne mesd meg. 5 Ami az aratás után kihajtott, azt ne arasd le, és metszetlen szőlőfűrtjeit ne szedd le. A nyugalom esztendeje legyen ez a föld számára. 6 De amit a föld a nyugalma idején terem, táplálékul lesz neked, szolgálóknak és szolgálódnak, a nálad tartózkodó napszámosnak és idegennek, 7 meg jószágodnak és a földeden élő állatoknak. Ez a termés lesz az eledeletek.

8 Számolj azután hét nyugalomévet, azaz hétszer hét esztendőt, úgyhogy a hét nyugalomév ideje negyvenkilenc esztendő legyen. 9 Akkor fúvasd meg a harsogó kürtöt a hetedik hónap tizedikén, az engesztelés napján fúvasd meg a kürtöt országszerte. 10 Szenteljétek meg az ötvenedik esztendőt, és hirdessetek fölszabadulást az ország minden lakosának. Legyen az nektek örömnep: hadd jusson hozzá újra mindenki a birtokához, és hadd térjen vissza mindenki a nemzetségéhez. 11 Örömnep legyen az ötvenedik esztendő. Ne vessetek és ne arassátok le, ami az aratás után kihajtott; a meg nem metszett szőlőt ne szüreteljétek le. 12 Mert örömnep az, tartsátok szentnek. A mezőről egyétek annak termését. 13 Az örömnep ebben az esztendejében jusson hozzá újra mindenki a birtokához. 14 Ha valaki elad honfitársának valami eladnivalót, vagy vásárol valamit honfitársától, ne csalja meg egyik ember a másikat. 15 Az örömnep évét követő esztendők száma szerint vásárolj honfitársadtól, az pedig a termő esztendők száma szerint adjon el neked. 16 Az évek nagyobb számához képest szabad magasabbra az árát annak, amit vásárolsz, és az évek kisebb számához képest szabad alacsonyabbra az árát annak, amit vásárolsz, hiszen a termést az évek számának megfelelően adja el neked. 17 Ne csalja meg senki a honfitársát. Féld Istenedet. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenedek! 18 Hajtsátok végre rendelkezéseimet, tartsátok meg végzéseimet. Hajtsátok végre azokat, akkor biztonságban lakhattok azon a földön. 19 Megadja gyümölcsét a föld, ehettek jóllakásig, és biztonságban lakhattok rajta. 20 Ha pedig ezt mondjátok: Mit eszünk a hetedik esztendőben, ha nem vetünk, és a termésünket nem takarítjuk be? - 21 én majd rátok árasztom áldásomat a hatodik esztendőben, és három esztendőre való fog teremni. 22 Amikor a nyolcadik esztendőben vetni fogtok, még a régi termésből esztek; egészen a kilencedik évig, amíg beérik annak a termése, a régiből esztek.

23 A földet senki se adja el véglegesen, mert enyém a föld, ti csak jövevények és zsellérek vagytok nálam. 24 Ezért a birtokokban levő egész földön tegyétek visszaválthatóvá a földet. 25 Ha atyádfia elszegényedik, és elad a birtokából, akkor álljon elő a visszaváltója, a legközelebbi rokona, és váltsa meg magának, amit atyjafia eladott. 26 Ha pedig valakinek nincs kiváltója, de ő maga szert tesz annyira, amennyi elegendő a visszaváltáshoz, 27 vegye számba az eladás óta eltelt esztendőket, a fennmaradó értéket pedig térítse meg annak, akinek eladta, és térjen vissza a birtokára. 28 De ha nincs annyija, amennyit meg kellene térítenie, akkor maradjon az eladott föld a megvásárlójánál az örömnep évéig. Az örömnepen azonban váljék szabaddá, és az eladó térjen vissza birtokára. 29 Ha valaki lakóházat ad el egy fallal körülvett városban, legyen az visszaváltható az eladás évének az elteltéig. Egy esztendőn belül válthassa vissza. 30 De ha nem váltják vissza annak az évnek a teljes elteltéig, akkor a kőfallal körülvett városban levő ház véglegesen a vevőé lesz, nemzedékről nemzedékre, nem válik szabaddá az örömnepen sem. 31 A kőfallal körül nem vett falvak házait a mezei földekhez kell számítani, legyenek visszaválthatók, és váljanak szabaddá az örömnepen. 32 A léviták városaiban, az ő birtokukban levő városok házai mindenkor legyenek visszaválthatók a

léviták által. 33 Ha a léviták közül váltja meg magának valaki, akkor is válják szabaddá az eladott ház az örömnüpen az ő birtokát képező városban. Mert a léviták városaiban levő házak az ő birtokuk Izráel fiai között. 34 A városaikhoz tartozó mezőket nem adhatják el, mert örökös birtokuk az.

35 Ha atyádfia elszegényedik, és tönkremegy melletted, segítsd őt, hogy mint jövevény vagy zsellér élhessen melletted. 36 Ne végy tőle kamatot vagy uzsorát. Légy istenfélő, és engedd, hogy éljen melletted atyádfia. 37 Pénzedet ne kamatra add neki, és ne uzsorára adj élelmet. 38 Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy nektek adjam Kánaán földjét és Istenetek legyenek. 39 Ha atyádfia elszegényedik melletted, és eladja magát neked, ne végeztess vele rabszolgamunkát. 40

Napszámosként vagy zsellérként legyen nálad, az örömnüpen évéig szolgáljon nálad. 41 Azután távozzék el tőled gyermekeivel együtt, és térjen vissza nemzetségéhez. Ősei örökségébe térjen vissza. 42 Mert az én szolgáim ők, akiket Egyiptomból hoztam ki, ne adják hát el őket rabszolgák módjára. 43 Ne uralkodj az ilyenek kegyetlenül, légy istenfélő! 44 Rabszolgáid és szolgálóid a körülöttes lakó népek közül valók legyenek, azok közül vásárolj rabszolgát és szolgálót. 45 A közöttetek tartózkodó zsellérek fiai közül is vásárolhattok, meg a köztetek lakó nemzetségekből is, akik országokban születtek, ezek legyenek a ti tulajdonotok. 46 Örökségül hagyjátok ezeket magatok után fiaitokra, hadd örököljék mint tulajdonukat, dolgoztassák őket örökké. De testvéreiteken, Izráel fiain, egymáson ne uralkodjatok kegyetlenül. 47 Ha a jövevény vagy zsellér vagyont szerez melletted, atyádfia viszont elszegényedik mellette, és eladja magát a melletted levő jövevénynek vagy zsellérnek vagy egy jövevény nemzetségéből származónak, 48 bár eladta magát, legyen visszaváltható; bármelyik rokona visszaválthatja őt. 49 Akár a nagybátyja, akár nagybátyjának a fia visszaválthatja, akár nemzetségéből származó vérrokona visszaválthatja, vagy ha módja van hozzá, saját magát is visszaválthatja. 50 Számoljon el azzal, aki őt megvette, attól az évtől kezdve, amikor eladta magát neki, az örömnüpen évéig. Eladási ára az évek száma szerint veendő, mintha napszámosként lenne nála. 51 Ha még sok esztendő volna hátra, akkor ahhoz képest térítse meg váltságdíját a vételárából. 52 Ha pedig kevés esztendő volna hátra az örömnüpen évéig, akkor is számoljon el vele, és az éveknek megfelelően térítse meg váltságdíját. 53 Mint évszámra elszegődött napszámos legyen nála. Ne uralkodjék rajta kegyetlenül a szemed láttára. 54 Ha pedig ilyen módon nem volt visszaváltható, az örömnüpen évében válják szabaddá gyermekeivel együtt. 55 Mert az én szolgáim Izráel fiai, az én szolgáim ők, akiket Egyiptomból hoztam ki. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

3Móz. 26.

1 Ne csináljatok magatoknak bálványisteneket. Se faragott képet, se szent oszlopot ne állítsatok magatoknak, kőszobrokat se helyeztetek el országotokban, hogy leboruljatok azok előtt. Mert én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek. 2 Nyugalomnapjaimat tartsátok meg, és szentélyemet tiszteljétek! Én vagyok az ÚR!

3 Ha rendelkezéseim szerint éltek, és parancsaimat megtartjátok, és végrehajtatok azokat, 4 akkor esőt adok a szokott időben, a föld megadja termését, és a mező fája is megtermi gyümölcsét. 5 Cséplésetek szüretig tart, és a szüret a vetésig tart. Jóllakásig ehetitek kenyereteket, és biztonságban lakhattok az országban. 6 Békességet adok az országban; ha lefeküsztek, senki sem riaszt föl benneteket. Kipusztítom a vadállatokat az országból, és fegyverrel sem hatolnak be országotokba. 7 Sőt ti üldözitek majd ellenségeiteket, és elhullanak fegyvereitek által. 8 Közületek öten százat üldöznek, és százan tíezret üldöznek, és elhullanak ellenségeitek fegyvereitek által. 9 Hozzátok fordulok, megsaporítalak és megsokasítalak benneteket, és fenntartom szövetségemet veletek. 10 Régit, tavalyi gabonát esztek, és a régit kihordjátok az új elől. 11 Hajlékomat közétek helyezem, és nem utállak meg benneteket. 12 Köztetek járok, és Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek. 13 Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy ne legyetek többé azoknak a szolgálói. Összetörtem jármotok fáját, és fölegyenesítve vezettelek benneteket.

14 De ha nem hallgattok rám, és nem hajtatok végre mindezeket a parancsolatokat, 15 és ha megvetitek rendelkezéseimet, és megutáljátok döntéseimet, ha nem hajtatok végre minden parancsomat, hanem megszegitek szövetségemet, 16 akkor én így bánok veletek: Meglátogatlak benneteket szörnyűségekkel: szemet elhomályosító és lelket gyötrő sorvadással és lázzal. Hiába vetitek el a magot, ellenségeitek eszik meg a termését. 17 Szembefordulok veletek: megvernek ellenségeitek, és uralkodni fognak rajtatok gyűlölőitek; akkor is menekültök, ha senki sem üldöz titeket. 18 Ha pedig ezek után sem hallgattok rám, akkor hétszeresen megfenyítelek benneteket vétkeitekért. 19 Összetöröm gőgös hatalmatokat. Olyanná teszem fölöttetek az eget, mint a vas, földeteket pedig olyanná, mint az érc. 20 Hiába dolgoztok teljes erővel, nem ad a földetek termést, és a föld fái nem teremnek gyümölcsöt. 21 Ha mégis szembeszálltok velem, és nem akartok rám hallgatni, akkor hétszeresen verlek meg benneteket vétkeitek miatt. 22 Rátok küldöm a mezei vadakat, és elragadják gyermekeiteket, kiirtják állataitokat, és megrikítanak benneteket, útjaitok kihaltak lesznek. 23 És ha még ezek a fenyítések sem fognak rajtatok, hanem szembeszálltok velem, 24 akkor én is szembeszállok veletek, és hétszeresen megverlek benneteket vétkeitek miatt. 25 Fegyvert hozok rátok, hogy bosszút álljon a szövetségszegésért. Ha városaitokba veszitek be magatokat, akkor dögvész bocsátok rátok, és az ellenség kezébe adlak benneteket. 26 Amikor eltöröm nálatok a kenyér botját, tíz asszony egy kemencében süti majd a kenyereteket, és kimérve adják oda kenyereteket, úgyhogy esztek ugyan, de nem laktok jól. 27 És ha még azután sem hallgattok rám, hanem szembeszálltok velem, 28 akkor haragomban én is szembeszállok veletek, és bizony, hétszeresen fenyítelek meg benneteket vétkeitek miatt. 29 Fiaitok húsát fogjátok enni, és leányaitok húsát eszitek majd. 30 Elpusztítom áldozó halmaitokat, kiirtom tömjénező oltáraitokat, és hulláitokat holt bálványaitok mellé szórom, mert megutállak benneteket. 31 Városaitokat rommá teszem, és szent helyeiteket elpusztítom, mert nem kedvelem illatáldozataitokat. 32 Úgy elpusztítom én az országot, hogy még azok az ellenségeitek is megborzadnak tőle, akik ott fognak lakni. 33 Titeket pedig szétszórlak a nemzetek közé, és kirántott karddal üldözlek benneteket. Országotok pusztasággá lesz, városaitok pedig romhalmazzá. 34 Akkor majd élvezni fogja nyugalma a föld a pusztulás egész idején, ti pedig ellenségeitek földjén lesztek. Akkor majd megnyugszik a föld, és élvezni fogja nyugalma. 35 A pusztulás egész ideje alatt nyugodni

fog, mivel nem nyugodhatott a nyugalomra rendelt időben, amikor még rajta laktatok. 36 Akik pedig megmaradnak közületek, azoknak a szívében gyávaságot keltek ellenségeik földjén, úgyhogy üldözni fogja őket még egy szél-űzte falevél zizzenése is; menekülnek, mintha fegyver elől menekülnének, és elesnek, pedig senki sem üldözi őket. 37 Elbotlanak egymásban, mintha fegyverrel üznék őket, pedig senki nem üldözi őket, és nem tudtok ellenállni ellenségeiteknek. 38 El fogtok veszni a nemzetek között, és megemészt benneteket ellenségeitek földje. 39 Akik pedig megmaradnak közületek, megrothadnak bűneik miatt ellenségeik földjén, sőt atyáik bűnei miatt is megrothadnak. 40 De ha megvallják bűnüket és atyáik bűnét, azt hogy hűtlenül ellenem szegültek, meg azt is, hogy szembeszálltak velem, 41 ami miatt én is szembeszálltam velük, és elvittem őket ellenségeik földjére, ha majd megalázkodik körülmetéletlen szívük, és békével hordozzák büntetésüket, 42 akkor visszaemlékezem a Jákóbbal kötött szövetségemre, az Izsákkal kötött szövetségemre, meg az Ábrahámval kötött szövetségemre, és gondom lesz az országra is. 43 El kell ugyan hagyniuk földjüket, hadd élvezze nyugalmát, amíg pusztán hever nélkülük, nekik pedig békével kell hordozniuk büntetésüket, mivel újra meg újra megvetették döntéseimet, és megutálták rendelkezéseimet. 44 De akkor sem vetem meg őket, amikor ellenségeik földjén lesznek, és nem utálom meg őket annyira, hogy véget vessek nekik, megszegvén velük kötött szövetségemet, mert én, az ÚR, az ő Istenük maradok. 45 És visszaemlékezem az elődeikkel kötött szövetségre, akiket kihoztam Egyiptom földjéről a nemzetek szeme láttára, hogy Istenük legyek, én, az ÚR. 46 Ezek azok a rendelkezések, döntések és törvények, amelyeket az ÚR szerzett maga és Izráel fiai között a Sínai-hegynél, Mózes által.

3Móz. 27.

1 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 2 Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha valaki különleges fogadalmat tesz, föl kell becsülni az ÚRnak szánt személyeket. 3 Ha férfit kell fölbecsülni, húszévestől hatvanévesig ötven ezüstsekelre becsüld, a szent sekel szerint. 4 Ha pedig asszony az, akkor harminc sekelre becsüld. 5 Ha ötévestől húszévesig való, a fiút húsz sekelre becsüld, a leányt tíz sekelre. 6 Ha egyhónapostól ötévesig való, akkor a fiút öt ezüstsekelre becsüld, a leányt pedig három ezüstsekelre becsüld. 7 Ha hatvanéves, vagy annál idősebb, akkor a férfit tizenöt sekelre becsüld, az asszonyt pedig tíz sekelre. 8 Ha azonban szegényebb, mint amennyire becsülted, akkor állítsák a pap elé, és a pap becsülje meg őt. Aszerint becsülje meg a pap, amilyen módja van a fogadalmat tevőnek. 9 Ha olyan állatról van szó, amelyet áldozatul szoktak bemutatni az ÚRnak, minden olyan, amelyet az ÚRnak szoktak adni, szent. 10 Ne adjanak helyette mást, ne cseréljék ki, se a jót rosszabbra, se a rosszat jobbra, mert ha mégis kicserélnék az állatot egy másik állatra, akkor az is, meg a csereállat is szent lesz. 11 Ha pedig valamilyen tisztátalan állatról van szó, amelyet nem szoktak áldozatul bemutatni az ÚRnak, akkor állítsák oda az állatot a pap elé. 12 Becsülje meg azt a pap, hogy jó-e vagy rossz-e, és ahogyan a pap megbecsülte, úgy legyen. 13 De ha mindenképpen meg akarja azt váltani, akkor tegye hozzá a becsértékének még egy ötödét. 14 Ha valaki a házát szenteli oda szent ajándékkul az ÚRnak, akkor a pap becsülje meg, hogy jó-e vagy rossz-e, és a pap által megállapított becsértéket kell számítani. 15 Ha pedig az, aki odaszentelte, meg akarja váltani a házát, akkor tegye hozzá a becsértékének még egy ötödét, és úgy maradjon az övé. 16 Ha valaki ősi birtokából szentel oda valamit az ÚRnak, akkor a vetőmagja szerint kell megbecsülni; egy hómer árpa vetőmag ötven ezüstsekelt ér. 17 Ha az örömnép évétől fogva szenteli oda valaki a mezejét, akkor a teljes becsértéket kell számítani. 18 De ha az örömnép után szenteli oda valaki a mezejét, akkor számítsa ki a pap a következő örömnépig még hátra levő évek számának megfelelő pénzt, és azt vonják le a becsértékből. 19 De ha mindenképpen meg akarja váltani a mezejét az, aki odaszentelte, akkor tegye hozzá becsárának még egy ötödét, és úgy maradjon az övé. 20 Ha pedig nem váltja meg a mezőt, hanem eladja azt a mezőt más valakinek, akkor nem váltható meg többé. 21 Ha az örömnépen felszabadul a mező, legyen az ÚR szent tulajdona, mint esküvel odaszentelt mező: a pap birtoka legyen. 22 Ha pedig valaki vásárolt mezőt szentel oda az ÚRnak, amely nem ősi birtoka, 23 akkor számítsa ki a pap a becsérték összegét az örömnép évéig, és a becsértéket még azon a napon oda kell adni az ÚRnak szent ajándékkul. 24 Az örömnép évében visszaszáll a mező arra, akitől vették, akinek ősi birtoka volt az a föld. 25 Mindent a szent sekel szerint becsüljete fel! Húsz géra ez a pénzegység. 26 Az állat elsőszülöttjét nem kell senkinek sem odaszentelni, mert az mint elsőszülött úgyis az ÚRé, akár szarvasmarha, akár juh, az ÚRé az. 27 Ha azonban áldozatra alkalmatlan az az állat, akkor meg kell váltani becsértéke szerint, hozzáadva még annak egy ötödét. Ha pedig nem váltják meg, akkor adják el becsára szerint. 28 De amit esküvel szentelt valaki tulajdonából az ÚRnak, akár ember, akár állat, akár ősi birtok az, azt nem adhatja el, és nem válthatja meg. Minden esküvel odaszentelt dolog igen szent tulajdona az ÚRnak. 29 Nem lehet megváltani az olyan embert, aki átok miatt került az esküvel odaszentelték közé, annak meg kell halnia. 30 A föld minden tizede az ÚRé, a földnek a szemes terméséből és a fa gyümölcséből; az ÚR szent tulajdona az. 31 De ha valaki mindenképpen meg akar valamit váltani a tizedéből, tegye még hozzá egyötödét. 32 A marháknak és juhoknak a tizede is, minden tizedik, amely átmegy a pásztorbot alatt, az ÚR szent tulajdona legyen. 33 Nem szabad válogatni a jó és a rossz között, sem kicserélni azt. Ha valaki mégis kicseréli, akkor az is, meg a csereállat is szent lesz, nem váltható meg. 34 Ezek azok a parancsolatok, amelyeket az ÚR parancsolt Mózes által Izráel fiainak a Sínai-hegyen.

Mózes negyedik könyve

4Móz. 1.

1 Így beszélt az ÚR Mózeshez a Sínai-pusztában, a kijelentés sátrában, a második év második hónapjának elsején azután, hogy kijöttek Egyiptomból: 2 Vegyétek névjegyzékbe fejenként Izráel fiainak egész közösségét, nemzetségenként és nagycsaládonként egytől egyig minden férfit, 3 húszévestől fölfelé minden hadkötelest Izráelben! Vegyétek őket számba seregenként, te és Áron! 4 Legyen segítségetekre törzsenként egy-egy férfi, mindegyik egy nagycsalád feje legyen. 5 Ez a neve azoknak a férfiaknak, akik segíteni fognak nektek: Rúbenből Elicúr, Sedéúr fia, 6 Simeonból Selumiél, Cúrisaddaj fia, 7 Júdából Nahsón, Ammínádáb fia, 8 Issakárból Netanél, Cúár fia, 9 Zebulonból Eliáb, Hélón fia. 10 József fiai közül: Efraimból Elisámá, Ammihúd fia, Manasséból pedig Gamliél, Pedácúr fia, 11 Benjáminból Abídán, Gideóni fia, 12 Dánból Ahiezer, Ammisaddaj fia, 13 Ásérből Pagiél, Okrán fia, 14 Gádból Eljászáf, Deúél fia, 15 Naftálból Ahira, Énán fia. 16 Ezek a közösség képviselői, az ősi törzsek fejedelmei, Izráel nemzetségfői. 17 Maga mellé vette azért Mózes és Áron ezeket a név szerint kijelölt férfiakat, 18 és összegyűjtötték az egész közösséget a második hónap elsején. Azok pedig bejegyeztették magukat a névjegyzékbe nemzetségenként és nagycsaládonként, húszévestől fölfelé egytől egyig. 19 Ugy vették őket számba a Sínai-pusztában, ahogyan az ÚR megparancsolta Mózesnek. 20 Rúbennek, Izráel elsőszülöttének a fiai, azok leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként, névjegyzékbe véve egytől egyig minden férfi, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 21 akiket számba vettek Rúben törzséből, negyvenhatezer-ötszázan voltak. 22 Simeon fiainak a leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként, akiket számba vettek, névjegyzékbe véve egytől egyig minden férfi, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 23 akiket számba vettek Simeon törzséből, ötvenkilencezer-háromszázan voltak. 24 Gád fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 25 akiket számba vettek Gád törzséből, negyvenötezer-hatszázötvenen voltak. 26 Júda fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 27 akiket számba vettek Júda törzséből, hetvennégyezer-hatszázan voltak. 28 Issakár fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 29 akiket számba vettek Issakár törzséből, ötvennégyezer-négyszázan voltak. 30 Zebulon fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 31 akiket számba vettek Zebulon törzséből, ötvenhétezer-négyszázan voltak. 32 József fiai közül Efraim fiainak a leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 33 akiket számba vettek Efraim törzséből, negyvenezer-ötszázan voltak. 34 Manassé fiainak a leszármazottai pedig, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 35 akiket számba vettek Manassé törzséből, harminckétezer-kétszázan voltak. 36 Benjámin fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 37 akiket számba vettek Benjámin törzséből, harmincötezer-négyszázan voltak. 38 Dán fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 39 akiket számba vettek Dán törzséből, hatvankétezer-hatszázan voltak. 40 Ásér fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 41 akiket számba vettek Ásér törzséből, negyvenezer-ötszázan voltak. 42 Naftáli fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, 43 akiket számba vettek

Naftáli törzséből, ötvenháromezer-négyszázan voltak. 44 Ezeket vették számba. Mózes és Áron vette számba őket, meg Izráel tizenkét fejedelme, mindegyik egy-egy nagy család képviselőjében. 45 Mindazok, akiket számba vettek Izráel fiai közül nagycsaládonként húszévestől fölfelé, mindazok, akik hadkötelesek voltak Izráelben, 46 akiket számba vettek, összesen hatszázháromezer-ötszázötvenen voltak. 47 De a lévíták ősi törzséből származókat nem vették számba közöttük.

48 Így beszélt az ÚR Mózeshez: 49 Csak Lévi törzsét ne vedd számba, és ne sorold őket Izráel fiai közé, 50 hanem tedd a lévítákat a biznyság hajlékának és az ahhoz tartozó egész fölszerelésnek a felügyelőivé. Ők vigyék a hajlékot és annak egész fölszerelését, ott szolgáljanak, és táborozzanak a hajlék körül. 51 Amikor elindul a hajlék, a lévíták bontsák le azt, amikor pedig letáborozik a hajlék, a lévíták állítsák föl. Ha illetéktelen közeledik hozzá, meg kell halnia. 52 Izráel fiai mindnyájan a maguk táborában táborozzanak, mindenki a maga seregének a hadijelvénye körül. 53 De a lévíták a biznyság hajléka körül táborozzanak, hogy ne törjön ki haragom Izráel fiainak a közössége ellen. A lévíták végezzék a tennivalókat a biznyság hajlékánál. 54 Egészen így cselekedtek tehát Izráel fiai. Mindent úgy cselekedtek, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek.

4Móz. 2.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz: 2 Izráel fiai mindnyájan a maguk hadijelvénye körül táborozzanak, nagycsaládjaik jelvényeivel ellátva, a kijelentés sátrától távolabbra, körös-körül táborozzanak. 3 Keletre, napkelet felől legyen Júda táborának a hadijelvénye a csapatok között. Júda fiainak a fejedelme Nahsón, Ammínádáb fia. 4 Serege hetvennégyezer-hatszáz számba vett emberből áll. 5 Mellette táborozzék Issakár törzse. Issakár fiainak a fejedelme Netanél, Cúár fia. 6 Serege ötvennégyezer-négyszáz számba vett emberből áll. 7 Azután következik Zebulon törzse. Zebulon fiainak a fejedelme Eliáb, Hélón fia. 8 Serege ötvenhétezer-négyszáz számba vett emberből áll. 9 Júda táborának a seregei összesen száznyolcvanhatezer-négyszáz számba vett emberből állnak. Nekik kell elsőnek elindulniuk. 10 Dél felől legyen Rúben táborának a hadijelvénye a csapatok között. Rúben fiainak a fejedelme Elicúr, Sedéúr fia. 11 Serege negyvenhétezer-ötszáz számba vett emberből áll. 12 Mellette táborozzék Simeon törzse. Simeon fiainak a fejedelme Selumiél, Cúrisaddaj fia. 13 Serege ötvenkilencezer-háromszáz számba vett emberből áll. 14 Azután Gád törzse. Gád fiainak a fejedelme Eljászáf, Deúél fia. 15 Serege negyvenötezer-hatszázötven számba vett emberből áll. 16 Rúben táborának a seregei összesen százötvennégyezer-négyszázötven számba vett emberből állnak. Nekik kell másodiknak elindulniuk. 17 Utánuk induljon a kijelentés sátra, a lévíták tábora a táborok között. Ahogyan táboroznak, úgy induljanak meg, mindegyik a maga helyén, hadijelvényeikkel. 18 Nyugat felől legyen Efraim táborának a hadijelvénye a csapatok között. Efraim fiainak a fejedelme Elisáma, Ammihúd fia. 19 Serege negyvenezer-ötszáz számba vett emberből áll. 20 Mellette legyen Manassé törzse. Manassé fiainak a fejedelme Gamliél, Pedácúr fia. 21 Serege harminckétezer-kétszáz számba vett emberből áll. 22 Azután következik Benjámín törzse. Benjámín fiainak a fejedelme Abidán, Gideóni fia. 23 Serege harmincötezer-négyszáz számba vett emberből áll. 24 Efraim táborának a seregei összesen száznyolcezer-száz számba vett emberből állnak. Nekik kell harmadiknak elindulniuk. 25 Észak felől legyen Dán táborának a hadijelvénye a csapatok között. Dán fiainak a fejedelme Ahiezer, Ammisaddaj fia. 26 Serege hatvankétezer-hétszáz számba vett emberből áll. 27 Mellette táborozzék Ásér törzse. Ásér fiainak a fejedelme Pagiél, Okrán fia. 28 Serege negyvennégyezer-ötszáz számba vett emberből áll. 29 Azután következik Naftáli törzse. Naftáli fiainak a fejedelme Ahíra, Énán fia. 30 Serege ötvenháromezer-négyszáz számba vett emberből áll. 31 Dán tábora összesen százötvenhétezer-hatszáz számba vett emberből áll. Nekik kell utoljára elindulniuk hadijelvényeikkel. 32 Ennyien voltak, akiket számba vettek Izráel fiainak a nagycsaládjaiból. Összesen hatszázháromezer-ötszázötvenen voltak a táborban számbavettek seregenként. 33 De a lévítákat nem vették számba Izráel fiai között, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 34 Így cselekedtek tehát Izráel fiai. Pontosan úgy táboroztak hadijelvényeik mellett, és úgy indultak el mindnyájan nemzetségenként és nagycsaládonként, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek.

4Móz. 3.

1 Ezek voltak Áron és Mózes leszármazottai, amikor beszélt az ÚR Mózeshez a Sínai-hegyen. 2 Így hívták Áron fiait: Nádáb volt az elsőszülött, azután Abihú, Eleázár és Ítámár. 3 Így hívták Áron fiait, a fölkezt papokat, akiket felavattak a papi szolgálatra. 4 De Nádáb és Abihú meghalt az ÚR színe előtt, amikor idegen tűzzel járultak az ÚR színe elé a Sínai-pusztában, fiaik pedig nem voltak. Ezért Eleázár és Ítámár végezték a papi szolgálatot apjuknak, Áronnak a felügyelete alatt.

5 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 6 Vezesd ide Lévi törzsét, és állítsd Áron főpap elé, hogy a szolgálatában segédkezzenek. 7 Álljanak szolgálatára és az egész közösség szolgálatára a kijelentés sátránál, és végezzék a tennivalókat a hajlék körül. 8 Ügyeljenek a kijelentés sátrának egész felszerelésére és álljanak Izráel fiainak a szolgálatára a hajlék körüli tennivalók ellátásával. 9 Oszd be a lévítákat Áron és fiai mellé, mert egészen az én tulajdonaim ők Izráel fiai között. 10 Áronnak és fiainak pedig rendeld el, hogy végezzék papi teendőiket. Ha illetéktelen avatkozik bele, meg kell halnia. 11 Majd így beszélt az ÚR Mózeshez: 12 Íme, én magam vettem ki a lévítákat Izráel fiai közül minden elsőszülött helyett, aki Izráel fiainál anyja méhét megnyitja: azért legyenek a lévíták az enyéim. 13 Mert minden elsőszülött az enyém! Amikor megöltem Egyiptomban minden elsőszülöttet, magamnak szenteltem minden elsőszülöttet Izráelben. Mind az emberé, mind az állaté az enyém legyen. Én vagyok az ÚR! 14 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez a Sínai-pusztában: 15 Vedd számba Lévi fiait nagycsaládonként és nemzetségenként! Az egyhónapos fiúktól fölfelé minden férfit végy számba! 16 Számba vette azért őket Mózes az ÚR szava szerint, ahogyan megparancsolta. 17 Név szerint ezek voltak Lévi fiai: Gersón, Kehát és Merári. 18 Ezek Gersón fiainak a nevei és nemzetségei: Libni és Simei. 19 Kehát fiai és nemzetségei: Amrá, Jichár, Hebrón és Uzziél. 20 Merári fiai és nemzetségei: Mahli és Músi. Ezek Lévi nemzetségei és nagycsaládjai. 21 Gersóntól való a Libni-nemzetség és a Simei-nemzetség. Ezek a gersóni nemzetségek. 22 A számba vett férfiak, akiket az egyhónapos fiúktól fölfelé számba vettek, szám szerint összesen hétezer-ötszáz voltak. 23 A gersóni nemzetségeknek a hajlék mögött, nyugatra kellett táborozniuk. 24 A gersóniak nagycsaládjának a feje Eljásáf, Láél fia volt. 25 Gersón fiainak a feladata volt a kijelentés sátránál, a hajléknál, a sátonál, a sátor takarójánál, a kijelentés sátra bejáratí függönyénél, 26 az udvar szőnyegfalainál, a hajlékot és az oltárt körülvevő udvar bejáratí függönyénél és a hozzá tartozó köteleknél minden tennivaló elvégzése. 27 Keháttól való az Amrá-nemzetség, a Jichár-nemzetség, a Hebrón-nemzetség és az Uzziél-nemzetség. Ezek a keháti nemzetségek. 28 Az egyhónapos fiúktól fölfelé a férfiak száma összesen nyolcezer-hatszáz volt. Ők voltak a szentély szolgálatára rendelve. 29 Kehát fiainak a nemzetségei dél felől, a hajlék oldala mellett táboroztak. 30 A keháti nemzetségek családfője Elicáfán, Uzziél fia volt. 31 Az ő feladatuk volt a ládánál, az asztalnál, a lámpatartónál, az oltároknál, a szentélyben használt istentiszteleti felszerelésnél és a függölynél minden szolgálat elvégzése. 32 A lévíták legfőbb fejedelme Eleázár, Áron főpap fia volt, ő ügyelt fel azokra, akik a szentélynél végezték a tennivalókat. 33 Meráritól való a Mahli-nemzetség és a Músi-nemzetség. Ezek Merári nemzetségei. 34 Az egyhónapos fiúktól fölfelé a számba vett férfiak száma összesen hatezer-kétszáz volt. 35 A Merári-nemzetségek családfője Cúriél, Abiháil fia volt. Észak felől, a hajlék oldala mellett táboroztak. 36 Merári fiainak a gondjaira bízták a hajlék deszkáit, reteszeit, oszlopait és talpait, egész felszerelését és minden tennivalót azokkal kapcsolatban, 37 továbbá az udvar körül levő oszlopokat, azok talpait, cövekeit és köteleit. 38 A hajlék előtt, a kijelentés sátrától napkeletre Mózes, Áron és fiai táboroztak, akik a szent hely körül végezték teendőiket Izráel fiainak a szolgálatában. Ha illetéktelen avatkozott bele, meg kellett halnia. 39 Az összes névjegyzékbe vett lévita,

akiket számba vett Mózes és Áron nemzetségeként az ÚR parancsára az egyhónapos fiúktól fölfelé, összesen huszonkétezer férfi volt.

40 Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Vedd számba Izráel fiai közül az elsőszülött férfiakat mind, az egyhónapos fiúktól fölfelé, és vedd őket névjegyzékbe! 41 De vedd külön a lévitákat nekem, az ÚRnak, Izráel fiainak összes elsőszülöttje helyett, és a léviták állatait Izráel állatainak minden elsőszülöttje helyett. 42 Számba is vette Mózes Izráel fiainak minden elsőszülöttjét, ahogyan megparancsolta neki az ÚR. 43 A névjegyzékbe vett elsőszülött férfiak az egyhónapos fiúktól fölfelé összesen huszonkétezer-kétszázhetvenhárman voltak. 44 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 45 Vedd külön a lévitákat Izráel fiainak minden elsőszülöttje helyett, és a léviták állatait azok állatai helyett, és legyenek a léviták az enyéim. Én vagyok az ÚR! 46 Attól a kétszázhetvenhárom kiváltandótól pedig, akik a léviták létszámán felül vannak Izráel fiainak az elsőszülöttjei között, 47 szedj öt-öt sekelt fejenként. A szent sekel szerint vedd, amelyben húsz géra egy sekel. 48 Add azt a pénzt Áronnak és fiainak, azokért a kiváltandókért, akik közöttük létszámon felüliek. 49 Mózes tehát váltságpénzt szedett a léviták létszámán felül kiváltandóktól. 50 Izráel fiainak az elsőszülöttjeitől szedte be a pénzt, ezerháromszázhatvanöt sekel, a szent sekel szerint. 51 Mózes a váltságpénzt Áronnak és fiainak adta, az ÚR parancsa szerint, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek.

4Móz. 4.

1 Azután így szólt az ÚR Mózeshez és Áronhoz: 2 Vedd számba Kehát fiait Lévi fiai közül nemzetségenként és nagycsaládonként, 3 harmincévesektől fölfelé az ötvenévesekig minden hadkötelest, hogy munkát végezzenek a kijelentés sátránál. 4 Ez Kehát fiainak a tennivalója a kijelentés sátránál az igen szent dolgokkal: 5 Amikor elindul a tábor, menjen be Áron a fiaival, vegyék le a betakaró kárpitot, és fedjék be azzal a biznyság ládáját. 6 Tegyenek arra delfinbőr takarót, terítsék le egy csupa kék bíborból készült ruhával, és dugják bele a rúdjaikat. 7 Az áldozati kenyerek asztalát is terítsék le kék bíborruhával, tegyék rá a tálakat, serpenyőket, kelyheket és italáldozati korsókat. Legyen rajta a szent kenyér is. 8 Terítsék le karmazsin fonálból készült ruhával, fedjék be delfinbőr takaróval, és dugják bele a rúdjaikat. 9 Azután vegyenek kék bíborruhát, és göngyöljék bele a lámpatartót és annak mécseseit, koppantóit, hamutartóit és minden olajoszedényét, amelyből feltöltik. 10 Tegyék azt és egész fölszerelését delfinbőr takaróba, és tegyék a hordozórudakra. 11 Az aranyoltárra is terítsenek kék bíborruhát, takarják be delfinbőr takaróval, és dugják bele a rúdjaikat. 12 Szedjék össze az istentiszteleti edényeket mind, amelyeket a szentélyben használnak, tegyék kék bíborruhába, takarják be delfinbőr takaróval, és tegyék a hordozórudakra. 13 Azután takarítsák el a hamut az oltárról, és terítsenek rá piros bíborruhát. 14 Tegyék rá az egész hozzá tartozó fölszerelést, amellyel istentiszteletet végeznek: a szenesserpenyőket, villákat, lapátokat, hintőedényeket, az oltár egész fölszerelését, terítsenek rá delfinbőr takarót, és dugják bele a rúdjaikat. 15 Miután Áron és fiai elvégezték a szentélynek és a szentély egész fölszerelésének a letakarását a tábor elindulásakor, menjenek oda Kehát fiai, és ők vigyék azokat. De ne érintsék a szent dolgokat, mert akkor meghalnak. Ezt kell vinniük Kehát fiainak a kijelentés sátrából. 16 Eleázárnak, Áron főpap fiának a gondjaira bízták a világításra való olajat, a jóillatú füstölőszereket, az állandó ételáldozatot és a fölkenésre való olajat. Rábízták az egész hajlékot és mindazt, ami ahhoz tartozik, a szentélyt és fölszerelését. 17 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz: 18 Ne engedjétek, hogy a keháti nemzetségek törzse kipusztuljon a lévíták közül, 19 hanem úgy bánjatok velük, hogy éljenek, és ne haljanak meg, amikor közel mennek az igen szent dolgokhoz: Áron és fiai menjenek oda, és szabják meg mindegyiknek, hogy mit tegyen és mit vigyen. 20 Egy pillanatra se menjenek be, hogy megnézzék a szent dolgokat, mert akkor meghalnak! 21 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 22 Vedd számba Gérsón fiait is nagycsaládonként és nemzetségenként. 23 Harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig vedd számba őket, minden hadkötelest, hogy szolgálatot végezzenek a kijelentés sátránál. 24 Ez a gérsóni nemzetségek dolga, amit tenniük és vinniük kell: 25 Ők vigyék a hajlék sátorlapjait, a kijelentés sátrát, ennek a takaróját, a delfinbőr takarót, amely rajta van, a kijelentés sátrának a bejáratí függönyét, 26 az udvar szőnyegfalait, a hajlékot és az oltárt körülvevő udvar kapubejáratának függönyét, ezeknek a köteleit és a hozzájuk tartozó egész fölszerelést. Ők végezzék el mindazt, amit azokkal tenni kell. 27 Áronnak és fiainak a parancsa szerint történjék Gérsón fiainak minden tennivalója, mindaz, amit vinniük és tenniük kell. Bízátok rájuk mindazt, amit vinniük kell. 28 Ez a gérsóni nemzetségek tennivalója a kijelentés sátra körül. Ítámárnak, Áron főpap fiának a parancsára végezzék kötelességüket. 29 Merári fiait is vedd számba nemzetségenként és nagycsaládonként. 30 Harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig vedd számba őket, minden hadkötelest, hogy szolgálatot végezzenek a kijelentés sátránál. 31 Ezt kell vinniük a kijelentés sátránál végzendő minden szolgálatukban: a hajlék deszkáit, reteszeit, oszlopait és talpait, 32 az udvart körülvevő oszlopokat, azok talpait, cövekeit és köteleit, és a hozzájuk tartozó egész fölszerelést. Név szerint soroljátok föl a fölszerelést, amelyet vinniük kell. 33 Ez Merári fiai nemzetségeinek a tennivalója; a kijelentés sátránál végzendő egész szolgálatuk, Ítámárnak, Áron főpap fiának a parancsa szerint.

34 Mózes, Áron és a közösség fejedelmei számba vették Kehát fiait nemzetségenként és nagycsaládonként, 35 harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig, minden hadkötelest, hogy szolgálatot végezzenek a kijelentés sátránál. 36 Nemzetségeikből kétezer-hétszázötvenet soroztak be. 37 Ennyien voltak a keháti nemzetségekből számba vettek, akik a kijelentés sátránál végeztek szolgálatot. Mózes és Áron vette őket számba az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint. 38 Akiket Gersón fiai közül számba vettek nemzetségenként és nagycsaládonként, 39 harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig, minden hadkötelest, aki szolgálatot végzett a kijelentés sátránál, 40 a nemzetségeikből és nagycsaládjaikból számba vettek kétezer-hatszázharmincan voltak. 41 Ennyien voltak a Gersón fiainak nemzetségeiből számba vettek, akik a kijelentés sátránál végeztek szolgálatot. Mózes és Áron vette őket számba az ÚR parancsa szerint. 42 A Merári fiai nemzetségeiből számba vettek nemzetségenként és nagycsaládonként, 43 harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig, minden hadkötelest, aki szolgálatot végzett a kijelentés sátránál, 44 az ő nemzetségeikből számba vettek háromezer-kétszázán voltak. 45 Ennyien voltak a Merári fiainak nemzetségeiből számba vettek. Mózes és Áron vette őket számba az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint. 46 Az összes számba vett lévíták, akiket Mózes, Áron és Izráel fejedelmei számba vettek nemzetségenként és nagycsaládonként, 47 harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig, mindenki, akinek szolgálatba kellett lépnie, hogy végezze mindazt, amit tennie és vinnie kell a kijelentés sátránál, 48 a közülük számba vettek nyolcezer-ötszáznyolcvan voltak. 49 Az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint vették számba őket, mindenkinek megvolt a maga tennivalója és vinnivalója. Úgy vették számba őket, ahogyan az ÚR megparancsolta Mózesnek.

4Móz. 5.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 2 Parancsolt meg Izráel fiainak, hogy küldjenek ki a táborból mindenkit, akinek kiütése vagy folyása van, vagy holttest miatt tisztátalan. 3 Akár férfi, akár asszony, küldjék ki. A táboron kívülre küldjék őket, hogy tisztátalanná ne tegyék táborukat, ahol én közöttük lakozom. 4 Izráel fiai így cselekedtek: kiküldték őket a táboron kívülre. Úgy cselekedtek Izráel fiai, ahogyan az ÚR meghagyta Mózesnek. 5 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 6 Mondd meg Izráel fiainak, hogy ha férfi, vagy asszony bármilyen vétket követ el, egy másik ember ellen, az az ÚRral szemben válik hűtlenné, és így adós lesz, 7 az ilyenek vallják meg vétküket, amelyet elkövettek, térítsék meg adósságukat teljes értékében, és tegyék hozzá még az ötödrészt, úgy térítsék meg annak, akinek tartoznak vele. 8 De ha nincs annak az embernek örököse, és így nincs kinek megtéríteni az adósságot, akkor az ÚRé, vagyis a papé lesz a megtérítendő adósság, az engesztelési koson kívül, amellyel engesztelést végeznek érte. 9 A szent adományokból minden felajánlás, amelyet Izráel fiai a paphoz visznek, azé legyen. 10 Aki szent adományt visz, az övé legyen. Amit a papnak ad, az a papé legyen. 11 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 12 Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha valakinek a felesége eltévelyedik, és hűtlenséget követ el ellene, 13 és valaki vele hál, és közöszl vele, de férje előtt titokban marad, hiszen az asszony titkolja, hogy tisztátalanná vált, tanú pedig nincs ellene, mert nem érték tetten, 14 de a férjben féltékenység támad és féltékeny a feleségére, hogy tisztátalanná lett; vagy ha féltékenység támad benne, és féltékeny a feleségére, holott az nem lett tisztátalanná, 15 akkor vigye el a férj a feleségét a paphoz. Vigye el az érte járó áldozatot is: egy tized véka árpalisztet, de olajat ne öntsön rá, se tömjént ne tegyen rá, mert féltékenységi áldozat az, emlékeztető áldozat, bűnre emlékeztet. 16 Vezesse oda a pap az asszonyt, és állítsa az ÚR színe elé. 17 Vegyen a pap egy cserépedénybe szent vizet, azután vegyen a pap a hajlék földjén levő porból, és tegye a vízbe. 18 Állítsa a pap az asszonyt az ÚR színe elé, bontsa ki az asszony haját, és tegye annak a tenyerére az emlékeztető áldozatot: féltékenységi áldozat az. A keserű, átokhozó víz azonban maradjon a pap kezében. 19 Azután eskesse meg őt a pap, és mondja ezt az asszonynak: Ha nem hált veled senki, ha nem tévelyedtél el tisztátalanul férjedtől, ne ártsen neked ez a keserű, átokhozó víz, 20 csak akkor, ha eltévelyedtél férjedtől, és tisztátalanná váltál, mert férjeden kívül más is hált veled. 21 Eskesse meg a pap az asszonyt az átokhozó esküvel, és ezt mondja neki a pap: Tegyen téged az ÚR esküvel elátkozottá néped között! Tegye az ÚR medencédet koraszülővé, méhedet dagadtá! 22 Hatoljon be ez az átokhozó víz a belső részeidbe, dagadjon meg a méhed, és legyen koraszülővé a medencéd! Az asszony pedig mondja rá: Ámen! Ámen! 23 Azután írja föl a pap ezeket az átkokat egy lapra, mossa bele a keserű vízbe, 24 és itassa meg az asszonnyal a keserű, átokhozó vizet, hadd hatoljon bele az átokhozó víz, keserves fájdalmat okozva. 25 Azután vegye ki a pap az asszony kezéből a féltékenységi áldozatot, mutassa fel az áldozatot az ÚR színe előtt, és vigye az oltárhoz. 26 Vegyen a pap egy marokkal az áldozatból az asszony emlékeztető áldozatául, és füstölögtesse el az oltáron. Azután itassa meg az asszonnyal a vizet. 27 Miután megitta vele a vizet, az történik, hogy ha az asszony csakugyan tisztátalanná vált, mert hűtlenséget követett el férjével szemben, belehatol az az átokhozó víz, keserves fájdalmat okozva, megdagad a méhe, és koraszülővé válik a medencéje. Az az asszony átkozott lesz népe között. 28 De ha nem vált tisztátalanná az asszony, hanem tiszta maradt, akkor a víz nem árt neki, és képes lesz gyermeket szülni. 29 Ez a féltékenység törvénye. Ha egy asszony eltévelyedik férjétől, és tisztátalanná válik, 30 vagy ha valakiben féltékenység támad, féltékeny a feleségére, és ezért az ÚR színe elé állítja az asszonyt, akkor hajtsa végre rajta a pap ezt az egész törvényt. 31 A férj mentesül a bűntől, az asszonynak pedig bűnhődnie kell, ha bűnös.

4Móz. 6.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 2 Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha egy férfi vagy nő külön fogadalmat tesz, názirfogadalmat, vagyis az ÚRnak szenteli magát, 3 tartózkodjék bortól és részegítő italtól, ne igyék borecetet és részegítő italból való ecetet, ne igyék szőlőből készült italt, ne egyék se friss, se szárított szőlőt. 4 Názírsága egész ideje alatt semmi olyat se egyék, ami szőlőtöről való, még a magját, vagy a héját se. 5 Názirfogadalmának egész ideje alatt ne érje borotva a fejét, míg le nem telnek azok a napok, amelyekre az ÚRnak szentelte magát. Szent legyen, növesse meg fejének hajfűrtjeit. 6 Ne menjen be halotthoz az egész idő alatt, amelyben az ÚRnak szentelte magát. 7 Ne tegye magát tisztátalanná se apjával, se anyjával, se fiútestvérével, se nőtestvérével, amikor meghalnak, mert Istennek szentelt haj van a fején. 8 Názírsága egész idején az ÚRnak legyen szentelve. 9 Ha pedig valaki hirtelen, váratlanul meghal nála, és tisztátalanná teszi a názir fejét, akkor nyírja meg a fejét tisztulása napján, a hetedik napon nyírja meg azt. 10 A nyolcadik napon pedig vigyen el két gerlicét vagy két galambfiókát a paphoz, a kijelentés sátrának bejáratához. 11 Készítse el a pap az egyiket vétekáldozatul, a másikat pedig égőáldozatul, és végezzen érte engesztelést, mert vétekbe esett a holttest miatt. Így szentelje oda újból a fejét azon a napon. 12 Szentelje magát újból az ÚRnak názírsága idejére, és vigyen egy esztendő bárányt jóvátételi áldozatul. Az előző napok pedig nem számítanak, mert tisztátalanná lett a názir. 13 A názirnak ez a törvénye: amikor letelik názírságának az ideje, vezessék őt a kijelentés sátrának bejáratához. 14 Mutassa be áldozatát az ÚRnak: egy esztendő hibátlan hím bárányt égőáldozatul, egy esztendő hibátlan nőtény bárányt vétekáldozatul, egy hibátlan kos békeáldozatul, 15 egy kosár kovásztalan kenyeret, finomlisztből olajjal gyúrt lepényeket és olajjal megkent kovásztalan lángosokat, a hozzájuk tartozó ételáldozatokkal és italáldozatokkal együtt. 16 Mutassa be a pap az ÚR színe előtt, és készítse el a názir vétekáldozatát és égőáldozatát. 17 A kos is készítse el békeáldozatul az ÚRnak, egy kosár kovásztalan kenyérrel együtt. Készítse el a pap az ahhoz tartozó ételáldozatot és italáldozatot is. 18 A názir pedig nyírja le fejének hajkoronáját a kijelentés sátrának bejáratánál, azután fogja fejének a hajkoronáját, és tegye azt a tűzre, amelyen a békeáldozat van. 19 Fogja a pap a kos megfőtt lapockáját, egy kovásztalan lepényt a kosárból meg egy kovásztalan lángost, tegye a názir tenyerére, miután a názir lenyírta hajkoronáját, 20 és mutassa fel azokat a pap felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt. A papé az szent adományként, a felmutatott szügyön és felajánlott combon kívül. Azután ihat bort a názir. 21 Ez a názir törvénye, aki fogadalmat tett. Az ÚRnak szóló áldozat ez hajkoronájáért, azon kívül, amire telik neki. Úgy kell a názírság törvényét megtartania, ahogyan a fogadalmat tette. 22 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 23 Mondd meg Áronnak és fiainak: Így áldjátok meg Izráel fiai, ezt mondjátok nekik: 24 Áldjon meg téged az ÚR, és őrizzen meg téged! 25 Ragyogtassa rád orcáját az ÚR, és könnyörüljön rajtad! 26 Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békességet! 27 Így szóljanak nevemben Izráel fiaihoz, és én megáldom őket.

4Móz. 7.

1 Amikor befejezte Mózes a hajlék fölállítást, fölkenete és fölszentelte azt egész fölszerelésével együtt, az oltárt is egész fölszerelésével együtt; fölkenete és fölszentelte azokat. 2 Odajárultak Izráel fejedelmei, nagycsaládfői, a törzsek fejedelmei, akik a számba vettek élén álltak. 3 Odavitték áldozatukat az ÚR elé: hat födeles szekeret és tizenkét szarvasmarhát, két fejedelem egy szekeret, és mindegyik egy marhát. Odavezették azokat a hajlék elé. 4 Az ÚR ezt mondta Mózesnek: 5 Vedd át tőlük ezeket a kijelentés sátrának szolgálatára; add oda a lévítáknak, mindegyiknek a maga szolgálata szerint! 6 Átvette tehát Mózes a szekereket és a szarvasmarhákat, és odaadta a lévítáknak. 7 Két szekeret és négy szarvasmarhát adott Gérsón fiainak, szolgálatukhoz mérten. 8 Négy szekeret és nyolc szarvasmarhát pedig Merári fiainak adott, szolgálatukhoz mérten, amelyet ők Ítámárnak, Áron főpap fiának a parancsa szerint végeztek. 9 De Kehát fiainak semmit sem adott, mert az ő tennivalójuk az volt, hogy a szent dolgokat a vállukon vigyék. 10 Azután odavitték a fejedelmek az oltár fölszentelésére szánt ajándékot azon a napon, amelyen fölkenték azt. A fejedelmek odavitték áldozati ajándékukat az oltár elé. 11 Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR: Az egyik napon az egyik fejedelem, a másik napon a másik fejedelem vigye oda az oltár fölszentelésére szánt áldozati ajándékát. 12 Az első napon Nahsón, Amminádáb fia, Júda nemzetségéből mutatta be áldozati ajándékát. 13 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstpál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 14 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, 15 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendősbárány égőáldozatul, 16 egy kecskebak vétekáldozatul, 17 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Nahsónnak, Amminádáb fiának az áldozati ajándéka. 18 A második napon Netanél, Cúár fia, Issakár fejedelme áldozott. 19 Bemutatta áldozati ajándékát: egy százharminc sekel súlyú ezüstpál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedényt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 20 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyőt, tele füstölőszerekkel, 21 egy bikaborjút, egy kost, egy esztendősbárányt égőáldozatul, 22 egy kecskebakot vétekáldozatul, 23 békeáldozatul pedig két szarvasmarhát, öt kost, öt bakot és öt egyéves bárányt. Ez Netanénak, Cúár fiának az áldozati ajándéka. 24 A harmadik napon Zebulon fiainak a fejedelme, Eliáb, Hélón fia következett. 25 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstpál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 26 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, 27 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendősbárány égőáldozatul, 28 egy kecskebak vétekáldozatul, 29 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Eliábnak, Hélón fiának az áldozati ajándéka. 30 A negyedik napon Rúben fiainak a fejedelme, Elicúr, Sedéúr fia következett. 31 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstpál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 32 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, 33 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendősbárány égőáldozatul, 34 egy kecskebak vétekáldozatul, 35 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Elicúrnak, Sedéúr fiának az áldozati ajándéka. 36 Az ötödik napon Simeon fiainak a fejedelme, Selumiél, Cúrisaddaj fia következett. 37 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstpál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 38 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő tele füstölőszerekkel, 39 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendősbárány égőáldozatul, 40 egy kecskebak vétekáldozatul, 41 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Selumiénak, Cúrisaddaj fiának

az áldozati ajándéka. 42 A hatodik napon Gád fiainak a fejedelme, Eljászáf, Deúél fia következett. 43 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstartál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 44 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, 45 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendő bárányszőkeáldozatul, 46 egy kecskebak vétekáldozatul, 47 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárányszőke. Ez Eljászáfnak, Deúél fiának az áldozati ajándéka. 48 A hetedik napon Efraim fiainak a fejedelme, Elisámá, Ammihúd fia következett. 49 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstartál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 50 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, 51 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendő bárányszőkeáldozatul, 52 egy kecskebak vétekáldozatul, 53 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárányszőke. Ez Elisámának, Ammihúd fiának az áldozati ajándéka. 54 A nyolcadik napon Manassé fiainak a fejedelme, Gamliél, Pedácúr fia következett. 55 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstartál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 56 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, 57 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendő bárányszőkeáldozatul, 58 egy kecskebak vétekáldozatul, 59 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárányszőke. Ez Gamliélnek, Pedácúr fiának az áldozati ajándéka. 60 A kilencedik napon Benjámín fiainak a fejedelme, Abidán, Gideóni fia következett. 61 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstartál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 62 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, 63 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendő bárányszőkeáldozatul, 64 egy kecskebak vétekáldozatul, 65 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárányszőke. Ez Abidánnak, Gideóni fiának az áldozati ajándéka. 66 A tizedik napon Dán fiainak a fejedelme, Ahiezer, Ammisaddaj fia következett. 67 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstartál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 68 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, 69 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendő bárányszőkeáldozatul, 70 egy kecskebak vétekáldozatul, 71 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárányszőke. Ez Ahiezernek, Ammisaddaj fiának az áldozati ajándéka. 72 A tizenegyedik napon Ásér fiainak a fejedelme, Pagiél, Okrán fia következett. 73 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstartál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 74 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, 75 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendő bárányszőkeáldozatul, 76 egy kecskebak vétekáldozatul, 77 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárányszőke. Ez Pagiélnek, Okrán fiának az áldozati ajándéka. 78 A tizenkettedik napon Naftáli fiainak a fejedelme, Ahira, Énán fia következett. 79 Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstartál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint. Mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul. 80 Továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, 81 egy bikaborjú, egy kos és egy esztendő bárányszőkeáldozatul, 82 egy kecskebak vétekáldozatul, 83 békeáldozatul pedig két szarvasmarha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárányszőke. Ez Ahirának, Énán fiának az áldozati ajándéka. 84 Ez volt Izráel fejedelmeinek az oltár felszentelésére szánt ajándéka azon a napon, amelyen fölmenték azt: tizenkét ezüstartál, tizenkét ezüst hintőedény és tizenkét aranyserpenyő. 85 Százharminc sekel súlyú volt egy ezüstartál és hetven sekel súlyú egy ezüst hintőedény. Az ezüstedények súlya összesen kétezer-négyszáz sekel

volt, a szent sekel szerint. 86 Továbbá tizenkét aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel. Tíz sekel súlyú volt egy-egy serpenyő, a szent sekel szerint. Az aranyserpenyők súlya összesen százhusz sekel volt. 87 Égőáldozatra szánt szarvasmarha volt összesen tizenkét bika, azután tizenkét kos és tizenkét egyéves bárány, a hozzájuk tartozó ételáldozatokkal együtt, meg tizenkét kecskebak vétekáldozatul. 88 Békeáldozatra szánt szarvasmarha volt összesen huszonnégyszáz bika, azután hatvan kos, hatvan bak, és hatvan egyéves bárány. Ez volt az oltár fölszentelésére szánt ajándék, miután fölkenték azt. 89 Amikor bement Mózes a kijelentés sátrába, hogy beszéljen az ÚRral, hallotta a hangot, mely a földélről beszélt hozzá, a bizonyosság ládáján levő két kerúb közül. Onnan beszélt hozzá.

4Móz. 8.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 2 Szólj Áronhoz, és mondd meg neki: Úgy rakd föl a mécseket, hogy a hét mécs a lámpatartó elején világítson. 3 Így cselekedett Áron: a lámpatartó elejére rakta föl a mécseket, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. 4 A lámpatartó ötvöztött aranyból készült, a szára is meg a virága is ötvösmunka volt. Arra a mintára készítette el Mózes a lámpatartót, amelyet az ÚR mutatott neki.

5 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 6 Válaszd külön a lévítákat Izráel fiai közül és tisztítsd meg őket. 7 Ezt cselekedd velük, hogy megtisztuljanak: hints rájuk vétektől megtisztító vizet, egész testüket borotválják le, mossák ki ruhájukat, hogy tiszták legyenek. 8 Vegyenek egy bikaborjút és hozzá ételáldozatul olajjal gyúrt finomlisztet. Egy másik bikaborjút pedig végy vétekáldozatul. 9 Vezesd a lévítákat a kijelentés sátra elé, és gyűjtsd össze Izráel fiainak egész közösségét. 10 Azután vezesd a lévítákat az ÚR színe elé, és Izráel fiai tegyék kezüket a lévítákra. 11 Áron pedig ajánlja fel a lévítákat mint Izráel fiainak felajánlását az ÚRnak, hogy ők végezzék az ÚR szolgálatát. 12 A lévíták tegyék kezüket a bikák fejére, te pedig készítsd el az egyik bikát vétekáldozatul, a másikat pedig égőáldozatul az ÚRnak, engesztelésül a lévítákért. 13 Állítsd a lévítákat Áron és fiai elé, és ajánld fel őket az ÚRnak szóló felajánlásként. 14 Válaszd külön a lévítákat Izráel fiaitól, hogy a lévíták az enyémekek legyenek. 15 Csak azután kezdhetik el a lévíták a szolgálatot a kijelentés sátránál, ha megtisztítottad és felajánlottad őket ajándécul. 16 Mert egészen az én tulajdonaim ők Izráel fiai között. Őket választottam ki magamnak Izráel fiai közül minden elsőszülött helyett, aki anyja méhét megnyitja. 17 Mert enyém minden elsőszülött Izráel fiainál, akár embertől, akár állattól való. Akkor szenteltem őket magamnak, amikor lesújtottam Egyiptom földjén minden elsőszülöttre. 18 A lévítákat minden elsőszülött helyett választottam ki magamnak Izráel fiai közül, 19 és a lévítákat Áron és fiai rendelkezésére bocsátottam Izráel fiai közül, hogy Izráel fiai helyett végezzék a szolgálatot a kijelentés sátránál. Szerezzenek engesztelést Izráel fiaiért, hogy ne sújtsa csapás Izráel fiait, ha a szentélyhez közelednek. 20 Így cselekedett Mózes, Áron és Izráel fiainak egész közössége a lévítákkal. Egészen úgy cselekedtek a lévítákkal Izráel fiai, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 21 A lévíták megtisztították magukat a vétektől, és kimosták ruhájukat. Áron pedig felajánlotta őket ajándécul az ÚRnak, és engesztelést végzett értük Áron, hogy tisztává tegye őket. 22 Csak azután kezdték el a lévíták szolgálatukat a kijelentés sátránál, Áron és fiai irányításával. Úgy cselekedtek a lévítákkal, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 23 Majd így beszélt az ÚR Mózeshez: 24 Még ez is a lévítákra tartozik: a huszonöt éven felüli lévita hadköteles, és végezzen szolgálatot a kijelentés sátránál. 25 Az ötvenéves pedig vonuljon vissza a szolgálatot végzők seregéből, és ne szolgáljon többé, 26 hanem szolgálja ki testvéreit a kijelentés sátránál, teljesítse kötelességét, istentiszteleti szolgálatot azonban ne végezzen. Így szabd meg a lévíták kötelességeit.

4Móz. 9.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez a Sínai-pusztában, a második év első hónapjában azután, hogy kijöttek Egyiptomból: 2 Készítsék el Izráel fiai a páskát a megszabott időben. 3 Ennek a hónapnak a tizennegyedik napján, estefelé készítsék el a megszabott időben. Egészen a rávonatkozó rendelkezések és végzések szerint készítsék el. 4 Megmondta tehát Mózes Izráel fiainak, hogyan készítsék el a páskát. 5 Elkészítették a páskát az első hónap tizennegyedik napján, estefelé a Sínai-pusztában. Pontosan úgy jártak el Izráel fiai, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 6 Néhány férfi azonban tisztátalan volt emberi holttest miatt, és így nem készíthették el a páskát azon a napon. Ezért Mózes és Áron elé járultak azon a napon 7 ezek a férfiak, és ezt mondták: Mi emberi holttest miatt tisztátalanok vagyunk. Miért rövidüljünk meg azzal, hogy nem mutathatunk be áldozatot az ÚRnak a megszabott időben Izráel fiaival együtt? 8 Mózes ezt felelte nekik: Várjatok, míg meghallom, mit parancsol rólatok az ÚR. 9 Az ÚR így beszélt Mózeshez: 10 Mondd meg Izráel fiainak, hogy ha valaki holttest miatt tisztátalanná válik, vagy messze úton van közületek, vagy utódaitok közül, az is készítsen páskát az ÚRnak. 11 A második hónap tizennegyedik napján estefelé készítsék el ezek, és kovásztalan kenyérrel meg keserű füvekkel egyék meg. 12 Ne hagyjanak belőle reggelre, és a csontját se törjék el. Pontosan úgy járjanak el, ahogy a páskára vonatkozó rendelkezés szól. 13 De ha valaki tiszta, és úton sincs, mégis elmulasztja a páska elkészítését, azt az embert ki kell irtani népe közül, mert nem mutatott be áldozatot az ÚRnak a megszabott időben. Az ilyen embernek bűnhődnie kell. 14 Ha jövevény tartózkodik köztetek, és elkészíti az ÚR páskáját, ő is a páskára vonatkozó rendelkezés és végzés szerint járjon el. Ugyanaz a rendelkezés vonatkozzék országotokban a jövevényre is, meg a bennszülöttre is. 15 Amikor a hajlékot fölállították, felhő takarta be a hajlékot, a bizonyág sátrát. Estétől reggelig pedig tűz alakjában volt a hajlék fölött. 16 Így volt ez mindig: felhő takarta be, éjjel pedig az, ami tűznek látszott. 17 Valahányszor fölszállt a felhő a sátorról, elindultak Izráel fiai. Ott ütöttek tábort Izráel fiai, ahol a felhő megállapodott. 18 Az ÚR parancsa szerint indultak el Izráel fiai, és az ÚR parancsa szerint ütöttek tábort. Mindaddig a táborban maradtak, amíg a felhő a hajlékon nyugodott. 19 Ha a felhő hosszabb ideig maradt a hajlék fölött, megtartották Izráel fiai az ÚR rendelkezését, és nem indultak el. 20 Megtörtént, hogy a felhő csak néhány napig volt a hajlék fölött; akkor is az ÚR parancsa szerint maradtak a táborban, és az ÚR parancsa szerint indultak el. 21 Megtörtént, hogy a felhő csak estétől reggelig volt ott, és reggel már fölszállt a felhő, akkor ők is elindultak. Akár nappal, akár éjjel szállt föl a felhő, elindultak. 22 Ha két napig, egy hónapig vagy még hosszabb ideig nyugodott a felhő a hajlék fölött, a táborban maradtak Izráel fiai, és nem indultak el. De ha fölszállt, elindultak. 23 Az ÚR parancsa szerint maradtak a táborban, és az ÚR parancsa szerint indultak el. Megtartották az ÚR rendelkezését, az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint.

4Móz. 10.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 2 Készíts két harsonát, ötvözt ezüstből készítsd azokat. A közösség összehívására és a táborok elindítására valók lesznek azok. 3 Amikor megfújják azokat, gyűljön hozzád az egész közösség a kijelentés sátrának a bejáratához. 4 Ha az egyiket fújják meg, gyűljenek hozzád a fejedelmek, Izráel nemzetségfői. 5 Ha pedig riadót fújtok, induljanak el azok a táborok, amelyek keletre táboroznak. 6 Ha másodszor fújtok riadót, induljanak el azok a táborok, amelyek délre táboroznak. Riadót kell fújniuk induláskor. 7 De ha a gyülekezetet gyűjtitek össze, ne riadót fújjatok. 8 A harsonákat Áron fiai, a papok fújják. Örök rendelkezés legyen ez nálatok nemzedékről nemzedékre. 9 Ha hadba indultok országotokban a benneteket szorongató ellenség ellen, akkor is ezekkel a harsonákkal fújjatok riadót. Akkor majd megemlékezik rólatok Istenetek, az ÚR, és megszabadultok ellenségeitektől. 10 Fújjátok meg ezeket a harsonákat az öröm napjain, az ünnepeken és a hónapok kezdetén, amikor égőáldozatokat és békeáldozatokat mutattok be, és emlékeztetni fogják Istent rátok. Én vagyok az ÚR, a ti Istenetek.

11 A második év második hónapjának a huszadik napján fölszállt a felhő a bizonyosság hajlékáról. 12 Izráel fiai pedig elindultak a Sínai-pusztából és mentek táborhelyről táborhelyre, míg meg nem állapodott a felhő a Párán-pusztában. 13 Ekkor indultak el először az ÚRnak Mózes által adott parancsa szerint. 14 Először Júda fiai táborának a hadijelvénye indult el a csapatok élén. A sereg élén Nahsón, Amminádáb fia állt. 15 Az Issakár-törzs seregének élén Netanél, Cúár fia állt. 16 A Zebulon-törzs seregének élén Eliáb, Hélón fia állt. 17 Miután a hajlékot lebontották, elindultak Gércsón és Merári fiai, a hajlék hordozói. 18 Azután elindult Rúben táborának a hadijelvénye a csapatok élén. A sereg élén Elicúr, Sedéúr fia állt. 19 A Simeon-törzs seregének élén Selumiél, Cúrisaddaj fia állt. 20 A Gád-törzs seregének élén Eljászáf, Deúél fia állt. 21 Majd elindultak a kehátiak is, a szentély hordozói, és fölállították a hajlékot, mire a többiek megérkeztek. 22 Azután Efraim táborának a hadijelvénye indult el a csapatok élén. A sereg élén Elisámá, Ammihúd fia állt. 23 A Manassé-törzs seregének élén Gamliél, Padácúr fia állt. 24 A Benjámín-törzs seregének élén Abidán, Gideóni fia állt. 25 Majd Dán táborának a hadijelvénye indult el a csapatok élén, mint az egész tábor utóvédje. A sereg élén Ahiezer, Ammisaddaj fia állt. 26 Az Ásér-törzs seregének élén Pagiél, Okrán fia állt. 27 A Naftáli-törzs seregének élén Ahira, Énán fia állt. 28 Ez volt Izráel menetelésének a rendje seregeik szerint, valahányszor elindultak. 29 Mózes ezt mondta Hóábbnak, aki a midjáni Reúélnak, Mózes apósának a fia volt: Mi elindulunk arra a helyre, amelyről azt mondta az ÚR: Nektek adom azt. Gyere velünk, és mi jót teszünk veled, mert az ÚR jót ígért Izráelnek. 30 De ő így felelt: Nem megyek, inkább visszamegyek hazámba, a rokonságomhoz. 31 Mózes ezt mondta: Ne hagyj el bennünket, hiszen te tudod, hol lehet táborot ütnünk a pusztában. Te légy a vezetőnk. 32 Ha velünk jössz, akkor részesíteni fogunk abban a jóban, ami jót velünk tesz az ÚR. 33 Elindultak az ÚR hegyétől háromnapi útra. A háromnapi úton előttük vonult az ÚR szövetségének ládája, hogy pihenőhelyet jelöljön ki nekik. 34 Az ÚR felhője volt felettük nappal, amikor elindultak a táborból. 35 Valahányszor elindult a láda, ezt mondta Mózes: Kelj föl, URam! Szóródjanak szét ellenségeid, fussanak el előled gyűlölőid! 36 Amikor pedig megállt, ezt mondta: Telepedj le, URam, Izráel ezreinek sokaságánál!

4Móz. 11.

1 Egyszer a nép siránkozott az ÚRnak, hogy rosszul megy a sora. Az ÚR pedig meghallotta, és haragra gerjedt. Fölgyulladt ellenük az ÚR tüze, és belekapott a tábor szélébe. 2 Ekkor a nép Mózeshez kiáltott, Mózes pedig imádkozott az ÚRhoz, és elaludt a tűz. 3 Ezért nevezték el azt a helyet Tabérának, mert felgyulladt ellenük az ÚR tüze. 4 De a közöttük levő gyűlevész nép telhetetlen volt kívánságában, ezért Izráel fiai újra siránkozni kezdtek, és ezt mondták: Ki tart jól bennünket hússal? 5 Emlékszünk, hogy Egyiptomban olcsón ettünk halat, uborkát, dinnyét, póréahagymát, vöröshagymát és fokhagymát. 6 Most pedig elepedünk, mert semmit sem látunk a mannán kívül. 7 A manna olyan volt, mint a koriandermag, hasonló az illatos gyantacsepphez. 8 A nép elszéledt, és úgy szedegette. Kézimalmon megőrölték, vagy mozsárban megtörték, azután fazékban megfőzték, és lepényt készítettek belőle. Olyan íze volt, mint az olajos süteménynek. 9 Amikor a harmat leszállt éjjel a táborra, akkor szállt le a manna is. 10 Mózes meghallotta, hogy a nép nemzetségeiben mindenki a sátra bejáratánál siránkozik. Akkor igen fölgerjedt az ÚR haragja, és Mózes is rossznak látta ezt. 11 Ezért Mózes ezt mondta az ÚRnak: Miért tettél szolgáloddal ilyen rosszat? Miért nem vagy jóindulattal hozzám, miért raktad rám ennek az egész népnek a gondját? 12 Vajon bennem fogant-e meg ez az egész nép, és én szültem-e, hogy ezt mondd nekem: Ahogyan a dajka viszi a csecsemőt, úgy vidd az öledben arra a földre, amelyet esküvel ígértem atyáiknak? 13 Honnan vegyek húst, hogy adjak ennek az egész népnek? Hiszen így siránkoznak előttem: Adj nekünk húst, hadd együnk! 14 Nem tudom egyedül vinni ezt az egész népet, mert túl nehéz nekem. 15 Ha így bánsz velem, inkább nyomban ölj meg, légy ennyi jóindulattal hozzám! Ne kelljen látnom nyomorúságomat!

16 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Gyűjts össze hetven férfit Izráel vénei közül, akikről tudod, hogy a nép vénei és előljárói. Vidd oda őket a kijelentés sátrához, és álljanak föl ott veled. 17 Akkor leszálok és beszélek ott veled. Elveszek abból a lélekből, amely benned van, és nekik is adok, hogy veled együtt hordozzák a nép terhét, és ne magad hordozd azt. 18 A népnek pedig mondd meg: Szenteljétek meg magatokat holnapra, mert húst esztek! Hiszen így siránkoztok az ÚRnak: Ki tart jól bennünket hússal? Milyen jó dolgunk volt Egyiptomban! Ezért majd ad nektek az ÚR húst, és ehettek. 19 Nemcsak egy napig ehettek, nem is két napig, nem öt napig, nem tíz napig, nem húsz napig, 20 hanem egy álló hónapig, míg csak ki nem hanyjátok, és míg meg nem undorodtok tőle, mivel megvetettétek az URat, aki köztetek van, és így siránkoztatok előtte: Miért is jöttünk ki Egyiptomból? 21 Akkor ezt mondta Mózes: Hatszázezer gyalogos van ebben a népben, amely között vagyok, és te ezt mondd: Húst adok nekik enni egy álló hónapig?! 22 Vajon lehet-e annyi juhot és szarvasmarhát vágni nekik, hogy elég legyen? Vagy össze lehet-e gyűjteni a tenger minden halát, hogy elég legyen nekik? 23 De az ÚR ezt mondta Mózesnek: Hát olyan kevés az ÚR ereje? Majd meglátod, beteljesedik-e az én beszédem, vagy sem. 24 Mózes kiment és elbeszélte a népnek az ÚR szavait, majd összegyűjtött hetven férfit a nép vénei közül, és a sátor köré állította őket. 25 Az ÚR pedig leszállt felhőben, és beszélt hozzá. Majd elvett abból a lélekből, amely Mózesben volt, és annak a hetven vénnek adta. Amikor a lélek rajtuk nyugodott, akkor prófétáltak, de máskor nem. 26 Két férfi azonban a táborban maradt: az egyiknek Eldád, a másiknak Médád volt a neve. Rajtuk is megnyugodott a lélek, mert ők is az összeírottak között voltak. De ők nem mentek ki a sátorhoz, hanem a táborban prófétáltak. 27 Egy szolga meg elfutott és jelentette Mózesnek, hogy Eldád és Médád prófétálnak a táborban. 28 Akkor megszólalt Józsué, Nún fia, aki ifjúkorától fogva Mózes szolgája volt, és ezt mondta: Uram, Mózes, tiltsd meg nekik! 29 De Mózes ezt mondta neki: Miért vagy ilyen féltékeny? Bárcsak az ÚR egész népe próféta volna, és nekik is adná lelkét az ÚR! 30 Ezután Mózes visszavonult a táborba Izráel véneivel együtt.

31 Akkor az ÚR szelet támasztott, amely a tenger felől fűrjeket sodort, és lehullatta a táborra, innen is, onnan is egynapi távolságban a tábor körül, két könyöknyire a föld színén. 32 Akkor fölkelt a nép, és egész nap és egész éjjel, sőt az egész következő napon is gyűjtötték a fűrjeket. Még aki keveset gyűjtött, az is gyűjtött tíz hómert, és sűrűn kiterítették azokat a tábor körül. 33 De a hús még a foguk között volt, még meg sem rágták, amikor az ÚR haragra gerjedt a nép ellen, és megverte az ÚR a népet igen nagy csapással. 34 Azt a helyet Kibrót-Taavának nevezték el, mert ott temették el a telhetetlen népet. 35 Kibrót-Taavából elindult a nép Hacérót felé, és Hacérótban tartózkodtak.

4Móz. 12.

1 Egyszer Mirjám és Áron Mózes ellen beszélt a kúsi asszony miatt, akit feleségül vett. Mert Mózes kúsi asszonyt vett el. 2 Ezt mondták: Vajon csak Mózes által beszélt az ÚR? Nem beszélt-e miáltalunk is? De az ÚR meghallotta. 3 Ez a Mózes pedig igen alázatos volt, a földön élő minden embernél alázatosabb. 4 Az ÚR mindjárt ezt mondta Mózesnek, Áronnak és Mirjámnak: Menjetek ki mindhárman a kijelentés sátrához. Ki is mentek mindhárman. 5 Akkor az ÚR leszállt felhőoszlopban, megállt a sátor bejáratánál, és szólította Áront és Mirjámot, ők ketten pedig odamentek. 6 Az ÚR ezt mondta: Halljátok meg beszédemet: Ha van az ÚRnak prófétája köztetek, azzal látomásban ismertetem meg magam, álomban beszélek hozzá. 7 De nem ilyen Mózes, a szolgám! Őrá az egész házam van bízva! 8 Szemtől szemben beszélek vele, világosan, nem rejtélyesen, az ÚR alakját is megpillanthatja. Hogy mertetek hát beszélni szolgám, Mózes ellen?! 9 Az ÚR haragra gerjedt ellenük, és elment. 10 Amikor a felhő eltávozott a sátorról, Mirjám egyszerre poklos lett, olyan, mint a hó. Áron Mirjám felé fordult, és látta, hogy poklos. 11 Akkor ezt mondta Áron Mózesnek: Kérlek, uram, ne ródd föl nekünk ezt a vétket, hogy esztelenül vétkeztünk! 12 Ne legyen olyan Mirjám, mint a halvaszületett, akinek a teste félig már oszlásnak indult! 13 Ezért így kiáltott Mózes az ÚRhoz: Istenem, gyógyítsd meg őt! 14 Az ÚR azonban ezt mondta Mózesnek: Ha csak az apja köpte volna is arcul, akkor is szégyenkeznie kellene hét napig. Zárják ki a táborból hét napra, és csak azután fogadják vissza. 15 Ki is zárták Mirjámot a táborból hét napra. A nép nem indult tovább addig, amíg vissza nem fogadták Mirjámot. 16 Azután elindult a nép Hacérótból, és a Párán-pusztában ütött tábor.

4Móz. 13.

1 Az ÚR így beszélt Mózeshez: 2 Küldj férfiakat, hogy kémleljék ki Kánaán földjét, amelyet Izráel fiainak akarok adni. Mindegyik ősi törzsből egy férfit küldjete, csupa tekintélyes embert. 3 Mózes elküldte őket a Párán-pusztából az ÚR parancsa szerint. Valamennyien főemberek voltak Izráelben. 4 Név szerint ezek voltak: Rúben törzsből Sammúa, Zakkúr fia. 5 Simeon törzsből Sáfát, Hóri fia. 6 Júda törzsből Káléb, Jefunne fia. 7 Issakár törzsből Jigál, Jóséf fia. 8 Efraim törzsből Hóséa, Nún fia. 9 Benjámin törzsből Palti, Ráfú fia. 10 Zebulon törzsből Gaddiél, Szódi fia. 11 A József törzséhez tartozó Manassé-törzsből Gaddi, Szúsi fia. 12 Dán törzsből Ammiél, Gemalli fia. 13 Ásér törzsből Szetúr, Mikáél fia. 14 Naftáli törzsből Nahbi, Vofszi fia. 15 Gád törzsből Geúél, Máki fia. 16 Név szerint ezek azok a férfiak, akiket elküldött Mózes a föld kikémlelésére. Mózes Hóséát, Nún fiát Józsuénak nevezte el. 17 Amikor elküldte őket Mózes Kánaán földjének kikémlelésére, ezt mondta nekik: Menjete el itt a Délvidéken át, föl a hegyekbe. 18 Nézzéte meg, hogy milyen az a föld és a rajta lakó nép, erős-e vagy gyenge, kevés-e vagy sok? 19 Milyen az a föld, amelyen lakik, jó-e vagy rossz? Milyenek a városok, amelyekben lakik: táborfélék vagy megerősített helyek? 20 Milyen a föld: kövér-e vagy sovány? Van-e rajta fa vagy nincs? Legyete bátrak, és hozzatok a föld gyümölcséből! Azok a napok éppen az első szőlőfürtök érésének napjai voltak. 21 Elmentek tehát a férfiak, és kikémlelték a földet, a Cin-pusztától egészen Rehóbig, a hamáti úton. 22 A Délvidéken át mentek föl, és Hebrónig jutottak. Anák ivadékai, Ahiman, Sésaj és Talmaj éltek ott. - Hebrón hét esztendővel előbb épült, mint az egyiptomi Cón. 23 Amikor eljutottak az Eskől-völgyig, lementszettek ott egy szőlővesszőt egyetlen szőlőfürttel, amelyet ketten vittek rúdon. Szedtek gránátalmát és fügét is. 24 Azt a helyet Eskől-völgynek nevezték el arról a szőlőfűtről, amelyet ott metszettek le Izráel fiai. 25 Negyven nap múlva visszatértek a föld kikémleléséből. 26 Visszamentek, és megérkeztek Mózeshez, Áronhoz és Izráel fiainak egész közösségéhez a Párán-pusztába, Kádésba. Beszámoltak nekik meg az egész közösségnek, és megmutatták nekik a föld gyümölcsét is. 27 Elbeszélésükben ezt mondták: Elmentünk arra a földre, ahová küldtél bennünket. Valóban tejjel és mézzel folyó föld az, ilyen a gyümölcse! 28 De erős nép lakik azon a földön, a városok erődítményei igen nagyok, és még Anák ivadékait is láttuk ott! 29 A Délvidéken Amálék lakik, a hegyvidéken a hettiták, jebúsiak és emóriak laknak, a tenger és a Jordán partján pedig kánaániak laknak. 30 Bár Káléb csitította a Mózessel szembeforduló népet, és ezt mondta: Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert meg tudunk birkózni vele, 31 de azok a férfiak, akik vele mentek, ezt mondták: Nem tudunk az ellen a nép ellen menni, mert erősebb nálunk. 32 És rossz hírét terjesztették Izráel fiai között annak a földnek, amelyet kikémleltek, mert ezt mondták: Az a föld, amelyet bejártunk és kikémleltünk, olyan föld, amely megemészti lakosait! A nép pedig, amelyet ott láttunk, csupa szálás emberekből áll. 33 Sőt láttunk ott óriásokat is, Anák óriás fiait. Olyannak láttuk magunkat, mint a sáskák, és ők is úgy néztek ránk.

4Móz. 14.

1 Ekkor az egész közösség elkezdett hangosan jajveszékelní, és sírt a nép egész éjjel. 2 Izráel fiai mindnyájan zúgolódtak Mózes és Áron ellen. Ezt mondta nekik az egész közösség: Bárcsak meghaltunk volna Egyiptomban, vagy halnánk meg itt a pusztában! 3 Miért akar bevinni minket az ÚR arra a földre? Azért, hogy fegyvertől hulljunk el, asszonyaink és gyermekeink pedig prédára jussanak? Nem volna jobb visszatérnünk Egyiptomba? 4 Majd ezt mondták egymásnak: Válasszunk vezetőt, és térjünk vissza Egyiptomba! 5 Ekkor Mózes és Áron arcra borult Izráel közösségének egész gyülekezete előtt. 6 De Józsué, Nún fia és Káléb, Jefunne fia, akik a föld kikémlelői között voltak, megszaggatták ruhájukat, 7 és ezt mondták Izráel fiai egész közösségének: A föld, amelyet bejártunk és kikémltünk, igen-igen jó föld. 8 Ha az ÚR kedvel bennünket, akkor bevisz arra a földre, és nekünk adja a tejjel és mézzel folyó földet. 9 Csak az ÚR ellen ne lázadjatok, és ne féljete a föld népétől, mert megesszük őket. Tőlük eltávozott oltalmuk, de az ÚR velünk van! Ne féljete tőlük! 10 De az egész közösség azt mondta, hogy meg kell őket kövezni. Akkor megjelent az ÚR dicsősége a kijelentés sátra fölött egész Izráelnek, 11 és ezt mondta az ÚR Mózesnek: Meddig utál engem ez a nép, és meddig nem hisz bennem a sok jel ellenére sem, amelyeket közöttük tettem?! 12 Megverem dögvésszel, és elűzöm őket, de téged náluk nagyobb és erősebb nemzetté teszek. 13 Mózes azonban azt mondta az ÚRnak: Hallották az egyiptomiak, hogy te hoztad ki közülük hatalmaddal ezt a népet, 14 és elmondták a föld lakosságának. Hallották, hogy te, URam, e nép között vagy; hogy te, URam, szemtől szembe megjelentél, és hogy a te felhőd áll fölöttük, és felhőoszlopban jársz előttük nappal, éjjel pedig tűzoszlopban. 15 Ha most mind egy szálíg megölöd ezt a népet, akkor ezt fogják mondani azok a nemzetek, amelyek hallották a híredet: 16 Mivel nem tudta az ÚR bevinni ezt a népet arra a földre, amelyet esküvel ígért nekik, azért mérszázolta le őket a pusztában. 17 Most azért mutasd meg, URam, hogy nagy a te hatalmad, ahogyan megmondtad: 18 Az ÚR türelme hosszú, szeretete nagy, megbocsátja a bűnt és hitszegést; bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiaikat harmad- és negyedízig. 19 Bocsásd meg ennek a népnek a bűnét nagy szeretetteddel, ahogyan megbocsátottál ennek a népnek Egyiptomtól fogva mindedig! 20 Akkor az ÚR ezt mondta: Megbocsátok a te beszéded szerint. 21 De életemre mondom és az ÚR dicsőségére, amely betölti az egész földet, 22 hogy azok közül az emberek közül, akik látták dicsőségemet és a jeleket, amelyeket Egyiptomban és a pusztában tettem, mégis megkísértettek engem tízszer is, és nem hallgattak szavamra, 23 senki sem fogja meglátni azt a földet, amelyet esküvel ígértem atyáiknak. Senki sem látja meg azt azok közül, akik engem megutáltak. 24 De szolgálmat, Kálébot, mivel más lélek volt benne, és tökéletesen követett engem, beviszem arra a földre, ahol járt, és az ő utódai birtokolni fogják azt. 25 A völgyekben azonban az amálékiek és a kánaániak laknak. Holnap forduljatok meg, és induljatok el a pusztába a Vörös-tenger felé! 26 Az ÚR így beszélt Mózeshez és Áronhoz: 27 Meddig zúgolódik ellenem ez a gonosz közösség? Meghallottam Izráel fiainak zúgolódását, mert sokat zúgolódtak ellenem. 28 Mondd meg nekik: Életemre mondom - így szól az ÚR -, hogy úgy fogok veletek bánni, ahogyan ti beszéltetek ellenem! 29 Itt a pusztában fogtok holtan elhullani, a számba vettem mind, ahányan csak vagytok, húszévestől fölfelé, mert zúgolódtatok ellenem. 30 Nem mentek be arra a földre, amelyről esküvel ígértem, hogy ott fogtok lakni, csak Káléb, Jefunne fia és Józsué, Nún fia. 31 De gyermekeiteket, akikről azt mondtátok, hogy prédává lesznek, azokat beviszem, és megismerik azt a földet, amelyet ti megvetettetek. 32 De ti holtan hullotok el itt a pusztában. 33 Fiaitok pásztorok lesznek a pusztában negyven esztendeig, és bűnhődnek a ti hitlenségetekért, míg holttesteitek az utolsóig a pusztában nem lesznek. 34 Negyven napig kémléltétek ki azt a földet, most negyven évig bűnhődjete, egy-egy napért egy-egy esztendőt számítva, hogy

megtudjátok, mi az, ha én ellenkezem veletek. 35 Én, az ÚR, megmondtam, hogy ezt teszem ezzel az egész gonosz közösséggel, amely összefogott ellenem: az utolsóig itt halnak meg a pusztában! 36 Azok a férfiak, akiket Mózes elküldött az ország kikémlelésére, és akik visszatérve föllázították ellene az egész közösséget, mert rossz hírért terjesztették annak a földnek, 37 meghaltak azok a férfiak, akik az ország rossz hírért terjesztették, az ÚR csapásától. 38 Csak Józsué, Nún fia és Káléb, Jefunne fia maradt életben azok közül a férfiak közül, akik elmentek az országot kikémlelni. 39 Amikor elbeszélte Mózes ezeket a dolgokat egész Izráelnek, a nép nagyon megsomorodott. 40 Korán reggel fölkeltek, hogy fölmenjenek a hegység tetejére. Ezt mondták: Itt vagyunk, menjünk hát arra a helyre, amelyről az ÚR beszélt. Bizony, vétkeztünk! 41 Mózes azonban ezt mondta: Miért akarjátok áthágni az ÚR parancsát? Nem fog az sikerülni! 42 Ne menjetek, mert nem lesz köztetek az ÚR! Vereséget fogtok szenvedni ellenségeitektől! 43 Hiszen az amálékiek és kánaániak ott vannak veletek szemben, és elhullotok fegyvereiktől! Mivel elfordultatok az ÚRtól, az ÚR sem lesz veletek! 44 De ők vakmerően fölmentek a hegy tetejére, bár az ÚR szövetségének a ládája és Mózes ki sem mozdultak a táborból. 45 Az amálékiek és kánaániak pedig, akik azon a hegységen laktak, lerohantak, verték és kergették őket egészen Hormáig.

4Móz. 15.

1 Az ÚR így beszélt Mózeshez: 2 Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Amikor bementek arra a földre, amelyet lakóhelyül adok nektek, 3 és tűzáldozatot készítetek az ÚRnak, égőáldozatot vagy véresáldozatot, fogadalom teljesítésére, önkéntes áldozatul, vagy ünnepeiteken, amikor szarvasmarhát vagy juhfélét készítetek kedves illatul az ÚRnak, 4 akkor az áldozó mutassa be áldozatát az ÚRnak: ételáldozatul egytized véka finomlisztet, egynegyed hin olajjal gyúrva, 5 italáldozatul pedig egynegyed hin bort készíts az égőáldozathoz vagy a véresáldozathoz bárányonként. 6 A koshoz készíts ételáldozatul kéttized véka finomlisztet, egyharmad hin olajjal gyúrva. 7 Italáldozatul pedig egyharmad hin bort mutass be kedves illatul az ÚRnak. 8 Ha szarvasmarhát készítesz égőáldozatul vagy véresáldozatul, fogadalom teljesítésére, vagy békeáldozatul az ÚRnak, 9 akkor mutass be a szarvasmarhán kívül ételáldozatul háromtized véka finomlisztet, fél hin olajjal gyúrva, 10 italáldozatul pedig mutass be fél hin bort. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak. 11 Így kell tenni minden egyes bikánál, minden egyes kosnál, fiatal báránynál vagy kecskénél. 12 Ahányat csak készítetek, mindegyiket így készítsétek el. 13 Minden bennszülött így készítse el ezeket, ha kedves illatú tűzáldozatot mutat be az ÚRnak. 14 Ha pedig jövevény valaki nálatok, vagy több nemzedéken át van köztetek, és kedves illatú tűzáldozatot készít az ÚRnak, úgy készítse ő is, ahogyan ti készítek. 15 A gyülekezetben ugyanaz a rendelkezés vonatkozik rátok és az ott tartózkodó jövevényre. Örök rendelkezés ez nálatok nemzedékről nemzedékre: olyan legyen a jövevény az ÚR előtt, mint ti! 16 Ugyanaz a törvény és rendszabály vonatkozzék rátok és a köztetek tartózkodó jövevényre is. 17 Az ÚR így beszélt Mózeshez: 18 Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Amikor bementek arra a földre, ahova beviszlek titeket, 19 és esztek majd annak a földnek a kenyereiből, akkor ajánljatok föl ajándékot az ÚRnak. 20 A téstátokból készült első lepényt ajánljatok föl ajándéknak. Szérűről vett ajándékként ajánljatok föl. 21 Az első téstát adjátok ajándéknak az ÚRnak nemzedékről nemzedékre. 22 Megtörténhet, hogy nem szándékosan szegitek meg valamelyik parancsolatot, amelyet az ÚR meghagyott Mózesnek. 23 Pedig mindezek, amelyeket megparancsolt nektek az ÚR Mózes által, érvényesek attól kezdve, hogy az ÚR megparancsolta minden nemzedéknek. 24 Ha tehát a közösség tudtán kívül, nem szándékosan történt ilyen dolog, akkor készítsen az egész közösség egy bikaborjút kedves illatú égőáldozatul az ÚRnak, a hozzá tartozó étel- és italáldozattal az előírás szerint, meg egy kecskebakot vétékáldozatul. 25 Végezzen a pap engesztelést Izráel fiainak egész közösségeért, és bocsánatot nyernek, hiszen nem volt szándékos a vétek, és ők tűzáldozatot vittek ajándéknak az ÚRnak, meg vétékáldozatot is vittek az ÚR elé azért a nem szándékos vétekért. 26 Így nyer bocsánatot Izráel fiainak egész közössége és a köztük tartózkodó jövevény, mert az egész népet terhelte az a nem szándékos vétek. 27 Ha csak egy ember vétkezik nem szándékosan, akkor mutasson be egy esztendő nőstény kecskét vétékáldozatul. 28 A pap pedig végezze el az engesztelést az ÚR színe előtt azért az emberért, aki nem szándékosan követte el vétvét. Ha elvégezte érte az engesztelést, bocsánatot nyer. 29 Ugyanez a törvény vonatkozzék nálatok az izráeli bennszülöttre és a jövevényre, aki köztetek tartózkodik, ha nem szándékosan vétkezik. 30 De ki kell irtani népe közül azt az embert, akár bennszülött, akár jövevény, aki szándékosan cselekszik, mert az URat gyalázta meg. 31 Hiszen az ÚR igéjét vetette meg, és az ő parancsolatát szegte meg, föltétlenül ki kell irtani az ilyen embert, bűnhődnie kell. 32 Amikor a pusztában voltak Izráel fiai, rajtakaptak egy embert, aki fát szedegetett a nyugalom napján. 33 Aki rajtakapták, amint fát szedegetett, odavitték Mózes, Áron és az egész közösség elé. 34 Őrizetbe vették, amíg nem kapnak útmutatást, hogy mit kell tenniük. 35 Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Halállal kell lakolnia annak az embernek! Kövezzék meg őt

az egész közösség a táboron kívül. 36 Kivitte azért őt az egész közösség a táboron kívülre, ott agyonkövezték, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek.

37 Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: 38 Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik, hogy csináljanak bojtokat a ruhájuk szegélyére nemzedékről nemzedékre, és tegyenek a szegélyen levő bojtokra kék bíbor-zsinórt. 39 Arra való ez a bojt, hogy valahányszor ránéztek, emlékezzetek az ÚR minden parancsolatára, teljesítsétek azokat, és ne csábítson el titeket sem a szívetek, sem a szemetek, amelyek paráznaságba vihetnek benneteket, 40 hanem emlékezzetek, és teljesítsétek minden parancsolatomat, és szentek legyetek Istenetek előtt. 41 Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy Istenetek legyek. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

4Móz. 16.

1 Kórah, a Jichár fia, aki Kehát fia, aki Lévi fia, összefogott Dátánnal és Abirámmal, Eliáb fiaival, meg Ónnal, Pelet fiával, aki Rúben fia volt, 2 és fölkeltek Mózes ellen, kétszázötven emberrel Izráel fiai közül, akik a közösség vezető emberei, a gyülekezet képviselői, neves emberek voltak. 3 Ezek egybegyűltek Mózes és Áron ellen, és ezt mondták nekik: Elegünk van belőletek! Miért emelitek magatokat az ÚR gyülekezete fölé?! Hiszen az egész közösség a maga egészében szent, és közöttük van az ÚR! 4 Ezt hallva, Mózes arcra borult, 5 és így szólt Kórahhoz és egész csoportjához: Majd reggel tudtul adja az ÚR, hogy ki az övé, ki a szent, és ki közeledhet hozzá. Az közeledhet hozzá, akit kiválasztott. 6 Ezt tegyék, Kórah és egész csoportja! Fogjátok a szenesserpenyőteteket, 7 tegyetek bele tüzet, és rakjatok rá füstölőszert holnap az ÚR színe előtt. Az lesz a szent, akit kiválaszt az ÚR. Elegem van belőletek, Lévi fiai! 8 Majd ezt mondta Mózes Kórahnak: Hallgassatok ide, Lévi fiai! 9 Keveslitek, hogy különválasztott benneteket Izráel Istene Izráel közösségétől, és ti járulhattok elé, hogy ellássátok a szolgálatot az ÚR hajlékánál, és a közösség szolgálatára álljatok?! 10 Megengedte, hogy eléje járuljatok testvéreitekkel, Lévi fiaival együtt. Most még a papságot is kívánjátok?! 11 Bizony az ÚR ellen fogtatok össze, te és egész csoportod. Mert ki az az Áron, hogy ellene zúgolódtok? 12 Ekkor hívatta Mózes Dátánt és Abirámot, Eliáb fiait. De azok ezt mondták: Nem megyünk! 13 Nem elég, hogy elhoztál bennünket a tejjel és mézzel folyó földről, hogy megölj bennünket a pusztában, hanem még zsarnokoskodni is akarsz rajtunk?! 14 Éppen nem tejjel és mézzel folyó földre hoztál bennünket, és nem adtál nekünk sem mezőt, sem szőlőt örökségül. Vajon ki akarod szúrni ezeknek az embereknek a szemét?! Nem megyünk! 15 Ekkor nagy haragra gerjedt Mózes, és ezt mondta az ÚRnak: Ne tekints áldozatukra! Nem vettem el tőlük még egy szamarat sem, és egyikükkel sem tettem rosszat. 16 Kórahnak pedig azt mondta Mózes: Holnap légy az ÚR színe előtt csoportoddal együtt, te, ők és Áron. 17 Fogja mindenki a maga szenesserpenyőjét, és tegyetek rájuk füstölőszert. Azután járuljatok az ÚR elé, mindenki a maga serpenyőjével, kétszázötven serpenyővel: te is, Áron is. 18 Fogta azért mindegyik a maga szenesserpenyőjét, tüzet tett bele, arra pedig füstölőszert rakott, azután odaálltak a kijelentés sátrának a bejáratához, Mózes meg Áron is. 19 Kórah egybegyűjtötte ellenük az egész közösséget a kijelentés sátrának a bejáratához. Ekkor megjelent az ÚR dicsősége az egész közösségnek. 20 Az ÚR így beszélt Mózeshez és Áronhoz: 21 Válgatok külön ettől a közösségtől, hadd semmisítsem meg őket egy pillanat alatt! 22 Ekkor arcra borultak, és ezt mondták: Ó Isten, aki lelket adsz minden testnek! Miért haragszol az egész közösségre, holott csak egy ember vétkezett? 23 Az ÚR így szólt Mózeshez: 24 Mondd meg a közösségnek, hogy menjenek el Kórah, Dátán és Abirám hajlékának a környékéről. 25 Mózes fölkel, és odament Dátánhoz és Abirámmal. Vele mentek Izráel vénei is. 26 Így szólt a közösséghez: Távozzatok ezeknek a bűnös embereknek a sátraitól, semmijüket se érintsetek, hogy el ne vesszetek az ő vétkeik miatt! 27 El is mentek Kórah, Dátán és Abirám hajlékának a környékéről. Dátán és Abirám pedig kimentek, és odaálltak sátraik bejáratához feleségeikkel, fiaikkal és családjukkal együtt. 28 Akkor ezt mondta Mózes: Ebből tudjátok meg, hogy az ÚR küldött engem ezeknek a dolgoknak a véghezvitelére, és hogy nem magamtól cselekszem: 29 Ha úgy halnak meg ezek, ahogyan más ember hal meg, és ha az lesz a sorsuk, ami minden más embernek, akkor nem az ÚR küldött engem. 30 De ha az ÚR valami csodálatos dolgot visz véghez, és a föld megnyitja száját, és elnyeli őket mindenükkel együtt, és elevenen szállnak le a holtak hazájába, abból megtudjátok, hogy megutálták ezek az emberek az URat. 31 Alig mondta végig Mózes ezeket a szavakat, meghasadt azok alatt a föld. 32 Megnyitotta száját a föld, és elnyelte őket házuk népével együtt, a Kórahhoz tartozó összes embereket minden jószágukkal együtt. 33 Elevenen szálltak le a holtak hazájába mindenükkel együtt, és befödte őket a föld. Így veszték ki a

gyülekezetből. 34 Az egész Izráel pedig, amely körülöttük volt, elfutott kiáltásukra, mert ezt mondták: Még minket is elnyel a föld! 35 Ezután tűz jött ki az ÚRtól, és megemésztette azt a kétszázötven férfit, akik füstölőszerral közeledtek hozzá.

4Móz. 17.

1 Az ÚR így szólt Mózeshez: 2 Mondd meg Eleázárnak, Áron főpap fiának, hogy szedje ki a szenesserpenyőket a tűzből, a tüzet pedig szórd széjjel, mert meg van szentelve. 3 Ezeknek a bűnös lelkeknek a szenesserpenyőiből készítsetek vékonyra vert lapokat az oltár beborítására, mivel az ÚR színe elé vitték őket, és ezért szentek. Legyenek jelül Izráel fiai számára. 4 Fogta azért Eleázár pap a rézszerpenyőket, amelyeket odavittek azok, akik elégték, és vékonyra verte azokat az oltár beborítására, 5 emlékeztetőül Izráel fiainak, hogy senki se merjen közeledni az ÚRhoz, aki illetéktelen, mert nem Áron utódai közül való, és mégis illatáldozatot akar bemutatni. Ne járjanak úgy, mint Kórah és csoportja, akiket előre figyelmeztetett Mózes által az ÚR. 6 Másnap így zúgolódott Izráel fiainak egész közössége Mózes és Áron ellen: Ti öltétek meg az ÚR népét! 7 Amikor összegyűlt a közösség Mózes és Áron ellen, és a kijelentés sátra felé fordultak, hirtelen betakarta azt a felhő, és megjelent az ÚR dicsősége. 8 Mózes és Áron odament a kijelentés sátra elé. 9 Az ÚR így beszélt Mózeshez: 10 Húzódjatok félre ettől a közösségtől! Hadd semmisítsem meg őket egy pillanat alatt! Ők pedig arcra borultak. 11 Akkor ezt mondta Mózes Áronnak: Fogd a szenesserpenyőt, tégy bele tüzet az oltárról, rakj rá füstölőszert, vidd hamar a közösséghez, és végezz engesztelést értük, mert megharagudott az ÚR, és elkezdődött a csapás. 12 Fogta azért Áron a szenesserpenyőt, ahogyan Mózes meghagyta, és a gyülekezet közé futott, mert már meg is kezdődött a csapás a népen. Füstölőszert tett rá, és engesztelést végzett a népért. 13 Megállt a holtak és az élők között, és megszűnt a csapás. 14 Tizennégyezer-hétszázan haltak meg a csapás miatt, azokon kívül, akik a Kórah dolga miatt haltak meg. 15 Ekkor visszatért Áron Mózeshez, a kijelentés sátrának a bejáratához, és megszűnt a csapás. 16 Az ÚR így beszélt Mózeshez: 17 Szólj Izráel fiaihoz, és végy egy-egy vesszőt nagycsaládjaik minden vezető emberétől, összesen tizenkét vesszőt. Mindegyiknek a nevét írd föl a maga vesszejére. 18 Áron nevét a Lévi vesszejére írd, mert mindegyik vessző egy nagycsalád fejéé. 19 Azután tedd le azokat a kijelentés sátrában a bizonyág elé, ahol kijelentem magam nektek. 20 Annak a férfinak a vesszeje, akit kiválasztok, ki fog virágzni. Így csendesítem le Izráel fiainak a zúgolódását, akik zúgolódtak ellenetek. 21 Elmondta ezt Mózes Izráel fiainak, és minden vezető ember átadott neki egy-egy vesszőt. Nagycsaládonként egy vezetőre egy vessző jutott, összesen tizenkét vessző. Áron vesszeje is ott volt a vesszők között. 22 Mózes elhelyezte a vesszőket az ÚR színe elé, a bizonyág sátrában. 23 Amikor másnap Mózes bement a bizonyág sátrába, látta, hogy a Lévi házából való Áron vesszeje kivirágzott, bimbót fakasztott, virágot növelt, és mandulát érlelt. 24 Ekkor Mózes kihozott minden vesszőt az ÚR színe elől Izráel fiaihoz. Megnézték, és mindegyik elvitte a maga vesszejét. 25 Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Vidd vissza Áron vesszejét a bizonyág elé megőrzés végett, jelül a lázadóknak, és vess véget zúgolódásuknak, hogy ne haljanak meg. 26 Mózes egészen úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta neki az ÚR. 27 Akkor ezt mondták Izráel fiai Mózesnek: Lásd, elpusztulunk, elveszünk, mindnyájan elveszünk! 28 Mindenki meghal, aki közeledni mer az ÚR hajlékához! Vajon mindnyájunknak el kell pusztulnunk?!

4Móz. 18.

1 Akkor ezt mondta az ÚR Áronnak: Te, fiaid és házadnépe fog bűnhődni a szent hely körül elkövetett bűnökért. Te és a fiaid fogtok bűnhődni a papi szolgálat közben elkövetett bűnökért. 2 Vedd magad mellé testvéreidet, Lévi törzsét, azaz atyád törzsét is, hogy csatlakozzanak hozzád, és segítsenek neked a szolgálatnál, te pedig és fiaid a bizonyosság sátránál szolgáljatok. 3 Ők segítsenek neked teendőid végzésében és a sátor körüli teendőkben, de a szentély felszereléséhez és az oltárhoz ne közeledjenek, különben meghalnak ők is meg ti is. 4 Csatlakozzanak hozzád, és végezzék a kijelentés sátra körüli teendőket és minden munkát a sátonál. De illetéktelen nem közeledhet hozzátok. 5 Ti végezzétek a szolgálatot a szentély körül és az oltár körül, hogy meg ne haragudjam ismét Izráel fiaira. 6 Mert én választottam ki testvéreiteket, a lévítákat Izráel fiai közül ajándécul, mint az ÚR tulajdonait, hogy szolgálatot végezzenek a kijelentés sátra körül. 7 Te pedig és a fiaid végezzétek mindazt a papi szolgálatot, ami az oltár körül, vagy a kárpit mögött adódik. Ott ti szolgáljatok. Ajándécul adom nektek a papi tisztet. De ha illetéktelen avatkozik bele, meg kell halnia. 8 Azután így beszélt az ÚR Áronhoz: Rád bízom a nekem szóló felajánlások kezelését. Izráel fiainak minden szent adományából neked és fiadnak adtam azokat javadalomként. Örök rendelkezés ez. 9 Ez legyen a tied a legszentebb adományokból, amelyeket nem égettek el: minden áldozati ajándék, akár ételáldozat, akár vétekáldozat, akár jóvátételi áldozat, amelyet nekem térítenek meg, legyen a tied és a fiadé, mint legszentebb adomány. 10 Mint legszentebb adományt edd meg azt. Minden férfi ehethet belőle. Tartsd szentnek azt! 11 A tied ez mint szent ajándékukból való adomány, Izráel fiainak minden felmutatott áldozatából. Neked adtam azokat és a fiadnak meg a leányaidnak. Örök rendelkezés ez. Mindenki ehethet belőle, aki tiszta a házadban. 12 Neked adom az olaj színe-javát, a must és a gabona színe-javát, mindannak az első termését, amit az ÚRnak adtak. 13 Tied legyen a földjükon mindennek az első termése, amelyet bevisznek az ÚRnak. Mindenki ehethet belőle, aki tiszta a te házadban. 14 Tied legyen mindaz, amit esküvel szenteltek oda Izráelben. 15 Tied legyen az élők közül mindaz, ami az anyaméhet megnyitja, és amit bemutatnak az ÚRnak, akár embertől, akár állattól való. De az ember elsőszülöttjét meg kell váltanod, és a tisztátalan állat elsőszülöttjét is váltsd meg. 16 Akit meg kell váltani, egyhónapos korukban váltsd meg őt ezüst sekelre becsülve a szent sekel szerint, amelyben húsz géra van. 17 De a marha, a juh és a kecske elsőszülöttjét ne váltsd meg, ezek szentek. Vérüket hintsd az oltárra, és kövérjüket füstölögtesd el. Az ÚR kedves illatú tűzáldozata ez. 18 Húsuk a tied legyen, mint ahogyan a felmutatott áldozat szegye és jobb combja is a tied. 19 A szent adományok minden fölajánlott részét, amelyet Izráel fiai fölajánlanak az ÚRnak, neked, fiadnak és leányaidnak adom. Örök rendelkezés ez. Az ÚR színe előtt örökké megmaradó szövetség ez a te javadra és utódaid javára. 20 Azután ezt mondta az ÚR Áronnak: Földjükből nem kapsz örökséget, és nem lesz osztályrészed köztük. Én vagyok a te osztályrészed és örökséged Izráel fiai között. 21 Lévi fiainak pedig örökségül adtam minden tizedet Izráelben. Munkájukért kapják ezt, mert ők végzik a szolgálatot a kijelentés sátránál. 22 Ne közeledjenek többé Izráel fiai a kijelentés sátrához, mert bűnhődni fognak és meghalnak, 23 hanem lévíták végezzék a szolgálatot a kijelentés sátránál, és ők bűnhődjenek az ott elkövetett bűnökért. Örök rendelkezés ez nemzedékről nemzedékre, hogy nem kapnak örökséget Izráel fiai között. 24 Mert a lévítáknak adom örökségül Izráel fiainak a tizedét, amelyet az ÚRnak ajánlanak föl ajándécul, ezért mondtam nekik, hogy Izráel fiai között nem kaphatnak örökséget. 25 Ekkor így beszélt az ÚR Mózeshez: 26 Beszélj a lévítákkal, és mondd meg nekik: Amikor megkapjátok Izráel fiaitól a tizedet, amelyet örökségül adtam nektek, ajánljátok föl a tizednek a tizedét ajándécul az ÚRnak. 27 Úgy tekintendő a ti fölajánlásotok, mint a szérűről való gabona, és mint az, ami a sajtóból folyik. 28 Így ajánljátok föl ti is ajándékot

az ÚRnak minden tizedből, amelyet Izráel fiaitól kaptok. Az ÚRnak szóló ajándékot adjátok oda Áron főpapnak! 29 Minden kapott adományból ajánljatok föl ajándékot az ÚRnak, mindenből a kövérjét, ami odaszentelni való. 30 Mondd meg nekik, hogy amikor a kövérjét följajánlják, úgy tekintendő az a lévíták részéről, mint ami a szérúról és a sajtból kerül ki. 31 Bármely helyen megehetitek azt ti és házatok népe, mert ez a ti béretek a kijelentés sátránál végzett szolgálatért. 32 Nem fogtok bűnhődni, ha följajánljátok a kövérjét. Így nem szentségtelenítitek meg Izráel fiainak a szent dolgait, és nem haltok meg.

4Móz. 19.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz: 2 Ez a törvény rendelkezése, amelyet megparancsolt az ÚR: Mondd meg Izráel fiainak, hogy vigyenek neked egy hibátlan vörös tehenet, amelynek semmiféle fogyatkozása nincs, és még nem volt rajta iga. 3 Adjátok azt Eleázár papnak, és ő vitesse ki azt a táboron kívülre, és vágják le a jelenlétében. 4 Vegyen Eleázár pap vért az ujjával, és hintsen a vérből hétszer a kijelentés sátra elé. 5 Azután égessék el a tehenet a szeme láttára, a bőrét, a húsát és a vérét a ganéjával együtt égessék el. 6 Vegyen a pap cédrusfát, izsópot és karmazsin fonalat, és dobja a tehen égő részei közé. 7 Azután mossa ki ruháját a pap, mosakodjék meg vízben, majd menjen be a táborba, de tisztátalan lesz a pap estig. 8 Mossa ki vízben a ruháját az is, aki elégette a tehenet, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan lesz estig. 9 Egy tiszta ember szedje össze a tehen hamvát, helyezze el a táboron kívül egy tiszta helyre, és legyen az Izráel fiai közösségéé, hogy vétektől megtisztító vizet készítsenek vele. 10 De mossa ki a ruháját az, aki összeszedi a tehen hamvát, és legyen tisztátalan estig. Örök rendelkezés legyen ez Izráel fiai és a köztük tartózkodó jövevények részére. 11 Ha valaki megérint bármely emberi holttestet, tisztátalan lesz hét napig. 12 Az ilyen tisztítsa meg magát azzal a vízzel a vétektől a harmadik és a hetedik napon, akkor tiszta lesz. De ha nem tisztítja meg magát a harmadik és a hetedik napon, akkor nem lesz tiszta. 13 Mindaz, aki halottat, emberi holttestet érint, és nem tisztítja meg magát, az tisztátalanná teszi az ÚR hajlékát. Ki kell irtani az ilyen embert Izráelből. Amíg nem hintették meg tisztító vízzel, addig tisztátalan lesz, rajta van a tisztátalanság. 14 Ez a törvény, ha egy ember meghal a sátorban: Tisztátalan hét napig mindenki, aki bemegy abba a sátorba, vagy ott van a sátorban. 15 Tisztátalan minden nyitott edény, amelyre nem kötöttek födelet. 16 Mindaz, aki a mezőn fegyverrel megölt embert vagy halottat, emberi csontot vagy sírt érint, tisztátalan lesz hét napig. 17 Vegyenek a tisztátalanért az elégetett vétekáldozat hamvából egy edénybe, és öntsenek rá forrásvizet. 18 Azután vegyen egy tiszta ember izsópot, mártsa a vízbe és hintsen a sátorra, az összes edényre és azokra, akik ott vannak, majd arra is, aki csontot vagy megölt embert, halottat vagy sírt érintett. 19 Hintse meg a tiszta a tisztátalant a harmadik és a hetedik napon, és miután megtisztította őt vétkétől a hetedik napon, az mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és este már tiszta lesz. 20 De aki tisztátalan, és nem akar megtisztulni vétkétől, azt az embert ki kell irtani a gyülekezetből, mert az ÚR szent helyét tisztátalanná tette, és nem hintették meg tisztító vízzel, ezért tisztátalan. 21 Örök rendelkezés legyen ez is: aki a tisztító vizet hinti, mossa ki a ruháját. Mert aki megérinti a tisztító vizet, tisztátalan lesz estig. 22 Minden tisztátalan, amit a tisztátalan megérint. Ha egy ember ér hozzá, az is tisztátalan estig.

4Móz. 20.

1 Izráel fiai, az egész közösség megérkezett a Cin-pusztába az első hónapban, és letelepedett a nép Kádésban. Ott halt meg Mirjám, és ott temették el. 2 De nem volt vize a közösségnek, ezért összegyülekeztek Mózes és Áron ellen. 3 A nép perelni kezdett Mózesrel és ezt mondták: Bárcsak elpusztultunk volna, amikor testvéreink elpusztultak az ÚR színe előtt! 4 Miért hoztátok el az ÚR gyülekezetét ebbe a pusztába? Azért, hogy itt haljunk meg állatainkkal együtt?! 5 Miért hoztátok el bennünket Egyiptomból, és miért vezettetek bennünket erre a rossz helyre, ahol nincs hely vetésre, és nincs füge, sem szőlő, sem gránátalma, még ivóvíz sincs? 6 Mózes és Áron pedig elment a gyülekezet elől a kijelentés sátrának a bejáratához, és arcra borultak. Ekkor megjelent nekik az ÚR dicsősége. 7 És az ÚR így beszélt Mózeshez: 8 Vedd a botodat, és gyűjtsd össze a közösséget testvéreddel, Áronnal együtt, és szemük láttára parancsoljátok meg a sziklának, hogy adjon vizet. Fakassz nekik vizet a sziklából, és adj inni a közösségnek és állataiknak. 9 Mózes tehát elvette a botját az ÚR színe elől a kapott parancs szerint. 10 Azután összegyűjtötte Mózes és Áron a gyülekezetet a szikla elé, és ezt mondta nekik: Hallgassatok ide, ti lázadók! Fakasszunk-e vizet nektek ebből a sziklából? 11 Azzal fölemelte Mózes a kezét, és kétszer ráütött botjával a sziklára. Erre sok víz fakadt, és ivott a közösség meg az állatok. 12 Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak: Mivel nem hittetek bennem, és nem tartottatok szentnek Izráel fiai előtt, nem vezethetitek be ezt a gyülekezetet arra a földre, amelyet nekik adok. 13 Ezek Meribá vizei, ahol perbe szálltak Izráel fiai az Úrral, de ő megmutatta nekik, hogy szent. 14 Mózes követeket küldött Kádésból Edóm királyához ezzel az üzenettel: Így szól testvéred, Izráel: Te tudsz mindarról a gyötrelmről, amely bennünket ért. 15 Atyáink Egyiptomba mentek, és hosszú ideig laktunk Egyiptomban. De rosszul bántak velünk és atyáinkkal az egyiptomiak. 16 Akkor segítségért kiáltottunk az ÚRhoz, aki meghallotta szavunkat, és angyalt küldött, hogy kihozzon bennünket Egyiptomból. Most itt vagyunk Kádésban, a te határod szélén levő városban. 17 Szeretnénk átvonulni országodon. Nem vonulunk át sem szántóföldön, sem szőlőn, még kútvizet sem iszunk. A király útján megyünk, nem térünk le sem jobbra, sem balra, amíg átvonulunk a területeden. 18 Edóm azonban ezt felelte neki: Nem vonulhatsz át itt, különben fegyverrel vonulok ki ellened. 19 Izráel fiai ezt mondták neki: Az országúton mennénk, és ha vizedet innánk, magunk és jószágaink, megadjuk az árát. Nincs másról szó, csak arról, hogy gyalogszerrel szeretnénk átvonulni. 20 De Edóm ezt felelte: Nem vonulhatsz át! Sőt kivonult ellene Edóm tekintélyes haddal és hatalmas erővel. 21 Edóm tehát nem engedte meg Izráelnek, hogy átvonuljon területén, ezért Izráelnek ki kellett kerülnie. 22 Azután elindultak Kádésból, és megérkezett Izráel fiainak egész közössége a Hór-hegyhez. 23 És ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak a Hór-hegynél, Edóm országának a határán: 24 Áron most elődei mellé kerül. Nem mehet be arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok, mivel fellázadtatok parancsom ellen Meribá vizeinél. 25 Vedd magadhoz Áront és a fiát, Eleázárt, és vidd fel őket a Hór-hegyre. 26 Ott vesse le Áron a ruháit, te pedig öltöztess fel azokba a fiát, Eleázárt, mert Áron meghal ott, és eltemetik. 27 Mózes úgy cselekedett, ahogyan az ÚR parancsolta. Fölmentek a Hór-hegyre az egész közösség szeme láttára, 28 Mózes levettette Áronnal a ruháit, és felöltöztette azokba Eleázárt, a fiát. Áron meghalt ott a hegytetőn, Mózes és Eleázár pedig lement a hegyről. 29 Amikor látta az egész közösség, hogy Áron elhunyt, siratta őt Izráel egész háza harminc napig.

4Móz. 21.

1 Amikor meghallotta a kánaáni Arád királya, aki a Délvidéken lakott, hogy odaért Izráel az atárimi úton, megtámadta Izráelt, és foglyokat ejtett közülük. 2 Ekkor fogadalmat tett Izráel az ÚRnak, és ezt mondta: Ha egyszer kezembe adod ezt a népet, mindenestül kiirtom városait. 3 Az ÚR meghallotta Izráel szavát, kezébe adta ezeket a kánaániakat, és Izráel mindenestül kiirtotta őket és városaikat. Ezért nevezték el azt a helyet Hormának. 4 Majd elindultak a Hór-hegytől a Vörös-tenger felé, hogy megkerüljék Edóm országát. De útközben elfogyott a nép türelme, 5 és így beszélt a nép Isten és Mózes ellen: Miért hoztatok el bennünket Egyiptomból? Azért, hogy meghaljunk a pusztában? Hiszen nincs kenyér és nincs víz, szívből utáljuk ezt a hitvány eledelt. 6 Ezért mérgekígyókat küldött az ÚR a népre, és azok megmárták a népet, úgyhogy sok izráeli meghalt. 7 Ekkor odament a nép Mózeshez, és ezt mondta: Vétkeztünk, mert az ÚR ellen és ellened szoltunk. Imádkozz az ÚRhoz, hogy távolítsa el rólunk a kígyókat! És imádkozott Mózes a népért. 8 Az ÚR pedig ezt mondta Mózesnek: Csinálj egy rézkígyót, és tűzd rá egy póznára. Mindenki, akit megmárt a kígyó, életben marad, ha föltekint arra. 9 Mózes tehát csinált egy rézkígyót, és föltűzte egy póznára. Ha azután megmárt valakit a kígyó, és föltekintett a rézkígyóra, életben maradt.

10 Azután elindultak Izráel fiai, és tábornokok lettek Óbótnál. 11 Óbótból továbbmenve, tábornokok lettek Ijé-Abárimban, abban a pusztában, amely Móábtól napkeletre van. 12 Onnan is továbbmentek, és tábornokok lettek a Zered-patakánál. 13 Onnan is továbbmentek, és tábornokok lettek az emóriai határán eredő Arnón túlsó partján, a pusztában, mert az Arnón Móábnak a határa Móáb és az emóriaiak között. 14 Ezért van szó az ÚR harcainak könyvében Váhéból Szúfában, a völgyekről, az Arnónról, 15 a völgyek lejtőiről, amelyek Ár városa felé húzódnak, és eléri Móáb határát. 16 Onnan Beérbe mentek. Ott van az a kút, amelynél ezt mondta az ÚR Mózesnek: Gyűjtsd össze a népet, mert vizet adok neki. 17 Ekkor énekelte Izráel ezt a dalt: Buzogj föl, kút, zengjétek dalát! 18 Kút, fejedelmek ásták, nép vezérei vájták kormánypálcájukkal, vezérbotjaikkal, puszták ajándékát. 19 Mattánából Nahaliélba mentek, Nahaliélból pedig Bámótnál. 20 Bámótnál Gajba mentek, amely Móáb mezején van a Piszga csúcsánál, mely a sivatagra néz.

21 Ekkor követeket küldött Izráel Szíhónhoz, az emóriai királyához, ezzel az üzenettel: 22 Szeretnék átvonulni országodon! Nem térünk le sem szántóföldre, sem szőlőbe, kútvizet sem iszunk. A király útján megyünk, amíg átvonulunk területeden. 23 De nem engedte meg Szíhón Izráelnek, hogy átvonuljon területén, hanem összegyűjtötte Szíhón egész hadinépét, kivonult Izráel ellen a pusztába, és Jahacba érve megütközött Izráellel. 24 De Izráel kardélre hányta őket, és birtokba vette az országot az Arnóntól a Jabbókig, az ammóni határig, mert meg volt erősítve az ammóniai határa. 25 Elfoglalta Izráel mindazokat a városokat, és letelepedett Izráel az emóriai városokban, Hesbónban is, meg a hozzá tartozó falvakban. 26 Mert Hesbón Szíhónnak, az emóriai királynak a városa volt, aki hadat viselt Móáb előbbi királya ellen, és elfoglalta egész országát az Arnónig. 27 Ezért mondják a regélők: Jöjjetek Hesbónba! Épüljön és erősödjék Szíhón városa! 28 Mert tűz csapott ki Hesbónból, láng Szíhón városából: megemésztette Ár-Móábot, az Arnón-menti magaslatok urait. 29 Jaj neked Móáb! Elvesztél Kemós népe! Fiai földönfutókká lettek, leányai az emóriai királynak, Szíhónnak foglyaivá. 30 Lőttünk rájuk, s elpusztult minden Hesbóntól Díbónig, elpusztítottuk Nófahig, egész Médebáig. 31 Ezután letelepedett Izráel az emóriai földjén. 32 Mózes kémeket küldött Jazérba, elfoglalták a hozzá tartozó falvakat, és kiűzték onnan az emóriákat. 33 Azután megfordultak, és Básán felé vonultak. De kivonult ellenük Óg, Básán királya egész hadinépével, hogy megütközzék velük Edreiban. 34 Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Ne félj tőle, mert kezdedbe adom őt egész hadinépével és országával együtt. Úgy bánj el vele, ahogyan elbántál Szíhónnal, az emóriai királlyal, aki Hesbónban lakott. 35 És úgy

megverték őt fiaival és egész hadinépével együtt, hogy senki sem tudott elmenekülni közülük. Az országot pedig birtokba vették.

4Móz. 22.

1 Azután elindultak Izráel fiai, és táborot ütöttek Móáb síkságán, a Jordánon túl, Jerikóval szemben. 2 Bálák, Cippór fia látta mindazt, amit Izráel véghezvitt az emóriakkal. 3 Móáb nagyon megrémült a néptől, mert sokan voltak, és megrettent Móáb Izráel fiaitól. 4 Ezért ezt mondta Móáb népe Midján véneinek: Ez a tömeg úgy leleget körülöttünk mindent, ahogyan a marha lelegeli a zöld mezőt. Abban az időben Bálák, Cippór fia volt Móáb királya. 5 Követeket küldött Bálámhoz, Beór fiához az Eufrátesz mellett levő Petórba, honfitársainak a földjére, hogy hívják meg és ezt mondják neki: Íme egy nép jött ki Egyiptomból, és már ellepte a föld színét, és velem szemben telepedett le. 6 Ezért jöjj el, átkozd meg ezt a népet, mert erősebb nálam. Talán akkor meg tudom verni, és kiűzőm az országból. Jól tudom, hogy akit te megáldasz, áldott lesz, és akit te megátkozol, átkozott lesz. 7 Elmentek tehát Móáb és Midján vénei, és náluk volt a varázslás díja. Megérkezve Bálámhoz, elmondták neki Bálák üzenetét. 8 Ő ezt felelte nekik: Maradjatok itt éjszakára, és én beszámolok nektek arról, hogy mit mondott nekem az ÚR. Móáb vezető emberei ott maradtak Bálámnál. 9 Isten pedig eljött Bálámhoz, és ezt mondta: Miféle férfiak vannak nálad? 10 Bálám ezt felelte Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya ezt üzenete nekem: 11 Egy nép jött ki Egyiptomból, és ellepte a föld színét. Jöjj tehát és rontsd meg azt, talán akkor meg tudok vele küzdeni, és ki tudom üzni. 12 De Isten ezt mondta Bálámnak: Ne menj el velük, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az. 13 Fölkelt tehát Bálám reggel, és ezt mondta Bálák vezető embereinek: Menjetek vissza országotokba, mert nem engedi meg az ÚR, hogy veletek menjek. 14 Móáb vezető emberei fölkeltek, visszamentek Bálákhoz és azt mondták: Nem jött el velünk Bálám. 15 Akkor még több és azoknál tekintélyesebb vezető embert küldött Bálák. 16 Ezek megérkeztek Bálámhoz, és ezt mondták neki: Így szól Bálák, Cippór fia: Ne vonakodj eljönni hozzám! 17 Igen gazdagon megjutalmazlak, és megteszek mindent, amit mondasz nekem. Csak jöjj el és rontsd meg ezt a népet. 18 De Bálám ezt felelte Bálák szolgáinak: Ha nekem adja Bálák a házát tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg Istenemnek, az ÚRnak a parancsát, és nem tehetek ellene egyáltalán semmit. 19 De azért maradjatok csak itt ti is ezen az éjszakán, hogy megtudjam, akar-e még valamit beszélni az ÚR? 20 Isten eljött Bálámhoz éjjel, és ezt mondta neki: Ha azért jöttek ezek a férfiak, hogy elhívjanak téged, kelj föl, menj el velük, de csak azt tedd, amit én parancsolok neked. 21 Fölkelt tehát Bálám reggel, megnyergelte a szamarát és elment Móáb vezető embereivel. 22 Isten azonban haragra gerjedt, amikor elment Bálám. Ezért odaállt az ÚR angyala az útra, hogy feltartóztassa. Ő a szamarán ügetett, és vele volt két szolgája is. 23 De a szamar meglátta az ÚR angyalát, ahogyan ott állt az úton kivont karddal a kezében, és letért a szamar az útról, és a mezőre ment. Bálám ütni kezdte a szamarat, hogy visszaterelje az útra. 24 Azután odaállt az ÚR angyala a szőlők között egy mély útra, ahol innen is, onnan is fal volt. 25 Amikor meglátta a szamar az ÚR angyalát, odalapult a kőfalhoz, és Bálám lábát is a falhoz lapította. Ekkor újból megverte. 26 Az ÚR angyala továbbment, és ismét megállt egy szoros helyen, ahol nem lehetett kitérni sem jobbra, sem balra. 27 Amikor meglátta a szamar az ÚR angyalát, lefeküdt Bálám alatt. Ekkor haragra gerjedt Bálám, és ütni kezdte botjával a szamarat. 28 De az ÚR beszédre nyitotta a szamar száját, és az így szólt Bálámhoz: Mit vétettem ellened, hogy már harmadszor versz meg engem? 29 Bálám így felelt a szamarának: Mert csúfot üztél belőlem. Lenne csak kard a kezemben, meg is ölnék! 30 A szamar ezt mondta Bálámnak: A te szamarad vagyok. Rajtam jársz régtől fogva mindmáig. Szoktam-e ilyet tenni veled? Bálám azt felelte: Nem. 31 Ekkor az ÚR megnyitotta Bálám szemét, aki meglátta az ÚR angyalát, amint ott áll az úton kivont karddal a kezében. Bálám meghajolt, és arcra borult. 32 Az ÚR angyala ezt mondta neki: Miért verted meg a szamaradat már háromszor? Azért jöttem, hogy feltartóztassalak, mert szerintem veszedelmes ez az út. 33 A szamar látott engem, azért tért ki előlem háromszor

is. Ha nem tért volna ki előlem, téged meg is öltek volna, azt pedig életben hagytam volna. 34 Bálám így felelt az ÚR angyalának: Vétkeztem, nem tudtam, hogy te állsz velem szemben az úton. De ha nem tetszik neked, inkább visszatérek. 35 De az ÚR angyala ezt felelte Bálámnak: Menj el ezekkel a férfiakkal, de csak azt mondd, amit én mondok neked. Bálám tehát elment Bálák vezető embereivel. 36 Amikor meghallotta Bálák, hogy jön Bálám, kiment eléje Ír-Móábig, amely az Arnón határvonalánál van, a határ legszélén. 37 Ezt mondta Bálák Bálámnak: Már többször is hívattalak téged, miért nem akartál jönni? Azt hitted, hogy nem tudlak megjutalmazni? 38 De Bálám ezt felelte Báláknak: Látod, hogy eljöttem hozzád! De nem szólhatok magamtól semmit, csak azt mondhatom, amit az Isten ad a számba. 39 Ezután továbbment Bálám Bálákkal, és megérkeztek Kirjat-Húcótba. 40 Ott marhákat és juhokat vágatott Bálák, és küldött belőle Bálámnak és a vezető embereknek is. 41 Reggel aztán magával vitte Bálák Bálámot, fölvezette Baal magaslatára, ahonnan láthatta Izráel népének egy részét.

4Móz. 23.

1 Akkor ezt mondta Bálám Báláknak: Építs itt hét oltárt, és készíts ide hét bikát és hét kost. 2 Úgy cselekedett Bálák, ahogyan Bálám meghagyta. Azután Bálák és Bálám bikát és kost áldozott az oltárokon. 3 Majd ezt mondta Bálám Báláknak: Állj oda az égőáldozatod mellé, én pedig elmegyek. Talán lesz találkozásom az ÚRral, és amit majd láttat velem, azt elmondom neked. És fölment a hegytetőre. 4 Isten találkozott Bálámmal, aki ezt mondta neki: Hét oltárt állítottam fel, és bikát meg kost áldoztam mindegyik oltáron. 5 Az ÚR pedig Bálám szájába adta igéjét, és azt mondta: Térj vissza Bálákhoz, és eszerint beszélj. 6 Amikor visszatért hozzá, ő még ott állt az égőáldozat mellett, Móáb valamennyi vezető emberével együtt. 7 Bálám példabeszédbe kezdett és ezt mondta: Arámból hozatott ide Bálák, Kelet hegyeiről Móáb királya: Jöjj, átkozd meg Jákóbot, jöjj, kárhoztasd Izráelt! 8 Hogy ronthatnám meg, kit Isten nem ront meg? Hogy kárhoztatnám, kit az ÚR nem kárhoztat? 9 Jól látom őt a sziklacsúcsról, szemlélem a halmokról. E nép egyedül fog lakni, nem számítja magát a nemzetek közé. 10 Ki számolhatja meg Jákóbot - száma mint a por - és Izráelnek csak a negyedét is? Bár úgy halnék meg, mint ez igazak, s lenne végem olyan, mint az övék! 11 Akkor ezt mondta Bálák Bálámnak: Mit tettél velem?! Elhoztalak ellenségeim megrontására, te pedig megáldottad őket! 12 De ő ezt felelte: Nekem vigyáznom kell, hogy csak azt mondjam, amit az ÚR ad a számba. 13 Akkor ezt mondta neki Bálák: Jöjj velem egy másik helyre, ahonnan láthatod azt a népet. De csak a szélét láthatod, az egészet nem látod. Onnan rontsd meg őket! 14 Magával vitte a Cófim mezejére, a Piszga csúcsára. Épített ott hét oltárt, és mindegyik oltáron bikát és kost áldozott. 15 Majd ezt mondta Báláknak: Állj ide égőáldozatod mellé, én pedig amott szeretnék találkozni Istennel. 16 Az ÚR találkozott Bálámmal, igéjét adta a szájába, és ezt mondta: Térj vissza Bálákhoz, és eszerint beszélj. 17 Amikor visszament hozzá, még ott állt égőáldozata mellett Móáb vezető embereivel együtt. Bálák ezt kérdezte tőle: Mit mondott az ÚR? 18 Ő pedig példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Hallgass csak rám, Bálák, figyelj ide, Cippór fia! 19 Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánná. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít? 20 Áldásra kaptam parancsot, s ha ő áld, meg nem másíthatom. 21 Nem látnak bajt Jákóbban, nem látnak nyomorúságot Izráelben. Vele van Istene, az ÚR, királynak szóló ujjongás hangzik benne. 22 Isten hozta ki őket Egyiptomból, olyan az ereje, mint a bölény szarva. 23 Nem fog a varázslás Jákóbon, sem az ígézet Izráelen. Idejében megmondják Jákóbnak, Izráelnek, hogy mit tesz az Isten. 24 Ez a nép mint nőstényoroszlán kel föl s mint hímoroszlán emelkedik föl, nem fekszik le, míg prédát nem eszik, és elejtettek vérének nem issza. 25 Akkor Bálák ezt mondta Bálámnak: Ha már nem tudod megrontani, legalább ne áldd meg! 26 De Bálám ezt felelte Báláknak: Megmondtam már neked, hogy csak azt fogom tenni, amit az ÚR meghagy! 27 Akkor Bálák ezt mondta Bálámnak: Jöjj, elviszlek egy másik helyre! Talán jónak látja Isten, hogy onnan rontsd meg Izráelt. 28 Bálák tehát magával vitte Bálámot a Peór csúcsára, amely a síkságra néz. 29 Ott ezt mondta Bálám Báláknak: Építs itt hét oltárt, és készíts ide hét bikát meg hét kost. 30 Bálák megtette, amit Bálám mondott, és mindegyik oltáron bikát és kost áldozott.

4Móz. 24.

1 Amikor Bálám látta, hogy az tetszik az ÚRnak, ha megáldja Izráelt, nem folyamodott többé varázsláshoz, mint azelőtt. A pusztára fordította arcát, 2 és fölemelte Bálám a tekintetét. Amint meglátta Izráelt törzsenként sátorozni, rászállt az Isten Lelke, 3 példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Így szól Bálám, Beór fia, így szól az a férfi, kinek megnyílt a szeme, 4 így szól, aki hallja Isten mondásait, aki látja a Mindenhatótól kapott látomást leborulva, de nyitott szemekkel: 5 Mily szépek a te sátraid, Jákób, hajlékaid, ó Izráel! 6 Mint hosszan húzódó völgyek, mint folyó mentén a kertek, mint az ÚR ültette aloék, mint víz mentén a cédrusok. 7 Kicsordul a víz vedreiből, vetése bő vizeknél van. Királya hatalmasabb Agágnál, és fölemelkedik királysága. 8 Isten hozta ki Egyiptomból, olyan az ereje mint a bivaly szarva. Nemzeteket emészt, akik szorongatják, szétmorzsolja csontjaikat, összetöri nyilaikat. 9 Hever, fekszik, mint a hímoroszlán, és mint nőstényoroszlán, ki meri fölkelteni? Áldott, aki téged áld, átkozott, aki téged átkoz! 10 Ekkor haragra gerjedt Bálám Bálám ellen, összezsáptotta a kezét, és ezt mondta Bálám Bálámnak: Idehívatlak ellenségeim megrontására, te pedig megáldottad már háromszor is! 11 Most azért takarodj a hazádba! Azt ígértem, hogy gazdagon megjutalmazlak, de most az ÚR megfosztott téged a jutalomtól. 12 Bálám ezt felelte Báláknak: Megmondtam már követeidnek is, akiket hozzám küldtél, 13 hogy ha nekem adja Bálám a házát tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg az ÚR parancsát, és nem teszek magamtól sem jót, sem rosszat. Csak azt mondom, amit az ÚR meghagy. 14 De most, amikor elmegyek népemhez, jöjj, föltárom még előtted, hogy mit fog tenni ez a nép a te népeddel a messze jövőben. 15 Pédabeszédbe kezdett és ezt mondta: Így szól Bálám, Beór fia, így szól az a férfi, kinek megnyílt a szeme, 16 így szól, aki hallja Isten mondásait, aki ismeri a Felségestől jövő ismereteket, aki látja a Mindenhatótól kapott látomást leborulva, de nyitott szemekkel: 17 Látom őt, de nem most, szemlélem, de nem közel. Csillag jön fel Jákóbból, királyi pálca támad Izráelből. Bezúzza Móáb halántékát és Sét összes fiainak a koponyáját. 18 Birtokába kerül Edóm, birtokába kerül ellensége, Széír, mert hatalmasan cselekszik Izráel. 19 Eltapossa Jákób, még a városból menekülőket is elpusztítja. 20 Amikor meglátta Amálékot, példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Népek eleje Amálék, mégis pusztulás a vége. 21 Amikor meglátta a kénieket, példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Szilárd a te lakóhelyed, sziklára van rakva fészked. 22 Mégis megsemmisül Kain, amikor fogságba viszi Assúr. 23 Megint példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Ó jaj, ki élhet tovább, mint ahogy Isten megszabta?! 24 Hajók jönnek Kittim partjairól, megalázzák Assúrt, megalázzák Ébert, míg el nem pusztul az is. 25 Azután felkelt Bálám, elment és visszatért hazájába. Bálám is elment útjára.

4Móz. 25.

1 Amikor Izráel Sittimben tartózkodott, elkezdett a nép paráználkodni Móáb leányaival, 2 mert ezek meghívták a népet isteneik áldozatára. A nép ott evett, leborult azoknak az istenei előtt, 3 és odaszegődött Izráel Baal-Peórhoz. De haragra gerjedt az ÚR Izráel ellen, 4 és ezt mondta az ÚR Mózesnek: Fogasd el a nép minden főemberét, és akasztasd fel őket fényes nappal az ÚR előtt, hogy elforduljon az ÚR fölgerjedt haragja Izráeltől. 5 Mózes tehát ezt mondta Izráel bírának: Gyilkolja le mindenki a maga emberei közül azokat, akik Baal-Peórhoz szegődtek! 6 Éppen akkor jött egy izráeli ember, aki egy midjáni nőt hozott testvéreihez Mózes szeme láttára, meg Izráel egész közösségének a szeme láttára. Azok pedig sírtak a kijelentés sátrának a bejárata előtt. 7 Amikor meglátta ezt Fineás, Áron főpap fiának, Eleázárnak a fia, kilépett a közösség közül, dárdát fogott a kezébe, 8 bement az izráeli ember után a sátor belsejébe, és hason szúrta mindkettőjüket, az izráeli embert és azt a nőt is. Ezzel elhárult a csapás Izráel fiairól. 9 Huszonnégyezer halottja lett a csapásnak. 10 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 11 Fineás, Áron főpap fiának, Eleázárnak a fia elfordította haragomat Izráel fiairól, amikor felindulásomnak megfelelően bánt velük. Ezért nem semmisítem meg Izráel fiait felindulásomban. 12 Mondd meg tehát: Íme, én békességem szövetségével ajándékozom meg. 13 Övé és utódaié lesz a papság szövetsége örökre, mivel haragra indult Istenéért, és engesztelést végzett Izráel fiaiért. 14 Annak a megölt izráeli embernek a neve, akit a midjáni nővel együtt öltek meg, Zimri volt, annak a Szálúnak a fia, aki Simeon egyik nagycsaládjának a vezető embere volt. 15 A megölt midjáni nő neve pedig Kozbi volt, annak a Cúrnak a leánya, aki Midján törzsei egyik nagycsaládjának a feje volt. 16 Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: 17 Támadjátok meg a midjániakat, és verjétek le őket, 18 mert ők is ellenetek támadtak, amikor cselt szőttek ellenetek Peór révén és Kozbi révén, aki midjáni fejedelem leánya, az ő húguk volt, de megölték a Peór miatt támadt csapás napján. 19 A csapás után a következők történtek:

4Móz. 26.

1 Az ÚR ezt mondta Mózesnek és Eleázár papnak, Áron fiának: 2 Számoljátok össze Izráel fiainak egész közösségét, húszévestől fölfelé nagycsaládonként minden hadkötelest Izráelben. 3 Mózes és Eleázár pap tehát így beszélt hozzájuk Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben: 4 Számoljátok össze a népet húszévestől fölfelé, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. Izráel fiai, akik kijöttek Egyiptomból, ezek voltak: 5 Rúben volt Izráel elsőszülöttje. Rúben fiai voltak: Hanók, tőle való a hanóki nemzetség, Pallútól való a pallúi nemzetség, 6 Hecröntől a hecróni nemzetség, Karmitól a karmi nemzetség. 7 A rúbeni nemzetségekből negyvenháromezer-hétszázharmincat vettek számba. 8 Pallú fia volt Eliáb. 9 Eliáb fiai voltak: Nemuél, Dátán és Abirám. Ezek, Dátán és Abirám, a közösség képviselői voltak, de lázadást szítottak Mózes és Áron ellen Kórah csoportjával, föllázadva az ÚR ellen. 10 Ezért a föld megnyitotta száját, és elnyelte őket Kórahhal együtt annak a csoportnak a halálakor, amikor a tűz megemésztett kétszázötven embert. Így lettek intő jellé. 11 De Kórah fiai nem haltak meg. 12 Simeon fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Nemuéltól való a nemuéli nemzetség, Jámintól a jámini nemzetség, Jákindtól a jákini nemzetség, 13 Zerahtól a zerahi nemzetség, Saultól a sauli nemzetség. 14 Ezek a Simeon nemzetségei: huszonkétezer-kétszáz ember. 15 Gád fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Cefóntól való a cefóni nemzetség, Haggitól a haggi nemzetség, Súnitól a súni nemzetség. 16 Oznitől az ozni nemzetség, Éritől az éri nemzetség, 17 Aródtól az aródi nemzetség, Arélitől az aréli nemzetség. 18 Gád fiai nemzetségeiből összesen negyvenezer-ötszázat vettek számba. 19 Júda fiai voltak Ér és Ónán, de Ér és Ónán meghalt Kánaán földjén. 20 Júda fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Sélától való a sélái nemzetség, Pérectől a péreci nemzetség, Zerahtól a zerahi nemzetség. 21 Pérec fiai ezek voltak: Hecröntől való a hecróni nemzetség, Hámultól a hámuli nemzetség. 22 Júda törzseiből összesen hetvenhatezer-ötszázat vettek számba. 23 Issakár fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Tólától való a tólái nemzetség, Púvától a púvai nemzetség, 24 Jásúbtól a jásúbi nemzetség, Simröntől a simróni nemzetség. 25 Issakár nemzetségeiből összesen hatvannégyezer-háromszázat vettek számba. 26 Zebulon fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Szeredtől való a szeredi nemzetség, Élontól az élóni nemzetség, Jahleéltől a jahleéli nemzetség. 27 Zebulon nemzetségeiből összesen hatvanezer-ötszázat vettek számba. 28 József fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Manassé és Efraim. 29 Manassé fiai: Mákírtól való a mákíri nemzetség. Mákír nemzette Gileádot. Gileádtól való a gileádi nemzetség. 30 Ezek Gileád fiai: Íezertől való az íezeri nemzetség, Hélektől a héleki nemzetség, 31 Aszriéltől az aszriéli nemzetség, Sikemtől a sikemi nemzetség, 32 Semidától a semidái nemzetség, Héfertől a héferi nemzetség. 33 Héfer fia volt Celofhád. Neki nem voltak fiai, csak leányai. Celofhád leányainak a nevei: Mahlá, Nóá, Hoglá, Milká és Tircá. 34 Manassé nemzetségeiből összesen ötvenkétezer-hétszázat vettek számba. 35 Efraim fiai pedig nemzetségeik szerint ezek voltak: Sútelahtól való a sútelahti nemzetség, Bekertől a bekeri nemzetség, Tahantól a tahani nemzetség. 36 Sútelah fia volt Érán, akitől az éráni nemzetség való. 37 Efraim fiainak a nemzetségeiből összesen harminckétezer-ötszázat vettek számba. Ezek voltak József fiai nemzetségeik szerint. 38 Benjámin fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Belától való a belai nemzetség, Asbéltől az asbéli nemzetség, Ahirámtól az ahirámi nemzetség, 39 Súfámtól a súfámi nemzetség, Húfámtól a húfámi nemzetség. 40 Bela fiai voltak: Ard és Naamán. Ardtól való az ardi nemzetség, Naamántól a naamáni nemzetség. 41 Benjámin fiainak a nemzetségeiből összesen negyvenötezer-hatszázat vettek számba. 42 Dán fiainak a nemzetsége ez: Sühámtól való a sühámi nemzetség; ez a család alkotta Dán nemzetségét. 43 A sühámi nemzetségből összesen hatvannégyezer-négyszázat vettek számba. 44 Ásér fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Jimnától való a jimnai nemzetség, Jisvitől a jisvi nemzetség, Beriától a beriai nemzetség. 45 Beria fiaitól:

Hebertől a heberi nemzetség, Malkiétől a malkiéli nemzetség. 46 Ásér leányának a neve Szerah volt. 47 Ásér fiainak a nemzetségeiből összesen ötvenháromezernégyszázat vettek számba. 48 Naftáli fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Jahceéltől való a jahceéli nemzetség, Gúnitól a gúni nemzetség, 49 Jécertől a jécéri nemzetség, Sillémtől a sillémi nemzetség. 50 Naftáli nemzetségeinek a családjából összesen negyvenötezer-négyszázat vettek számba. 51 Izráel fiai közül tehát összesen hatszázegyezer-hétszázharminc embert vettek számba. 52 Ezután így beszélt Mózeshez az ÚR: 53 Ezek között osszátok fel a földet örökségül a névjegyzék szerint. 54 A nagyobbak nagyobb örökséget adj, a kisebbnek kisebb örökséget. Mindegyiknek a számbavettek száma szerint adjatok örökséget! 55 De a földet sorsvetéssel osszátok föl. Az ősi törzsek nevei szerint örököljenek. 56 Sorsvetéssel osszátok ki mindegyiknek az örökségét, mind a nagyoknak, mind a kicsiknek. 57 Ezek voltak a Lévi nemzetségeiből számba vettek: Gérsóntól a gérsóni nemzetség, Keháttól a keháti nemzetség és Meráritól a merári nemzetség. 58 Ezek voltak Lévi nemzetségei: a libni nemzetség, a hebróni nemzetség, a mahli nemzetség, a músi nemzetség és a kórahi nemzetség. Kehát nemzette Amrámot. 59 Amrám feleségének a neve Jókebed volt, Lévi leánya, akit Egyiptomban szült az anyja Lévinek. Ő szülte Amrámnak Áront, Mózes és nénjüket, Mirjámot. 60 Áronnak született Nádáb, Abihú, Eleázár és Ítámár. 61 De Nádáb és Abihú meghaltak, mert idegen tüzet vittek az ÚR elé. 62 Közülük összesen huszonháromezer férfit vettek számba, egyhónapostól fölfelé. De ezeket nem Izráel fiaival együtt vették számba, mert nekik nem adtak örökséget Izráel fiai között. 63 Ezeket vette számba Mózes és Eleázár pap. Ők vették számba Izráel fiait Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben. 64 De ezek között nem volt már senki a Mózes és Áron pap által számbavettek közül, akik még a Sínai-pusztában vették számba Izráel fiait. 65 Mert az ÚR megmondta nekik, hogy meg kell halniuk a pusztában. Nem is maradt meg közülük senki, csak Káléb, Jefunne fia és Józsué, Nún fia.

4Móz. 27.

1 Ekkor előálltak Celofhád leányai. Celofhád Héfer fia volt, ez Gileád fia, ez Mákír fia, ez pedig József fiának, Manassénak a fia volt. A Manassé nemzetségei közül való leányok nevei ezek voltak: Mahlá, Nóá, Hoglá, Milká és Tircá. 2 Ezek odaálltak Mózes és Eleázár pap elé, meg a vezető emberek és az egész közösség elé a kijelentés sátra bejáratánál, és ezt mondták: 3 Apánk meghalt a pusztában. De nem volt azoknak a csoportjában, akik összefogtak az ÚR ellen, azaz Kórah csoportjában, hanem a maga vétke miatt halt meg, fiai pedig nem voltak. 4 Miért tűnjék el apánk neve a nemzetségéből, csak azért, mert nem volt fia? Adj nekünk örökséget apánk testvérei között. 5 Mózes az ÚR elé vitte ügyüket, 6 és az ÚR ezt mondta Mózesnek: 7 Igazat mondanak Celofhád leányai. Adjál csak nekik birtokot apjuk testvérei között, és juttasd nekik apjuk örökségét. 8 Izráel fiaihoz pedig így beszélj: Ha valaki úgy hal meg, hogy nincs fia, juttassák az örökséget a leányának. 9 Ha leánya sincs, akkor adjátok az örökséget a testvéreinek. 10 Ha pedig testvérei sincsenek, akkor adjátok az örökséget az apja testvéreinek. 11 Ha apjának sincsenek testvérei, adjátok az örökséget annak, aki a nemzetségében a legközelebbi rokon, az örökölje. Legyen ez Izráel fiai között törvényes rendelkezés, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek.

12 Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Menj föl ide az Abárim-hegyre, és tekintsd meg azt a földet, amelyet Izráel fiainak adtam. 13 Ha megtekintetted, te is odakerülsz elődeidhez, ahogyan odakerült testvéred, Áron. 14 Hiszen föllázzadtok parancsom ellen a Cin-pusztában, amikor perlekedett a közösség, és nem tartottatok engem szentnek előttük azoknál a vizeknél, Meribá vizeinél, Kádésban, a Cin-pusztában! 15 Mózes így felelt az ÚRnak: 16 Az ÚR, a minden embernek lelket adó Isten rendeljen egy férfit a közösség élére. 17 Az legyen előttük jártukban-keltükben, vezesse harcba, és vezesse haza őket, hogy ne legyen olyan az ÚR közössége, mint a pásztor nélkül való nyáj. 18 Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Vedd magad mellé Józsuét, Nún fiát, akiben van lélek. Tedd rá kezedet, 19 állítsd Eleázár pap és az egész közösség elé, és előttük iktasd be tisztébe. 20 Adj neki olyan méltóságot, mint a tied, hogy hallgasson rá Izráel fiainak egész közössége. 21 Józsué álljon Eleázár pap elé, és kérjen döntést az ÚRtól sorsvetés útján. A kapott parancs szerint induljon harcba, és a kapott parancs szerint térjen haza Izráel fiaival, az egész közösséggel együtt. 22 Mózes úgy cselekedett, ahogyan az ÚR parancsolta neki. Maga mellé vette Józsuét, odaállította Eleázár pap és az egész közösség elé, 23 rátette a kezét, és beiktatta tisztébe, ahogyan az ÚR meghagyta Mózes által.

4Móz. 28.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 2 Parancsolt meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Vigyázzatok arra, hogy a megszabott időben mutassátok be a nekem szóló áldozatot, az én kenyeremet, kedves illatú tűzáldozatul. 3 Mondd meg nekik: Ezt a tűzáldozatot mutassátok be az ÚRnak: naponta két hibátlan egyéves bánynt állandó égőáldozatul. 4 Az egyik bánynt reggel készítsd el, a másik bánynt pedig estefelé készítsd el. 5 Ételáldozatul egytized véka finomlisztet mutass be egynegyed hín préselt olajjal gyúrva. 6 Állandó égőáldozat ez, amelyet a Sínai-hegyen rendeltem el az ÚRnak szóló kedves illatú tűzáldozatul. 7 A hozzátartozó italáldozat egynegyed hín legyen bányonként. A szentélyben öntsd ki a jó borból készült áldozatot az ÚR elé. 8 A második bánynt estefelé készítsd el. Ugyanolyan ételáldozatot és italáldozatot készíts hozzá, mint reggel. Az ÚRnak szóló kedves illatú tűzáldozat ez. 9 A nyugalom napján két hibátlan egyesztendő bánynt mutass be, ahhoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet, olajjal gyúrva, meg a hozzá tartozó italáldozatot. 10 Ezt a nyugalomnap i égőáldozatot be kell mutatni minden nyugalom napján az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó italáldozaton kívül. 11 Minden hónap első napján mutassatok be égőáldozatul az ÚRnak két bikaborjút, egy kost és hét egyesztendő hibátlan bánynt. 12 Mindegyik bikához adjatok ételáldozatul háromtized véka finomlisztet olajjal gyúrva, a koshoz pedig adjatok ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal gyúrva. 13 Mindegyik bányrhoz adjatok ételáldozatul egy-egy tized véka finomlisztet olajjal gyúrva. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak. 14 A hozzájuk tartozó italáldozat pedig legyen fél hín bor egy bikához, egyharmad hín egy koshoz és egynegyed hín egy bányrhoz. Ez az újhold égőáldozata havonként, az esztendő hónapjai szerint. 15 Vétekáldozatul pedig készítsetek egy kecskebakot az ÚRnak az állandó égőáldozaton kívül, a hozzá tartozó italáldozattal együtt.

16 Az első hónap tizennegyedik napján kezdődik az ÚR páskája, 17 és ennek a hónapnak a tizenötödik napján van az ünnep. Hét napig kovásztalan kenyeret kell enni. 18 Az első napon szent összegyülekezés legyen. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát. 19 Tűzáldozatul mutassatok be égőáldozatot az ÚRnak: két bikaborjút, egy kost és hét egyesztendő bánynt, amelyek hibátlanok legyenek. 20 A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: egy bikához háromtized, a koshoz kéttized vékával adjatok. 21 A hét bányrhoz pedig egy-egy tizedet adjatok bányonként. 22 Vétekáldozatul mutassatok be egy bakot, hogy engesztelést szerezzen nektek. 23 A reggeli égőáldozaton kívül, amely állandó égőáldozat, készítsétek el ezeket. 24 Ezek szerint készítsétek el naponként hét napon át az ÚR kedves illatú tűzáldozati eledelét. Az állandó égőáldozaton kívül kell elkészíteni a hozzá tartozó italáldozattal együtt. 25 A hetedik napon is legyen szent összegyülekezésetek. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát!

26 Az első termés napján, amikor új ételáldozatot mutattok be az ÚRnak, azaz a hetek ünnepén legyen szent összegyülekezésetek. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát, 27 hanem mutassatok be kedves illatú égőáldozatul az ÚRnak két bikaborjút, egy kost és hét egyesztendő bánynt. 28 A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: mindegyik bikához háromtized vékával, a koshoz kéttized vékával, 29 a hét bányrhoz pedig egy-egy tized vékával kell adni bányonként. 30 Egy kecskebakot is mutassatok be, hogy engesztelést szerezzen nektek. 31 Az állandó égőáldozaton és az ahhoz tartozó ételáldozaton kívül készítsétek el italáldozatukkal együtt. Az állatok hibátlanok legyenek.

4Móz. 29.

1 A hetedik hónap első napján szent összegyülekezések legyen. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát. A kürtzengés napja ez. 2 Készítsetek égőáldozatot kedves illatú az ÚRnak, egy bikaborjút, egy kost és hét egyesztendő hibátlan bárányt. 3 A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: a bikához háromtized, a koshoz kéttized vékával adjatok, 4 a hét bárányhoz pedig egytized vékával bárányonként. 5 Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul, hogy engesztelést szerezzen nektek. 6 Az újhold napjára előírt égőáldozaton és a hozzá tartozó ételáldozaton, az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó ételáldozaton, meg italáldozataikon kívül legyen ez kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak.

7 Ennek a hetedik hónapnak a tizedik napján szent összegyülekezések legyen. Tartóztassátok meg magatokat, és semmiféle munkát ne végezzetek. 8 Mutassatok be az ÚRnak kedves illatú égőáldozatul egy bikaborjút, egy kost és hét egyesztendő bárányt, amelyek hibátlanok legyenek. 9 A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: a bikához háromtized vékával, a koshoz kéttized vékával adjatok, 10 a hét bárányhoz pedig egy-egy tized vékával bárányonként. 11 Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az engesztelés vétekáldozatán és az állandó égőáldozaton, meg a hozzájuk tartozó étel- és italáldozatokon kívül.

12 A hetedik hónap tizenötödik napján szent összegyülekezések legyen. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát, hanem ünnepeljétek hét napig az ÚR ünnepét. 13 Mutassatok be égőáldozatot kedves illatú tűzáldozatul az ÚRnak: tizenhárom bikaborjút, két kost és tizennégy egyesztendő bárányt, amelyek hibátlanok legyenek. 14 A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: háromtized vékával egy bikához mind a tizenhárom bikánál, kéttized vékával egy koshoz mind a két kosnál, 15 egy-egy tized vékával pedig egy bárányhoz mind a tizennégy báránynál. 16 Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. 17 A második napon pedig mutassatok be tizenkét bikaborjút, két kost és tizennégy egyesztendő hibátlan bárányt. 18 A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat pedig a bikák, kosok és bárányok száma szerint az előírásnak megfelelő legyen. 19 Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. 20 A harmadik napon pedig mutassatok be tizenegy bikát, két kost és tizennégy egyesztendő hibátlan bárányt. 21 A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat pedig a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. 22 Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. 23 A negyedik napon mutassatok be tíz bikát, két kost és tizennégy egyesztendő hibátlan bárányt. 24 A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint az előírásnak megfelelő legyen. 25 Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. 26 Az ötödik napon pedig mutassatok be kilenc bikát, két kost és tizennégy egyesztendő hibátlan bárányt. 27 A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint az előírásnak megfelelő legyen. 28 Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. 29 A hatodik napon mutassatok be nyolc bikát, két kost és tizennégy egyesztendő hibátlan bárányt. 30 A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. 31 Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. 32 A hetedik napon pedig mutassatok be hét bikát, két kost és tizennégy egyesztendő hibátlan bárányt. 33 A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. 34 Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és

italáldozaton kívül. 35 A nyolcadik napon tartsatok ünnepet, ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát. 36 Mutassatok be égőáldozatot kedves illatú tűzáldozatul az ÚRnak: egy bikát, egy kos és hét egyesztendős hibátlan bérányt. 37 A hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bika, a kos és a bérányok száma szerint az előírásnak megfelelő legyen. 38 Egy bakot is mutassatok be égőáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül. 39 Ezeket készítsétek el az ÚRnak ünnepeiteken azon kívül, amit fogadalomból, vagy önként mutattok be égőáldozatul, ételáldozatul, italáldozatul, vagy békeáldozatul.

4Móz. 30.

1 És Mózes elmondta Izráel fiainak mindazt, amit az ÚR parancsolt Mózesnek.

2 Azután így beszélt Mózes Izráel fiai törzsfőihez: Ezt parancsolta az ÚR: 3 Ha férfi tesz fogadalmat az ÚRnak, vagy esküt tesz arra, hogy megtartóztatja magát, ne szegje meg a szavát, hanem tegyen meg mindent úgy, ahogyan kimondta. 4 De ha nő tesz fogadalmat az ÚRnak, és önmegtartóztatásra kötelezi magát még leánykorában, apja házában, 5 ha apja hallotta fogadalmát és azt, hogy önmegtartóztatásra kötelezte magát, és nem ellenezte az apja, akkor érvényes minden fogadalma, és érvényes minden elkötelezése, amellyel önmegtartóztatást fogadott. 6 Ha azonban ellene mond neki az apja, amikor hallja őt, akkor nem érvényes semmiféle fogadalma vagy elkötelezése, amellyel önmegtartóztatást fogadott. És az ÚR megbocsát neki, mert az apja mondott neki ellene. 7 Ha pedig úgy megy férjhez, hogy fogadalom terheli, vagy meggondolatlan beszéddel kötelezte el magát, 8 és a férje hallott róla, de amikor hallott róla, nem mondott ellene, akkor érvényesek a fogadalmai, és az az elkötelezés is érvényes, amellyel önmegtartóztatást fogadott. 9 De ha a férje ellentmond neki, amikor hall róla, akkor érvénytelenné teszi az asszony fogadalmát, amely őt terheli, és a meggondolatlan beszédet, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát. Az ÚR is megbocsát neki. 10 Az özvegynek vagy férjétől elbocsátottnak minden fogadalma érvényes, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát. 11 Ha már a férje házában tesz fogadalmat egy asszony, vagy esküvel kötelezi magát önmegtartóztatásra, 12 és meghallja a férje, de nem ellenzi, és nem mond neki ellent, akkor érvényes az asszony minden fogadalma, és érvényes minden elkötelezése, amellyel önmegtartóztatást fogadott. 13 De ha a férje határozottan érvénytelenné teszi a fogadalmakat, amikor meghallja azokat, akkor nem érvényes semmi abból, amit kimondott fogadalomként vagy elkötelezésként. A férje érvénytelenné tette azokat, és az ÚR is megbocsát neki. 14 Minden fogadalmat és minden esküt, amellyel önmegtartóztatásra kötelezi magát, a férje tesz érvényessé, és a férje tesz érvénytelenné. 15 De ha a férje egy teljes napig nem ellenzi, akkor érvényessé teszi minden fogadalmát vagy minden elkötelezését, amely terheli. Érvényessé tette azokat, mert nem ellenezte, amikor meghallotta. 16 De ha később akarja érvénytelenné tenni azokat, mint amikor hallott róluk, akkor őt terheli az asszony bűne. 17 Ezeket a rendelkezéseket parancsolta az ÚR Mózesnek a férjre és a feleségre, az apára és a leányra vonatkozólag, amikor az leánykorában apja házában van.

4Móz. 31.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 2 Állj bosszút Izráel fiaiért a midjániakon, azután odakerülsz elődeidhez. 3 Mózes így beszélt a néphez: Fegyverezzetek föl magatok közül férfiakat a harcra, támadjátok meg Midjánt, és álljatok bosszút Midjánon az ÚRért. 4 Ezret küldjete egy-egy törzsből, Izráel mindegyik törzséből a harcba. 5 Kivezényeltek tehát Izráel soraiból törzsenként ezret: tizenkétezer harcra fölfegyverzett embert. 6 Azután elküldte őket Mózes a harcba, törzsenként ezret; velük együtt Fineást, Eleázár pap fiát is, mert ő kezelte a szent eszközöket és a riadót jelző harsonákat. 7 Harcot kezdtek Midján ellen, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek, és megölték minden férfit. 8 Megölték Midján királyait is a lemészároltakkal együtt: Evit, Rekemet, Cúrt, Húrt és Rebát: Midján öt királyát. Megölték fegyverrel Bálámot, Beór fiát is. 9 Midján asszony népét és a családtagokat azonban foglyul ejtették Izráel fiai, és elzsákmányoltak minden állatot, jószágot és egész vagyonukat. 10 Fölperzselték lakóhelyükön minden várost és sátortáborát. 11 Azután fogták az egész zsákmányt és minden embert és állatot, amelyet elfogtak, 12 és odavitték Mózeshez, Eleázár paphoz és Izráel fiai közösségéhez a foglyokat és a megszerzett zsákmányt a táborba, Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben. 13 Mózes, Eleázár pap és a közösség összes vezető emberei kivonultak eléjük a táboron kívülre. 14 De Mózes megharagudott a haderő vezetőire, az ezredesekre és a századosokra, akik megjöttek a megvívott harcból. 15 Ezt mondta nekik Mózes: Hát ti életben hagyátok az összes asszony népet?! 16 Hiszen ők csábították hitszegésre az ÚR ellen Izráel fiait Bálám tanácsa szerint Peór kedvéért! Ezért érte csapás az ÚR közösségét. 17 Most azért öljete meg minden fiúgyermeket, és öljete meg minden nőt is, aki úgy ismert férfit, hogy vele hált. 18 De hagyjatek életben minden leánygyermeket, aki még nem ismeri a férfival való hálást. 19 Ti pedig maradjatek a táboron kívül hét napig. Mindaz, aki megölt valakit, vagy megérintett egy elesettet, tisztítsa meg magát a harmadik napon, meg a hetedik napon is, a foglyokkal együtt. 20 Tisztítsatok meg minden ruhát, bőrholtit, kecskeszőrkészítményt és minden faeszközt. 21 Eleázár pap pedig ezt mondta a katonáknak, akik megjárták a háborút: Ez a törvény rendelkezése, amelyet az ÚR parancsolt meg Mózesnek: 22 Az arany-, ezüst-, réz-, meg vas-, cin- és ólomholtit, 23 mindazt, ami tűzálló, tartsátok tűzbe, hogy megtisztuljon, de még tisztítóvízzel is tisztítsátok meg. A nem tűzálló dolgokat pedig merítsétek vízbe! 24 Ruhátokat is mossátok ki a hetedik napon, hogy tiszták legyetek. Azután bejöhettek a táborba. 25 Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: 26 Vedd számba a foglyul ejtett embereket és állatokat, Eleázár pappal és a közösség családfőivel együtt. 27 Felezd meg a zsákmányt a hadba vonult harcosok és az egész közösség között. 28 Végy el egy részt az ÚRnak a hadba vonult harcosoktól, ötszázból egyet: embert, marhát, szamarat és juhot egyaránt. 29 Az egyik feléből vegyétek el ezt, és adjátok Eleázár papnak az ÚRnak szóló följajánlásként. 30 Az Izráel fiainak jutott felerészből pedig végy el ötvenenként egyet: embert, marhát, szamarat, juhot és mindenféle állatot egyaránt. Add azokat a lévítáknak, akik az ÚR hajlékánál teljesítenek szolgálatot. 31 Mózes és Eleázár pap úgy járt el, ahogyan az ÚR parancsolta Mózesnek. 32 Ez volt az a prédának megmaradt zsákmány, amelyet prédául ejtett a hadinép: hatszázhetvenötezer juh, 33 hetvenkétezer marha 34 és hatvanegyezer számár. 35 Ember pedig harminckétezer lélek, olyan nők, akik nem ismerték a férfival való hálást. 36 Ez volt az egyik fele, a hadbavonultak része, szám szerint háromszázharminchétezer-ötszáz juh. 37 Az ÚRnak járó rész hatszázhetvenöt juh volt. 38 Továbbá harminchétezer marha, ebből az ÚRnak járó rész hetvenkettő volt. 39 Továbbá harmincezer-ötszáz számár, ebből az ÚRnak járó rész hatvanegy volt. 40 Ember volt tizenhatezer, közülük az ÚRnak járó rész harminckét lélek volt. 41 Mózes odaadta Eleázár papnak az ÚRnak följajánlott részt, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 42 Az Izráel fiainak jutott felerészt elvette Mózes a harcosoktól. 43 A közösségre eső felerész

ez volt: háromszázharminchétezer-ötszáz juh, 44 harminchétezer marha 45 és harminchétezer-ötszáz számár, 46 ember pedig tizenchétezer lélek. 47 Az Izráel fiainak jutott felerészből elvett Mózes minden ötven emberből és állatból egyet, és odaadta azokat a lévítáknak, akik az ÚR hajlékánál teljesítettek szolgálatot, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. 48 Akkor odamentek Mózeshez a sereg egységeinek a parancsnokai, az ezredek és a századosok, 49 és ezt mondták Mózesnek: Mi, a te szolgálád, számbavettük a ránk bízott harcosokat, és senki sem hiányzik közülünk. 50 Ezért elhozta mindenki az ÚRnak szóló áldozatul, amit talált: az aranyékszereket, a karkötőket és a karpereceket, a pecsétgyűrűket, a fülbevalókat és a nyakláncokat, hogy engesztelést szerezzenek nekünk az ÚR előtt. 51 Mózes és Eleázár pap átvette tőlük az aranyat és az összes ékszerfélét. 52 Az összes arany, amelyet az ezredek és századosok följajánlottak az ÚRnak tizenchétezer-hétszázötven sekel súlyú volt. 53 Minden katona magának is tartott meg zsákmányt. 54 Mózes és Eleázár pap átvették az aranyat az ezredestől és századosoktól, és bevitték a kijelentés sátrába az ÚR elé, emlékeztetől Izráel fiaira.

4Móz. 32.

1 Rúben és Gád fiainak igen sok jószáguk volt. Amikor látták, hogy Jazér és Gileád földje mennyire jószágért való hely, 2 akkor Gád és Rúben fiai odamentek Mózeshez és Eleázár paphoz, meg a közösség vezető embereihez, és ezt mondták: 3 Atárót, Dibón, Jazér, Nimrá, Hesbón, Elálé, Szebám, Nebó és Beón, 4 az a föld, amelyet megvert az ÚR Izráel közössége előtt, jószágért való föld, szolgálóknak pedig van jószáguk. 5 Ha jóindulattal vagy hozzánk - mondták -, hadd kapják meg szolgálóid ezt a földet örökségül, és ne vigyél át bennünket a Jordánon! 6 Mózes ezt felelte Gád és Rúben fiainak: Ti itt akartok maradni, amikor testvéreitek harcra vonulnak?! 7 Miért akarjátok elvenni Izráel fiainak a bátorságát attól, hogy átkeljenek arra a földre, amelyet az ÚR adott nekik? 8 Atyáitok is így cselekedtek, amikor elküldtem őket Kádés-Barneából, hogy megtekintsék az országot. 9 Fölmentek az Eskól-völgyig, és megnézték az országot, de elvették Izráel fiainak a bátorságát attól, hogy bemenjenek abba az országba, amelyet nekik adott az ÚR. 10 Ezért fellángolt az ÚR haragja azon a napon, és így esküdött meg: 11 Az Egyiptomból feljött férfiak, húszévestől fölfelé, nem látják meg azt a földet, amelyet esküvel ígértem oda Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, mivel nem követtek engem tökéletesen, 12 kivéve Kálébot, a kenizzi Jefunne fiát és Józsuét, Nún fiát, mivel ők tökéletesen követték az URat. 13 Fellángolt az ÚR haragja Izráel ellen, hagyta őket bolyongani a pusztában negyven évig, míg ki nem pusztult az az egész nemzedék, amely olyat követett el, ami nem tetszett az ÚRnak. 14 És most ti, vétkező emberek fajzata, atyáitok nyomdokába léptek, hogy még növeljétek az ÚR Izráel ellen fellángolt haragját?! 15 Ha elfordultok tőle, még tovább hagyja népét bolyongani a pusztában, és az egész népnek vesztét okozzátok. 16 Ekkor közelebb léptek hozzá, és ezt mondták: Csak juhaklokat építünk itt a jószágnak, meg városokat a családunknak, 17 de mi magunk hamarosan fölfegyverkezünk, és megyünk Izráel fiai előtt, míg be nem visszük őket a területükre. Csak a családunk lakjék megerősített városokban az ország lakosai miatt. 18 Nem térünk vissza házainkba, amíg meg nem kapja minden izráeli a maga örökségét. 19 Hiszen mi nem akarunk velük együtt örökséget kapni ott a Jordánon túl, mert már jutott nekünk örökség a Jordánon innen, keleten. 20 Mózes így felelt nekik: Ha így cselekesztek, ha fölfegyverkeztek a harcra az ÚR színe előtt, 21 és átkel a Jordánon minden fegyveres ember az ÚR színe előtt, amíg ő ki nem űzi ellenségeit maga elől, 22 és ha akkor tértek vissza, amikor meghódol az a föld az ÚR előtt, akkor ártatlanok lesztek az ÚR és Izráel szemében, és örökségül kapjátok ezt a földet az ÚRtól. 23 De ha nem így cselekesztek, vétkeztek az ÚR ellen. Tudjátok meg, hogy utolér benneteket vétkeitek büntetése. 24 Építsetek városokat családotoknak és aklokat nyájaitoknak, de amit kimondtatok, azt tegyétek meg! 25 Akkor ezt mondták Gád és Rúben fiai Mózesnek: Úgy cselekszenek szolgálóid, ahogyan te parancsolod, urunk! 26 Családunk, asszonyaink, jószágunk és mindenféle állatunk ott marad Gileád városaiban. 27 Szolgálóid pedig mindnyájan fegyveresen hadba vonulnak az ÚR előtt, ahogyan te, uram, kívánod. 28 Mózes parancsot adott Eleázár papnak és Józsuénak, Nún fiának, meg az izráeli törzsek családfőinek, 29 és ezt mondta nekik: Ha Gád és Rúben fiai átkelnek veletek a Jordánon, mindnyájan fölfegyverkezve a harcra az ÚR színe előtt, és ha majd meghódol az a föld előttetek, akkor adjátok nekik Gileád földjét örökségül. 30 Ha azonban nem kelnek át veletek fegyveresen, akkor köztetek kapjanak örökséget Kánaán földjén. 31 Gád és Rúben fiai így válaszoltak: Úgy cselekszünk, ahogyan az ÚR meghagyta szolgálóknak. 32 Mi átkelünk fegyveresen az ÚR színe előtt Kánaán földjére, de birtokunk legyen itt, a Jordánon innen. 33 Mózes tehát Gád és Rúben fiainak, meg József fiai közül Manassé törzse felének adta Szihónnak, az emóriak királyának országát és Ógnak, Básán királyának országát, azt a földet a területén lévő városokkal együtt, az országban mindenfelé levő városokkal. 34 Ott építették föl Gád fiai Dibónt, Atárótot és Aróért, 35

Atrót-Sófánt, Jazért és Jogbohát, 36 Bét-Nimrát és Bét-Haránt, ezeket az erős városokat és juhaklokat. 37 Rúben fiai pedig fölépítették Hesbónt, Elálét és Kirjátaimot, 38 Nebót, Baal-Meónt, amelyeknek megváltoztatták a nevét, továbbá Szibmát. Így nevezték el azokat a városokat, amelyeket fölépítettek. 39 Manassé fiának, Mákírnak a fiai pedig Gileádba vonultak, és elfoglalták azt. Kiűzték az ott lakó emóriakat. 40 Mózes Manassé fiának, Mákírnak adta Gileádot, és az ott telepedett le. 41 Manassé másik fia, Jáír fölvonult, és elfoglalta azoknak a sátorfalvait. Elnevezte azokat Jáír sátorfalvainak. 42 Nóbah is fölvonult, elfoglalta Kenátot és falvait, és a maga nevéől Nóbahnak nevezte el.

4Móz. 33.

1 Ezek Izráel fiainak a táborhelyei attól fogva, hogy seregeik Mózes és Áron vezetésével kivonultak Egyiptomból. 2 Mózes ugyanis följegyezte az ÚR parancsára elindulásukat az egyes táborhelyekről. Ezek azok a táborhelyek, ahonnan elindultak: 3 Útnak indultak Ramszészből az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján. A páskát követő napon jöttek ki Izráel fiai az ÚR kezének oltalma alatt egész Egyiptom szeme láttára, 4 miközben az egyiptomiak sorra temették mindazokat az elsőszülötteket, akiket megölt az ÚR, mert az ÚR ítéletet tartott isteneiken. 5 Útnak indultak tehát Izráel fiai Ramszészből, és táborot ütöttek Szukkótbán. 6 Elindultak Szukkótból, és táborot ütöttek Étámban, a pusztaszélén. 7 Elindultak Étámból, és Pí-Hahírót felé fordultak Baal-Cáfónnal szemben, és táborot ütöttek Migdól előtt. 8 Elindultak Pí-Hahírótból, és a tengeren átkelve elérkeztek a pusztába. Háromnapi utat tettek meg az Étám-pusztában, és táborot ütöttek Márában. 9 Elindultak Márából, és eljutottak Élimbe. Élimben volt tizenkét forrás és hetven pálmafa. Táborot ütöttek ott. 10 Elindultak Élimből, és táborot ütöttek a Vörös-tenger mellett. 11 Elindultak a Vörös-tengertől, és táborot ütöttek a Szin-pusztában. 12 Elindultak a Szin-pusztából, és táborot ütöttek Dofkában. 13 Elindultak Dofkából, és táborot ütöttek Álúsbán. 14 Elindultak Álúsból, és táborot ütöttek Refidímben. Ott nem volt a népnek ivóvize. 15 Elindultak Refidímből, és táborot ütöttek a Sínai-pusztában. 16 Elindultak a Sínai-pusztából, és táborot ütöttek Kibrót-Hattaavában. 17 Elindultak Kibrót-Hattaavából, és táborot ütöttek Hacérótbán. 18 Elindultak Hacérótból, és táborot ütöttek Ritmában. 19 Elindultak Ritmából, és táborot ütöttek Rimmón-Perecben. 20 Elindultak Rimmón-Perecből, és táborot ütöttek Libnában. 21 Elindultak Libnából, és táborot ütöttek Risszában. 22 Elindultak Risszából, és táborot ütöttek Kehélátában. 23 Elindultak Kehélátából, és táborot ütöttek a Sefer-hegynél. 24 Elindultak a Sefer-hegytől, és táborot ütöttek Harádában. 25 Elindultak Harádából, és táborot ütöttek Makhélótbán. 26 Elindultak Makhélótból, és táborot ütöttek Tahatban. 27 Elindultak Tahatból, és táborot ütöttek Terahban. 28 Elindultak Terahból, és táborot ütöttek Mitkában. 29 Elindultak Mitkából, és táborot ütöttek Hasmónában. 30 Elindultak Hasmónából, és táborot ütöttek Mószerótbán. 31 Elindultak Mószerótból, és táborot ütöttek Bené-Jaakánban. 32 Elindultak Bené-Jaakánból, és táborot ütöttek Hór-Haggidgádban. 33 Elindultak Hór-Haggidgádból, és táborot ütöttek Jotbátában. 34 Elindultak Jotbátából, és táborot ütöttek Abrónában. 35 Elindultak Abrónából, és táborot ütöttek Ecjón-Geberben. 36 Elindultak Ecjón-Geberből, és táborot ütöttek a Cin-pusztában levő Kádésban. 37 Elindultak Kádésből, és táborot ütöttek a Hór-hegynél, Edóm országának a határán. 38 Ott Áron főpap fölment a Hór-hegyre az ÚR parancsa szerint, és meghalt a negyvenedik esztendőben, az ötödik hónap elsején azután, hogy Izráel fiai kijöttek Egyiptomból. 39 Áron százhuszonhárom esztendő volt, amikor meghalt a Hór-hegyen. 40 Akkor hallotta meg a kánaáni Arád királya, aki Kánaán földjén, a Délvidéken lakott, hogy jönnek Izráel fiai. 41 Ők pedig elindultak a Hór-hegytől, és táborot ütöttek Calmónában. 42 Elindultak Calmónából, és táborot ütöttek Púnónban. 43 Elindultak Púnónból és táborot ütöttek Óbótbán. 44 Elindultak Óbótból, és táborot ütöttek Ijjé-Haabárimban, Móáb határán. 45 Elindultak Ijjimből, és táborot ütöttek Dibón-Gádban. 46 Elindultak Dibón-Gádból, és táborot ütöttek Almón-Diblátaimban. 47 Elindultak Almón-Diblátaimból, és táborot ütöttek az Abárim hegységnél Nebóval szemben. 48 Elindultak az Abárim hegységtől, és táborot ütöttek Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben. 49 Ott táboroztak a Jordán mentén Bét-Hajjesímóttól Ábél-Hassittimig Móáb síkságán. 50 Így beszélt az ÚR Mózeshez Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben: 51 Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha átkeltek a Jordánon Kánaán földjére, 52 üzzétek ki onnan az ország egész lakosságát, pusztítsátok el összes bálványukat, és öntött bálványszobraikat is mind pusztítsátok el. Tegyétek tönkre összes áldozóhalmaikat! 53 Vegyétek birtokotokba az országot, és lakjatok abban, mert nektek adtam azt a földet,

hogy birtokba vegyétek. 54 Sorsvetéssel osztátok el az országot nemzetségeitek között. A nagyobbak nagyobb örökséget adjatok, a kisebbnek pedig kisebb örökséget. Mindenki azt kapja, ami neki sorsvetéssel jut. Az ősi törzsek között osztátok szét az örökséget! 55 De ha nem űzitek ki onnan az ország lakosait, akkor tüskévé lesznek a szemetekben és tövissé az oldalatokban azok, akiket meghagytok közülük, és szorongatni fognak benneteket azon a földön, amelyen lakni fogtok, 56 és majd veletek bánok el úgy, ahogyan ővelük akartam elbánni.

4Móz. 34.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 2 Parancsolt meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Ha majd bementek Kánaán földjére, az a föld, Kánaán földje jut nektek örökségül a következő határok szerint: 3 A déli határ a Cin-pusztától Edóm mentén húzódjék, majd a Sós-tenger végétől kelet felé húzódjék a déli határ. 4 Kerülje meg a határ délről az Akrabbim-hágót, és menjen Cin felé, és végződjék Kádés-Barneától délre. Haladjon Hacar-Addárig, és menjen át Acmón felé. 5 Acmóntól forduljon a határ Egyiptom patakja felé, és végződjék a tengernél. 6 A nyugati határ legyen a nagy tenger partvidéke. Ez legyen a nyugati határotok. 7 Az északi határt a nagy tengertől a Hór-hegyig jelöljétek ki. 8 A Hór-hegytől jelöljétek ki a hamáti útig, és a határ vége Cedádnál legyen. 9 Azután haladjon a határ Zifrón felé, és a vége Hacar-Énánál legyen. Ez legyen az északi határotok. 10 A keleti határt jelöljétek ki Hacar-Énántól Sefámig. 11 Sefámtól menjen le a határ Riblának, Aintól keletre, és menjen tovább a határ, amíg el nem éri a Kinneret-tó partját keleten. 12 Azután menjen lefelé a határ a Jordánnak, és végződjék a Sós-tengernél. Ez legyen országotok határa körös-körül! 13 Azután ezt parancsolta Mózes Izráel fiainak: Ezt a földet osszátok fel sorsvetéssel, ahogyan megparancsolta az ÚR, és adjátok oda a kilenc és fél törzsnek. 14 Mert Rúben törzsének a nagycsaládjai és Gád törzsének a nagycsaládjai már megkapták örökségüket. Manassé törzsének a fele is megkapta. 15 Ez a két és fél törzs a Jordánon innen, keleten, Jerikóval szemben kapott örökséget.

16 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 17 Név szerint ezek a férfiak osszák fel az országot: Eleázár pap és Józsué, Nún fia. 18 Törzsenként egy-egy vezető embert válasszatok az ország felosztására. 19 Név szerint ezeket az embereket: Júda törzséből Kálébot, Jefunne fiát. 20 Simeon törzséből Semúélt, Ammihúd fiát. 21 Benjámin törzséből Elidádot, Kiszlón fiát. 22 Dán fiainak a törzséből vezető emberül Bukkit, Jogli fiát. 23 József fiai közül: Manassé fiainak a törzséből vezető emberül Hanniél, Éfód fiát, 24 Efraim fiainak a törzséből pedig vezető emberül Kemúélt, Siftán fiát. 25 Zebulon fiainak a törzséből vezető emberül Elicáfánt, Parnak fiát. 26 Issakár fiainak a törzséből vezető emberül Paltiél, Azzan fiát. 27 Ásér fiainak a törzséből vezető emberül Ahihúdot, Selómi fiát. 28 Naftáli fiainak a törzséből vezető emberül Pedahél, Ammihúd fiát. 29 Ezeknek parancsolta meg az ÚR, hogy osszák ki Izráel fiai között Kánaán földjét.

4Móz. 35.

1 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez Móáb síkságán, Jerikóval szemben, a Jordán mellett: 2 Parancsolt meg Izráel fiainak, hogy a birtokukba kerülő örökségükből adjanak városokat a lévítáknak lakóhelyül. A városok körül levő legelőket is adjátok a lévítáknak. 3 Lakjanak ezekben a városokban, a legelőket pedig használják marhájuknak, jóságuknak és mindenféle állatuknak. 4 Azoknak a városoknak a legelői, amelyeket a lévítáknak adtok, a város falától kifelé körös-körül ezer könyöknyire terjedjenek. 5 Mérjétek a várostól kezdve a keleti oldalát kétezer könyöknek, a déli oldalát kétezer könyöknek, a nyugati oldalát kétezer könyöknek és az északi oldalát is kétezer könyöknek, úgyhogy a város középen legyen. Így mérjétek ki ezeknek a városoknak a legelőit. 6 Azok közül a városok közül, amelyeket a lévítáknak adtok, legyen hat menedékváros. Ezeket arra a célra jelöljétek ki, hogy oda menekülhessen a gyilkos. Rajtuk kívül negyvenkét várost adjatok. 7 Összesen tehát negyvennyolc várost adjatok a lévítáknak a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt. 8 Úgy adjátok ki Izráel fiainak birtokából ezeket a városokat, hogy akinek több jutott, attól többet, akinek kevesebb, attól kevesebbet vegyetek el. Mindegyik törzs a neki jutó örökség nagysága szerint adjon városaiból a lévítáknak.

9 Azután így beszélt az ÚR Mózeshez: 10 Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Amikor átkeltek a Jordánon Kánaán földjére, 11 válasszatok ki olyan városokat, amelyek menedékvárosok legyenek. Oda meneküljön a gyilkos, ha nem szándékosan öl meg valakit. 12 Legyenek ezek a városok menedékül a vérbosszuló előtt, hogy ne haljon meg a gyilkos, amíg oda nem áll a közösség elé ítéletre. 13 Hat várost jelöljétek ki magatoknak menedékvárosul. 14 Három várost jelöljétek ki a Jordánon innen, és három várost jelöljétek ki Kánaán földjén, és ezek menedékvárosok legyenek. 15 Legyen ez a hat város menedékül Izráel fiainak és a jövevényeknek, meg a köztük lakó zselléreknek, hogy oda menekülhessen mindenki, aki nem szándékosan ölt meg valakit. 16 Ha valaki úgy megüti vasszerszámmal a másikat, hogy belehal, gyilkos az, halállal kell lakolnia a gyilkosnak. 17 Ha valaki a kezébe kerülő kővel, amely halált okozhat, úgy megüti a másikat, hogy belehal, gyilkos az, halállal kell lakolnia a gyilkosnak. 18 Vagy ha valaki a kezébe kerülő faeszközzel, amely halált okozhat, úgy üti meg a másikat, hogy belehal, gyilkos az, halállal kell lakolnia a gyilkosnak. 19 Maga a vérbosszuló rokon ölje meg a gyilkost. Megölheti ott, ahol ráakad. 20 Ha valaki gyűlöletből ellöki a másikat, vagy ha szántszándékkal dobja meg úgy, hogy belehal, 21 vagy ha ellenséges indulatában kézzel üti meg a másikat úgy, hogy belehal, halállal kell lakolnia annak, aki megütötte, mert gyilkos az. A vérbosszuló megölheti a gyilkost ott, ahol ráakad. 22 De ha csak hirtelen, ellenséges indulat nélkül taszította el, vagy nem szántszándékkal dobta meg valamivel a másikat, 23 akár kővel, amely halált okozhat, de úgy ejtette rá a másikra, hogy nem látta, és az belehalt, pedig nem is volt ellensége, és nem kereste a vesztét, 24 akkor a közösség ítéljen a tettes és a vérbosszuló ügyében, ezek szerint a rendelkezések szerint. 25 Mentse meg a közösség a gyilkost a vérbosszulótól, és küldje vissza a közösség abba a menedékvárosba, ahova került. Lakjék ott, amíg meg nem hal a szent olajjal föl kent főpap. 26 De ha ki mer menni a gyilkos annak a menedékvárosnak a határából, amelybe menekült, 27 és rátalál a vérbosszuló annak a menedékvárosnak a határán kívül, akkor megölheti a vérbosszuló a gyilkost. Nem terheli vér, 28 mert annak a menedékvárosban kell laknia a főpap haláláig. Csak a főpap halála után térhet vissza a gyilkos a saját földjére. 29 Ez legyen a törvényes eljárás nemzedékről nemzedékre minden lakóhelyeteken. 30 Ha egy ember agyonüt valakit, csak tanúk szavára szabad a gyilkost kivégezni. Egy tanú vallomása azonban nem elég a halálos ítélethez. 31 Nem szabad elfogadni váltságdíjat az olyan gyilkos életéért, aki halálra méltó bűnös, hanem halállal kell lakolnia. 32 Ha valaki menedékvárosba futott, attól nem szabad váltságdíjat elfogadni azért, hogy még a főpap halála előtt visszatérhessen, és a saját földjén lakhasson. 33 Ne

szentségtelenítsétek meg azt a földet, amelyen laktok, mert a vér megszentégteleníti a földet, és a földnek nem lehet engesztelést szerezni a rajta kiontott véért, csak annak a vérevel, aki kiontotta. 34 Ne tegyétek tisztátalanná azt a földet, ahol laktok, és ahol én is lakozom, mert én, az ÚR, Izráel fiai között lakozom.

4Móz. 36.

1 Előálltak a Gileád fiainak nemzetségéből való családfők - Gileád Manassé fiának, Mákírnak a fia volt, József fiai nemzetségeiből -, és beszéltek Mózes előtt, meg a vezető emberek, azaz Izráel fiainak a családfői előtt. 2 Ezt mondták: Neked, uram, azt parancsolta az ÚR, hogy sorsvetéssel oszd ki ezt a földet örökségül Izráel fiainak. Neked, uram, azt is parancsolta az ÚR, hogy testvérünknek, Celofhádnak az örökségét a leányainak add. 3 Ha azonban Izráel fiainak másik törzséből való emberhez mennek feleségül, akkor az ő örökségük elkerül a mi atyáink örökségéből, és odakerül annak a törzsnek az örökségéhez, ahova ők kerülnek, és így a nekünk sorsolt örökség kisebb lesz. 4 Sőt még ha elkövetkezik is az örömnép éve Izráel fiainál, az ő örökségük akkor is ott marad annak a törzsnek az örökségénél, ahova kerültek. Így a mi atyáink törzsének örökségéből elkerül az ő örökségük. 5 Ekkor parancsot adott Mózes Izráel fiainak az ÚR akaratára szerint, és ezt mondta: Igazat mond József fiainak a törzse. 6 Ezt parancsolja az ÚR Celofhád leányainak: Menjenek feleségül, ahova jónak látják, de csak olyanhoz mehetnek feleségül, aki atyjuk törzsének a nemzetségéből való. 7 Így nem kerül el Izráel fiainak az öröksége egyik törzsből a másik törzsbe. Izráel fiai közül mindenki ragaszkodik atyái törzsének az örökségéhez. 8 Minden olyan leány, aki örökséget kap Izráel fiainak a törzseiben, csak olyanhoz menjen férjhez, aki atyai törzsének a nemzetségéből való, hogy Izráel fiai közül mindenki megtartsa ősi örökségét. 9 Ne kerüljön el egyik törzsből a másik törzsbe az örökség. Izráel fiainak törzseiből mindenki ragaszkodik a maga örökségéhez. 10 Celofhád leányai úgy cselekedtek, ahogyan Mózesnek parancsolta az ÚR. 11 Celofhád leányai, Mahlá, Tircá, Hoglá, Milká és Nóá a nagybátyjuk fiaihoz mentek feleségül. 12 József fiának, Manassénak a nemzetségéből való emberekhez mentek feleségül, és így örökségük megmaradt atyjuk nemzetségének a törzsénél. 13 Ezeket a parancsolatokat és rendelkezéseket parancsolta meg az ÚR Mózes által Izráel fiainak Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben.

Mózes ötödik könyve

5Móz. 1.

1 Ezeket a beszédeket mondta el Mózes egész Izráelnek a Jordánon túl a pusztában, a Szúffal szemben levő síkságon, Párán és Tófel, Lábán, Hacérót és Dí-Záháb között. 2 Tizenegy napig tartott az út a Hórebtől Kádés-Barneáig, a Széír hegyén át. 3 A negyvenedik évben, a tizenegyedik hónap elsején történt, hogy elbeszélte Mózes Izráel fiainak mindazt, amit megparancsolt neki az ÚR, 4 miután megverte Szíhónt, az emóriak királyát, aki Hesbónban lakott, meg Ógot, Básán királyát, aki Astárótban lakott, Edrei mellett. 5 Így kezdte Mózes magyarázni ezt a törvényt a Jordánon túl, Móáb földjén: 6 Az ÚR, a mi Istenünk, így beszélt hozzánk a Hóreben: Elég sokáig laktatok már e mellett a hegy mellett. 7 Induljatok útnak, és menjetek az emóriak hegyére, meg az azzal szomszédos területekre, a síkságra, a hegyvidékre és a Sefélá-alföldre, a Délvidékre és a tengerpartra, a kánaániak földjére és a Libánonra, a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig. 8 Íme, én elétek tartam ezt a földet. Menjetek hát, és vegyétek birtokba azt a földet, amelyről megesküdött az ÚR atyáitoknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik és utódaiknak adja. 9 Abban az időben ezt mondtam nektek: Nem tudok egyedül gondot viselni rátok. 10 Istenetek, az ÚR, megsokasított benneteket, és most már oly sokan vagytok, mint az égen a csillag. 11 Szaporítson is meg benneteket az ÚR, atyáitok Istene ezerszeresen, és áldjon meg, ahogyan megígérte nektek! 12 Hogyan tudnám egyedül magamra vállalni bajaitokat, terheiteket és peres ügyeiteket? 13 Jelöljétek ki törzsenként bölcs, értelmes és tapasztalt embereket, és én előljáróitokká teszem őket. 14 Ti feleltetek, és azt mondtátok nekem: Helyes, amit mondtál, így kell tenni! 15 Fogtam tehát törzseitek főembereit, a bölcs és tapasztalt embereket, és előljáróitokká tettem őket: ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké, tizedesekké és felügyelőkké minden törzsben. 16 Bíráitoknak pedig ezt parancsoltam abban az időben: Hallgassátok meg testvéreiteket, és igazságosan ítélezzetek mindenkinek az ügyében, akár testvérével, akár jövevénnel van dolga. 17 Ne legyetek személyválogatók az ítékezésben, a kicsit éppúgy hallgassátok meg, mint a nagyot. Embertől ne tartsatok, mert az ítélet Isten ügye. Ami pedig nektek túl nehéz, azt hozzátok elélem, és én meghallgatom azt. 18 Így parancsoltam meg nektek abban az időben mindazt, amit tennetek kell. 19 Azután elindultunk a Hórebtől, és bejártuk azt az egész nagy és félelmetes pusztát, amelyet az emóriak hegysége felé vivő úton láttatok, ahogyan megparancsolta nekünk Istenünk, az ÚR. Így érkeztünk meg Kádés-Barneába. 20 Ott ezt mondtam nektek: Megérkeztetek az emóriak hegyéhez, amelyet Istenünk, az ÚR, nekünk fog adni. 21 Lásd, eléd tárta ezt a földet Istened, az ÚR. Vonulj ellene, és vedd birtokodba, ahogyan meghagyta az ÚR, atyáid Istene. Ne félj, és ne rettegj! 22 Akkor hozzám jöttetek mindnyájan, és ezt mondtátok: Küldjünk előre embereket, hogy kikémleljék az országot, és hozzanak nekünk hírt, hogy melyik úton kell felvonulnunk, és hogy milyenek azok a városok, amelyekbe be kell vonulnunk. 23 Jónak láttam ezt, és kiválasztottam tizenkét férfit, minden törzsből egyet. 24 Ezek elindultak, fölmentek a hegyvidékre, eljutottak az Eskól-völgyig, és kikémlelték azt. 25 Szedtek annak a földnek a gyümölcséből, és elhozták nekünk. Hírt is hoztak nekünk, és ezt mondták: Jó földet akar nekünk adni Istenünk, az ÚR. 26 Ti azonban nem akartatok felvonulni ellene, hanem fellázadtatok Isteneteknek, az ÚRnak a parancsa ellen. 27 Zúgolódtatok sátraitokban, és ezt mondtátok: Gyűlöl bennünket az ÚR; azért hozott ki Egyiptomból, hogy most az emóriak kezébe adjon, és elpusztítson bennünket. 28 Hova is vonulnánk? Testvéreink elcsüggesztették szívünket, amikor ezt mondták: Nagyobb és szívesebb nálunk az a nép, városaik nagyok, és falaik az égig érnek, sőt még Anák-fiakat is láttunk ott. 29 Akkor ezt mondtam nektek: Ne ijedjétek meg, és ne féljétek tőlük! 30 Istenetek, az ÚR, aki előttetek jár, harcolni fog értetek éppúgy,

ahogyan Egyiptomban tette veletek, szemetek láttára. 31 A pusztában is láttad, hogy úgy vitt téged Istened, az ÚR, ahogyan fiát viszi az ember, az egész úton, amelyen jártatok, míg el nem érkeztetek erre a helyre. 32 Ennek ellenére sem hittetek Istenetekben, az ÚRban, 33 aki előttetek járt az úton, éjjel tűzben, nappal felhőben, és kiszemelte azt a helyet, ahol táboroznotok kellett, és megmutatta az utat, amelyen járnotok kellett. 34 Amikor az ÚR meghallotta hangoskodásotokat, felháborodott, és ilyen esküt tett: 35 Senki sem látja meg ezek közül az emberek közül, ebből a gonosz nemzedékből azt a jó földet, amelyről megesküdtem atyáitoknak, hogy odaadom. 36 Csak Káléb, Jefunne fia fogja meglátni azt, neki és fiainak adom azt a földet, amelyet bejárt, mivel ő hűséges maradt az ÚRhoz. 37 Rám is megharagudott az ÚR miattatok, és azt mondta: Te sem mégy be oda. 38 Józsué, Nún fia, aki melletted áll, ő mégy majd be oda. Őt erősítsd, mert ő fogja szétosztani az örökséget Izráelnek. 39 De gyermekeitek, akikről azt mondtátok, hogy prédára jutnak, és fiaitok, akik ma még nem tudják, mi a jó és mi a rossz, ők bemennek majd oda, mert nekik adom azt, ők veszik birtokba. 40 Ti pedig forduljatok vissza, és induljatok a pusztába a Vörös-tenger felé! 41 De ti ezt feleltétek nekem: Vétkeztünk az ÚR ellen. Felvonulunk és harcolunk egészen úgy, ahogyan megparancsolta nekünk Istenünk, az ÚR. Fölfegyverkeztetek tehát, és azt gondoltátok, hogy könnyű lesz fölmenni a hegyvidékre. 42 Az ÚR azonban ezt mondta nekem: Mondd meg nekik: Ne menjetek harcolni, mert nem leszek köztetek, és vereséget szenvedtek ellenségeitektől! 43 Így beszéltem hozzátok, de ti nem hallgattatok rám, hanem fellázadtatok az ÚR parancsa ellen; elbizakodtatok, és fölmentetek a hegyvidékre. 44 De kivonultak ellenetek a hegyvidéken lakó emóriak, és üldözőbe vettek benneteket, ahogyan a méhek szokták tenni, és vágtak benneteket Széírtől Hormáig. 45 Akkor visszatértetek, és sírtatok az ÚR színe előtt, de az ÚR nem hallgatott szavatokra, és nem figyelt rátok. 46 Ezért kellett annyi ideig Kádésban laknotok, ameddig ott laktatok.

5Móz. 2.

1 Ezután megfordultunk, és elindultunk a pusztába, a Vörös-tenger felé, ahogyan meghagyta nekem az ÚR, és sokáig kerülgettük a Széír hegyet. 2 Majd ezt mondta nekem az ÚR: 3 Elég sokáig kerülgettétek ezt a hegyet, forduljatok észak felé! 4 Parancsolt meg azért a népnek: Ti most elmentek testvéreiteknek, Ézsau fiainak a határa mellett, akik Széírben laknak. Ők félnek ugyan tőletek, de azért nagyon vigyázzatok! 5 Ne harcoljatok ellenük, mert egy talpalatnyi földet sem adok nektek az övékből, mert Ézsau birtokába adtam a Széír hegységet. 6 Ha enni akartok, pénzen vásároljatok tőlük ennivalót, és ha inni akartok, vizet is pénzen vásároljatok tőlük. 7 Mert megáldotta kezed minden munkáját Istened, az ÚR, tudta, hogy itt jársz e nagy pusztában. Negyven esztendeje már, hogy veled van Istened, az ÚR, és nem szűkölködtél semmiben. 8 Így vonultunk el tehát testvéreink, Ézsau fiai mellett, akik Széírben laknak, a síkságon át vezető úton, amely Élatból és Ecjón-Geberből indul ki. Majd megfordultunk, és továbbmentünk Móáb pusztája felé. 9 Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Ne támadjátok meg Móábot, és ne kezdjetez harcot ellenük, mert nem adok neked birtokot az ő földjéből, hiszen Árt Lót fiainak a birtokába adtam. 10 Az émiekt laktak ott azelőtt, olyan nagy, számos és szálas nép, mint az anákok. 11 A refáiak közé tartoztak ők is, mint az anákok, csak a móábiak émieknél nevezték őket. 12 Széírben meg a hóriak laktak azelőtt, de Ézsau fiai kiűzték, és kiirtották őket, és a helyükre telepedtek, ugyanúgy, ahogyan Izráel bánt azzal a földdel, amelyet az ÚR adott neki birtokul. 13 Most azért induljatok, keljetez át a Zered patakon! Át is keltünk a Zered patakon. 14 Harmincnyolc év telt el azóta, hogy elindultunk Kádés-Barneából addig, hogy átkeltünk a Zered patakon, míg ki nem vészett a táborból a harcosok egész nemzedéke, ahogyan megesküdött nekik az ÚR. 15 Bizony az ÚR keze volt rajtuk, és kiirtotta őket a táborból mind egy szálíg. 16 Amikor ezek a harcosok mind egy szálíg kihaltak a nép közül, 17 így szólt hozzám az ÚR: 18 Te ma átvonulsz Árnál Móáb határán. 19 Amikor Ammón fiai közelébe jutsz, ne támad meg őket, és ne kezdj harcot velük! Nem adok neked birtokot Ammón fiainak a földjéből, mert Lót fiainak a birtokába adtam azt. 20 Ez is a refáiak földjéhez tartozott, refáiak laktak ott azelőtt, csak az ammóniak zamzummiaknak nevezték őket. 21 Olyan nagy, számos és szálas nép volt ez, mint az anákok, de az ÚR kipusztította őket az ammóniak elől; és ezek elfoglalták a birtokukat, és a helyükbe telepedtek, 22 ugyanúgy, ahogyan a Széírben lakó Ézsau fiaival tette az ÚR: kiirtotta előlük a hóriakat, ezek pedig elfoglalták a birtokukat, és azoknak a helyén laknak ma is. 23 Az avviak falvakban laktak Gáza környékén, de kiirtották őket a kaftóriak, akik Kaftórból jöttek, és a helyükbe telepedtek. 24 Induljatok hát útnak, és keljetez át az Arnón patakon, mert kezedebe adom az emóri Szíhónt, Hesbón királyát országával együtt. Ott kezd el a honfoglalást, indíts háborút ellene! 25 Most kezdek rettegést és félelmet támasztani a népekben az egész ég alatt, hogy ha híreket hallják, remegjenek és reszkessenek tőled. 26 Akkor követeket küldtem a Kedémót-pusztából Szíhónhoz, Hesbón királyához ezzel a békés üzenettel: 27 Szeretnék átvonulni országodon. Mindig csak az úton megyek, nem térek le se jobbra, se balra. 28 Ha enni akarok, pénzért adj nekem ennivalót, ha inni akarok, vizet is pénzért adj nekem. Éppen csak át szeretnék gyalogolni. 29 Ugyanígy jártak el Ézsau fiai is, akik Széírben laknak, meg a móábiak is, akik Árbán laknak. Így akarok majd átkelni a Jordánon arra a földre, amelyet Istenünk, az ÚR akar nekünk adni. 30 De Szíhón, Hesbón királya nem akarta megengedni, hogy átvonuljunk, mert megkeményítette lelkét Istened, az ÚR, és makacssá tette a szívét, hogy kezedebe adja országát, ahogyan van ma is. 31 Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Lásd, én elhatároztam, hogy neked adom Szíhónt és országát, fogj hozzá tehát országának a birtokbavételéhez! 32 De Szíhón kivonult ellenünk Jahacba egész hadinépével együtt, hogy megütközzék velünk. 33 Istenünk, az ÚR azonban kezünkbe adta őt, úgyhogy megvertük fiaival és

egész hadinépével együtt. 34 Elfoglaltuk abban az időben valamennyi városát, és kiirtottuk minden városában a férfiakat, asszonyokat és gyermekeket, nem hagyunk megmenekülni senkit. 35 Csak az állatokat tartottuk meg zsákmányként és ami az elfoglalt városokban prédára került. 36 Az Arnón patak partján fekvő Aróértől, ettől a patak menti várostól Gileádig egyetlen város sem tudott nekünk ellenállni. Valamennyit nekünk adta Istenünk, az ÚR. 37 De Ammón fiainak a földjéhez nem közeledtél, sem a Jabbók patak egész partjához, sem a hegyvidék városaihoz, mert mindettől eltiltott téged Istenünk, az ÚR.

5Móz. 3.

1 Azután megfordultunk, és Básán felé vonultunk. Óg, Básán királya kivonult ellenünk egész népével együtt Edreibe, hogy megütközzék velünk. 2 Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Ne félj tőle, mert kezédbe adom őt egész népével és országával együtt. Úgy bánj el vele, ahogyan elbántál Szíhónnal, az emóriak királyával, aki Hesbónban lakott. 3 Kezünkbe is adta Istenünk, az ÚR Ógot, Básán királyát egész népével együtt, és úgy megvertük, hogy senki sem tudott megmenekülni. 4 Abban az időben elfoglaltuk valamennyi városát, nem volt olyan város, amelyet el ne vettünk volna tőlük: hatvan várost, Argób egész vidékét, Óg országát Básánban. 5 Ezek a városok mind magas kőfallal voltak megerősítve, kapukkal, zárrakkal, és rajtuk kívül még volt igen sok meg nem erősített város is. 6 Mindenestül kiirtottuk ezeket úgy, ahogyan elbántunk Szíhónnal, Hesbón királyával: kiirtottuk minden városban a férfiakat, asszonyokat és gyermekeket. 7 De az összes állatot, meg ami a városokban prédára került, zsákmányként megtartottuk magunknak. 8 Így vettük el abban az időben az emóriak két királyának a kezéből azt a földet, amely a Jordánon túl van, az Arnón pataktól a Hermón hegységig. 9 A szidóniak a Hermónt Szirjónnak nevezik, az emóriak pedig Szenírnek nevezik. 10 Elfoglaltunk minden várost a fennsíkon, az egész Gileádot, az egész Básánt Szalkáig és Edreiig, Óg királyságának a városait Básánban. 11 Csak Óg, Básán királya maradt meg a refáiak utódai közül. Nyugvóhelye bazaltkő nyugvóhely: ott van az ammóni Rabbában, kilenc könyök hosszú és négy könyök széles, a közönséges könyök szerint mérve. 12 Abban az időben vettük birtokba ezt az országot. Az Arnón pataknál fekvő Aróértől fogva Gileád hegyvidékének a felét városaival együtt a rúbenieknek és a gádiaknak adtam. 13 Gileád többi részét és az egész Básánt, Óg országát Argób egész vidékével együtt a Manassé törzse felének adtam. Az egész Básánt a refáiak földjének hívják. 14 Manassé fia, Jáir kapta Argób egész vidékét a gesúri és maakái határig. Ezért nevezik azt, vagyis Básánt, az ő nevéről Jáir sátorfalvainak még ma is. 15 Mákírnak pedig Gileádot adtam. 16 A rúbenieknek és a gádiaknak adtam Gileádból az Arnón patakig terjedő területet, ahol a patak közepe a határ, továbbá a Jabbók patakig terjedő területet az ammóni határig, 17 meg a Jordánnal határos síkságot a Kinneret-tótól a síkság tengeréig, azaz a Sós-tengerig, a Piszgá-hegy lábánál keleten. 18 Abban az időben ezt parancsoltam nektek: Istenetek, az ÚR ezt a földet már nektek adta birtokul. De összes harcosotok keljen át fegyverestül testvéreiteknek, Izráel fiainak az élén. 19 Csak az asszonyok és gyermekek maradjanak városaitokban, amelyeket nektek adtam, meg a jószág, mert tudom, hogy sok jószágotok van. 20 Addig legyen így, amíg az ÚR nyugalmat nem ad testvéreiteknek, ugyanúgy mint tinektek, és birtokba nem veszik ők is azt a földet, amelyet Istenetek, az ÚR ad nekik a Jordánon túl. Akkor térjen vissza mindenki a maga birtokára, amelyet nektek adtam. 21 Józsuénak pedig meghagytam abban az időben: Saját szemeddel láttad mindazt, amit Istenetek, az ÚR tett azzal a két királlyal. Így bánik el az ÚR mindazokkal az országokkal, amelyekbe te bevonulsz. 22 Ne féljetez tőlük, mert Istenetek, az ÚR maga harcol értetek!

23 Abban az időben így könyörögtem az ÚRhoz: 24 Én Uram, URam! Te már elkezdted megmutatni szolgáltnak nagyságodat és erős kezedet. Mert van-e olyan Isten a mennyben és a földön, aki olyan hatalmas tetteket tudna véghezvinni, mint te? 25 Hadd menjek át, és hadd lássam meg azt a jó földet a Jordánon túl, azt a szép hegyvidéket és a Libánont! 26 De az ÚR megharagudott rám miattatok, nem hallgatott rám, hanem azt mondta nekem az ÚR: Elég, ne beszélj hozzám többet erről a dologról! 27 Menj föl a Piszgá csúcsára, tekints szét nyugatra és északra, délre és keletre, nézz körül saját szemeddel, mert te nem kelhetsz át a Jordánon. 28 Józsuénak azonban adj parancsot, erősítsd és bátorítsd őt, mert ő fog átkelni e nép élén, és ő osztja majd fel az országot, amelyet látsz. 29 Ezért ott maradtunk a völgyben, Bét-Peórral szemben.

5Móz. 4.

1 Most pedig, Izráel, hallgass azokra a rendelkezésekre és döntésekre, amelyekre tanítalak benneteket, és cselekedjetez azok szerint, hogy élhessetek, és hogy bemehessetek, és birtokba vehessétek azt a földet, amelyet atyáitok Istene, az ÚR ad nektek. 2 Semmit se tegyetek ahhoz az ígéhez, amelyet én parancsolok nektek, se el ne vegyetek abból! Tartsátok meg Isteneteknek, az ÚRnak parancsolatait, amelyeket én parancsolok nektek. 3 Saját szemetekkel láttátok, mit tett az ÚR Baal-Peór miatt, hogyan pusztította ki közületek Istenetek, az ÚR, mindazokat, akik Baal-Peórt követték. 4 De ti, akik ragaszkodtatok Istenetekhez, az ÚRhoz, ma is mindnyájan éltek. 5 Íme, én megtanítottalak benneteket azokra a rendelkezésekre és döntésekre, amelyeket az én Istenem, az ÚR parancsolt meg nekem. Azok szerint cselekedjetez azon a földön, ahova bementek, hogy birtokoljátok azt. 6 Tartsátok meg, és teljesítsétek azokat, mert az által lesztek bölcses és értelmesek a népek szemében. Ha meghallják mindezeket a rendelkezéseket, ezt mondják majd: Bizony, bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet! 7 Mert melyik nagy nemzethez vannak olyan közel az istenei, mint hozzánk a mi Istenünk, az ÚR, valahányszor kiáltunk hozzá?! 8 És melyik nagy nemzetnek vannak olyan igazságos rendelkezései és döntései, mint amilyen az az egész törvény, amelyet én adok ma eléte?! 9 Őrizkedj azért, és vigyázz nagyon magadra, hogy meg ne feledkezz azokról, amiket saját szemeddel láttál; ne vesszenek el emlékezetedből egész életedben! Ismertesd meg azokat fiaiddal és unokáiddal is; 10 azt a napot, amelyen ott álltál Istened, az ÚR előtt a Hóreben, ahol ezt mondta nekem az ÚR: Gyűjtsd össze a népet, hogy meghallgassa ígéimet, és tanuljanak meg félni engem mindig, amíg csak a földön élnek, sőt tanítsák meg erre a fiaikat is. 11 Akkor ti közelebb jöttetek, és megálltatok a hegy lábánál. A hegy pedig égig érő lánggal égett, sötétség, felhő és homály borította. 12 A tűz közepéből az ÚR beszélt hozzátok. Szavának hangját hallottátok, de alakot nem láttátok, csak hangot hallottátok. 13 Kijelentette nektek szövetségét, amikor megparancsolta, hogy tartsátok meg a tíz ígét, és felírta azokat két kő táblára. 14 Nekem pedig megparancsolta az ÚR abban az időben, hogy tanítsalak meg benneteket a rendelkezésekre és döntésekre, amelyeket meg kell tartanotok azon a földön, ahova átkeltek, hogy birtokba vegyétek. 15 Nagyon vigyázzatok azért magatokra! Mivel nem láttátok semmiféle alakot, amikor az ÚR beszélt hozzátok a Hóreben a tűz közepéből, 16 azért ne fajúljatok el, ne készítesetek magatoknak istenszobrot, és semmiféle bálványszobrot férfi vagy nő formájára, 17 sem a földi állatok formájára, sem az égen repkedő madarak formájára, 18 sem a földön csúszó-mászók formájára, sem a föld alatt a vizekben levő halak formájára! 19 Ha szemedet az égre emeled, és látod a napot, a holdat és a csillagokat, az ég egész seregét, ne tántorodj meg, ne borulj le azok előtt, és ne tiszteld azokat; mert azokat az ég alatt levő többi népnek hagyta meg Istened, az ÚR. 20 Titeket azonban kézen fogott az ÚR, és kihozott az egyiptomi vaskohóból, hogy az ő tulajdon népe legyetek. Így van ez ma is. 21 De reám megharagudott miattatok az ÚR, és megesküdü, hogy nem kelhetek át a Jordánon, és nem mehetek be arra a jó földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül. 22 Nekem tehát ezen a földön kell meghalnom, nem kelhetek át a Jordánon. De ti átkeltek, és birtokba veszitek azt a jó földet. 23 Vigyázzatok, ne feledkezzetek meg Isteneteknek, az ÚRnak veletek kötött szövetségéről, és ne készítesetek magatoknak istenszobrot semminek a képmására, mert megtiltotta Istened, az ÚR. 24 Mert az ÚR, a te Istened emésztő tűz, féltőn szerető Isten! 25 Ha majd gyermekeid és unokáid születnek, és meghonosodtok azon a földön, de elfajultok, és istenszobrot csináltok bárminek a képmására, és azt teszitek, amit rossznak lát Istenetek, az ÚR, bosszantván őt, 26 az ég és a föld most a tanúm, hogy nagyon hamar kivesztek arról a földről, ahova átkeltek a Jordánon, hogy birtokba vegyétek. Nem éltek rajta sokáig, hanem menthetetlenül kipusztultok. 27 Szétszór benneteket az ÚR a népek közé, és csak kevesen maradtok

meg azok közt a nemzetek közt, ahova elhajt benneteket az ÚR. 28 Ott majd olyan isteneket kell szolgálnotok, amelyeket emberi kéz készített fából és kőből, amelyek nem látnak, nem hallanak, nem esznek és nem szagolnak. 29 De ha keresni fogod ott az URat, a te Istenedet, megtalálod, ha teljes szívvel, lélekkel keresed. 30 Ha nyomorúságban leszel, és utolérnek mindezek a dolgok, de végül megtérsz Istenedhez, az ÚRhoz, és hallgatsz a szavára, 31 akkor mivel irgalmas Isten az ÚR, a te Istened, nem hagy cserben, és nem hagy elpusztulni. Nem feledkezik meg az atyáiddal kötött szövetségről, amelyet esküvel fogadott meg nekik. 32 Kutasd át a régi időket, amelyek előtted voltak, attól fogva, hogy embert teremtett Isten a földre, az ég egyik szélétől a másik széléig, történt-e ilyen nagy esemény, vagy hallott-e valaki ehhez foghatót?! 33 Volt-e olyan nép, amely hallotta a tűz közepéből szólni Isten szavát, és mégis életben maradt, mint ahogyan te hallottad? 34 Vagy volt-e olyan isten, amelyik megpróbált előállni, hogy kivegyen egy népet a többi nép közül próbatételekkel, jelekkel és csodákkal, harcok árán is, erős kézzel és kinyújtott karral, nagy és félelmes tettekkel, ahogyan veletek megtette mindezt Istenedek, az ÚR Egyiptomban, a szemetek láttára? 35 Azért láthattad meg ezeket, hogy megtudd: az ÚR az Isten, és nincs más rajta kívül. 36 Az égből hallatta szavát, hogy figyelmeztessen téged, a földön pedig nagy tüzet láttatott veled, és a tűzből hallottad beszédét. 37 És mivel szerette atyáidat, és kiválasztotta utódaikat, azért hozott ki ő maga nagy erővel Egyiptomból. 38 Nálad nagyobb és erősebb népeket űz ki előled, hogy bevigyen téged, és neked adja földjüket örökségül. Így van ez ma is. 39 Tudd meg azért ma, és szívleld meg: az ÚR az Isten fenn a mennyben és lenn a földön, nincs más! 40 Tartsd meg rendelkezéseit és parancsolatait, amelyeket én ma parancsolok neked, hogy jó dolgod legyen neked és utódaidnak, és hogy sokáig élhess azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked minden időkre!

41 Akkor kijelölt Mózes három várost a Jordánon túl napkeletre, 42 hogy oda menekülhessen a gyilkos, aki nem szándékosan ölte meg embertársát, akit nem is gyűlölt azelőtt. Maradjon életben, ha e városok valamelyikébe menekül. 43 Kijelölte a rúbenieknek Becert a pusztasík földjén, a gádiaknak Rámótot Gileádban, a manassébelieknek pedig Gólánt Bászánban. 44 Ezt a törvényt adta Mózes Izráel fiainak, 45 ezeket az intelmeket, rendelkezéseket és döntéseket mondotta el Mózes Izráel fiainak, miután kijöttek Egyiptomból, 46 a Jordánon túl, a Bét-Peórral szemben levő völgyben; Szíhónnak, az emóriak Hesbónban lakó királyának a földjén, akit megvert Mózes Izráel fiaival miután kijöttek Egyiptomból. 47 Birtokba vették országát, és Ógnak, Bászán királyának az országát, az emóriak két királyáét, akik a Jordánon túl napkeletre laktak, 48 az Arnón patak partján levő Aróértől a Szíón hegyéig, azaz a Hermónig, 49 meg az egész síkságot a Jordántól napkeletre a síkság tengeréig, a Piszgá lejtőjének a tövében.

5Móz. 5.

1 Mózes összehívta egész Izráelt, és ezt mondta nekik: Halld meg, Izráel, azokat a rendelkezéseket és döntéseket, amelyeket ma elmondok nektek. Tanuljátok meg, tartsátok meg és teljesítsétek azokat! 2 Az ÚR, a mi Istenünk, szövetséget kötött velünk a Hóreben. 3 Nemcsak atyáinkkal kötötte meg az ÚR ezt a szövetséget, hanem mivelünk is, mindnyájunkkal, akik itt ma életben vagyunk. 4 Szemtől szemben beszélt hozzátok az ÚR azon a hegyen a tűzből. 5 Én ott álltam akkor köztetek és az ÚR között, mert ti féltetek a tűztől, és nem mertetek felmenni a hegyre. Így mondtam el nektek az ÚR igéit: 6 Én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából. 7 Ne legyen más istened rajtam kívül! 8 Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a földön vagy a föld alatt a vízben vannak. 9 Ne imádd, és ne tiszteld azokat, mert én, az ÚR, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok! Megbüntetem az atyák bűnéért a fiaikat is harmad- és negyedízig, ha gyűlölnék engem. 10 De irgalmasan bánok ezerízig azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat. 11 Ne mondd ki hiába Istenednek, az ÚRnak a nevét, mert nem hagyja az ÚR büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki a nevét! 12 Tartsd meg a nyugalom napját, és szenteld meg azt, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR. 13 Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! 14 De a hetedik nap a te Istenednek, az ÚRnak a nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se lányod, se szolgád, se szolgálód, se ökröd, se szamarad és semmiféle állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. Hadd pihenjen szolgád és szolgálód hozzád hasonlóan! 15 Emlékezzél arra, hogy szolga voltál Egyiptomban, de kihozott onnan Istened, az ÚR, erős kézzel és kinyújtott karral. Ezért parancsolta neked Istened, az ÚR, hogy tartsd meg a nyugalom napját. 16 Tiszteld apádat és anyádat, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR, hogy hosszú ideig élhess, és jó dolgod lehessen azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked! 17 Ne öl! 18 Ne paráználkodj! 19 Ne lopj! 20 Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen! 21 Ne kívánd felebarátod feleségét, ne kívánd felebarátod házát, se mezejét, se szolgáját, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé! 22 Ezeket az ígéket mondotta el az ÚR nektek, az egész gyülekezetnek a hegyen, a tűz, a felhő és a homály közül hangos szóval; mást nem mondott. Felírta azokat két kőtáblára, és odaadta nekem. 23 Amikor hallottátok a hangot a sötétségből, a hegy pedig tűzben égett, odajöttetek hozzám törzsfőitekkel és véneitekkel együtt, 24 és ezt mondtátok: Íme, Istenünk, az ÚR, megmutatta nekünk dicsőségét és nagyságát, hangját is hallottuk a tűzből. A mai napon láttuk, hogy életben maradhat az ember, ha Isten beszél hozzá. 25 De most miért haljunk meg? Hiszen megemészt bennünket ez a nagy tűz! Ha még tovább is hallgatjuk Istenünknek, az ÚRnak a szavát, akkor meghalunk. 26 Mert van-e olyan ember, aki ha hallotta az élő Isten szavát a tűzből beszélni, úgy mint mi, életben maradt? 27 Csak te menj oda, és hallgasd meg mindazt, amit Istenünk, az ÚR mond, azután te mondd el nekünk mindazt, amit Istenünk, az ÚR mondott neked: mi pedig meghallgatjuk, és megtesszük azt. 28 Amikor meghallotta az ÚR azokat a szavakat, amelyeket elmondtatok nekem, így szólt hozzám az ÚR: Meghallottam e népnek a szavait, amelyeket neked elmondtak. Mind helyes az, amit mondtak. 29 Bárcsak mindig ilyen lenne a szívük, és félnének engem, és megtartanák minden parancsomat; akkor jó dolguk lenne nekik és fiaiknak mindenkor. 30 Menj, mondd meg nekik: Térjete vissza sátraitokba! 31 Te pedig állj ide mellém, én elmondok neked mindazokat a parancsokat, rendelkezéseket és döntéseket, amelyekre meg kell tanítanod őket, hogy azokat teljesítsék azon a földön, amelyet én adok nekik birtokul. 32 Tartsátok meg, és teljesítsétek azt, amit Istenetek, az ÚR, megparancsolt nektek, ne térjete el attól se jobbra, se balra. 33 Mindenben azon az úton járjatok, amelyet megparancsolt Istenetek,

az ÚR, hogy élhessetek, és jó dolgotok legyen, és hosszú ideig lakhassatok azon a földön, amelyet birtokba vesztek!

5Móz. 6.

1 Ezek azok a parancsolatok, rendelkezések és döntések, amelyekről azt parancsolta Istenetek, az ÚR, hogy tanítsam meg nektek; ezeket teljesítsétek azon a földön, ahová átkeltek, hogy birtokba vegyétek. 2 Féld Istenedet, az URat, és tartsd meg minden rendelkezését és parancsolatát, amelyeket én parancsolok neked, te magad, a fiad és unokád, életed minden napján, hogy hosszú ideig élhess. 3 Hallgasd meg, Izráel, tartsd meg és teljesítsd ezeket, hogy jó dolgod legyen, és igen megsokasodj a tejjel és mézzel folyó földön, ahogyan megígérte neked atyáid Istene, az ÚR. 4 Halld meg, Izráel: Az ÚR a mi Istenünk, egyedül az ÚR! 5 Szeresd azért az URat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből! 6 Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. 7 Ismételd meg azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelysz! 8 Kösd azokat jelként a kezedre, és legyenek fejdíszként a homlokodon. 9 Írd azokat házába ajtófélfáira és kapuidra! 10 Amikor bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amelyet esküvel ígért atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, és ad neked nagy és szép városokat, amelyeket nem te építettél, 11 minden jóval telt házakat, amelyeket nem te töltöttél meg, és megásott kutakat, amelyeket nem te ástál, szőlőket és olajfákat, amelyeket nem te ültettél, mégis ehetsz róluk jóllakásig, 12 akkor vigyázz: ne feledkezz meg az ÚRról, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából! 13 Az URat, a te Istenedet féld, és őt szolgálj, az ő nevére esküdj! 14 Ne kövessetek más isteneket a körülöttetek levő népek istenei közül! 15 Mert az ÚR, a te Istened, aki közötted van, féltőn szerető Isten. Fölgerjed ellened az ÚRnak, Istenednek haragja, és kipusztít a föld színéről. 16 Ne kísértésétek Isteneteket, az URat, ahogyan kísértettétek Masszában. 17 Tartsátok meg hűségesen Isteneteknek, az ÚRnak a parancsolatait, intelmeit és rendelkezéseit, amelyeket megparancsolt. 18 Azt tedd, amit helyesnek és jónak lát az ÚR, hogy jó dolgod legyen, hogy bemehess, és birtokba vehesd azt a jó földet, amelyet esküvel ígért atyáidnak az ÚR, 19 elűzve előled minden ellenségedet, ahogyan megígérte az ÚR. 20 Ha majd a jövőben megkérdezi a fiad, hogy miféle intelmek, rendelkezések és döntések ezek, amelyeket megparancsolt nektek Istenetek, az ÚR, 21 akkor így felelj fiadnak: A fáraó szolgái voltunk Egyiptomban, de kihozott bennünket az ÚR Egyiptomból erős kézzel. 22 Az ÚR nagy és veszedelmes jeleket és csodákat vitt véghez Egyiptomban a fáraón és egész háza népén a szemünk láttára. 23 Minket pedig kihozott onnan, hogy bevigyen arra a földre, és nekünk adja azt, amelyet esküvel ígért atyáinknak. 24 Az ÚR megparancsolta nekünk, hogy teljesítsük mindezeket a rendelkezéseket, és féljük az URat, a mi Istenünket, akkor jó dolgunk lesz mindenkor, és éltet bennünket az ÚR, ahogyan van ez ma is. 25 És igazak leszünk Istenünk, az ÚR előtt, ha megtartjuk és teljesítjük mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ő parancsolt nekünk.

5Móz. 7.

1 Amikor bevisz téged az ÚR, a te Istened arra a földre, amelyre már készülsz bemenni, hogy birtokba vedd, és elűz előled sok népet, a hettitákat, girgásiakat, emóriakat, kánaániakat, perizzieket, hivvieket és jebúsziaikat: hét népet, amelyek nagyobbak és erősebbek nálad, 2 és hatalmadba adja őket Istened, az ÚR, és te megvered őket, akkor mindenestül irtsd ki azokat, ne köss velük szövetséget, és ne kegyelmezz nekik! 3 Ne házasodj össze velük, ne add lányaidat az ő fiaikhoz, és ne végy fiaidnak feleséget az ő lányaik közül. 4 Mert eltérítik fiaidat tőlem, és más isteneknek fognak szolgálni. Akkor pedig haragra gerjed ellenetek az ÚR, és hamar kipusztít benneteket. 5 Hanem ezt tegyétek velük: oltáraikat rontsátok le, szent oszlopaikat törjétek össze, szent fáikat vágjátok ki, istenszobraikat pedig égessétek el! 6 Hiszen te Istenednek, az ÚRnak szent népe vagy. Téged választott ki Istened, az ÚR, hogy tulajdon népe légy valamennyi nép közül, amelyek a föld színén vannak. 7 Nem azért szeretett meg, és nem azért választott ki benneteket az ÚR, mintha valamennyi nép közt a legnagyobbak volnátok, hiszen a legkisebbek vagytok valamennyi nép közt, 8 hanem azért, mert szeret benneteket az ÚR, és megtartja azt az esküt, amelyet atyáitoknak tett. Ezért hozott ki benneteket az ÚR erős kézzel, és ezért váltott ki a szolgaság házából, Egyiptom királyának, a fáraónak kezéből. 9 Tudd meg tehát, hogy a te Istened, az ÚR az Isten. Állhatatos Isten ő, aki hűségesen megtartja szövetségét ezer nemzedéken át is, azok iránt, akik szeretik őt és megtartják parancsolatait. 10 De megfizet személy szerint azoknak, akik gyűlölik őt, elpusztítja őket. Nem késik megfizetni személy szerint annak, aki gyűlöli őt. 11 Tartsd meg tehát azokat a parancsolatokat, rendelkezéseket és döntéseket, amelyeket én parancsolok ma neked, és teljesítsd azokat! 12 Ha tehát hallgattok ezekre a döntésekre, ha megtartjátok és teljesítitek azokat, akkor az ÚR, a te Istened is hűségesen megtartja a szövetséget, amelyet esküvel fogadott meg atyáidnak. 13 Szeretni fog, megáld és megsokasít téged, megáldja méhed gyümölcsét és termőfölded gyümölcsét, gabonádat, mustodat és olajodat, marháid ellését és juhaid szaporulatát azon a földön, amelyről esküvel ígérte atyáidnak, hogy neked adja. 14 Áldottabb lesz minden népnél, nem lesz közötted magtalan férfi és nő, sem állataid között meddő. 15 Távol tart tőled az ÚR minden betegséget, mindazokat a rosszindulatú egyiptomi bajokat, amelyeket ismersz. Nem bocsátja rád, hanem mindazokat sújtja velük, akik téged gyűlölnék. 16 Megsemmisíted mindazokat a népeket, amelyeket hatalmadba ad Istened, az ÚR. Ne szánd őket, és ne tiszteld isteneiket, mert törbe ejtenek! 17 De gondolhatnád magadban: Nagyobbak nálam ezek a népek, hogyan tudnám kiűzni őket? 18 Ne félj tőlük, hanem emlékezz vissza arra, hogy mit tett Istened, az ÚR a fáraóval és egész Egyiptommal, 19 a nagy próbatételekre, amelyeket saját szemeddel láttál, a jelekre és csodákra, az erős kézre és a kinyújtott karra, amellyel kihozott téged Istened, az ÚR. Ugyanúgy fog elbánni Istened, az ÚR mindazokkal a népekkel, amelyektől félsz. 20 Rettenetes félelmet bocsát rájuk Istened, az ÚR, míg csak el nem pusztulnak azok is, akik előledek elrejtőzve megmaradnak. 21 Ne rettegj tőlük, mert közötted van Istened, az ÚR, a nagy és félelmetes Isten! 22 De csak apránként űzi el előled ezeket a népeket Istened, az ÚR. Nem semmisítheted meg mindjárt őket, mert akkor elszaporodna a mezei vad a te károdra. 23 De hatalmadba adja őket Istened, az ÚR, és nagy zavart támaszt közöttük, míg ki nem pusztulnak. 24 Királyaikat is kezébe adja, te pedig még a nevüket is eltöröld az ég alól. Senki sem állhat meg veled szemben, hanem kipusztítod őket. 25 Isteneik szobraikat égessétek el! Ne kívánd meg a rajtuk levő ezüstöt vagy aranyat sem, ne vedd el magadnak, mert törbe esel általuk. Utálatos ez Istened, az ÚR előtt. 26 Ne vigyél be ilyen utálatos dolgot a házádba se, mert téged is kiirtanak, mint azt. Tartsd azért undorítónak, tartsd utálatosnak, mert ki kell azt irtani!

5Móz. 8.

1 Tartsátok meg és teljesítsétek mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok, hogy élhessetek, elszaporodhassatok és bemenvén birtokba vehessétek azt a földet, amelyet esküvel ígért meg atyáitoknak az ÚR. 2 Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az ÚR, már negyven esztendeje a pusztában, hogy megsanyargatva és próbára téve téged, megtudja, mi van a szívedben: megtartod-e parancsolatait, vagy sem? 3 Sanyargatott és éheztetett, de azután mannával táplált, amelyet nem ismertél, és atyáid sem ismertek. Így adta tudtadra, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazzal él az ember, ami az ÚR szájából származik. 4 Ruhád nem szakadt le rólad, lábad sem dagadt meg ez alatt a negyven év alatt. 5 Megértheted ebből, hogy úgy fegyelmez téged Istened, az ÚR, ahogyan az ember fegyelmezi a fiát. 6 Tartsd meg tehát Istenednek, az ÚRnak a parancsolatait, az ő utain járj, és őt féljed! 7 Mert jó földre visz be most téged Istened, az ÚR, folyóvizeknek és mélyből fakadó forrásoknak a földjére, amelyek a völgyben és a hegyen erednek; 8 búzát és árpat, szőlőt, fügét és gránátalmát termő földre, olajfáknak és méznek a földjére. 9 Olyan földre, ahol nem kell szűkösen enned a kenyeret, és nem szűkölködni semmiben sem; olyan földre, amelynek a köveiben vas van, a hegyeiből pedig rezes bányászatsz. 10 Ehetsz jóllakásig, és áldani fogod Istenedet, az URat azért a jó földért, amelyet neked adott. 11 De vigyázz, ne feledkezzél el Istenedről, az ÚRról oly módon, hogy nem tartod meg parancsolatait, döntéseit és rendelkezéseit, amelyeket én ma parancsolok neked! 12 Amikor jóllakásig eszel, szép házakat építesz és azokban laksz, 13 amikor elszaporodnak marháid és juhaid, lesz sok ezüstöd és aranyad, és bővében leszel mindennek, 14 akkor föl ne fuvalkodjék a szíved, és el ne feledkezz Istenedről, az ÚRról, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából! 15 Ő vezetett téged a nagy és félelmetes pusztában, ahol mérges kígyók és skorpiók vannak; a kiszikkadt földön, ahol nincs víz, ő fakasztott vizet a kemény kősziklából. 16 Ő táplált a pusztában mannával, amelyet nem ismertek atyáid. Megsanyargatott és próbára tett, hogy végül is jót tegyen veled. 17 Ne gondolkodj tehát így: az én erőm és hatalmas kezem szerezte nekem ezt a gazdagságot! 18 Hanem gondolj arra, hogy Istened, az ÚR ad neked erőt a gazdagság megszerzésére, hogy fenntartsa szövetségét, amelyre esküt tett atyáidnak. Így van ez ma is. 19 De ha mégis elfeledkezel Istenedről, az ÚRról, és más isteneket követsz, azokat tiszteled, és azok előtt borulsz le, kijelentem ma nektek, hogy akkor menthetetlenül elvesztek! 20 Elvesztek ugyanúgy, mint azok a népek, amelyeket az ÚR kiveszít előletek, ha nem hallgattok az ÚRnak, Isteneteknek a szavára.

5Móz. 9.

1 Halld meg, Izráel! Te ma átkelsz a Jordánon, hogy bemenj és birtokba végy nálad nagyobb és erősebb népeket, nagy városokat égbe nyúló erődökkel; 2 nagy és szálas népet, Anák-fiakat, akikről magad is tudod, hogy ezt hallottad: Ki állhat meg az Anák-fiak előtt? 3 Tudd meg azért ma, hogy Istened, az ÚR vonul előtted mint emésztő tűz, ő pusztítja el, ő alázza meg őket előtted, te pedig kiűződ és hamarosan kipusztítod őket, ahogyan megígérte neked az ÚR. 4 Amikor tehát elúzi azokat előled Istened, az ÚR, ne gondolkodj így magadban: a magam igazságáért hozott be ide engem az ÚR, hogy birtokba vegyem ezt a földet! Ezeket a népeket gonoszságuk miatt úzi ki előled az ÚR. 5 Nem a magad igazságáért és szíved egyenességeért mégy be oda, hogy birtokba vedd földjüket, hanem ezeket a népeket gonoszságuk miatt úzi ki előled Istened, az ÚR, hogy megtartsa ígéretét, amelyet esküvel fogadott meg az ÚR atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. 6 Tudd meg azért, hogy nem a magad igazságáért adja neked birtokul azt a jó földet Istened, az ÚR, hiszen te kemény nyakú nép vagy! 7 Emlékezz rá, és el ne felejtse, hogyan ingerelted haragra Istenedet, az URat a pusztában, attól kezdve, hogy kijöttél Egyiptomból, míg csak el nem jutottatok erre a helyre: folytonosan lázadoztatok az ÚR ellen. 8 Már a Hóreben felfingereltétek az URat. Akkor úgy megharagudott rátok az ÚR, hogy el akart pusztítani benneteket. 9 Amikor fölmentem a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, annak a szövetségnek a tábláit, amelyet az ÚR kötött veletek, és a hegyen maradtam negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem, és vizet nem ittam, 10 akkor átadta nekem az ÚR az Isten ujjával írt két kőtáblát, és rajtuk voltak mindazok az ígék, amelyeket elmondott nektek az ÚR a hegyen, a tűz közepéből, amikor ott volt a gyülekezet. 11 A negyven nap és negyven éjjel elteltével átadta nekem az ÚR a két kőtáblát, a szövetség tábláit. 12 Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Indulj, és menj le innen hamar, mert megromlott a néped, amelyet kihoztál Egyiptomból. Hamar letértek arról az útról, amelyet parancsoltam nekik, és öntött bálványt készítettek maguknak. 13 Azután ezt mondta nekem az ÚR: Látom ezt a népet, bizony kemény nyakú nép. 14 Hagyj engem, hadd pusztítsam el őket, és hadd töröljem el még a nevüket is az ég alól! De téged náluk nagyobb és erősebb néppé teszek. 15 Akkor megfordultam, és lejöttem a hegyről; a hegy tűzben égett, a szövetség két táblája pedig a két kezemben volt. 16 Amint megláttam, hogy vétkeztetek Istenedek, az ÚR ellen, mert borjúsobrot öntöttetek, ilyen hamar letérve az útról, amelyet az ÚR parancsolt nektek, 17 megragadtam a két táblát, ledobtam a két kezemből, és összetörtem a szemetek láttára. 18 Azután odaborultam az ÚR elé, és ugyanúgy, mint először, negyven nap és negyven éjjel nem ettem kenyeret, és nem ittam vizet, mindama vétkeitek miatt, amelyet elkövettetek, és azt tettétek, amit rossznak tart az ÚR, hogy bosszantsátok őt. 19 Mert megrémültem attól az izzó haragtól, amelyre fölgerjedt ellenetek az ÚR, és ki akart pusztítani benneteket. De meghallgatott engem az ÚR ezúttal is. 20 Áronra is nagyon megharagudott az ÚR, és őt is el akarta pusztítani, de Áronért is imádkoztam ugyanakkor. 21 A borjút, a ti bűnös csinálmányotokat pedig fogtam és elégettem, összetörtem jó apróra, míg porrá nem vált, és a porát beleszórtam abba a patakba, amely a hegyről folyt alá. 22 Tabérában, Masszában és Kibrót-Taavában is folyton haragították az URat. 23 Amikor pedig elküldött benneteket az ÚR Kádés-Barneából, és ezt mondta: Menjete és vegyétek birtokba a földet, amelyet nektek adtam! - akkor is fellázadtatok Istenedeknek, az ÚRnak a parancsa ellen, nem hittetek neki, és nem hallgattatok a szavára. 24 Folyton lázadoztatok az ÚR ellen, amióta csak ismerlek benneteket. 25 Ezért borultam le az ÚR előtt. Negyven nap és negyven éjjel maradtam leborulva, mert azt mondta az ÚR, hogy kipusztít benneteket. 26 Imádkoztam az ÚRhoz, és ezt mondtam: Ó, Uram, URam, ne irtsd ki népedet, örökségedet, amelyet hatalmaddal kiváltottál, és erős kézzel kihoztál Egyiptomból! 27 Emlékezz szolgálidra, Ábrahámra, Izsákra és Jákóbra, ne tekintsd e

népnek a keménységét, törvénszegését és vétkeit! 28 Ne mondassák abban az országban, ahonnan kihoztál bennünket: Nem tudta az ÚR bevinni őket arra a földre, amelyet megígért nekik. Meggyűlölte őket, és azért vitte ki innen, hogy megölje őket a pusztában. 29 Pedig a te néped ők és a te örökséged, amelyet nagy erőddel és kinyújtott karoddal hoztál ki.

5Móz. 10.

1 Abban az időben ezt mondta nekem az ÚR: Faragj két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, és jöjj fel hozzám a hegyre! Készíts egy faládát is! 2 Mert felírom a táblákra azokat az ígéket, amelyek az előbbi táblákon voltak, amelyeket összetörtél, és tedd bele azokat a ládába! 3 Készítettem tehát egy akácfa ládát, és faragtam két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, azután fölmentem a hegyre a két kőtáblával a kezemben. 4 Ő pedig fölírta a táblákra az előző íráshoz hasonlóan a tíz ígét, amelyet el is mondott nektek az ÚR a hegyen a tűz közepéből, amikor ott volt a gyülekezet. És átadta nekem azokat az ÚR. 5 Én megfordultam, és lejtöttem a hegyről, a táblákat pedig beletettem a ládába, amelyet készítettem. Ott is vannak, ahogyan megparancsolta nekem az ÚR. 6 Izráel fiai azután elindultak a Bené-Jaakán forrásaitól Mószerá felé. Ott halt meg Áron, és ott temették el. Helyette a fia, Eleázár lett a pap. 7 Onnan Gudgódba indultak, Gudgódból pedig Jotbátába, a folyóvizek földjére. 8 Abban az időben választotta külön az ÚR a Lévi törzset, hogy hordozzák az ÚR szövetségládáját, hogy az ÚR színe előtt álljanak az ő szolgálatára, és hogy áldást mondjanak az ő nevével. Így van ez ma is. 9 Ezért nem kapott Lévi örökséget a testvéreivel együtt. Az ÚR az ő öröksége, ahogyan megígérte neki Istened, az ÚR. 10 Én ott álltam a hegyen, mint az előző alkalommal, negyven nap és negyven éjjel. Az ÚR meghallgatott engem ezúttal is, és ezután nem akart elpusztítani téged az ÚR. 11 Majd ezt mondotta nekem az ÚR: Menj és indulj útnak a nép élén, hadd menjenek be, és hadd vegyék birtokba azt a földet, amelyet esküvel ígértem meg atyáiknak, hogy nekik adom.

12 Most pedig Izráel, mit kíván tőled Istened, az ÚR? Csak azt, hogy Istenedet, az URat féljed, járj mindenben az ő útjain, szeresd őt, és szolgálj az URat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből. 13 Tartsd meg az ÚR parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket ma parancsolok neked a te javadra! 14 Íme, az ÚRé, Istenedé az ég és az egeknek egei, a föld és minden rajta levő. 15 Mégis csak a te atyáidat kedvelte meg az ÚR, őket szerette, és az ő utódaikat, titeket választott ki valamennyi nép közül. Így van ez ma is. 16 Metéljétek azért körül a szíveteket, és ne legyetek többé kemény nyakúak! 17 Mert Istenedet, az ÚR, istenek Istene és uraknak Ura. Ő a nagy, erős és félelmes Isten, aki nem személyválogató, és akit nem lehet megvesztegetni. 18 Igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynak, szereti a jövevényt, kenyeret és ruhát ad neki. 19 Szeressétek a jövevényt, mert ti is jövevények voltatok Egyiptom földjén! 20 Az URat, a te Istenedet féld, őt szolgálj, hozzá ragaszkodj, és az ő nevére esküdj! 21 Őt dicsérje éneked, mert ő a te Istened, aki azokat a nagy és félelmes dolgokat tette veled, amelyeket saját szemeddel láttál. 22 Atyáid hetvenen voltak, amikor Egyiptomba mentek, most pedig úgy megszáporított téged Istened, az ÚR, amennyi az égen a csillag.

5Móz. 11.

1 Szeresd az URat, a te Istenedet, és tartsd meg mindenkor, amit ő elrendelt: rendelkezéseit, döntéseit és parancsolatait! 2 Ti már ismeritek, nem úgy mint fiaiatok, akik nem ismerik, mert nem látták Isteneteknek, az ÚRnak a fenytését, nagyságát, erős kezét és kinyújtott karját, 3 azokat a jeleket és cselekedeteket, amelyeket Egyiptomban vitt véghez Egyiptom királyán, a fáraón és egész országán; 4 és hogy mit tett Egyiptom haderejével, lovaival és harci kocsijaival, hogyan árasztotta rájuk a Vörös-tenger vizét, amikor üldöztek benneteket, és hogyan veszítette el őket az ÚR mindmáig; 5 és hogy mit tett veletek a pusztában, míg el nem érkeztetek erre a helyre; 6 mit tett Dátánnal és Abírámmal, Rúben fiának, Eliábnak a fiaival, amikor feltátotta száját a föld, és elnyelte őket házuk népével, sátraikkal és minden jószágukkal együtt, ami az övék volt egész Izráelben. 7 Ti a saját szemetekkel láttátok az ÚRnak valamennyi nagy tettét, amelyet véghez vitt.

8 Tartsátok meg mindazt a parancsolatot, amelyet én ma parancsolok nektek, hogy erősek legyetek, bemehessetek és birtokba vehessétek azt a földet, ahova most átkeltek, hogy birtokba vegyétek; 9 és hogy hosszú ideig élhessetek azon a földön, amelyről megesküdött az ÚR atyáitoknak, hogy nekik és utódaiknak adja azt a tejjel és mézzel folyó földet. 10 Mert az a föld, ahova most bemegy, hogy birtokba vedd, nem olyan, mint Egyiptom földje, ahonnan kijöttetek. Ott, ha elvetetted a magot, a lábaddal kellett öntöznöd, mint a zöldségeskertet. 11 Az a föld pedig, ahova most átkeltek, hogy birtokba vegyétek, hegyes-völgyes föld, az égből hulló eső vize itatja. 12 Az ÚR, a te Istened viseli gondját annak a földnek, állandóan szemmel tartja azt Istened, az ÚR, az év elejétől az év végéig. 13 Ha engedelmesen hallgattok parancsaimra, amelyeket ma parancsolok nektek, ha szeretni fogjátok Isteneteket, az URat, ha teljes szívvel és teljes lélekkel szolgáljátok őt, 14 akkor esőt adok földetekre a maga idejében, korai és kései esőt, és betakaríthatod gabonádat, mustodat és olajodat. 15 Adok fűvet a meződre állataidnak, és te is ehetsz, és jóllakhatsz. 16 Vigyázzatok, hogy szívetek el ne csábítson benneteket, el ne hajoljatok, ne szolgáljatok más isteneket, és ne boruljatok le azok előtt, 17 mert akkor fellángol az ÚR haragja ellenetek, bezárja az eget, nem lesz eső, és a föld nem hozza meg termését, ti pedig hamar kivesztek arról a jó földről, amelyet az ÚR ad nektek. 18 Vegyétek azért a szívetekre és lelketekre ezeket az ígéket, kössétek jelül a kezetekre, és legyenek fejdíszként a homlokotokon. 19 Tanítsátok meg ezeket a fiaiatoknak is, beszélj róluk, ha otthon vagy, és ha úton jársz, ha lefekszel, és ha felkelsz. 20 Írd fel azokat házaid ajtófélfáira és kapuidra, 21 hogy hosszú ideig éljete, és éljenek fiaiatok is azon a földön, amelyről megesküdött az ÚR atyáitoknak, hogy nekik adja, amíg csak ég lesz a föld fölött. 22 Ha hűségesen megtartjátok mindezeket a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok nektek, és teljesítitek; ha szeretni fogjátok Isteneteket, az URat, és mindenben az ő útjain jártok, és hozzá ragaszkodtok, 23 akkor meghódíttatja előttetek az ÚR mindezeket a népeket, nálatok nagyobb és erősebb népeket hódítottok meg. 24 Tietek lesz minden hely, amelyre lábatokkal léptek. A pusztától a Libanonig, és a folyamtól, az Eufrátesz folyamtól a nyugati tengerig terjed határotok. 25 Senki sem állhat meg veletek szemben. Rettegést és félelmet kelt Istenetek, az ÚR, az egész országban, ahova csak léptek, ahogyan megígérte nektek. 26 Nézd, én ma áldást és átkot adok elétek. 27 Áldást, ha hallgattok az ÚRnak, Isteneteknek a parancsolataira, amelyeket én ma megparancsolok nektek. 28 De átkot, ha nem hallgattok az ÚRnak, Isteneteknek a parancsolataira, és letértek arról az útról, amelyet én ma megparancsolok nektek, és más isteneket követtek, akiket nem ismertek. 29 Amikor bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amelyre bemegy, hogy birtokba vedd azt, mondd el az áldást a Garizim hegyén, az átkot pedig az Ébál hegyén. 30 Ott vannak ezek a Jordánon túl a nyugati út mögött a kánaániak földjén, akik a síkságon laknak Gilgállal szemben, Móre tölgyfái mellett. 31 Ti most átkeltek a Jordánon,

hogy bemenjeteK, és birtokba vegyéteK azt a földet, amelyet Istenetek, az ÚR ad nekteK. Birtokba is veszíteK, és ott laktok majd. 32 De vigyázzatok, teljesítséteK mindazokat a rendelkezéseket és döntéseket, amelyeket én ma eléteK adok!

5Móz. 12.

1 Ezeket a rendelkezéseket és döntéseket kell azon a földön, amelyet atyáid Istene, az ÚR ad nektek birtokul, megtartanotok és teljesítenetek mindenkor, amíg csak azon a földön éltek: 2 El kell pusztítanotok mindazokat a helyeket, ahol az általatok meghódítandó népek szolgálják isteneiket, a magas hegyeken és halmokon, és minden zöldellő fa alatt. 3 Romboljátok le oltáraikat, törjétek össze szent oszlopaikat, égessétek el szent fáikat, isteneik szobrait pedig vágjátok darabokra! Még a nevüket is irtsátok ki arról a helyről! 4 De ne így tegyetek Istenetekkel, az ÚRral. 5 Hanem azt a helyet keressétek fel, és oda menjete, amelyet kiválaszt Istenetek az ÚR valamennyi törzsetek közül, hogy oda helyezze nevét, és ott lakják. 6 Oda vigyétek égőáldozataitokat és véresáldozataitokat, tizedeiteket és felajánlásaitokat, fogadalmi és önkéntes áldozataitokat, marháitok és juhaitok elsőszülöttjét. 7 Ott egyetek Isteneteknek, az ÚRnak a színe előtt, és örüljétek házatok népével együtt minden szerzeményeteknek, amellyel megáld Istenetek, az ÚR. 8 Ne tegyetek úgy, ahogyan mi itt ma teszünk: mindenki ahogyan jónak látja. 9 Mert még nem mentetek be a nyugalom helyére, az örökségbe, amelyet Istened, az ÚR ad neked. 10 Majd ha átkeltek a Jordánon, és letelepedtek azon a földön, amelyet örökségül ad nektek Istenetek, az ÚR, amikor már nyugton lesztek a körülöttetek levő összes ellenségetektől, és biztonságban laktok, 11 akkor arra a helyre, amelyet kiválaszt Istenetek, az ÚR, hogy ott lakják az ő neve, oda vigyétek mindazt, amit parancsolok nektek: égőáldozataitokat és véresáldozataitokat, tizedeiteket, felajánlásaitokat és fogadalmi áldozataitok legjavát, amit csak az ÚRnak fogadtok. 12 Örvendeztetek Isteneteknek, az ÚRnak színe előtt fiaitokkal és leányaitokkal, szolgálóikkal és szolgálóitokkal együtt, meg a lévitával együtt, aki a lakóhelyeden van, mert neki nincs örökrésze közöttetek. 13 Vigyázz, ne áldozd fel égőáldozataidat bármelyik helyen, amelyet látsz, 14 hanem csak azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR egyik törzsében. Ott áldozd fel égőáldozataidat, és ott teljesítsd mindazt, amit én parancsolok neked! 15 Amikor csak kívánsz, bármely lakóhelyeden vágatsz és ehetsz húst, amennyivel megáldott és amit adott neked Istened, az ÚR. Tisztátalan és tiszta ember egyaránt eheti azt, gazellát vagy szarvast is. 16 Csak a vért nem ehetitek meg. Öntsd azt a földre, mint a vizet! 17 Nem szabad megenned lakóhelyeden sem gabonádnak, sem mustodnak, sem olajodnak a tizedét, sem marhádnak és juhodnak az elsőszülöttjét, sem fogadalmi ajándékaidat, amelyeket fogadsz, sem önkéntes áldozataidat, sem felajánlásaidat. 18 Csak Istenednek, az ÚRnak a színe előtt, azon a helyen, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, ott eheted meg azokat fiaddal és leányoddal, szolgálóddal és szolgálóddal együtt, meg a lévitával együtt, aki lakóhelyeden van, és örvendezzel Istenednek, az ÚRnak színe előtt minden szerzeményednek. 19 Vigyázz, ne hagyj magára a lévitát, amíg csak földeden élsz! 20 Ha majd kiterjeszti határodát Istened, az ÚR, ahogyan megígérte, és arra gondolsz, hogy jó volna húst enni, mert húst kívánsz enni: egyél húst, amennyit csak kívánsz. 21 Ha messze lesz tőled az a hely, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy odahelyezze nevét, akkor is vágatsz marháidból és juhaidból, amit az ÚR ad neked, ahogy parancsoltam neked. Ehetsz lakóhelyeden, amennyit csak kívánsz. 22 Megeheted ugyanúgy, ahogy a gazellát és a szarvast megeszik, tisztátalan és tiszta ember egyaránt megeheti. 23 De abban légy állhatatos, hogy vért ne egyél, mert a vér lélek. Ne egyél lelket a hússal együtt! 24 Ne edd meg azt, hanem öntsd a földre, mint a vizet. 25 Ne edd meg azt, hogy jó dolgod legyen neked és utódaidnak. Ha így cselekszel, azt helyesnek látja az ÚR. 26 De ha abból, amid lesz, valamit az ÚRnak szentelsz, vagy fogadalommal felajánlasz, azt vidd el magaddal arra a helyre, amelyet kiválaszt az ÚR. 27 Égőáldozataidat húásával-vérével együtt tedd Istenednek, az ÚRnak az oltárára. Véresáldozataidnak a vérét pedig öntsd Istenednek, az ÚRnak az oltárára, a húsát megeheted. 28 Tartsd meg engedelmesen

mindezeket az igéket, amelyeket én parancsolok neked, hogy jó dolgod legyen neked és utódaidnak mindenkor. Ha így cselekszel, azt jónak és helyesnek tartja majd Istened, az ÚR. 29 Ha majd kiirtja Istened, az ÚR azokat a népeket onnan, ahova bemégy, hogy elűzd azokat magad elől, és ha elűzöd őket, és a földjükön laksz, 30 vigyázz, hogy törbe ne ess, azokat követve, akik kipusztultak előled. Ne kérdezősködj isteneikről, és ne mondd: Hogyan tisztelik ezek a népek az isteneiket? Én is úgy akarok tenni! 31 Ne tégy úgy az ÚRral, a te Isteneddel, mert azok csupa olyan dolgot tettek isteneik tiszteletére, ami az ÚR előtt utálatos, és amit gyűlöl. Még fiaikat és leányaikat is elégették isteneiknek.

5Móz. 13.

1 Tartsatok meg és teljesítsetek minden ígét, amelyet én parancsolok nektek! Semmit se tégy hozzá, se el ne végy belőle! 2 Ha próféta vagy álomlátó támad közötted, és jelet vagy csodát ad tudtadra, 3 és bekövetkezik az a jel vagy csoda, amelyről beszélt neked, és azt mondta, hogy kövessünk és tiszteljünk más isteneket, akiket nem ismertél, 4 akkor se hallgass annak a prófétának a beszédére, vagy arra az álomlátóra, mert csak próbára tesz benneteket Istenetek, az ÚR, hogy megtudja, valóban teljes szívvel és lélekkel szeretitek-e Isteneteket, az URat. 5 Az URat, a ti Isteneteket kövessétek, és őt féljétek, az ő parancsait tartsátok meg, és az ő szavára hallgassatok, őt tiszteljétek, és hozzá ragaszkodjatok! 6 Annak a prófétának és annak az álomlátónak pedig meg kell halnia, mert el akart téríteni Istenetektől, az ÚRtól, aki kihozott benneteket Egyiptom földjéről, és kiváltott a szolgaság házából. El akart tántorítani arról az útról, amelyet megparancsolt neked Istened, az ÚR, hogy azon járj, azért takarítsd ki a gonoszt a magad köréből! 7 Ha testvéred, anyádnak a fia, vagy a saját fiad, leányod, kedvelt feleséged vagy testi-lelki jó barátod titokban így csábítgat: Menjünk és tiszteljünk más isteneket, akiket nem ismertél te sem, atyáid sem, 8 azoknak a népeknek az istenei közül, akik körülötted vannak, akár közel, akár távol, a föld egyik végétől a föld másik végéig, 9 ne engedj neki, és ne hallgass rá, ne szánd meg, ne kíméld és ne mentesd azt, 10 hanem öld meg irgalom nélkül! Te emelj rá először kezet, amikor kivégzik, és csak azután az egész nép! 11 Kövezd halálra, mert arra törekedett, hogy eltántorítson Istenedtől, az ÚRtól, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából. 12 Hallja meg az egész Izráel, és féljen, és többé senki se cselekedjék ilyen gonosz dolgot köztetek! 13 Ha valamelyik városodról, amelyet Istened, az ÚR ad neked, hogy ott lakj, azt hallod, hogy 14 elvetemült emberek támadtak köztetek, akik eltántorítják városuk lakóit, ezt mondván: menjünk, tiszteljünk más isteneket, akiket nem ismertetek, 15 akkor keress, kutass és kérdezz utána alaposan, és ha valóban igaz a dolog, és megtörtént ez az utálatosság köztetek, 16 irgalom nélkül hányd kardélre annak a városnak a lakóit, és irtsd ki minden benne levővel együtt, még az állatokat is hányd kardélre! 17 Összes zsákmányát pedig gyűjtsd a város terének a közepére, azután égesd fel a várost összes zsákmányával együtt, Istenednek, az ÚRnak szóló teljes áldozatul. Maradjon örökre romhalmaz, ne építsétek fel többé! 18 Semmi se tapadjon kezedhez abból, ami kiirtandó, hogy így elforduljon rólad az ÚR izzó haragja, és irgalmazzon neked, és irgalmában megszorítsa, ahogyan azt esküvel ígérte atyáidnak, 19 ha hallgatsz Istenednek, az ÚRnak szavára, és megtartod minden parancsolatát, amelyeket én ma parancsolok neked, és azt cselekszed, amit helyesnek tart Istened, az ÚR.

5Móz. 14.

1 Ti az ÚRnak, Isteneteknek a gyermekei vagytok. Ne vagdaljátok hát össze magatokat halottért, a homlokotok fölött se nyírjátok le a hajatokat. 2 Mert az ÚRnak, Istenednek a szent népe vagy te, téged választott ki az ÚR, hogy az ő tulajdon népe légy mindazon népek közül, amelyek a föld színén vannak.

3 Ne egyetek meg semmiféle utálatosat! 4 Ezeket az állatokat megehetitek: a marhát, a juhot és a kecskét, 5 a szarvast, a gazellát és az őzet, a zergét, az antilopot, a bölényt és a vadkecskét, 6 és minden olyan hasított körmű állatot, amelynek egészen kettéhasadt a két körme és kérődző állat, azt megehetitek. 7 De nem ehetitek meg a kérődzők közül, illetve a hasított körműek közül a tevét, a nyulat és a hörcsögöt, mert kérődzők ugyan, de nem hasított körműek; tartsátok ezeket tisztátalanoknak. 8 A disznót is tartsátok tisztátalannak, mert hasított körmű ugyan, de nem kérődzik. Ezeknek a húsból ne egyetek, még a tetemüket se érintsétek! 9 Mindabból, ami a vízben él, ezeket ehetitek meg: megehetitek mindazt, aminek uszonya és pikkelye van. 10 De nem ehettek meg semmi olyat, amelynek nincs uszonya és pikkelye; tartsátok azt tisztátalannak! 11 Minden tiszta madarat megehettek. 12 De nem ehetitek meg ezeket: a sast, a keselyűt és a halászsast, 13 a sólymot, a héját és a kányaféléket, 14 az összes hollóféléket; 15 a struccot, a baglyot, a sirályt és a karvalyféléket; 16 a kuvikot, a fülesbaglyot és a bölömbikát; 17 a pelikánt, a dögkeselyűt és a vöcsköt; 18 a gólya- és szarkaféléket, a búbos bankát és a denevért. 19 A szárnyas rovarokat is tartsátok mind tisztátalanoknak, ne egyétek meg! 20 A tiszta szárnyasokat mind megehetitek. 21 Nem szabad megennetek semmiféle döglött állatot. A lakóhelyeden levő jövevénynek odaadhatod, ő megeheti, vagy add el idegennek, mert te az ÚRnak, a te Istenednek szent népe vagy! Ne főzz gödölyét anyja tejében!

22 Add meg a tizedet vetésed minden terméséből, ami a mezőn évről évre terem! 23 Az ÚRnak, Istenednek a színe előtt add meg, azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott lakjék az ő neve. Ezt tedd gabonádnak, mustodnak és olajodnak a tizedével, marhádnak és juhodnak az elsőszülettével. Így tanuld meg félni Istenedet, az URat mindenkor! 24 De ha túlságosan hosszú odáig az út, és nem tudod odavinni azt, mert messze van az a hely, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy oda helyezze a nevét, pedig megáldott Istened, az ÚR, 25 akkor add el pénzért, és a kapott pénzt tedd erszénybe, s úgy menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR. 26 Vásárolj a pénzen bármit, amit kívánsz, marhát vagy juhot, bort vagy szeszes italt, bármit, amit csak megkívánsz, és egyél ott Istenednek, az ÚRnak színe előtt, és örvendezz házad népével együtt! 27 A lakóhelyeden levő lévitáról se feledkezz meg, mert neki nincs birtoka úgy, mint neked. 28 Minden harmadik esztendő végén vedd ki annak az évnek a terméséből az egész tizedet, és raktározd el lakóhelyeden, 29 hogy ha majd eljön a lévita, akinek nincs birtoka úgy, mint neked, meg a jövevény, az árva és az özvegy, akik lakóhelyeden élnek, ők is ehessenek, és jóllakhassanak. Így megáldja Istened, az ÚR, kezed minden munkáját, amit csak végzel.

5Móz. 15.

1 Minden hetedik esztendő végén el kell engedni az adósságot. 2 Az adósságelengedés módja pedig ez: egy hitelező se követelje felebarátjától, testvérétől azt a kölcsönt, amit embertársának kölcsönadott, mert adósságelengedést hirdettek az ÚRért. 3 Az idegentől követelheted, de amivel testvéred tartozik neked, azt engedd el! 4 Ne legyen köztetek szegény, hiszen gazdagon megáld téged az ÚR azon a földön, amelyet az ÚR, a te Istened örökségül ad neked, hogy birtokba vedd. 5 De csak akkor, ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az ÚRnak a szavára, ha megtartasz és teljesítesz minden parancsot, amelyet én ma parancsolok neked. 6 Bizony megáld téged Istened, az ÚR, ahogyan megígérte neked. Te kölcsönadsz a többi népnek, de magad nem szorulsz kölcsönre; uralkodsz a többi népen, de azok nem uralkodnak rajtad! 7 Ha valaki elszegényedik testvéreid közül valamelyik lakóhelyeden, abban az országban, amelyet Istened, az ÚR ad neked, ne légy kemény szívű és szűkmarkú szegény testvéreddel szemben, 8 hanem légy hozzá bőkezű, és adj neki szívesen kölcsönt, amennyire szüksége van, amiben segítséget szenved. 9 Vigyázz, ne támadjon szívedben ilyen alávaló gondolat: közeledik a hetedik esztendő, az adósságelengedés éve. Ne nézd rossz szemmel szegény testvéredet, mert ha nem adsz neki, az ÚRhoz kiált miattad, és vétek fog terhelni téged. 10 Adj neki szívesen, és ne essék rosszul az, hogy adsz, mert éppen azért fogja megáldani Istened, az ÚR minden munkádat és minden szerzeményedet. 11 Mert a szegény nem fogy el a földről, azért parancsolom neked, hogy légy bőkezű az országodban levő nyomorult és szegény testvéredhez.

12 Ha eladja magát neked valamelyik atyádfia, egy héber férfi vagy nő, hat évig szolgáljon téged, de a hetedik évben bocsásd szabadon! 13 Amikor szabadon bocsátod, ne üres kézzel küldd el, 14 hanem lásd el bőven a nyájadból, a szérűdről és borsajtódból; adj neki abból, amivel megáldott téged Istened, az ÚR! 15 Emlékezz arra, hogy rabszolga voltál Egyiptomban, de kiváltott téged Istened, az ÚR. Ezért parancsolom ezt ma neked. 16 De ha ezt mondja: Nem megyek el tőled! - mert megszeretett téged és házad népét, mert jó dolga volt nálad, 17 akkor fogj egy árat, és szúrd azt a fülén keresztül az ajtófélfába, azután maradjon ő a szolgád örökre. Ugyanígy tégy szolgálóddal is! 18 De ne essék nehezedre, ha szabadon kell bocsátanod, mert hat év alatt kétszer annyit szolgált neked, mint amennyi egy napszámos bére. Így megáld téged Istened, az ÚR mindenben, amit cselekszel.

19 Szenteld oda Istenednek, az ÚRnak, marháid és juhaid minden elsőszülöttjét, ha hímek. Ne fogd munkára marhádnak első borját, és ne nyírd meg juhod első bárányát! 20 Az ÚRnak, Istenednek a színe előtt edd meg azt házad népével együtt évről évre azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR. 21 Ha pedig valami hibája van, ha sánta, vak, vagy bármiféle baja van, akkor ne áldozd fel Istenednek, az ÚRnak. 22 Megeheted a lakóhelyeden, a tisztátalan és tiszta ember egyaránt, ugyanúgy mint a gazellát vagy a szarvast. 23 Csak a vérét nem eheted meg, öntsd azt a földre, mint a vizet!

5Móz. 16.

1 Ügyelj az Ábíb hónapra, és tarts páskát Istenednek, az ÚRnak, mert az Ábíb hónapban hozott ki téged Egyiptomból Istened, az ÚR, éjjel. 2 Páskaáldozatul vágj le Istenednek, az ÚRnak juhot vagy marhát azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR, hogy ott lakják az ő neve. 3 Ne egyél mellé kovászos ételt. Hét napon át nyomorúságos kovásztalan kenyeret egyél mellé, mert sebtében jöttél ki Egyiptomból. Így emlékezz életed minden napján arra a napra, amelyen kijöttél Egyiptomból! 4 Látni se lehessen kovászt hét napon át sehol a határodban. Abból a húsból pedig, amelyet levágsz az első nap estéjén, semmi se maradjon meg reggelre. 5 Nem szabad levágni a páskaáldozatot akármelyik lakóhelyeden, amelyet ad neked Istened, az ÚR, 6 hanem azon a helyen, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy ott lakják az ő neve, ott vágd le a páskaáldozatot este, naplementekor, abban az időpontban, amikor kijöttél Egyiptomból. 7 Azon a helyen főzd és edd meg, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR. Reggel azután indulj, és eredj haza! 8 Hat napig kovásztalan kenyeret egyél! A hetedik napon, Istenednek, az ÚRnak ünnepnapján ne végezz semmi munkát! 9 Számolj azután hét hetet. Attól fogva kezd számolni a hét hetet, hogy sarlóval kezdenek aratni. 10 Akkor tartsd meg a hetek ünnepét Istenednek, az ÚRnak, és adj önkéntes áldozatot aszerint, ahogyan megáld Istened, az ÚR. 11 Örvendez Istenednek, az ÚRnak színe előtt fiaddal és leányoddal, szolgálóddal és szolgálóddal meg a lévitával együtt, aki a lakóhelyeden él, és a jövevénnel, az árvával és özvegygel együtt, akik veled vannak azon a helyen, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy ott lakják az ő neve. 12 És emlékezz arra, hogy szolga voltál Egyiptomban, azért tartsd meg, és teljesítsd ezeket a rendelkezéseket! 13 Tarts sátoros ünnepet hét napig, amikor megtörténik a betakarítás szérűdről és borsajtódból. 14 Örvendez ezen az ünnepen fiaddal és leányoddal, szolgálóddal és szolgálóddal együtt, meg a lévitával és jövevénnel, az árvával és az özvegygel együtt, akik lakóhelyeden élnek. 15 Hét napig ünnepelj az ÚR előtt, Istened előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR. Mert megáldja Istened, az ÚR minden termésedet és kezed minden munkáját, örvendez hát! 16 Évenként háromszor jelenjék meg minden férfi Istenednek, az ÚRnak a színe előtt azon a helyen, amelyet ő kiválaszt: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a sátoros ünnepen. De senki se jelenjék meg üres kézzel az ÚR színe előtt. 17 Mindenki aszerint vigyen ajándékot, amilyen áldást kapott Istenedtől, az ÚRtól, aki adja azt neked. 18 Állíts törzsenként bírakat és előljárókat minden lakóhelyeden, amelyet Istened, az ÚR ad neked, és ezek ítélik a népet igaz ítélettel. 19 Ne ferdítsd el az ítéletet, ne légy személyválogató, és ne fogadj el vesztegetést, mert a vesztegetés elvakítja a bölcseket is, és az igaz beszédet is elferdíti. 20 A tiszta igazságot kövesd, hogy élhess, és birtokolhasd azt a földet, amelyet Istened, az ÚR ad neked. 21 Ne ültess semmiféle szent fát Istenednek, az ÚRnak az oltára mellé, amelyet építesz! 22 Ne állíts szent oszlopot se, mert azt gyűlöli Istened, az ÚR!

5Móz. 17.

1 Ne áldozz Istenednek, az ÚRnak olyan bikát vagy juhot, amelyben fogyatkozás vagy bármilyen hiba van, mert utálatos az Istened, az ÚR előtt. 2 Ha valamelyik lakóhelyeden azok közül, amelyeket Istened, az ÚR ad neked, akad köztetek egy férfi vagy nő, aki olyan dolgot követ el, amelyet rossznak lát Istened, az ÚR, s így áthágja szövetségét, 3 ha elmegy, és más isteneket szolgál, leborul a nap, a hold vagy az ég minden serege előtt, amit én nem parancsoltam, 4 és ezt jelentik neked, és meghallod, akkor jól vizsgáld meg az ügyet! És ha valóban igaz, hogy ilyen utálatos dolog történt Izráelben, 5 akkor vezesd ki a kapuba azt a férfit vagy nőt, aki ezt a gonoszságot elkövette, és kövezd halálra azt a férfit vagy nőt! 6 Csak két vagy három tanú vallomása alapján szabad valakit halálra ítélni; egy tanú vallomása alapján nem szabad. 7 A tanúk emeljenek rá először kezet, amikor kivégzik, csak azután az egész nép. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből! 8 Ha egy ügy annyira bonyolult számodra, hogy nem tudsz ítéletet mondani a magad lakóhelyén, különböző vérontások, jogigények és testi sértések dolgában, vagy peres ügyekben, akkor menj fel arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR. 9 Menj el a lévita-papokhoz és ahhoz a bíróhoz, aki abban az időben hivatalban lesz, és kérj tanácsot, majd ők kimondják az ítéletet. 10 Te pedig aszerint járj el, amit ők megmondanak neked azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR. Vigyázz, hogy mindent úgy tégy, ahogyan az utasítást kapod! 11 A kapott utasítás szerint és a kimondott ítélet szerint járj el, ne térj el attól, amit mondanak neked, se jobbra, se balra! 12 Ha pedig valaki elbizakodottan azt meri tenni, hogy nem hallgat arra a papra vagy bíróra, aki ott áll Istenednek, az ÚRnak szolgálatában, az az ember haljon meg. Így takarítsd ki a gonoszt Izráelből! 13 Hallja meg az egész nép, és féljen; ne legyenek többé elbizakodottak! 14 Ha majd bemegy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, és birtokba veszed, és ott laksz, és ezt mondd: Királyt akarok emelni magam fölé, mint a körülöttem levő többi népek, 15 csak azt emeld magad fölé királlyá, akit Istened, az ÚR kiválaszt. Atyádfiai közül emelj királyt magad fölé; nem tehetsz magad fölé idegen embert, aki nem atyádfia! 16 Csak sok lovat ne tartson, és ne vigye vissza a népet Egyiptomba, hogy sok lovat szerezzen, mert az ÚR megmondotta nektek, hogy ne térjete vissza többé azon az úton. 17 Ne legyen sok felesége, hogy szíve el ne hajoljon, nagyon sok ezüstöt és aranyat ne gyűjtsön. 18 Amikor királyi trónjára ül, írassa le magának e törvény másolatát abból a könyvből, amely a lévita-papoknál van. 19 Legyen az nála, és olvassa azt egész életében, hogy megtanulja félni Istenét, az URat; őrizze meg ennek a törvénynek minden igéjét, és teljesítse mindezeket a rendelkezéseket. 20 Ne legyen gőgös a szíve atyjafiaival szemben, és ne térjen el ettől a parancsolattól se jobbra, se balra, hogy hosszú ideig uralkodhasson ő is meg a fiai is Izráelben.

5Móz. 18.

1 A lévita-papoknak, Lévi egész törzsének ne legyen birtoka és öröksége Izráelben. Az ÚRnak szülő tűzáldozatokból, az ő örökségéből éljenek. 2 Ne legyen öröksége testvérei között; az ÚR az ő öröksége, ahogyan megígérte neki. 3 Ez legyen a papok törvényes járandósága a néptől, azoktól, akik marhát vagy juhot áldoznak: adják a papnak a lapockát, az állát meg a gyomrot. 4 Add neki gabonád, mustod és olajad első termését is, meg juhaidnak először lenyírt gyapját. 5 Mert őt választotta ki Istened, az ÚR, valamennyi törzsed közül, hogy ott álljon és szolgáljon az ÚR nevével áldva, ő és fiai minden időben. 6 Ha eljön egy lévita egész Izráel bármelyik lakóhelyéről, ahol jövevény volt, és lelkének teljes óhaja szerint arra a helyre jön, amelyet kiválaszt az ÚR, 7 hadd végezzen szolgálatot Istenének, az ÚRnak nevében éppúgy, mint többi lévita testvére, akik az ÚR színe előtt állnak. 8 Velük egyenlő részt kapjon azon kívül, amiye van atyai öröksége eladásából.

9 Ha bemegy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, ne tanuld el azokat az utálatos dolgokat, amelyeket azok a népek művelnek. 10 Ne legyen köztetek olyan, aki a fiát vagy leányát áldozatul elégeti, ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló vagy igéző! 11 Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövődömondó, se halottaktól tudakozódó. 12 Mert utálatos az ÚR előtt mindaz, aki ilyet cselekszik. Ezek miatt az utálatos dolgok miatt űzi ki előled ezeket is Istened, az ÚR. 13 Légy feddhetetlen Istened, az ÚR előtt! 14 Mert ezek a nemzetek, amelyeket elűzől, jelmagyarázókra és varázslókra hallgatnak, de neked nem engedi azt meg Istened, az ÚR.

15 Prófétát támaszt atyádfiai közül Istened, az ÚR, olyant, mint én, őreá hallgassatok! 16 Egészen úgy, ahogyan kérted Istenedtől, az ÚRtól a Hóreben, az összegyülekezés napján, amikor ezt mondtad: Nem tudom tovább hallgatni Istenemnek, az ÚRnak a szavát, és nem tudom tovább nézni ezt a nagy tüzet, mert meghalok. 17 Akkor az ÚR így szólt hozzám: Jól mondtátok. 18 Prófétát támasztok nekik atyjukfiai közül, olyant, mint te. Az én ígéimet adom a szájába, ő pedig elmond nekik mindent, amit én parancsolok. 19 És ha valaki nem hallgat ígéimre, amelyeket az én nevemben mond, azt én felelősségre vonom. 20 Ha pedig egy próféta elbizakodottan olyan ígét mond az én nevemben, amelyet nem parancsoltam neki, vagy ha más istenek nevében szól, az a próféta haljon meg! 21 De gondolhatnád magadban: Miről ismerjük meg, hogy nem az ÚR mondott egy ígét? 22 Ha egy próféta az ÚR nevében mond egy ígét, de az nem történik meg, nem teljesedik be: azt az ígét nem az ÚR mondotta, hanem a próféta mondta elbizakodottságában; ne félj tőle!

5Móz. 19.

1 Amikor Istened, az ÚR kiirtja azokat a népeket, amelyeknek a földjét neked adja Istened, az ÚR, és te birtokba veszed, és letelepszol városaikban és házaikban, 2 jelölj ki három várost országodban, amelyet Istened, az ÚR ad neked birtokul. 3 Készíts hozzájuk utat, és oszd három részre országod határát, amelyet örökségül ad neked Istened, az ÚR. Hadd meneküljön oda minden gyilkos. 4 Életben maradhat az oda menekülő gyilkos abban az esetben, ha nem szándékosan ölte meg embertársát, és nem gyűlölte azelőtt. 5 Ha tehát valaki elmegy az erdőbe embertársával fát vágni, és favágás közben meglendül keze a fejszével, a vas lerepül a nyeléről, és úgy eltalálja embertársát, hogy az meghal, akkor meneküljön e városok egyikébe, hogy életben maradjon. 6 Mert ha a vérbosszuló rokon haragra lobban, és üldözőbe veszi a gyilkost, utolérheti a hosszú úton, és megöli őt, pedig nem méltó a halálra, hiszen nem gyűlölte azt azelőtt. 7 Ezért parancsolom meg neked, hogy jelölj ki három várost. 8 Ha majd kiszélesíti határodát Istened, az ÚR, ahogyan megesküdött atyáidnak, és neked adja az egész országot, amelyről megígérte atyáidnak, hogy odaadja, 9 ha megtartod mindazokat a parancsolatokat, és megcselekszed, amit én ma parancsolok neked; ha szereted Istenedet, az URat, és az ő útjain jársz minden időben, akkor jelölj ki még három várost a mellé a három mellé, 10 hogy ne ontsanak ártatlan vért országodban, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül, és ne terheljen vérontás. 11 De ha valaki gyűlöli embertársát, lesbe áll, és rátámad, és úgy megüti, hogy belehal, azután e városok egyikébe menekül, 12 akkor küldjenek érte városának a vénei, hozzák el onnan, és adják a vérbosszuló rokon kezébe, hogy meghaljon. 13 Ne szánakozz rajta, hanem távolítsd el Izráelből az ártatlanul kiontott vért, akkor jól lesz dolgod. 14 Ne mozdítsd el felebarátod határát, amelyet az elődök határoztak meg örökségedben, amikor örökölsz azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad birtokul. 15 Nem lehet elég egy tanú senkinek a bűne vagy vétke dolgában sem, bármilyen vétket követett is el. Két vagy három tanú szavával lehet érvényes egy ügy. 16 Ha valaki ellen hamis tanú áll elő, és törvénytelenességgel vádolja őt, 17 akkor az a két ember, akinek pere van egymással, álljon az ÚR színe elé, a papok és a bírák elé, akik akkor hivatalban lesznek. 18 A bírák vizsgálják ki jól az ügyet, és ha hazudott a tanú, hazugságot vallott embertársa ellen, 19 azt tegyétek vele, amit ő akart tenni embertársával. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből! 20 Hallják ezt meg a többiek is, és féljenek, és többé ne kövessenek el köztetek ilyen gonosz dolgot. 21 Ne szánakozz rajta! Életet életért, szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért!

5Móz. 20.

1 Ha háborúba vonulsz ellenséged ellen, és látsz lovakat, harci kocsikat és nálad nagyobb sereget, ne félj tőlük, mert veled lesz Istened, az ÚR, aki felhozott téged Egyiptomból. 2 Amikor készültök az ütközetre, lépjen elő a pap, és beszéljen a néphez. 3 Ezt mondja nekik: Halld meg, Izráel! Ti most készültök megütközni ellenségeitekkel. Ne lágyuljon meg a szívetek, ne féljete, ne rettegjete, és ne rémüljete meg tőlük! 4 Mert Istened az ÚR veletek megy, harcol értetek ellenségeitek ellen, és megsegít benneteket. 5 A felügyelők pedig így beszéljenek a néphez: Van-e itt olyan ember, aki új házat épített, és még nem avatta fel? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki avassa fel azt, ha ő meghal a harcban. 6 Van-e olyan ember, aki szőlőt ültetett, de még nem vette hasznát? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye hasznát, ha ő meghal a harcban. 7 Vagy van-e olyan ember, aki eljegyzett egy leányt, de még nem vette el? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye azt el, ha ő meghal a harcban. 8 Azután még ezt is mondják meg az előjárók a népnek: Van-e itt olyan ember, aki fél, és lágy szívű? Az menjen vissza a házához, ne csüggesse el társainak a szívét a magáéhoz hasonlóan! 9 Amikor a felügyelők befejezik a néphez intézett beszédüket, rendeljenek csapatparancsnokokat a nép élére. 10 Ha egy város ostromára készülsz, szólítsd fel azt békés megadásra. 11 Ha békés megadással válaszol, és megnyitja előtted kapuit, akkor legyen az egész benne lakó nép adófizető szolgáddá. 12 De ha nem fogadja el a békét, hanem harcra kel veled, akkor zárd körül! 13 És ha kezédbe adja Istened, az ÚR, akkor hányd kardélre a benne levő férfiakat mind. 14 De a nőket, a gyermekeket, az állatokat és mindazt a zsákmányt, ami a városban van, vedd birtokodba, és élvezd az ellenségtől elvett zsákmányt, amit neked adott Istened, az ÚR. 15 Így bánj mindazokkal a városokkal, amelyek igen messze esnek tőled, és nem az itt levő népek városai közül valók. 16 De az itt lakó népek városaiban, amelyeket Istened, az ÚR ad neked örökségül, ne hagyj életben egy lelket sem! 17 Irtsd ki őket mindenestül: a hettitákat, az emóriákat és a kánaániakat, a perizzieket, a hivvieket és a jebúsiakat, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR; 18 azért, hogy meg ne tanítsanak benneteket mindazoknak az utálatos dolgoknak az elkövetésére, amelyeket ők isteneik tiszteletére elkövetnek, és így ne vétkezzetek Istened, az ÚR ellen. 19 Ha egy várost hosszabb időn át tartasz körülzárva, és harcolsz ellene, hogy bevedd, ne pusztítsd ki a fákat, fejszét emelve rájuk! Egyél róluk, de ne vágd ki azokat, mert nem ember a mezőn levő fa, hogy az is ostrom alá kerüljön miattad. 20 Csak azt a fát pusztítsd el és vágd ki, amelyről tudod, hogy nem gyümölcsfa. Abból építs ostromműveket az ellen a város ellen, amely harcban áll veled, míg csak el nem esik.

5Móz. 21.

1 Ha egy meggyilkolt embert találnak azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked birtokul, aki ott fekszik a mezőn, és nem lehet tudni, hogy ki ölte meg, 2 akkor menjenek ki véneid és bíráid, és mérjék meg, milyen messze van a meggyilkolt a környező városoktól. 3 Amelyik város legközelebb van a meggyilkolthoz, annak a városnak a vénei fogjanak egy üszőt, amellyel még nem dolgoztattak, amely még nem húzott igát. 4 Vigyék az üszőt a város vénei egy állandó vizű patakhoz, ahol nem művelik és nem vetik be a földet, és szegjék nyakát az üszőnek ott a pataknál. 5 Azután lépjenek elő a papok, Lévi fiai, mert őket választotta ki Istened, az ÚR, hogy szolgáljanak neki, és áldást mondjanak az ÚR nevével, és hogy az ő utasításuk szerint intézzenek el minden pert és minden testi sértést. 6 A meggyilkolthoz legközelebb eső város vénei mossák meg kezüket az üsző fölött, amelynek a nyakát szegték a pataknál. 7 Azután szólaljanak meg, és mondják: Nem a mi kezünk ontotta ki ezt a vért, és a szemünkkel sem láttuk. 8 Bocsáss meg, URam, népednek, Izráelnek, amelyet megváltottál, és ne tulajdonítsd az ártatlan vért népednek, Izráelnek! Így bocsánatot nyernek a vérért. 9 Te pedig úgy tisztítod meg magad az ártatlan vértől, ha megteszed, amit helyesnek lát az ÚR. 10 Ha háborúba vonulsz ellenséged ellen, és kezedbe adja azt Istened, az ÚR, és foglyokat is ejtesz, 11 ha látsz a foglyok között egy szép termetű nőt, akit megkedvelsz, és feleségül akarsz venni, 12 akkor vidd be a házádba, és az nyírja le a haját, és vágja le a körmét. 13 Azután vesse le magáról azt a ruhát, amelyben foglyul ejtették, és lakjék a házában, de hadd sirassa apját és anyját egy hónapig, és csak azután menj be hozzá. Így légy a férje, ő pedig a feleséged. 14 Ha pedig később nem tetszik neked, bocsásd őt szabadon! Pénzért nem adhatod el, és ne bánj vele durván, hiszen a magadévá tetted. 15 Ha valakinek két felesége van, és az egyiket szereti, a másikat pedig gyűlöli, és ha fiút szül neki mind a szeretett, mind a gyűlölt, de a gyűlöltnek a fia az elsőszülött, 16 akkor - ha majd felosztja birtokát a fiai között - nem teheti elsőszülöttjévé a szeretett feleség fiát a gyűlöltnek a fiával szemben, aki elsőnek született, 17 hanem a gyűlölt feleség fiát kell elsőszülöttnak elismernie, és annak kétszeres részt kell adnia mindenéből, mert férfierejének első termése az; őt illeti az elsőszülöttségi jog. 18 Ha valakinek engedetlen és konok fia van, nem hallgat sem apjának, sem anyjának a szavára, és még ha megfenyítik, akkor sem hallgat rájuk, 19 ragadja meg őt apja és anyja, vigyék ki a város véneihez a helység kapujába, 20 és így szóljanak a város véneihez: Ez a fiú engedetlen és konok, nem hallgat a szavunkra, dorbézoló és részeges. 21 Akkor kövezzék azt halálra a város férfiai mind. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből! Az egész Izráel hallja meg ezt, és féljen! 22 Ha valaki főbenjáró vétket követ el, és kivégzik, ha fára akasztod, 23 ne maradjon a holttest éjjelre a fán. Okvetlenül temesd el még azon a napon, mert átkozott Isten előtt az akasztott ember. Ne tedd tisztátalanná földedet, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül!

5Móz. 22.

1 Ne nézd el, ha embertársadnak a marhája vagy juha elcsatangol, ne menj el mellettük közömbösen, hanem tereld vissza embertársadhoz! 2 Ha pedig nem lakik hozzád közel az embertársad, vagy nem ismered őt, akkor helyezd el a jószágot a magad házábanál, és legyen nálad, amíg embertársad nem keresi; akkor add vissza neki! 3 Ezt tedd embertársad szamarával, ezt tedd a ruhájával, és ezt tedd minden elveszett holmijával, amelyet megtalálsz. Nem szabad közömbösen elmenned mellette. 4 Ne nézd el, ha embertársadnak a szamara vagy marhája kidől az úton. Ne menj el mellettük közömbösen, hanem segíts neki lábra állítani!

5 Nő ne viseljen férfi holmit, férfi se öltözzék női ruhába, mert utálja Istened, az ÚR mindazokat, akik ilyet tesznek. 6 Ha útközben valamely fán vagy a földön madárfészket találsz, amelyben fiókák vagy tojások vannak, és az anya rajta ül a fiókákon vagy a tojásokon, ne vedd el az anyát a fiókákról. 7 Az anyát okvetlenül ereszd el, és csak a fiókákat fogd meg, hogy jó dolgod legyen, és hosszú ideig élj! 8 Ha új házat építesz, készíts korlátot a háztetőre, hogy vérontással ne szennyezd be házadat, ha valaki leesnék róla. 9 Ne vess kétfélét szőlődbe, különben az elvetett mag is, meg a szőlő termése is mindenestül a szentély tulajdona lesz. 10 Ne szánts együvé fogott ökörrel és számmal! 11 Ne öltözz olyan ruhába, amelyet gyapjúból és lenből szőttek egybe! 12 Készíts bojtokat felsőruhád négy sarkára, amellyel takarózol!

13 Ha valaki feleséget vesz, és bemegy hozzá, de azután meggyűlöli, 14 és álnokul megvádolja, rossz hírét terjeszti, és ezt mondja: Feleségül vettem ezt a nőt, de amikor bementem hozzá, nem találtam szűznek, 15 akkor fogja a lány apja és anyja a lány szüzességének a bizonyítékait, és vigyék a város véneihez a kapuba. 16 Mondja ezt a lány apja a véneknek: Feleségül adtam lányomat ehhez az emberhez, de meggyűlölte, 17 és most álnokul azzal vádolja, hogy nem találta szűznek a lányt, pedig itt vannak lányom szüzességének a bizonyítékai. Ezután terítsék ki a ruhát a város vénei elé. 18 A város vénei pedig fogják meg azt az embert, és büntessék meg. 19 Bírságot adják meg száz ezüstre, és adják azt a lány apjának, mert rossz hírét terjesztette egy izráeli szűznek. A nő maradjon a felesége, és nem szabad elbocsátania egész életében. 20 De ha igaz volt a vád, és a lány nem volt szűz, 21 akkor vigyék a lányt apja házába a bejáratához, és kövezzék halálra a város férfiai, mivel gyalázatot követett el Izráelben azzal, hogy paráználkodott apja házában. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből! 22 Ha rajtakapnak valakit, hogy férjes asszonnyal hál, mindkettőjüknek meg kell halniuk: a férfinak is, aki az asszonnyal hált, meg az asszonynak is. Így takarítsd ki a gonoszságot Izráelből! 23 Ha valaki a városban találkozik egy jegyben járó szűz leánnyal, és vele hál, 24 vigyék ki mindkettőjüket annak a városnak a kapujába, és kövezzék őket halálra! A lányt azért, mert nem kiáltott a városban, a férfit pedig azért, mert erőszakot követett el a más asszonyán. Így takarítsd ki a gonoszságot a magad köréből! 25 De ha a mezőn találkozik egy férfi egy jegyben járó lánnyal, és megragadja a férfi, és vele hál, akkor csak a férfinak kell meghalnia, aki vele hált. 26 A lányt azonban ne bántsátok, mert a lánynak nincs halálos vétké. Olyan dolog ez, mint amikor valaki rátámad embertársára, és meggyilkolja azt. 27 Hiszen a mezőn találkozott vele; ha kiáltott is a jegyben járó lány, nem volt, aki megszabadítsa. 28 Ha valaki egy el nem jegyzett szűz lánnyal találkozik, megragadja, és vele hál, és rajtakapják őket, 29 akkor az a férfi, aki vele hált, adjon a lány apjának ötven ezüstöt, a lány pedig legyen a felesége, mivel erőszakot követett el rajta; nem is szabad elbocsátania egész életében.

5Móz. 23.

1 Ne vegye el senki apja feleségét, és ne emelje fel apja takaróját!

2 Nem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez a zúzott heréjű, vagy kimetszett. 3 Nem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez a kevert vérű, még a tizedik nemzedéke sem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez. 4 Nem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez ammóni vagy móabi ember, még a tizedik nemzedékük sem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez, sohasem. 5 Mert nem jöttek elétek kenyérrel és vízzel az úton, amikor kijöttetek Egyiptomból, és mert felbérelték ellened Bálámot, Beór fiát, az arám-naharaimi Petórból, hogy átkozzon meg téged. 6 De Istened, az ÚR, nem akarta Bálámot meghallgatni; sőt Istened, az ÚR, áldásra fordította az átkot, mivel szeret téged Istened, az ÚR. 7 Ne törődj békességükkel és javukkal soha, egész életedben! 8 Ne utáld az edómiakat, mert testvéreid ők! Ne utáld az egyiptomiakat, mert jövevény voltál országukban! 9 Ezeknek a harmadik nemzedékben született fiai az ÚR gyülekezetéhez tartozhatnak.

10 Ha táborba szállsz ellenségeid ellen, őrizkedj minden rossz dologtól! 11 Ha valaki valamely éjszakai eset miatt nem tiszta, az menjen ki a táboron kívülre, ne maradjon benn a táborban. 12 Estefelé mosakodjék meg, és naplementekor már bemehet a táborba. 13 Legyen a táboron kívül egy hely, ahová félremegy. 14 Legyen a főszerelésed között ásó is, hogy amikor kinn leülsz, gödröt áshass vele, és betakarhasd, ami elment tőled. 15 Mert Istened, az ÚR veled jár a táborban, hogy segítségedre legyen, és kezédbe adja ellenségeidet; legyen azért a táborod szent, ne lásson ő nálad semmi szemérmatlenséget, mert elfordul tőled.

16 Ne küldd vissza urához a rabszolgát, ha hozzád menekül urától! 17 Hadd lakjék közötted azon a helyen, amelyet választ magának városaid közül, ahol jó neki. Ne nyomorgasd őt! 18 Ne legyen szent helyeden parázna nő Izráel leányai közül, se parázna férfi Izráel fiai közül! 19 Ne vidd a parázna nő bérét, se a parázna férfi keresményét Istenednek, az ÚRnak a házába, semmiféle fogadalom címén, mert mindkettő utálatos Istened, az ÚR előtt. 20 Ne végy kamatot atyádfiától se pénz, se élelem, se más egyéb után, amit kamatra szokás adni! 21 Az idegentől vehetsz kamatot, de atyádfiától ne végy kamatot! Akkor megáld téged Istened, az ÚR minden vállalkozásodban azon a földön, ahová most bemégy, hogy birtokba vedd. 22 Ha fogadalmat teszel Istenednek, az ÚRnak, ne halogasd annak a teljesítését, mert úgyis számon kéri tőled Istened, az ÚR, és vétek fog terhelni. 23 Ha nem teszel fogadalmat, azzal nem vétkezel. 24 Vigyázz azért, hogy megtedd, amit kimondasz, ha önkéntes áldozatot fogadsz Istenednek, az ÚRnak, ahogyan azt megígéred. 25 Ha bemégy embertársad szőlőjébe, ehetsz szőlőt, ha megkívánod, és jóllakhatsz, de edénybe ne rakj! 26 Ha bemégy embertársad gabonája közé, szakíthatsz a kezeddal kalászokat, de sarlóval ne vágj embertársad gabonájából!

5Móz. 24.

1 Ha valaki feleségül vesz egy lányt, és férje lesz annak, de később nem találja kedvére valónak, mert valami ellenszenveset talál benne, akkor írjon válólevelet, adja azt az asszony kezébe, és úgy küldje el a házából. 2 Ha az elmegy a házából, és egy másik emberhez megy feleségül, 3 de a másik férj is meggyűlöli, válólevelet ír neki, a kezébe adja, és elküldi a házából, vagy ha meghal a második férj, aki feleségül vette, 4 akkor nem veheti újra feleségül az első férje, aki elküldte őt, mert az ő számára tisztátalanná vált az asszony. Utálatos dolog az ilyen az ÚR előtt. Ne kövess el ilyen vétket azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül! 5 Ha valaki új házast, ne vonuljon hadba, és ne vessenek rá semmiféle terhet. Maradjon otthon kötelezettség nélkül egy évig, és örüljön feleségével, akit elvett.

6 Ne vegyen zálogba senki kézimalmot vagy felső malomkövet, mert életet venne zálogba! 7 Ha valakit rajtakapnak azon, hogy elrabol egy embert testvérei, Izráel fiai közül, és durván bánik vele, sőt eladja, az ilyen rabló haljon meg! Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből! 8 Vigyázz arra, hogy a poklos kiütésnél gondosan megtartsd és megtegyed mindazt, amire a lévita-papok tanítanak. Vigyázzatok, és úgy tegyetek, ahogyan megparancsoltam nekik! 9 Emlékezz vissza, hogy mit tett Istened, az ÚR Mirjámmal útközben, amikor kijöttetek Egyiptomból! 10 Ha kölcsönadsz valamit felebarátodnak, ne menj be a házába, hogy zálogot végy tőle! 11 Állj meg kint, és az az ember, akinek kölcsönt adtál, maga vigye ki hozzád a zálogot. 12 De ha nyomorult az az ember, ne feküdj le a zálogul vett ruhában, 13 hanem még naplemente előtt add vissza neki a zálogot, hogy a saját ruhájában fekhessék le. Ő áldani fog téged, te pedig igaz leszel Istened, az ÚR előtt. 14 Ne zsákmányold ki a nyomorult és szegény napszámost, akár atyádfia, akár jövevény, aki országodban, városaidban lakik. 15 Még aznap add meg a bérét, mielőtt lemegy a nap, mert nyomorult ő, és sóvárog utána, és az ÚRhoz kiált miattad; téged pedig vétek fog terhelni. 16 Ne kelljen meghalniuk az apáknak a fiakért, a fiaknak se kelljen meghalniuk az apákért. Mindenkinek a maga vétkéért kell meghalnia! 17 Ne forgasd ki jogaiból a jövevényt és az árvát, és ne vedd zálogba az özvegy ruháját! 18 Emlékezz arra, hogy szolga voltál Egyiptomban, de kiváltott onnan Istened, az ÚR. Ezért parancsolom neked, hogy így cselekedj. 19 Ha learatod aratni valódat a mezőn, és ott felejtess egy kévét a mezőn, ne menj vissza fölvenni. Legyen az a jövevényé, árváé és özvegyé. Így megáldja Istened, az ÚR, kezéd minden munkáját. 20 Ha levered olajfád termését, utána már ne szedegess, maradjon az a jövevénynek, árvának és özvegynek. 21 Ha leszüreteled szőlődet, utána már ne böngésszél, maradjon az a jövevénynek, árvának és özvegynek. 22 Emlékezz arra, hogy szolga voltál Egyiptomban! Ezért parancsolom neked, hogy így cselekedj.

5Móz. 25.

1 Ha viszály támad férfiak között, és törvény elé mennek, hogy ítélkezzenek fölöttük, és az igazat fölmentik, a bűnöst pedig elmarasztalják, 2 akkor ha a bűnös verést érdemel, fektesse le a bíró, és veressen rá a jelenlétében annyit, amennyit a bűne miatt megérdemel. 3 De csak negyvenet verethet rá, többet nem, mert ha ennél több ütest méret rá, akkor szemed láttára gyalázzák meg atyádfiát. 4 Nyomtató ökörnek ne kösd be a száját!

5 Ha testvérek laknak együtt, és közülük az egyik meghal fiúgyermek nélkül, akkor az elhunynak a felesége ne menjen hozzá idegen férfihoz. A sógora menjen be hozzá, és vegye feleségül mint sógora. 6 A születendő első gyermek viselje az elhunyt testvér nevét, hogy ne töröljék ki annak a nevét Izráelből. 7 De ha annak a férfinak nincs kedve elvenni a sógornőjét, akkor a sógornője menjen el a vénekhez a kapuba, és mondja ezt: A sógorom nem akarja fenntartani a testvére nevét Izráelben, nem akar engem elvenni. 8 A város vénei hívják oda a férfit, és beszéljenek vele. És ha állhatatosan azt mondja, hogy nincs kedve elvenni, 9 akkor lépjen oda hozzá a sógornője a vének szeme láttára, húzza le a sarut a férfi lábáról, köpje szembe, és ezt mondja: Így kell bánni azzal az emberrel, aki nem akarja építeni testvére háza népét! 10 És nevezzék őt és háza népét Izráelben sarutlannak. 11 Ha férfiak verekednek egymással, és egyiknek a felesége odamegy, hogy a férjét kiszabadítsa annak a kezéből, aki veri, és odanyúl a kezével, hogy megragadja annak a szeméremtestét, 12 le kell vágni az asszony kezét irgalom nélkül.

13 Ne legyen tarsolyodban kétféle súlymérték, nagyobb és kisebb. 14 Ne legyen házadban kétféle véka, nagyobb és kisebb. 15 Pontos és hiteles súlymértéked, pontos és hiteles vékád legyen, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked. 16 Mert utálatos az ÚR előtt, Istened előtt mindenki, aki ilyet tesz; mindenki, aki hamisan cselekszik.

17 Emlékezz arra, hogy mit tett veled Amálék népe útközben, amikor kijöttetek Egyiptomból, 18 amikor találkozott veled útközben, és levágta azokat, akik elgyengülve hátramaradtak, mert fáradt és kimerült voltál, az pedig nem félt az Istentől. 19 Ha majd megadja neked Istened, az ÚR, hogy nyugodtan lehetsz a körülötted levő összes ellenségedtől azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked örök birtokul, akkor töröld el Amálék emlékét is az ég alól. El ne felejtsd!

5Móz. 26.

1 Amikor bemégy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül, birtokba veszed azt, és letelepszol rajta, 2 akkor vedd a föld termésének a legjavát, amelyet behordasz földedről, melyet Istened, az ÚR ad neked; tedd egy kosárba, és menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy ott lakják az ő neve. 3 Menj el a paphoz, aki abban az időben szolgálatban lesz, és ezt mondd neki: Vallást teszek ma az ÚR Isten előtt, hogy bejöttem arra a földre, amelyet esküvel ígért az ÚR atyáinknak, hogy nekünk adja. 4 A pap vegye el kezedből a kosarat, és tegye le Istenednek, az ÚRnak oltára elé. 5 Te pedig ezt mondd Istenednek, az ÚRnak a színe előtt: Bolyongó arámi volt az őszám, aki lement Egyiptomba, és jövevény volt ott kevesedmagával, de nagy, erős és hatalmas néppé lett ott. 6 Az egyiptomiak azonban rosszul bántak velünk, nyomorgattak, és kemény rabszolgamunkát végeztek velünk. 7 Akkor az ÚRhoz, atyáink Istenéhez kiáltottunk segítségért, az ÚR pedig meghallotta szavunkat, és meglátta nyomorúságunkat, gyötrelmünket és sanyarú sorsunkat. 8 És kihozott bennünket az ÚR Egyiptomból erős kézzel és kinyújtott karral, nagy félelmet keltő jelek és csodák között. 9 Azután behozott bennünket erre a helyre, és nekünk adta ezt a földet, a tejjel és mézzel folyó földet. 10 Azért hoztam most ide a föld termésének a legjavát, amelyet te adtál nekem, URam! Így tedd azt oda Istenednek, az ÚRnak színe elé, és borulj le Istenednek, az ÚRnak színe előtt. 11 Azután örvendezz mindannak a jónak, amit Istened, az ÚR ad neked és házad népének, örvendezz a lévitával és a nálad lakó jövevénnel együtt! 12 Amikor a harmadik esztendőben, a tizedadás évében hiánytalanul megadod egész termésednek a tizedét, és odaadod a lévitának, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek és lakjanak jól lakóhelyeiden, 13 akkor ezt mondd Istenednek, az ÚRnak színe előtt: kivittem házamból a szent tizedet, oda is adtam a lévitának, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, egészen a tőled kapott parancs szerint. Nem szegtem meg, és nem felejtettem el egyetlen parancsodat sem. 14 Nem ettem belőle gyászomban, nem voltam tisztátalan, amikor kivittem, és nem adtam belőle halottnak. Hallgattam Istenemnek, az ÚRnak szavára, és mindent úgy tettem, ahogyan megparancsoltad. 15 Tekints le szent lakóhelyedről, a mennyből, és áldd meg népedet, Izráelt és azt a földet, amelyet nekünk adtál, ahogyan esküvel ígérted meg atyáinknak; ezt a tejjel és mézzel folyó földet. 16 Azt parancsolja a mai napon Istened, az ÚR, hogy teljesítsd ezeket a rendelkezéseket és döntéseket. Tartsd meg, és teljesítsd azokat teljes szívvel és lélekkel. 17 Te ma azt kívánod az ÚRtól, hogy ő a te Istened legyen, mert te az ő útjain jársz, megtartod rendelkezéseit, parancsolatait és döntéseit, és hallgatsz a szavára. 18 Az ÚR pedig azt kívánja ma tőled, hogy légy az ő tulajdon népe, ahogyan megmondotta neked, megtartván minden parancsolatát. 19 Akkor az általa teremtetett összes nép fölé emel, hogy dicséretes, hírneves és tisztelt légy. Istenednek, az ÚRnak a szent népe leszel, ahogyan megígérte.

5Móz. 27.

1 Ezután Mózes, Izráel véneivel együtt, ezt parancsolta a népnek: Tartsátok meg mindazokat a parancsokat, amelyeket ma parancsolok nektek. 2 Ha majd átkeltek a Jordánon arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, állíts fel nagy köveket, és meszeld be azokat. 3 Írd fel rájuk ennek a törvénynek minden igéjét, amikor átkelsz, hogy bemenj arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked; a tejjel és mézzel folyó földre, ahogyan megígérte neked az ÚR, atyáid Istene. 4 Amikor átkeltek a Jordánon, állítsátok fel az Ébál hegyén ezeket a köveket, ahogyan ma parancsolom nektek, és meszeljétek be azokat. 5 Építs ott oltárt Istenednek, az ÚRnak; az oltár köveit ne vassal faragd ki. 6 Terméskőből építsd Istenednek, az ÚRnak az oltárát, és mutass be azon égőáldozatokat Istenednek, az ÚRnak. 7 Mutass be békeáldozatot is, edd azt meg ott, és örvendezz Istenednek, az ÚRnak színe előtt! 8 Írd rá a kövekre ennek a törvénynek minden igéjét tisztán és világosan!

9 Azután így beszélt Mózes a lévita-papokkal együtt egész Izráelhez: Légy csendben, és halld meg, Izráel! Ezen a napon lettél Istenednek, az ÚRnak népévé. 10 Hallgass azért Istenednek, az ÚRnak a szavára, és teljesítsd parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket én most megparancsolok nektek. 11 Ilyen parancsot adott azon a napon Mózes a népnek: 12 Ha átkeltek a Jordánon, a Garizim hegyén ezek álljanak fel, hogy megáldják a népet: Simeon, Lévi és Júda, Issakár, József és Benjámin. 13 Az Ébál hegyén pedig ezek álljanak fel, hogy átkot mondjanak: Rúben, Gád és Ásér, Zebulon, Dán és Naftáli. 14 Azután a lévíták szólaljanak meg, és mondják ezt hangos szóval egész Izráelnek: 15 Átkozott az, aki mesterember keze munkájával faragott, vagy öntött bálványt készített, amit utál az ÚR, és azt titokban felállítja! Az egész nép pedig mondja rá: Ámen! 16 Átkozott, aki gyalázza apját és anyját! Az egész nép mondja rá: Ámen! 17 Átkozott, aki elmozdítja felebarátja határkövét! Az egész nép mondja rá: Ámen! 18 Átkozott, aki félrevezeti a vakot az úton! Az egész nép mondja rá: Ámen! 19 Átkozott, aki kiforgatja jogaiból a jövevényt, az árvát és az özvegyet! Az egész nép mondja rá: Ámen! 20 Átkozott, aki apja feleségével hál, mert apja takaróját emeli fel! Az egész nép mondja rá: Ámen! 21 Átkozott, aki bármiféle állattal közösül! Az egész nép mondja rá: Ámen! 22 Átkozott, aki a nővérével hál, akár apja leányával, akár anyja leányával! Az egész nép mondja rá: Ámen! 23 Átkozott, aki az anyósával hál! Az egész nép mondja rá: Ámen! 24 Átkozott, aki titokban agyonüti a felebarátját! Az egész nép mondja rá: Ámen! 25 Átkozott, aki vesztegetést fogad el azért, hogy egy ártatlan embert megöljön! Az egész nép mondja rá: Ámen! 26 Átkozott, aki nem tartja meg ennek a törvénynek az igéit, és nem aszerint cselekszik! Az egész nép mondja rá: Ámen!

5Móz. 28.

1 Ha engedelmesen hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára, ha megtartod és teljesíted mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok neked, akkor a föld minden népe fölé emel téged Istened, az ÚR. 2 Rád szállnak mindezek az áldások, és kísérnek téged, ha hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára. 3 Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőn. 4 Áldott lesz méhed gyümölcse, termőfölded gyümölcse és állataid ivadéka, teheneid ellése és juhaid szaporulata. 5 Áldott lesz kosarad és sütőteknőd. 6 Áldott leszel jártodban-keltedben! 7 Vereséggel sújtja az ÚR ellenségeidet, ha rád támadnak: egy úton vonulnak föl ellened, de hét úton menekülnek előled. 8 Áldást bocsát az ÚR csüreidre és minden vállalkozásodra, és megáld azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked. 9 Az ÚR a maga szent népévé emel téged, ahogyan megesküdött neked, ha megtartod Istenednek, az ÚRnak a parancsolatait, és az ő útjain jársz. 10 A föld valamennyi népe látni fogja, hogy az ÚR nevéből neveznek, és félnek tőled. 11 Bővülködővé tesz téged az ÚR méhed gyümölcseiben, állataid ivadékában és földed termésében azon a földön, amelyről megesküdött az ÚR atyáidnak, hogy neked adja. 12 Megnyitja az ÚR gazdag kincsházát, az eget, és idejében ad esőt földedre, és megáldja kezéd minden munkáját. Te kölcsönadsz a többi népnek, de te nem szorulsz kölcsönre. 13 Elsővé tesz téged az ÚR, nem utolsóvá, mindig fölül leszel, és nem alul, ha hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a parancsolataira, amelyeket ma megparancsolok neked, hogy megtartsd és teljesítsd azokat, 14 és ha nem térsz el se jobbra, se balra azoktól az ígétől, amelyeket ma megparancsolok neked, nem jársz más istenek után és nem szolgálsz azoknak.

15 De ha nem hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára, ha nem tartod meg, és nem teljesíted minden parancsolatát és rendelkezését, amelyeket ma megparancsolok neked, akkor rád szállnak mindezek az átkok, és kísérni fognak téged: 16 Átkozott leszel a városban, és átkozott leszel a mezőn. 17 Átkozott lesz kosarad és sütőteknőd. 18 Átkozott lesz méhed gyümölcse és termőfölded gyümölcse, teheneid ellése és juhaid szaporulata. 19 Átkozott leszel jártodban-keltedben. 20 Átkot, zűrzavart és fenyegető veszélyt bocsát rád az ÚR minden vállalkozásodban, amelybe belefogsz, úgyhogy hamarosan elpusztulsz, és elveszel gonosz cselekedeteid miatt, mivel elhagytál engem. 21 Dögvészt hoz rád az ÚR, míg ki nem pusztít arról a földről, ahova bemégy, hogy birtokba vedd azt. 22 Megver az ÚR sorvadással, lázzal és gyulladással, forrósággal és szárazsággal, aszályal és gabonarozsdával. Üldözni fognak, míg ki nem pusztulsz. 23 Fejed fölött az ég olyan lesz, mint az érc, alattad a föld pedig olyan, mint a vas. 24 Eső helyett homokot és port ad földedre az ÚR, az égből száll rád, míg el nem pusztulsz. 25 Vereséggel sújt téged az ÚR ellenségeid előtt. Egy úton vonulsz föl ellenük, de hét úton menekülsz előlük. Elrettentő példa leszel a föld minden országának. 26 Holttested az ég összes madarainak és a föld állatainak az eledele lesz, és nem lesz, aki elriassza őket. 27 Megver az ÚR egyiptomi fekéllyel, keléssel, viszketegséggel és rühességgel, amelyekből nem tudsz kigyógyulni. 28 Megver az ÚR tébolyodással, vaksággal és elmezavarral. 29 Déli napfényben is tapogatózni fogsz, ahogyan a vak tapogatózik a homályban. Nem leszel szerencsés utaidon, sőt elnyomott és kifosztott leszel mindenkor, és nem segít rajtad senki. 30 Feleséget jegyzel el magadnak, de más férfi közösül vele. Házat építesz, de nem te költözől bele, szőlőt telepítesz, de nem te veszed hasznát. 31 Marhádat szemed láttára vágják le, de te nem eszel belőle, szamaradat elrabolják, és nem kerül vissza hozzád, juhaidat ellenségeidnek adják, és nem segít rajtad senki. 32 Fiaid és leányaid más nép hatalmába kerülnek, te meg csak nézed, és epekedsz utánuk mindennap, de nem tehetsz semmit. 33 Földed gyümölcseit és mindazt, amiért fáradoztál, olyan nép eszi meg, amelyet nem ismersz, és mindig csak elnyomott és eltiport leszel. 34 Megtébolyodsz attól, amit szemeddel látnod kell. 35 Megver az ÚR tetőtől talpig, rosszindulatú fekélyekkel

térdeden és a combodon, amelyekből nem tudsz kigyógyulni. 36 Elhurcoltat az ÚR királyoddal együtt, akit magad fölé állítasz, olyan néphez, amelyet nem ismertél sem te, sem atyáid, és szolgálni fogsz ott más isteneknek, fának és kőnek. 37 Borzadva, példabeszédben, maró gúnnyal fognak emlegetni azok a népek, amelyekhez elhajt téged az ÚR. 38 Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarítasz be, mert felfalja a sáska. 39 Szőlőskerteket ültetsz és művelsz, de bort nem iszol, szőlőt sem szedsz, mert megeszi a féreg. 40 Minden határodiban lesznek olajfáid, de nem kened magad olajjal, mert lehullanak a bogyók. 41 Születnek fiaid és leányaid, de nem lesznek a tieid, mert fogságba kell menniük. 42 Minden fátat és termőfölded gyümölcsét megeszi a féreg. 43 A köztetek élő jövevény mindinkább föled kerül, te pedig egyre alább hanyatlasz. 44 Az fog neked kölcsönadni, nem te kölcsönzöl neki, az lesz az első, te pedig az utolsó. 45 Rád szállnak mindezek az átkok, üldöznek és kísérnek téged, míg el nem pusztulsz, mert nem hallgattál Istenednek, az ÚRnak a szavára, nem tartottad meg parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket megparancsolt neked. 46 Intő jel és csoda gyanánt lesznek azok rajtad és utódaidon mindenkor. 47 Nem szolgáltál Istenednek, az ÚRnak örömmel és jó szívvvel, amikor bőven volt mindened. 48 Éhezve és szomjazva, mezítelenül és mindent nélkülözve szolgálsz majd ellenségeidnek, akiket rád bocsát az ÚR. Vasigát tesz a nyakadra, míg el nem pusztít téged. 49 Rád hoz majd az ÚR messziről, a föld széléről egy nemzetet, amely lecsap rád, mint a saskeselyű, olyan nemzetet, amelynek a nyelvét nem érted, 50 vad tekintetű nemzetet, amely nem kíméli az öreget, és nem kegyelmez a gyermeknek sem. 51 Megeszi állataid ivadékát és termőfölded gyümölcsét, amíg ki nem pusztulsz. Nem hagy semmit gabonádból, mustodból és olajodból, teheneid elléséből és juhaid szaporulatából, míg tönkre nem tesz téged. 52 Ostrom alá veszi minden városodat, míg le nem omlanak egész országodban a magas és erős kőfalak, amelyekben bízol. Ostromolni fogja minden városodat egész országodban, amelyet Istened, az ÚR adott neked. 53 Megeszed méhed gyümölcsét, fiaidnak és leányaidnak húsát, akiket ad neked Istened, az ÚR; az ostrom és szorongatás idejében, amikor szorongat ellenséged. 54 A leggyengédebb és legelkényeztetettebb ember is irigyen néz testvéreire, szeretett feleségére és még életben maradt fiaira, 55 hogy ne kelljen adnia egyiküknek se fiainak a húsából, amelyet eszik, mivel nem maradt egyebe az ostrom és szorongatás idején, amikor szorongatja ellenséged minden városodat. 56 Még az a gyengéd és elkényeztetett asszony is, aki olyan elkényeztetett és finomkodó volt, hogy a lábával sem akarta érinteni a földet, irigyen néz szeretett férjére, fiára és leányára, 57 ha a méhlepényére gondol, amely elmegy tőle, és gyermekére, akit szül, mert titokban ezeket eszi meg, amikor mindenéből kifogy az ostrom nyomorúsága idején, amikor ellenséged ostromolja városaidat. 58 Ha nem tartod meg és nem teljesíted ennek a törvénynek minden ígését, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben, és ha nem féled Istenednek, az ÚRnak dicsőséges és félelmes nevét, 59 akkor az ÚR csodálatos csapásokat küld rád és utódaidra; nagy és tartós csapásokat, rosszindulatú és tartós betegségeket. 60 Rád hozza Egyiptom minden baját, és rád ragad mindaz, amitől irtózol. 61 Mindenféle olyan betegséget és csapást is hoz rád az ÚR, amelyek nincsenek megírva ebben a törvénykönyvben, míg csak ki nem pusztulsz. 62 És bár olyan sokan voltak, mint az égen a csillag, mégis kevesen maradtok meg, mert nem hallgattatok Istenednek, az ÚRnak a szavára. 63 És ahogyan örömet lelte az ÚR abban, hogy jót tehetett veletek, és megszorított benneteket, ugyanúgy leli majd örömet abban is az ÚR, hogy tönkretesz és kipusztít benneteket. Kigyomlálnak benneteket arról a földről, ahova bementek, hogy birtokba vegyétek. 64 Szétszór téged az ÚR az összes népek közé, a föld egyik végétől a föld másik végéig, ott szolgálsz majd más isteneknek, akiket nem ismertél sem te, sem atyáid: fának és kőnek. 65 De még azok közt a népek közt sem pihenhetsz meg, nem lesz egy talpalatnyi nyugvóhelyed sem. Rettegő szívet, szomorú szemet és csüggedt lelket ad

neked ott az ÚR. 66 Hajszálon függ az életed, riadozni fogsz éjjel-nappal, és nem bízatsz abban, hogy életben maradsz. 67 Reggel azt mondod: Bárcsak este volna! Este meg azt mondod: Bárcsak reggel volna! Mert rettegés tartja fogva szívedet amiatt, amit látnod kell. 68 Visszavisz az ÚR Egyiptomba hajókon, azon az úton, amelyről azt mondta neked, hogy nem látod meg többé. Ott áruljátok magatokat ellenségeiteknek rabszolgául és rabnőkül, de nem vesz meg senki. 69 Ezeknek az igéknek az alapján kötött szövetséget az ÚR parancsára Izráel fiaival Mózes Móáb földjén, azon a szövetségen kívül, amelyet a Hóreben kötött velük.

5Móz. 29.

1 Ezután összehívta Mózes az egész Izráelt, és ezt mondta nekik: Saját szemetekkel láttátok, hogy mi mindent cselekedett az ÚR Egyiptom földjén a fáraóval, összes szolgájával és egész országával. 2 Saját szemetekkel láttátok a nagy próbatételeket, azokat a nagy jeleket és csodákat. 3 Csak értelmes szívet, látó szemet és halló fület nem adott nektek az ÚR máig sem. 4 Pedig negyven évig vezettelek benneteket a pusztában, és nem szakadt le rólatok a ruha, a lábatokról sem szakadt le a saru; 5 kenyeret nem ettetek, bort és szeszes italt sem ittatok, hogy megtudjátok: én, az ÚR vagyok a ti Istenetek. 6 Amikor elérkeztetek erre a helyre, kivonult ellenünk Szíhón, Hesbón királya és Óg, Básán királya, hogy megütközzék velünk, de megvertük őket. 7 Elvettük országukat és odaadtuk örökségül a rúbeniaknak, a gádiaknak és a Manassé törzse felének. 8 Tartsátok meg azért ennek a szövetségnek az ígéit, és teljesítsétek azokat, hogy boldoguljatok minden dolgotokban. 9 Ti ma mindnyájan az ÚRnak, Isteneteknek a színe előtt álltok, törzsfőitek, véneitek, felügyelőitek és minden izráeli férfi, 10 gyermekeitek, asszonyaitok és a táborodban levő jövevények, még a favágók és vízhordók is, 11 hogy elkötelezd magad Istenednek, az ÚRnak átokkal is fenyegető szövetségére, amelyet a mai napon köt veled az ÚR, a te Istened. 12 Ma a maga népévé emel téged, ő pedig Istened lesz, ahogyan megígérte neked, és ahogyan megesküdött atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. 13 De nemcsak veletek kötöm ezt az átokkal is fenyegető szövetséget, 14 azokkal, akik ma itt vannak velünk, és itt állnak Istenünknek, az ÚRnak a színe előtt, hanem azokkal is, akik ma nincsenek itt velünk. 15 Ti tudjátok, hogyan laktunk Egyiptomban, és hogyan vonultunk át a népek között, hiszen nektek kellett átvonulnotok. 16 Láttátok förtelmes bálványait, amelyek fából és kőből, ezüstből és aranyból vannak. 17 Ne legyen azért köztetek olyan férfi vagy nő, nemzetség vagy törzs, amelynek a szíve ma elfordul az ÚRtól, Istenünkötől, és elmegy, hogy szolgáljon e népek isteneinek. Ne legyen köztetek mérget és ürmöt termő gyökér! 18 Ezért ha valaki hallja ennek az átoknak az ígéit, és áldásban bizakodva ezt mondja: jó sorom lesz akkor is, ha megátalkodott szívvel élek! Pedig emiatt elpusztul az öntözött föld a kiszáradttal együtt. 19 Az ÚR nem fog megbocsátani, sőt fölgerjed az ÚR haragos indulata az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, ami meg van írva ebben a könyvben. Még a nevét is eltörli az ÚR az ég alól. 20 Különválasztja az illet az ÚR Izráel minden törzséből, és romlást hoz rá, a szövetséghez tartozó átkok szerint, amelyek meg vannak írva ebben a törvénykönyvben. 21 Megkérdezi majd a következő nemzedék, vagyis az ezután születendő fiaitok, meg a messze földről érkező idegenek, akik látják a csapásokat és betegségeket, amelyekkel ezt a földet sújtotta az ÚR; 22 és hogy az egész föld kiégett, csupa kénkö és só, nem lehet bevetni, nem kel ki és nem nő rajta egy árva fűszál sem; úgy elpusztult, mint Sodoma és Gomora, Admá és Cebóim, amelyeket lángoló haragjában elpusztított az ÚR; 23 megkérdezik tehát majd mindazok a népek: Miért bánt el így az ÚR ezzel az országgal, és miért lángolt fel ilyen nagyon haragja ellene? 24 Akkor így felelnek majd rá: Azért, mert elhagyták az ÚRnak, atyáik Istenének a szövetségét, amelyet akkor kötött velük, amikor kihozta őket Egyiptomból, 25 és más isteneket kezdtek tisztelni és imádni, olyan isteneket, akiket nem ismertek, akik nem hozzájuk tartoztak. 26 Ezért haragra gerjedt az ÚR ez ellen az ország ellen, és ráhozta mindazt az átkot, amely meg van írva ebben a könyvben. 27 Lángoló haragjában és nagy felháborodásában kitepte őket földjükből az ÚR, és eldobta őket más földre. Így van ez ma is. 28 A titkok az ÚRéi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi mindörökké, hogy teljesítsük ennek a törvénynek minden ígétét.

5Móz. 30.

1 Amikor majd beteljesednek rajtad az áldásnak és az átoknak mindezek az igéi, amelyeket eléd adtam, és megszívleled mindazok közt a népek közt, amelyekhez elűzött Istened, az ÚR, 2 és ha megtérsz Istenedhez, az ÚRhoz, és fiaiddal együtt teljes szívvel és teljes lélekkel hallgatsz a szavára, egészen úgy, ahogyan ma megparancsolom neked, 3 akkor jóra fordítja sorsodat Istened, az ÚR, könyörül rajtad, és újra összegyűjt minden nép közül, amelyek közé elszórt Istened, az ÚR. 4 Ha az ég széléig űzött is el Istened, az ÚR, még ott is összeszed, onnan is elhoz, 5 és bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amely atyáid birtoka volt, és te is birtokba veszed, jót tesz veled, és jobban megszorít mint atyáidat. 6 Szívedet és utódaid szívét körülmetéli Istened, az ÚR, szeretni fogod Istenedet, az URat teljes szívedből és teljes lelkedből, és élni fogsz. 7 Mindezeket az átkokat pedig ellenségeidre és gyűlölőidre hárítja Istened, az ÚR, azokra, akik üldöztek téged. 8 És te újra hallgatni fogsz az ÚR szavára, és teljesíted minden parancsolatát, amelyeket ma megparancsolok neked. 9 Bővülködővé tesz Istened, az ÚR kezéd minden munkájában, méhed gyümölcsében, állataid ivadékában és földed termésében. Mert újra öröme telik az ÚRnak abban, hogy jót tegyen veled, ahogyan öröme telt atyáidban, 10 ha hallgatsz Istenednek, az ÚRnak a szavára, megtartván parancsolatait és rendelkezéseit, amelyek meg vannak írva ebben a törvénykönyvben, és ha megtérsz Istenedhez, az ÚRhoz teljes szívvel és teljes lélekkel. 11 Mert ez a parancsolat, amelyet én ma megparancsolok neked, nem megfoghatatlan számodra, és nincs távol tőled. 12 Nem a mennyben van, hogy azt kellene mondanod: Ki megy fel a mennybe, hogy lehozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük? 13 Nem is a tengeren túl van, hogy azt kellene mondanod: Kicsoda kel át a tengeren, hogy elhozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük? 14 Sőt inkább nagyon közel van hozzád az ige, a szádban és a szívedben van, teljesítsd hát azt! 15 Lásd, eléd adtam ma az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. 16 Ezért parancsolom ma neked, hogy szeresd Istenedet, az URat, járj az ő útjain, tartsd meg parancsolatait, rendelkezéseit és döntéseit, és akkor élni és szaporodni fogsz, mert megáld téged Istened, az ÚR azon a földön, amelyre bemégy, hogy birtokba vedd. 17 De ha elfordul a szíved, és nem engedelmeskedsz, hanem eltántorodsz, más istenek előtt borulsz le, és azokat tiszteled, 18 kijelentem nektek már most, hogy menthetetlenül elvesztek. Nem éltek hosszú ideig azon a földön, ahova most átkeltek a Jordánon, hogy bemenjetelek oda, és birtokba vegyétek. 19 Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is! 20 Szeresd az URat, a te Istenedet, hallgass szavára, és ragaszkodj hozzá, mert így élhatsz, és így lakhatsz hosszú ideig azon a földön, amelyet Istened, az ÚR esküvel ígért oda atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

5Móz. 31.

1 Mózes folytatta a beszédet egész Izráelhez e szavakkal. 2 Ezt mondta nekik: Százhusz esztendő vagyok már, nem tudok tovább veletek együtt járni-kelni. Az ÚR is megmondotta nekem: Nem kelhetsz át a Jordánon! 3 Az ÚR, a te Istened maga kel át előtted, és kipusztítja azokat a népeket, és te meghódítod őket. Józsué kel majd át előttetek, ahogyan megmondotta az ÚR. 4 Úgy bánik el azokkal az ÚR, ahogyan elbánt Szíhónnal és Óggal, az emóriak királyaival és országukkal, amikor elpusztította őket. 5 Hatalmatokba adja őket az ÚR, ti pedig mindenben úgy bánjatok el velük, ahogyan megparancsoltam nektek! 6 Legyetek erősek és bátrak, ne féljete és ne rettegjete tőlük, mert maga az ÚR, a te Istened megy veled, nem hagy el téged, és nem marad el tőled. 7 Akkor odahívta Mózes Józsuét, és ezt mondta neki az egész Izráel előtt: Légy erős és bátor, mert te fogsz bemenni ezzel a néppel arra a földre, amelyet az ÚR esküvel ígért oda atyáiknak, és te osztod azt fel majd köztük. 8 Maga az ÚR megy előtted, ő lesz veled. Nem hagy el téged, és nem marad el tőled. Ne félj hát, és ne rettegj! 9 Mózes leírta ezt a törvényt, és átadta a papoknak, Lévi fiainak, akik az ÚR szövetségládáját hordozzák, meg Izráel összes véneinek. 10 Ezt parancsolta nekik Mózes: Minden hetedik esztendő végén, az adósságelengedés évének megszabott idejében, a sátoros ünnepen, 11 amikor egész Izráel eljön, hogy megjelenjék Istenednek, az ÚRnak a színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, fel kell olvasni ezt a törvényt az egész Izráel előtt, fülük hallatára. 12 Gyűjtsd össze a népet, a férfiakat, a nőket és a gyermekeket, meg a lakóhelyeiden élő jövevényeket, hogy hallják meg, és tanulják meg, és féljék Isteneteket, az URat, megtartván és teljesítvén ennek a törvénynek minden ígését. 13 Fiaik is, akik még nem ismerik, hallgassák meg, és tanulják meg, hogy féljék Istenüket, az URat mindenkor, amíg csak éltek azon a földön, ahová most átkeltek a Jordánon, hogy azt birtokba vegyétek. 14 Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Közel van már az az idő, amikor meg kell halnod. Hívd ide Józsuét, és álljatok meg a kijelentés sátrában, mert megbízást akarok neki adni. Odament tehát Mózes és Józsué, és megálltak a kijelentés sátrában. 15 Az ÚR pedig megjelent a sátorban felhőoszlopban, és a felhőoszlop megállt a sátor bejárata fölött. 16 Az ÚR ezt mondotta Mózesnek: Te most pihenni térsz atyáidhoz. Ez a nép pedig paráználkodni kezd annak a földnek idegen isteneivel, amelyre most bemegy. Elhagy engem, és megszegi szövetségemet, amelyet vele kötöttem. 17 De akkor haragra lobbanok ellene, elhagyom őket, és elrejttem arcomat előlük, és megemészti őket a rájuk szakadó sok baj és nyomorúság. Akkor majd mondja, hogy azért szakadtak rám ezek a bajok, mert nincs velem Istenem! 18 De én akkor egészen elrejttem arcomat minden gonoszsága miatt, amelyet elkövetett, mert más istenekhez fordult. 19 Most pedig írjátok le ezt az éneket! Tanítsd meg rá Izráel fiait, add a szájukba, mert ez az ének lesz a tanúm Izráel fiaival szemben. 20 Mert beviszem őt arra a tejjel és mézzel folyó földre, amelyet esküvel ígértem meg atyáinak. Eszik, jóllakik, meghízik, és mégis más istenekhez fordul; azoknak szolgálnak, engem pedig megvetnek, és megszegik szövetségemet. 21 De amikor rászakad a sok baj és nyomorúság, akkor ez az ének, amely nem megy feledésbe utódainál sem, tanúskodni fog ellene, hogy ismertem szándékát, amelyet már most készítek, mielőtt még bevittem volna arra a földre, amelyet esküvel ígértem neki. 22 Mózes leírta azon a napon ezt az éneket, és megtanította rá Izráel fiait. 23 Majd megbízást adott Isten Józsuénak, Nún fiának, és ezt mondta: Légy erős és bátor, mert te viszed be Izráel fiait arra a földre, amelyet esküvel ígértem meg nekik. Én veled leszek! 24 Amikor Mózes leírta egy könyvbe ennek a törvénynek az ígét elejétől végig, 25 ezt parancsolta Mózes a lévítáknak, akik az ÚR szövetségládáját hordozták: 26 Fogjátok ezt a törvénykönyvet, és tegyétek Isteneteknek, az ÚRnak a szövetségládája mellé, hogy ott tanúskodjék ellened. 27 Mert én tudom, milyen lázadó és kemény nyakú vagy. Hiszen már most lázadó lettetek az ÚRral szemben, amikor még köztetek élek, mi lesz akkor a halálom után?! 28

Gyűjtsétek hozzám törzseitek összes véneit és elöljáróitokat, hadd mondjam el nekik ezeket az igéket, és hadd hívjam ellenük tanúul az eget és a földet. 29 Mert tudom, hogy halálom után nagyon el fogtok romlani, és letértek arról az útról, amelyet kijelöltem nektek. De végül majd utolér benneteket a veszedelem, ha azt teszitek, amit rossznak lát az ÚR, és kezetek csinálmányaival bosszantjátok őt. 30 Ezután elmondta Mózes Izráel egész gyülekezete füle hallatára ezt az éneket, az utolsó szóig.

5Móz. 32.

1 Figyeljetek, ti egek, hadd szóljak, a föld is hallja meg számnak mondásait! 2 Esőként szitáljon tanításom, harmatként hulljon mondásom, mint permet a zsenge füre, záporosó a pázsitra. 3 Bizony, az ÚR nevét hirdetem, magasztaljátok Istenünket! 4 Kőszikla ő, cselekvése tökéletes, minden útja igazságos. Hű az Isten, nem hitszegő, igaz és egyenes ő. 5 Elromlottak, nem fiai már, hitványak; fonák és hamis nemzedék ez. 6 Így fizettek ti az ÚRnak, ó, bolond és esztelen nép?! Hisz atyád ő, ki teremtett, ő alkotott s erőssé tett. 7 Emlékezz az ősidőkre, gondolj az elmúlt nemzedékek éveire! Kérdezd atyádat, elbeszéli, véneidet, majd elmondják: 8 A Felséges részt adott a népeknek, és szétosztotta az emberfiakat, megszabta a népek határait, Izráel fiainak száma szerint. 9 Mert az ÚR része az ő népe, Jákób a kimért öröksége.

10 Pusztá földön talált reá, kietlen, vad sivatagban. Körülvette, gondja volt rá, óvta, mint a szeme fényét, 11 mint mikor a sas kirebbenti fészket, és fiókái fölött repdes, kiterjesztett szárnyára veszi, evezőtollán hordozza őket. 12 Az ÚR vezette egymaga, nem volt vele idegen isten. 13 A föld magaslatain hordozta, a mező termésével etette. Mézzel táplálta a sziklából, olajjal a kősziklából. 14 A tehének vaját, juhok tejét bárányok kövérjével, a bászani kosokat és bakokat a búzaliszt legjavával etted, és a szőlő vérét, a színbort ittad. 15 Meghízott Jesurún, kirúgott a hámból - meghíztál, kövér, hájas lettél! - és elvetette Istent, alkotóját, elhagyta szabadító kőszikláját. 16 Idegen istenekkel ingerelték, utálatosságokkal bosszantották. 17 Szellemeknek áldoztak, nem Istennek, isteneknek, akiket nem ismertek, újaknak, kik nemrég jöttek, akiket az atyák még nem féltek. 18 Kőszikládat, aki nemzett, elfeledted; elfeledted Istent, aki világra hozott!

19 Látta az ÚR, és megutálta bosszúságában fiait s leányait, 20 és ezt mondta: Elrejttem arcom előlük, meglátom, mi lesz a végük! Állhatatlan nemzedék ez, fiak, kikben hűség nincsen. 21 Semmit érő istenekkel ingereltek, hiábavalóságokkal bosszantottak. Semmit érő néppel ingerlem én is, bolond nemzettel bosszantom őket. 22 Mert tűz lobban fel haragomtól, ég a Seól fenekéig, megemészti a földet s gyümölcsét, felgyújtja a hegyek alapjait. 23 Veszedelemet halmozok rájuk, nyilaim mind rájuk szórom, 24 éhség gyötri, láz emészti őket és a keserű halál; vérengző vadakat küldök rájuk és porban csúszó mérges kígyókat. 25 Kint a fegyver gyilkol, bent meg a rémület: mind ifjat, mind szüzet, csecsemőt s vénembert.

26 Szétzúgom őket - gondoltam -, kitörlöm emléküket a halandók közül, 27 de tartok az ellenség gúnyjától, mert félreértik ellenfeleik, és azt mondják: a mi hatalmas kezünk, s nem az ÚR művelte ezt. 28 Milyen tanácstalan ez a nemzet, és milyen értelmetlen! 29 Ha bölcsék lennének, felfognák, s megértenék, mi lesz a végük. 30 Hogyan kergethet ezret egy, és hogy űzhet kettő tízezret? Csak úgy, hogy Kősziklájuk odaadta, az ÚR kiszolgáltatta őket. 31 Mert sziklájuk nem ér fel a mi Kősziklánkkal, ezt ellenségeink is megítélhetik. 32 Szőlőjük Sodoma szőlőjéből való és Gomora szőlőhegyéről; szőlőfürtjeik mérges fürtök, a szemei keserűek. 33 Kígyóméreg az ő boruk, viperák kegyetlen mérge. 34 De el van ez téve nálam, lepecsételve kincstáramban. 35 Enyém a bosszú és a megtorlás, amikor megtántorodik lábuk, mert közel van vesztük napja, és siet, ami rájuk vár. 36 Bizony, íté az ÚR népe ügyében, és megkönyörül szolgálain, ha látja, hogy ernyed a kéz, és végét járja apraja-nagyja. 37 Hol vannak isteneik - mondja - és a szikla, akiben bíztak? 38 Akik ették áldozataik kövérjét, itták italáldozataik borát, nosza rajta, segítsenek, rejtssenek el benneteket! 39 Lássátok be, hogy csak én vagyok, nincsen Isten rajtam kívül! Én adok halált s életet, összezúgom és gyógyítok, nincs ki megmentsen kezemből. 40 Kezem az égre emelem, s mondom: Örökké élek én! 41 Ha villogó kardom megélesítem, és ítéletre nyújtom ki kezem, bosszút állok ellenfeleimen, és megfizetek gyűlöldömnek. 42 Nyilam vérrel részegítem, és kardom jóllakik hússal: elesettek és foglyok vérével, az

ellenség vezéreinek fejével. 43 Dicsérjétek, ti nemzetek, annak népét, aki megtorolja szolgálóit, bosszúval fizet ellenfeleinek, de megbocsát földjének s népének!

44 Így ment oda Mózes, és így mondotta el ennek az éneknek minden szavát a nép füle hallatára, Józsuéval, Nún fiával együtt. 45 Miután végig elmondta Mózes mindezeket a szavakat egész Izráel előtt, 46 így szólt hozzájuk: Szívleljétek meg mindazokat az ígéket, amelyekkel ma intelek benneteket: fiaitoknak pedig parancsoljátok meg, hogy tartsák meg, és teljesítsék ennek a törvénynek minden igéjét! 47 Mert nem üres beszéd az számotokra, hanem életet jelent nektek. Általa éltek hosszú ideig azon a földön, amelyre most átkeltek a Jordánon, hogy birtokba vegyétek. 48 Ugyanezen a napon így szólt az ÚR Mózeshez: 49 Menj föl ide, az Abárim-hegységbe, a Nebó hegyére, amely Móáb földjén, Jerikóval szemben van. Nézd meg Kánaán földjét, amelyet én Izráel fiainak a birtokába adok! 50 Azután meghalsz azon a hegyen, amelyre fölmegy, és elődeid mellé kerülsz, ahogyan a testvéred, Áron is meghalt a Hór hegyén, és elődei mellé került. 51 Mert Izráel fiai között ti is hűtlenek voltatok hozzám a Meríbat-Kádés vizénél, a Cin-pusztában, és nem tekintettetek szentnek Izráel fiai között. 52 Megláthatod ugyan közelről azt a földet, de nem mehetsz be arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok.

5Móz. 33.

1 Ezzel az áldással áldotta meg Izráel fiait Mózes, az Isten embere, mielőtt meghalt. 2 Ezt mondta: A Sínairól jött az ÚR, a Széírről ragyogott rájuk, a Párán hegyéről tündökölt, megérkezett szent seregével, jobbján lángoló tűzzel. 3 Mennyire szereti népét! Szentjei kezedben vannak, lábaidhoz telepednek, befogadják beszédedet. 4 Mózes törvényt adott nekünk, Jákób gyülekezetének, örökségül. 5 Az ÚR lett Jesurún királya, mikor összegyűltek a nép vezetői, együvé Izráel törzsei.

6 Éljen Rúben, ne haljon ki, ha kevés is a száma!

7 Júdára ezt mondta: Hallgasd meg, URam, Júda szavát! Vezesd őt vissza népéhez; ha harcolnia kell kezével, segítsd ellenségével szemben!

8 Lévíre ezt mondta: Tummímodat és úrímodat add ennek a hűségesnek! Mert próbára tetted Masszában, perbe hívtad Meríbá vizeinél. 9 Aki azt mondta, hogy nem néz se apjára, se anyjára, nem ismerte el testvéreit, nem akart tudni fiairól. Parancsodat megtartották, szövetséged megőrizték. 10 Tanítják döntéseidre Jákóbot, és törvényedre Izráelt. Tömjént tesznek orcád elé, áldozatot oltárodra. 11 Áldd meg, URam, amije van, gyönyörködj keze munkáiban! Támadói derekát törd le, és gyűlölöjét, hogy föl se kelhessenek!

12 Benjáminra ezt mondta: Az ÚR szerelmese ő, biztonságban lakik nála, oltalmazza őt mindenkor; hegyháta között lakik.

13 Józsefre ezt mondta: Megáldotta földjét az ÚR az ég fentről jövő ajándékával és a lent elterülő vizekkel: 14 nap-érlelte ajándékkal, hold-sarjasztotta ajándékkal, 15 az ősi hegyek javaival, az örök halmok ajándékával, 16 a föld bőséges ajándékával, a csipkebokorban lakónak kegyével. Szálljon ez József fejére, a testvérek közt megszenteltnek fejére! 17 Pompás, mint az elsőnek ellett bika, a szarvai bölényszarvak, népeket teper le velük, egészen a föld széléig. Ilyenek Efraim tízezrei és Manassé ezerei.

18 Zebulonra ezt mondta: Örvendezz, Zebulon, ha útra kelsz, és te, Issakár, ha sátradbán vagy! 19 Népeket hívnak hegyükre, ott igaz áldozatot hoznak, mert a tenger bőségét élvezik, a tengerpart rejtett kincseit.

20 Gádra ezt mondta: Áldott, aki tág teret adott Gádnak! Elfekszik, mint az oroszlán, ha széttépett kart és fejet. 21 Kiszemelte a legjavát, ott kapta törvényes részét, mikor összejöttek a nép vezetői. Az ÚR igazsága szerint járt el, döntései szerint, Izráellel együtt.

22 Dánra ezt mondta: Dán oroszlánkölyök, Básánból tör elő.

23 Naftálira ezt mondta: Naftáli kegyelmet nyer bőven, az ÚR áldásával teljes. Az övé lesz nyugat és dél.

24 Ásérre ezt mondta: Áldott a fiak közt Ásér, testvéreinek kedvence, olajban fürösztli lábát. 25 Vas-, rézzáraid legyenek, élteden át tartson erőd!

26 Nincs Jesurún Istenéhez fogható! Az égen át száguld segítségedre, a fellegeken fenségesen. 27 Hajlékod az örök Isten, örökkévaló karjai tartanak. Kiűzte ellenségedet, és ezt mondotta: pusztítsd! 28 Izráel bizton lakhatik, Jákób forrása egymagában a gabona és must földjén, ahol az ég harmatot hint. 29 Boldog lehetsz, Izráel, van-e hasonló hozzád? Nép, amelyet védelmez az ÚR! Ő a te segítő pajzsod és dicsőséges kardod. Hízelegnek majd ellenségeid, és te azok magaslatain lépdelsz.

5Móz. 34.

1 Ezután fölment Mózes a Móáb síkságáról a Nebó hegyére, a Piszgá csúcsára, amely Jerikóval szemben van, és az ÚR megmutatta neki az egész országot: Gileádot Dánig, 2 az egész Naftálit, Efraim és Manassé földjét, meg Júda egész földjét a nyugati tengerig, 3 továbbá a Délvidéket a Jordán környékét és a pálmák városának, Jerikónak a völgyét Cóarig. 4 És mondotta neki az ÚR: Ezt a földet ígértem oda esküvel Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, és ezt mondtam: a te utódaidnak adom. Megmutattam neked, de nem mehetsz be oda. 5 Ott halt meg Mózes, az ÚR szolgája, Móáb földjén, az ÚR akarata szerint. 6 És eltemette őt a völgyben, Móáb földjén, Bét-Peórral szemben. Senki sem tudja még ma sem, hogy hol van a sírja. 7 Százhusz éves volt Mózes, amikor meghalt, nem homályosodott meg a szeme, és nem hagyta el életereje. 8 Izráel fiai harminc napig siratták Mózeszt a Móáb síkságán, amíg el nem telt Mózes siratásának és gyászolásának az ideje. 9 Józsué, Nún fia pedig megtelt bölcs lélekkel, mert Mózes reá helyezte a kezét. Izráel fiai hallgattak is rá, és úgy cselekedtek, ahogyan az ÚR megparancsolta Mózesnek. 10 Nem is támadt többé Izráelben Mózeshez hasonló próféta, akivel szemtől szemben érintkezett volna az ÚR. 11 Mert őt küldte el az ÚR mindazoknak a jeleknek és csodáknak a véghezvitelére, amelyeket tett Egyiptom földjén a fáraóval, minden szolgájával és egész országával; 12 és minden erős kézzel megteendő, minden nagy és félelmes dolog véghezvitelére, amelyeket megtett Mózes egész Izráel szeme láttára.